ஸ்ரீமத்

பகவத் கீதை

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய பாஷ்யத்தோடு

த. சுந்தரராஜ சர்மா

பரிசோதித்து மொழிபெயர்த்தது.

சென்னை

வேதாந்தபோதினி ஆபீஸ்

1907

முகவுரை.

"ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய." ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா சாஸ்திரமானது **ஸகலவேதார்த்தஸார** மென்றும், **பொருளுணர்தற்குஅரிய** தென்றும், **வேதரஹஸ்ய** மென்றும் ஆன்றோ ரனைவராலும் ஏத்திப் போற்றப்படுகின்ற தென்பது உலகெலாம் அறிந்த உண்மை. ஆகவே, ருக்வேதம் ஸாமவேதம் என்றாற் போல கீதாவேத மெனக் கூறலாகும். அப்படியே, ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் இறுதியிலும் "பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக,[1] **உபநிஷத்துக்க** ளாக,[1] ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக விருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே" என இந்நூலினுட் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றியும், இதற்கு இயைய, இந்நூல் தனக்குள் அமையப்பெற்ற மஹாபாரதத்தை ஐந்தாம்வேத மென் றலும், "ஸகலவேதார்த்தமும் பாரதத்தி லிருக்கின்றது ; பாரதார்த்தமுழுவதும் கீதையிலிருக்கின்றது ; ஆதலின், இது ஸகல சாஸ்திரமும் நிறைந்ததாக உயர்த்தி மதிக்கப்படுகின்றது"[2] என்று மஹாபாரதஉரையாசிரியர் நீலகண்டர் பகவத்கீதை உரையின் தொடக்கத்தில் கூறியிருத்தலும், கீதாபாராயண ஆரம்பத்தில் "எல்லா உபநிஷத்துக்களும் பசுக்களாக, கோபாலனென்னும் குழந்தை பால் கறப்பவனாக, அர்ஜுனன் பானூட்டும் கன்றாக, நல்லறிவுடையோர் பால் குடிப்பவராக, கீதை—(சாகாமையைத் தருகின்ற) சிறந்த அமிருதமான பாலாகின்றது"[3] எனத் தியானித்தலும் காண்க.

மேலும், கீதாசாஸ்திரமானது வ்யாஸமகர்ஷிகளால் செய்யப்பட்டது எனக் கூறாது, "மகாபாரதத்தில் வெளியிடப்பட்டது"[4] என்று கூடார்த்ததீபிகையின் இறுதியிலும், "புருஷோத்தமனுடைய திருவாக்காய், கீதை என்னும் பெயருடைத் தாய், வேதவாக்கியங்களின் ரஹஸ்யமாய் எது உள்ளதோ ......"[5] என்று கஅ - ஆம் அத்தியாயத்து சுசு - ஆம் சுலோகத்தின் உரையிலும் **மதுஸூதந ஸரஸ்வதியாரும்**, "கிருஷ்ணத்வைபாயநர், பகவான்உபதேசித்த அதே பொருளை எழுநூறு சுலோகங் களால் சேர்த்தமைத்தனர். அவற்றுள், பெரும்பான்மையாக ஸ்ரீகிருஷ்ண(பகவான்) முகத்தினின்று வெளிவந்த சுலோகங்களையே எழுதலாயினர். அவற்றின் (முன் பின் உள்ள கதாஸந்தர்ப்பத்)தொடர்ச்சிக்காக, தாம் சில சுலோகங்களைச் செய்து

---

1 இந்நூல் யாவரும் மேலாகக்கொண்டு பூஜிக்கத்தக்க மேம்பாட்டை யுடையதாயிருத்தல் பற்றி, இவ்வுயர்வுப்பன்மை இரண்டும் இங்கு வழங்கலாயின.

2 "ஹாரதே ஸவவெடாயூ: ஹாரதா யூஶு க்ருஷஶ: । மீதாயாஉஷி தெநெயழ ஸவரஶாஷ்உயீ உதா ॥"

3 "ஸவொவநிஷெடா ஊவ: தொஹா ஜொவாலநநநந: । வாயொ வத்ஸ: ஸுயீஹொக்தா ஜுஷம் மீதாம்ரூத உஹத் ॥"

4 "...உஹாஹாரதெ...விந்யாவி..."

5 "யொ யத்மீதாவ்யம் வாஉவெ- ஷவ்யாஸஊஉஜிராம் ரஹஸ்யு......"

சேர்த்தனர். (இதனை,) 'பத்பநாபனுடைய முகாரவிந்தத்தினின்றும் ஸ்வயமாகவே வெளிவந்த கீதைகளையே நன்றாகப் படிக்கவேண்டும். மற்றைய சாஸ்திரவிஸ்தாரங்களால் என்ன?' எனக் கீதாமாஹாத்மியத்தில் கூறப்பட்டிருக்குமாறு (காண்க)"[1] என்று கீதையின் உரைப்பாயிரத்தில் **ஸ்ரீதரஸ்வாமி**களும், "என்னுடைய உயர்ந்த வித்யையானது ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகிய கீதைதான்; ஸம்சயமில்லை..... (அது,) அறிவும் ஆநந்தமுமான கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குத் தன் வாயினால் அருளிச்செய்தது: (ருக், யஜுஸ், ஸாமமென்னும்) மூன்றுவேதமாய்ப் பரமாநந்தமாகி நிற்பது......"[2] என்று **வராஹபுராண**மும் கூறுகிறபடி, பரம்பொருளின் உண்மையை உணர்த்தும் பகவானுடைய திருவாக்குக்குக் **கீதை** என்று பெயர்.

இது, "முற்றுமுணர்ந்தவரான வேதவ்யாஸபகவான் கீதை என்னும் பெயருடைய எழுநூறு சுலோகங்களால் அந்த தருமத்தை பகவான் உபதேசித்தவண்ணம் திரட்டி அமைத்தார்"[3] என்று பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்த திருவாக்கினுடைய ஒவ்வொரு பதத்தின் நோக்கத்தையும் சேர்த்துப்பார்த்து ஊகித்தறிவார்க்கு இனிது புலப்படும். ஆகவே, ப்ரஹ்மாவினிடமிருந்து வெளிப்பட்ட ருக் யஜுஸ் ஸாமாதிவேதங்களைப் பாதராயணபகவான் [வ்யாஸர்] ஒழுங்காகத் திரட்டி அமைத்ததுபோல, பகவானிடமிருந்து வெளிப்பட்ட கீதாவேதத்தையும் அப்படியே அமைத்தாரென்க.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட இவ்வேதத்தின் மெய்ப்பொருளைக் கண்டு, உணர்ந்து, உலகத்திற்கு உரைக்கத்தக்க உரிமையுடையார் பகவதவதாரமான மகான்களேயாவர். அத்தகையார் அருளிச்செய்த உரையானது, இந்நூற்பொருளை ஸம்சயவிபரீதமறஉணர்தற்கு எவ்வாற்றானும் இன்றியமையாதது. ஏனெனில், அவ்வாறான உரையின்றிப் படித்தால், பொருளை அறியவே முடியாது. ஒருகால் முடியுமாயினும், அது புருஷார்த்தம் கைகூடாவண்ணம் கெடுத்து அநர்த்தமும் விளைவிக்கும். எங்ஙனமெனில், "கடலின் ஜலத்தைத் தனது உள்ளங்கையால் விலக்கி, அதனுள் புதைந்து கிடக்கும் ரத்நங்களை ஒரு நல்ல தெப்பத்தின் உதவியின்றி எடுக்க முயல்பவன், சுழல்களில் அகப்பட்டு மூழ்கிவிடுவானன்றோ."

இது இங்ஙனம் நிற்க. பிறநாடுகளிற்போல நம் தமிழ்நாட்டிலும் **பகவத் கீதா சாஸ்திர**மானது ஸர்வஜனஸாதாரணமாய்ப் பெரிதும் வழங்குகின்றது. இவ்வாறு வழங்குகின்ற அரிதுணர்பொருளதான இவ்வேதஸாரத்திற்குக் கீழ்க்கூறியவாறு உரிய ஆசார்யர் எவராயினுமாகுக; அவர் அருளிச்செய்த உரையின் ஒரு

---

[1] " [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇—'𑌗𑍀𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌗𑍀𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃 । 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌖𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌃𑌸𑍃𑌤𑌾 ॥' 𑌇𑌤𑌿"

[2] "𑌗𑍀𑌤𑌾 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃॥........𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌚। 𑌵𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾........॥"

[3] 6-ஆம் பக்கத்தில் 22, 23-ஆம் வரிகளைப் பார்க்க.

முகவுரை.

மொழிபெயர்ப்பாயினும் நம் தமிழ்ப்பாஷையில் கறந்தபால் கறந்தவண்ணம் அவர் சொன்னவாறே அமைந்து வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

ஆதலால், இச்சாஸ்திரத்திற்கு பகவத்பாதர் அருளிச்செய்த பாஷ்யத்தையும் கீதாமூலத்தையும், கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் உள்ளது உள்ளபடி என் சிற்றறிவிற்கு எட்டியஅளவு மொழிபெயர்த்திருக்கின்றேன். இந்நூற்பொருளின் ஸ்வபாவரீதியானது எவ்வளவு இடங்கொடுத்ததோ, அவ்வளவு தெளிவான எளிய தமிழ்நடையில் இம்மொழிபெயர்ப்பை எழுதியிருக்கின்றேன். மற்றும், முதனூலிற் கூறும் விஷயங்களுக்குத் தலைக்குறிப்புக்களும், எளிதில் பொருள் விளங்காத இடங்களில் குறிப்புக்களும் தந்திருக்கின்றேன். [முதனூல் - கீதையும், பாஷ்யமும்.]

"ஒருபாஷையினின்று மற்றொருபாஷைக்கு ஒன்றை மொழிபெயர்த்துக் கொண்டுபோகும்போது, முதனூலிலுள்ள செறிவும் பொலிவும் அழகும் நயமும் மொழிபெயர்ப்பாகிய வழிநூலிற் குறைவுபடுதல், உலகத்திற் பெரும்பான்மை." மேலும், ஸ்ரீமத்பகவத்கீதையை அர்த்தஞானமின்றிப் பாடமாத்திரமாகப் பாராயணஞ் செய்தலும் புண்ணியமாகும்;(கஅ - எ0). அவ்வாறே, புண்ணியமாகும் பாஷ்ய பாராயணமும். ஆகவே, முதனூலையே நேரே படித்துணர்தலும் அர்த்தஞானத்தோடு பாராயணஞ்செய்தலும் மிகவிசேஷமாதலால், கீதையும் பாஷ்யமும் இம்மொழிபெயர்ப்போடு ஒருங்கே பதிப்பிக்கலாயின.

ப்ரஹ்மஸ்ரீ ஏ. மகாதேவசாஸ்திரியார், பி. ஏ., அவர்கள் ஆங்கிலபாஷையில் மொழிபெயர்த்துள்ள கீதையை உபயோகித்தற்கு அன்புடன் அநுமதித்த பெருந்தகைமைக்கு மனமுவந்து வந்தனஞ் செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இனி, என்போன்றவர் செய்யும் இத்தகைய மொழிபெயர்ப்பிலும் முதனூற் பதிப்பிலும் குற்றங்குறைகள் வந்திருத்தல் கூடும். ஆதலின்,எவராயினும் அவற்றை எடுத்து எனக்குத் தெரிவிப்பராயின், அப்பேருதவி செய்த அவரிடம் மகிழ்வொடு நன்றிபாராட்டச் சித்தனாயிருக்கின்றேன்.

"ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ப்பண மஸ்து." "ஓம் தத் ஸத்."

சென்னை:
டிசம்பர்மீ, 1905.

த. சுந்தரராஜசர்மா.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥

𑍐 "𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌣𑍍𑌡𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌮𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾 𑌚 𑌮𑍇𑌦𑌿𑌨𑍀 ॥"

𑌸 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑌕𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌯𑌃 𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 ॥

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையும்,

ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாத ஆசார்யர் அருளிச்செய்த பாஷ்யமும்.

உரைப்பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

ஓம் "நாராயணன் (என்னும் பரம்பொருளானது) அவ்யக்தத்திற்கு அப்பால் உள்ளது: அண்டம் அவ்யக்தத்தினின்று உண்டாவது: அண்டத்துளன்றோ இந்த உலகங்களும் ஏழு தீவுள்ள பூமியும் உள்ளன." [1] [அவ்யக்தம் - மாயை.]

வேதத்திற் கூறிய இருவகைத்தான தருமம்.

அந்த பகவான் இந்த உலகத்தைப் படைத்து, அதனை நிலைபெறச் செய்ய விரும்பியவராய், முதலில் மரீசி முதலிய பிரஜாபதிகளைச் சிருஷ்டித்து, வேதத்திற் கூறிய பிரவிருத்தி என்னும் தருமத்தைக் கைக்கொள்ளச் செய்தனர்; பின்பு ஸநகர் ஸநந்தநர் [2] முதலிய மற்றையோரையும் படைத்து, ஞான வைராக்கியங்களைக் குறிப்பாகப் பெற்ற நிவிருத்தி என்னும் தருமத்தைக் கைக்கொள்ளப்பண்ணினார். வேதத்திற் கூறிய பிரவிருத்தி நிவிருத்தி என்னும் இருவகைத்தான தருமமே உலகத்[illegible]ங்குபட)நிலைபெறச்செய்வது; பிராணிகளுக்குச் செல்வத்தையும் உறுதியான

[1] [illegible] ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலி[illegible] நுஸ்மிருதியின் க-ஆம் [illegible] சுலோகத்தினுரையிற் கூறியுள்ளார். இன்னும் இது, மநுஸ்மிருதியின் சில பிரதிகளில், க-ஆம் அத்தியாயத்து, கக-ஆம் சுலோகமாகவும் காணப்படுகின்றது.

[2] "அவர்கள் வைராக்யத்தை அடைந்து மோக்ஷமார்க்க நிரதர்களாய் ப்ரஜாசிருஷ்டியில் பிரவிருத்தியாமல் ஸர்வ ஸங்க பரித்யாகிகளாய் யோகநிஷ்டை பெற்று, காமக் குரோத மத மாச்சரியங்க ளில்லாதவர்களாய், கிருதார்த்தராயிருந்தார்கள்" (வி-க-எ). இதற்கு இணங்க 'ஸநத்குமாரர் [எப்பொழுதுஞ் சிறுவர்]' என்ற பெயரினையுங் காண்க.

உ ரை ப் பா யி ர ம்.

𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑍇𑌨 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌅𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇, 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑌿𑌷𑍁𑌃 𑌸𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌭𑍌𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌿𑌲 𑌸𑌂𑌬𑌭𑍂𑌵 । 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃, 𑌤𑌦𑌧𑍀𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌸 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌬𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌜𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃

நன்மையையும் நேரே தருவதான அத்தருமமே (தம்தமக்கு) நன்மையைத் தேடிக் கொள்ளும் பிராமணர் முதலிய வர்ணத்தாராலும் ஆச்ரமத்தாராலும் நெடுங்காலமாக [1] அநுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றது. [உறுதியான நன்மை - முக்தி.]

பகவதவதாரத்தின் பிரயோஜனம்.

(அங்ஙனம்) அநுஷ்டிப்பவருடைய காமக்கிளர்ச்சியால் (நிலையின்றி) விவேகபுத்தி தேய, அதனால் அதர்மம் விளைய, அவ்வதர்மத்தால் தருமம் கீழே யமர்த்தப்பட்டும், அதர்மம் மேலிட்டும் வருமளவில், (வரைமுறையில்லாமல் வரம்பழிந்து போகாவண்ணம்) ஜகத்தின் நிலையைப் பாதுகாக்கக் கருதிய அவ்வாதிகர்த்தாவான நாராயணனென்னும் திருநாமமுடைய விஷ்ணுவானவர், "பூலோகத்திற்குரிய ப்ரஹ்ம"[2] மாகிய பிராமண்யத்தைக் காத்தற்பொருட்டு வஸுதேவருக்குத் தேவகியாரிடத்து (ஸ்ரீமத்)கிருஷ்ண (பகவா)னாக அம்சத்தால்[3] அவதரித்தனரென்ப. ஏனெனில், பிராமண்யம் பாதுகாக்கப்படுமாயின், வைதிகதருமமானது பாதுகாக்கப்பட்டதாகும்; வர்ணாச்ரமபேதங்கள் அதனைச் சார்ந்துநிற்றலின்.[4] [வைதிகம் - வேதத்தில் விதித்தது.]

ஞானம், ஐச்வர்யம், சக்தி, பலம், வீர்யம், தேஜஸ் என்பவற்றை எப்பொழுதுமுடைய அந்த பகவானனவர், முக்குண வடிவமும் விஷ்ணுவிற்கு உரியதுமான

---

1 "𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨" என்பதை "𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍" என்பதோடுங்கூட்டி, அவற்றுள் முந்தினதற்கு "வெகுகாலமானபின், அதாவது - கிருதயுகமும் திரேதாயுகமும் முடிந்து, துவாபரயுகமும் முடிவுபெறுமளவிலே" என உரைப்பர் (ஆ).

2 "𑌯𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍁𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍 । 𑌭𑍌𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈............॥"

"தேவகிப்பிராட்டியாரானவர் பூலோகத்திற்குரிய ப்ரஹ்மத்தைக் காத்தற்காக வஸுதேவர்க்கு எந்தக் கடவுளைப் பெற்றாரோ.........." (ம - சா - சஎ). "பூலோகத்திற்குரிய ப்ரஹ்மமாவது - வேதங்களும், பிராமணர்களும், யாகங்களுமாம்" என உரையாசிரியர் நீலகண்டர் இச்சுலோகத்தினுரையிற் கூறியிருத்தலை இங்கு அறிக.

3 "அம்சத்தால்" என்பதற்கு "𑌸𑍍𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌯𑍇𑌨 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣" "தமதிச்சைப்படி எடுக்கப்பட்ட மாயாமயத் திருமேனியால்" என உரைப்பர் (ஆ). பகவானுடைய திருமேனி மாயையினாலாகியதாம். அது மனிதர்சரீரம்போலப் பஞ்சபூதங்களாலாகியதுமன்று; உண்மையுமன்று; அதாவது - அங்கேதான் உள்ளது இங்கேதான் உள்ளது என வரையறுக்கப்படாது எங்கும் பரிபூரணமாகி நிற்கும் பரமானந்தப் பரம்பொருளே லோகாநுக்கிரகஞ் செய்தற்பொருட்டுப் பிறப்பதுபோலவும், உடம்பொடுநிற்பதுபோலவும் காணப்படுகின்றதென உணர்க. கீதையின் (ச - சு)ஐப் பார்க்க.

4 க்ஷத்திரியர் முதலாயினோர் யாகஞ்செய்தலிலும், வேதமோதுதலிலும் பிராமணர்களுடைய உதவியை வேண்டிநிற்கிறார்கள்.—(ஆ.)

त्रिगुणात्मिकां वैष्णवीं स्वां मायां मूलप्रकृतिं वशीकृत्य - अजोऽव्ययो
भूतानामीश्वरो नित्यशुद्धबुद्धमुक्तस्वभावोऽपि सन् - स्वमायया देह-
वानिव जात इव च लोकानुग्रहं कुर्वन् लक्ष्यते ॥

स्वप्रयोजनाभावेऽपि भूतानुजिघृक्षया वैदिकं धर्मद्वयम्
अर्जुनाय शोकमोहमहोदधौ निमग्नाय उपदिदेश, गुणाधिकैर्हि
गृहीतः अनुष्ठीयमानश्च धर्मः प्रचयं गमिष्यतीति ॥

तं धर्मं भगवता यथोपदिष्टं वेदव्यासः सर्वज्ञो भगवान्
गीताख्यैः सप्तभिः श्लोकशतैः उपनिबबन्ध ॥

तदिदं गीताशास्त्रं समस्तवेदार्थसारसंग्रहभूतं दुर्विज्ञेयार्थं
तदर्थाविष्करणाय अनेकैः विवृतपदपदार्थवाक्यार्थन्यायमपि

---

[1] தம் மாயையாகிய மூலப்பிரகிருதியை வசப்படுத்திக்கொண்டு[1]— (உண்மையில்) பிறவாதவராய், அழிவற்றவராய், பிராணிகளுக்கு ஈச்வரராய், இயல்பாகவே நித்யராய் சுத்தராய் புத்தராய் முக்தராயிருப்பினும்—தம் மாயையினாலே உடம்பொடு நிற்பவர்போலவும் பிறந்தவர்போலவும், லோகாநுக்கிரகஞ்செய்பவராய் (உலகத்தில்) காணப்படுகிறார். [புத்தர் - ஜடத்தன்மையற்றவர், ஞானவடிவானவர்.]

தமக்கு ஒருபயனும் இல்லையாயினும், பிராணிகளை ஈடேற்றவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தால் வேதத்தில் விதித்துள்ள தருமமிரண்டையும் சோகமோகப் பெருங்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கின்ற அர்ஜுனனுக்கு—நற்குணம் மிகுந்தவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டும், அநுஷ்டிக்கப்பட்டும் வருவதான தருமம் பரவுதலை யடையுமென்று (கருதி) உபதேசித்தருளினர்.

கீதையும், பாஷ்யமும்.

முற்றுமுணர்ந்தவரான வேதவ்யாஸபகவான், கீதை என்னும் பெயருடைய எழுநூறுசுலோகங்களால் அந்தத் தருமத்தைப் பகவான் உபதேசித்தவண்ணம் திரட்டி அமைத்தருளினர். [வேத வ்யாஸர் - வேதங்களை வகுத்து ஒழுங்குபடுத்தியவர்.]

பிரசித்தமான இந்த கீதாசாஸ்திரமானது ஸகல வேதார்த்தஸாரத் திரட்டு; பொருளுணர்தற்கு அரியது. அதன் பொருளை வெளியிடுதற்காக (முன் உரை யெழுதினோர்) அநேகரால் பதம், பதப்பொருள், வாக்கியப்பொருள், நியாயமென்பன விவரிக்கப்பெற்றிருந்தும், (அது, முன்பின்)முற்றும் மாறுபட்ட பலபல பொருளுள்ளதாக ஸாமாந்ய ஜனங்களால் கிரகிக்கப்பட்டுவரக்கண்டு, அதன்

ரண்டனுள் முந்
...து' என்
தோற்ற
என்றும்,
(ஜீவன்
ான் அத
ிக்குமாறு

காண்க.—(ஆ.)"பகவானை அடைக்கலமாகப் புகுந்தவர் மாயையைக்கடந்து நிற்பர்"(எ-கச)என்ற இதனையும் இங்கு நோக்கிக்கொள்க. [மாயை—மாயா; வடசொல். மா-இல்லை, யா-எது. மாயை-எது இல்லையோ அது: அதாவது போலியான தோற்றம், பொய்ம்மை.]

உரைப்பாயிரம்.

𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕-
𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌸𑌹𑍇-
𑌤𑍁𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌪𑌰𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍂-
𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌇𑌮𑌮𑍇𑌵 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍈𑌵 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—"𑌸 𑌹𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌦-
𑌵𑍇𑌦𑌨𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌚 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍—

"𑌨𑍈𑌵 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍀 𑌨 𑌚𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍀 𑌨𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑍀 ।
𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌲𑍀𑌨𑌃 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ॥"

"𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 । 𑌇𑌹𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌯—
"𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜" 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿-
𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍, 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾

பொருளைத் தெளிவாய் நிர்ணயித்தற்பொருட்டு யான் சுருக்கமாய் உரைசெய்கிறேன். [நியாயம் - ஆக்ஷேப ஸமாதாநம்.]

ஞானயோகமே முக்திக்கு நேரான ஸாதநம்.

பிரசித்தமான இந்த கீதாசாஸ்திரத்தின் பயனாவது - சுருக்கமாக(ச் சொல்லில்), ஸம்ஸாரமானது (தனது) காரண(மாகிய மூல அஜ்ஞாந)த்தோடு முற்றும் ஒழிந்திடுதலாகிய (யாவற்றினும்)மேம்பட்ட உறுதியானநன்மையேயாம். அது, ஸகலகர்மங்களையும் துறத்தலை முன்னிட்டதான ஆத்மஞான நிஷ்டை என்னும் தருமத்தினின்று உண்டாகின்றது. அவ்வண்ணமே, கீதையின் பொருளான இதே தருமத்தைக் குறிப்பிட்டு "ப்ரஹ்மத்தின் நிலையைப் பெறுதற்கு அந்தத் தருமமே நன்றாகப் போதும்"(ம-அச்வ-௧௬-௧௨) என அநுகீதைகளில் பகவானே கூறினர். இன்னும், அங்கு"எவன் ஒன்றில் நிற்றலிலே ஊன்றி அமர்ந்தவனாய், ஒன்றும் நினையாதவனாய்ச் சும்மாவிருக்கின்றானோ அவனுக்குப் புண்ணியமுமில்லை, பாபமுமில்லை : வாழ்வுமில்லை, தாழ்வு மில்லை," "ஞானத்திற்குத் துறவே அடையாளம்" (ம-அச்வ-௪௩-௨௬) என்றும் கூறியுள்ளார். இங்கேயும் இறுதியில் "ஸகல தரும (அதரும)ங்களையும் விட்டொழிந்து என்னையே தஞ்சமாகக்கொள்" (௧௮-௬௬) என்று அர்ஜுனனுக்கு அருளிச் செய்தனர். [ஒன்றில் நிற்றலிலே ஊன்றி அமர்ந்தவன்—ப்ரஹ்மத்திலே லயித்தவன்.]

கர்மயோகமானது முக்திக்கு ஸாதநமாயிருக்கும் விதம்.

பிரவிருத்தி என்னும் தருமமானது, செல்வத்திற்குப் பயன்படுவதாயினும், வர்ணங்களையும் ஆச்ரமங்களையும் உத்தேசித்து விதிக்கப்பட்டதாம். அது, (பயனை எதிர்நோக்கிச் செய்யப்பட்டபொழுது) தேவர் முதலாயினோர்களின் நிலையைப் பெறுதற்கு ஏதுவாயிருப்பினும், பயனை எதிர்நோக்காது ஈச்வரார்ப்பணபுத்தியோடு

𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃। 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯
𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯
𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿—"𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿,"
𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇" 𑌇𑌤𑌿॥

𑌇𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇𑌯𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌯𑌦𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟
𑌨𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌭𑌿𑌧𑍇𑌯𑌵𑌦𑍍 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍। 𑌯𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌪𑍁𑌰𑍁
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃, 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌾॥

செய்யப்பட, சித்தசுத்தி வரப்பண்ணுவதாம். இனிப் பரிசுத்தமான மன
நிஷ்டைக்கு ஏற்ற தகுதிபெற, அவ்வழியாக(ப் பிரவிருத்தி தருமமானது
முண்டாகச் செய்தலால், (இவ்வாறு)முக்திக்கு(ப் பரம்பரையான) காரணம
பெறுகின்றது. அவ்வண்ணமே (இதே கருத்தை உட்கொண்டு) "ப்ர
னிடத்துக் கர்மங்களை அர்ப்பித்து" "........யோகிகள் பற்றைவிட்டுக் கர்
செய்கிறார்கள், சித்தசுத்திக்காக" (ரு - ௧௦, ௧௧) என (ஸ்ரீ பகவான்) கூறுவ

கீதாசாஸ்திரத்தின் சிறப்புப்பொருளும், சிறப்புப்பயனும்.

கீதாசாஸ்திரமானது, முக்திக்குப் பயன்படுவதான இவ்விருவகை
தையும் (பொதுவாய்) வெளிப்படுத்தி, (தான்) சொல்ல எடுத்துக்கொண்ட
மான) ப்ரஹ்மமாகிய வாஸுதேவனென்ற பரமார்த்த தத்துவத்தைச் சி
வெளிப்படுத்துகின்றது; (எனவே,) சிறப்புப்பயனும், சிறப்புச்சம்பந்தமும்,
பொருளும்[1] உடையது (என்பதாயிற்று). அதன்பொருளைக் கண்டு தேறிய
ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் கைகூடுமாதலால், யான் அதற்கு உரை யெழுத
செய்கின்றேன்.

---

[1] ஒருநூல் கேட்கப்புகுந்தவர்க்கு அந்நூலாற் கூறப்படும்பொருளும், நூல்கேட்டலாற் பெறப்படும் பயனும், கேட்டற்கு உரிய அதிகாரிகளாவார் இவரென்பதும், நூற்கும் நூல்கூறியபொருளுக்குமேயன்றி நூல்கூறியபொருளுக்கும் பயனுக்கும் ஸம்பந்தமும் உணர்ந்தாலன்றி நூல் கேட்பதில் மனஆக்கம் செல்லாமையின், இந்நான்கையும் முதலில் உணர்த்தவேண்டும்; ஆகவே, அவை இங்கு வருமாறு:—நூலாற் கூறப்படும் பொருள்-பரப்ரஹ்மம் : நூல்கேட்டலாற் பெறப்படும் பயன்-முக்தி : கேட்டற்கு உரிய அதிகாரிகளாவா
னன் போன்றவர் : நூற்கும் நூல்கூறி
ளுக்கும், உணர்த்துவதும் உணர்த்தப்ப
கிய ஸம்பந்தம் : நூல்கூறிய பொருளு
னுக்கும், ஸாதநமும் ஸாத்தியமுமாகிய
தம். இவற்றை முறையே விஷயம்,பிரே
அதிகாரி, ஸம்பந்தம் என்னும் அநுப
டயம் என்பர் வடநூலார். [ஸாதநம்
ஸாத்தியம் - கருவியால் ஸாதிக்கப்படுவ

𑌅𑌥

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௧. 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃 ।
𑌮𑌾𑌮𑌕𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌮𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤 𑌸𑌂𑌜𑌯 ॥

𑌸𑌂𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௨. 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑍀𑌕𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

௩. 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍈𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌚𑌮𑍂𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌵 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ॥

௪. 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌧𑌿 ।
𑌯𑍁𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌟𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌃 ॥

௫. 𑌧𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑍇𑌕𑌿𑌤𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑌾𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌜𑌿𑌤𑍍𑌕𑍁𑌂𑌤𑌿𑌭𑍋𑌜𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍈𑌬𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌰𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥

௬. 𑌯𑍁𑌧𑌾𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍌𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍌𑌭𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌰𑍌𑌪𑌦𑍇𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃 ॥

முதல் அத்தியாயம் : அர்ஜுனவிஷாதயோகம்.

போரின் ரீதியை ஸஞ்ஜயன் விவரமாய்ச் சொல்லுதல்.

திருதராஷ்டிரன் சொல்லலுற்றான் :

௧. ஸஞ்ஜய ! போர்செய்ய ஸன்னத்தராய் குருக்ஷேத்திரமென்னும் தருமபூமியிலே ஒருங்குகூடிய நம்மவரும் பாண்டவரும் என் செய்தார்கள்?

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான் :

௨. துர்யோதனராஜன், பாண்டவர்களின்படை அணிவகுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு, அப்பொழுது ஆசார்யரருகிற்சென்று (இவ்) வார்த்தையைப் பேசலாயினன் :

துர்யோதனன் துரோணரோடு பேசுதல்.

௩. ஆசார்யரே ! பாண்டவருடைய இப்பெரியசேனையானது தங்களுடைய சிஷ்யனை புத்திசாலியாயுள்ள துருபதபுத்திரனால் அணிவகுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்ப்பீர்களாக.

௪. இங்கே மகாவில்லாளரான சூரரும், போரில் வீமனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ஸமானருமான யுயுதானன், விராடன், மகாரதனை துருபதன்,

௫. த்ருஷ்டகேது, சேகிதானன், வீர்யசாலியான காசிராஜன், புருஜித், குந்திபோஜன், மனிதரிற் சிறந்தவனை சைப்யன்,

௬. பராக்கிரமசாலியான யுதாமந்யு, வீர்யசாலியான உத்தமௌஜஸ்; ஸுபத்ரா குமாரன், திரௌபதி குமாரர் (ஆகிய இவர்கள்) எல்லோருமே மகாரதர்கள்.

௭. அஸ்மாகம் து விஶிஷ்டா யே தாந்நிபோத த்விஜோத்தம |
நாயகா மம ஸைந்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞார்தம் தாந்ப்ரவீமி தே ||

௮. பவாந்பீஷ்மஶ்ச கர்ணஶ்ச க்ருபஶ்ச ஸமிதிஞ்ஜய꞉ |
அஶ்வத்தாமா விகர்ணஶ்ச ஸௌமதத்திர்ஜயத்ரத꞉ ||

௯. அந்யே ச பஹவ꞉ ஶூரா மதர்தே த்யக்தஜீவிதா꞉ |
நாநாஶஸ்த்ரப்ரஹரணா꞉ ஸர்வே யுத்தவிஶாரதா꞉ ||

௧௦. அபர்யாப்தம் ததஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரக்ஷிதம் |
பர்யாப்தம் த்விதமேதேஷாம் பலம் பீமாபிரக்ஷிதம் ||

௧௧. அயநேஷு ச ஸர்வேஷு யதாபாகமவஸ்திதா꞉ |
பீஷ்மமேவாபிரக்ஷந்து பவந்த꞉ ஸர்வ ஏவ ஹி ||

௧௨. தஸ்ய ஸஞ்ஜநயந்ஹர்ஷம் குருவ்ருத்த꞉ பிதாமஹ꞉ |
ஸிம்ஹநாதம் விநத்யோச்சை꞉ ஶங்கம் தத்மௌ ப்ரதாபவாந் ||

௧௩. தத꞉ ஶங்காஶ்ச பேர்யஶ்ச பணவாநககோமுகா꞉ |
ஸஹஸைவாப்யஹந்யந்த ஸ ஶப்தஸ்துமுலோऽபவத் ||

௧௪. தத꞉ ஶ்வேதைர்ஹயைர்யுக்தே மஹதி ஸ்யந்தநே ஸ்திதௌ |
மாதவ꞉ பாண்டவஶ்சைவ திவ்யௌ ஶங்கௌ ப்ரதத்மது꞉ ||

---

௭. ஆனல், பிராமணேத்தமரே! நம்மில் சிறந்தவரான என்சேனைத்தலைவர்கள் எவரோ, அவர்களைத் தெரிந்துகொள்க. (தாங்களே தெரிந்துகொள்ளக்கூடுமென்ருலும், இந்த யுத்தக்குழப்பத்தில்) தங்களுக்கு ஒருகுறிப்புக்காக அவர்களைக் கூறுகின்றேன் :

௮. தாங்களும், பீஷ்மரும், கர்ணனும், போரில் வெற்றிபெறும் கிருபரும், அச்வத்தாமனும், விகர்ணனும், ஸோமதத்தன் குமாரனும், ஜயத்ரதனும்,

௯. மற்றும் அனேகசூரரும் எனக்காக உயிரைவிடத் துணிந்தவர் : போர்செய்யக் கருவியான பல பல ஆயுதங்களுடையவர் : போர்புரிதலில் ஸகலரும் தேர்ந்தவர்.

௧௦. பீஷ்மரால் பாதுகாக்கப்பட்டதான நம்முடைய இச்சேனை அபரிமிதமாயிருக்கின்றது. வீமனுற் காக்கப்பட்டதான இவர்களுடைய இச்சேனையோ மிதமாயிருக்கின்றது.

௧௧. ஆகவே, நீங்களெல்லாருமே எல்லாப்படைவகுப்புக்களிலும் தம்தம் நிலைகளினின்று பீஷ்மரையே எல்லாப்புறங்களிலும் காத்தல்வேண்டும்.

இருதிறத்துச்சேனைகளும் போருக்குச் சன்னத்தமாயிருத்தல்.

௧௨. கௌரவர்களில் பெரியவரும் பிரதாபசாலியுமான பாட்டனர் [பீஷ்மர்], அவனுக்கு [துர்யோதனனுக்கு] உத்ஸாஹ முண்டாக்குபவராய், உரக்க ஸிம்ஹநாதஞ்செய்து சங்கையூதினர்.

௧௩. பின்பு உடனே சங்குகளும், பேரிகளும், தம்பட்டங்களும், பறைகளும், ஊதுகொம்புகளும் முழக்கப்பட்டன; அவ்வொலி நிரம்பிநின்றது.

௧௪. அப்பால், மாதவனும் பாண்டவனும் வெண்குதிரைகள் பூட்டியதோர் பெரிய தேரினுள் இருந்தே (தம்முடைய) திவ்வியமான சங்குகளை ஊதினர்கள்.

௧௫. பாஞ்சஜந்யம் ஹ்ருஷீகேஶோ தேவதத்தம் தநஞ்ஜய: |
பௌண்ட்ரம் தத்மௌ மஹாஶங்கம் பீமகர்மா வ்ருகோதர: ||

௧௬. அநந்தவிஜயம் ராஜா குந்தீபுத்ரோ யுதிஷ்டிர: |
நகுல: ஸஹதேவஶ்ச ஸுகோஷமணிபுஷ்பகௌ ||

௧௭. காஶ்யஶ்ச பரமேஷ்வாஸ: ஶிகண்டீ ச மஹாரத: |
த்ருஷ்டத்யும்நோ விராடஶ்ச ஸாத்யகிஶ்சாபராஜித: ||

௧௮. த்ருபதோ த்ரௌபதேயாஶ்ச ஸர்வஶ: ப்ருதிவீபதே |
ஸௌபத்ரஶ்ச மஹாபாஹு: ஶங்காந் தத்மு: ப்ருதக் ப்ருதக் ||

௧௯. ஸ கோஷோ தார்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத் |
நபஶ்ச ப்ருதிவீம் சைவ துமுலோ வ்யநுநாதயந் ||

௨௦. அத வ்யவஸ்திதாந் த்ருஷ்ட்வா தார்தராஷ்ட்ராந் கபித்வஜ: |
ப்ரவ்ருத்தே ஶஸ்த்ரஸம்பாதே தநுருத்யம்ய பாண்டவ: ||

௨௧. ஹ்ருஷீகேஶம் ததா வாக்யமிதமாஹ மஹீபதே |

அர்ஜுந உவாச ||

ஸேநயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேऽச்யுத ||

௨௨. யாவதேதாந்நிரீக்ஷேऽஹம் யோத்துகாமாநவஸ்திதாந் |
கைர்மயா ஸஹ யோத்தவ்யமஸ்மிந் ரணஸமுத்யமே ||

---

௧௫. ஹ்ருஷீகேசன் பாஞ்சஜந்யத்தையும், அர்ஜுனன் தேவதத்தத்தையும், பயங்கரத்தொழிலனை வீமன் பௌண்ட்ரமென்னும் பெரியசங்கையும் முழக்கினர்கள்.

௧௬. குந்திகுமாரனை யுதிஷ்டிரராஜன் அநந்தவிஜயத்தையும், நகுலன் ஸுகோஷத்தையும், ஸஹதேவன் மணிபுஷ்பகத்தையும் (ஊதினர்கள்.)

௧௭. சிறந்தவில்லாளனை காசிராஜனும், மகாரதனை சிகண்டியும், த்ருஷ்டத்யும்நனும், விராடனும், (பகைவரால்)ஜயிக்கப்படாத ஸாத்யகியும்,

௧௮. துருபதனும், திரௌபதிகுமாரர்களும், உயர்தோளனை ஸுபத்ராகுமாரனும் ஆகிய ஸகலரும், பூபதியே! தனித்தனியாய்(தம்தம்)சங்குகளை முழக்கினர்கள்.

௧௯. ஆரவாரித்த அவ்வொலியானது, பூமியையும் ஆகாசத்தையும் எதிரொலிக்கும்படிசெய்வதாய்த் திருதராஷ்டிரனைச் சேர்ந்தவர்களின் நெஞ்சுகளைப் பிளந்தது.

அர்ஜுநன் தனது எதிரிகளை நோக்குதல்.

௨௦, ௨௧, ௨௨. வேந்தே! பின்பு (போர்வீரர்) ஆயுதங்களை வழங்-பட்டவுடன், குரங்குக் கொடியையுடைய பாண்டவன், ஒழுங்காக அணி-நிற்கும் திருதராஷ்டிரஜனத்தாரைப் பார்த்து, (கையில்) வில் ஏந்தி, ஹ்ருஷீகேசனிடத்து இவ்வார்த்தையைக் கூறினன் :

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

"போர்செய்யக் கருதி (இங்கு)நிற்கின்ற இவர்களை யான் ட இடத்திலே, இருசேனைக்கும் நடுவிலே, அச்யுத! எனது தேரை நி. போர்க்குழப்பத்திலே யான் எவருடன் போர்செய்ய வேண்டுமோ, (அவ வைத்துக்கொள்கிறேன், ஏனெனில்,)

உங. யொத்ஸ்யமாநாநவெக்ஷெஹம் ய ஏதெऽத்ர ஸமாகதா: ।
யாத்ர்ராஷ்ட்ரஸ்ய துர்புத்தெர் யுத்தெ ப்ரியசிகீர்ஷவ: ॥

ஸஞ்ஜய உவாச ॥

உச. ஏவமுக்தோ ஹ்ருஷீகேஶோ குடாகேஶேந பாரத ।
ஸேநயோருபயோர்மத்யே ஸ்தாபயித்வா ரதோத்தமம் ॥

உரு. பீஷ்மத்ரோணப்ரமுகத: ஸர்வேஷாம் ச மஹீக்ஷிதாம் ।
உவாச பார்த பஶ்யைதாந் ஸமவேதாந் குரூநிதி ॥

உசு. தத்ராபஶ்யத் ஸ்திதாந் பார்த: பித்ரூநத பிதாமஹாந் ।
ஆசார்யாந் மாதுலாந் ப்ராத்ரூந் புத்ராந் பௌத்ராந் ஸகீ◌

உஎ. ஶ்வஶுராந் ஸுஹ்ருதஶ்சைவ ஸேநயோருபயோரபி ।
தாந் ஸமீக்ஷ்ய ஸ கௌந்தேய: ஸர்வாந் பந்தூநவஸ்திதாந்

உஅ. க்ருபயா பரயாऽऽவிஷ்டோ விஷீதந்நிதமப்ரவீத் ।

அர்ஜுந உவாச ॥

த்ருஷ்ட்வேமாந் ஸ்வஜநாந் க்ருஷ்ண யுயுத்ஸூந் ஸமுபஸ்திதாந் ॥

உகூ. ஸீதந்தி மம காத்ராணி முகம் ச பரிஶுஷ்யதி ।
வெபதுஶ்ச ஶரீரே மே ரோமஹர்ஷஶ்ச ஜாயதே ॥

உங. திருதராஷ்டிரபுத்திரனை கெடுபுத்தியானுக்கு [துர்யோதன
போரிலே உதவிபுரியக்கருதி(ப்பற்பலதேசங்களிலிருந்து) இங்கு வந்துள்ள இ
போர்செய்ய வந்தவராகக் காண்கின்றேன்.''

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான் :

உச, உரு. பாரத! இவ்வாறு குடாகேசனாற்கூறப்பெற்ற ஹ்ருஷீகேச
சேனைக்கும் நடுவிலே, பீஷ்மருக்கும் துரோணருக்கும் (மற்றுமுள்ள) சகல
கும் எதிரிலே சிறந்த தேரை நிறுத்தி, ''பார்த்த! (இங்குக்) கூடிய இக்
களைப் பார்'' என மொழிந்தனர்.

உசு, உஎ. பார்த்தன்,—தந்தையரும், பாட்டனரும், ஆசார்யரும்,
களும், பிராதாக்களும், புத்திரரும், பேரன்மார்களும், தோழர்களும், மா
மித்திரரும் அங்கு இருசேனையிலும் நிற்கக் கண்டான்.

உஅ. அவ்வுறவினரனைவரும் (அங்கு)நிற்கக் கண்டு, மிக்
'று, மனத்திடனழிந்து கலங்கி அக்குந்தியின்குமாரன்

னங்கலங்கிக்கூறும் சோகவார்த்தைகள்.

னன் சொல்லலுற்றான் :

ரணங்கொண்டு (போர்க்களத்திற்)போ
கிருஷ்ண! என் அவயவங்கள் சோர்
நடுக்கமும் மயிர்க்கூச்சும் உண்டாகின்ற

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௩௮. 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌭𑍋𑌪𑌹𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑍇 𑌚 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥

௩௯. 𑌕𑌥𑌂 𑌨 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ॥

௪௦. 𑌕𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌭𑌿𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤 ॥

௪௧. 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍇𑌯 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑌰𑌃 ॥

௪௨. 𑌸𑌂𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑌰𑍋 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌲𑍁𑌪𑍍𑌤𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌦𑌕𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥

௪௩. 𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥

௪௪. 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌕𑍁𑌲𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ।
𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌮 ॥

௪௫. 𑌅𑌹𑍋 𑌬𑌤 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍁𑌖𑌲𑍋𑌭𑍇𑌨 𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌃 ॥

போரின் தீங்குகளைப்பற்றி அர்ஜுனன் வருந்துதல்.

௩௮, ௩௯. லோபத்தால் கெட்ட மனத்தினரான இவர்கள், குலநாசத்தாலான தீங்கையும் மித்திரத்துரோகத்தில் (விளையும்) பாதகத்தையும் அறியாவிட்டாலும், குலநாசத்தாலான தீங்கை (நாம்) நன்றாய்ப் பார்க்கும்பொழுது, நமக்கு இப்பாபத்தைத் தவிர்க்க எப்படித் தெரியாமற் போகும் ?

௪௦. குலம் கெட்டுப்போகும்பொழுது ஸநாதநமான குலதருமங்கள் (அநுஷ்டானத்தில்) இல்லாமற்போகின்றன. தருமங்கள் இல்லாமற்போக, குலம் முழுவதையும் அதர்மம் வியாபிக்கின்றது.

௪௧. அதர்மம் வியாபித்தலால், கிருஷ்ணா! குலஸ்திரீகள் கற்பழிந்துவிடுகிறார்கள். ஸ்திரீகள் கற்பழிய, வார்ஷ்ணேய! ஜாதிக்கலப்பு உண்டாகின்றது.

௪௨. ஜாதிக்கலப்பானது குலத்தைக் கெடுத்தவரது குலத்திற்கும் நரகத்திற்கு ஏதுவாகின்றது ; ஏனெனில், இவர்களுடைய பிதிருக்கள் பிண்டக்கிரியையும் உதகக்கிரியையும் இழந்திட்டவராய் (நரகத்தில்) வீழ்கிறார்கள்.

௪௩. ஜாதிக்கலப்பை விளைவிப்பனவாகிய குடிகேடர்களுடைய இத்தீத்தொழில்களால், சாச்வதமான ஜாதிதருமங்களும் குலதருமங்களும் கெட்டழிந்துபோம்படி செய்யப்படுகின்றன.

௪௪. ஜநார்த்தந! குலதருமங்கெட்ட மனிதர்களுக்கு நரகத்திலே வாஸம் அவச்யம் உண்டெனக் கேட்டுள்ளோம்.

௪௫. ஆ! என்னே! மஹத்தான பாபஞ்செய்ய (அஞ்சாது) துணிந்திட்டோமே! ராஜ்யஸுகவிஷயமான கடும்பற்றினாலே ஸ்வஜனத்தைக் கொல்ல(வும்) முயன்றுளோமாதலின்.

௪௬. யதி மாமப்ரதீகாரமஶஸ்த்ரம் ஶஸ்த்ரபாணய: ।
தார்தராஷ்ட்ரா ரணே ஹந்யுஸ்தந்மே க்ஷேமதரம் பவேத் ॥

ஸஞ்ஜய உவாச ॥

௪௭. ஏவமுக்த்வார்ஜுந: ஸங்க்யே ரதோபஸ்த உபாவிஶத் ।
விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம் சாபம் ஶோகஸம்விக்நமாநஸ: ॥

இதி ஶ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே அர்ஜுநவிஷாதயோகோ நாம ப்ரதமோऽத்யாய: ॥

---

௪௬. கையில் ஆயுதத்தையுடைய திருதராஷ்டிர புத்திரர், போரில் (அவர்களை) எதிர்க்காமலும் (கையில்) ஆயுதமில்லாமலும் இருக்கின்ற என்னைக் கொல்வார்களானால், அது எனக்கு அதிக நன்மை யாகும்.

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான் :

௪௭. அர்ஜுனன், இவ்வாறு சொல்லி, அம்போடு வில்லையும் போர்க்களத்தில் (கீழே) எறிந்து, சோகத்தாற் பதைத்த மனத்தினனாய்த் தேர்த்தட்டில் உட்கார்ந்துவிட்டான்.

நூறாயிரக்கிரந்தஸம்ஹிதையாய் வியாஸர் அருளிச்செய்த ஸ்ரீ மஹாபாரதத்திலே பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத்பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதத்திலே அர்ஜுனவிஷாதயோகமென்னும் முதல் அத்தியாயம் முற்றும்.

த்விதீயோ(அ)த்யாய: ஸாங்க்யயோக: ||

ஸஞ்ஜய உவாச ||

௧. தம் ததா க்ருபயா(ஆ)விஷ்டமஶ்ருபூர்ணாகுலேக்ஷணம் |
விஷீதந்தமிதம் வாக்யமுவாச மதுஸூதந: ||

ஶ்ரீபகவாநுவாச ||

௨. குதஸ்த்வா கஶ்மலமிதம் விஷமே ஸமுபஸ்திதம் |
அநார்யஜுஷ்டமஸ்வர்க்யமகீர்திகரமர்ஜுந ||

௩. க்லைப்யம் மா ஸ்ம கம: பார்த நைதத்த்வய்யுபபத்யதே |
க்ஷுத்ரம் ஹ்ருதயதௌர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்ட பரந்தப ||

அர்ஜுந உவாச ||

௪. கதம் பீஷ்மமஹம் ஸங்க்யே த்ரோணம் ச மதுஸூதந |
இஷுபி: ப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸூதந ||

௫. குரூநஹத்வா ஹி மஹாநுபாவாந்
ஶ்ரேயோ போக்தும் பைக்ஷ்யமபீஹ லோகே |
ஹத்வார்தகாமாம்ஸ்து குரூநிஹைவ

இரண்டாம் அத்தியாயம் : ஸாங்க்யயோகம்.

பகவான், அர்ஜுநன் மனநோய்ம்மையைக் கண்டித்தல்.

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான் :

௧. அவ்வாறு இரக்கம் மேலிட்டு, கண்களில் நீர் நிரம்பித் ததும்பப்பெற்று மனமேங்கிநிற்கின்ற அவனுக்கு மதுஸூதநன் இவ்வார்த்தையைக் கூறலானார் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௨. அஸத்துக்கள் கைக்கொண்டதும், ஸ்வர்க்கத்தை அடையவொட்டாமல் தடுப்பதும், பழியைமிகுவிப்பதுமான இம்மனநொய்ம்மையானது, (இந்த யுத்த) ஸங்கடத்திலே உனக்கு எங்கிருந்து வந்ததோ ? அர்ஜுன !

௩. பார்த்த! ஆண்மையற்றதன்மைக்கு உட்படாதே; இது உனக்குத் தகாது. பரந்தப ! இந்த இழிவான மனநொய்ம்மையைத் தூரத்தள்ளிவிட்டு எழுந்திரு.

அர்ஜுநன், பகவான் உபதேசத்தை நாடுதல்.

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

மதுஸூதந ! (புஷ்பாதிகளால்) பூஜிக்கத்தக்கவர்களான பீஷ்மரையும் யான் எப்படிப் போரில் அம்புகளால் எதிர்த்துச் சண்டைசெய்வேன்?

-களைக் கொல்லாமல் இவ்வுலகிலே பிச்சை -ாவது, மகான்களைக் கொன்று அரசாள்வதை -ள்ள பிச்சையெடுத்துப்பிழைத்தலே மேலான -ன்றுவிட்டாலோ, இரத்தந்தோயப் பெற்றவை

ஹுஂஜீய ஹொமாநு ரஂயிரவூஜிஹாநு ॥

சு. ந வெதத்ஷிஜூ: கதுரநொ மரீய:
யஉா ஜயெஜ யஜி வா நொ ஜயெயு: ।
யாநெவ ஹகவா ந ஜிஜீவிஷாஜ:
தெஉவஷ்ஹிதா: வூஜவெ யாதுராஷ்ட்ரா: ॥

எ. காவஞ்ணொஷொவஹதஷஹாவ:
வுஜூாஜி கூாஂ யஜஂஹஂஜஙஜவெதா: ।
யஜ்ஜ்ய: ஹ்யாநிஸ்சிதஂ வூஹி தநெ
ஸிஷ்யஸ்தெஹஂ ஸாயி ஜாஂ கூாஂ வூவநூ ॥

அ. ந ஹி வூவஸ்யாஜி ஜாவநஉாஜ யஜ்ஜாகஜஜொஷணஜிஂஜியாணாஂ।
அவாவ்யஹஜாவவவநூஜஂ ராஜ்யஂ ஹுராணாஜவி வாயிவத்யஂ ॥

ஹஂஜய உவாச ॥

கூ. ஹவஜூக்ஷா ஹ்ரஷீகெஸஂ மஹாகெஸ: வாஜவ: ।
ந யொத்ஸ்ய இதி மொவிநஂ உக்ஷா தூஷ்ணீஂ வஹூவ ஹ ॥

யான [i] ஸம்பத்து காமம் போகம் இவைகளை இவ்வுலகிலேயே அனுபவிக்கவேண்டும்.

சு. மேலும், (பிச்சையெடுத்துப்பிழைத்தல் ஸ்வஜாதிதருமமென்று போர் புரிதல் என்ற இவ்விரண்டனுள்) எது நமக்கு மேலானதோ? (நாமே அவர்களை) வெல்வோமோ?—அல்லது (அவர்களே) நம்மை வெல்வாரோ? (என்ற) இதுவும் நமக்குத் தெரியாது. (நாம்)எவர்களைக் கொன்றபின்னர் உயிர்வாழவிரும்பமாட்டோமோ, அந்தத் திருதராஷ்டிர புத்திரர்களே (இப்போர்க்களத்தில் நமக்கு) எதிரே வந்து நிற்கிறார்கள்.

எ. லோபம் என்ற குற்றத்தினால் கெட்டழிந்த மனத்தினனாய், தருமவிஷயத்திலே மனம்திகைத்த அடியேன் (யாது நன்மை? எனத்) தங்களை வினவுகின்றேன்; எது உறுதியான நன்மையோ, அதனை எனக்கு உரைப்பீர்களாக; (ஏனெனின்,) நான் தங்களுடைய சிஷ்யனாகின்றேன்: தங்களை வந்தடைந்த எனக்கு, (நல்வழிப்படுமாறு) அறிவுறுத்தியருளுக. [லோபம்-இங்கு, ராஜ்யத்தைப் பெறவேணுமென்ற ஆசை.]

அ. உலகிலே பகைவரற்றதாய்ச் செழித்திருக்கும் ராஜ்யமும், தேவர்கட்குத் தலைவனாயிருத்தலும் கிடைக்கப்பெற்றாலும், புலன்களை(த் தீப்போல) அழற்றுகின்ற தான என்துயரத்தைப் போக்குவது இன்னதென்று எனக்குத் தெரியவே இல்லை [இந்திரபதவியைப் பெற்றாலும், என் துயரம் தீருமாறு இல்லை].

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான்:

கூ. பகைவரை எரிக்கும் குடாகேசன், இவ்வாறு ஹ்ருஷீகே பின்பு, "போர் புரியமாட்டேன்" என்று(ம்) கோவிந்தனிடஞ் செ ன்றும்) பேசாமலே இருந்திட்டான்.

"தான் ராஜபோகம் அநுபவித்தற்காக அர்ஜுநன் மகான்களைக் கொன்றுவிட்டான்" என்னும் அபகீர்த்தி வியாபிக்குமாதலின், ஸம்பத்தின் அநுபவமும், காமநுகர்ச்சியும் இரத்தந் தோய்ந்தவை போல மிக்க அருவருப்பானவை.

௧௦. तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत ।
सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदन्तमिदं वचः ॥

अत्र च 'दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकम्' इत्यारभ्य यावत् 'न योत्स्य इति गोविन्दमुक्त्वा तूष्णीं बभूव ह' इत्येतदन्तः प्राणिनां शोकमोहादिसंसारबीजभूतदोषोद्भवकारणप्रदर्शनार्थत्वेन व्याख्येयो ग्रन्थः । तथा हि — अर्जुनेन राज्यगुरुपुत्रमित्रसुहृत्स्वजनसम्बन्धिबान्धवेषु 'अहमेतेषाम्', 'ममैते' इत्येवंप्रत्ययनिमित्तस्नेहविच्छेदादिनिमित्तौ आत्मनः शोकमोहौ प्रदर्शितौ 'कथं भीष्ममहं संख्ये' इत्यादिना । शोकमोहाभ्यां ह्यभिभूतविवेकविज्ञानः स्वत एव क्षत्रधर्मे युद्धे प्रवृत्तोऽपि तस्माद्युद्धादुपरराम; परधर्मं च भिक्षाजीवनादि कर्तुं प्रववृते । तथा च सर्वप्राणिनां शोकमोहादिदोषाविष्टचेतसां स्वभावत एव स्वधर्मपरित्यागः प्रतिषिद्धसेवा च स्यात् । स्वधर्मे प्रवृत्तानामपि तेषां वाङ्मनःकायादीनां प्रवृत्तिः फलाभिसन्धिपूर्विकैव साह-

---

௧௦. பாரத! இருசேனைக்கும் இடையே (இவ்வாறு)மனங்கலங்கிநிற்கும்அவனுக்கு, ஹ்ருஷீகேசன், புன்னகைசெய்கிறவர்போன்று இவ்வார்த்தையைக் கூறலாயினர்: [புன்னகை செய்கிறவர் போன்று=(தேறுதல் சொல்லுதற்காகப்) பிரஸன்னமுகராகி.]

ஆத்மஞானமே துன்பத்தை அறத் துடைக்கும்.

இங்கு "துர்யோதனராஜன்" (௧-௨) என்பது முதல் "போர்புரியமாட்டேனென்று(ம்) கோவிந்தனிடஞ்சொல்லிவிட்டு (மேலொன்றும்) பேசாமலே இருந்திட்டான்" (௨-௯) என்பது ஈறுகவுள்ள நூல், ஸம்ஸாரத்திற்கு வித்துக்களான சோக மோகாதித்தீங்குகள்(எல்லாம்)பிராணிகளுக்குஉண்டாவதன்காரணத்தை நன்குவிளக்குவதாக உரைக்கவேண்டும். எங்ஙனமெனில்—ராஜ்யமும், பெரியோரும், புத்திரரும், மித்திரரும், ஸுஹ்ருத்துக்களும், தன்ஜனங்களும், ஸம்பந்திகளும், பந்துக்களுமாகிய இவர்களின்மீது "நான் இவர்களைச் சேர்ந்தவன், இவர்கள் என்னைச் சேர்ந்தவர்" என்ற இத்தகைய எண்ணத்தால் உண்டாகும் பற்றினாலும், (அப்படித், தான் பற்று வைத்த அவர்களை) இழந்துவிடுதலாலும், இன்னும் (இவைபோன்ற)பிறவற்றாலும் விளைவனவாகிய தனது சோகமோகங்கள், "மதுஸூதந! (புஷ்பாதிகளால்) பூஜிக்கத்தக்கவர்களான" (௨-௪) என்பது முதலாக (ஐந்து சுலோகங்களால்) அர்ஜுனனால் நன்கு காட்டப்பட்டன. க்ஷத்திரியதருமமாகிய யுத்தத்தைத் தானேமேற்கொண்டு (போர்க்களத்திற்கு வந்து) இருந்தும், (தன்)விவேகபுத்தி (நிலைகுலைந்து கலங்கும்படி) சோக மோகங்களாலே தாக்கப்பட்டவனாய் அந்தயுத்தத்தைத் தவிர்ந்தான். பிற[ஸந்யாஸி] ...டுத்துஜீவித்தல் முதலியனவும் செய்யத்தலைப்பட்டான். அவ்வி... ...ான தீங்குகள்நிறைந்துகிடக்கும் மனத்தினையுடைய ஸகல ...ருமத்தைக் கைவிடலும், விலக்கியதைக் கைக்...த மேற்கொண்டு ஒழுகுபவராயினும், அவர்களு...வைகளின் போக்கு, பயனை எதிர்பார்த்தலை முன்...காரத்தோடு அமைந்துள்ளது. அவர்கள் இப்படி

[illegible]

யிருத்தலால், தருமஅதருமங்களின்பெருக்கத்தால் நல்லனதீயனவான பிறவிகளையும் இன்பதுன்பங்களையும்அடைதலாகிய ஸம்ஸாரமானது ஒழிவின்றிநிற்கின்றது. ஆகவே, சோகமோகங்கள் ஸம்ஸாரத்திற்கு வித்துக்களாம். அவைகளோ, ஸகலகர்மங்களை யும்துறத்தலை முன்னிட்டதான ஆத்மஞானத்தினு லன்றி நீங்கா என்று அதனை [ஆத்மஞானத்தை] ஸகலலோகாநுக்கிரகத்தின்பொருட்டு உபதேசிக்க விரும்பியவராய், அர்ஜுனனைக் காரண [வியாஜ] மாகக்கொண்டு பகவான் வாஸுதேவன் "நீ (யாவராலும்) துக்கிக்கவேண்டாதவரைக் குறித்து" (உ-கக) என்பதாதியாக அருளிச்செய்ய லானார் :

ஞானம் கர்மம் இரண்டுங்கூடியே முக்திக்கு ஸாதநமாம் என்னும் கோள்கை.

இவ்விஷயத்திலே, "ஸகலகர்மங்களையும் துறத்தலை முன்னிட்டதான ஆத்ம ஞானநிஷ்டையாலேமாத்திரம் முக்தி கிடைக்கவேகிடைக்காது. மற்று என்னையோவெனின், அக்நிஹோத்ராதி ச்ரௌதகர்மங்களையும், (ஔபாஸநாதி)ஸ்மார்த்தகர்மங்களையும்|துணையாகப்பெற்ற ஞானத்தினுல்(தான்)முக்தி கிடைக்குமென்பது, கீதைமுழுவதிலும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருள்" என்று சிலர் கூறுகிறார். இதுதான் கீதையின் பொருள் என்பதற்கு அறிகுறியாகவும், " இனி நீ இந்த நியாயமான யுத்தத்தைச் செய்யாவிடில்"(உ-௩௩),"கர்மத்திலேதான் உனக்கு அதிகாரம்" (உ-௪௭),"ஆதலால், நீ கர்மத்தையே செய்யக்கடவாய்" (௩-க௫)என்பன முதலியவற்றை(மேற்கோளாக எடுத்துக்) கூறுகின்றனர். 'வேதத்தில் விதித்த கர்மமானது, ஹிம்ஸை [கொலை] முதலியன கூடியுள்ளமையால் அதருமத்தின்பொருட்டாகின்றது' என்ற இச்சங்கையும் படவேண்டாம். எப்படியெனில்—க்ஷத்திரியனுக்குஉரிய யுத்தமென்னும்கர்மமானது, மூத்தோர் ஸஹோதரர் புத்திரர் முதலாயினேரை ஹிம்ஸிப்பதாய்(இருத்தலால்) மிகக்கொடியதாயினும், தனது[க்ஷத்திரியனது] தொழில் என்ற காரணத்தால் அதருமமாகாது. அதனைச் செய்யாவிடிலோ "நீ ஸ்வ [உன்]தருமத்தையும்விட்டு, புகழையும் இழந்து,

𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿। ’ 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿-
𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍇𑌵 𑌨 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮-
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌦𑌸𑌤𑍍 ; 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌯𑍋𑌃।
‘𑌅𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 ‘𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇-
𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌽𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇, 𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃। 𑌸𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃। 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮-
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍋 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌃। 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃। 𑌸𑌾 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌮𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃।

பாபத்தை அடைவாய்" (உ-௩௩) என (ஸ்ரீ பகவான்) அருளிச்செய்கிறார்; செய்யவே,
"உயிர்வாழ்க்கைமுழுதும்"[1] என்றுதொடங்கும் சுருதியினாலும், மற்றும்இதுபோன்ற
சுருதிகளாலும் விதிக்கப்பட்டவையாய்ப் பசுமுதலானவற்றை ஹிம்ஸித்தலாகிய கர்ம
ங்கள் ஏற்கெனவே[2] அதருமமாகா எனத் தீர்ந்த முடிவாகக் கூறப்பட்டதாகின்றது.

ஸாங்க்யத்தையும், யோகத்தையும் பகுத்தல்.

அது சரியன்று; இருவகைத்தான புத்தியை (முறையே) சார்ந்துநிற்கும் ஞான
கர்மநிஷ்டைகளை (ஸ்ரீ பகவான்) வேறாகப் பிரித்துரைக்கின்ற திருவாக்கினாலென்க.
"நீ (யாவராலும்) துக்கிக்கவேண்டாதவரை" (உ-௧௧) என்பது முதல் "ஸ்வதரு
மத்தை நோக்கும்பொழுதும்" (உ-௩௧) என்பதுவரையிலுமுள்ள நூலினால், பரம
பொருளான எந்த ஆத்மதத்துவமானது, பகவானால் உணர்த்தப்பட்டதோ, அது
ஸாங்க்யமாம். ஆத்மாவுக்குப் பிறப்புமுதலியவிகாரங்கள் இல்லாமையினால் 'ஆத்மா
அகர்த்தா' (உ-௧௯, ௨0) என்னும் ப்ரகரணத்தின்பொருளை உய்த்துணர்தலால் அ
வ்[ஆத்மதத்துவ]விஷயமாக யாதொரு (நிச்சய)புத்தி பிறக்கின்றதோ, அது ஸாங்க்ய
புத்தியாம். அது எந்த ஞானிகளுக்கு உரித்தாயுள்ளதோ, அவர் ஸாங்க்யர்களாவர்.
இந்த(ஸாங்க்ய)புத்தி உண்டாவதற்குமுன்னர், ஆத்மாவை,உடம்புமுதலியவற்றினின்
றும் வேறாகவும் கர்த்தாவாகவும் போக்தாவாகவும் மற்றும்இத்தன்மையதாகவும்
பாவித்துக்கொண்டு (அதற்குஏற்பத்)தருமஅதருமங்களின் பகுத்தறிவுகூடி,[3] முக்திக்
கு ஸாதந(மான கர்ம)த்தை அநுஷ்டித்தல் யோகமாம். அது விஷயமான (நிச்சய)
புத்தி யோகபுத்தியாம். அது (ஸ்வ)கர்மத்தைச்செய்யும் எவர்க்கு உரித்தாயுளதோ,

---

[1] "𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍋𑌤𑌿 [உயிர்வாழ்க்கைமுழுதும் அக்நிஹோத்ரஞ்செய்ய வேண்டும்]" என்பது 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍃𑌚𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌮𑍍.

[2] ஆசார்யர்முதலானோரை ஹிம்ஸித்தலாகிய யுத்தம்முதலியனவான ஸ்மார்த்தகர்மங்களே அதர்மமாகா என்றால்,ஸ்மிருதியினும்மேலான சுருதியில் விதித்த பசுஹிம்ஸாதி கர்மங்கள் அதர்மகா என்பது, தானே அமையுமென்றவாறு.

[3] அஜ்ஞானியின் கருத்துக்கு, ஆத்மா உடல் முதலியவற்றிற்கு வேறாகவும், கர்த்தாவாகவும், போக்தாவாகவும் காணப்படுகின்றதாதலின், அவன் இது தருமம், இது அதர்மம் எனக் கல்வி கேள்விகளால் பகுத்தறிந்து, அதருமத்தை விலக்கி, தருமத்தைக் கைக்கொண்டு, அதனை ஈச்வரார்ப்பணமாக அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பது, கர்மயோகத்தின் லக்ஷணத்தால் அமையுமாறு கண்டுகொள்க.

ததா ச பகவதா விபக்தே த்வே புத்தீ நிர்திஷ்டே ‘ஏஷா தே(அ)பிஹிதா ஸாங்க்யே புத்திர்யோகே த்விமாம் ஶ்ருணு |’ இதி | தயோஶ்ச ஸாங்க்யபுத்த்யாஶ்ரயாம் ஜ்ஞானயோகேன நிஷ்டாம் ஸாங்க்யானாம் விபக்தாம் வக்ஷ்யதி — ‘புரா வேதாத்மனா மயா ப்ரோக்தா’ இதி | ததா ச யோகபுத்த்யாஶ்ரயாம் கர்மயோகேன நிஷ்டாம் விபக்தாம் வக்ஷ்யதி — ‘கர்மயோகேன யோகினாம்’ இதி | ஏவம் ஸாங்க்யபுத்திம் யோகபுத்திம் ச ஆஶ்ரித்ய த்வே நிஷ்டே விபக்தே பகவதைவ உக்தே, ஜ்ஞானகர்மணோ: கர்த்ருத்வாகர்த்ருத்வைகத்வானேகத்வபுத்த்யாஶ்ரயயோ: யுகபதேகபுருஷாஶ்ரயத்வாஸம்பவம் பஶ்யதா | யதா ஏதத் விபாகவசனம் ததைவ தர்ஶிதம் ஶாதபதீயே ப்ராஹ்மணே — ‘ஏதமேவ ப்ரவ்ராஜினோ லோகமிச்சந்த: ப்ராஹ்மணா: ப்ரவ்ரஜந்தி |’ இதி ஸர்வகர்மஸம்ந்யாஸம் விதாய தச்சேஷேண ‘கிம் ப்ரஜயா கரிஷ்யாமோ யேஷாம் நோ(அ)யமாத்மா(அ)யம் லோக:’ இதி | தத்ர ச ப்ராக் தாரபரிக்ரஹாத் ‘புருஷ:’ ‘ஆத்மா’ ப்ராக்ருதோ

அவர் யோகியர். அப்படியே, தனித்தனியான இரண்டுபுத்திகள் “ஸாங்க்யவிஷயத்திலே உனக்கு இந்தப் புத்தியானது சொல்லப்பட்டது; இனி நீ யோகவிஷயத்திலே இந்தப்புத்தியைக் கேள்” (உ-௩௯) எனப் பகவானாலே குறிப்பிட்டுக்காட்டி உணர்த்தப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள், ஸாங்க்யபுத்தியைச் சார்ந்து நிற்கும் ஞானயோகநிஷ்டையை “வேதமாகிய என்னால் முன் கூறப்பட்டது” (௩-௩) என ஸாங்க்யர்களுக்குத் தனியாய்க் கூறுவர். அவ்வாறே, யோகபுத்தியைச் சார்ந்து நிற்கும் கர்மயோகநிஷ்டையை “கர்மயோகத்தால் யோகிகளுக்கு” (௩-௩) என (யோகிகளுக்குத்) தனியாய்க் கூறுவர். கர்த்தாவென்னும் உணர்வையும் அனேகமென்னும்உணர்வையும் சார்ந்து நிற்பதான கர்மமும், அகர்த்தாவென்னும் உணர்வையும் ஏகமென்னும் உணர்வையும் சார்ந்து நிற்பதான ஞானமும் ஒருத்தனையே ஒருங்கு சார்ந்துநிற்கக்கூடாமையைக் கண்டு, பகவானே இவ்வாறு ஸாங்க்யபுத்தியையும்யோகபுத்தியையும்குறித்து இரண்டு நிஷ்டைகளைத் தனித்தனியாக (ப் பிரித்து)க்கூறலானார். (ஸ்ரீபகவான்) பிரித்துரைக்கின்ற இத்திருவாக்கு எப்படியோ, அப்படியே சதபதப்பிராமணத்திலும் “பற்றற்றவராய் இதேலோகத்தை [அதாவது-ஆத்மாவை](ப் பெற) விரும்பும் பிராமணர்கள் உலகவியாபாரங்களை ஒழித்திடவேண்டும்” என்று ஸகலகர்மத்தினது துறவு விதித்து, “இந்த ஆத்மாவாகிய இவ்வுலகினுள்ள எங்களுக்கு மக்களா லாவதென்ன ?” (பி-௪-௪-௨௨) என்ற அதன் [1]சேஷத்தினால்,(ஞானமானது,கர்மத்தினின்றும் வேறாகக்) காட்டப்பட்டுள்ளது. பின்னும் அதனுள், சுருதிமுதலியவற்றில் விதித்த ஸகலகர்மங்களும், “அஜ்ஞானியானஒருவன் (தான்) மணஞ்செய்துகொள்வதற்குமுன் (வேதத்திற்

---

1 “எது மற்றொன்றிற்குப் பயன்படுகின்றதோ [அதாவது-எது வேறொன்றை வற்புறுத்துகின்றதோ]அது அதன் சேஷமாம்” (ஜைமினிஸூத்ரம் ௩-௧-௨ : சபரபாஷ்யம்). “அஜ்ஞானியாவான் இவ்வுலகத்திலே இம்மைப்பயனையும், பிதிருலோகத்திலே மறுமைப்பயனையும் நன்மக்களைப் பெறுதலால் ஸாதித்துக்கொள்கிறான். ஞானியோ, எங்கும் ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கிறான். அந்த ப்ரஹ்மமோ நன்மக்கள் முதலிய எவற்றாலும் ஸாத்யமன்று. ஆகவே, அந்த ப்ரஹ்மத்தை அடையவிரும்புபவர்கள் உலகவியாபாரங்களை ஒழித்திடவேண்டும்” என “பற்றற்றவராய்” என்னும் முந்தின வாக்கியத்தை “இந்த ஆத்மாவாகிய” என்னும் பிந்தின வாக்கியம் வற்புறுத்துமாறு கண்டுகொள்க.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂— '𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂' 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌚 '𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂'
'𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂' '𑌦𑍈𑌵𑌂' 𑌚 ; 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿-
𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 — '𑌸𑍋𑌽𑌕𑌾-
𑌮𑌯𑌤' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌵𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿।
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌃 𑌅𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍
𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌯𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌃
𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 ॥

𑌨 𑌚 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 '𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍀 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇'
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌏𑌕𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌮𑍃𑌷𑍈𑌵 '𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍀 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌤𑌾
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 — 𑌯𑌦𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌅-
𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸 𑌉𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 '𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂-
𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ? 𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤-

---

கூறிய)தருமங்களை ஆராய்ந்தபின்பு, (மானுஷலோகம், பிதிருலோகம், தேவலோகமெ
ன்ற) மூவுலகங்களையும் அடைதற்கு ஸாதனமான புத்திரனையும், மானுஷம் தெய்வமெ
ன்றஇருவகைச்செல்வத்தினையும்—அவற்றுள் மானுஷச்செல்வமென்பது பித்ருலோக
மடைதற்கு ஸாதநமாய்க் கர்மஸ்வரூப(மு)மா யிருப்பது; தெய்வச்செல்வமென்பது
தேவலோகமடைதற்கு ஸாதநமான வித்யை[அதாவது, உபாஸனை]—அவன் விரும்பி
னான்" (பி - க - ச - கஎ) என, அஜ்ஞானமும் காமமும் உடையவனுக்கே எடுத்துக்
காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை முற்றத்துறத்தல், ஆத்மாவாகிய லோகத்தையே
நாடுபவனாய்க் காமமற்றிருப்பவனுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, சுருதியில் விதி
த்த கர்மமும், ஞானமுமாகிய இரண்டுங் கூடுதலே பகவான் கருத்தெனில், அப்பொ
ழுது (அ௯) பிரித்துரைக்கின்ற இத்திருவாக்கானது பொருத்தமில்லாததாகும்.

ஞானம் கர்மம் என்ற இரண்டுங்கூடுதலென்பது பகவான் மேலேசொல்வதோடு இயையாமை.

மேலும், "ஞானமானது" (ந - க) என்பது முதலாகவுள்ள அர்ஜுனன்
வினா ஏற்காது. ஒருவனே ஞானகர்மங்களை (ஒருங்கே) அநுஷ்டிக்கமுடியாதென்
பதும், ஞானமானது கர்மத்திலும் மேலானதென்பதுமாகிய இவை—பகவான் முன்
சொல்லாதனவும், (தனது செவிகளால்) கேளாதனவுமாக இருக்க, அவற்றை, "ஞான
மானது கர்மத்தினும் மேலானதென்பது தங்களுடைய கருத்தானால்" (ந-க) எனப்
பகவானிடத்து அர்ஜுனன் பொய்யாக எப்படி ஏற்றக்கூடும்?

அன்றியும், ஞானம் கர்மமென்ற இரண்டுங்கூடுதல் யாவர்க்குமே உரைக்கப்
பட்டதென்றால், அது அர்ஜுனனுக்கும் உரைக்கப்பட்டதுதான்; எனவே, "(கர்மஞ்
செய்தலும் தவிர்தலுமாகிய) இவ்விரண்டனுள் மிக்க நலமுள்ளஒன்றை எனக்குத்
தேர்ந்தமுடிவாக உரைத்தருளுவீராக" (ரு - க) என இரண்டில் ஏதாவதொன்றைப்
பற்றியதாகவே எப்படி (அவன்) வினவலாகும்? (உதாரணமாக,) தனது பித்தந்

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍋 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌶𑍀𑌤𑌲𑌂 𑌚 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 '𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌤𑍍 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌥 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌚𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌨𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤; 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌯𑌂 '𑌮𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿?' 𑌇𑌤𑌿। 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵 '𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍। 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 '𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌘𑍋𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌯𑌸𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌾𑌲𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌈𑌷𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑍋 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 '𑌏𑌕-

---

தணித்துக்கொள்ளவேண்டிய (ஒரு)வனுக்கு 'இனிமையும், குளிர்ச்சியுமான பதார்த்தங்களைப் புஜிக்கவேண்டும்' என்று வைத்தியன் உரைத்தால் "அவ்விரண்டனுள், பித்தந் தணிதற்குக் காரணமான ஏதாவதொன்றைச் சொல்" என வினவுதல் நிகழாதன்றோ !

இனி, அர்ஜுனனுடைய வினுவானது, பகவான் அருளிச்செய்த திருவாக்கின் பொருளை(த் தன்) விவேகத்தினுல் சரியாகத்தெரிந்துகொள்ளாமையினுல் வந்ததாகக் கொள்ளலாமென்றுல், அப்பொழுது, பகவான் "யான் ஞானம் கர்மம்இரண்டுங்கூடுதலைக் கூறினேன் ; நீ ஏன் இவ்வாறு மயங்குகின்ருய் ? " என வினுவுக்கு ஏற்றதாக மறுமொழி கொடுக்கவேண்டுமேயன்றி, "யான் இரண்டு நிஷ்டைகளைக்கூறினேன் " (௩-௩) என (வினுவுக்கு) ஏற்றதல்லாததாய்க் கேட்டதற்குமாருகவே மறுமொழி கூறப்படாது.

மற்றும், ஸ்மார்த்தகர்மத்தோடுமாத்திரமே ஞானமும் கூடுதலென்பது (பகவான்) கருத்தெனில், (அப்பொழுதும் ஞானகர்மமிரண்டையும்) பிரித்துரைத்தல் முதலிய ஸகலமும் பொருத்தமுருதனவாம். அன்றியும், யுத்தமாகிய ஸ்மார்த்தகருமமானது க்ஷத்திரியனுக்கு ஸ்வதருமமெனத் தெரிந்துகொண்டிருக்கும்அர்ஜுனன், "அப்பொழுது கர்மத்தில் என்னை ஏன் ஏவுகிறீர் ? (௩-க) எனப் (பகவானைப்பற்றிப்) பழித்தல் அடாது.

ஆதலின், கீதாசாஸ்திரத்தில் ச்ரௌதகர்மத்தோடாயினும் ஸ்மார்த்தகர்மத்தோடாயினும் ஆத்மஞானங்கூடுதலென்பதைச் சிறிதும் எடுத்துக்காட்ட ஒருவராலும் இயலாதென்க.

சிலஇடங்களிலே போலியாகக் கூடிக்காணப்படும் ஞானகர்மங்களின் விவரம்.

(இனி, அஜ்ஞானத்தாலும் ஆசைமுதலியகுற்றங்களாலும் கர்மத்தை மேற்கொண்டு(அநுஷ்டித்து)வருபவனுய், யாகத்தாலும் தானத்தாலும் தவத்தாலும் மனம்

கர்மைவ இதம் ஸர்வம் ப்ரஹ்ம அகர்த்ரு ச' இதி, தஸ்ய கர்மணி கர்மப்ரயோஜநே ச நிவ்ருத்தேऽபி லோகஸங்க்ரஹார்த்தம் யத்நபூர்வம் யதா ப்ரவ்ருத்த: ததைவ ப்ரவ்ருத்தஸ்ய யத் ப்ரவ்ருத்திரூபம் த்ருஶ்யதே ந தத் கர்ம யேந புத்தே: ஸமுச்சய: ஸ்யாத்; யதா பகவதோ வாஸுதேவஸ்ய க்ஷத்ரதர்மசேஷ்டிதம் ந ஜ்ஞாநேந ஸமுச்சீயதே புருஷார்த்தஸித்தயே; தத்வத் பலாபிஸந்த்யஹங்காராபாவஸ்ய துல்யத்வாத் விதுஷ:। தத்த்வவித: ந 'அஹம் கரோமி' இதி மதி:, ந ச தத்பலாபிஸந்தி: ॥

யதா ச ஸ்வர்காதிகாமார்த்திந: அக்நிஹோத்ராதிகர்மலக்ஷணதர்மாநுஷ்டாநாய ஆஹிதாக்நே: காம்ய ஏவ அக்நிஹோத்ராதௌ ப்ரவ்ருத்தஸ்ய ஸாமி க்ருதே விநஷ்டேऽபி காமே, ததேவ அக்நிஹோத்ராதி அநுதிஷ்டதோऽபி ந தத் காம்யம் அக்நிஹோத்ரம் பவதி। ததா ச தர்ஶயதி பகவாந்—'குர்வந்நபி ந லிப்யதே', 'ந கரோதி ந லிப்யதே' இதி தத்ர தத்ர ॥

பரிசுத்தமாகப் பெற்ற எவனுக்கு, பரம்பொருளுண்மையைப் பற்றி “இதெல்லாம் ஒன்றுதான், ப்ரஹ்மம் அகர்த்தாவே” என்னும் ஞானம் உண்டாகுமோ, அவனுக்குக் கர்மமும் கர்மத்தின்பயனும் ஒழிந்திட்டதாயினும், (அவன் முன்)எப்படி ஊக்கத்தோடு கர்மத்தை மேற்கொண்டிருந்தானோ அப்படியே (ஞானோதயமான பின்பும்)உலகத்தைநல்வழிநடக்கச்செய்தற்பொருட்டுக்கர்மத்தை(மேற்கொள்ளக்கூடும்; அப்படி) மேற்கொண்டு ஒழுகுபவனுடைய ப்ரவ்ருத்திரூபமாய் [கர்மப்போலியாய்] எது காணப்படுகின்றதோ, அது (மோக்ஷமடைதற்கு ஸாதநமாய்) ஞானத்தோடு ஒருங்குசேர்க்கவேண்டிய கருமமன்று. உதாரணமாக, பகவான் வாஸுதேவன் க்ஷத்திரியதருமத்தை அநுஷ்டித்தல் (அவர்க்குப்) புருஷார்த்தம்கைகூடுதற்காக ஞானத்தோடு ஒருங்கு சேர்க்கப்படுகிறதில்லை; அதுபோல, பயனை எதிர்நோக்காமையும், அகங்காரமின்மையும் ஞானிக்கும் ஸமமாயிருத்தலின் என்க[1]. மெய்யுணர்ந்தவன்'யான் செய்கிறேன்' என மனத்திற் கொள்வதுமில்லை, அதன்பயனை எதிர்நோக்குவதுமில்லை.

பின்னும் உதாரணமாக, ஸ்வர்க்கம்முதலிய காமங்களை நாடுபவன், அக்நிஹோத்ரம்முதலிய காமஸாதனங்களைச் செய்யும்பொருட்டு, அக்நியை (முன்னே)வைத்துக்கொண்டு காம்யமேயான அக்நிஹோத்ராதியைச் செய்யத் தலைப்பட, பாதி செய்தவுடன் (தான் முன் மனத்திற்கொண்டு அக்நிஹோத்ராதியைத் தொடங்கின) ஆசையானது நீங்கிவிடினும்,(விட்டிடாது)அதே அக்நிஹோத்ராதியைச் செய்துமுடிக்கி(றான்; அப்படிச் செய்துமுடிக்கி)கின்ற (அ)வனுக்கும் அது, காம்யஅக்நிஹோத்ராதியாக ஆகிறதில்லை. அவ்வாறே பகவான் “(கர்மங்களைச்)செய்கிறவனாயினும்(அவற்றால்) பற்றப்படுகிறானில்லை” (௫ - ௭), “(கர்மங்களைச்) செய்கிறானில்லை, (அவற்றால்) பற்றப்படுகிறானில்லை” (௧௩ - ௩௧) என ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

---

[1] பகவான் மேற்கொண்டுள்ள க்ஷத்திரிய தருமம் புருஷார்த்தத்துக்காகக் காரணமாகாமல் உலகத்தை நல்வழிப்படுத்தக்காரணமாவதுபோல, ஞானியின் கருமமும் பயனை யெதிர்நோக்காமல் அகங்காரமின்றிச் செய்யப்பட்டு உலகத்தை நல்வழிப்படுத்தவே காரணமாகின்றது என்றபடி.

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁—'𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍,' '𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍। 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌮𑍍? —

𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃, 𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 '𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌨 𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌃, 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌨𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂, 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑍍। 𑌏𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 '𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿। '𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌤𑌮𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿—'𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥

மற்றும், "(கர்மமானது) முன்னோர்களாலே முந்தினபண்டைக்காலத்திலே செய்யப்பட்டது" (ச - கரு), "கர்மத்தினுலேயே ஜனகர்முதலானோர்கள் ஸித்தி பெற்றார்கள்" (ஈ - உ0) என வருவனவற்றை (இருவகையாக)ப் பகுத்துணர்க. அஃது எப்படியெனில்,—

(முதல்வகை):— முன்னோர்களான ஜநகாதியர் மெய்யுணர்ந்தவராயினும், கர்மத்தை மேற்கொண்டாராயின்—அவர்கள் ஜனங்களை நல்வழியில் நடக்கச் செய்தற்பொருட்டு "இந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் செல்லுகின்றன(வே யன்றி ஆத்மா செல்வதில்லை)" (ஈ - உஅ) என்னும் ஞானத்தினுலேயே ஸித்தியை [மோக்ஷத்தை] அடைந்தார்கள். கர்மத்தைத் துறத்தற்குஉரிய நிலை(மை யானது அவர்கட்கு) வந்திருந்தும் கர்மத்தை (விடாது) உடன்கொண்டே ஸித்திபெற்றார்கள்; கர்மத்தைத் துறக்கவில்லை யென்றபடி.

(இரண்டாம் வகை):— அல்லது, அவர்கள் மெய்யுணர்ந்தவர(ல்லரேல்) ஈச்வரனுக்கு அர்ப்பிக்கப்பட்ட கர்மமாகிய (ஞான)ஸாதனத்தால் (அதாவது-) சித்தசுத்தியை அல்லது ஞானோதயமாகிய ஸித்தியைப் ஜநகாதியர் என உரைக்க. இதேவிஷயத்தை "(யோகிகள்) சித்தசுத்திக்காகக் கர்மத்தைச் செய்கிறார்கள்" (ரு - கக) எனப் பகவான் கூறுவர். "மனிதன் தன்கர்மத்தினுல் அவனை[ஈச்வரனை]ப்பூஜித்து ஸித்திபெறுகிறான்" (கஅ - சகூ) எனக் கூறிப் பின்பு, ஸித்திபெற்ற(அ)வனுக்கு "ஸித்திபெற்றவன் எப்படி ப்ரஹ்மத்தை (அடைகிறான் என்பதை என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள்)" (கஅ - ரு0) என்பது முதலாக மீண்டும் ஞானநிஷ்டையைக் கூறுவர்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌦𑍍 𑌏𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌚𑍇𑌤𑌸𑍋 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌆𑌹 '𑌅𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

௧௧. 𑌅𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌵𑌶𑍋𑌚𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌷𑌸𑍇 ।
𑌗𑌤𑌾𑌸𑍂𑌨𑌗𑌤𑌾𑌸𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌨 𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃; 𑌸𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌶𑍋𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌵𑌶𑍋𑌚𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌸𑌿 '𑌤𑍇 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯-

---

ஆகவே, முக்திகைகூடுதலானது மெய்ஞ்ஞானமொன்றினால்மாத்திரமேயன்றி, கர்மத்தோடு ஒருங்கு கூடிய ஞானத்தினால் அன்று என்பது கீதாசாஸ்திரத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருளாம். இதுவே (கீதையின்) பொருளாய்க்கிடக்கும் விதத்தை (அந்தந்தப்)பிரகரணத்திற்குஏற்ப ஆங்காங்குஎடுத்துக்காட்டுவோம்.

ஆத்மா இறவாதது.

இனி, இவ்வாறு (தான் செய்யவேண்டிய)தருமத்திலே மயங்கிய மனத்தினாய், சோகப்பெருங்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கின்ற அர்ஜுனனை ஆத்மஞானத்தாலன்றி (வேறுவகையால்) கரையேற்றுதலைக் காணாத பகவான் வாஸுதேவன், அதனினின்றும் அர்ஜுனனைக் கரையேற்ற விரும்பி, அவனுக்கு ஆத்மஞானத்தைப் புகட்டுபவராய் "நீ (யாவராலும்) துக்கிக்கவேண்டாதவரை" (௨ - ௧௧) என்பதாதியாக அருளிச்செய்கின்றார் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௧௧. நீ (யாவராலும்)துக்கிக்கவேண்டாதவரைப்பற்றித் துக்கப்படுகிறாய் ; ஞானவார்த்தைகளையும் பேசுகிறாய். உயிர்போனவரையும், உயிர்வாழ்பவரையும் பற்றி ஞானிகள் துக்கியார்.

பீஷ்மத்ரோணாதியர் (யாவராலும்) துக்கப்படத்தகாதவர் ; ஏனெனில், (வ்யாவஹாரிகமாக) நல்லொழுக்கமுடையவர், பாரமார்த்திகமாகவும் நித்யரானவர். (நீ) துக்கிக்கத்தகாதஅவர்களைக் குறித்து "அவர்கள் சாகப்போகிறார்களே, (அதற்கு)நானன்றோ காரணம். நான், அவர்களில்லாமல் ராஜ்யஸுகம் முதலானவற்றால் என்ன செய்யப்போகிறேன்? [அதனால் எனக்கு ஒருப்ரயோஜனமும் இல்லையே!]" என ஏங்கி

[illegible]

[illegible] இல்லாதிருந்ததில்லை.

[illegible]

[illegible] இருக்கவே இருந்தேன்:

[illegible] இருக்கவே இருந்தேன் என்று [illegible]

[illegible] இருக்கவே இருந்தாய். அவ்வண் [illegible]

[illegible] இருக்கவே இருந்தார்கள். [illegible]

[illegible] நாமெல்லோரும் இவ்வுடல் [illegible]

[illegible] (இறப்பு பிறப்பு என்னும்) மூ [illegible]

[illegible]

[illegible] பேறதல்.

[illegible]

𑌮𑌾𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌦𑍇𑌹𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂, 𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍇𑌦𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 ॥ ௧௨ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿? 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹—

௧௩. 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌜𑌰𑌾 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾, 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌯𑍂𑌨𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾, 𑌜𑌰𑌾 𑌵𑌯𑍋𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃 𑌜𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 । 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌶𑍇 𑌨 𑌨𑌾𑌶𑌃, 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑍋𑌪𑌜𑌨𑍇 𑌨 𑌉𑌪𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿? 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 । 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌧𑍀𑌰𑍋 𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑍋𑌹𑌮𑌾𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௩ ॥

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍋

காலங்களிலும் (நாம்) ஆத்மஸ்வரூபத்தால் நித்யர்கள் என்பது (தேர்ந்த)பொருள்.

(ஆத்மா ஒன்றேயாயினும்,) உடல்கள் வேறுவேருயிருப்பதுபற்றி (**"நாமெல்லோரும்"** என்னும்) பன்மை (வழங்கலாயிற்று); ஆத்மா வேறுவேருயிருப்ப தென்னும் கருத்தால் அன்று. (௧௨)

இனி, ஆத்மா நித்தியமென்பது எப்படி ? — திருஷ்டாந்தம் கூறுகிருர் :

௧௩. தேகிக்கு, இந்தத்தேகத்திலே பால்யமும், யௌவநமும், கிழத்தனமும் எப்படியோ, அப்படித்தான் வேறுதேகத்தை அடைவது(ம்) ; அவ்விஷயத்தில் ஞானி மயங்கமாட்டான். [தேகி - தேகமுடையது : ஆத்மா].

உடம்பொடுநிற்கும் ஆத்மாவுக்கு இப்பொழுதுள்ள தேகத்திலே பாலப்பருவமும், யௌவநமாகிய நடுப்பருவமும், வயசின்முதிர்ச்சியான கிழப்பருவமும் ஆகிய இம்மூன்றுபருவங்களும் ஒன்றற்கொன்று வேறுபட்டவையாம். அவற்றுள்,முதற்பருவம்போனவுடன் (ஆத்மா) அழிவது [இறப்பது] இல்லை. இரண்டாம்பருவம் வந்தவுடன், (ஆத்மா) உண்டாவது [பிறப்பது] இல்லை. அப்பொழுது என்னவெனில்,— (பாலப்பருவம் மாறினும்,) ஆத்மா மாறுபடாமலே, இரண்டாவதும் மூன்ருவதுமான பருவங்களை அடையக்காண்கிருேம்; அவைபோலவே, ஆத்மா விகாரப்படாமலே வேறுதேகத்தை அடைகின்றதென்க. அது இப்படியிருப்பதனுல்(தான்) ஞானவான் (மதி)மயக்க மடைவதில்லை. (௧௩)

பொறுமையென்பது ஞானத்திற்கு ஒருஸாதனம்.

"ஆத்மா நித்யம் என்று அறிகின்றவனுக்கு, 'ஆத்மா இறந்துவிடும்' என்ற (**அஜ்ஞானத்**)தால்உண்டாகும் மயக்கம் நிகழாதாயினும், குளிர்வெப்பங்களையும் **இன்பதுன்பங்களையும் அடைதலாலாகும் மயக்கமும், லௌகிகம் நீங்கிப்போதலாலும்**

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌸𑍁𑌖𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍋𑌕𑌃। 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌆𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌆𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍—

௧௪. 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾𑌃 ।
𑌆𑌗𑌮𑌾𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑍋𑌽𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌆𑌭𑌿𑌃 𑌮𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 । 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌃 । 𑌤𑍇 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾𑌃 । 𑌶𑍀𑌤𑌂 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌅𑌥𑌵𑌾—𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾𑌃 । 𑌶𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌂, 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌉𑌷𑍍𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌨𑌿𑌯𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌯𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌯𑍋𑌃 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑍍। 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌆𑌗𑌮𑌾𑌪𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌆𑌗𑌮𑌾𑌪𑌾𑌯𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑌸𑍍𑌵, 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௪ ॥

𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌹𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿? 𑌶𑍃𑌣𑍁—

துக்கம்வந்துசேர்தலாலும் உண்டாகின்ற சோகமும் உலகத்தில் ஸாதாரணமாகக் காணப்படுகின்றனவே'' என்ற இதனை அர்ஜுனன் வார்த்தையாகச் சங்கித்து, பகவான் கூறுகிறார்:

௧௪. கௌந்தேய! இந்திரிய ஸ்பர்சங்களே குளிர்வெப்பத்தையும், இன்பதுன்பங்களையும் கொடுத்துத் தோன்றிமறையுந்தன்மையனவாய் அநித்தியமா யிருக்கின்றன; பாரத! அவற்றை (நீ) பொறுக்கக்கடவாய்.

ஓசை முதலியவற்றை அறிபவை, செவி முதலிய இந்திரியங்கள். (அந்த) இந்திரியங்களின் ஸ்பர்சங்கள்என்பவை - (அவற்றிற்கு) ஓசை முதலியவற்றோடுள்ள ஸம்பந்தங்களாம். அவைகளே [அந்த ஸம்பந்தங்களே] குளிரையும்வெப்பத்தையும் ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் தருகின்றன என்பது. அல்லது, ஸ்பர்சங்கள்(என்றால் இந்திரியங்களால்) ஸ்பர்சிக்கப்படுவன ஓசைமுதலிய விஷயங்கள்(எனக்கொண்டு), இந்திரியங்களும் விஷயங்களும்,குளிர்வெப்பம் ஸுகம்துக்கம் என்பவற்றைத் தருகின்றன (என்றும் உரைக்கலாம்). குளிர் ஒருகாலத்தில் ஸுகமாயும், மற்றொருகாலத்தில் துக்கமாயும் இருக்கின்றது; அப்படியே, வெப்பமும் ஒருதன்மையதன்று. ஸுகதுக்கங்களோ ஒருநிலைப்பட்டிருத்தலைப் பிறழ்கின்றனவில்லை [அதாவது - எப்பொழுதும் ஸுகம் ஸுகமாகவும், துக்கம் துக்கமாகவுமே இருக்கின்றன.] ஆதலின், குளிர்வெப்பங்கள் அவற்றினின்றும் வேறாக எடுத்துக்கூறப்பட்டன. இந்திரியஸ்பர்சங்கள் தோன்றிமறையுந் தன்மையனவாதலின், அநித்தியங்கள்; ஆகவே, (நீ) அந்தக் வெப்பம்முதலியவற்றைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும்: அவற்றின் நீ ஸந்தோஷத்தையாவது துயரத்தையாவது கொள்ளவேண்டாம் என் யம் - நிலையில்லாதது.]

குளிர்வெப்பமுதலியவற்றை ஸஹிப்பவனுக்கு வரு(ம் நன் வெனின்?— (அதைக்) கேள்:

௧௫. 𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌽𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌸𑌮𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌧𑍀𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌤𑍇 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌸𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌸𑌹𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌭𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯, 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧௫ ॥

𑌇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌾𑌵𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌸𑌹𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍—

௧௬. 𑌨𑌾𑌸𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌃 ।
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌨 𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃, 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍁𑌪-

---

௧௫. மனிதரிற் சிறந்தவனே! ஸுகதுக்கங்களை ஸமமாகக்கொண்ட எந்தத் தீரபுருஷனை, இவை உண்மையாகவே துன்பப்படுத்துகின்றன வில்லையோ, அவன் சாகாநிலைக்கு உரியவனாகிறான்.

ஸுகதுக்கங்களை ஸமமாகக்கொண்ட (அதாவது—) ஸுகம்வந்தபோது ஸந்தோஷங் கொள்ளாமலும் துக்கம்வந்தபோது துயரமடையாமலும் இருக்கின்ற ஞானியை, கீழ்க்கூறிய குளிர் வெப்பமுதலியன தாக்கி அசைக்கின்றனவில்லை; (அவன்) நித்யமான ஆத்மாவைக் காண்கிறபடியால். அவன் நித்யமான ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைக் கண்டறிதலிலே உறுதியாகநிற்பவன் : த்வந்தங்களை ஸஹிக்கக்கூடியவன் : சாகாத்தன்மையான மோக்ஷமென்பதனை அடையவல்லவன். [த்வந்தங்கள் - குளிர் வெப்பம் முதலியன.] (௧௫)

பொய்ம்மையும், மெய்ம்மையும்.

இக்காரணத்தாலும், துயரமும் மயக்கமும் கொள்ளாது, குளிர்வெப்பம் ...ற்றைப் பொறுத்தல் (முக்திபெற விரும்புவோனுக்கு) உரியதாகும். ...ல்,—

‘ பொய்ப்பொருளுக்கு உண்மை இல்லை, மெய்ப்பொருளுக்கு இன்மை ...ன) இவ்விரண்டற்கும் முடிவு கண்டுவைக்கப்பட்டுள்ளது மெய்ம்மையைக் ...ல்பினாராலே.

...மயான குளிர்வெப்பம் முதலியவற்றிற்கும்,(அவற்றின்)காரணமான(நீர், ...தலிய)வற்றிற்கும் உண்மையென்பது இல்லை. பிரமாணங்களால் ஆராயும் ...வப்ப முதலாயினவும்(அவற்றின்)காரணங்களும் உண்மைப்பொருளாய் இ... ...யில்லை. ஏனெனில்,அவை விகாரமாம். விகாரமோ பிறழ்ந்திடுகின்றது[தன் ...ாது].உதாரணமாக,குடம் முதலானவற்றின் உருவங்கள்(கண்ணினால் உள்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿। 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍। 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌅𑌸𑌤𑍍, 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍। 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃, 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍॥

𑌘𑌟𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌘𑌟𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍— 𑌨; 𑌪𑌟𑌾𑌦𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍। 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃॥

𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌘𑌟𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌘𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍— 𑌨; 𑌪𑌟𑌾𑌦𑍌 𑌅𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍॥

𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌪𑌿 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌘𑌟𑍇 𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍— 𑌨; 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍌 𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍? 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍॥

பிறழ்கின்றன. அவ்வண்ணமே(கீழ்)எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. ஆனால், உள்ளதென்னும் உணர்வு (அப்படிப் பிறழ்ந்திடுவது) இல்லை. ஆகவே, குடம் முதலிய உணர்வினாற் குறிக்கப்படும்பொருள்[குடம்முதலானவை] பிறழ்ந்திடுதலால் பொய்ப்பொருளாம். ஆனால், உள்ளதென்னும் உணர்வினாற் குறிக்கப்படும் பொருள் பிறழாமையால் (அப்படி) இல்லை [மெய்ப்பொருளாம் என்றபடி].

(ஆக்ஷேபம்):—குடம் அழிவுற்றவளவில், குடமென்னும் உணர்வு பிறழ[இல்லாமற்போக], உள்ளதென்னும் உணர்வும் (அங்ஙனம்) பிறழ்கின்றதெனில்—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; ஆடைமுதலியவற்றிலும் உள்ளதென்னும் உணர்வினைக் காண்கிறபடியால். அந்த உள்ளதென்னும் உணர்வு விசேஷணத்தைக் குறித்தேநிற்பதாம்.

(ஆக்ஷேபம்):—உள்ளதென்னும் உணர்வுபோலக் குடமென்னும் உணர்வும் மற்றொருகுடத்திற் காணப்படுகின்றதெனில்,—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; (குடமென்னும் உணர்வினை) ஆடைமுதலானவற்றிற் காணாமையின்.

(ஆக்ஷேபம்):—உள்ளதென்னும் உணர்வும், அழிவுபட்டகுடத்தில் காணப்படுகின்றதில்லையெனில்,—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; விசேஷ்யமில்லாமையின்.[1] உள்ளதென்னும் உணர்வு விசேஷணத்தைக் குறித்துநிற்பதாய், விசேஷ்யமில்லாதஇடத்து விசேஷணம் பொருந்தாமையால், எதைக் குறித்துநிற்கும்? ஆனால், உள்ளதென்னும் உணர்வினால் குறிக்கப்படும்பொருள் இல்லாமையாலன்று.[2]

---

[1] உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பொருள்கட்கும் இருத்தல் என்பது உண்மைப்பொருளினாலேயே அமைதலால், 'உள்ளது' என்பது அந்த உண்மைப்பொருளைக் காட்டுவதாம் என்று அறிக. ஆகவே, குடம் முதலியன அழிவுற்றாலும், மற்றைப் பொருள்களைக்குறித்து 'உள்ளது, உள்ளது' என வழங்கும்படி அந்த உண்மைப்பொருள் இருக்கின்றதென்க.

[2] குடம் அழிவுற்றவிடத்து, 'உள்ளது' என்பதை எடுத்துக்காட்ட அறிகுறி இல்லை. ஆகவே, 'உள்ளது' என்பது அங்கு விளங்கவில்லையேயன்றி, அந்த 'உள்ளது' என்பதனால் குறிக்கப்படும் உண்மைப்பொருள் இல்லையென்பதில்லை, இருக்கவேஇருக்கின்றது என்றபடி.—(ஆ.)

सकार्यकारणकस्य घटादिविशेष्याभावे न युक्तमिति चेत् ?— न; 'इदम् उदकम्' इति मरीच्यादौ अन्यतराभावेऽपि सामानाधिकरण्यदर्शनात्। तस्माद् देहादेः द्वन्द्वस्य च सकारणस्य असतो न विद्यते भाव इति। तथा सतः च आत्मनः अभावः अविद्यमानता न विद्यते, सर्वत्र अव्यभिचाराद् इति अवोचाम ॥

एवम् आत्मानात्मनोः सदसतोः उभयोरपि दृष्टः उपलब्धः अन्तो निर्णयः, सत् सदेव असत् असदेवेति, तु अनयोः यथोक्तयोः तत्त्वदर्शिभिः। तदिति सर्वनाम; सर्वं च ब्रह्म; तस्य नाम तदिति। तद्भावः तत्त्वं, ब्रह्मणो याथात्म्यम्। तद् द्रष्टुं शीलं येषां ते तत्त्वदर्शिनः, तैः तत्त्वदर्शिभिः। त्वमपि तत्त्वदर्शिनां दृष्टिम् आश्रित्य शोकं मोहं च हित्वा शीतोष्णादीनि नियतानियतरूपाणि द्वन्द्वानि

(ஆக்ஷேபம்):—(இனி,) குடம்முதலிய விசேஷ்யம் பொய்ம்மையானவளவிலே, (விசேஷணம்விசேஷ்யம் இரண்டும்) ஒரேஇடத்துநிற்ற லென்பது கூடாதெனின்[1]—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; (விசேஷணம்விசேஷ்யமென்ற) இரண்டனுள் ஒன்று பொய்ம்மையானவளவிலும், கானல்முதலானவற்றிலே 'இது ஜலம்'[2] என, (இவை இரண்டும்) ஒரேஇடத்துநிற்றலைக் காண்கிறபடியா லென்க. ஆகவே, தேகம் முதலியனவும், (குளிர்வெப்பம்முதலான)த்வந்தமும், (அவற்றின்)காரணமுமாகிய பொய்ப்பொருளுக்கு இருப்பில்லை யென்பதாம். அவ்வாறே ஆத்மாவாகிய மெய்ப் பொருளுக்கு இருப்பின்மை இல்லை; எவ்விடத்தும் பிறழாமையால் எனக் (காரணம் கீழே) கூறியுள்ளோம்.

இவ்வாறு, மெய்ப்பொருள்பொய்ப்பொருள்களாகிய கீழ்க்கூறிய இந்தஆத்மா அநாத்மாக்கள்இரண்டின்விஷயமாகவும், "மெய்ப்பொருள்(எப்பொழுதும்) உள்ளது தான், பொய்ப்பொருள் (எப்பொழுதும்) இல்லாததுதான்" என்னும் முடிவான நிர்ணயத்தைத் தத்துவதர்சிகள் கண்டறிந்தேயுள்ளார். தத்என்பது, ஸகலத்திற்கும் பெயர். ஸகலமும் ப்ரஹ்மம்; (எனவே,)அதன்பெயர்'தத்'என்பதாம். அதனதுதன்மை தத்துவம்; (அதாவது-) ப்ரஹ்மம் உள்ளபடியிருக்குந் தன்மை. அதனைக்காணும் இயல்பினரே தத்துவதர்சிகள். நீயும் தத்துவதர்சிகளின் நோக்கை[கொள்கையை]ப் பின்பற்றி, சோகத்தையும் மோகத்தையும் விட்டு, ஒரேதன்மையுள்ளனவும்[ஸுகம்துக்கம் முதலியவும்] ஒரே தன்மையில்லாத குளிர்வெப்பமும் முதலிய த்வந்தங்களை, "விகார

---

[1] "எங்கும், விசேஷணவிசேஷ்யங்களிரண்டும் மெய்ப்பொருளாகவே இருக்கக்காண்கிறோம். ஆகவே, 'உள்ளது' என்பதுபோல, குடமும் மெய்ப்பொருளாகவே இருக்கவேண்டும் என்பது ஆக்ஷேபஞ்செய்கிறவனுடைய கருத்து.—(ஆ.)

[2] கானலைப் பார்த்து 'இது ஜலம்' என்றவிடத்து ஜலம் பொய்ம்மையாயினும், [illegible] ட்டுதற்குக் காரணமாய் ஒன்று இருப்பதை உணர்க; அவ்வாறே, 'உள்ளது குடம்' என்னுமிடத்தில் குடம் என்பது பொய்ப்பொருளாயினும், உள்ளது என்று வழங்குமாறு அங்கு ஒருபொருள் [ப்ரஹ்மம்] இருக்கின்றதென்க.

‘𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥ ௧௬ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௭. 𑌅𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌤𑍁𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌸𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 । 𑌕𑌿𑌮𑍍? 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑍍, 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌘𑌟𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌚𑌯𑌾𑌪𑌚𑌯𑍌 𑌨 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌨 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌰𑌤𑌿, 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌯𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑍇𑌨, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌨𑌹𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿, 𑌨 𑌤𑍁 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿, 𑌨 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮; 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧௭ ॥

மாயுள்ள இது, பொய்ப்பொருளாகவேயிருந்து, கானல்ஜலம்போலப் பொய்யாகத் தோற்றுகின்றது'' என உள்ளத்தில் நிச்சயித்து, (தீரத்தன்மையோடு சாந்தனாய்ப்) பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது கருத்து. (௧௬)

ஆனால், எப்பொழுதும் மெய்ப்பொருளாகவே இருப்பதென்பது யாது?—கூறுவோம்:

௧௭. இதெல்லாம் எதனால் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அதையே அழிவில்லாததாகத்தெரிந்துகொள். (தன்) நிலை திரியாத இதற்கு ஒருவராலும் அழிவுசெய்ய இயலாது.

அதை(யே) அழிவுபடுந்தன்மையில்லாததாகத் தெரிந்துகொள். (இங்கு ‘அதையே’ என்பதிலுள்ள) ஏகாரம் (பொய்ம்மையினின்றும் மெய்ம்மையைப் பிரித்து வேறுபடுத்திநிற்றலால்) பிரிநிலைப்பொருளுடையது.—எதனை?—குடம் முதலியன ஆகாசத்தினால் (வியாபிக்கப்பெறுமாறு) போல, ஆகாசமுள்பட இந்தஜகத்துமுழுவதும் எந்த ‘ஸத்’ என்னும் பெயருடைய ப்ரஹ்மத்தினாலே வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ, (அதனை). அழிவெனினும், மறைதலெனினும், இன்மையெனினும் ஒக்கும். (ப்ரஹ்மம்) வளர்தலும் தேய்தலும் அடைகிறதில்லை; (ஆதலின் தன்) நிலை திரியாததாம். ஸத் என்னும் பெயருடைய இந்தப்ப்ரஹ்மம் தன்நிலை மாறுகிறதில்லை; சரீராதிகள்போல அவயவங்களைப் பெற்றிராமையால். (மேலும்,) தன்னுடைய(து எதுவாயினு மாகுக; அதனாலான நஷ்டத்)தாலும், (ப்ரஹ்மம் நிலைமாறுவது)இல்லை; (அதற்குத்) தன்னுடையதென்பதே இல்லையாதலின். உதாரணமாக, தேவதத்தன் (தன்னுடைய) பணநஷ்டத்தால் கெட்டுப்போகிறான்; ப்ரஹ்மமோ இவ்வாறு கெட்டுப்போவதில்லை. ஆகவே, (தன்) நிலைமாறாத இந்தப்ப்ரஹ்மத்திற்கு ஒருவராலும் அழிவுசெய்ய முடியாது. ஆத்மாவை அழிக்க ஒருவராலும்—ஈச்வரனாலுங்கூட—முடியாது; ஏனெனில், ஆத்மா ப்ரஹ்மம்: தன் ஆத்மாவினிடத்தே தொழில் கூடாமையாலென்க. (௧௭)

கிம் புந: தத் அஸத் யத் ஸ்வாத்மஸத்தாம் வ்யபிசரதீதி? உச்யதே—

கஅ. அந்தவந்த இமே தேஹா நித்யஸ்யோக்தா: ஶரீரிண: ।
அநாஶிநோऽப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத்யுத்யஸ்வ பாரத ॥

அந்த: விநாஶ: வித்யதே யேஷாம் தே அந்தவந்த: । யதா ம்ருகத்ருஷ்ணிகாதௌ ஸத்புத்தி: அநுவ்ருத்தா ப்ரமாணநிரூபணாந்தே விச்சித்யதே, ஸ தஸ்ய அந்த: ; ததா இமே தேஹா: ஸ்வப்நமாயாதேஹாதிவச்ச அந்தவந்த: நித்யஸ்ய ஶரீரிண: ஶரீரவத: அநாஶிந: அப்ரமேயஸ்ய ஆத்மந: அந்தவந்த இதி உக்தா: விவேகிபிரித்யர்த: ॥

'நித்யஸ்ய' 'அநாஶிந:' இதி ந புநருக்தம் ; நித்யத்வஸ்ய த்விவிதத்வாத் லோகே, நாஶஸ்ய ச । யதா தேஹோ பஸ்மீபூத: அதர்ஶநம் கதோ நஷ்ட உச்யதே ; வித்யமாநோऽபி அந்யதா பரிணதோ வ்யாத்யாதியுக்தோ ஜாதோ நஷ்ட உச்யதே । தத்ர 'அநாஶிந:' 'நித்யஸ்ய' இதி த்விவிதேநாபி நாஶேந அஸம்பந்த: அஸ்யேத்யர்த: । அந்யதா ப்ருதிவ்யாதிவதபி நித்யத்வம் ஸ்யாத் ஆத்மந: ; தத் மா பூதிதி 'நித்யஸ்ய' 'அநாஶிந:' இத்யாஹ ॥

ஆனல், தானிருக்கும் நிலையைப் பிறழுந்தன்மையுள்ள பொய்ப்பொருள் என்பது யாது?—கூறுவோம்:

கஅ. நித்யமாய், கேடில்லதாய், அறிதற்குஅரியதான தேகியின் இச்சரீரங்கள், முடிவுள்ளவையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; ஆதலின், போர்செய்யக்கடவாய், பாரத !

எவைகட்கு அழிவு உண்டோ, அவை முடிவுள்ளவை; கானல் முதலானவைகளில் (ஜலம் முதலியன) இருக்கின்றன என்னும் புத்தியானது, (இடையறாது) தொடர்ச்சியாக வியாபித்திருந்து(ம்), பிரமாணஆராய்ச்சியின் முடிவிலே விட்டுப்போகின்றது : அது அதற்கு [அதாவது-அந்தப் புத்தி விட்டுப்போதல் கானல்ஜலம்முதலியவற்றிற்கு] முடிவு; அப்படியே, நித்யமாய் சரீரியாய் கேடில்லதாய் அறிதற்குஅரியதான ஆத்மாவின் இச்சரீரங்கள், ஸ்வப்நத்திலும் இந்திரஜாலத்திலும் (காணப்பட்ட) சரீராதிகள்போல முடிவுள்ளவை என்று விவேகிகளாற் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.[கானலில் ஜலமிருக்கிறதென்னும் புத்தியானது, ஆராய்ச்சியினுல் விட்டுப்போகும்போது, கானல்ஜலமும் பொய்ப்பொருளாவதுபோல, சரீரமிருக்கின்றது என்னும் புத்தி ஆராய்ச்சியினுல் விட்டுப்போக,சரீரமும் பொய்ப்பொருளா மெனஆராய்ந்தறிக.]

'நித்யமாய்', 'கேடில்லதாய்' என்றது, கூறியதுகூற லன்று; நித்யமாயிருத்தலும் கேடும் உலகத்தில் இருவகையாயிருத்தலின். உதாரணமாக, சாம்பலாய்ப் போய் மறைதலை அடைந்த சரீர(மு)ம், கேடுற்றதாகச் சொல்லப்படுகின்றது; பிணி முதலானவற்றோடுகூடி வேறுவகையாக மாறிப்போய் (உயிரோடு)உள்ளதான சரீரமும் கேடுற்றதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. ஆகவே 'கேடில்லதாய்', 'நித்யமாய்' என, இருவகைத்தான கேட்டினும் இதற்கு ஸம்பந்தமில்லை யென்க. இப்படி ('நித்யமாய்' 'கேடில்லதாய்' என்று) கூருவிட்டால், பூமி முதலானவைபோல ஆத்மா நித்யமென்றும் தோன்றும்; அது [அவ்வாறு தோன்றுதல்] கூடாதென்று 'நித்யமாய்', 'கேடில்லதாய்' எனக் கூறலாயினர்.

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍈𑌃 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌆𑌗𑌮𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌚 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌨; 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑌰𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌸𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑌣𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 '𑌇𑌤𑍍𑌥𑌮𑌹𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌨 𑌤𑍁 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃—"𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃" 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵, 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍 𑌉𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍀𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌨 𑌹𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇, 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌅𑌸𑍌 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌪-

---

அறிதற்கு அரியதான = பிரத்தியக்ஷம் முதலியபிரமாணங்களால் நிச்சயிக்க முடியாததான.

(ஆக்ஷேபம்):—என்! ஆத்மா சாஸ்திரத்தினுலும்,(அந்தசாஸ்திரத்திற்கு)முந்தி ப்ரத்தியக்ஷம்முதலான பிரமாணங்களினுலும் நிச்சயிக்கப்படுகின்றதன்றே(எனில்)—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; ஆத்மா ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருத்தலின். அறிபவனுன ஆத்மா நிச்சயமானவிடத்தன்றே, (பொருள்களை)அறியப்புகுந்தவன் (அறிதற்குக் கருவியான)பிரமாணங்களைத் தேடுதல் கூடும். (ஒருவன்)முதலில் ஆத்மாவை 'நான் இன்னுன்' என்று நிச்சயிக்காமல், பின்பு ப்ரமேயங்களை [அறியப்படும்பொருள்களை] நிச்சயித்தற்பொருட்டுத் தலைப்படுவதில்லை யன்றே. ஆத்மாவென்பதோ ஒருவர்க்கும் தெரியாததன்று. ஆனுல், முடிவானபிரமாணமாகிய சுருதியானது அதன்தன்மையல்லாததை, [அதாவது - ஆத்மா கர்த்தா என்பது முதலானவற்றை] (அதனிடத்து) ஏற்றுதலைமாத்திரம் நீக்குவதாயிருப்பதனுலே,ஆத்மாவுக்குப் பிரமாணமாகின்றதே யன்றி, (முற்றிலும்)தெரியாதபொருளை(ப் புதிதாக)த் தெரிவிப்பதனுலன்று. அவ்வண்ணமே, "எது தெரிந்ததும் தெரியாததுமான ப்ரஹ்மமோ,எது ஆத்மாவோ,எங்குமுளதோ" (பி-உ-௩-௪) என்று சுருதி(கூறுகின்றது).

ஆத்மா இவ்வாறு நித்யமாய், நிர்விகாரியுமாயிருத்தலால், நீ போர்செய்யக் **கடவாய்:** போரினின்றும் ஒழிதலைச் செய்யாதே [போர்செய்யாது நிற்கவேண்டாம்] என்று பொருள்.

இங்கு, யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கப்படவில்லை. இவன் [அர்ஜுனன்] (முந்தியே தானுகப்) போர்புரியப் புகுந்தவனே, (பின்பு) சோகமோஹங்களால் தடுக்கப்பட்டுப் பேசாமல் உட்கார்ந்திருக்கின்றுன். ஆதலால்,அவனுடைய (யுத்தத்தி

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கதம் அவிக்ரிய: ஆத்மேதி? த்விதீயோ மந்த்ர:—

௨0. ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசித்
நாயம் பூத்வாऽபவிதா வா ந பூய: ।
அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோऽயம் புராணோ
ந ஹந்யதே ஹந்யமானே ஶரீரே ॥

ந ஜாயதே ந உத்பத்யதே, ஜனிலக்ஷணா வஸ்துவிக்ரியா ந ஆத்மனோ வித்யத இத்யர்த: । ததா ந ம்ரியதே வா । வாஶப்த: சார்தே । ந ம்ரியதே ச இதி அந்த்யா விநாஶலக்ஷணா விக்ரியா ப்ரதிஷித்யதே । கதாசிச்சப்த: ஸர்வவிக்ரியா ப்ரதிஷேதை: ஸம்பத்யதே— ந கதாசிஜ்ஜாயதே, ந கதாசின்ம்ரியதே இத்யேவம் । யஸ்மாத் அயம் ஆத்மா பூத்வா பவனக்ரியாமனுபூய பஶ்சாத் அபவிதா அபாவம் கந்தா ந பூய: புன:, தஸ்மாத் ந ம்ரியதே । யோ ஹி பூத்வா ந பவிதா ஸ ம்ரியதே இதி உச்யதே லோகே । வாஶப்தாத் நஶப்தாச்ச அயம் ஆத்மா அபூத்வா வா பவிதா தேஹவத் ந பூய: । தஸ்மாத் ந ஜாயதே । யோ ஹி அபூத்வா பவிதா ஸ ஜாயதே இதி உச்யதே । நைவம் ஆத்மா । அதோ ந ஜாயதே । யஸ்மாத் ஏவம், தஸ்மாத் அஜ: । யஸ்மாத் ந ம்ரியதே

ஆத்மா நிர்விகாரி.

ஆத்மா நிர்விகாரியென்பது எப்படி?—இரண்டாம் மந்திரம் (விடை கூறுகின்றது):

௨0. **இது பிறப்பதில்லை: ஒருகாலத்து இறப்பதும் இல்லை: (ஒருகாலத்து) இருந்து மறுபடி இல்லாமற்போவதும் இல்லை: (ஒருகாலத்து இல்லாதிருந்து) மறுபடி இருப்பதும் இல்லை. பிறவாததாய், நித்யமாய், சாச்வதமாய் புராணமாயுள்ள இது, சரீரம் கொலையுண்ணும்பொழுது (தான்) கொல்லப்படுவதில்லை.**

இது உண்டாகிறதில்லை: பொருள்களுக்கு உள்ள உற்பத்தியென்னும் விகாரம் ஆத்மாவுக்கு இல்லையென்க. அவ்வண்ணமே, இது இறப்பதுமில்லை. **'இறப்பதும் இல்லை'** எனக் கடைசியாயுள்ள அழிவென்னும் விகாரம், மறுக்கப்படுகின்றது. **'ஒருகாலத்து'** என்றசொல்லை, ஒருகாலத்துப் பிறப்பது(ம்)இல்லை, ஒருகாலத்து இறப்பது(ம்) இல்லை என இவ்வாறு (ஆத்மாவுக்கு) ஸகலவிகாரங்களையும் மறுத்த (**'இல்லை'** என்னும் ஓரேசொல்)லோடு சேர்த்துக்கொள்க. இந்தஆத்மா(முதலில்)இருத்தலென்னும் வினை[...] பெற்ற,பின்பு மீண்டும் இல்லாமற்போதலை அடைவதில்லை யாதலின், இறப்ப[...]
[...]லத்தில்) இருந்து, பின்பு இல்லாமற் போகின்றதோ, அது இறக்கின்[...]
[...]ால்லப்படுகின்றது.(**'இறப்பதும் இல்லை'** என்பதிலுள்ள)**'உம்'**
[...]இல்லை' என்ற சொல்லினாலும், இந்தஆத்மா சரீரம்போல
[...]பின்பு இருத்தலைப் பெறுவதும்[பிறப்பதும்] இல்லை(எனவும்
[...]த்மா) பிறப்பதில்லை. எது (முதலில்) இல்லாதிருந்து, பின்பு
பிறக்கின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது. ஆத்மா இவ்
[...]பிறப்பதில்லை. (அது) இவ்வாறிருத்தலின், **பிறவாததாம்;**

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தஸ்மாத் 'உபௌ தௌ ந விஜாநீத:' இதி பூர்வேண மந்த்ரேண அஸ்ய ஸம்பந்த: ॥ உ0 ॥

'ய ஏநம் வேத்தி ஹந்தாரம்' இத்யநேந மந்த்ரேண ஹநநக்ரியாயா: கர்தா கர்ம ச ந பவதி இதி ப்ரதிஜ்ஞாய 'ந ஜாயதே' இத்யநேந அவிக்ரியத்வம் ஹேதும் உக்த்வா ப்ரதிஜ்ஞாதார்தம் உபஸம்ஹரதி—

உக. வேதாவிநாஶிநம் நித்யம் ய ஏநமஜமவ்யயம் ।
கதம் ஸ புருஷ: பார்த கம் காதயதி ஹந்தி கம் ॥

வேத விஜாநாதி அவிநாஶிநம் அந்த்யபாவவிகாரரஹிதம் நித்யம் விபரிணாமரஹிதம் யோ வேத இதி ஸம்பந்த: । ஏநம் பூர்வேண மந்த்ரேண உக்தலக்ஷணம் அஜம் அவ்யயம் உபஜநாபக்ஷயரஹிதம் கதம் கேந ப்ரகாரேண ஸ: வித்வாந் புருஷ: அதிக்ருத: ஹந்தி ஹநநக்ரியாம் கரோதி? । கதம் வா காதயதி ஹந்தாரம் ப்ரயோஜயதி? । ந கஞ்சித் ஹந்தி, ந கஞ்சித் காதயதி இதி உபயத்ர ஆக்ஷேப ஏவ அர்த:, ப்ரஶ்நார்தாஸம்பவாத் । ஹேத்வர்தஸ்ய அவிக்ரியத்வஸ்ய துல்யத்வாத் விதுஷ: ஸர்வகர்மப்ரதிஷேத ஏவ ப்ரகரணார்தோ(அ)பிப்ரேதோ பகவதா । ஹந்தேஸ்து ஆக்ஷேப: உதாஹரணார்தத்வேந கதித: ॥

இல்லையென்பது வாக்கியத்தின் பொருள். இப்படியிருப்பதனால், ''அவ்விருவரும் சரியாக அறிபவராகார்'' (உ-கக)என முந்தின மந்திரத்தோடு இதனைச் சேர்த்துக் கொள்க. (உ0)

ஞானி, கர்மங்களைத் துறக்கவேண்டியதாயிருத்தல்.

''எவன் இதனைக் கொல்வதாக அறிகிறானோ'' (உ-கக)என்ற இம்மந்திரத்தால் (ஆத்மா) கொலைத்தொழிலுக்குக் கர்த்தாவும் செய்யப்படுபொருளும் ஆவதில்லை எனப் பிரதிஜ்ஞைசெய்து, ''இது பிறப்பதில்லை'' (உ-உ0) என்ற இதனால் அவிகாரியாயிருத்தலை ஏதுவாகக் கூறி, பிரதிஜ்ஞைசெய்த விஷயத்தை முடிக்கிறார்:

உக. எவன் இதனை அழிவற்றதாய், நித்யமானதாய், பிறவாததாய், குறைபாடில்லாததாக அறிகிறானோ, அப்புருஷன், பார்த்த! எப்படி யாரைக் கொல்லும்படி செய்கிறான்? யாரைக் கொல்கிறான்?

முந்தின மந்திரத்தால் லக்ஷணம்கூறப்பெற்ற இதனை [ஆத்மாவை], அழிவற்றதாய்=கடைசியாயுள்ள (அழிவென்னும்)பாவவிகாரமற்றதாய், நித்யமானதாய்=(தன்) நிலைதிரிதல் இல்லாததாய், பிறவாததாய் குறைபாடில்லாததாக = பிறத்தலும் தேய்தலும் இல்லாததாக எவன் அறிகிறானோ, அந்த அதிகாரிபுருஷனான ஞானி, எவ்விதத்தால் கொலைத்தொழிலைச் செய்கிறான்? எப்படித்தான் கொல்பவனை ஏவுகிறான்? ஒருவிதத்தாலும் ஒருவனையும் கொல்வதில்லை, ஒருவிதத்தாலும் ஒருவனையும் கொல்லும்படி செய்வதுமில்லை என இரண்டிடத்திலும் எதிர்மறையே பொருள்; வினப்பொருள் பொருந்தா(து, மேலே விடை இல்லா)மையால். (கொலைத்தொழிலை மறுத்தற்குக் கூறிய) காரணமானது[ஆத்மா நிர்விகாரியென்பது], (மற்றைய தொழில்களை மறுத்தற்கும்) ஒப்பநிற்றலின், ஞானிக்கு ஸகலகர்மங்களையும் மறுத்தலே (இப்பிரகரணத்தின் பொருளாகப் பகவானால் கருதப்பட்டுள்ளது; கொல்லுதலின் மறுப்போ, உதாரணத்திற்காகக் கூறப்பட்டதாம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷 𑌏𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍇𑌷-
𑌣𑌵𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁-
𑌷𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌨𑍋𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 — 𑌨 । 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌭𑌾-
𑌵𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾-
𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌮𑍍 "𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍,
𑌮𑌮 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂 𑌭-
𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾 '𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲-
𑌭𑌾𑌵𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿; 𑌕𑌿𑌂𑌤𑍁 "𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾"
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌷
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 "𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍, 𑌤𑌸𑍍𑌯 "𑌮𑌮 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤-
𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑍀 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍; 𑌤𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 । 𑌸 𑌚 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍, '𑌉𑌭𑍌 𑌤𑍌 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚-

---

அஜ்ஞானிக்கே கர்மங்கள்.

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், ஞானமும் அஜ்ஞானிக்கே விதிக்கப்படுகின்றது; முன்னமே ஞானம் கைகூடப்பெற்றவனுக்கு (மீண்டும்) ஞானத்தை விதித்தலென்பது அரைத்ததை அரைப்பதுபோலப் பயனில்லையாதலின். அப்படியிருக்க, "அஜ்ஞானிக்குக் கர்மங்கள் விதிக்கப்படுகின்றனவேயன்றி, ஞானிக்கு அல்ல" என்னும் வேறுபாடு கூடாதெனில்,—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; "(அக்நிஹோத்ராதிகர்மங்களை அஜ்ஞானி) செய்யவேண்டியது உண்டு, (ஞானி செய்யவேண்டியது) இல்லை" என்னும் வேறுபாடு கூடுமாகலின். அக்நிஹோத்ரம்முதலிய விதிகளின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்துகொண்டபின், அனேகஸாதநங்களைச்சேர்த்துக்கொண்டு அநுஷ்டிக்கவேண்டியவையான அக்நிஹோத்ரம்முதலிய கர்மங்கள், "நானே கர்த்தா, (இது) எனது கடமை" என்னும் இத்தகைய அறிவுடைய அஜ்ஞானிக்கு எப்படிச் செய்யவேண்டியன ஆகின்றனவோ, அப்படி, "இது பிறப்பதில்லை" (உ-உ0) என்பதுமுதலாக ஆத்மா இன்னதென்று (உணர்த்துகின்ற) விதிகளின் பொருளைக் கண்டறிந்தபின், (ஞானிக்கு) ஒன்றும் செய்யவேண்டியதாவதில்லை: ஆனால், "நான் கர்த்தா அன்று, நான் போக்தா அன்று" என்பதுமுதலாக ஆத்மா ஏகமெனவும் அகர்த்தாவெனவும் ஆகிய இவைபோன்ற விஷயங்களின் நிச்சயஅறிவைக்காட்டிலும் வேறு(அறிவு) உண்டாவதில்லை என, இவ் வேறுபாடு கூடுமென்க.

மற்று, எவன் ஆத்மாவை "நான் கர்த்தா" என்று அறிகிறானோ, அவனுக்கு "நான் இது செய்யவேண்டும்" என்னும் எண்ணம் அவசியம் உண்டாகும். அதற்கு ஏற்ப, அவன் (கர்மத்திற்கு) அதிகாரியாகிறான் என அவனைப்பற்றிக் கர்மங்கள் (விதிக்கப்படுகின்றனவாம்). அ(ப்படிப்பட்ட)வன் அஜ்ஞானியே; "அவ்விருவரும் சரியாக அறிபவரல்லர்" (உ-கக) என்னும் திருவாக்கினாலும், சிறப்பித்துக் கூறியுள்ள

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

द्धर्माधर्मविज्ञानं कर्तुश्च देहान्तरसंबन्धविज्ञानम् उत्पद्यते, तथा शास्त्रात् तस्य एव आत्मनः अविक्रियत्वाकर्तृत्वैकत्वादिविज्ञानं कस्मात् न उत्पद्यते इति प्रष्टव्याः ते ॥

करणागोचरत्वात् इति चेत्—न; 'मनसैवानुद्रष्टव्यम्' इति श्रुतेः। शास्त्राचार्योपदेशशमदमादिसंस्कृतं मनः आत्मदर्शने करणम्। तथा च तदधिगमाय अनुमाने आगमे च सति, ज्ञानं न उत्पद्यते इति साहसमात्रम् एतत् ॥

ज्ञानं च उत्पद्यमानं तद्विपरीतम् अज्ञानं अवश्यं बाधते इति अभ्युपगन्तव्यम्। तच्च अज्ञानं दर्शितम् "हन्ता अहं, हतः अस्मि" इति 'उभौ तौ न विजानीतः' इति। अत्र च आत्मनः हननक्रियायाः कर्तृत्वं कर्मत्वं हेतुकर्तृत्वं च अज्ञानकृतं दर्शितम्। तच्च सर्वक्रियास्वपि

வல்லமையினால்— 'தருமமென்பதும், அதர்மமென்பதும் உண்டு' என்ற ஞானமும், (ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகர்மங்களைச்) செய்கிறவனுக்கு (ஸ்வர்க்கலோகத்திலே ஸுகம் அநுபவிக்கத் தக்கவாறு உண்டாகும்) வேறொரு உடலைப்பற்றிய ஞானமும் எப்படி உண்டாகின்றனவோ, அப்படியே சாஸ்திரத்தால்— 'அந்த ஆத்மாவே நிர்விகாரியாக, அகர்த்தாவாக, ஏகமாக, மற்றும் இவை போன்றதாக உள்ளது' என்ற ஞான(மு)ம் ஏன் உண்டாகாதென்று அவர்களையே கேட்கவேண்டும்.

(பிரதிவாதியின் மறுமொழி) :— (ஆத்மா) புலன்களுக்கு எட்டாததாதலின் என்றால்,—

(ஸமாதானம்) :— அப்படியன்று ; "(ஆத்மா) மனத்தினாலேயே காணத்தக்கது" (பி - ச - ச - கக) என்னும் சுருதியினா லென்க. சாஸ்திரஉபதேசத்தாலும், ஆசார்யஉபதேசத்தாலும், மனமும் இந்திரியங்களுமாகிய இவற்றின் அடக்கத்தாலும் மற்றும் இவைபோன்றவற்றாலும் பரிசுத்தமாய்த் தெளிந்த மனம், ஆத்மாவைக் காண்பதற்குக் கருவியானது. அவ்வாறாக, அதனை [ஆத்மாவை]த் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு அநுமானமும்[1] சாஸ்திரமும் இருத்தலால், ஞானம் உண்டாகாதென்றல் ஆராய்ச்சியில்லாமையா மென்க.

ஞானியானவன் ஞானயோகத்தை நாடவேண்டும்.

ஞானம் - உண்டாகுமளவிலே, அதற்குஎதிராகிய அஜ்ஞானத்தைத் தவறாமல் (யாவரும்) ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அஜ்ஞானமும், (.-ான்)கொல்லப்படுபவன்" என்(று நினைக்)கின்ற "அவ்விருவரும் சரியாக அறிபவராகார்" (உ - கக) என்று காட்டப்பட்டுள்ளது. இவ்விடத்திலோ, ஆத்மாவைக் கொலைத்தொழிலுக்கு (இயற்றுதற்)கர்த்தா வென்றலும், செயப்படுபொருளென்றலும், ஏவுதற்கர்த்தாவென்றலும் அஜ்ஞானத்தாலானவையாக உணர்த்தப்பட்டன. அது—(அப்படி ஆத்மாவைக்) கர்த்தாவென்றலும், இன்னும் இத்

---

[1] இந்த அநுமானம் வருமாறு :— பிறப்பு, வைச்சேர்ந்தது அன்று ; விகார மாதலால். மற் இறப்பு, கர்த்தாவாயிருத்தல் முதலியது ஆத்மா ையைய விகாரங்கள் போல.— (ஆ.)

ஸமாநம் கர்த்ருத்வாதே: அவித்யாக்ருதத்வாத், அவிக்ரியத்வாத் ஆத்மந: | விக்ரியாவாந் ஹி கர்தா ஆத்மந: கர்மபூதஸ்ய அந்யஸ்ய ப்ரயோஜயதி 'குரு' இதி | தத் ஏதத் அவிசேஷேண விதுஷ: ஸர்வக்ரியாஸு கர்த்ருத்வம் ஹேதுகர்த்ருத்வம் ச ப்ரதிஷேதயதி பகவாந் வாஸுதேவ: விதுஷ: கர்மாதிகாராபாவப்ரதர்சநார்த்தம் 'வேதாவிநாசிநம்...கதம் ஸ புருஷ:' இத்யாதிநா ||

க்வ புந: விதுஷ: அதிகார இதி? | ஏதத் உக்தம் பூர்வம் ஏவ 'ஜ்ஞாநயோகேந ஸாங்க்யாநாம்' இதி| ததா ச ஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸம் வக்ஷ்யதி 'ஸர்வகர்மாணி மநஸா' இத்யாதிநா ||

நநு 'மநஸா' இதி வசநாத் ந வாசிகாநாம் காயிகாநாம் ச ஸந்ந்யாஸ: இதி சேத் — ந; 'ஸர்வகர்மாணி' இதி விசேஷிதத்வாத் ||

மாநஸாநாம் ஏவ ஸர்வகர்மணாம் இதி சேத் — ந; மநோவ்யாபாரபூர்வகத்வாத் வாக்காயவ்யாபாராணாம் மநோவ்யாபாராபாவே தத் அநுபபத்தே: ||

சாஸ்த்ரீயாணாம் வாக்காயகர்மணாம் காரணாநி மாநஸாநி கர்மாணி வர்ஜ-

தன்மையது என்றலும் அஜ்ஞானத்தாலானவை யென்பது, எல்லாத்தொழில்கட்கும் ஸமானமாம்; ஆத்மா நிர்விகாரியாதலால். விகாரியான கர்த்தாவன்றோ தனக்குச் செயப்படுபொருளான வேறொன்றை 'செய்' என்று ஏவுவது. ஆதலால்(தான்), பகவான் வாஸுதேவன் ஞானிக்குக் கர்மங்களிலே அதிகாரமின்மையை உணர்த்தும் பொருட்டு, ஞானி எல்லாத்தொழில்களினும் வேறுபாடின்றி (இயற்றுதற்)கர்த்தாவாகவும் ஏவுதற்கர்த்தாவாகவும் ஆதலாகியஇதனை, "எவன்......அப்புருஷன் எப்படி" (உ - உக) என்பது முதலாக மறுக்கிறார்.

(வினா):—ஆனால், ஞானிக்கு எதிலேதான் அதிகாரம் என்பது? [அவன் செய்யவேண்டியதுதான் என்ன?]—

(விடை):— "ஞானயோகத்தால் ஸாங்க்யர்களுக்கு" (௩ - ௩) என்ற இது முன்னமே கூறப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறே (பகவான்), "(அடக்கமுள்ள தேகியானவன்) மனத்தால் ஸகல கர்மங்களையும் (துறந்து ஒன்றுஞ் செய்யாதவனும், செய்விக்காதவனுமாய், ஒன்பது வாசல் பட்டணமான சரீரத்திலே ஸுகமாகத் தங்கியிருக்கிறான்)" (௫ - ௧௩) என்பதுமுதலாக ஸகலகர்மங்களையுந்துறத்தலைக் கூறுவர்.

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், 'மனத்தால்' என்னும் சொல்லினால், வாக்கினாலும் சரீரத்தாலுஞ் செய்யப்படுந் தொழில்களைத் துறத்தலென்பது இல்லை எனின்,—

(ஸமாதானம்):—அப்படியன்று; 'ஸகலகர்மங்களையும்' என விசேஷித்திருப்பதனால்.

(ஆக்ஷேபம்):—மனத்திற்குஉரிய ஸகலகர்மங்களைமாத்திரம் துறத் பது, அதற்குப் பொருள்) எனில்,—

(ஸமாதானம்):—அப்படியன்று; வாக்கின்தொழில்களும், சரீ ழில்களும் மனத்தின்தொழிலை முன்னிட்டுநிற்றலால், மனத்தின் விடத்து (அந்த வாக் சரீரங்களின்) தொழில்களும் நிகழாமையின்

(ஆக்ஷேபம்):—சாஸ்திரத்திற் கூறிய வாக்சரீர கர்ம

𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—𑌨 ; ‘𑌨𑍈𑌵-
𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—𑌨 ; ‘𑌨𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌆𑌸𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌨 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—𑌨 ; 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌆𑌸𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 । 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌨 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌏𑌵 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌃 ॥ ௨௧ ॥

யுள்ள மாநஸகர்மங்களைத் தவிர, மற்றைய ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்திட வேண்டும் (என்பது, 'ஸகலகர்மங்களையும் துறந்து' என்பதற்குப் பொருள்) எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :— அப்படியன்று ; "ஒன்றும் செய்யாதவனும் செய்விக்காதவனுமாய்" (௫ - ௧௩) என்னும் விசேஷணத்தினல்.

(ஆக்ஷேபம்) :— ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதலைப் பகவான் கூறியதான இ(ந்தவிஷயமான)து, சாகும்நிலையிலிருப்பவனுக்குத்தான் ; உயிரோடிருப்பவனுக்கு அன்று எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; "ஒன்பது வாயில் பட்டணமான சரீரத்திலே தங்கியிருக்கிறன்" (௫ - ௧௩) என்னும் விசேஷணம் பொருந்தாமையின். இறந்தவன் ஸகலகர்மங்களையுந்துறந்து அந்தச்சரீரத்திலே தங்கியிருத்தலென்பது கூடாதன்றே.

(ஆக்ஷேபம்) :—(ஸகலகர்மங்களையும்) தேகத்திலே ஸந்யஸித்து,[1] (ஒன்றும்) செய்யாதவனும் செய்விக்காதவனுமாய் (ஸுகமாகத்தங்கியிருக்கிறன்) எனச்சேர்க்க வேண்டுமேயன்றி 'தேகத்திலே தங்கியிருக்கிறன்' எனச்சேர்க்கப்படாதுஎனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; 'ஆத்மா நிர்விகாரி' என்று எங்கும்[சுருதி ஸ்மிருதிகளில்] தேற்றமாகக் கூறியிருத்தலாலும், தங்கியிருத்தல்என்னும்தொழில் ஒரு இடத்தை வேண்டிநிற்றலாலும், துறத்தல்என்னும்தொழில் அதனை வேண்டாமையாலு(ம் என்பதா)ம்; 'ஸம்' (என்னும் உபஸர்க்கத்தை) முன்நிற்கப் பெற்றுள்ள 'ந்யாஸம்' என்னும் சொல்லோ, துறத்தல் என்னும் பொருளையுடையதேயன்றி வைத்தல்என்னும்பொருளை யுடைய தன்று (என்பதையும் காண்க).

ஆதலால், கீதாசாஸ்திரத்திலே, 'ஆத்மஞான முடையவனுக்குத் துறவிலே தான் அதிகாரம், கர்மத்திலே அன்று' என்று (பகவான் கூறுவதை) ஆங்காங்கு மேலே ஆத்ம ஞான(த்தை உணர்த்தும்)பிரகரணத்திலே எடுத்துக்காட்டுவோம்.(௨௧)

---

1 பிரதிவாதிபக்ஷத்திலே 'ஸந்யஸித்து' என்பதற்கு - 'வைத்து' என்று பொருள். ஸகலகர்மங்களையும் தேகத்திலே வைத்து - ஸகலகர்மமும் உடலைச் சேர்ந்தவையேயன்றி ஆத்மாவைச் சேர்ந்தனவல்ல என உணர்ந்து. வாதிபக்ஷத்திலோ, 'ஸந்யஸித்து' என்பதற்கு - 'துறந்து' என்று பொருள்.

ப்ரக்ருதம் து வக்ஷ்யாம: । தத்ர ஆத்மந: அவிநாஶித்வம் ப்ரதிஜ்ஞாதம்। தத் கிமிவ இதி? உச்யதே—

௨௨. வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி யதா விஹாய
நவாநி க்ருஹ்ணாதி நரோऽபராணி ।
ததா ஶரீராணி விஹாய ஜீர்ணா-
ந்யந்யாநி ஸம்யாதி நவாநி தேஹீ ॥

வாஸாம்ஸி வஸ்த்ராணி ஜீர்ணாநி துர்பலதாம் கதாநி யதா லோகே விஹாய பரித்யஜ்ய நவாநி அபிநவாநி க்ருஹ்ணாதி உபாதத்தே நர: புருஷ: அபராணி அந்யாநி, ததா தத்வதேவ ஶரீராணி விஹாய ஜீர்ணாநி அந்யாநி ஸம்யாதி ஸங்கச்சதி நவாநி தேஹீ ஆத்மா புருஷவத் அவிக்ரிய ஏவேத்யர்த்த: ॥ ௨௨ ॥

கஸ்மாத் அவிக்ரிய ஏவேதி? ஆஹ—

௨௩. நைநம் சிந்தந்தி ஶஸ்த்ராணி நைநம் தஹதி பாவக: ।
ந சைநம் க்லேதயந்த்யாபோ ந ஶோஷயதி மாருத: ॥

ஏநம் ப்ரக்ருதம் தேஹிநம் ந சிந்தந்தி ஶஸ்த்ராணி, நிரவயவத்வாத் ந அவயவவிபாகம் குர்வந்தி । ஶஸ்த்ராணி அஸ்யாதீநி । ததா ந ஏநம் தஹதி பாவக:,

---

ஆத்மா நிர்விகாரியாயிருக்கும் விதம்.

இனி, எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தைப் பேசுவோம். ஆத்மாவுக்கு அழிவு இல்லை என்று அங்கே[கீழ்] பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டது. அது எதுபோலவென்பது?—(விடை) கூறப்படுகின்றது :

௨௨. எப்படி ஒரு மனிதன் பழைய ஆடைகளைக் கழித்து வேறு புதிய ஆடைகளை எடுத்துக்கொள்கின்றானோ, அப்படியே, தேகியானது பழைய உடல்களைக் கழித்து வேறு புதிய உடல்களை அடைகின்றது.

உலகத்திலே எப்படி மனிதன் இற்றுப்போன வஸ்திரங்களைக் கழித்து, வேறு புதிய வஸ்திரங்களைக் கைக்கொள்ளுகிறானோ, அதுபோலவே, தேகியான ஆத்மா (மூப்பு முதலியவற்றால்) நொய்ந்துபோன உடல்களைக் கழித்துவிட்டு, (அந்த) மனிதன்போல விகாரமேயில்லாமல்[மாறுபாடில்லாமலே] புதிய சரீரங்களைப்
கின்றது என்பது பொருள்.

ஏன் (ஆத்மாவுக்கு) விகாரமே இல்லை யென்

௨௩. இதனை ஆயுதங்கள் வெட்ட
நனைக்கா : இதனைக் காற்று(ம்) உலர்த்

பிரகிருதத்தில் பேசிவரும் இந்தத
வுக்கு) அவயவங்கள் இல்லையாதலின், வ
பிரித்திடுதலைச் செய்யமாட்டா. அவ்வா

अग्निरपि न दहति । तथा न एनं क्लेदयन्ति आपः । अपां हि सावयवस्य वस्तुनः आर्द्रीभावकरणेन अवयवविश्लेषापादने सामर्थ्यम् । तच्च न निरवयवे आत्मनि संभवति । तथा स्नेहवद्द्रव्यं स्नेहशोषणेन नाशयति वायुः । एनं तु आत्मानं न शोषयति मारुतः अपि ॥

यतः एवं तस्मात्—

२४. अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च ।
नित्यः सर्वगतः स्थाणुरचलोऽयं सनातनः ॥

यस्मात् अन्योन्यनाशहेतुभूतानि एनम् आत्मानं नाशयितुं न उत्सहन्ते अस्त्रादीनि तस्मात् नित्यः । नित्यत्वात् सर्वगतः । सर्वगतत्वात् स्थाणुः इव स्थिरः इत्येतत् । स्थिरत्वात् अचलः अयम् आत्मा । अतः सनातनः चिरन्तनः, न कारणात् कुतश्चित् निष्पन्नः, अभिनवः इत्यर्थः ॥

न एतेषां श्लोकानां पौनरुक्त्यं चोदनीयम्, यतः एकेनैव श्लोकेन नित्यत्वम् अविक्रियत्वं चोक्तं 'न जायते म्रियते वा' इत्यादिना ; तत्र यदेव आत्मविषयं किञ्चित् उच्यते तत् एतस्मात् श्लोकार्थात् न अतிरिच्यते, किञ्चित् शब्दतः पुनरुक्तं किञ्चित् अर्थतः इति । दुर्-

---

லாகச் செய்யமாட்டா. அப்படியே இதனை நீரும் நனைக்கா; நீருக்கோ, அவயவங்களாலாகிய பொருளை நனையும்படி செய்து அ(வ்வ)வயவங்களைப் பிரித்திடச்சக்தியுண்டு. அது, அவயவங்களாலாகிய தல்லாத ஆத்மாவினிடத்து நிகழாது. அவ்வண்ணமே, காற்றானது ஈரமுள்ள பொருளை ஈரத்தையுலர்த்தி அழிக்கின்றது. இந்த ஆத்மாவை யோ (அக்)காற்றும் உலர்த்தாது. (உ௩)

இவ்வாறிருத்தலின்,

உச. இதனை வெட்டமுடியாது : இதனை எரிக்கமுடியாது : நனைக்கமுடியாது : உலர்த்தவும்முடியாது. இது நித்தியமானது : எங்கும் உள்ளது : நிலையானது : அசைவற்றது : எப்பொழுதும் உள்ளது.

ஒன்றை ஒன்று அழிக்கக் காரணமான வாள்முதலியபொருள்கள் இந்த ஆத்மாவை அழித்தற்கு வல்லன அல்ல; ஆதலால், இவ்வாத்மா நித்யமானது. நித்யமாதலால் எங்கும் உள்ளது. எங்கும் உள்ளதாதலால், தூண்போல நிலையான தென்பதாம். நிலையானதாதலால், அசைவற்றது : ஆகவே, எப்பொழுதும் உள்ளது : பழமையானது. ஒருகாரணத்தால் உண்டான புதிய தன்று என்றபடி.

"இது பிறப்பதில்லை: இறப்பதும் இல்லை" (உ - உ0) என்று தொடங்குகின்ற ஒருசுலோகத்திலேயே ஆத்மா நித்யமென்றும், நிர்விகாரியென்றும் கூறப்பட்டிருக்க, "அங்கு[உ - உக, உஉ, உ௩, உச]ஆத்மாவைப்பற்றி யாதொன்றே சொல்லப்படுகின்றதோ, அது இந்தச்லோகஅர்த்தத்தினும் விசேஷமாகஇல்லை. சிறிது சொல்லினாலும், சிறிது பொருளினாலும் மீண்டும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது" என்று இந்த [உ - உக, உஉ, உ௩, உச] சுலோகங்களுக்குக் கூறியதுகூறலைக் குற்றமாகக் கொண்டு

௨௬. 𑌅𑌥 𑌚𑍈𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

𑌅𑌥 𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌏𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿; 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌨 𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿, 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌨𑌾𑌶𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑍌 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑌿—

௨௭. 𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑌰𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌨𑌾𑌶𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௨௭ ॥

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍, 𑌯𑌤𑌃—

---

௨௬. **ஒருகால் நீ இதனை என்றும் பிறப்பதும், என்றும் இறப்பதுமாக எண்ணினும், உயர்தோள ! நீ இவ்வாறு துக்கிக்கவேண்டாம்.**

'ஒருகால்' என்றது - (பிறர்மதத்தை) அங்கீகரித்தற்பொருளது ; இப்பொழுது பேசிவரும் ஆத்மாவானது, பற்பல உடல்கள் உண்டாகுந்தோறும் பிறந்துபிறந்து வருகிறதென்றும், அவ்வாறே அந்தந்த (உடல்கள்) அழியுந்தோறும் இறந்துஇறந்து போகிறதென்றும் ஸாமாந்யஜனங்கள் எண்ணுகிறபடி நீ நினைத்தாலும், உயர்தோள ! அவ்விதமாக ஆத்மா இருந்தாலும், நீ இவ்வாறு துக்கித்தல் தகாது ; ஏனெனின், பிறப்புற்றதற்கு இறப்பும், இறப்புற்றதற்குப் பிறப்பும் என்ற இவை இன்றியமையாதனவன்றோ. (௨௬)

அப்படி (ஆத்மா அநித்யமென்று) இருந்தாலும்,

௨௭. **பிறந்ததற்கோ இறப்பு நிச்சயம் ; இறந்ததற்குப் பிறப்பும் நிச்சயம். ஆதலின், தவிர்க்கமுடியாதவிஷயத்திலே நீ துயரப்படுதல் தக்கதன்று.**

பிறப்பெடுத்ததற்கு இறப்புத் தவறாமல் வரும் : இறந்ததற்கும் பிறப்புத் தவறாமல் வரும் : பிறப்பு இறப்பு என்னும் விஷயங்கள் தவிர்க்கமுடியாதன ; ஆதலால், தவிர்க்கமுடியாதவிஷயத்திலே நீ சோகப்படுதல் தகாது. பிறப்புடையதற்கு இறப்பும், இறப்புடையதற்குப் பிறப்பும் இயல்பாயின என்றால், அது (ஒருவராலும்) தவிர்க்கமுடியாத விஷயம். அந்தத் தவிர்க்கமுடியாதவிஷயத்திலே நீ சோகித்தல் தகாது. (௨௭)

காரியகாரணங்களின் [நீர், நிலம் முதலியவற்றின்] சேர்க்கையாலாகிய பூதங்களைப்பற்றியும் நீ துயரப்படுவது சரியன்று ; ஏனெனில்—

२८. अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ।
अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना ॥

अव्यक्तादीनि अव्यक्तम् अदर्शनम् अनुपलब्धिः आदिः येषां भूतानां पुत्रमित्रादिकार्यकरणसंघातात्मकानां तानि अव्यक्तादीनि भूतानि प्रागुत्पत्तेः। उत्पन्नानि च प्राङ्मरणात् व्यक्तमध्यानि। अव्यक्तनिधनान्येव पुनः अव्यक्तम् अदर्शनं निधनं मरणं येषां तानि अव्यक्तनिधनानि। मरणादूर्ध्वमपि अव्यक्ततामेव प्रतिपद्यन्ते इत्यर्थः। तथा चोक्तम्—

"अदर्शनादापतितः पुनश्चादर्शनं गतः ।
नासौ तव न तस्य त्वं वृथा का परिदेवना ॥" इति ।

तत्र का परिदेवना को वा प्रलापः अदृष्टदृष्टप्रनष्टभ्रान्तिभूतेषु भूतेषु इत्यर्थः ॥ २८ ॥

दुर्विज्ञेयः अयं प्रकृतः आत्मा ; किं त्वामेव एकमुपालभे साधारणे भ्रान्तिनिमित्ते । कथं दुर्विज्ञेयः अयम् आत्मा इति? आह—

२९. आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेनम्
आश்चर्यवद्वदति तथैव चान्यः ।

உஅ. பூதங்கள் அவ்யக்தத்தை [காணப்படாமையை] ஆதியாகவும், காணப் படுதலை நடுவாகவும், காணப்படாமையை முடிவாகவுமே உடையன. பாரத! அவ்விஷயத்திலே புலம்புகை என்ன?

அவ்யக்த மெனினும், காணுமையெனினும், புலப்படாமை யெனினும் ஒக்கும். கார்யகாரணங்களின் சேர்க்கையாலாகிய புத்திரமித்திராதியரான பூதங்களுடைய ஆதியானது, (அவர்களுடைய) உற்பத்திக்குமுன்பு காணுமையையுடையதாம். உற்பத்தியாயினவை, மரணத்திற்கு முன்னர் நடுவிலே [சிறிதுகாலம்] காணப்படுகின்றன. மீண்டும் அவைகள் காணுமையையே மரணமாகப்பெற்றுள்ளன; மரணத்திற்குப்பின்பும் (அவை) காணுமையையே அடைகின்றன [காணுமற்போகின்றன] என்று பொருள். அவ்வண்ணமே "காணுமையினின்றுவந்தவன் மீண்டும் காணுமைக்கே சென்றனன்: அவன் உன்னைச் சேர்ந்தவ னல்லன்: நீ அவனைச் சேர்ந்தவ னல்லன்: வீணுய் என்ன புலம்புதல்?" (ம - ஸ்திரீ - உ - கங) என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (முதலில்) காணப்படாமல், (பின்பு) காணப்பட்டு, (மறுபடியும்) மறைந்துபோகின்ற பிராந்தியான அந்தப் பூதங்களைப் பற்றி என்ன புலம்புகை? என்பது (தேர்ந்த) பொருள். (உஅ)

பிரகிருதத்தில் பேசிவருகின்ற இந்த ஆத்மாவை அறிதல் மிக்க அருமையானது. (அப்படி அதனை அறியமுடியாததற்குக்) காரணமாயுள்ள மயக்கமானது (ஸகல ஜனங்களுக்கும்) ஸமானமாயிருக்க, நான் உன்னை ஒருத்தனையே ஏன் பழிக்க வேண்டும்? இந்தஆத்மாவை அறிதல் கஷ்டமான தென்பது எப்படி? —(விடை) கூறுகிறார்:

உகூ. ஒருவன் இதனை ஆச்சரியமானதுபோலப் பார்க்கிறான்: அப்படியே வேறொருவன் (இதனை) ஆச்சரியமானதுபோலப் பேசுகிறான்: பின்னும் மற்றொருவன் இதனை

𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌚𑍍𑌚𑍈𑌨𑌮𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥

𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌏𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 𑌏𑌨𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 । 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 𑌚 𑌏𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌏𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾—𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌆𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 । 𑌯𑍋 𑌵𑌦𑌤𑌿 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿, 𑌸𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌦𑍁𑌰𑌵𑌬𑍋𑌧 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥ ௨௯ ॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿—

௩௦. 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌵𑌧𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌨 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍋𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௩௦ ॥

𑌇𑌹 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌹𑍋 𑌵𑌾 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌵—

ஆச்சரியமானதுபோலக் கேட்கிறான் : கேட்டும், ஒருத்தனும் இதனை அறிவதேஇல்லை.

(ஒருவராலும் முன்) பார்க்கப்படாத ஒருஅத்புதமானது தற்செயலாய்ப் பார்க்கப்படுவதுபோல, ஒருவன் ஆத்மாவைப் பார்க்கிறான். அப்படியே வேறொருவன் இதனை ஆச்சரியம்போல் பேசுகிறான். மற்றொருவன் இதனை ஆச்சரியம்போலவே கேட்கிறான். கேட்டும், பார்த்தும், பேசியும் ஒருவனும் ஆத்மாவை உணர்வதேயில்லை.

அன்றி, (வேறு ஒருரை வருமாறு) :—ஆத்மாவைப் பார்ப்பவனும், சொல்பவனும், கேட்பவனும் (உலகத்தில்) ஆச்சரியம்போலாகிறார் [பிறரால் ஆச்சரியப்படத் தக்கவராகிறார்]. அப்படிப்பட்டவன் பலஆயிரத்தில் ஒருவனே யாவன். ஆதலால், ஆத்மாவை அறிதல் மிக்கஅருமையானது என்று கருத்து. (௨௯)

இனி, (இந்த) ப்ரகரணத்தின் விஷயத்தை முடிக்கிறார் :

௩௦. எல்லாருடைய சரீரத்திலுமுள்ள இந்தத்தேகியானது, ஒருபொழுதும் கொல்லமுடியாதது ; ஆதலால், பாரத ! நீ எந்தப்பூதங்களைப்பற்றியும் வருந்தத் தகாது.

பிராணிவர்க்கங்கள் எல்லாவற்றினுடைய சரீரங்கள் கொல்லப்பட்டாலும் இந்தச் சரீரத்தையுடையஆத்மாவானது கொல்லமுடியாதது. ஆதலால், நீ பீஷ்மர் முதலான எந்தப்பிராணிகளைப்பற்றியும் வருந்துதல் தகாது. (௩௦)

க்ஷத்திரியன் போர்புரிய வேண்டும்.

'உண்மைப்பொருளை உற்றுநோக்குமிடத்துச் சோகமாயினும் மோகமாயினும் உண்டாகாது' என்று இங்குக் (௨ - ௩௦) கூறப்பட்டது. உண்மைப்பொருளை உற்று நோக்குமிடத்துமாத்திரமேயல்லாமல்,

௩௧. 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌤𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌜𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩௧ ॥

𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௩௨. 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌚𑍋𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌖𑌿𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌚 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌘𑌾𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌯𑍇 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌨𑌃 𑌤𑍇? ॥ ௩௨ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿—

௩௩. 𑌅𑌥 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ।
𑌤𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

---

௩௧. ஸ்வ [உன்] தருமத்தை நோக்கும்பொழுதும், நீ பின்னிடவேண்டாம்; ஏனெனில், நியாயமான யுத்தத்தினும் நன்மையானது க்ஷத்திரியனுக்கு வேறுஇல்லையன்றோ.

நீ 'யுத்தம் க்ஷத்திரியதருமம்' என்பதையும் ஆலோசித்துப்பார்த்து, க்ஷத்திரியனுக்கு இயல்பாயமைந்த, அதாவது - உனக்கு இயற்கையாகவே அமைந்துள்ள (யுத்தமாகிய இந்தத்)தருமத்தினின்றும் பின்னிடுதல் தகாது. அந்த யுத்தமோ, பூமியை ஜயிப்பதன்மூலமாகத் தருமத்திற்கும் குடிகளைக்காத்தற்கும் பயன்படுவதால், நியாயத்தைவிட்டு நீங்காத சிறந்த தருமமாம். அந்த நியாயமான யுத்தத்தைக்காட்டிலும் க்ஷத்திரியனுக்கு நன்மையானது வேறு இல்லை; ஆதலால், (யுத்தத்தைவிட்டுப் பின்வாங்குதல் சரியன்று). (௩௧)

ஏன் அந்த யுத்தத்தைச்செய்யவேண்டுமென்பது?—(விடை)கூறப்படுகின்றது:

௩௨. தற்செயலாய் நேர்ந்திருக்கின்றதும், திறந்துள்ள ஸ்வர்க்கவாசவமான இத்தகைய யுத்தத்தைப் பாக்கியவான்களான க்ஷத்திரியர்கள் பெறுகிறார்

விரும்பித்தேடாமலே தற்செயலாய் வந்திருப்பதும், திறந்துள்ள ... சனுமான[1] இப்படிப்பட்ட இந்தயுத்தத்தை எந்தக்ஷத்திரியர்கள் ... அவர்கள் பாக்கியவான்கள் அல்லரா?

இவ்வாறு, (யுத்தமானது உன்னுடைய) கடமையா...

௩௩. இனி, இந்த நியாயமானயுத்தத்தை நீ செய்... மத்தையும் புகழையும் இழந்து, பாவத்தை யடைவாய்.

---

[1] யுத்தத்தில் இறக்கும் வீரர்களுக்கு ஸ்வர்க்கம் கதவு எப்பொ... உடனே கிடைக்குமாதலின், அவர்கட்கு அதன் ... லாம்.

𑌅𑌥 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ ௩௩ ॥

𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃—

௩௪. 𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌽𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌤𑌿𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌕𑌾𑌲𑌾𑌮𑍍 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍂𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌤𑌿𑌰𑌿𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌰𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௪ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௩௫. 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌣𑌾𑌦𑍁𑌪𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃 ।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌲𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍 ॥

𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌂𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌥𑌾𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌃। 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑍋𑌧𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌤𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌲𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌲𑌘𑍁𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 ॥

இனி, தருமத்தை விட்டுநீங்காததும், (உனக்கு) விதிக்கப்பட்டதுமாகிய இந்த யுத்தத்தை நீ செய்யாமற்போனால், அதனால் (அதாவது -) அதனைச் செய்யாமையினால், நீ ஸ்வதருமத்தையும் விட்டு, சிவபிரான்முதலானோரை எதிர்த்ததனாலாகிய புகழையும் இழந்து பாபமொன்றையே அடைவாய். (௩௩)

ஸ்வதருமத்தையும் புகழையும் கைவிடுதல்மாத்திரம் அன்று,

௩௪. **ஜனங்கள் உன்னுடைய அபகீர்த்தியையும் என்றைக்கும் சொல்லுவார்கள்: மதிப்பைப் பெற்றவனுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தினும் அதிகமாகும்.**

ஜனங்கள் உன்னுடைய பழியையும் நெடுங்காலம் கூறுவார்கள். 'தருமஸ்வபாவமுள்ளவன்,' 'சூரன்' என இவ்வாறாக இத்தகைய குணங்களால் மதிக்கப்பெற்றவனுக்கு அபகீர்த்தி மரணத்தினும் அதிகமாகும்; மரணமானது அபகீர்த்தியினும் நல்லதாம் என்பது பொருள். (௩௪)

மேலும்,

௩௫. **மகாரதர்கள், உன்னை, பயத்தால் யுத்தத்தினின்று பின்வாங்கினவனாக நினைப்பார்கள். நீ எவர்களிடத்தில் பெருமை பெற்று (இருக்கிறாயோ, அவர்களிடத்தில் இப்பொழுது) சிறுமையைப் பெறுவாய்.**

துர்யோதனன் முதலிய மகாரதர்கள், "(பிராணிகளிடத்துள்ள) இரக்கத்தாலல்லாமல் கர்ணன் முதலானோர்களிடத்தில் அச்சத்தினால் நீ யுத்தத்தினின்றும் பின்வாங்குகிறாய்" என்று எண்ணுவார்கள். நீ எந்தத் துர்யோதனாதியர்களால் பலநற்குணங்களுடையவன் என்று இவ்வாறு நன்குமதிப்பைப் பெற்று (இருக்கின்றாயோ, அவர்களிடத்தில்) மறுபடியும் சிறுமையைப் பெறுவாய். (௩௫)

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௩௬. 𑌅𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌚 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌦𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌵 𑌅𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌮𑍍? 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌤𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௬ ॥

𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃—

௩௭. 𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ॥

𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌮𑍍, 𑌹𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌮𑍍। 𑌉𑌭𑌯𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌵 𑌲𑌾𑌭 𑌏𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃। 𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 '𑌜𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍, 𑌮𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௭ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌶𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁—

௩௮. 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇 𑌸𑌮𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌾𑌭𑌾𑌲𑌾𑌭𑍌 𑌜𑌯𑌾𑌜𑌯𑍌 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

---

௩௬. உன் பகைவர்கள் உனதுவல்லமையை இகழ்பவராய், சொல்லத்தகாத பலசொற்களையும் சொல்லுவார்கள். அதனினும் அதிக துக்கமானது ஏதாவது உண்டோ?

உனது வல்லமையைப் பழித்து, சொல்லத்தகாத பழிச்சொற்களையும் பலபல வகையாக உனது பகைவர்கள் சொல்வார்கள். அப்படிப் பழியைப் பெறுவதாகிய துக்கத்தைக்காட்டிலும் அதிக கஷ்டமான துன்பம் வேறு இல்லை என்பது பொருள்.

இனி, கர்ணன் முதலானோரோடு போர்புரிந்தால்,

௩௭. நீ கொலையுண்டாலோ, ஸ்வர்க்கத்தை அடைவாய்; ஜயித்தாலோ, பூமியை அநுபவிப்பாய். ஆதலால், கௌந்தேய! போர்புரிய உறுதிகொண்டு எழுந்திரு.

கொல்லப்பட்டால், ஸ்வர்க்கத்தைப் பெறுவாய்: (அன்றி,) கர்ணன் முதலான சூரரை ஜயித்தால், பூமியை அநுபவிப்பாய். இருவிதத்தாலும் [வெற்றியா வியாலும்] உனக்கு லாபந்தான் என்பது கருத்து. இப்படியிருத்தலின உறுதிகொண்டு "ஒன்று சத்துருக்களை வெல்லுவேன், அல்லது இறப்பே உறுதிகொண்டு போர்க்கு எழுந்திரு என்பது பொருள். (௩௭)

இனி யுத்தம் ஸ்வதருமம் என்று இவ்வாறுபோர்புரிகின்ற உனக்கு (நான் கூறுகின்ற) இந்த உபதேசத்தைக் கேட்டுக்கொள்;

௩௮. இன்பதுன்பங்களையும் லாபநஷ்டங்களையும் வெற்றிதோல்விகளையும் ஸமமாகப் பாவித்து, பின்பு போரைக் கூடுவாயாக. (நீ) இவ்வாறு செய்தால் பாவத்தை அடையமாட்டாய்.

ஸுகது:கே ஸமே துல்யே க்ருத்வா ராகத்வேஷாவக்ருத்வேத்ய-
தத் | ததா லாபாலாபௌ ஜயாஜயௌ ச ஸமௌ க்ருத்வா ததோ யுத்தாய யுஜ்ய-
ஸ்வ | நைவம் யுத்தம் குர்வந் பாபமவாப்ஸ்யஸி | ஏஷ உபதேச: ப்ரா-
ஸங்கிக: || ௩௮ ||

சோகமோஹாபநயநாய லௌகிகோ ந்யாய: 'ஸ்வதர்மமபி சாவேக்ஷ்ய'
இத்யாத்யை: ச்லோகைருக்த:, ந து தாத்பர்யேண | பரமார்த்ததர்சநம் த்விஹ
ப்ரக்ருதம் | தச்ச உக்தமுபஸம்ஹ்ரியதே—'ஏஷா தே'பிஹிதா' இதி சாஸ்த்ர-
விஷயவிபாகப்ரதர்சநாய | இஹ ஹி ப்ரதர்சிதே பு: சாஸ்த்ரவிஷயவிபாகே
உபரிஷ்டாத் 'ஜ்ஞாநயோகேந ஸாம்க்யாநாம் கர்மயோகேந யோகிநாம்' இதி நி-
ஷ்டாத்வயவிஷயம் சாஸ்த்ரம் ப்ரவர்திஷ்யதே, ச்ரோதாரச்ச விஷயவிபாகேந ஸுகம்
க்ரஹீஷ்யந்தி இதி ; அத: ஆஹ—

௩௯. ஏஷா தே'பிஹிதா ஸாம்க்யே புத்திர்யோகே த்விமாம் ச்ருணு |
புத்த்யா யுக்தோ யயா பார்த்த கர்மபந்தம் ப்ரஹாஸ்யஸி ||

ஏஷா தே துப்யமபிஹிதா உக்தா ஸாம்க்யே பரமார்த்தவஸ்து-
விவேகவிஷயே புத்தி: ஜ்ஞாநம் ஸாக்ஷாத் சோகமோஹாதிஸம்ஸாரஹேது-
தோஷநிவ்ருத்திகாரணம் | யோகே து தத்ப்ராப்த்யுபாயே நிஸ்ஸங்கதயா த்வந்த்வ-

---

ஸமமாகப் பாவித்து - விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கொள்ளாமல் என்பதாம். அவ்வாறே லாபநஷ்டங்களையும் வெற்றிதோல்விகளையும் ஸமமாக எண்ணிப் போரைக் கூடுவாயாக. (நீ) இவ்வாறு யுத்தம்செய்பவனுய் பாவத்தை யடையமாட்டாய். இந்த உபதேசம் இடையேவந்த ப்ரஸ்தாபத்தால் நேர்ந்தது (என்று அறிக). (௩௮)

யோகம்.

உலகநடையான நியாயமானது (அர்ஜுனனுடைய)சோகமோகங்களைப் போக்குதற்காக "நீ ஸ்வ[உன்]தருமத்தை" (உ - ௩௧)என்பதுமுதலான சுலோகங்களால் கூறப்பட்டது ; ஆனால் (அது)முக்கியம் அன்று. பரம்பொருளைக் காட்டுதலே இங்கு எடுத்துக்கொண்ட விஷயம். (கீழ் உ-௧0 ல்)கூறப்பட்ட அதுவும் நூலின் விஷயத்தைப் பகுத்துக்காட்டும்பொருட்டு "இந்தப் புத்தி உனக்குச் சொல்லப்பட்டது" (உ - ௩௯) எனமுடிக்கப்படுகின்றது. இங்கு நூலின்விஷயத்தைப்பகுத்துக்காட்டினுல்தான் "ஞானயோகத்தால் ஸாங்க்யர்களுக்கும் கர்மயோகத்தால் யோகிகளுக்கும்" (௩ - ௩)என மேலே(கூறுகின்ற)இருவகை நிஷ்டைகளைப்பற்றிய நூலானது(இனிதாகச்) செல்லும். விஷயத்தைப் பகுத்தலினுல் கேட்பவரும் (நூற்பொருளை) எளிதாகத் தெரிந்துகொள்வார்கள் என்பதாம். ஆதலால், (பகவான்) அருளிச்செய்கிறுர் :

௩௯. இந்தப் புத்தியானது ஸாங்க்யவிஷயத்திலே உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஆனுல், பார்த்த ! நீ எந்தப் புத்தியைக்கூடி, கர்மமாகிய கட்டை அவிழ்த்துக்கொள்வாயோ,(அந்த) இதனை [யோகபுத்தியை] யோகவிஷயத்திலே கேள் :

துன்பம் மயக்கம் முதலிய ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமான தீங்கை[அஜ்ஞானத்தை] நேரே போக்குவதான இந்த ஞானமானது பரம்பொருளை உள்ளபடி ஆராயுமாறு உனக்கு(க் கீழே)சொல்லப்பட்டது. அ(ந்தஞானத்)தைப் பெறுதற்கு வழியாய்,

[illegible]

𑌨𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌮𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

[illegible]

த்வந்தங்களை(ப் பாராட்டாது)தள்ளிவிட்டுப் பற்றில்லாமல் ஈச்வரனைத் தொழுதற் பொருட்டுச்செய்யும் கர்மாநுஷ்டாநமான கர்மயோகமும் ஸமாதியோகமுமாகிய யோகத்தைப்பற்றிப் பின்வரும் இப்புத்தியைக் கேள் :

அந்தப் புத்தியை விரும்பிநாடுதற்காக(ப் பகவான்) கொண்டாடுகிறார் : பார்த்த ! நீ யோகத்தைப்பற்றிய புத்தியையுடையவனாய், கர்மமேயாகிய தருமஅதருமங்கள்என்றபெயரையுடைய அக்கட்டை நீக்கிக்கொள்வாய்: ஈச்வராநுக்கிரகத்தால் வரும் ஞானத்தைப் பெறுவதனாலேயே (அந்தக் கட்டை விலக்கிக்கொள்வாய்) என்பது கருத்து. (௩௯)

யோகமே அபாயமில்லா வழி.

(கர்மத்தை அநுஷ்டித்தல் அவச்யம் என்பதற்குக் காரணம்)இன்னும் ஒன்று (உண்டு) :

௪௦. இதில் முயற்சி பாழாகாது : குற்றம் வராது. இந்தத் தருமத்தின் சொற்பமும்கூட (ஒருவனைப்) பெரிய பயத்தினின்றும் காக்கின்றது.

முக்திக்கு வழியாயுள்ள இந்தக் கர்மயோகத்தில், வேளாண்மை முதலியவற்றிற்போல முயற்சி பழுதுபடுகின்றதில்லை. யோகவிஷயத்தில் செய்யும் பிரயத்தினம் பயன்தவறுவதில்லை[நிச்சயமாய்க் கிடைக்கும்]என்பது பொருள். அன்றியும்,வைத்தியஞ் செய்வதிற்போல அனர்த்தமும் (நேரிடுதல்) இல்லை. மற்று, இந்த யோகத்தைச் சிறிது அநுஷ்டித்தலும் (ஒருவனைப்)பிறப்பு இறப்பு முதலாகிய ஸம்ஸாரபயமான பெரிய பயத்தினின்றும் காப்பாற்றுகின்றது. (௪௦)

நிச்சயபுத்தி ஒன்றுதான், அநேக மன்று.

ஸாங்க்யத்தைப்பற்றியும் யோகத்தைப்பற்றியும் கீழே கூறியுள்ள புத்தியின் லக்ஷணம் வருமாறு :

௪௧. 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌹 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌖𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌏𑌕𑌾 𑌏𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑍇𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾, 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌜𑌨𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌇𑌹 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌹𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 । 𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌇𑌤𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃, 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑍇𑌦𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌪𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌜𑌨𑌿𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌶𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌭𑍇𑌦𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃, 𑌬𑌹𑍍𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌶𑌾𑌖𑌾𑌃, 𑌬𑌹𑍁𑌭𑍇𑌦𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 । 𑌕𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍? 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌜𑌨𑌿𑌤𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௧ ॥

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇—

௪௨. 𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌦𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥

௪௩. 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑌰𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥

௪௪. 𑌭𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌯𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑍌 𑌨 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

---

௪௧. குருநந்தந ! இங்கு நிச்சயத்தன்மையையுடைய புத்தி ஒன்றுதான். உறுதியற்றவர்களுக்கு, புத்திகளோ அளவில்லாதனவாய்ப் பல கிளைகளை உடையன.

ஏ ! குருநந்தந ! இந்த நல்வழியிலே உறுதித்தன்மையையுடைய புத்தி ஒன்றுதான். (அது) சரியான ப்ரமாணத்தினின்றும் உண்டானமையால், பல கிளைகளையுடைய மற்றைய விபரீதபுத்திகளை வரவொட்டாமல் தடுப்பது. ஆனால், எவைகள் பலகிளைகளாகப் பிரிந்து செல்வதனால் ஸம்ஸாரம் முடிவில்லாமல் இடைவிடாது எப்பொழுதும் பரவி நிலைபெறுகின்றதோ; (சரியான) ப்ரமாணத்தால் உண்டாகும் விவேகபுத்தியினால் (எந்த) அளவிறந்த பேதபுத்திகள் ஒழிந்திட, ஸம்ஸாரமும் ஒழிந்திடுகின்றதோ; அந்த வேறான விபரீதபுத்திகள் பலகிளைகளை உடையன: அதாவது - பலபேதங்களையுடையன. பலபிரிவுகளையுடைமையால், புத்திகளும் அளவிறந்தனவே.—எவர்கட்கு (இவை உள்ளன? எனில்)—உறுதியற்றவர்களுக்கு: (சரியான)ப்ரமாணத்தால் உண்டான விவேகஞானம் இல்லாதவர்களுக்கு என்றபடி. (௪௧)

உலகவாழ்க்கையில் அழுந்தியவர்க்கு நிச்சயபுத்தி வராது.

எவர்கட்கு நிச்சயத்தன்மையுடைய புத்தி இல்லையோ, அந்த

௪௨, ௪௩, ௪௪. அறிவீனர்கள், பார்த்த! வேதவார்த்தைகளில் பிரியமுடையவராய் வேறு(ஒன்றும்)இல்லைஎன்று கூறுபவராய், காமத்தன்மையராய், ஸ்வர்க்கத்தையே மேலாகக் கொண்டு, ஜன்மத்தையே கர்மத்தின்பயனாகக் கொடுப்பதும், போகத்தையும்செல்வத்தையும்அடையும்விஷயத்தில் சிறப்புக்கர்மங்கள்மிகுந்துள்ளதுமான யாதொரு இந்தப் புஷ்பித்த வார்த்தையைக் கூறுகிறார்களோ; அ(ந்)த(வார்த்தையி)னால் கவரப்பட்ட மனத்தினராய்ப் போகத்திலும் செல்வத்திலும் அழுந்தினவர்களுடைய மனத்தில் நிச்சயத்தன்மையதான புத்தி உண்டாவதில்லை.

யாமிமாம் வக்ஷ்யமாணாம் புஷ்பிதாம் புஷ்பித இவ வ்ருக்ஷ: ஶோபமானாம் ஶ்ரூயமாணரமணீயாம் வாசம் வாக்யலக்ஷணாம் ப்ரவதந்தி। கே? அவிபஶ்சித: அல்பமேதஸ:, அவிவேகின இத்யர்த:। வேதவாதரதா: பஹ்வர்தவாதபலஸாதனப்ரகாஶகேஷு வேதவாக்யேஷு ரதா: ஹே பார்த ந அன்யத் ஸ்வர்கபஶ்வாதிபலஸாதனேப்ய: கர்மப்ய: அஸ்தி இதி ஏவம் வாதின: வதனஶீலா: ॥ ௪௨ ॥

தே ச—காமாத்மான: காமஸ்வபாவா:, காமபரா இத்யர்த:। ஸ்வர்கபரா:, ஸ்வர்க: பர: புருஷார்தோ யேஷாம் தே ஸ்வர்கபரா: ஸ்வர்கப்ரதானா:। ஜன்மகர்மபலப்ரதாம், கர்மண: பலம் கர்மபலம், ஜன்மைவ கர்மண: பலம் ஜன்மகர்மபலம், தத்ப்ரததாதீதி ஜன்மகர்மபலப்ரதா, தாம் வாசம்। ப்ரவதந்தி இதி அனுஷஜ்யதே। க்ரியாவிஶேஷபஹுலாம், க்ரியாணாம் விஶேஷா: க்ரியாவிஶேஷா: தே பஹுலா யஸ்யாம் வாசி தாம், ஸ்வர்கபஶுபுத்ராத்யர்தா: யயா வாசா பாஹுல்யேன ப்ரகாஶ்யந்தே। போகைஶ்வர்யகதிம் ப்ரதி, போகஶ்ச ஐஶ்வர்யம் ச போகைஶ்வர்யே, தயோ: கதி: ப்ராப்தி: போகைஶ்வர்யகதி:, தாம் ப்ரதி ஸாதனபூதா: யே க்ரியாவிஶேஷா:, தத்பஹுலாம் தாம் வாசம் ப்ரவதந்த: மூடா: ஸம்ஸாரே பரிவர்தந்தே இத்யபிப்ராய: ॥ ௪௩ ॥

தேஷாம் ச—போகைஶ்வர்யப்ரஸக்தானாம், போக: கர்தவ்ய: ஐஶ்வர்யம் ச இதி போகைஶ்வர்யயோரேவ ப்ரணயவதாம் ததாத்மபூதானாம்। தயா க்ரியா-

---

பூத்துள்ள மரம்போல நேர்த்தியானதாய்க் கேட்கும்பொழுது ரம்மியமானதாய் வாக்கியம்போல்தோற்றுவதான[1] வார்த்தையை[கர்மகாண்டவேதத்தை]ச் சொல்லுகிறார்கள்.—எவர்கள்?—புத்தியில்லாதவர்கள், அவிவேகிகள் என்றபடி. (அவர்கள்) அநேக அர்த்தவாதங்களையும்[இதனை விரும்பியவன் இதனைச் செய்யவேண்டும் என்பதுபோன்ற விதிகளின்புகழ்ச்சியையும்], பயன்களையும்,(அவற்றைப் பெறும்)ஸாதனங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகின்ற வேதவாக்கியங்களில் பற்றுடையவர்: ஏ பார்த்த! ஸ்வர்க்கம் பசு முதலியபயன்களைப் பெறுதற்கு ஸாதநமான கர்மங்களைக்காட்டிலும் வேறு இல்லையென்று இவ்வாறு சொல்லும் இயல்பினர். (௪௨)

அவர்கள் பின்னும் காமஸ்வபாவர்கள்=காமத்தையே (யாவற்றினும்)மேலாகக் கொண்டவர்கள் என்றபடி; (அவர்கள்) ஸ்வர்க்கத்தையே மேலான புருஷார்த்தமாகப் பிரதானமாகக்கொண்டு, கர்மவிசேஷங்கள் மிகுந்ததும், ஸ்வர்க்கம் பசு மக்கள் முதலிய பயன்களை மிகுதியாக எடுத்துக்காட்டுவதும்,போகத்தையும் செல்வத்தையும் பெறும்விஷயத்தில் ஸாதனமுமான கர்மவிசேஷங்கள் நிரம்பியதாய், பிறப்பையே கர்மத்தின் பயனாகக் கொடுக்கின்ற அந்தவார்த்தையைக்"கூறுகிறார்கள்" எனக் கூட்டுக. அவ்வார்த்தையைச் சொல்லும் மூடர்கள் ஸம்ஸாரத்தில் சுழலுகிறார்கள் என்பது கருத்து. (௪௩)

போகமும் ஸம்பத்தும் அவச்யமெனை அவற்றின்மேலேயே பிரியங்கொண்டு தந்மயமாய், கர்மவிசேஷங்கள் நிறைந்த அவ்வார்த்தையினால் மூடுண்டவிவேகபுத்தியை

---

[1] அழியாப் பயனை உணர்த்தும்வார்த்தையே வாக்கியப்போலியாம் என்பது, இங்கே சொல்லுவான் குறிப்பு.—(ஆ.) வாக்கியமாவது; அழியும் பயனை உணர்த்துவது

विशेषबहुलया वाचा अपहृतचेतसाम् अपहृतविवेकप्रज्ञानां व्यवसायात्मिका सांख्ये योगे वा बुद्धिः समाधौ, समाधीयते अस्मिन् पुरुषोपभोगाय सर्वम् इति समाधिः अन्तःकरणं बुद्धिः तस्मिन् समाधौ, न विधीयते न भवति इत्यर्थः ॥ ௪௪ ॥

ये एवं विवेकबुद्धिरहिताः तेषां कामात्मनां यत् फलं तत् आह—

௪௫. त्रैगुण्यविषया वेदा निस्त्रैगुण्यो भवार्जुन ।
निर्द्वन्द्वो नित्यसत्त्वस्थो निर्योगक्षेम आत्मवान् ॥

त्रैगुण्यविषयाः, त्रैगुण्यं संसारः विषयः प्रकाशयितव्यः येषां ते वेदाः त्रैगुण्यविषयाः । त्वं तु निस्त्रैगुण्यो भव अर्जुन, निष्कामो भव इत्यर्थः । निर्द्वन्द्वः, सुखदुःखहेतू सप्रतिपक्षौ पदार्थौ द्वन्द्वशब्दवाच्यौ, ततः निर्गतः निर्द्वन्द्वो भव । नित्यसत्त्वस्थः सदा सत्त्वगुणाश्रितो भव । तथा निर्योगक्षेमः, अनुपात्तस्य उपादानं योगः, उपात्तस्य रक्षणं क्षेमः । योगक्षेमप्रधानस्य श्रेयसि प्रवृत्तिः दुष्करा इति अतः निर्योगक्षेमो भव । आत्मवान् अप्रमत्तश्च भव । एष तव उपदेशः स्वधर्मम् अनुतिष्ठतः ॥௪௫॥

யுடைய அவர்களுடைய அந்தக்கரணத்திலே,(அதாவது -) ஜீவனுடைய போகத்தின் பொருட்டு ஸகல (போகவிஷய)மும் செறிந்துகிடக்கின்ற மனத்திலே, ஸாங்க்யத்திலாயினும் யோகத்திலாயினும் நிச்சயத்தன்மையுள்ள புத்தி, உண்டாகமாட்டாது. (௪௪)

யோகிக்குஉரிய உபதேசம்.

எவர்கள் இவ்வாறு விவேகபுத்தியில்லாதவரோ, அந்தக் காமஸ்வபாவமுடையவர்க்கு (வரும்) பயன் இன்னதென்று கூறுகிறார்:

௪௫. வேதங்கள் முக்குணங்களையும் (தாம் கூறும்) விஷயங்களாக உடையன. அர்ஜுந! நீ முக்குணங்களற்றவனாகவும், த்வந்தங்களற்றவனாகவும், எப்பொழுதும் ஸத்துவத்திலேயே நிற்பவனாகவும், யோகக்ஷேமமில்லாதவனாகவும், ஜாக்கிரதையுடையவனாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வேதங்களால் உணர்த்தப்படும் விஷயம் முக்குணங்களாலாகிய ஸம்ஸாரமாம். ஆனால் அர்ஜுந! நீ முக்குணங்களும் அற்றவனாய் இரு: ஆசைநீங்கியவனாய் இரு என்பது பொருள். இன்பதுன்பங்களுக்குக் காரணமும் ஒன்றற்கொன்று எதிரியுமான இரண்டுபொருள்கள் த்வந்தமென்னுஞ் சொல்லால் கூறப்படுவன; (நீ) அவற்றினின்றும் நீங்கியவனாய் இரு. எப்பொழுதும் ஸத்துவகுணத்தைச் சார்ந்தவனாய் இரு. யோகம் - ஸம்பாதியாததை ஸம்பாதித்தல்; க்ஷேமம் - தேடினதைக் காப்பாற்றுதல்; யோகக்ஷேமங்களை முக்கியமாகக்கொண்டவன் நன்மையை[முக்தியை]நாடுதல் அருமையாதலின், அவ்வண்ணமே, யோகக்ஷேமத்தை(நாடுதல்) இல்லாதவனாய் இரு. ஜாக்கிரதையுடைவனாக இரு. (நீ)ஸ்வதர்மத்தை அநுஷ்டிக்கும்பொழுது(கைக்கொள்ளவேண்டிய) உபதேசம் இது வாகும். (௪௫)

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌤𑍍, 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌶𑍃𑌣𑍁—

௪௬. 𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥 𑌉𑌦𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋𑌦𑌕𑍇 ।
𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌕𑍂𑌪𑌤𑌡𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌉𑌦𑌪𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋𑌦𑌕𑍇 **𑌯𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍** 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 **𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋𑌦𑌕𑍇** 𑌯𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌏𑌵𑌂 **𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍** 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌣 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 **𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁** 𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌯𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌸𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 **𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯** 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 **𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃** 𑌯𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌫𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍋𑌦𑌕𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌤𑍍𑌸 𑌵𑍇𑌦' 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 । '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌖𑌿𑌲𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍂𑌪𑌤𑌡𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௪௬ ॥

கர்மயோகம்.

வேதங்களிற் கூறிய ஸகலகர்மங்களினுடைய அளவற்றபயன்கள்எல்லாம் விரும்பப்படாதனவானால், அவை[அந்தக் கர்மங்கள்] எதற்காக ஈச்வரனுக்கென்று [நிஷ்காமமாக] அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றன என்பது?—(விடை) கூறுவோம், கேள்:

௪௬. (கிணறு முதலிய)நீர்நிலையில் எவ்வளவு உபயோகம் உள்ளதோ, அவ்வளவு (உபயோகமும்) எங்கும்பெருகிய நீர்ப்பெருக்கில் உள்ளது. (அதுபோல,)ஸகலவேதங்களிலும் (எவ்வளவு ப்ரயோஜனம் உள்ளதோ, அவ்வளவு ப்ரயோஜனமும்) ஞானியான ப்ராஹ்மணனுக்கு (ப்ரஹ்மாநந்தத்தில் உள்ளது.)

உலகத்திலே கிணறு குளம் முதலாகப் பலவாயுள்ள சொற்பஜலமுடைய நீர்நிலைகளில் ஸ்நாநபாநம்முதலிய எவ்வளவு ப்ரயோஜனங்கள் உள்ளனவோ, அவ்வெல்லாப்ரயோஜனங்களும் எங்கும்பெருகிய (பெரிய) நீர்ப்பெருக்கிலும் உண்டாகின்றன: அங்கு(ப்ரயோஜனங்கள்) உள்ளடங்கிநிற்கின்றன என்பதுபொருள். இவ்வாறே, வேதங்கள்முழுவதிலும் கூறப்பட்ட கர்மங்களில் யாதொரு ப்ரயோஜநம் (அதாவது -) கர்மத்தின்பயன் உள்ளதோ, அந்த ப்ரயோஜநம்முழுவதும் பரம்பொருளின் உண்மையைக் கண்டறிந்த துறவியான ப்ராஹ்மணனுக்கு உண்டாவதாய் எங்கும் பெருகிய (பெரிய) நீர்ப்பெருக்கை ஒத்ததான ஞானப்பயனிலே [ப்ரஹ்மாநந்தத்திலே] ஆகின்றது [அந்த ஆநந்தத்தினுள் அடங்குகின்றது]. (இதனை,) ''ஜனங்கள் செய்யும் ஒவ்வொருநன்மையும் அவன் [ரைக்வன்] அறிந்ததை அறிபவனுக்குப் போய்ச்சேரும்'' (சா - ௪ - க - ௪)என்னும் சுருதியினால் (அறிக). ''பார்த்த! ஸகலகர்மங்களும்'' (௪ - ௩௩) என (இதேவிஷயத்தைப்பற்றிப் பகவான்) கூறுவர். (ப்ரஹ்மாநந்தத்தை அடைதற்கு நிஷ்காமகர்மம் பரம்பரையான காரணம்;)ஆதலால்,(கர்மமானது)கிணறு குளம் முதலியவற்றை நிகர்த்ததா யிருந்தாலும், ஞானநிஷ்டைக்குத்தக்க உரிமையைப் பெறுதற்குமுன்,கர்மத்திலே அதிகாரம்பெற்றுள்ளவன் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்.(௪௬)

तव च—

௪௭. कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ।
मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि ॥

कर्मण्येव अधिकारः न ज्ञाननिष्ठायां ते तव । तत्र च कर्म कुर्वतः मा फलेषु अधिकारः अस्तु, कर्मफलतृष्णा मा भूत् कदाचन कस्यांचिदवस्थायामित्यर्थः । यदा कर्मफले तृष्णा ते स्यात् तदा कर्मफलप्राप्तेः हेतुः स्याः, एवं मा कर्मफलहेतुः भूः । यदा हि कर्मफलतृष्णाप्रयुक्तः कर्मणि प्रवर्तते तदा कर्मफलस्यैव जन्मनः हेतुः भवेत् । यदि कर्मफलं न इष्यते, किं कर्मणा दुःखरूपेण इति मा ते तव सङ्गः अस्तु अकर्मणि अकरणे प्रीतिः मा भूत् ॥ ௪௭ ॥

यदि कर्मफलप्रयुक्तेन न कर्तव्यं कर्म, कथं तर्हि कर्तव्यमिति ? उच्यते—

௪௮. योगस्थः कुरु कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा धनञ्जय ।
सिद्ध्यसिद्ध्योः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ॥

योगस्थः सन् कुरु कर्माणि केवलमीश्वरार्थं, तत्रापि

இனி உனக்கு (அதிகாரம் எதிலே என்றால்),

௪௭. கர்மத்திலேதான் உனக்கு அதிகாரம். ஒருகாலும் பயன்களிலே அதிகாரம் வேண்டாம். (நீ) கர்மத்தின் பயனை வருவித்துக்கொள்பவனாக ஆகாதே. கர்மத்தைச் செய்யாமையிலே உனக்குப் பிரியம் இல்லாதிருக்கட்டும்.

கர்மத்திலேயே உனக்கு அதிகாரம்; ஞானநிஷ்டையில் அன்று. அங்ஙனம் கர்மஞ் செய்கின்ற உனக்குப் பயன்களில் அதிகாரம், அதாவது – கர்மத்தின் பயன்களிலே ஆசையானது எந்தநிலையிலும் வேண்டாம். உனக்குக் கர்மத்தின்பயனிலே எப்பொழுது ஆசை உண்டாகுமோ, அப்பொழுது நீ கர்மத்தின் பயனைப் பெறுதற்குக் காரணமாவாய். நீ இவ்வாறு கர்மத்தின்பயனை வருவித்துக்கொள்பவனாக ஆகாதே. கர்மத்தின்பயனிலேயுள்ள ஆசையினால் தூண்டப்பட்டவனாய்(எவன்)எப்பொழுது கர்மத்தைச் செய்யச் செல்லுகின்றானோ, அப்பொழுது (அவன்) கர்மத்தின்பயனேயாகிய பிறப்புக்குக் காரணமாவன்: "கர்மத்தின்பயனை விரும்பாவிடில், துன்பவடிவமாகிய கர்மத்தால் என்ன? " என்று (நினைத்துக்) கர்மத்தைச் செய்யாமையிலே நீ விருப்பங் கொள்ளக்கூடாது. (௪௭)

கர்மத்தின்பய(னிலேயுள்ள ஆசையி)னால் ஏவப்பட்டுக் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டாமென்றால், அப்பொழுது எப்படி[எதை உத்தேசித்து]க் கர்மம் செய்யவேண்டும் என்பது ?—(அதற்கு விடை) கூறப்படுகின்றது :

௪௮. தனஞ்ஜய ! யோகத்திலேநிலைத்துப் பற்றைவிட்டுப் (பயன்)கைகூடினும் கைகூடாவிடினும் ஸமமாகஇருந்து கர்மங்களைச் செய்; ஸமமாயிருத்தலே யோகம் எனப்படுகின்றது.

நீ யோகத்திலே நிலைத்துநின்று கேவலம் ஈச்வரன்பொருட்டே கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும்; அதிலுங்கூட "ஈச்வரன் எனக்கு ப்ரஸன்னராகவேணும்" என்ற

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஜ்ஞ: ; 'யோ வா ஏதத³க்ஷரம் கா³ர்க்³யவிதி³த்வாऽஸ்மால்லோகாத்ப்ரைதி ஸ க்ருபண:' இதி ஶ்ருதே: ॥ ௪௯ ॥

ஸமத்வபு³த்³தி⁴யுக்த: ஸந் ஸ்வத⁴ர்மமநுதிஷ்ட²ந் யத்ப²லம் ப்ராப்நோதி தச்ச்²ருணு —

௫௦. பு³த்³தி⁴யுக்தோ ஜஹாதீஹ உபே⁴ ஸுக்ருதது³ஷ்க்ருதே ।
தஸ்மாத்³யோகா³ய யுஜ்யஸ்வ யோக³: கர்மஸு கௌஶலம் ॥

பு³த்³தி⁴யுக்த: கர்மஸமத்வவிஷயயா பு³த்³த்⁴யா யுக்த: பு³த்³தி⁴யுக்த: ஸ ஜஹாதி பரித்யஜதி இஹ அஸ்மிந்லோகே உபே⁴ ஸுக்ருதது³ஷ்க்ருதே புண்யபாபே ஸத்த்வஶுத்³தி⁴ஜ்ஞாநப்ராப்தித்³வாரேண யத: தஸ்மாத் ஸமத்வபு³த்³தி⁴யோகா³ய யுஜ்யஸ்வ க⁴டஸ்வ । யோகோ³ ஹி கர்மஸு கௌஶலம் ஸ்வத⁴ர்மாக்²யேஷு கர்மஸு வர்தமாநஸ்ய யா ஸித்³த்⁴யஸித்³த்⁴யோ: ஸமத்வபு³த்³தி⁴: ஈஶ்வரார்பிதசேதஸ்தயா தத் கௌஶலம் குஶலபா⁴வ:। தத்³தி⁴ கௌஶலம் யத் ப³ந்த⁴ஸ்வபா⁴வாந்யபி கர்மாணி ஸமத்வபு³த்³த்⁴யா ஸ்வபா⁴வாந்நிவர்தந்தே । தஸ்மாத் ஸமத்வபு³த்³தி⁴யுக்தோ ப⁴வ த்வம் ॥ ௫௦ ॥

யஸ்மாத் —

௫௧. கர்மஜம் பு³த்³தி⁴யுக்தா ஹி ப²லம் த்யக்த்வா மநீஷிண: ।
ஜந்மப³ந்த⁴விநிர்முக்தா: பத³ம் க³ச்ச²ந்த்யநாமயம் ॥

பவர்கள் கீழ்மக்களாவர்.(இதனை,) "கார்க்கி! எவன் இந்த அழிவில்லாப்பொருளை அறியாமலே இவ்வுலகத்தினின்று செல்லுகிறானோ, அவன் கீழோனவன்" (பி-ரு-அ-(ச-கஙு) என்னுஞ் சுருதியினால் (அறிக).

ஸமத்துவபுத்தியின் சிறப்பு.

ஸமத்துவபுத்தியோடு கூடியவனாய் ஸ்வதருமத்தை அநுஷ்டிப்பவன் எந்த பயனை அடைகிறானோ, அதைக் கேள் :

௫௦. (ஸமத்துவ)புத்தியைக் கூடினவன் இங்கே நல்வினை தீவினைகளை நீக்கிக் கொள்கிறான்; ஆதலால் (நீ) யோகத்தைக் கூடுவாயாக ; யோகமானது கர்மங்களில் ஸாமர்த்திய மாம்.

இவ்வுலகத்திலே கர்மங்களில் ஸமத்துவவிஷயமான புத்தியோடுகூடிய அவன் சித்தசுத்தியையும் ஞானத்தையும் பெற்று, அதன்மூலமாகப் புண்யபாபங்கள் இரண்டையும் (தன்னைச் சாராதபடி) நீக்கிக்கொள்கிறான்; ஆகவே, நீ ஸமத்துவபுத்தி யோகத்தைக் கூடுவாயாக. யோகம் கர்மங்களில்ஸாமர்த்தியமன்றோ. அந்தஸாமர்த்தியமாவது - ஈச்வரனிடத்து மனதை அர்ப்பித்திருப்பதால்ஸ்வதருமமெனப்படுகின்ற கர்மங்களில் இருப்பவனுக்கு(ப் பயன்) கைகூடுவதிலும் கைகூடாமையிலும் உள்ள ஸமத்துவபுத்தியாம். "கர்மங்கள் (பிராணிகளை ஸம்ஸாரத்தில்) கட்டுப்படுத்துகின்ற ஸ்வபாவமுடையனவாயினும், ஸமத்துவபுத்தியோடு (செய்யப்படும்பொழுது) அப்படிக் கட்டுப்படுத்துகின்ற (தம்)ஸ்வபாவத்தினின்றும் நீங்கிவிடுகின்றன" என்ற அதுவன்றோ ஸாமர்த்தியம். ஆகவே, நீ ஸமத்துவபுத்தியை யுடையவனாக இரு. (௫௦)

ஏனெனில்,

௫௧. (ஸமத்துவ)புத்தியுடையவர்கள், கர்மத்தினா லுண்டாகும் பயனை விட்டு, ஞானிகளாய்ப் பிறப்பென்னும் கட்டினின்று முற்றும்விடுபட்டுத் தொந்தரவு அற்ற இடத்திற்குச் செல்லுகிறார்கள்.

‘கர்மஜம் ஃபலம் த்யக்த்வா’ இதி வ்யவஹிதேந ஸம்பந்த: | இஷ்டாநிஷ்டதேஹப்ராப்தி: கர்மஜம் ஃபலம் கர்மப்யோ ஜாதம் புத்தியுக்தா: ஸமத்வபுத்தியுக்தா: ஸந்த: ஹி யஸ்மாத் ஃபலம் த்யக்த்வா பரித்யஜ்ய மநீஷிண: ஜ்ஞாநிந: பூத்வா ஜந்மபந்தவிநிர்முக்தா:, ஜந்ம ஏவ பந்த: ஜந்மபந்த:, தேந விநிர்முக்தா: ஜீவந ஏவ ஜந்மபந்தாத் விநிர்முக்தா: ஸந்த: பதம் பரம் விஷ்ணோ: மோக்ஷாக்யம் கச்சந்தி அநாமயம், ஸர்வோபத்ரவரஹிதம் இத்யர்த்த: ॥

அதவா—‘புத்தியோகாத்தநஞ்ஜய’ இத்யாரப்ய பர்யந்தலக்ஷணேநைவ ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோதககல்பயா கர்மயோகஜஸத்த்வஶுத்திஜநிதா புத்தி: ப்ரதிபாதிதா, ஸாக்ஷாத் ஸுக்ருததுஷ்க்ருதப்ரஹாணாதிஹேதுத்வஶ்ரவணாத் ॥ ருக ॥

யோகாநுஷ்டாநஜநிதஸத்த்வஶுத்திஜா புத்தி: கதா ப்ராப்யதே இதி? உச்யதே—

ருஉ. யதா தே மோஹகலிலம் புத்திர்வ்யதிதரிஷ்யதி |
ததா கந்தாஸி நிர்வேதம் ஶ்ரோதவ்யஸ்ய ஶ்ருதஸ்ய ச ||

யதா யஸ்மிந் காலே தே தவ மோஹகலிலம் மோஹாத்மகம் கலிலம் அவிவேககாலுஷ்யம், யேந ஜ்ஞாநாத்மவிவேகபோதம் கர்வீக்ருத்ய விஷயம் ப்ரதி அந்த:கரணம் ப்ரவர்த்ததே, தத் தவ புத்தி: வ்யதிதரிஷ்யதி வ்யதிக்ரமிஷ்யதி, ஶுத்தாவஸ் ஶுஷ்யதே இத்யர்த்த: | ததா தஸ்மிந் காலே கந்தாஸி ப்ராப்ஸ்ய-

---

கர்மத்தினுண்டாகும் பயன் - கர்மத்தினின்று வரும் நல்லன தீயனவான சரீரங்களை எடுத்தல். ஸமத்துவபுத்தியுள்ள (ஸாதுக்கள் அப்பயனைவிரும்பாது) விட்டிட்டு, ஞானிகளாய்ப் பிறப்பாகிய கட்டினின்றும் உயிரோடிருக்கும்பொழுதே முற்றும் விடுபட்டவராய் ஸகலஸங்கடமும் அற்றதான மோக்ஷ மெனப்படுகின்ற விஷ்ணுவின் பரமபதத்தைச் சேர்கிறார்கள். ஆதலால் (நீ ஸமத்துவபுத்தியைக் கூடுவாயாக).

அல்லது, எங்கும் பெருகிய (பெரிய) நீர்ப்பெருக்கை ஒத்ததாய்க் கர்மயோகத்தால்வரும் சித்தசுத்தியினால் உண்டாவதாய்ப் பரம்பொருளைக் கண்டுணர்தலேயான புத்தியானது, “புத்தியோகத்தைக்காட்டிலும்” (உ - சக)என்பதுமுதல் இதுவரையிலும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது ; (அது) புண்யபாபங்களை நீக்கிக்கொள்ளுதல் முதலியவற்றிற்கு நேரேகாரணமானதென்று சுருதி கூறுதலால் (என்றும் உரைக்கலாம்).()

கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிப்பதனாலே உண்டாவதான சித்தசுத்தியால் வ புத்தியை [ஞானத்தை]ப் பெறுவது எப்பொழுது என்பது ?—(விடை)கூறுவோ

ருஉ. எப்பொழுது உன் மனமானது மோஹ ஸ்வரூபமான கலக்க கடந்திடுமோ, அப்பொழுது (நீ) கேட்கவேண்டியதிலும் கேட்டதிலும் வெ அடைவாய்.

ஆத்மாஅநாத்மாக்களைப் பகுத்தறியும் அறிவைக்கலக்கி ளிற்செலுத்துகின்ற மோஹஸ்வரூபமாகிய அவிவேகமென்னும் ழுது உன் புத்தியானது கடந்துவிடுமோ, அதாவது - பரி அடையுமோ; அப்பொழுது நீகேட்கவேண்டியதிலும் கேட்

सि निर्वेदं वैराग्यं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च, तदा श्रोतव्यं श्रुतं च ते निष्फलं प्रतिभाति इत्यभिप्रायः ॥ ५२ ॥

मोहकलुषात्ययद्वारेण लब्धात्मविवेकजप्रज्ञः कदा कर्मयोगजं फलं परमार्थयोगमवाप्स्यसि इति चेत्, शृणु—

५३. श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला ।
समाधावचला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि ॥

श्रुतिविप्रतिपन्ना अनेकसाध्यसाधनसम्बन्धप्रकाशनश्रुतिभिः श्रवणैः प्रवृत्तिनिवृत्तिलक्षणैः विप्रतिपन्ना नानाप्रतिपन्ना विक्षिप्ता सती ते तव बुद्धिः यदा यस्मिन् काले स्थास्यति स्थिरीभूता भविष्यति निश्चला विक्षेपचलनवर्जिता सती समाधौ, समाधीयते चित्तमस्मिन्निति समाधिः आत्मा, तस्मिन्नात्मनीत्येतत् । अचला तत्रापि विकल्पवर्जिता इत्येतत् । बुद्धिः अन्तःकरणम् । तदा तस्मिन् काले योगमवाप्स्यसि विवेकप्रज्ञां समाधिं प्राप्स्यसि ॥ ५३ ॥

प्रश्नबीजं प्रतिलभ्य अर्जुन उवाच लब्धसमाधिप्रज्ञस्य लक्षण-बुभुत्सया—

अर्जुन उवाच ॥

५४. स्थितप्रज्ञस्य का भाषा समाधिस्थस्य केशव ।
स्थितधीः किं प्रभाषेत किमासीत व्रजेत किम् ॥

அடைவாய்: அப்பொழுது உனக்கு (வேதாந்தநூலைத்தவிர மற்றையநூலை)க்கேட்க வேண்டியதும் கேட்டதும் நிஷ்ப்ரயோஜனமெனத்தோன்றும் என்பது கருத்து.(௫௨)

மோஹஸ்வரூபமாகிய கலக்கம் நீங்குவதனால் ஆத்மவிவேகபுத்தியைப்பெற்ற வனுக்கு கர்மயோகத்தின் பயனாக உண்டாகும் பரமார்த்தயோகத்தை [ஞானயோகத்தை] நீ எப்பொழுது பெறுவாய் என்றால், அதனைக் கேள் :

௫௩. (பல) கேள்விகளால் பலவாறாய்க் கலங்கியுள்ள உன் மனமானது எப்பொழுது ஆத்மாவிடத்து நிச்சலமாய் அசைவற்றதாய் நிற்குமோ, அப்பொழுது (நீ)யோகத்தைப் பெறுவாய்.

பல பயன்களையும், (அவற்றைப்பெறுதற்கான பல)கருவிகளையும், (அப்பயன்கட்கும் கருவிகட்கும் உள்ள)ஸம்பந்தங்களையும் விளக்கி,ப்ரவிருத்தி நிவிருத்திகளை உணர்த்தும்(நூல்களின்) கேள்விகளால் பலவிதமாய் மயங்கிக்கலங்கிய உன்மனமானது, சித்தத்தைத் தன்னிடத்தில் வைக்கப்பெறுவதாகிய ஆத்மாவினிடத்து ஸம்சய விபரீதமற்றதாய் எப்பொழுது ஸ்திரமாய் நிற்குமோ, அப்பொழுது நீ யோகத்தை=விவேகபுத்தியாகிய ஸமாதியைப் பெறுவாய். (௫௩)

ஜீவன்முக்தனுடைய லக்ஷணம்.

வினாவுக்கு ஸமயம் வாய்த்தது கண்டு, ஆத்மஞானத்தை அடைந்தவனுடைய லக்ஷணத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற விருப்பத்தால் அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

௫௪. கேசவ! ஞானம்நிலைத்து ஸமாதியில் நிற்பவனை எவ்வாறு சொல்வது? ஞானம் நிலைத்தவன் எவ்வாறு பேசுவான்? எவ்வாறு இருப்பான்? எவ்வாறு நடப்பான்?

ஸ்தி²தா ப்ரதிஷ்டி²தா "அஹமஸ்மி பரம் ப்³ரஹ்ம" இதி ப்ரஜ்ஞா யஸ்ய ஸ: ஸ்தி²தப்ரஜ்ஞ:, தஸ்ய கா பா⁴ஷா பா⁴ஷணம் வசநம், கத²மஸௌ பரை: பா⁴ஷ்ய-தே ஸமாதி⁴ஸ்த²ஸ்ய ஸமாதி⁴ஸ்த²ஸ்ய ஸ்தி²தஸ்ய ஹே கேஶவ । ஸ்தி²தத⁴ீ: ஸ்தி²தப்ரஜ்ஞ: ஸ்வ-யம் வா கிம் ப்ரபா⁴ஷேத கிமாஸீத வ்ரஜேத கிம் ஆஸநம் வ்ரஜநம் வா தஸ்ய கத²ம் இத்யர்த²: । ஸ்தி²தப்ரஜ்ஞஸ்ய லக்ஷணமநேந ஶ்லோகேந ப்ருச்ச்²யதே ॥ ருச ॥

யோ ஹி ஆதி³த: ஏவ ஸம்ந்யஸ்ய கர்மாணி ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டா²யாம் ப்ரவ்ரு-த்த:, யஶ்ச கர்மயோகேந, தயோ: 'ப்ரஜஹாதி' இதி ஆரப்⁴ய ஆ அத்⁴யாயபரிஸமா-ப்தே: ஸ்தி²தப்ரஜ்ஞலக்ஷணம் ஸாத⁴நம் ச உபதி³ஶ்யதே । ஸர்வத்ரைவ ஹி அத்⁴யாத்ம-ஶாஸ்த்ரே க்ருதார்த²லக்ஷணாநி யாநி தாந்யேவ ஸாத⁴நாநி உபதி³ஶ்யந்தே, யத்நஸா-த்⁴யத்வாத் । யாநி யத்நஸாத்⁴யாநி ஸாத⁴நாநி லக்ஷணாநி ச ப⁴வந்தி தாநி ஶ்ரீப⁴க³வாந் உவாச—

ஶ்ரீப⁴க³வாநுவாச ॥

ருரு. ப்ரஜஹாதி யதா³ காமாந் ஸர்வாந் பார்த² மநோக³தாந் ।
ஆத்மந்யேவாத்மநா துஷ்ட: ஸ்தி²தப்ரஜ்ஞஸ்ததோ³ச்யதே ॥

ப்ரஜஹாதி ப்ரகர்ஷேண ஜஹாதி பரித்யஜதி யதா³ யஸ்மிந் காலே கா-

"நான் பரப்ரஹ்மமாய் இருக்கிறேன்" என்னும் ஞானம் நிலைத்து ஸமாதியில் நிற்பவனைச்சொல்லுதல் எவ்வாறு? கேசவ! பிறரால் எவ்வாறு இவன் பேசப்படுகிறான்? [இவனுடைய லக்ஷணம் என்ன?] நிலைத்த ஞானமுள்ளவன், தான் எப்படிப் பேசுவான்? எவ்வாறு இருப்பான்? எவ்வாறு நடப்பான்? அவனுக்கு இருத்தலாவது, நடத்தலாவது எப்படி? என்பது பொருள். இந்த சுலோகத்தால் ஞானம்நிலைத்தவனுடைய லக்ஷணம் கேட்கப்படுகின்றது. (ருச)

எவன் முதலிலிருந்தே [ப்ரஹ்மசர்யநிலையிலிருந்தே] கர்மங்களைத் துறந்து ஞானயோகநிஷ்டையில் சென்றிருக்கின்றானோ, (வேறு) எவன் (துறவாது) கர்மயோகத்தால் செல்லுகின்றானோ [கர்மயோகநிஷ்டையிலேயே சென்றிடுகின்றானோ], அந்த இருவர்க்கும் "பார்த்த!" (உ - ருரு) என்பதுமுதல் அத்தியாயம் முற்றும்வரையிலும் ஞானம் நிலைத்தவனுடைய லக்ஷணமும், (அவனுடைய நிலையைப்பெறுதற்கான) ஸாதநமும் உபதேசிக்கப்படுகின்றன. ஏனெனில், முக்தி கைகூடப்பெற்றவனுடைய லக்ஷணங்கள் எவைகளோ, அவைகளே வேதாந்தநூல்களில் எங்கும்ஸாதனங்களாக உபதேசிக்கப்படுகின்றன; முயற்சியினால் ஸாதிக்கக்கூடியவையாதலின். முயற்சியால் ஸாதிக்கக்கூடிய ஸாதநங்களும், (ஞானத்தின் வல்லமையினால் வரக்கூடிய) லக்ஷணங்களும் எவைகளோ, அவற்றை ஸ்ரீபகவான் கூறலானார்:

(க) தன்னிடத்தே தனக்கு ஸந்தோஷம்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார்:

ருரு. பார்த்த! தானாக ஆத்மாவினிடத்தே ஸந்தோஷித்திருப்பதி னுள்ள ஸகல ஆசைகளையும் எவன் எப்பொழுது தள்ளிவிடுகின்றானோ (அவன்) ஞானம்நிலைத்தவன் எனப்படுகிறான்.

எப்பொழுது (ஒருவன் தன்) நெஞ்சினுள் புகு

𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰-
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍 𑌛-
𑌰𑍀𑌰𑌧𑌾𑌰𑌣𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾, 𑌇𑌤𑍍𑌯-
𑌤𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌲𑌾𑌭𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌮𑍃𑌤𑌰𑌸𑌲𑌾𑌭𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍
𑌅𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌦𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌲𑍋𑌕𑍈𑌷𑌣𑌃
𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫௫ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௫௬. 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 ।
𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌧𑍀𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑍍𑌰𑌾-
𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌨𑌮𑌨𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁

ஆசைகளை முற்றிலும் விட்டொழிக்கின்றானோ, உள்ளேயுள்ள ஆத்மஸ்வரூபத்திலேயே தானாகவே திருப்தனாய், வெளிலாபங்களை வேண்டாதவனாய், பரம்பொருளைக் கண்டுணர்தலாகிய அமிருதரஸம் கிடைக்கப்பெற்றமையால் ‘மற்றைய பொருள்கள் வேண்டாம்’ என்ற எண்ணம்வந்தவனாய் இருக்கின்றானோ, அப்பொழுது (அவன்) ஆத்மாஅநாத்மாக்களின் ஆராய்ச்சியாலான ஞானம் நிலைத்திருக்கப்பெற்றவன் வித்வான்[ஞானி] எனப்படுகிறான். ஸகலஆசைகளையும் ஒழித்திட்டவளவிலே, ஸந்தோஷத்தை உண்டாக்க ஒன்றும் இல்லாமையாலும், உடம்பொடுநிற்றற்குக் காரணமான (கர்மத்தின்) மிச்சம் பின்னும் இருப்பதனாலும் (ஞானம்நிலைத்தவனுடைய) நடக்கையானது பித்தன் வெறியன் இவர்களுடைய(நடக்கை)போல ஆகும்என்றதனால் (தான்) “**தானாக ஆத்மாவினிடத்தே ஸந்தோஷித்திருப்பவனாய்**” என அருளிச்செய்கிறார். மக்கள், பொருள், உலகம் என்றவற்றினிடத்துப் பற்றைவிட்டு முற்றத்துறந்தவனாய், ஆத்மாவினிடத்தே மகிழ்பவனாய், ஆத்மாவோடு விளையாடுபவன், ஞானம் நிலைத்தவன் என்பது (தேர்ந்த)பொருள். (௫௫)

(௨) இன்ப துன்பங்களில் ஒப்பநிற்றல்.

மேலும்,

௫௬. **துக்கங்களில் நொந்திடாத மனத்தினனாய், ஸுகங்களில் ஆசையற்றவனாய், (பொருள்களின்மேல்) பற்றும் பயமும் கோபமும் நீங்கப்பெற்றவனாய் இருப்பவன், நிலைத்தஞானமுடையவன் முனிவன் எனப்படுகிறான்.**

ஆத்யாத்மிகம்முதலிய[1] துன்பங்கள் வந்தபொழுது மனமானது நிலைகுலைந்து நோவப்பெறாமலும், அப்படியே, விறகுமுதலியவற்றை இடும்பொழுது தீயானது

---

[1] முதலிய என்றதனால், ஆதிபௌதிகமும் ஆதிதைவிகமும் கொள்க. தலைவலி, ஜ்வரம் முதலியவற்றால்வருவது ஆத்யாத்மிகம். தேள், பாம்பு முதலியவற்றால் வருவது ஆதிபௌதிகம். இடி, மழையின்மை முதலியவற்றால் வருவது ஆதிதைவிகம். ஆத்யாத்மிகம் - தன்னைப்பற்றி வருவது. ஆதிபௌதிகம் - பிற உயிர்களைப்பற்றி வருவது. ஆதிதைவிகம் - தெய்வத்தைப்பற்றி வருவது. துன்பங்கள் இவ்வாறாக மூன்றுவகை.

𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯, 𑌨 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌸 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌃 | 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌃 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 | 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌧𑍀𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌤𑌦𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௫௬ ||

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௫௭. 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌭𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 |
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ||

𑌯𑌃 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌅𑌨𑌭𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌵𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 | 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 || ௫௭ ||

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௫௮. 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 |
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 ||

𑌯𑌦𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑍇 𑌚 𑌅𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌵 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌪-

---

(மேன்மேலும் வளர்வது)போல, ஸுகங்கள் வந்தபொழுது ஆசையானது ஸுகங்களைஒட்டி மேன்மேலும் மிகப்பெருமலும், பயகோபங்கள் நீங்கவும் பெற்றவன் எவனோ, அவன் அப்பொழுது ஸ்திதப்ரஜ்ஞன், முநி, ஸந்யாஸி எனப்படுகிறான்.(௫௬)

(௩) வெறுப்பும், களிப்பும், பற்றும் இல்லாமை.

அன்றியும்,

௫௭. எவன் எங்கும் பற்றில்லாதவனாய், நல்லதும் தீயதுமான அததைப் பெற்று ஸந்தோஷமும் வெறுப்பும் கொள்வதில்லையோ, அவனுடைய ஞானம் நிலை பெற்றது.

முனியென்பவன் சரீரஜீவநம் முதலியவற்றிலுங்கூடப் பற்றில்லாதவனாய், நல்லதையும் தீயதையும் பெற்று ஸந்தோஷிப்பதில்லை, வெறுப்புறுவது(ம்)இல்லை : நல்லவற்றை அடைந்து மகிழ்வது(ம்) இல்லை, தீயவற்றைப் பெற்றுப் பகைப்பதும் இல்லை என்பது பொருள். இவ்வாறு ஸந்தோஷமும் வ்யஸநமும் இல்லாதவனுக்கு விவேகத்தாற் பிறந்த ஞானமானது நிலைபெற்று நிற்கின்றது. (௫௭)

(௪) **இந்திரியங்கள் தம்தம் விஷயங்களினின்றும் முற்றிலும் அடங்கி உள்நோக்கிச் செல்லுதல்.**

மற்றும்,

௫௮. ஆமை (தன்) அவயவங்களை எல்லாப்பக்கங்களினின்றும் (உள்ளே) அடக்குமாறுபோல, இவன் எப்பொழுது விஷயங்களினின்றும் இந்திரியங்களை அடக்குகிறானோ, (அப்பொழுது) அவனுடைய ஞானம் நிலைத்தது.

எப்படி ஆமையானது அச்சத்தினால் தன் அங்கங்களை எல்லாப்புறங்களினின்றும் முற்றிலும் ஒடுக்கிவைத்துக்கொள்கின்றதோ அப்படி, ஞானநிஷ்டையை மேற்

𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃, 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇-
𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾-
𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௫௮ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌹𑌰𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌃 । 𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௫௯. 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 ।
𑌰𑌸𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌰𑌸𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑌾𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌤𑌪𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌵𑌤𑌃 𑌰𑌸𑌵𑌰𑍍𑌜𑌂 𑌰𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌃 𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 । 𑌰𑌸𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌰𑌾𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 “𑌸𑍍𑌵𑌰𑌸𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃, 𑌰𑌸𑌿𑌕𑌃, 𑌰𑌸𑌜𑍍𑌞𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌸𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌰𑌸𑌃 𑌰𑌂𑌜𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 ‘𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨 𑌅𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇 𑌰𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 ॥ ௫௯ ॥

கொண்ட இந்த யதியானவன் ஸகலவிஷயங்களினின்றும் இந்திரியங்களை எப்பொழுதுஒடுக்கிக்கொள்கின்றானோ,(அப்பொழுது)"அவனுடைஞானம் நிலைத்தது" என்னும் வாக்கியத்திற்குப் பொருள்(௫௫ - ஆம் சுலோகத்தின் உரையில்) கூறப்பட்டது.(௫௮)

இனி, விஷயங்களைக் கவராத[அவற்றை நுகர்தற்கு மனம்நோங்காத] நோயாளிக்கும் இந்திரியங்கள் ஒடுங்குகின்றன; அவற்றின்மீதுள்ள ஆசையோ ஒடுங்குவதில்லை. அஃது ஒடுங்கும்வகை எப்படி என்பது?—(விடை) கூறுவோம்:

௫௯. **உணவில்லாத மனிதனுக்கு ரஸத்தைத் தவிர விஷயங்கள் ஒழிகின்றன. பரம்பொருளைக் கண்டபின்பு, இவனுடைய ஆசையும் [ரஸமும்] ஒழிகின்றது.**

(இங்கே) "விஷயங்கள்" என்னும்சொல்லால் கூறற்குஉரியன - (அந்த)விஷயங்களால் உணர்த்தப்பட்ட இந்திரியங்கள். விஷயங்களை ஒழித்துக் கடுந்தவம்புரிகின்ற மூடமனிதனுக்கும் இந்திரியங்கள் (தம்தம் விஷயங்களினின்றும்) ஒழிகின்றன. என்றாலும், விஷயங்களிலுள்ள ரஸத்தைத்தவிர (மற்றது ஒழிகின்றது). [அதாவது - ஆசைமாத்திரம் நீங்குவதில்லை]. ரஸம் என்ற சொல்லானது 'ஆசை' என்னும் பொருளில் பயின்றுவழங்குவது. 'ஸ்வரஸமாகப் புகுந்தவன்,' 'ரஸிகன்,' 'ரஸஜ்ஞன்' என்பன முதலியவாகக் காண்கிறபடியால். பரமார்த்தஉண்மையாகிய ப்ரஹ்மத்தைக் கண்டுணர்ந்து "நானே அது" என்றிருக்கின்ற இந்தயதிக்கு இன்பத்திலே ருசியாகிய நுண்மையான அந்த ஆசையும் நீங்குகின்றது: விஷயங்களின்உணர்வு வேரொடு அற்றுப்போகின்றது என்பது பொருள். நல்லறிவு இல்லாவிடத்து ஆசை அறுவதில்லை. ஆகவே, நல்லறிவு என்னும் ஞானத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்பது கருத்து. (௫௯)

सम्यग्दर्शनलक्षणप्रज्ञास्थैर्यं चिकीर्षुणा आदौ इन्द्रियाणि स्ववशे स्थापयितव्यानि । यस्मात् तदनवस्थापने दोषमाह—

௬௰. यततो ह्यपि कौन्तेय पुरुषस्य विपश्चितः ।
इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभं मनः ॥

यततः प्रयत्नं कुर्वतः हि यस्मात् कौन्तेय पुरुषस्य विपश्चितः मेधाविनः 'अपि' इति व्यवहितेन सम्बन्धः । इन्द्रियाणि प्रमाथीनि प्रमथनशीलानि विषयाभिमुखं हि पुरुषं विक्षोभयन्ति आकुलीकुर्वन्ति, आकुलीकृत्य च हरन्ति प्रसभं प्रसह्य प्रकाशमेव पश्यतो विवेकविज्ञानयुक्तं मनः ॥ ௬௰ ॥

यतः तस्मात्—

௬௧. तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मत्परः ।
वशे हि यस्येन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥

तानि सर्वाणि संयम्य संयमनं वशीकरणं कृत्वा युक्तः समाहितः सन् आसीत मत्परः अहं वासुदेवः सर्वप्रत्यगात्मा परो यस्य स मत्परः, 'न अन्योऽहं तस्मात्' इति आसीत इत्यर्थः । एवमासीनस्य यतेः वशे हि यस्य इन्द्रियाणि वर्तन्ते अभ्यासबलात् तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ௬௧ ॥

இந்திரியங்களை அடக்காவிடின் அவை தீங்கு செய்யும்.

நல்லறிவு என்னும் புத்தியை நிலைப்படுத்தக் கருதியவன் முதலில் இந்திரியங்களைத் தன்வசத்தில் நிற்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில், அவற்றை அடக்காத வழி (வரும்) தீங்கைக் கூறுகிறார்:

௬௰. **ஏனெனில், புத்திசாலியான புருஷன் (தன் இந்திரியங்களை அடக்க) முயல்கின்றனனாயினும், கௌந்தேய! கொந்தளிக்கும் இயல்பையுடைய இந்திரியங்கள் மனத்தை வலியக்கவர்ந்துகொண்டு போகின்றன.**

(எதையும்) கலங்கச்செய்யும் தன்மையையுடைய இந்திரியங்கள், விஷயங்களிலே நோக்கமுள்ள புருஷனைக்கலக்கிக் குழம்பச்செய்கின்றன; அவை அப்படிக்கலக்கிய பின்னும், (விஷயங்களின் கெடுதிகளை அவன்) பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே விவேகபுத்தியுள்ளதாய்த் தெளிந்தே நிற்பதான (அந்த புத்திசாலியினுடைய) மனத்தை வலியக் கவர்ந்திடுகின்றன. (௬௰)

(ரு) பகவானை இடைவிடாது தியானித்தல்.

எதனால் (இவ்வாறு), அதனால்

௬௧. **(அவன்) அவற்றையெல்லாம் அடக்கி, என்னிடத்தே ஈடுபட்டவனாய் அமைந்து இருக்கவேண்டும். இந்திரியங்கள் எவனுக்கு (த் தன்)வசத்தில் இருக்கின்றனவோ, அவனுக்கு ஞானம் நிலைத்தது.**

அந்த (இந்திரியங்கள்)எல்லாவற்றையும் வசப்படுத்திக்கொண்டு, அடக்கமுடையவனாய், ஸகலத்திற்கும் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகிய வாஸுதேவனான என்னிடத்து ஈடுபட்டு (நிற்கவேண்டும்): "நான் அவனினும் வேறு அல்லேன்" எனக்கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள். இவ்வாறு இருக்கின்ற எந்த யதிக்கு(த் தன்) இந்திரியங்கள் பயிற்சியினால் (தன்)வசத்தில் இருக்கின்றனவோ, அவனுடைய ஞானம் நிலைத்தது. (௬௧)

அத² இதா³நீம் பராப⁴விஷ்யத: ஸர்வாநர்த²மூலம் இத³ம் உச்யதே —

௬௨. த்⁴யாயதோ விஷயாந்பும்ஸ: ஸங்க³ஸ்தேஷூபஜாயதே ।
ஸங்கா³த்ஸஞ்ஜாயதே காம: காமாத்க்ரோதோ⁴(அ)பி⁴ஜாயதே ॥

த்⁴யாயத: சிந்தயத: விஷயாந் ஶப்³தா³தீ³ந் விஷயவிஶேஷாந் ஆலோசய... பும்ஸ: புருஷஸ்ய ஸங்க³: ஆஸக்தி: ப்ரீதி: தேஷு விஷயேஷு உபஜா... யதே உத்பத்³யதே । ஸங்கா³த் ப்ரீதே: ஸஞ்ஜாயதே ஸமுத்பத்³யதே காம: த்ரு... ஷ்ணா । தஸ்மாச்ச காமாத் குதஶ்சித் ப்ரதிஹதாத் க்ரோத⁴: அபி⁴ஜாயதே ॥ ௬௨ ॥

௬௩. க்ரோதா⁴த்³ப⁴வதி ஸம்மோஹ: ஸம்மோஹாத்ஸ்ம்ருதிவிப்⁴ரம: ।
ஸ்ம்ருதிப்⁴ரம்ஶாத்³பு³த்³தி⁴நாஶோ பு³த்³தி⁴நாஶாத்ப்ரணஶ்யதி ॥

க்ரோதா⁴ச்ச ப⁴வதி ஸம்மோஹ: அவிவேக: கார்யாகார்யவிஷய: । க்ருத்³... தோ⁴ ஹி ஸம்மூட⁴: ஸந் கு³ருமபி ஆக்ரோஶதி । ஸம்மோஹாச்ச ஸ்ம்ருதிவிப்⁴ர... ஶாஸ்த்ராசார்யோபதே³ஶாஹிதஸம்ஸ்காரஜநிதாயா: ஸ்ம்ருதே: ஸ்யாச்ச விப்⁴ரம்... ப்⁴ரம்ஶ: ஸ்ம்ருத்யுத்பத்திநிமித்தப்ராப்தௌ அநுத்பத்தி: । தத: ஸ்ம்ருதிப்⁴ரம்ஶாச்ச பு³த்³தி⁴... நாஶ: பு³த்³தே⁴ர்நாஶ: । கார்யாகார்யவிஷயவிவேகாயோக்³யதா அந்த: கரண...

விஷயங்களின் நினைப்பே கேடுதிக்கு மூலம்.

இனி, இப்பொழுது கெட்டழிந்துபோகின்றவனுடைய அனர்த்தத்திற்கெல்... லாம் காரணமானதைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகிறார் :

௬௨. ***விஷயங்களை நினைக்கும் புருஷனுக்கு அவற்றின்மேல் பற்று உண்டா... கிறது : பற்றினின்றும் ஆசை உண்டாகிறது : ஆசையினின்றும் கோபம் உண்டா... கின்றது.***

ஓசைமுதலிய விஷயவிசேஷங்களில் [அவ்விஷயங்களின்மேல் தானாக ஏற்... வைத்துக்கொண்ட அழகுமுதலியவற்றிலே] கருத்தைச்செலுத்தும் புருஷனுக்கு அ... விஷயங்களின்மேல் பிரியம் உண்டாகின்றது. ஏதாவதொருகாரணத்தால் ஆ... தடைப்பட, அதனின்றும் கோபம் உண்டாகின்றது. (...

௬௩. ***கோபத்தினின்று மயக்கமும், மயக்கத்தினின்று நினைவுத்தவறும், நினை... வுத்தவறினின்று அறிவுகேடும் உண்டாகின்றது. அறிவுகெடுதலால் (ஒருவன்) முற்... கெட்டுப்போகிறான்.***

கோபத்தினின்று மயக்கம் உண்டாகின்றது. (மயக்கம் -)செய்யத்தக்கன... றையும் செய்யத்தகாதனவற்றையும்பற்றிய ஆராய்ச்சியில்லாமை. கோபங்கொண்ட... வன் (ஒன்றுந்தெரியாது) மயங்கிவிட்டவனாய்க் குருவையும் பழித்திடுகிறானன்றோ. ம... க்கத்தினின்றும் நினைவுத்தவறு (உண்டாகின்றது): சாஸ்திரம் ஆசாரியன் இவர்களி... உபதேசத்தால் (புத்தியுள்) நாட்டப்பட்ட பயிற்சியாலாகும் (தருமநியாயங்களி... நினைவு, தவறிப்போகின்றது. (அந்த)நினைவு உண்டாவதற்குக்காரணம் அமைந்திரு... [தான் கேட்டுள்ள நல்லஉபதேசம் ஒருவனுடைய நினைவுக்கு வரக்கூடியதாயிருந்... (கோபம் வந்தபோது அவன் மயக்கத்தால் மூடப்படுகின்றமையால் அவனுக்கு அ... நினைவு) உண்டாவதில்லை. அந்த நினைவுத்தவறினின்றும் அறிவுகேடு வருகின்றது : அ... தக்கரணத்திற்கு கார்யஅகார்யங்களைப் பகுத்தறியமுடியாமை, அறிவுகேடு எனப்ப...

बुद्धेः नाश उच्यते। बुद्धिनाशात् प्रणश्यति। तावदेव हि पुरुषः यावदन्तःकरणं तदीयं कार्याकार्यविवेकयोग्यम्। तदयोग्यत्वे नष्ट एव पुरुषो भवति। अतः तस्य अन्तःकरणस्य बुद्धेः नाशात् प्रणश्यति पुरुषार्थायोग्यो भवति इत्यर्थः॥ ௬௩॥

सर्वानर्थस्य मूलमुक्तं विषयाभिध्यानम्। अथ इदानीं मोक्षकारणम् इदम् उच्यते—

௬௪. रागद्वेषवियुक्तैस्तु विषयानिन्द्रियैश्चरन्।
आत्मवश्यैर्विधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति॥

रागद्वेषवियुक्तैः रागश्च द्वेषश्च रागद्वेषौ, तत्पुरःसरा हि इन्द्रियाणां प्रवृत्तिः स्वाभाविकी, तत्र यो मुमुक्षुः भवति सः ताभ्यां वियुक्तैः श्रोत्रादिभिः इन्द्रियैः विषयान् अवर्जनीयान् चरन् उपलभमानः आत्मवश्यैः आत्मनः वश्यानि वशीभूतानि इन्द्रियाणि तैः आत्मवश्यैः विधेयात्मा इच्छातः विधेयः आत्मा अन्तःकरणं यस्य सः अयं प्रसादम् अधिगच्छति। प्रसादः प्रसन्नता स्वास्थ्यम्॥ ௬௪॥

प्रसादे सति किं स्यात् इति? उच्यते—

கின்றது. அறிவுகேட்டினால் முற்றும் அழிந்துவிடுகிறான் : எவ்வளவுகாலம் அவனுடைய அந்தக்கரணம் கார்யாகார்யங்களைப் பகுத்தறிய வல்லமைபெற்றுள்ளதோ அவ்வளவுகாலமேயன்றோ புருஷன். அதற்கு [அவற்றைப் பகுத்தறிதற்கு]த் தகுதியற்றால், புருஷன் அழிந்தவனாகவே ஆகிறான். ஆகவே அவனுடைய அந்தக்கரணத்தின் அறிவுகேட்டினால் அழிந்துவிடுகிறான் : புருஷார்த்தத்திற்குத் தகாதவன் ஆகிறான் என்பது பொருள். (௬௩)

இந்திரியங்களின் அடக்கம் மனத்தெளிவையும், ஸுகத்தையும் கொடுக்கும்.

விஷயங்களைக் கருதுதலானது அநர்த்தங்கட்கெல்லாம் காரணம் என்று கூறப்பட்டது. இனி இப்பொழுது மோக்ஷத்திற்கு வழி, இது எனப்படுகின்றது :

௬௪. அந்தக்கரணம் அடங்கியவனோ, விருப்பவெறுப்புக்கள் நீங்கப்பெற்றுத் தனக்குஅடங்கிநிற்கும் இந்திரியங்களால் விஷயங்களிற்சென்று (மனத்)தெளிவைப் பெறுகிறான்.

இந்திரியங்களுடைய இயற்கையானபோக்கானது விருப்பவெறுப்பு
னிட்டன்றோ இருப்பது. இனி, (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபடவிரும்புகிற
அவன் அவற்றினின்றும் நீங்கியவனாய்த் தன்வசப்பட்ட செவிமுதலி
ளால், (உணவுமுதலிய) தவிர்க்கத்தகாதவிஷயங்களை நாடிக்கொண்
இஷ்டப்படி நடக்கக்கூடிய அந்தக்கரணத்தைப் பெற்றுத் தெளிவை
தெளிவு - கலங்காமை, நிலைபெற்ற தன்மை, அமைதியுடைமை. (௬௪)

தெளிவு உண்டானால், என்ன உண்டாகும் என்பது?—(விடை) கூறப்படுகின்றது :

௬௫. ப்ரஸாதே ஸர்வது:கானாம் ஹானிரஸ்யோபஜாயதே ।
ப்ரஸன்னசேதஸோ ஹ்யாஶு புத்தி: பர்யவதிஷ்டதே ॥

ப்ரஸாதே ஸர்வது:கானாம் ஆத்யாத்மிகாதீனாம் ஹானி: வினாஶ: அஸ்ய யதே: உபஜாயதே । கிம் ச—ப்ரஸன்னசேதஸ: ஸ்வஸ்தாந்த:கரணஸ்ய ஹி யஸ்மாத் ஆஶு ஶீக்ரம் புத்தி: பர்யவதிஷ்டதே ஆகாஶமிவ பரி ஸமந்தாத் அவதிஷ்டதே, ஆத்மஸ்வரூபேணைவ நிஶ்சலீபவதி இத்யர்த: ॥

ஏவம் ப்ரஸன்னசேதஸ: அவஸ்திதபுத்தே: க்ருதக்ருத்யதா யத:, தஸ்மாத் ராகத்வேஷவியுக்தை: இந்த்ரியை: ஶாஸ்த்ராவிருத்தேஷு அவர்ஜனீயேஷு யுக்த: ஸமாசரேத் இதி வாக்யார்த: ॥ ௬௫ ॥

ஸேயம் ப்ரஸன்னதா ஸ்தூயதே—

௬௬. நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பாவனா ।
ந சாபாவயத: ஶாந்திரஶாந்தஸ்ய குத: ஸுகம் ॥

நாஸ்தி ந வித்யதே ந பவதி இத்யர்த:, புத்தி: ஆத்மஸ்வரூபவிஷயா அயுக்தஸ்ய அஸமாஹிதாந்த:கரணஸ்ய । ந ச அயுக்தஸ்ய பாவனா ஆத்மஜ்ஞானாபினிவேஶ: । ததா—ந ச அபாவயத: ஆத்மஜ்ஞானாபினிவேஶம் அகுர்வத: ஶாந்தி: உபஶம: । அஶாந்தஸ்ய குத: ஸுகம்? இந்த்ரியாணாம் ஹி விஷயஸேவாத்ருஷ்ணாத: நிவ்ருத்தி:

---

௬௫. தெளிவுள்ளவழி, இவனுடைய துன்பங்கட்கெல்லாம் கழிவு பிறக்கின்றது ; ஏனெனில், மனந்தெளிந்தவனுக்குப் புத்தி விரைவாக நிலைத்துநிற்கின்றது.

தெளிவுண்டானவழி, இந்த யதிக்குத் தன்னைப்பற்றிவருவன முதலிய துன்பங்களெல்லாவற்றிற்கும் கழிவு உண்டாகின்றது. அன்றியும், சுத்தமான அந்தக்கரணமுள்ளவனுக்கு எதனால் புத்தியானது விரைவாக நிலைத்துநிற்கின்றதோ, அதாவது—ஆகாசம்போல எங்கும் நிலைபெறுகின்றதோ, ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமாகவே அலையாது அமைந்துநிற்கின்றதோ, (அதனால், புத்தித்தெளிவுக்காக முயற்சிசெய்யவேண்டும்).

இவ்வாறு மனம்தெளிந்து புத்திநிலைத்தவனுக்குப் புருஷார்த்தம் கைகூடுகின்றமையால், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடவிரும்புகிறவன்) விருப்பவெறுப்புக்கள் நீங்கிய இந்திரியங்களால் சாஸ்திரத்தோடுமாறுபடாத (உணவுமுதலிய) தவிர்க்கமுடியாதவிஷயங்களை அமைதியொடு நாடவேண்டும் என்பது, (இந்த) ஸந்தர்ப்பத்திற் கூறப்பட்ட பொருளாம். (௬௫)

ஆதலால், இந்த (மனத்)தெளிவைப் புகழ்ந்து சொல்லுகிறார் :

௬௬. ஒருநிலையில்லாதவனுக்கு ஞானம் உண்டாவதில்லை : ஒருநிலையில்லாதவனுக்கு (ஆத்ம)த்யானமும் உண்டாவதில்லை : (ஆத்ம)த்யானமில்லாதவனுக்கு ஒழிவும் உண்டாவதில்லை : ஒழிபற்றவனுக்கு ஸுகம் ஏது ?

மனம்ஒருநிலைப்படாதவனுக்கு ஆத்மஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய அறிவு உண்டாகாது. ஒருநிலைப்படாதவனுக்கு ஆத்மாவை அறிதலிலே மிக்கஊக்கமும் உண்டாகாது. அவ்வாறே, ஆத்மாவை அறிதலிலே மிக்கஊக்கங்கொள்ளாதவனுக்கு ஒழிவு உண்டாவதில்லை. ஒழிபற்றவனுக்கு ஸுகம் ஏது ? இந்திரியங்கள் விஷயநுகர்ச்சியிலுள்ள

ஸுகம், ந விஷயவிஷயா த்ருஷ்ணா । து:க²மேவ ஹி ஸா । ந த்ருஷ்ணாயாம் ஸத்யாம் ஸுக²ஸ்ய க³ந்தோ⁴(அ)ப்யுபபத்³யத இத்யபி⁴ப்ராய: ॥ ௬௬ ॥

அயுக்தஸ்ய கஸ்மாத் ப்ரஜ்ஞா நாஸ்தீ த்யுச்யதே—

௬௭. இந்த்³ரியாணாம் ஹி சரதாம் யந்மநோ(அ)நுவிதீ⁴யதே ।

தத³ஸ்ய ஹரதி ப்ரஜ்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாம்ப⁴ஸி ॥

இந்த்³ரியாணாம் ஹி யஸ்மாத் சரதாம் ஸ்வஸ்வவிஷயேஷு ப்ரவர்தமாநாநாம் யந்மந: அநுவிதீ⁴யதே அநுப்ரவர்ததே தத் இந்த்³ரியவிஷயவிகல்பநேந ப்ரவ்ருத்தம் மந: அஸ்ய யதே: ஹரதி ப்ரஜ்ஞாம் ஆத்மாநாத்மவிவேகஜாம் நாஶயதி । கத²ம்? வாயு: நாவமிவ அம்ப⁴ஸி உத³கே ஜிக³மிஷிதாம் மார்கா³து³த்³த்⁴ருத்ய உந்மார்கே³ யதா² வாயு: நாவம் ப்ரவர்தயதி ஏவமாத்மவிஷயாம் ப்ரஜ்ஞாம் ஹ்ருத்வா மந: விஷயவிஷயாம் கரோதி ॥ ௬௭ ॥

'யததோ ஹி' இத்யுபந்யஸ்தஸ்யார்த²ஸ்ய அநேகதா⁴ உபபத்திமுக்த்வா தம் சார்த²முபஸம்ஹரதி—

௬௮. தஸ்மாத்³யஸ்ய மஹாபா³ஹோ நிக்³ருஹீதாநி ஸர்வஶ: ।

இந்த்³ரியாணீந்த்³ரியார்தே²ப்⁴யஸ்தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டி²தா ॥

ஆசையினின்றும் நீங்குதலன்றோ ஸுகமாவது : விஷயங்களைப்பற்றிய ஆசை(ஸுகம்) அன்று ; அது துன்பமேயன்றோ. ஆசையுள்ளவிடத்து ஸுகத்தின் நாற்றமாத்திரமும் உண்டாகாது என்பது பொருள். (௬௬)

உறுதியான ஞானத்தைத் தருவது, இந்திரியஅடக்கம்.

ஒருநிலைப்படாதவனுக்கு ஏன் ஞானம் உண்டாவதில்லை என்பது ?— (அதற்கு விடை) கூறப்படுகின்றது :

௬௭. ஏனெனில், எந்த மனமானது (விஷயங்களில்) திரிகின்ற இந்திரியங்களைப் பின்தொடர்கின்றதோ, அது, ஜலத்திலே கப்பலைக் காற்று (அடித்துக்கொண்டுபோவது)போல, இவனுடைய அறிவைக் கவர்ந்துகொண்டுபோகின்றது.

ஏனெனில், தம்தம் விஷயங்களிற்செல்லுகின்ற இந்திரியங்களை எந்த மனம் பின்பற்றுகின்றதோ அது, (அதாவது -) இந்திரியவிஷயங்களை ஆராய்ந்துகொண்டுசென்ற மனமானது ஆத்மாஅநாத்மாக்களின் ஆராய்ச்சியால் வருவதான இந்த யதியின் அறிவை அழிக்கின்றது.—எப்படி ?—காற்றானது ஜலத்திலே செல்லப்புகுந்த கப்பற்காரர்களுடைய வழியினின்றும் கப்பலை விலக்கி, தப்புவழியிலே செலுத்துகின்றது ; அதுபோல, மனமானது, ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவைக் கவர்ந்து, விஷயங்களை நோக்கும்படி செய்கின்றது. (௬௭)

"புத்திசாலியான" (உ - ௬௦) என்றுகூறிய விஷயத்திற்குப் பலவாறாகப் பொருத்தத்தைக் கூறிப் பின்பு அதேவிஷயத்தை நிரூபித்து முடிக்கிறார் :

௬௮. ஆதலால், உயர்தோளா ! எவனுடைய இந்திரியங்கள் இந்திரியவிஷயங்களினின்று முழுதும் அடக்கப்பட்டனவோ, அவனுடைய ஞானம் நிலைத்தது.

इन्द्रियाणां प्रवृत्तौ दोषः उपपादितः यस्मात् तस्मात् यस्य हे महाबाहो निगृहीतानि सर्वशः सर्वप्रकारैः मानसादिभेदैः इन्द्रियाणि इन्द्रियार्थेभ्यः शब्दादिभ्यः तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ ६८ ॥

योऽयं लौकिको वैदिकश्च व्यवहारः स उत्पन्नविवेकज्ञानस्य स्थितप्रज्ञस्य अविद्याकार्यत्वात् अविद्यानिवृत्तौ निवर्तते, अविद्यायाश्च विद्याविरोधात् निवृत्तिः, इत्येतमर्थं स्फुटीकुर्वन्नाह—

६९. या निशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी ।
यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो मुनेः ॥

या निशा रात्रिः सर्वपदार्थानाम् अविवेककरी तमःस्वभावत्वात् सर्वभूतानां सर्वेषां भूतानाम्। किं तत्? परमार्थतत्त्वं स्थितप्रज्ञस्य विषयः। यथा नक्तंचराणाम् अहरेव सत् अन्येषां निशा भवति, तद्वत् नक्तंचरस्थानीयानाम् अज्ञानिनां सर्वभूतानां निशा इव निशा परमार्थतत्त्वम्, अगोचरत्वात् अतद्बुद्धीनाम्। तस्यां परमार्थतत्त्वलक्षणायाम् अज्ञाननिद्रायाः प्रबुद्धो जागर्ति संयमी संयमवान्, जितेन्द्रि-

---

ஏதனால், இந்திரியங்கள் (விஷயங்களிற்)செல்வதனால் (வரும்) தீங்கு உணர்த்தப்பட்டதோ, அதனால், மாநஸம் முதலிய பலவகையாலும் [மனமொழிமெய்களால்] எந்த யதியினுடைய இந்திரியங்கள் ஓசைமுதலிய விஷயங்களினின்றும் அடக்கப்பட்டனவோ, அவனுடைய ஞானம் நிலைத்தது. (௬௮)

(ஸூ) ஜீவன்முக்தனுக்கு உலகம் கனவுதான்.

"லௌகிகமாகவும் வைதிகமாகவுமுள்ள இந்த வ்யவஹாரம் ஏதுவோ, அது, அஞ்ஞானத்தின் கார்யமாதலால், விவேகபுத்தி பிறந்து ஞானம் நிலைத்தவனுக்கு அஞ்ஞானம் நீங்கியஉடனே நீங்கிவிடுகின்றது. அஞ்ஞானம் ஞானத்தின் விரோதத்தாலும் [அதன்முன் நிற்காததலாலும்] நீங்குகின்றது" என்ற இவ்விஷயத்தைத் தெளியச்செய்பவராய்(ப் பகவான்) அருளிச்செய்கிறார் :

௬௯. எது பிராணிகட்கெல்லாம் இரவோ, அதில், அடக்கமுள்ளவன் விழித்திருக்கிறான். எதில் பிராணிகள் விழித்திருக்கின்றனவோ, அது, (உண்மையைக்) காணும் முனிவனுக்கு இரவு.

எது தாமஸத்தன்மையையுடைமையால் ஸகலபிராணிகட்கும் ஒவ்வொரு பொருளைப்பற்றியும் வெவ்வேறாகப் பகுத்தறியமுடியாமையைச் செய்வதான இரவோ, அது யாது?—ஞானம்நிலைத்தவனுக்கு எட்டுவதான பரமார்த்தஉண்மை. இரவில் திரிவன(வாகிய கோட்டான்முதலிய)வற்றிற்குப் பகலாகவேஇருப்பது, (காக்கை முதலிய)மற்றையவற்றிற்கு இரவாகவே எப்படி ஆகின்றதோ, அப்படியே பரம்பொருளின் உண்மையானது இரவில் திரிவனவற்றை ஒத்த அஞ்ஞானிகளான ஸகல பிராணிகட்கும் இரவுபோன்றுள்ளமையால் இரவாகவே இருக்கின்றது; அதில் அறிவில்லாதவர்க்கு (அது) எட்டாததலின். அடக்கமுடையவனாய் இந்திரியங்களைஜயித்த

யோகீ து ப்ரபுத்த:। யஸ்யாம் க்ராஹ்யக்ராஹகபேதலக்ஷணாயாம் அவித்யாநிசாயாம் ப்ரஸுப்தாநி ஏவ பூதாநி ஜாக்ரதி இதி உச்யந்தே, யஸ்யாம் நிசாயாம் ப்ரஸுப்தா இவ ஸ்வப்நத்ருச: ஸா நிசா அவித்யாரூபத்வாத் பரமார்த்ததத்த்வம் பச்யத: முநே: இதி ॥

அத: கர்மாணி அவித்யாவஸ்தாயாமேவ சோத்யந்தே, ந வித்யாவஸ்தாயாம். வித்யாயாம் ஹி ஸத்யாம் உதிதே ஸவிதரி சார்வரமிவ தம: ப்ரணாசம் உபகச்சதி அவித்யா। ப்ராக் வித்யோத்பத்தே: அவித்யா ப்ரமாணபுத்த்யா க்ருஹ்யமாணா க்ரியாகாரகபலபேதரூபா ஸதீ ஸர்வகர்மஹேதுத்வம் ப்ரதிபத்யதே। ந அப்ரமாணபுத்த்யா க்ருஹ்யமாணாயா: கர்மஹேதுத்வோபபத்தி:, "ப்ரமாணபூதேந வேதேந மம சோதிதம் கர்தவ்யம் கர்ம" இதி ஹி கர்மணி கர்தா ப்ரவர்ததே "ந அவித்யாமாத்ரம் இதம் ஸர்வம் நிசா இவ" இதி। யஸ்ய புந: "நிசா இவ அவித்யாமாத்ரம் இதம் ஸர்வம் பேதஜாதம்" இதி ஜ்ஞாநம், தஸ்ய ஆத்மஜ்ஞஸ்ய ஸர்வகர்மஸம்ந்யாஸ ஏவ அதிகாரோ ந ப்ரவ்ருத்தௌ। ததா ச தர்சயிஷ்யதி— 'தத்புத்தயஸ்ததாத்மாந:' இத்யாதிநா ஜ்ஞாநநிஷ்டாயாமேவ தஸ்ய அதிகாரம் ॥

(ஞான)யோகியானவன், அஜ்ஞானஉறக்கம் தெளிந்து அந்தப் பரமார்த்தஉண்மையிலே விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான். உணரப்படுவதும் உணர்வதுமான பேதமாகிய எந்த அஜ்ஞானஇரவிலே உறங்கிக்கொண்டேயிருக்கும் பிராணிகள் விழித்திருக்கின்றன என்று கூறப்படுகின்றனவோ, எந்த இரவிலே (அவை) உறங்கினவை போலக் கனவுகாண்கின்றனவோ, அது அஜ்ஞானவடிவ மாதலால், பரமார்த்தஉண்மையைக் காணும் முனிவனுக்கு இரவென்பதாம்.

கர்மம் ஞானிக்கு அன்று.

ஆகவே, அஜ்ஞானநிலையில்தான் கர்மங்கள் விதிக்கப்படுகின்றன; ஞானநிலையில் அல்ல. சூரியன் உதிக்க இரவின் இருள் (கெடுமாறு)போல, ஞானமுண்டாக அஜ்ஞானம் முழுவதும் நாசமடைகின்றதன்றோ. ஞானம் உண்டாவதற்குமுன் அஜ்ஞானமானது, செய்கையும் செய்பவனும் பயனுமாகிய பேதவடிவமாய்நின்று, ப்ரமாணபுத்தியால் கிரகிக்கப்பட்டு [அந்தப் பேதபுத்தி அஜ்ஞானநிலைமையிலே வாஸ்தவமாய்த் தோற்றுதலால்] ஸகலகர்மத்திற்கும் காரணமாதலைப் பெறுகி "(இந்தப் பேதபுத்தி) ப்ரமாண மன்று" எனக் கொள்ளப்படும் (அந்த அஜ்ஞானமானது) கர்மத்திற்குக் காரணமாதல் பொருந்தாது. "ப்ர[illegible] மாயுள்ள வேதத்தினால் எனக்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்" [illegible] நினைத்தன்றோ செய்பவன் செய்கையில் தலைப்படுகிறான். "இதெல்லாம் இரவுபோல அஜ்ஞானமேதான்" என்று(நினைத்து) அன்று(செய்பவன் செய்கையில் தலைப்படுவது). "இந்தப் பேதக்கூட்ட(மாகிய உலகத்தோற்ற)மெல்லாம் இரவுபோல அஜ்ஞானமே தான்" என்னும் ஞானம் எவனுக்கோ, அந்த ஆத்மஞானிக்கு ஸகலகர்மங்களையும் துறத்தலிலேதான் அதிகாரம்; கர்மத்தைச் செய்வதில் அன்று. அவ்வண்ணமே (பகவான்)"அதிலே புத்தியையுடையவராய்" (ரு - கள) என்பதுமுதலாக ஞானநிஷ்டையிலேயே அவனுக்கு அதிகாரத்தைக் காட்டுவர்.

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍, 𑌨, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 । 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌧𑌿𑌗𑌮𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂; 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌦𑍇𑌵 𑌚 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍀𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌕𑌾𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑍇 । 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑌿𑌗𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥ ௬௯ ॥

𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍈𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍇𑌃 𑌏𑌵 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌤𑍁 𑌅𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌿𑌨𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌆𑌹 —

௭௦. 𑌆𑌪𑍂𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌮𑌚𑌲𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑍀 ॥

(ஆக்ஷேபம்) :—(ஞானநிஷ்டையை) மேற்கொள்ளும்படி செய்கிற விதி இல்லாதிருந்தால், அதையும் மேற்கொள்ளுதல் கூடாதெனின்,—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று ; ஆத்மஞானமென்பது தன் ஆத்மாவைப் பற்றிய தாதலின். தன்னைத் தன் ஆத்மாவினிடத்துச் செல்லும்படி செய்கிற விதி வேண்டுவதில்லையன்றோ ; (தான்) ஆத்மாவேயாதலாலும், ப்ரமாணங்களெல்லாம் ப்ரமாணமாயிருத்தலென்பது அதுவரையிலு மாதலாலுமென்க [ப்ரமாணங்களெல்லாம் உண்மையாயிருத்தலானது, ஆத்மஞானம் உண்டாகிறவரையிலும்தான் ; பின்பு அவை, உண்மையாயிருக்கமாட்டா]. ஆத்மா இன்னதென்று கண்டறிந்தவிடத்துப் பின்பு (இது)ப்ரமாணம் [அறிதற்கான கருவி],(இது) ப்ரமேயம் [அறியப்படும் பொருள்] என,(பேதபுத்தியினுல் வரக்கூடிய) வழக்கு நிகழாதன்றே. ஏனெனில், முடிவான ப்ரமாணமா(கிய வேதமா)னது ப்ரமாதாவாயிருத்தலை [ஒருபொருளை அறிதற்குக் கர்த்தாவாகின்றதென்பதை]ஆத்மாவுக்கு நீக்குகின்றது. (அப்படி) மறுக்குமளவிலேயே, கனுக்காலத்து அறிவு விழிப்புநிலையிலே (ப்ரமாணமாகாதவாறு)போல (அந்த வேதமும்) ப்ரமாணமாவதில்லை. லோகத்திலேயும் ஒரு பொருளை (ஒருவன் இன்னதென்று சரியாய்) அறிந்தவிடத்து,ப்ரமாணமானது (மறுபடியும் அவனை, அதை அறியப்) புகும்படி செய்வதைக் காணுமையின். ஆகவே, 'ஆத்மாவை அறிபவனுக்குக் கர்மத்தில் அதிகாரமில்லை' என்பது பெறப்பட்டது. (௬௯)

(எ) தனது அடக்கமும், ஆசையை அறுத்தலும்.

சயை ஒழித்தவனுய் ஞானம் நிலைபெற்ற ஞானியான யதிக்குத்தான் முக்
த்தைத்) துறக்காமலும், கர்மத்தை விரும்பியுமுள்ளவனுக்கு
விஷயத்தைத் திருஷ்டாந்தத்தால் உணர்த்த (மீண்டும்) அருளிச்

**எப்புறமும் நிரம்பியதாய்(த் தன்) நிலைமாருதுநிற்கும் ஸமுத்
ங்கள் எவ்வாறு புகுகின்றனவோ, அவ்வாறே ஆசைகளெல்
னவோ, அவன் சாந்தியை அடைகிறுன்; காமத்தை விரும்புகிற
ு)இல்லை.**

ஆபூர்யமாணம் அத்பி: அசலப்ரதிஷ்டம் அசலதயா ப்ரதிஷ்டா அவஸ்திதி: யஸ்ய தம் அசலப்ரதிஷ்டம் ஸமுத்ரம் ஆப: ஸர்வதோ கதா: ப்ரவிஶந்தி ஸ்வாத்மஸ்தம் அவிக்ரியமேவ ஸந்தம் யத்வத் தத்வத் காமா: விஷயஸந்நிதாவபி ஸர்வத இச்சாவிஶேஷா: யம் புருஷம், ஸமுத்ரமிவ ஆப:, அவிகுர்வந்த: ப்ரவிஶந்தி ஸர்வே ஆத்மந்யேவ ப்ரலீயந்தே ந ஸ்வாத்மவஶம் குர்வந்தி ஸ: ஶாந்திம் மோக்ஷமாப்நோதி । ந இதர: காமகாமீ காம்யந்த இதி காமா: விஷயா: தாந் காமயிதும் ஶீலம் யஸ்ய ஸ: காமகாமீ । ஸ ந ப்ராப்நோதி இத்யர்த: ॥ ௭௦ ॥

யஸ்மாத் ஏவம் தஸ்மாத்—

௭௧. விஹாய காமாந் ய: ஸர்வாந் புமாம்ஶ்சரதி நி:ஸ்ப்ருஹ: ।
நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸ ஶாந்திமதிகச்சதி ॥

விஹாய பரித்யஜ்ய காமாந் ய: ஸம்ந்யாஸீ புமாந் ஸர்வாந் அஶேஷத: சரதி ஜீவநமாத்ரசேஷ்டாஶேஷ: பர்யடதி இத்யர்த: । நி:ஸ்ப்ருஹ: ஶரீரஜீவநமாத்ரேऽபி நிர்கதா ஸ்ப்ருஹா யஸ்ய ஸ: நி:ஸ்ப்ருஹ: ஸந் நிர்மம: ஶரீரஜீவநமாத்ராக்ஷிப்தபரிக்ரஹேऽபி ‘மம இதம்’ இதி அபிநிவேஶவர்ஜித: நிரஹங்கார: வித்யாவத்த்வாதிநிமித்தாத்மஸம்பாவநாரஹித: இத்யேதத் । ஸ ஏவம்பூத: ஸ்திதப்ரஜ்ஞ: ப்ரஹ்மவித் ஶாந்திம் ஸர்வஸம்ஸாரது:கோபரமலக்ஷணாம் நிர்வாணாக்யாம் அதிகச்சதி ப்ராப்நோதி ப்ரஹ்மபூத: பவதி இத்யர்த: ॥ ௭௧ ॥

ஜலங்களால் எப்புறமும் நிரம்பியதாய், மாறுத நிலையுள்ளதாய், வேறுபாடில்லாமலே (ஒரேதன்மையாகத்) தன் நிலையிலே நிற்பதான ஸமுத்திரத்தை எங்குமுள்ள ஜலங்கள் எவ்வாறு புகுகின்றனவோ, அவ்வாறே—(அந்த) ஜலங்கள் ஸமுத்திரத்தைப் புகுமாறுபோல—பலவகைப்பட்ட ஆசைகளெல்லாம் எந்த முனிவனை விஷயங்களின் முன்னிலையிலும் விகாரப்படுத்தாமல் புகுகின்றனவோ (அதாவது -) எந்த முனியைத் தம் வசமாகச் செய்யமுடியாது, ஆத்மாவினிடத்தேயே ஒடுங்குகின்றனவோ, அவன் சாந்தியை = முக்தியைப் பெறுகிறுன். விஷயங்களை விரும்பும் தன்மையனை மற்றையவன் அன்று ; அவன் (மோக்ஷத்தைப்) பெறுவதில்லை என்று பொருள். (௭௦)

இப்படியிருத்தலின்,

௭௧. எந்தப் புருஷன் ஸகலகர்மங்களையும் விட்டு, பற்றற்றவனாய், அஹங்கார மமகாரங்கள் இல்லாதவனாய்த் திரிகின்றுனே, அவன் சாந்தியைப் பெறுகிறுன்.

எந்தத் துறவியான புருஷன் கர்மங்களை(ச் சிறிதும்) மிச்சமில்லாது முழுதும் ஒழித்துத் திரிகின்றுனே அதாவது - ஜீவித்திருப்பதற்குமாத்திரம்(வேண்டிய) செய்கையை மிச்சம் வைத்துக்கொண்டவனாகத் திரிகின்றுனே, பற்றற்றவனாய் = கேவலம் சரீரம்ஜீவித்திருப்பதிலுங்கூடப் பற்று நீங்கியவனாய், மமகாரம் இல்லாதவனாய் = சரீரம் ஜீவித்திருப்பதற்குமாத்திரம் வேண்டிய உடைமையிலும் “ இது எனது ” என்னும் பிடிப்பில்லாதவனாய், அஹங்காரம் இல்லாதவனாய் = கல்வியுடைமை முதலியவற்றுல் உண்டாகும் (“நான்” எனத்) தன்னையே (தான்) மதித்தல் இல்லாதவனாய் இருக்கின்றுனே, அவன் இவ்வாறிருப்பவனாய், ஞானம் நிலைத்தவனாய், ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனாய், ஸம்ஸாரத்துன்பமெல்லாம் ஒழிந்திடுதலாகிய நிர்வாணமென்னும் பெயருடைய சாந்தியை [மோக்ஷத்தை]ப் பெறுகிறுன் : ப்ரஹ்மமாகவே ஆகிறுன் என்பது பொருள். [நிர்வாணம் - பேரின்பம்.]
(௭௧)

𑌸𑌾 𑌏𑌷𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌤𑍇—

௭௨. 𑌏𑌷𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌾 𑌇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨 𑌏𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 । 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍀𑌤𑌿 ॥ ௭௨ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஞானமே ப்ரஹ்மாநந்தத்தைத் தருவது.

ஆதலால், இந்த நிஷ்டையானது பாராட்டப்படுகின்றது :

௭௨. *பார்த்த! இது ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய நிலை. இதனை அடைந்து (ஒருவனும்) மயங்கமாட்டான். (ஒருவன்) கடைசிக்காலத்திலும் [முதுமைப்பருவத்திலும்] இதிலே நின்று ப்ரஹ்மாநந்தத்தை அடைகிறான்.*

ஸ்ரீ மகாபாரதத்திலே நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையாய், வ்யாஸர் அருளிச் செய்ததாய், பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துகளாக, ப்ரஹ்ம வித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதத்திலே ஸாங்க்யயோகம் என்னும் இரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கீழ்க்கூறிய இது, ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய நிலை : எல்லாவற்றையும் துறந்து ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகவே நிற்றலென்பது. ஏ ! பார்த்த ! இந்த நிலையைப்பெற்று (ஒருவனும்) மயக்கத்தை அடையமாட்டான். (ஒருவன்) ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய கீழ்க்கூறிய இந்தநிலையில் கடைசிவயசில் இருந்தாலும், ப்ரஹ்மாநந்தமாகிய மோக்ஷத்தை அடைகிறான் ; (எனவே,) எவன் ப்ரஹ்மசர்யத்திலிருந்தே துறந்து, உயிர்வாழ்க்கை முழுவதும் ப்ரஹ்மத்திலேயே நிற்கின்றானோ, அவன் ப்ரஹ்மாநந்தத்தைப்பெறுகிறான் என்ற (விஷயத்தில்) என்ன சொல்லவேண்டுவது ? (௭௨)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇, 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌚 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 "𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌯𑍈𑌵 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾 '𑌏𑌷𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌚 '𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇...... 𑌮𑌾 𑌤𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯, 𑌨 𑌤𑌤 𑌏𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑍀𑌕𑍃𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌃 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌹𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍇 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌨𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 𑌨𑌿𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍁𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 '𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍀 𑌚𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌪𑌾𑌕𑌰𑌣𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥

மூன்றும் அத்தியாயம் : கர்மயோகம்.

அர்ஜுனனுடைய மனமலைப்பு.

ப்ரவிருத்தி நிவிருத்திகளைப்பற்றியவையான (கீதா)சாஸ்திரத்தின் இரண்டு கொள்கைகள் பகவானால் (இரண்டாம் அத்தியாயத்தில்) ஸாங்க்யவிஷயத்திலே புத்தி எனவும், யோகவிஷயத்திலே புத்தி எனவும் உபதேசிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் "எப்பொழுது" (௨ - ௫௫) என்பதுமுதல் அத்தியாயம் முடிகிறவரையிலும், ஸாங்க்யபுத்தியைச் சார்ந்தவர்க்குத் துறவு அவச்யம் வேண்டுமெனக் கூறி, அந்த நிஷ்டையை யுடைமையினாலேயே புருஷார்த்தங் கைகூடுதலும் "இது, ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றிய நிலை" (௨ - ௭௨) எனக் கூறப்பட்டது. அர்ஜுனனுக்கும் (பகவான்) "கர்மத்திலே தான் உனக்கு அதிகாரம்......கர்மத்தைச் செய்யாமையிலே உனக்குப் பிரியம் இருக்கக் கூடாது" (௨-௪௭)என யோகபுத்தியைப்பற்றிக் கர்மத்தையே செய்யவேண்டுமெனக் கூறினர்; (ஆனால்,) அதிலிருந்தே நன்மை[முக்தி] பெறுதலைக் கூறவில்லை. அதையும் [முக்திக்கு நேரே ஸாதநமான ஞானத்தைப் பிறர்க்கு எடுத்துக்காட்டியதையும்], இதையும்[அதற்குவிரோதமான கர்மத்தை அநுஷ்டிக்கும்படி தனக்குச்சொன்னதையும்] பார்த்து அறிவுதிகைத்த அர்ஜுனன் (௩ - ௧,௨ - ஆம் சுலோகங்களைக்) கூறலா

'எது நன்மை[முக்தி]யைப் பெறுதற்கு நேரான ஸாதநமோ,(அந்த) ஸா புத்திநிஷ்டையை, நன்மையைநாடும் பக்த(னான வேறொருவ)னுக்கு உப (நன்கு)தெரிகின்ற பலதீங்குகளோடுகூடியதும், பரம்பரையாகவாயினும் கைகூடுதலென்னும்பயன்(இதே ஜந்மத்தில் என்பது)நிச்சயமில்லாததுமான (பகவான்) எப்படி என்னை ஏவக்கூடும்?' என்று அர்ஜுனன் மனத் கொண்டது ஏற்கும். "கர்மயோகமானது" (௩ - ௧) என்பதுமுதலான வி ற்குஏற்ப உள்ளது. பின்னும், சாஸ்திரமானது கீழ்க்கூறிய (ஞானம் கர் இப்)பிரிவை(த் தான் கூறும்) விஷயமாகக்கொண்டிருந்தால்(தான், அர்ஜுன வினாவை (ஏற்றுக்கொள்ளாது)தள்ளிவிடுகின்ற பகவானுடைய திருவாக்கும் பொருத்தமாகும்.

𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁—𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌯𑌥𑌾 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌇𑌹 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍—𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌇𑌹 𑌤𑍁 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌾 𑌯𑌾𑌵𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌥𑌮𑍀𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌯 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍? ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍—𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌨 𑌤𑍁 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵। 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂

ஞானமும் கர்மமும் ஒருங்கு சேரப்பெறுமை.

ஆனால், சிலர் அர்ஜுனனுடைய வினாப்பொருளை வேறுவிதமாகக் கற்பித்து, பகவான் மறுமொழியை அதற்கு[வினாவுக்கு]மாறாக விவரிக்கிறார்கள்; அன்றியும், (தாம் கீதைக்கு எழுதிய) முகவுரையிலே கீதையின் பொருளானது தம்மால் எப்படி ஆராய்ச்சிசெய்யப்பட்டதோ, அதற்குமாறாகவும் இங்கே[மூன்றாம் அத்தியாய தொடக்கத்திலே] வினாவிடைகளின் பொருளை ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள்.—எப்படி யெனில்?—அந்த முகவுரையிலே 'ஆச்ரமத்தார் அனைவர்க்கும் ஞானம்கர்மம்என்ற இரண்டும் கூடுதலானது, கீதாசாஸ்திரத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்டபொருள்' என்று கூறப்பட்டது; பின்னால், "உயிர்வாழ்க்கைமுழுவதும்" என்னும் சுருதியினால் விதிக்கப் பட்ட கர்மங்களைத் துறந்து, ஞானமொன்றினாலேமாத்திரம் முக்தி கிடைக்கும்என்ற இது முற்றிலுமே மறுக்கப்பட்டதென்றும் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டது. இங்கேயோ [மூன்றாம் அத்தியாயத்தொடக்கத்திலோ], (பகவான்) ஆச்ரமவேறுபாட்டை[ஞானம் கர்மம்என்ற இரண்டனுள் ஒருவனுக்கு ஏதாவதொன்றிலேயே நிஷ்டையை] உணர்த்துகிறார்; உணர்த்தவே, "உயிர்வாழ்க்கைமுழுவதும்" என்னுஞ் சுருதியினால் விதிக்கப் பட்ட (அந்தக்)கர்மங்களையே துறந்திடுதல் கூறப்பட்டதாயிற்று. இத்தகைய மாறு பட்ட அந்தவிஷயத்தைப் பகவான் எப்படி அர்ஜுனனுக்குக் கூறுவார்? அல்லது, கேட்பவன்தான் மாறுபட்டபொருளை எப்படிக் கேட்பான்?

அவ்வாறுகொள்ளுமிடத்து இது (அவர்களுடைய கருத்தாக) இருக்கலாம்:— "சுருதிஸ்மிருதிகளில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைத் துறந்திடுதலோடு(கூடிய) ஞான மொன்றினாலேயே முக்தி (கிடைக்காதென்று)மறுக்கப்படுகின்றது கிருகஸ்தர்களுக்கே தான்; மற்றைய ஆச்ரமத்தார்க்கு அன்று" என்ற இதுவும், முன் பின்னுக்கு மாறுபட் டதுதான்.—எப்படி?—'ஆச்ரமத்தாரெல்லார்க்குமே ஞானம்கர்மம்என்றஇரண்டும்

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑍋 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌇𑌹 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌂—𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 “𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑌿; 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 “𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿। 𑌏𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍। 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌤𑍁 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍। 𑌕𑌿𑌂 𑌚—𑌯𑌦𑌿 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌇𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑍋 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑍈𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯, 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌯𑌾𑌸𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌦𑍁𑌃𑌖𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿 𑌆𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

கூடுதலானது, கீதாசாஸ்திரத்திலே நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருள்' என்று (முகவுரையிலே) பிரதிஜ்ஞைசெய்து, இங்கே[மூன்றும் அத்தியாயத்திலே] அதற்குமாறாக, ஞானமொன்றினுலேயேமாத்திரம் மற்றைய ஆச்ரமங்களுக்கு மோக்ஷ(உபாய)த்தை எப்படிக் கூறலாம்?

(இனி, இது) கருத்தாயின் :—“ச்ரௌதகர்மம்(சேர்தல்)இல்லாத ஞானமொன்றினுலேமட்டும் மோக்ஷமானது, கிருகஸ்தர்களுக்கு மறுக்கப்படுகின்றது” என்ற இவ்வசநம் ச்ரௌதகர்மத்தைக் குறித்து(நிற்பது). ஸ்மார்த்தகர்மமானது கிருகஸ்தர்களுக்கு இருந்தும், (அது ச்ரௌதகர்மம்போல ப்ரதாந மன்றுகையால் அதனை) இல்லாததுபோலக்கொண்டு அ(ந்த வசநத்)திலே “ஞானமொன்றினுலேமட்டும்” எனப்படுகின்றது என்பது. இதுவும் மாறுபட்டது(தான்).—எப்படி?—“ஸ்மார்த்தகர்மத்தோடு ஒருங்கு சேரப்பெற்ற ஞானத்தாலே மோக்ஷமானது மறுக்கப்படுகின்றது கிருகஸ்தர்களுக்கேயன்றி, மற்றை ஆச்ரமங்களுக்கு அன்று” என்று விவேகிகளால் எப்படிக் கொள்ளக்கூடும்? இன்னும், ஸந்யாஸிகளுக்கு ஸ்மார்த்தகர்மங்கள் மோக்ஷஸாதநமாக (ஞாநத்தோடு) ஒருங்கு சேர்க்கப்படுமாயின், அவ்வாறே கிருகஸ்தனுக்கும் ஸ்மார்த்தகர்மங்களோடேயே(ஞாநத்தை) ஒருங்கு சேர்த்தலைக்கொள்ளலாம். ச்ரௌதகர்மங்களோடு (ஞானத்தை ஒருங்கு சேர்த்துக்கொள்ள)வேண்டாம்.

இனி, “முக்தியின் பொருட்டு(ஞாநத்தை,) ச்ரௌத(மும்) ஸ்மார்த்த(முமான கர்ம)ங்களோடு ஒருங்கு சேர்த்தல் கிருகஸ்தனுக்கே ; ஸந்யாஸிகளுக்கோ ஸ்மார்த்தகர்மத்தோடுமாத்திரம் ஒருங்கு சேரப்பெற்ற ஞாநத்தால் முக்தியாம்” என்றுலோ,—

அது இவ்வாறுள்ளவளவிலே, உழைப்பு மிகுதியால், பல துன்பவடிவமாகிய ச்ரௌதமும் ஸ்மார்த்தமுமான கர்மம் கிருகஸ்தன் தலையிலே ஏற்றப்பட்டதாகும்.

अथ गृहस्थस्यैव श्रौतकर्मसम्बन्धात् मोक्षः स्यात् न आश्रमान्तराणां श्रौतनित्यकर्मरहितत्वात् इति। तदपि असत्, सर्वोपनिषत्सु इतिहासपुराणयोगशास्त्रेषु च ज्ञानाङ्गत्वेन मुमुक्षोः सर्वकर्मसंन्यासविधानात्, आश्रमविकल्पसमुच्चयविधानाच्च श्रुतिस्मृत्योः॥

सिद्धः तर्हि सर्वाश्रमाणां ज्ञानकर्मणोः समुच्चयः — न; मुमुक्षोः सर्वकर्मसंन्यासविधानात्। 'पुत्रैषणायाश्च वित्तैषणायाश्च लोकैषणायाश्च व्युत्थायाथ भिक्षाचर्यं चरन्ति,' 'तस्मात् न्यासमेषां तपसामतिरिक्तमाहुः,' 'न्यास एवात्यरेचयत्' इति। 'न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः' इति च। 'ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेत्' इत्याद्याः श्रुतयः॥

'त्यज धर्ममधर्मं च उभे सत्यानृते त्यज।
उभे सत्यानृते त्यक्त्वा येन त्यजसि तत्त्यज॥'

சுருதி முதலியவற்றில் விதித்த துறவு.

இனி, "உழைப்பு மிகுதியால் கிருகஸ்தனுக்கே மோக்ஷமாம்; மற்றைய ஆச்ரமங்களுக்கு இல்லையாம்; சுருதியில்விதித்துள்ள நித்யகர்மம் இல்லாமையால்" எனின்,—

அதுவும் சரியன்று; (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோனுக்கு ஞானத்திற்குத்துணையாக ஸகலகர்மங்களையும் துறத்தலை உபநிஷத்துக்கள் எல்லாவற்றிலும், புராணங்களிலும், இதிஹாஸங்களிலும், யோகநூல்களிலும், விதித்தலாலும் (முதல் மூன்று ஆச்ரமங்களினின்று நான்காம் ஆச்ரமத்திற்கு) முறையாகவாயினும் (அல்லது முதல் மூன்று ஆச்ரமங்களுள் ஏதாவதொன்றிலிருந்து நான்காம் ஆச்ரமத்திற்குச்) சடக்கென்றாயினும் (போகவிரும்பியவனுக்கு அப்படியே) ஆச்ரமங்களை சுருதிஸ்மிருதிகளில் விதித்தலாலும் என்க.

அப்பொழுது ஆச்ரமங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஞானகர்மங்கள் இரண்டும் ஒருங்குசேரல் அமைந்தது (என்றால்),—

அப்படியன்று; (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோனுக்கு ஸகலகர்மங்களையும் துறத்தலை விதித்தலின். "மக்களாசையையும், பொருளாசையையும், உலக ஆசையையும் விட்டுப், பின்பு, பிச்சையெடுத்து ஜீவிக்கிறார்கள்" (பி - ௩ - ௫ - ௧), "ஆதலால் இத்தவங்களுள் துறவை மேலானதாகக்கூறுகிறார்கள்," "துறவே சிறப்புற்றது" (தை - ௪ - எக,எஅ) என்றும், "சிலர் கர்மத்தினாலும், மக்களினாலும், பொருளினாலும் அல்லாமல், துறவினால் சாகாத்தன்மையைப்பெற்றார்கள்" (தை - ௪ - ௧௨) என்றும், "ப்ரஹ்மசர்யத்தினின்றே துறக்கலாம்"(ஜா-௪)என்றும் முதலாக உள்ளவை (துறவை விதிக்கும்) சுருதிகளாம். "தருமம் அதர்மம் என்ற இரண்டனையும் விட்டிடு; மெய்பொய் என்ற இரண்டனையும்விட்டிடு: மெய்பொய்என்ற இரண்டனையும் விட்டிட்டுப் பின்பு, எதனால் இவற்றை விட்டிடுகிறாயோ, அதனை(யும்) விட்டிடு ["நான் இவற்றை விடுகிறேன்" என்று நினைக்கும் பற்றையும் விட்டிடு]," "மணஞ்செய்து

'ஸம்ஸாரமேவ நிஸ்ஸாரம் த்ருஷ்ட்வா ஸாரதித்ருக்ஷயா ।

ப்ரவ்ரஜந்த்யக்ருதோத்வாஹா: பரம் வைராக்யமாஸ்ரிதா:॥' இதி ப்ருஹஸ்பதி:।

'கர்மணா பத்யதே ஜந்துர் வித்யயா ச விமுச்யதே ।

தஸ்மாத் கர்ம ந குர்வந்தி யதய: பாரதர்ஸிந:॥' இதி ஸுகாநுஸாஸநம்।

இஹாபி ச 'ஸர்வகர்மாணி மநஸா ஸந்ந்யஸ்ய' இத்யாதி ॥

மோக்ஷஸ்ய ச அகார்யத்வாத் முமுக்ஷோ: கர்மாநர்த்தக்யம் । நித்யாநி ப்ரத்யவாயபரிஹாரார்த்தாநி இதி சேத், ந, அஸந்ந்யாஸிவிஷயத்வாத் ப்ரத்யவாயப்ராப்தே: । ந ஹி அக்நிகார்யாத்யகரணாத் ஸந்ந்யாஸிந: ப்ரத்யவாய: கல்பயிதும் ஸக்ய: யதா ப்ரஹ்மசாரிணாம் அஸந்ந்யாஸிநாமேவ ॥

கொள்ளாதவர்களாய் ஸம்ஸாரத்தையே ஸாரமற்றதாகக் கண்டு, ஸாரமாயுள்ளதைக் காணவேண்டுமென்னும் கருத்தோடு மிக்கவைராக்கியத்தையடைந்து துறக்கிறார்கள்" என்பது பிருகஸ்பதி(வசனம்). "பிராணிகள் கர்மத்தால் கட்டப்படுகின்றன; ஞானத்தால் விடுவிக்கப்படுகின்றன; ஆதலால், முடிவைக் கண்டறிந்த யதிகள் கர்மத்தைச் செய்வதில்லை"(மோ- உசாக - எ) என்பது சுகர் உரைப்பது. இங்கேயும் [கீதையிலும்] "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து" (ரு - கங) என்பதுமுதலானவை(யெல்லாம் துறவைவிதிக்கும் ஸ்மிருதிகளாம்).

மோக்ஷம் கர்மத்தினு லமையமுடியாது.

மற்றும், மோக்ஷமென்ப(தனுடைய ஸ்வரூபத்தை ஆலோசித்தாலும், அ)து கார்யமாக [கர்மத்தினால் ஸாதிக்கப்படுவதாக] இல்லை; ஆகவே, (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோனுக்குக் கர்மம் பயன்படாது.

(ஆக்ஷேபம்) :—நித்தியகர்மங்கள், (செய்யாதுவிட்டிடுதலால் வரும்)குற்றத்தை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டுப் பயன்படுகின்றன எனின்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; (கர்மங்களைச் செய்யாவிடின்) குற்றம் வரும் என்பது ஸந்யாஸிகளல்லாதவர்களுக்காதலின். இன்னும்(விதிப்படி)ஸந்யாஸிகளாகாத ப்ரஹ்மசாரிகளுக்குக்(குற்றம்வருவது) போல, அக்நிகார்யம்முதலியவற்றைச் செய்யாமையினால் ஸந்யாஸிக்குக் குற்றம்(வருமென்று)கற்பிக்கமுடியாதன்றோ. [ஸமித்துக்களால் ஹோமஞ்செய்தல், வேதம் ஓதுதல் முதலியன ப்ரஹ்மசாரிக்கு விதிக்கப்பட்டவை. அவற்றை அவன் செய்யாவிடில், அவனுக்குக் குற்றம் வரும். அவற்றை ஸந்யாஸி செய்யாவிடில், ஸந்யாஸிக்குக் குற்றம் வராது. எப்படியெனில்,—அ

ஆச்ரமத்திற்கு விதிக்கப்பட்டதை அந்தந்த ஆச்ரமத்திலுள்ளவர்கள் செய்ய

அவர்கட்குக் குற்றம் வருமேயன்றி, ஒரு ஆச்ரமத்திற்கு விதிக்கப்பட்டதை

ராச்ரமத்திலுள்ளவர்கள் செய்யாவிட்டால், அதனால் இவர்கட்குக் குற்றம்

ஒருவன் ப்ரஹ்மசர்யநிலையிலிருந்தால், அக்நிகார்யம் முதலியவற்றைச் செய்ய

டும். அவனே ஸந்யாஸியாய்விட்டாலோ, அவற்றைச் செய்யவேண்டியதில்லை.

னில், அவை ப்ரஹ்மசர்யநிலைக்கேயன்றி ஸந்யாஸநிலைக்கு விதிக்கப்பட்டன

ஆதலால், ப்ரஹ்மசர்யநிலையிலிருந்து ஸந்யாஸியானபின் அவற்றைச்செய்யாமை

குற்றம் வாராதென்க.—ஆ.]

இனி,நித்தியகர்மங்களைச்செய்யாமையாகிய இன்மையினின்றே உண்மையாகிய குற்றம் உண்டாவதென்பதைக் கொள்ளமுடியாது; "இன்மையினின்றும் உண்மை எப்படி உண்டாகும்?" (சா - சு - உ)என, இன்மையினின்று உண்மை உண்டாகக் கூடாமையைக்கூறுஞ்சுருதியினால். வேதமானது,விதித்ததைச் செய்யாமையினால் நிகழக்கூடாத குற்றத்தையுங்கூறுமாயின்,அப்பொழுது கெடுதிசெய்கின்றவேதம் பிரமாணமாகாதென்று கூறப்பட்டதாகும்; விதித்ததைச் செய்தல் செய்யாமை என்ற இரண்டும் துன்பத்தைமாத்திரம் கொடுத்தலினாலென்க. மேலும் அவ்வாறே, சாஸ்திரமானது காரகமேயன்றி ஞாபகம் அன்று என, (அது) பொருத்தமில்லாப் பொருளையுடையதாகக் கற்பனைசெய்யப்பட்டதாகும்[காரகம் - செய்வது: உண்டாக்குவது. ஞாபகம் - தெரிவிப்பது. நீர், நெருப்பு முதலிய பொருள்களின் சக்தி உலகப்பிரஸித்தம். அச்சக்தியைச் சார்ந்தே சாஸ்திரமானது தெரியாததைத் தெரிவிக்கின்றது. ஆனால், தானாக அப்பொருள்கட்கு ஒருசக்தியை உண்டாக்கச் சாஸ்திரத்திற்கு முடியாது. முடியுமாயின், அது நியாயவிரோதமாதலால் சாஸ்திரம் அஸங்கதமாகும்.] இதுவோ (நமது) கொள்கையன்று. ஆகவே, ஸந்யாஸிக்குக் கர்மங்கள் (செய்யவேண்டியன) இல்லை. ஆதலால், ஞானகர்மங்கள் என்றஇரண்டும் கூடுதல் பொருந்தாதென்க.

இரண்டும் கூடுதலென்பது, அர்ஜுனன் வினவோடு பொருந்தாமை.

மற்றும், "ஞானமானது கர்மத்தைக்காட்டிலும் சிறந்ததென்பது உமது கொள்கையானால்" (ந - க) என்னும் அர்ஜுனனுடைய வினா பொருந்தாது. "நீ ஒருவனே ஞானத்தையும் கர்மத்தையும் சேர்த்து அநுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்று இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் பகவான் கூறியிருந்தாலன்றோ, அப்பொழுது "ஞானமானது கர்மத்தைக்காட்டிலும் சிறந்ததென்பது உமது கொள்கையானால்" (ந - க) என்னும் அர்ஜுனனுடைய வினா பொருத்தமுறுவதாகும். "நீ ஞானகர்மங்கள் இரண்டையும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்" என அர்ஜுனனுக்குக் கூறப்பட்டிருந்தால், (அப்பொழுது), கர்மத்தினும் மேலாக யாதொரு ஞானம் உள்ளதோ, அதுவும் கூறப்பட்டதுதான்; எனவே, "கேசவ! அப்பொழுது ஏன் என்னைக் கொடியதான கர்மத்தில் ஏவுகிறீர்?"

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

अर्जुन उवाच ।

१. ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्दन ।
तत्किं कर्मणि घोरे मां नियोजयसि केशव ॥

ज्यायसी श्रेयसी चेत् यदि कर्मणः सकाशात् ते तव मता अभिप्रेता बुद्धिः ज्ञानं हे जनार्दन । यदि बुद्धिकर्मणी समुच्चिते एकं श्रेयःसाधनमिति इष्टं स्यात्, तदा कर्मणः ज्यायसी बुद्धिः इति कर्मणः अतिरिक्तकरणं बुद्धेः अर्जुनेन कृतं स्यात्; न हि तदेव तस्मात् फलतः अतिरिक्तं स्यात् । तथा च, कर्मणः श्रेयस्करी भवतोक्ता बुद्धिः, अश्रेयस्करं च कर्म कुर्विति मां प्रतिपादयति, तत् किं नु कारणम् इति भगवत उपालम्भमिव कुर्वन् तत् किं कर्मणि घोरे क्रूरे हिंसालक्षणे मां नियोजयसि केशव इति च यदाह तदपि नोपपद्यते ॥

अथ स्मार्तेनैव कर्मणा समुच्चयः सर्वेषां भगवता अर्जुनेन चावधारितश्चेत् 'तत्किं कर्मणि घोरे मां नियोजयसि' इत्यादि कथं युक्तं वचनम् ॥ १ ॥

ஞானமா கர்மமா எது சிறந்தது?

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

க. ஜநார்த்தந! ஞானம் கர்மத்தினும் மேலானதென்பது உமது கருத்தானால், அப்பொழுது ஏன் கேசவ! என்னைக் கொடியதான கர்மத்தில் ஏவுகிறீர்?

ஞானகர்மங்கள் இரண்டும் ஒருங்குசேர்தல் (முக்திக்கு ஸாதனம் என்பது பகவான்) கருத்தானால், அப்பொழுது (ஒருங்கு சேர்க்கப்பட்ட) மோக்ஷஸாதனம் ஒன்றுதான். எனவே, 'கர்மத்தைக்காட்டிலும் ஞானம் மேலானது' என்று கர்மத்தினின்றும் ஞானத்தைப் பிரித்திடுதல் அர்ஜுனன் தப்பாகச் செய்ததாகும்; அதே அதனினின்றும் பயனால் வேறுபட்டதாகாதன்றோ [ஒரேபயனைப் பெறுதற்கு இரண்டும் ஒருங்குசேர்ந்து ஸாதநமாயிருந்தால், அவற்றுள் ஒன்றற்கொன்று மேலானது கீழானது என்றவேறுபாடு எப்படிக் கூடும்? கூடாது. உதாரணமாக, பித்தம் தணிதல் என்னும் பயனைப் பெறுதற்குக் குளிர்ச்சியும் இனிமையுமான இரண்டுபதார்த்தங்களை ஒருங்குசேர்த்துப் புஜித்தல் ஸாதநமாயின், அவற்றுள் மற்றயதைக்காட்டிலும் இன்ன பதார்த்தம் மேலானதென்னும் வேறுபாடு பொருந்தாதன்றோ.] இன்னும், "பகவான் கர்மத்தைக்காட்டிலும் ஞானம் நன்மைசெய்வதாகக் கூறினவர், நன்மைசெய்வதல்லாததான கர்மத்தை (நீ) செய்யக்கடவாய் என்று எனக்கு விதிக்கிறது அஃதென்ன காரணமோ?" என்று பகவானைப் பழிக்கிறவன்போல, 'கேசவ! அப்பொழுது ஹிம்ஸையாகிய கொடிய கர்மத்தில் எக்காரணத்தால் என்னை ஏவுகிறீர்?' என்று (அர்ஜுனன்) கூறுவதும் பொருந்தாது.

இனி, ஸ்மார்த்தகர்மத்தோடுமாத்திரம் (ஞானம்) ஒருங்குசேர்தல் பகவானால் ஸகலருக்கும் கூறப்பட்டு, அர்ஜுனனாலும் (அப்படியே) கிரகித்துக்கொள்ளப்பட்டது என்றால்,—" அப்பொழுது ஏன் என்னைக் கொடியதான கர்மத்தில் ஏவுகிறீர்?" என்பதுமுதலான வார்த்தை எப்படி நேராகும்?

(க)

किं च—

२. व्यामिश्रेणेव वाक्येन बुद्धिं मोहयसीव मे ।
तदेकं वद निश्चित्य येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम् ॥

व्यामिश्रेणेव यद्यपि विविक्ताभिधायी भगवान्, तथापि मम मन्दबुद्धेः व्यामिश्रमिव भगवद्वाक्यं प्रतिभाति । तेन मम बुद्धिं मोहयसीव, मम बुद्धेः व्यामोहापनयाय हि प्रवृत्तः त्वं तु कथं मोहयसि ? अतः ब्रवीमि बुद्धिं मोहयसीव मे इति । त्वं तु भिन्नकर्तृकयोः ज्ञानकर्मणोः एकपुरुषानुष्ठानासंभवं यदि मन्यसे, तत्र एवं सति तत् तयोः एकं बुद्धिं कर्म वा इदमेव अर्जुनस्य योग्यं बुद्धिशक्त्यवस्थानुरूपमिति निश्चित्य वद ब्रूहि, येन ज्ञानेन कर्मणा वा अन्यतरेण श्रेयः अहम् आप्नुयाम् ॥

यदि हि कर्मनिष्ठायां गुणभूतमपि ज्ञानं भगवता उक्तं स्यात् तत् कथं "तयोः एकं वद" इति एकविषयैव अर्जुनस्य शुश्रूषा स्यात् । न हि भगवता पूर्वम् उक्तं "अन्यतरदेव ज्ञानकर्मणोः वक्ष्यामि, नैव द्वयम्" इति, येन उभयप्राप्त्यसंभवं आत्मनो मन्यमान एकमेव प्रार्थयेत् ॥ २ ॥

அன்றியும்,

உ. *மலைக்கச்செய்வதுபோன்ற வார்த்தையினால் என்னுடைய புத்தியை மயக்குகின்றீர்போலும். நான் எதனால் நன்மையைப் பெறுவேனோ, அந்த ஒன்றை [ஞானகர்மங்களுள், உனக்கு உரியது இன்னதுதான் என்பதை]ப் பிரித்துச் சொல்லவேண்டும்.*

பகவான் தெளிவாகப் பேசுபவராயினும், மந்தபுத்தியான எனக்குப் பகவான் வார்த்தையானது மலைக்கச்செய்வதுபோலத் தோற்றுகின்றது. அதனால் என் மதியை மயக்குகின்றீர்போலும்: மந்தபுத்தியான என்னுடைய மயக்கத்தைப் போக்குதற்கென்றே தலைப்பட்டுள்ள நீங்கள் (என்னை) எப்படி மயங்கச்செய்வீர்கள்? [செய்யமாட்டீர்கள்]. ஆதலால் கூறுகிறேன் "எனது புத்தியை மயங்கச்செய்கின்றீர்போலும்" என்று. ஆனால், "ஞானத்தை அநுஷ்டிப்பவன் வேறு, கர்மத்தை அநுஷ்டிப்பவன் வேறு; ஒருவனே (ஒரேகாலத்து இவ்விரண்டையும் ஒருங்கே) அநுஷ்டித்தல் நிகழாது" என நீங்கள் நினைத்தால், (அப்பொழுது) அது இவ்வாறிருக்க, அவற்றுள் (ஏதாவது)ஒன்றை = ஞானத்தை அல்லது கர்மத்தை—"இதுவே அர்ஜுனனுக்குத் தக்கது, (அவனுடைய) புத்திவல்லமைக்கும், நிலைமைக்கும் ஏற்றது" என நிச்சயித்து அருளிச்செய்க. ஞானமாகவாயினும், கர்மமாகவாயினுமுள்ள எந்த ஏதாவதொன்றினால் நான் நன்மையைப்பெறுவேனோ, (அதனை உரைத்தருளுக).

பகவான் ஞானத்தைக் கர்மநிஷ்டைக்குத் துணையாகவாவது கூறியிருந்தால், அப்பொழுது "அவ்விரண்டனுள் ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும்" என ஒன்றைப்பற்றியதாகவே அர்ஜுனன் எப்படிக் கேட்கவிரும்பலாகும்? (அவன்), தான் இரண்டையும் பெறமுடியாதென்று நினைக்கின்றவனாய் ஒன்றையே வேண்டும்படிக்கு, பகவான் முன் "ஞானகர்மங்களுள் ஏதாவதொன்றுதான் சொல்லுவேன், இரண்டையும் (சொல்ல)மாட்டேன்" எனக் கூறவில்லையன்றோ. (உ)

𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌵𑌾𑌚 —

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௩. 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾𑌽𑌨𑌘 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌹𑍇 𑌅𑌨𑌘 𑌅𑌪𑌾𑌪 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾 𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌇𑌤𑌿? 𑌆𑌹 — 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌯𑌦𑌿 𑌚 𑌏𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌵𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌵𑍇-

---

ஞானவழியும், கர்மவழியும்.

ஸ்ரீபகவான், வினவுக்கேற்பவே மறுமொழி கூறலானார் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௩. **பாபமற்றவனே! முன்பு இவ்வுலகத்திலே ஸாங்க்யர்களுக்கு ஞானயோகத்தாலும், யோகிகளுக்குக் கர்மயோகத்தாலும் இருவகையான நிஷ்டைகளை யான் கூறினேன்.**

எல்லாவற்றையும் அறிகின்ற ஈச்வரனான யான், முன்பு சிருஷ்டித்தொடக்கத்தில் ஜனங்களைப் படைத்து, அவர்கட்குச் செல்வமும் முக்தியும் கிடைப்பதற்கு ஸாதனமான வேதப்பொருளின் ஸம்பிரதாயத்தை வெளிப்படுத்தியபொழுது, இவ்வுலகத்திலே, நூற்பொருளை அநுஷ்டிக்க அதிகாரம்பெற்ற மூன்று வர்ணத்தார்க்கும் ... மான நிஷ்டையை=நிலையை, அநுஷ்டிக்கக்கடவதிலே அமர்ந்துநிற்றலைக் கூற... இனி, அந்த இருவகைத்தான நிஷ்டை யாதென்றவிடத்துக் கூறுகிறார் :—
...னமாகிய யோகத்தால், ஆத்மாஅநாத்மாக்களைப் பகுத்தறியும் ஞான... நிலையினின்றே துறந்தவராய், வேதாந்தஞானத்தால் ...வராய், பரமஹம்ஸரென்னும் ஸந்யாஸிகளாய், ப்ரஹ்ம... ர்களுக்கு ஞானநிஷ்டையைக் கூறினேன்; கர்மமாகிய ... மிகளுக்கு நிஷ்டை கூறப்பட்டது என்பது பொருள்.
... புருஷார்த்தத்தின்பொருட்டு ஞானமும் கர்மமும் ஒரு... ண்டியதென்பது கீதையிலே பகவானாலே (தமது) கரு... அல்லது (பின்) கூறப்படுவதும், வேதங்களிலும் ஓதப்

ஶேஷம் பவேத், கதம் இஹ அர்ஜுநாய உபஸந்நாய ப்ரியாய விஶிஷ்டபிந்நபுருஷகர்த்ருகே ஏவ ஜ்ஞாநகர்மநிஷ்டே ப்ரப்ரூயாத்? யதி புந: அர்ஜுந: ஜ்ஞாநம் கர்ம ச த்வயம் ஶ்ருத்வா ஸ்வயமேவ அநுஷ்டாஸ்யதி அந்யேஷாம் து பிந்நபுருஷாநுஷ்டேயதாம் வக்ஷ்யாமி இதி மதம் பகவத: கல்ப்யேத, ததா ராகத்வேஷவாந் அப்ரமாணபூதோ பகவாந் கல்பித: ஸ்யாத் | தச்சாயுக்தம் | தஸ்மாத் கயாऽபி யுக்த்யா ந ஸமுச்சயோ ஜ்ஞாநகர்மணோ: ॥ ௩ ॥

யத் அர்ஜுநேந உக்தம் கர்மணோ ஜ்யாயஸ்த்வம் புத்தே:, தச்ச ஸ்திதம், அநிராகரணாத் ; தஸ்யாஶ்ச ஜ்ஞாநநிஷ்டாயா: ஸந்ந்யாஸிபிரேவ அநுஷ்டேயத்வம், பிந்நபுருஷாநுஷ்டேயத்வவசநாத் | பகவத: ஏவமேவ அநுமதமிதி கம்யதே | மாம் ச பந்தகாரணே கர்மண்யேவ நியோஜயஸி இதி விஷண்ணமநஸம் அர்ஜுநம் கர்ம நாரப்ஸ்யே இத்யேவம் மந்வாநம் ஆலக்ஷ்ய ஆஹ பகவாந் — "ந கர்மணாம் அநாரம்பாத்" இதி ॥

அத வா — ஜ்ஞாநகர்மநிஷ்டயோ: பரஸ்பரவிரோதாத் ஏகேந புருஷேண யுகபத் அநுஷ்டாதும் அஶக்யத்வே ஸதி இதரேதராநபேக்ஷயோரேவ புருஷார்தஹேதுத்வே ப்ராப்தே கர்மநிஷ்டாயா ஜ்ஞாநநிஷ்டாப்ராப்தி-

---

பட்டதுமாக இருந்தால், பகவான் (தன்னை) வழிபட்ட அன்பனை அர்ஜுநனுக்கு "ஞானநிஷ்டையை அநுஷ்டித்தற்கு உரிய புருஷன் வேறு, கர்மநிஷ்டையை அநுஷ்டித்தற்கு உரிய புருஷன் வேறு" என்றே இங்கு எப்படிக் கூறலாம்? மற்று, "அர்ஜுநன் ஞானம்கர்மம் இரண்டையும் கேட்டுத் தானாகவே (அவற்றை ஒருங்கே) அநுஷ்டிப்பான்; மற்றையோர்க்கோ 'அவை வேறுவேறுபுருஷர்களால் அநுஷ்டிக்கத்தக்கவை' எனக்கூறுவேன்" என்று பகவான் கருத்தெனக்கொண்டால், அப்பொழுது பகவான் விருப்பவெறுப்பினை யுடையவராக, அப்ராமாணிகராக நினைக்கப்பட்டவ ராவர். அதுவோ தக்கதன்று. ஆகவே, எந்தயுக்தியினாலும் ஞானகர்மங்கள் ஒருங்குசேர்தல் அமையா தென்க. (௩)

கர்மயோகமானது ஒருவனைக் கர்மத்தினின்றும் விடுவிக்கும்.

ஞானம் கர்மத்தின் மேலான தென்று அர்ஜுனன் கூறியது நிலைத்தது ; (பகவான் அதனை) மறுக்காமையால். பின்னும், அந்த ஞானநிஷ்டையானது ஸந்யாஸியினாலேயே அநுஷ்டிக்கத்தக்க தென்பதும், "(ஞானகர்மங்கள்) வெவ்வேறு புருஷர்களால் அநுஷ்டிக்கத்தக்கவை" என்னும் திருவாக்கினால் (நிலைத்தது). இப்படியே பகவான் கருத்தென்று தெரியவருகின்றது. இனி "(ஸம்ஸாரக்)கட்டுக்குக்காரணமான கர்மத்திலேயே என்னை ஏவுகிறீர்" என்று மனம்வருந்திய அர்ஜுனன் 'கர்மத்தைச் செய்யமாட்டேன்' என நினைத்திருப்பதாகக் கண்டு, பகவான் "ஒருவன் கர்மங்களை" (௩-௪) என்பதை அருளிச்செய்கின்றார் :

அல்லது, (பின்வருமாறுகொண்டாலும் அமையும்) :—'ஞானகர்மநிஷ்டைகள் ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டிருத்தலால், ஒரேபுருஷன் (அவற்றை) ஒரேஸமயத்தில் அநுஷ்டிக்கக்கூடாமையின், (அவை) ஒன்றையொன்று சார்ந்துநிற்காமலே புருஷார்த்தத்தைத் தருவன' என்பதாயிற்று. ஆகவே, கர்மநிஷ்டையானது ஞானநிஷ்டையைப்

ஹேதுத்வேந புருஷார்த்தஹேதுத்வம், ந ஸ்வாதந்த்ர்யேண; ஜ்ஞாநநிஷ்டா து கர்மநிஷ்டோபாயலப்தா ஸதீ ஸ்வாதந்த்ர்யேண புருஷார்த்தஹேது: அந்யாநபேக்ஷா, இத்யேதமர்த்தம் ப்ரதர்சயிஷ்யந் ஆஹ பகவாந்—

௪. ந கர்மணாமநாரம்பாந் நைஷ்கர்ம்யம் புருஷோऽச்நுதே।
ந ச ஸம்ந்யஸநாதேவ ஸித்திம் ஸமதிகச்சதி ॥

ந கர்மணாம் க்ரியாணாம் யஜ்ஞாதீநாம் இஹ ஜந்மநி ஜந்மாந்தரே வா அநுஷ்டிதாநாம் உபாத்ததுரிதக்ஷயஹேதுத்வேந ஸத்த்வசுத்திகாரணாநாம் தத்காரணத்வேந ச ஜ்ஞாநோத்பத்தித்வாரேண ஜ்ஞாநநிஷ்டாஹேதூநாம்,

"ஜ்ஞாநமுத்பத்யதே பும்ஸாம் க்ஷயாத் பாபஸ்ய கர்மண: ।
யதாऽऽதர்சதலப்ரக்யே பச்யத்யாத்மாநமாத்மநி ॥"

இத்யாதிஸ்மரணாத், அநாரம்பாத் அநநுஷ்டாநாத் நைஷ்கர்ம்யம் நிஷ்கர்மபாவம் நைஷ்கர்ம்யம் ஜ்ஞாநயோகேந நிஷ்டாம் நிஷ்க்ரியாத்மஸ்வரூபேணைவ அவஸ்தாநம் இதி யாவத், புருஷ: ந அச்நுதே ந ப்ராப்நோதி இத்யர்த்த:। "ந கர்மணாமநாரம்பாந் நைஷ்கர்ம்யம் புருஷோऽச்நுதே" இதி வசநாத் தத்விபர்யயாத் தேஷாமாரம்பாத் நைஷ்கர்ம்யமச்நுதே இதி கம்யதே। கஸ்மாத் புந: காரணாத் கர்மணாமநாரம்பாத் நைஷ்கர்ம்யம் நாச்நுதே இதி? உச்யதே, நைஷ்கர்ம்யோபாயத்வாத் கர்மாரம்பஸ்ய। ந ஹி உபாயமந்தரேண

பெறக் காரணமாவதால் புருஷார்த்தத்தைத் தருவதென்பது; ஸ்வதந்திரமாக [தானாகவே] (அது புருஷார்த்தத்தைத் தருவது) அன்று. ஞானநிஷ்டையோ, கர்மநிஷ்டையாகிய உபாயத்தால் கிடைக்கப்பெறுவதாய், பிறஉதவி இல்லாமல் ஸ்வதந்திரமாகவே [நேராகவே] புருஷார்த்தத்தைத் தருவது. என்ற இவ்விஷயத்தைத் தெளிய விளக்கும்பொருட்டுப் பகவான் கூறுகிறார்:

௪. ஒருவன் கர்மங்களைச் செய்யாமையினால் நைஷ்கர்ம்யத்தை [கர்மமற்ற நிலையை]ப் பெறுகிறானில்லை; (அவற்றைத்) துறத்தலினாலேயே ஸித்தியை அடைகிறானுமில்லை.

இப்பிறப்பிலாயினும், முற்பிறப்பிலாயினும் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட யஜ்ஞம் முதலிய கர்மங்கள் முன்செய்த பாவத்தைத் தேயப்பண்ணுவதால் சித்தசுத்தியை உண்டாக்குகின்றன; (அவை) அதனை உண்டாக்குவதனால் ஞானமுண்டாதல்மூலமாக ஞானநிஷ்டைக்குக் காரணமாகின்றன. (அவை அவ்வாறு ஞானத்திற்குக் காரணமாதலை). "பாவகர்மம் தேய்தலாலே மனிதர்க்கு ஞானம் உண்டாகின்றது; (அவ்வளவில் ஒருவன்) துலக்கமான கண்ணாடியிற்போலத் தன்னில் தன்னைக் காண்கிறான்" (ம-சா-௨௦௪-அ) என்பது முதலிய ஸ்மிருதிவசநங்களால் (அறிக). (கர்மங்களைச்) செய்யாமையினால் நைஷ்கர்ம்யத்தை=கர்மம் நீங்கிய தன்மையை, பிரவிருத்தியில்லாமற்போன நிலையை, ஞானயோகத்தால் நிஷ்டையை, அதாவது-தொழிலைப்பெறாத ஆத்மஸ்வரூபமாகவே நிற்றலை ஒருவன் அடையமாட்டான். "ஒருவன் கர்மங்களைச் செய்யாமையினால், நைஷ்கர்ம்யத்தைப் பெறுகிறானில்லை" என்னும் திருவாக்கினால், "அதன் மறுதலையால், (அதாவது-) அவற்றை அநுஷ்டித்தலால் கர்மம்நீங்கிய நிலையைப் பெறுவான்"

उत्पद्यमानायाः श्रुतेः । कर्मयोगोपायत्वं च नैष्कर्म्यलक्षणस्य ज्ञानयोगस्य, श्रुताविह च प्रतिपादनात् । श्रुतौ तावत् प्रकृतस्य आत्मलोकस्य वेद्यस्य वेदनोपायत्वेन "तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन" इत्यादिना कर्मयोगस्य ज्ञानयोगोपायत्वं प्रतिपादितम् । इहापि च—

"संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्तुमयोगतः ।"

"योगिनः कर्म कुर्वन्ति सङ्गं त्यक्त्वात्मशुद्धये ।"

"यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ।" इत्यादि प्रतिपादयिष्यति ॥

ननु च— 'अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्त्वा नैष्कर्म्यमाचरेत्' इत्यादौ कर्तव्यकर्मसंन्यासादपि नैष्कर्म्यप्राप्तिं दर्शयति। लोके च कर्मणामकरणान्नैष्कर्म्यमिति प्रसिद्धतरम्। अतश्च नैष्कर्म्यार्थिनः किं कर्मारम्भेण? इति प्राप्ते आह— **न च संन्यसनादेव** इति । नापि संन्यसनादेव केवलात् कर्मपरित्यागमात्रादेव ज्ञानरहितात् सिद्धिं नैष्कर्म्यलक्षणां ज्ञानयोगेन निष्ठां समधिगच्छति न प्राप्नोति ॥ ४ ॥

என்றுதோன்றுகின்றது. மற்று, எக்காரணத்தால் கர்மங்களைச்செய்யாமையினுல் கர்மங்களினின்று நீங்கிய நிலையைப் பெறமாட்டானென்பது?—கூறுவோம்: கர்மத்தைச் செய்தலே கர்மமற்ற நிலையைப் பெறுதற்கு உபாயமாதலின் என்க. உபாயமின்றி ஒரு பயனைப் பெறுவதில்லையன்றே. நைஷ்கர்ம்ய நிலைமையாகிய ஞானயோகத்திற்குக் கர்மயோகம் உபாயமாம்; (அவ்வாறே,) சுருதியிலும், இங்கு [கீதையிலு]ம் உணர்த்துவதனுல். சுருதியிலோ, இங்குப் பேசிவருகின்றதும் அறியவேண்டியதுமான ஆத்மாவாகிய உலகத்தை அறிதற்கு உபாயமாக "ப்ராஹ்மணர்கள் வேதம்ஓதுதலாலும், யாகத்தாலும், அந்த இதனை [ஆத்மாவை] அறியநாடுகிறுர்கள்" (பி-ச-ச-உஉ) என்பது முதலானவற்றுல், கர்மயோகம் ஞானயோகத்திற்கு உபாயமென்பது உணர்த்தப்பட்டது. இங்கேயும் [கீதையிலும்], "உயர்தோள! ஸந்யாஸமோ, (கர்ம)யோகமின்றிப் பெறுவது கஷ்டமே" (ரு - சு), "யோகிகள் பற்றைவிட்டுச் சித்தசுத்திக்காகக் கர்மத்தைச் செய்கிறுர்கள்" (ரு-கக), "யஜ்ஞமும், தானமும், தவமும் பயனை எதிர்நோக்காதார்க்குத் தூய்மைசெய்வனவாம்" (கஅ - ரு) என்பன முதலியவற்றை(ப் பகவான்) உணர்த்துவர்.

அப்படியானுல், (இனி ஒருசங்கை வருமாறு):—"ஸகலப்பிராணிகட்கும் அபயமளித்தபின்பு நைஷ்கர்ம்யத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும்" என்பதுமுதலான லே, (ஒருவன் தான்) செய்யவேண்டிய கர்மங்களைத் துறத்தலாலும் நைஷ்கா தைப் பெறலாமென்று காட்டப்படுகின்றது. உலகத்திலும், கர்மங்களைச் மையினுல் கர்மம்நீங்கிய தன்மையென்பது(யாவரும்) நன்குஅறிந்த விஷ... நைஷ்கர்ம்யத்தைத் தேடுகிறவனுக்குக் கர்மத்தைச் செய்வதனுல் ஆவ று மில்லை] என்னும் (சங்கை) வந்தது.

*ஆதலால் (ஸ்ரீபகவான்) கூறுகிறுர் **"துறவினுலேயே இல்லை"** - விட்டிடுதல்மாத்திரமேயாகிய ஞானமில்லாத வெறுந்துறவினுலேயே மமற்றநிலையாகிய ஞானயோகநிஷ்டையை அடையமாட்டான்.*

கஸ்மாத் புந: காரணாத் கர்மஸந்ந்யாஸமாத்ராதேவ கேவலாத் ஜ்ஞாநரஹிதாத் ஸித்திம் நைஷ்கர்ம்யலக்ஷணாம் புருஷோ ந அதிகச்சதி? இதி ஹேத்வாகாங்க்ஷாயாம் ஆஹ—

ரு. ந ஹி கஶ்சித் க்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத் ।
கார்யதே ஹ்யவஶ: கர்ம ஸர்வ: ப்ரக்ருதிஜைர்குணை: ॥

ந ஹி யஸ்மாத் க்ஷணமபி காலம் ஜாது கதாசித் கஶ்சித் திஷ்டதி அகர்மக்ருத் ஸந். கஸ்மாத்? கார்யதே ப்ரவர்த்யதே ஹி யஸ்மாத் அவஶ ஏவ அஸ்வதந்த்ர ஏவ கர்ம ஸர்வ: ப்ராணீ ப்ரக்ருதிஜை: ப்ரக்ருதிதோ ஜாதை: ஸத்த்வரஜஸ்தமோபி: குணை: । அஜ்ஞ இதி வாக்யஶேஷ:, யதோ வக்ஷ்யதி "குணைர்யோ ந விசால்யதே" இதி ॥

ஸாங்க்யாநாம் ப்ருதக்கரணாத் அஜ்ஞாநாமேவ ஹி கர்மயோக:, ந ஜ்ஞாநிநாம்; ஜ்ஞாநிநாம் து குணைரசால்யமாநாநாம் ஸ்வதஶ்சலநாபாவாத் கர்மயோகோ நோபபத்யதே । ததா ச வ்யாக்யாதம் 'வேதாவிநாஶிநம்' இத்யத்ர ॥ ரு

யஸ்த்வநாத்மஜ்ஞ: சோதிதம் கர்ம நாரபத இதி, ததஸதிதி ஆஹ—

சா. கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மநஸா ஸ்மரந் ।
இந்த்ரியார்தாந் விமூடாத்மா மித்யாசார: ஸ உச்யதே ॥

அஜ்ஞானிகள் முக்குணங்களாலும் ஆட்டப்படுகிறர்கள்.

மற்று, 'எக்காரணத்தால் ஒருவன் ஞானமில்லாத கேவலகர்மத்துறவினுலே மாத்திரம் கர்மமற்றநிலையாகிய ஸித்தியைப் பெறுவதில்லை' என்பதற்குக் காரணப் (கூற)வேண்டுமிடத்து, (அதனைக்) கூறுகிறர் :

ரு. **ஏனெனில், ப்ரகிருதியினின்றுந் தோன்றும் குணங்களால் ஒவ்வொன்றும் ஸ்வாதீநமற்றுக் கர்மத்திற் செலுத்தப்படுகின்றதாதலால், ஒன்ருவது எக்காலத்தும் ஒருகணப்பொழுதாயினும் தொழிலைச் செய்யாததாக இருப்பதில்லை.**

ஒவ்வொன்றும் - உயிருள்ள ஒவ்வொரு பிராணியும். ஸத்துவம், ரஜஸ், தமஸ் என்பன குணங்கள். ("ஒவ்வொன்றும்" என்பதற்கு முன்) 'அஜ்ஞானியான' என்பது வாக்கியத்தில் தொக்குநிற்கின்றது ; ஏனெனின், "எவன் குணங்களால் அசைக்கப்படுவதில்லையோ" (கச - உங)என (ஞானியைப்பற்றி)க் கூறுவர்.

ஸாங்க்யர்களை வேருகப்பகுத்தலால், அஜ்ஞானிகளுக்கே கர்மயோகம் ; ஞானிகளுக்கு அன்று. குணங்களால் அசைக்கப்படாத ஞானிகளுக்கோ, தங்களிடத்து அசைவு [யாதொருவிகாரமும்] இல்லாமையால் கர்மயோகம் ஒவ்வாது. அவ்வண்ணமே, "எவன் இதனை" (உ-உக) என்றவிடத்து உரைக்கப்பட்டது. (ரு)

அஜ்ஞானிகள் கர்மத்தை விடக்கூடாது.

ஆனல், 'ஆத்மாவை அறியாதவன் (தனக்கு) விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைச் செய்யாதிருப்பது சரியன்று' என்று கூறுகிறர் :

சா. **எவன் கர்மேந்திரியங்களை அடக்கி, இந்திரியவிஷயங்களை மனத்தில் நினைத்துக்கொண்டு மனம்மயங்கி இருக்கின்றனே, அவன், 'ஆசாரக்கள்ளன்' எனப்படுகிறன்.**

கர்மேந்த்ரியாணி ஹஸ்தாதீநி ஸம்யம்ய ஸம்ஹ்ருத்ய ய: ஆஸ்தே திஷ்ட²தி மநஸா ஸ்மரந் சிந்தயந் இந்த்ரியார்தா²ந் விஷயாந் விமூடா⁴த்மா விமூடா⁴ந்த:கரண: மித்²யாசார: ம்ருஷாசார: பாபாசார: ஸ உச்யதே ॥ ௬ ॥

௭. யஸ்த்விந்த்ரியாணி மநஸா நியம்யாரப⁴தே(அ)ர்ஜுந ।
கர்மேந்த்ரியை: கர்மயோக³மஸக்த: ஸ விஶிஷ்யதே ॥

யஸ்து புந: கர்மண்யதி⁴க்ருத: அஜ்ஞ: பு³த்³தீ⁴ந்த்ரியாணி மநஸா நியம்ய ஆரப⁴தே அர்ஜுந கர்மேந்த்ரியை: வாக்பாண்யாதி³பி⁴: । கிமாரப⁴தே? இத்யாஹ — கர்மயோக³ம் அஸக்த: ஸந் ப²லாபி⁴ஸந்தி⁴வர்ஜித: ஸ விஶிஷ்யதே இதரஸ்மாத் மித்²யாசாராத் ॥ ௭ ॥

யத ஏவமத:—

௮. நியதம் குரு கர்ம த்வம் கர்ம ஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: ।
ஶரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்³த்⁴யேத³கர்மண: ॥

நியதம் நித்யம், யோ யஸ்மிந் கர்மணி அதி⁴க்ருத: ப²லாய ச அஶ்ருதம் தத் நியதம் கர்ம, தத் குரு த்வம் ஹே அர்ஜுந யத: கர்ம ஜ்யாய: அதி⁴கதரம் ப²லத: ஹி யஸ்மாத் அகர்மண: அகரணாத் அநாரம்பா⁴த்। கத²ம்? ஶரீரயாத்ரா ஶரீரஸ்தி²தி: அபி ச தே தவ ந ப்ரஸித்³த்⁴யேத் ப்ரஸித்³தி⁴ம் ந க³ச்சே²த் அகர்மண: அகரணாத் । அத: த்³ருஷ்ட: கர்மாகர்மணோ: விஶேஷோ லோகே ॥ ௮ ॥

கைமுதலிய கர்மேந்திரியங்களை அடக்கி, இந்திரியவிஷயங்களை மனத்தில் கருதிக்கொண்டு அகக்கரணம் மயங்கிநிற்பவன் 'ஆசாரக்கள்ளன்,' 'பொய்யொழுக்கமுடையான்,' 'கெட்ட நடக்கையுள்ளவன்' எனப்படுகிறான். (௬)

௭. **அர்ஜுந! மற்று எவன் இந்திரியங்களை மனத்தால் அடக்கிக்கொண்டு, கர்மேந்திரியங்களால் கர்மயோகத்தைப், பற்றற்றவனாய் அநுஷ்டிக்கின்றானோ, அவன் மேலாகிறான்.**

ஆனால், கர்மத்திற்கு உரியவனாகிய எந்த அஜ்ஞானியானவன், மனத்தால் ஞானேந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு, பயனை எதிர்பார்த்தல் இல்லாதவனாய், வாய் கை முதலியகர்மேந்திரியங்களால் கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிக்கின்றானோ,அவன் மற்றைய ஆசாரக்கள்ளனினும் சிறந்தவனாகிறான். (௭)

இப்படியிருப்பதனால்,

௮. **நீ (உனக்கு) அமைந்த கர்மத்தைச் செய்யக்கடவாய்; ஏனெனின், செய்தல் செய்யாமையினும் மேலானது: மற்றும்,(அதனைச்) செய்யாதிருப்பதனால், சரீரத்தைக் கொண்டுசெலுத்தலும் உனக்கு முடியாது.**

எவன் எந்தக்கர்மத்திற்கு உரியவனோ, ஒருபயனைப் பெறும்பொருட்டு (எவனுக்கு எந்தக் கர்மமானது வேதத்திற்) கூறப்படவில்லையோ, (அவனுடைய) அந்த நித்யகர்மமானது -(அவனுக்கு) அவச்யமான கர்மமென்பது. ஏ அர்ஜுந! நீ அதனைச் செய்யவேண்டும். ஏனெனில், செய்தல் செய்யாமையைக்காட்டிலும் பயன்விஷயத்திலே மிக்கஅதிகமானது [செய்தலிலே வரும் பயன், செய்யாமையிலே வரும் பயனைக் காட்டிலும் மிக்க அதிகம்].—எப்படி?—(கர்மத்தைச்) செய்யாமையினால் உனக்குச் சரீரம்நிற்றலும் அமையாது. ஆகவே, (இவ்வாறு) உலகத்திலே, செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் வேறுபாடு கண்டுவைக்கப்பட்டுள்ளது. (௮)

𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌅𑌸𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌮𑍍—

௯. 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰 ॥

“𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍈 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃, 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌅𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯 ॥ ௯ ॥

𑌇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍—

௰. 𑌸𑌹𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌮𑍇𑌷 𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 ॥

𑌸𑌹𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍌 𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌵𑌃 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌏𑌷 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌵𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌫𑌲𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 ॥ ௰ ॥

இன்னும், 'கர்மமானது கட்டுக்குக் காரணமாதலால் (அதனைச்) செய்யக் கூடாது' என்று நீ நினைப்பது எதுவோ, அதுவும் சரியன்று.—எப்படி ?—

௯. யஜ்ஞத்திற்கான கர்மத்தைத்தவிர (மற்றைய கர்மத்தினுல்தான்) இவ்வுலகம் கர்மக்கட்டை யுடைத்து : கௌந்தேய ! அதற்கான கர்மத்தைப், பற்றுவிட்டவனாய் நன்கு செய்யக்கடவாய்.

"யஜ்ஞமே விஷ்ணு" (தை-ஸம்-க-எ-ச) என்னும் சுருதியினுல் யஜ்ஞம் (என்பதற்கு)-ஈச்வரன்(என்று பொருள்). எது அவன்பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்றதோ, அது யஜ்ஞத்திற்கான கர்மம். (கர்மத்திற்கு) உரியவனுய்க் கர்மத்தைச் செய்கிறவன், அந்தக் கர்மமொழிந்த மற்றைய கர்மத்தினுலே கர்மமாகியகட்டைப் பெறுகிறுன்; ஈச்வரனுக்கான கர்மத்தினுலோ (இவ்வாறு கட்டைப்பெறுவது) இல்லை. ஆகவே, கௌந்தேய ! கர்மத்தின்பயனிலே பற்றில்லாதவனுய் ஈச்வரார்ப்பணமாகக் கர்மத்தைச் செய்துவரவேண்டும். (௯)

இக்காரணத்தாலும், (கர்மத்திற்கு) உரியவன் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் :

௰. ப்ரஜாபதியானவர் முதலில் யஜ்ஞங்களோடுகூடவே ப்ரஜைகளைப் படைத்து "(நீங்கள்) இதனுல் [யஜ்ஞத்தால்] அபிவிருத்திசெய்யுங்கள்; இது, உங்களுக்கு வேண்டியவிருப்பங்களைக் கொடுப்பதாக (இருக்கட்டும்" என்று) கூறினர்.

ப்ரஜைகளை - மூன்று வர்ணத்தாரை. **முதலில்** - முன்பு சிருஷ்டித்தொடக்கத்தில். **ப்ரஜாபதி** - ப்ரஜைகளைப் படைப்பவர். **வேண்டிய விருப்பங்களை** - (பெறக்)கருதிய பல ப்ரயோஜனங்களை. (௰)

𑌕𑌥𑌮𑍍?—

௧௧. 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌃 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌤 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌤 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 । 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌆𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌃 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 । 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌥 ॥ ௧௧ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚—

௧௨. 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍𑌹𑌿 𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍈𑌰𑍍𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑍈𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥

𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌵𑍋 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑌶𑍁𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑍈𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌃 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌅𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌆𑌨𑍃𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌅𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌏𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃, 𑌯𑌃 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑌰𑍍𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰 𑌏𑌵 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑍀 ॥ ௧௨ ॥

எப்படி ?—

௧௧. ''(நீங்கள்) இதனுல் தேவர்களை விருத்தியடையச்செய்யுங்கள் : அந்தத் தேவர்கள் உங்களை விருத்தியடையச்செய்யட்டும் ; (இவ்வாறு) ஒருவரை யொருவர் விருத்திசெய்கிறவர்களாய் மேலான நன்மையை அடையுங்கள்.''

தேவர்களை - இந்திரன் முதலானோர்களை. (விருத்தியடையச்செய்யுங்கள் - போஷியுங்கள், திருப்தி செய்யுங்கள்.) இதனுல் - யஜ்ஞத்தினுல். விருத்தியடையச் செய்யட்டும் - மழை முதலியவற்றுல் வளம்பெறச் செய்யட்டும். மேலான நன்மையை - படிப்படியாக ப்ரஹ்மஞானத்தைப் பெறுதலை, அல்லது ஸ்வர்க்கத்தை. [ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடவிரும்புவோனுக்கு, படிப்படியாக ப்ரஹ்மஞானத்தைப் பெறுதல் - மேலான நன்மை ; ஸம்ஸாரவிஷயங்களை அநுபவிக்க விரும்புவோனுக்கு, ஸ்வர்க்கமே - மேலான நன்மை. என வேறுபாடு கண்டுகொள்க.—ஆ.] (௧௧)

அன்றியும்,

௧௨. ''தேவர்கள் யாகங்களால் விருத்தியடைவிக்கப் பெற்றவர்களாய் உங்களுக்கு வேண்டிய போகங்களைக் கொடுப்பார்களன்ருே.'' அவர்கள் கொடுத்தவற்றை இவர்கட்குக் கொடாமல் எவன் அநுபவிக்கின்ருனே, அவன் திருடனே யாவன்.

தேவர்கள் யாகங்களால் விருத்தியடைவிக்கப்பட்டு = திருப்தி அடை பெற்று, ஸ்திரீகள் பசுக்கள் மக்கள் முதலிய இஷ்டமான போகங்களை உ குக் கொடுப்பார்களன்றே. அந்தத் தேவர்கள் கொடுத்த போகங்களை தேவர்களுக்குக் கொடாமல், அதாவது - கடனைத் தீராமல், எவன் தன் சரீரத்தையும் இந்திரியங்களையுமே திருப்திசெய்துவருகின்ருனே, அவன் முதலானோர்களுடைய சொத்தைப் பறித்துக்கொண்ட திருடனே.

𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃—

௧௩. 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑍈𑌃 ।
𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌘𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑌚𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑌶𑌨𑌮𑌶𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚𑍁𑌲𑍍𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍂𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌕𑍃𑌤𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑌿𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 । 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌮𑍍𑌭𑌰𑌯𑍋 𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌘𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌃 𑌯𑍇 𑌪𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌕𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 ॥ ௧௩ ॥

𑌇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂, 𑌜𑌗𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 । 𑌕𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௪. 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥

௧௫. 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

ஆனால், எவர்கள்

௧௩. யாகசேஷத்தைப் புஜிக்கும் ஸாதுக்களோ, (அவர்கள்) எல்லா பாவங்களாலும் விடப்படுகிறார்கள். மற்று, தமக்காக எவர்கள் சமைக்கிறார்களோ, அந்தப் பாவிகள் பாவத்தை உண்கிறார்கள்.

தேவயஜ்ஞம் முதலியவற்றைச் செய்துமுடித்தபின்பு, அவற்றின் சேஷமாய் அமிருதமெனப்படுகின்ற அந்நத்தைப் போஜனஞ்செய்யுந் தன்மையுடையவர்கள், பிராணிஹிம்ஸை நேர்ந்திடுகின்ற அடுப்பு முதலிய ஐந்து இடங்களிலும் உண்டாகின்றனவும், (அறியாது நிகழும்) தவறினால் நேர்ந்த (பிராணி) ஹிம்ஸை முதலியவற்றால் வருகின்றனவுமான எல்லாப்பாவங்களாலும் விடப்படுகிறார்கள். தம்முடைய [தமது உடலையும் இந்திரியங்களையும்] வளர்ப்பவராய்த் தமக்காகச் சமையல் செய்து கொள்ளும் மற்றவரோ, தாங்களும் பாவிகளாகிப் பாவத்தை உட்கொள்ளுகிறார்கள். (ஐந்து இடங்களாவன - அடுப்பு, அரிவாள்மணை, அரைக்கும் யந்திரம், தண்ணீர்க்குடம், துடைப்பம் என்பன. இங்கு நேரும் பாவங்கள், ப்ரஹ்மயஜ்ஞம் முதலிய பஞ்ச மகாயஜ்ஞங்களால் தேய்ந்துவிடும். மநு - ௩ - ௬௮, ௭௧.) (௧௩)

ஜகத்தின் சக்கிரத்தைச் சுற்றிவரச் செய்யவேண்டும்.

இக்காரணத்தாலும், (கர்மத்திற்கு) உரியவன் கர்மஞ்செய்ய வேண்டும்; —ஏனெனில், கர்மமானது ஜகத்தின் சக்கிரத்தைச் செல்லும்படிசெய்வது.—எப்படி? —சொல்லுவோம்:

(கொள்ளும்) உணவினின்று பிராணி(களின் சரீரங்)கள் உண்டாகின்றன: மழையினின்று உணவு உண்டாகின்றது: மழை யாகத்தினின்று உண்டாகின்றது. கர்மத்தை ப்ராஹ்மத்தினின்று ... எல்லாப்பொருளினின்று உண்டானதாக(வும்) ... எங்கும்பரவிய ப்ராஹ்மமானது யாகத்திலே நிலை ...

கசு. ஏவம் ப்ரவர்திதம் சக்ரம் நாநுவர்தயதீஹ ய: ।
அகாயுரிந்த்ரியாராமோ மோகம் பார்த ஸ ஜீவதி ॥

அந்நாத் புக்தாத் லோஹிதரேத:பரிணதாத் ப்ரத்யக்ஷம் பவந்தி ஜாயந்தே பூதாநி । பர்ஜந்யாத் வ்ருஷ்டே: அந்நஸ்ய ஸம்பவ: அந்நஸம்பவ: । யஜ்ஞாத் பவதி பர்ஜந்ய:,

“ அக்நௌ ப்ராஸ்தாஹுதி: ஸம்யகாதித்யமுபதிஷ்டதே ।
ஆதித்யாஜ்ஜாயதே வ்ருஷ்டிர் வ்ருஷ்டேரந்நம் தத: ப்ரஜா: ॥” இதி ஸ்ம்ருதே: ॥ யஜ்ஞ: அபூர்வம் ஸ ச யஜ்ஞ: கர்மஸமுத்பவ: ருத்விக்யஜமாநயோஶ்ச வ்யாபார: கர்ம, தத: ஸமுத்பவ: யஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய அபூர்வஸ்ய ஸ யஜ்ஞ: கர்மஸமுத்பவ: ॥ கச ॥

தச்ச கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் ப்ரஹ்ம வேத: ஸ உத்பவ: ப்ரகாஶகோ யஸ்ய தத் கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் வித்தி விஜாநீஹி । ப்ரஹ்ம புந: வேதாக்யம் அக்ஷரஸமுத்பவம் அக்ஷரம் பரமாத்மா ஸமுத்பவோ யஸ்ய தத் அக்ஷரஸமுத்பவம் । ப்ரஹ்ம வேத இத்யர்த: । யஸ்மாத் ஸாக்ஷாத் பரமாத்மாக்யாத் அக்ஷராத், புருஷநிஶ்வாஸவத் ஸமுத்பூதம் ப்ரஹ்ம தஸ்மாத் ஸர்வார்தப்ரகாஶகத்வாத் ஸர்வகதம் ஸர்வகதமபி ஸத் நித்யம் ஸதா யஜ்ஞவிதிப்ராதாந்யாத் யஜ்ஞே ப்ரதிஷ்டிதம் ॥ கரு ॥

கசு. பார்த்த ! இங்கு எவன் பாவஆயுளையும் இந்திரியவிளையாட்டையும் உடையவனாய் இவ்வாறு செலுத்தப்பட்டுள்ள சக்கிரத்தை அநுஸரிப்பதில்லையோ, அவன் வீணாக உயிர்வாழ்கின்றான்.

ரக்தமாகவும், ரேதஸ் ஆகவும் திரிவதான உட்கொண்ட உணவினின்று (ஸகலருக்கும்) பிரத்தியக்ஷமாகப் பிராணிகள் உண்டாகின்றன. (அந்த) உணவு மழையினின்று உண்டாகின்றது. (அந்த)மழை யாகத்தினின்று உண்டாகின்றது. (என்பதை) “அக்நியிலே போகட்ட ஆகுதியானது நேரே சூரியனைச் சேர, சூரியனிடத்தினின்று மழை உண்டாகின்றது. மழையினின்று உணவும், உணவினின்று பிராணிகளும் (உண்டாகின்றன)” (மநு-௩-எசு) என்னும் ஸ்மிருதியினால் (உணர்க). யஜ்ஞமென்பது அபூர்வம் [= ஒன்று செய்யப்படுகின்ற காலத்திற்கும், பயனைக் கொடுக்கின்ற காலத்திற்கும் நடுவான இடைக்காலத்திலே, தான் ஒருவராலும் காணப்படாது நிற்கின்ற நிலைமை : அதாவது - வெகுகாலத்திற்குமுன் நடந்த காரணமாகிய ஒரு கர்மத்தின் கார்யமாகிய ஒரு பயனை நெடிதுகாலத்திற்குப் பின்னாயினும், வேறு உலகத்திலாயினும் கொடுக்கக்கூடிய ஓர்வகைத்தன்மை]. கர்மமென்பது ரித்விக்குக்களும் யஜமானனுமாகிய இவர்களுடைய தொழில். அந்த யஜ்ஞமோ, அ(ந்தக் கர்மத்)தினின்று உண்டாவது. (கச)

அந்தக் கர்மமும் ப்ரஹ்மத்தினின்று = வேதத்தினின்று வெளிப்படுவது. வேதமென்னும் பெயருடைய ப்ரஹ்மமோ, அழிவில்லாத பரமாத்மாவினின்று தோன்றுவது. ப்ரஹ்மம் (என்பதற்கு) - வேதம் என்று பொருள். மநுஷ்யனிடத்தினின்று மூச்சு (வெளிப்படுவது) போல, பரமாத்மாஎன்னும்பெயரையுடைய அழிவிலாப் பொருளினின்றும் வேதம் நேரே உண்டானதாதலின், (அது) ஸகலவிஷயத்தையும் வெளிப்படுத்துவ தாதலால் ஸகலத்தையும்பற்றியதாயிருப்பினும், யஜ்ஞவிதிகளைப் பிரதாநமாகவுடைமையின் எப்பொழுதும் யஜ்ஞத்திலே நிலைபெற்றதென்க. (கரு)

𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌜𑍍𑌞𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌜𑌗𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌨
𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌹 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌘𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌅𑌘𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂
𑌆𑌯𑍁𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌘𑌾𑌯𑍁𑌃, 𑌪𑌾𑌪𑌜𑍀𑌵𑌨𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍, 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌆𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌆𑌰𑌮𑌣𑌮𑍍 𑌆𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑌃
𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌤𑌾𑌦𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍍
𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 ‘𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍’
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 ‘𑌶𑌰𑍀𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌤𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌦𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 ‘𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ‘𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸
𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌂 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌚 𑌦𑍋𑌷𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂
𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌮𑍍,
𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍋𑌪𑌾𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵

இவ்வுலகத்திலே, கர்மத்திற்குஉரியவனாயுள்ள எவன், இவ்வாறு ஈச்வரனால் வேதங்களையும் யாகங்களையும் முன்னிட்டுச் செலுத்தப்பட்டுள்ள ஜகச்சக்கிரத்தை அநுஸரியாது, பாபஆயுளையும் = பாபவாழ்க்கையையும், இந்திரியங்களினால் விஷயங்களிலே விளையாடுதலையும் உடையவனாய் இருக்கின்றானோ, அவன் ஏ! பார்த்த! வீணாக உயிர்வாழ்கின்றான். (ஜகச்சக்கிரம் - ஜகத்தைக் கொண்டுசெலுத்தும் சக்கிரம். கர்மத்தால் யஜ்ஞமும், யஜ்ஞத்தால் மழையும், மழையினால் உணவும், உணவினால் பிராணிகளும், மீண்டுமிவ்வாறே பிராணிகளால் கர்மமும், கர்மத்தால் யஜ்ஞமும் உண்டாகின்றன என்பது சக்கிரம்போலச் சுற்றிவருதல் காண்க.)

ஆகவே, (கர்மத்திற்கு)உரிய அஞ்ஞானியானவன் கர்மத்தைச் செய்யவே வேண்டுமென்பது (இந்த) ஸந்தர்ப்பத்தின் பொருள். (கர்மத்திற்கு) உரியவனாய் ஆத்மாவை அறியாதிருப்பவன், ஆத்மஞான நிஷ்டைக்கு ஏற்ற தகுதி பெறுதற்கு முந்தி அது [ஆத்மஞானம்] (தனக்குக்) கைகூடும்படிக்குக் கர்மயோகத்தை அநுஷ்டித்தல்வேண்டும் என்பது "ஒருவன்" (௩-௪) என்ற இதுமுதல் "அன்றியும்" (௩-௮) என இவ்வாறுள்ள (நூல்) வரையிலும் உணர்த்தப்பட்டது. (பின்னும்,) "யஜ்ஞத்திற்கான" (௩-௯)என்பதுமுதலாக "அவன் வீணாக" (௩-௧௬)என இவ்வாறு சுலோகங்களை நூலினாலும், (கர்மத்திற்கு) உரியவனாய் ஆத்மாவை அறியாதிருப்பவன் கர்மத்தை அநுஷ்டிக்கும் விஷயத்திலே பல காரணங்கள், இடையே நேர்ந்த ப்ரஸ்தாபத்தால் கூறப்பட்டன. அதனைச் செய்யாமலிருந்தாலும் குற்றம் கூறப்பட்டது. (௧௬)

ஆத்மாவை அறிபவனுக்குக் கர்மயோகம் அன்று.

(இது) இங்ஙனம் நிற்க. "இவ்வாறு செலுத்தப்பட்ட சக்கிரத்தை யாவரும் அநுஸரிக்கவேண்டியதா? அல்லது, ஆத்மாவை அறியாதவன் முற்கூறிய கர்மயோகத்தை அநுஷ்டித்தலாகிய உபாயத்தால் அடையக்கூடியதும், ஆத்மாவை அறியும் ஸாங்க்யர்களால் அநுஷ்டிக்கத்தக்கதுமான ஞானயோக நிஷ்டையைப் பெறாதவன்

இத்யேவமர்ஜுநஸ்ய ப்ராப்தாயாமாஶங்காயாம் ஸ்வயமேவ ஶாஸ்த்ரார்தஸ்ய விவேகப்ர-திபத்த்யர்தம் "ஏதம் வை தமாத்மாநம் விதித்வா நிவ்ருத்தமித்யாஜ்ஞாநா: ஸந்த: ப்ரா-ஹ்மணா: மித்யாஜ்ஞாநவத்பி: அவஶ்யம் கர்தவ்யேப்ய: கர்மப்யோ வ்யு-த்தாய பிக்ஷாசர்யம் ஶரீரஸ்திதிமாத்ரப்ரயுக்தம் சரந்தி ந தேஷாமாத்மஜ்ஞாந-நிஷ்டாவ்யதிரேகேண அந்யத் கார்யமஸ்தி" இத்யேவம் ஶ்ருத்யர்தமிஹ கீதா-ஶாஸ்த்ரே ப்ரதிபிபாதயிஷிதமாவிஷ்குர்வந்நாஹ பகவாந்—

௧௭. யஸ்த்வாத்மரதிரேவ ஸ்யாதாத்மத்ருப்தஶ்ச மாநவ: ।
ஆத்மந்யேவ ச ஸந்துஷ்டஸ்தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே ॥

யஸ்து ஸாங்க்ய: ஆத்மஜ்ஞாநநிஷ்ட: ஆத்மரதி: ஆத்மநி ஏவ ரதி: ந விஷயேஷு யஸ்ய ஸ ஆத்மரதிரேவ ஸ்யாத் ஆத்மத்ருப்தஶ்ச ஆத்மநைவ த்ருப்த: ந அந்நரஸாதிநா ஸ மாநவ: மநுஷ்ய: ஸம்ந்யாஸீ ஆத்மந்யேவ ச ஸந்துஷ்ட: । ஸந்தோஷோ ஹி பாஹ்யார்தலாபே ஸர்வஸ்ய பவதி, தம் அநபேக்ஷ்ய ஆத்மந்யேவ ச ஸந்துஷ்ட: ஸர்வதோ வீததிருஷ்ண இத்யேதத் । ய: ஈத்ருஶ ஆத்மவித் தஸ்ய கார்யம் கரணீயம் ந வித்யதே நாஸ்தி இத்யர்த: ॥ ௧௭ ॥

மாத்திரமே (அநுஷ்டிக்கவேண்டியதா ?)'' என்ற இவ்வாறான விஷயத்தை, (கேட் போர்க்கு இந்) நூற்பொருள் தெளிவாய்த் தெரியும்பொருட்டுப் பகவான் தாமே அர்ஜுனன் வினவாகச் சங்கித்து, ''பிராமணர்கள் பிரஸித்தமான இந்த ஆத்மாவை அறிந்து, பொய்யறிவு நீங்கப்பெற்று, பொய்யறிவுள்ளவரால் அவசியம் பாராட்டப் படுவனவாகிய மக்களாசை முதலியவற்றைத் துறந்து, பின்பு உடல்நிற்றற்குமாத் திரம் வேண்டிய பிச்சையெடுத்தலைச் செய்து திரிகின்றார்கள் ; அவர்கட்கு ஆத்ம ஞானநிஷ்டையைத்தவிர வேறுகார்யம் இல்லை'' (பி - ந - ரு - க) என்ற இவ்வாறான வேதப்பொருளே இந்தக் கீதாசாஸ்திரத்திலே உணர்த்தக்கருதியது என்பது வெளி யாதற்பொருட்டுக் கூறுகிறார் :

௧௭. மற்று, எந்த மனிதன் ஆத்மாவினிடத்தே மகிழ்ச்சியுடையவனாய், ஆத்மாவிலேயே த்ருப்திபெற்றவனாய், ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமுள்ளவனாய் இருக்கின்றானோ, அவனுக்கு(உலகவ்யவகாரமும் வேதவ்யவகாரமுமான)கார்யம் இல்லை.

ஆனால் எந்த ஸாங்க்யன் ஆத்மாவை அறிதலிலே உறுதியாகநின்று ஆத்மாவி னிடத்தேயன்றி விஷயங்களிலே மகிழ்ச்சியில்லாதவனாகவும், ஆத்மாவினாலேயேயன்றி உணவுருசி முதலியவற்றால் திருப்திபெறாதவனாகவும் இருக்கின்றானோ, அந்த ஸந் யாஸியான மனிதன் ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷித்திருக்கிறான். (பணம் முத லிய) வெளிப்பொருள்களைப் பெறுதலாலன்றோ யாவர்க்கும் ஸந்தோஷம் உண்டா கின்றது. (இவனோ,) அ(ந்தப் பணம் முதலியவற்றைப் பெறுவ)தை வேண்டாது ஆத் மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமடைந்தவன் : எல்லாவற்றிலும் ஆசைநீங்கியவன் என்பதாம். எவன் இத்தகைய ஆத்மஞானியாக இருக்கின்றானோ, அவன் செய்ய வேண்டியது (ஒன்றும்) இல்லை என்க. (௧௭)

𑌯𑌥𑌾𑌹—

௨௦. *𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ।*
𑌲𑍋𑌕𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌕𑌷𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌶𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌯𑌃 । 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃, 𑌤𑌤𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌅𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌥 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌃 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑌜𑌾𑌨𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍃𑌤𑌂; 𑌤𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌿; 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌏𑌵 𑌅𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃, 𑌤𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥ ௨௦ ॥

𑌲𑍋𑌕𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿? 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

ஞானிகள் ஸாதாரணஜனங்களுக்கு நல்லொழுக்கத்தை நடத்திக்காட்டவேண்டும்.

இன்னும், எதனால்

௨௦. *ஜநகர்முதலானோர்கள் கர்மத்தினாலேயே ஸித்திபெற்றார்களோ, (அதனாலும்,) நீ உலகத்தை நல்வழியில் நடக்கச்செய்தலை நன்கு ஆலோசித்தும், (கர்மத்தைச்) செய்யத்தகுந்தவனே ஆகிறாய்.*

ஏனெனில், முன்னோர்களான க்ஷத்திரியர்களாகிய ஜநகர், அச்வபதி முதலான ஞானிகள் கர்மத்தினாலேயே முக்திபெற முயன்றார்கள். (அச்வபதியைப்பற்றி சா-௫-௨-௪ பார்க்க.) அவர்கள் நல்லறிவைப் பெற்றவராயின்,—அப்பொழுது ப்ராரப்த கர்மம் இருந்தமையால் கர்மத்தோடுகூடவே கர்மத்தைத் துறவாமலே முக்திபெற முயன்றார்கள் என்பது பொருள். ஜநகர் முதலானோர்கள் நல்லறிவைப்பெறாதவர்களானாலோ,—அப்பொழுது சித்தசுத்திக்கு ஸாதனமான கர்மத்தைக்கொண்டு, முக்திபெறப் படிப்படியாக முயன்றார்கள் என்று (இச்)சுலோகம் உரையிடத்தக்கது.

இனி, "ஜநகாதியருமான முன்னோர்களும் அஜ்ஞானிகளாயிருக்கும்பொழுது தான் நித்யகர்மத்தைச் செய்தார்கள்; அதனால், 'நல்லறிவு உடையவனாய்ப் புருஷார்த்தங்களைகூடப்பெற்ற வேறொருவன் அவச்யம்(கர்மத்தைச்)செய்யவேண்டியதென்பது' அமையாது" என்று நீ நினைத்தாலும், (க்ஷத்திரிய ஜந்மத்தை இப்பொழுது உனக்குத் தந்துள்ள) ப்ராரப்தகர்மத்திற்கு உட்பட்டிருக்கின்ற நீ உலகம் தீவழியிற் செல்லுதலைத் தடுத்தலாகிய (இப்)பயனைமாத்திரமாவது நன்றாகஆலோசித்து(க் கர்மத்தை)ச் செய்யவேண்டும். (௨௦)

உலகநன்மையை யார் செய்யவேண்டும்?—எப்படி(ச் செய்யவேண்டும்) என்பது?—கூறுவோம்:

तथा च को दोष इति? आह—

उ४. उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्यां कर्म चेदहम् ।
सङ्करस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः ॥

उत्सीदेयुः विनश्येयुः इमे सर्वे लोकाः लोकस्थितिनिमित्तस्य कर्मणः अभावात् न कुर्यां कर्म चेदहम्। किञ्च— सङ्करस्य च कर्ता स्याम्। तेन कारणेन उपहन्याम् इमाः प्रजाः। प्रजानामनुग्रहाय प्रवृत्तः उपहतिम् उपहननं कुर्याम् इत्यर्थः। मम ईश्वरस्य अननुरूपम् आपद्येत ॥ उ४ ॥

यदि पुनः अहमिव त्वं कृतार्थबुद्धिः, आत्मविदन्यो वा, तस्यापि आत्मनः कर्तव्याभावेऽपि परानुग्रह एव कर्तव्य इत्याह—

उ५. सक्ताः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत ।
कुर्याद्विद्वांस्तथासक्तश्चिकीर्षुर्लोकसङ्ग्रहम् ॥

सक्ताः कर्मणि "अस्य कर्मणः फलं मम भविष्यति" इति। के? अविद्वांसः यथा कुर्वन्ति भारत, कुर्याद्विद्वानात्मवित् तथा असक्तः सन्। तद्वत् किमर्थं करोति? तत् शृणु— चिकीर्षुः कर्तुमिच्छुः लोकसङ्ग्रहम् ॥ उ५ ॥

அவ்வாறு (இருந்தால், வரும்) கெடுதி என்ன என்பது ?—கூறுகிறார் :

உச. **யான் கர்மத்தைச் செய்யாவிடில், இந்த உலகங்கள் அழிந்துபோகும் : ஜாதிக்கலப்புக்குக் காரணமு மாவேன் : இந்த ப்ராணிகளைக் கெடுத்தவன் ஆவேன்.**

நான் கர்மத்தைச் செய்யாவிடில், உலகம் நிலைபெறுதற்குக் காரணமான கர்மம் இல்லாமையால், இந்த உலகங்களெல்லாம் கெட்டுவிடும் : அன்றியும், ஜாதிக்கலப்பைச் செய்பவனுமாவேன். அக்காரணத்தால், இந்த ப்ராணிகளைக் கெடுத்தவனாவேன். 'ப்ராணிகளை அநுக்கிரகிக்கப்புகுந்த யான் அவைகட்குக் கெடுதிசெய்வேன்' என்பது ஈச்வரனான எனக்குத் தகாததாகும். (உச)

ஞானியின் கர்மத்திற்கும், அஜ்ஞானியின் கர்மத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு.

நீயாவது, அல்லது வேறொருவனாவது என்னைப்போல ஆத்மாவை அறிந்தவனாகவும், (தனக்குப்)புருஷார்த்தங்கைகூடிவிட்டதென்னும் புத்தியையுடையவனுமாகவும் இருந்தால், அவனுக்கும் தான்செய்யவேண்டியது (ஒன்றும்) இல்லாமலிருந்தாலும், (அவனும்) பிறரை ஈடேற்றுதலையே செய்யவேண்டும் என்று கூறுகிறார் :

உரு. **பாரத ! எப்படி அஜ்ஞானிகள் கர்மத்தில் பற்றுடையவராய்(க் கர்மத்தைச்) செய்கிறார்களோ, அப்படியே ஞானிகள் (கர்மத்திற்)பற்றில்லாதவராய் உலகத்தைக் காக்கவிரும்பி (கர்மத்தை)ச் செய்யவேண்டும்.**

"(நான் செய்கின்ற) இக்கர்மத்தின்பயன் எனக்கு வரும்" என்று கர்மங்களில் பற்றுள்ளவர்கள்[பயனை எதிர்நோக்கியிருப்பவர்கள்]—யார் ?—அஜ்ஞானிகள். (அவர்கள்) எவ்வாறு (கர்மங்களைச்) செய்கிறார்களோ, அவ்வாறே ஆத்மாவை அறிந்தவன் பற்றில்லாதவனாய் (அவற்றைச்) செய்யவேண்டும்.—அ(வன், அஜ்ஞானி செய்கிற)துபோல எதற்காகச் செய்கிறான் ?—அதனைக் கேள் : உலக நன்மையைச் செய்யவிரும்பி. (உரு)

மூட: அஹங்காரவிமூடாத்மா கார்யகரணஸங்காதாத்மப்ரத்யய: அஹங்கார: தேஹவிஷயம் ஏதத் க்ருத்வா அஹங்காரணம் யஸ்ய ஸ: ஸ்வயம் கார்யகரணயோ: கார்யகரணாதிகாரீ அவித்யயா கர்மாணி க்ருதாநி மந்யமாந: தத்தத்கர்மணாம் அஹம் கர்தா இதி மந்யதே ॥ ௨௭ ॥

ய: புந: வித்வாந்—

௨௮. தத்த்வவித்து மஹாபாஹோ குணகர்மவிபாகயோ: ।
குணா குணேஷு வர்தந்த இதி மத்வா ந ஸஜ்ஜதே ॥

தத்த்வவித் து மஹாபாஹோ । கஸ்ய தத்த்வவித்? குணகர்மவிபாகயோ: குணவிபாகஸ்ய கர்மவிபாகஸ்ய ச தத்த்வவித் இத்யர்த: । குணா: கரணாத்மகா: குணேஷு விஷயாத்மகேஷு வர்தந்தே ந ஆத்மா இதி மத்வா ந ஸஜ்ஜதே ஸக்திம் ந கரோதி ॥ ௨௮ ॥

யே புந:—

௨௯. ப்ரக்ருதேர்குணஸம்மூடா: ஸஜ்ஜந்தே குணகர்மஸு ।
தாநக்ருத்ஸ்நவிதோ மந்தாந் க்ருத்ஸ்நவிந்ந விசாலயேத் ॥

ப்ரக்ருதே: குணை: ஸம்யக் மூடா: ஸம்மோஹிதா: ஸந்த: ஸஜ்ஜந்தே குணாநாம் கர்மஸு குணகர்மஸு "வயம் கர்ம குர்ம: பலாய" இதி । தாந்

யப்படுகின்றன. 'சரீர இந்திரியங்களின் சேர்க்கையே ஆத்மா' என்னும் எண்ணமாகிய அகங்காரத்தால் பலவகையாக மயங்கியுள்ள அந்தக்கரணமுடையவன், (அதாவது -) சரீர இந்திரியங்களுடைய தன்மையையுடையவனாய் [தன்னை அத்தன்மையனாகவே நினைப்பவனாய்], 'சரீர இந்திரியங்களே நான்' என்று எண்ணுகின்ற இவன், அஜ்ஞானத்தால் ஆத்மாவினிடத்துக் கர்மங்களை(ஏற்றி)க்கொண்டு, அந்தந்தக் கர்மங்களுக்கு "கர்த்தா நான்" எனக் கொள்கிறான். (௨௭)

ஆனால், எவன் ஞானியோ, (அவன் எப்படிக் கொள்கிறான் எனில்)—

௨௮. **உயர்தோளா! குணங்களும் (அவற்றின்) தொழில்களுமாகிய (இ)வற்றின் பிரிவுகளினுடைய உண்மையையுணர்ந்தவனோ, 'இந்திரியங்கள் விஷயங்களின்வழியே செல்லுகின்றன' எனக் கொண்டு (கர்மங்களிற்)பற்றுக்கொள்வ தில்லை.**

உயர்தோளா! உண்மையையுணர்ந்தவனோ,— எவற்றினுடைய உண்மையை யுணர்ந்தவன்?—குணங்களுடைய பிரிவும், (அவற்றின்)தொழில்களுடைய பிரிவுமாகிய (இ)வற்றினுடைய உண்மையையுணர்ந்தவன் "இந்திரியங்களாகிய குணங்கள் விஷயங்களாகிய குணங்களிற் செல்லுகின்றன, ஆத்மா அன்று" எனக் கொண்டு, (கர்மங்களில்) பற்றுவைப்ப தில்லை. (௨௮)

மற்று, எவர்கள்

௨௯. **ப்ரகிருதியின் குணங்களால் முற்றும் மயங்கியவராய், குணங்களுடைய கர்மங்களிலே பற்றுக்கொள்கிறார்களோ, அந்த முற்றும் உணராத அஜ்ஞானிகளை முற்றும்உணர்ந்தவன் கலங்கும்படி செய்யக்கூடாது.**

(அஜ்ஞானிகள்) ப்ரகிருதியின் குணங்களால் நன்றாக மயங்கியுள்ளவர்களாய், "நாம் கர்மத்தைச் செய்கிறோம் (அதனுடைய) பயனைப் பெறுதற்காக" எனக் குண

கர்மஸு ஸக்தா: அக்ருத்ஸ்னவித: கர்மபலமாத்ரதர்சின: தான் மந்தான் மந்தப்ரஜ்ஞான் க்ருத்ஸ்னவித் ஸ்வயம் ந விசாலயேத் புத்திபேதகரணமேவ சாலனம் தத் ந குர்யாதித்யர்த: ॥ ௨௯ ॥

கதம் புன: கர்மண்யதிக்ருதேனாஜ்ஞேன முமுக்ஷுணா கர்ம கர்தவ்யம் இதி? உச்யதே—

௩௦. மயி ஸர்வாணி கர்மாணி ஸந்ந்யஸ்யாத்யாத்மசேதஸா ।
நிராசீர்நிர்மமோ பூத்வா யுத்யஸ்வ விகதஜ்வர: ॥

மயி வாஸுதேவே பரமேச்வரே ஸர்வஜ்ஞே ஸர்வாத்மனி ஸர்வாணி கர்மாணி ஸந்ந்யஸ்ய நிக்ஷிப்ய அத்யாத்மசேதஸா விவேகபுத்த்யா "அஹம் கர்தா ஈச்வராய ப்ருத்யவத் கரோமி" இத்யனயா புத்த்யா । கிஞ்ச— நிராசீ: த்யக்தாசீ: நிர்மம: மமபாவ: நிர்கத: யஸ்ய தவ ஸ த்வம் நிர்மமோ பூத்வா யுத்யஸ்வ விகதஜ்வர: விகதஸந்தாப: விகதசோக: ஸன் இத்யர்த: ॥ ௩௦ ॥

யதேதன்மம மதம் "கர்ம கர்தவ்யம்" இதி ஸப்ரமாணமுக்தம் தத் ததா—

௩௧. யே மே மதமிதம் நித்யமனுதிஷ்டந்தி மானவா: ।
ச்ரத்தாவந்தோऽனஸூயந்தோ முச்யந்தே தேऽபி கர்மபி: ॥

ங்களுடைய கர்மங்களிலே பற்றுவைக்கிறார்கள். முற்றும்உணர்ந்த ஆத்மஞானியானவன், கர்மத்தின் பயனைமட்டும் பார்ப்பவராய்க் கர்மத்திலே பற்றினையுடைய அந்த மந்தபுத்திகளை, தான் கலங்கும்படி செய்யக்கூடாது : (அவர்களுடைய நிச்சய)புத்தியைப் பேதிக்கும்படிசெய்தலே - கலங்கும்படிசெய்தல் ; அதனைச் செய்யக்கூடாது என்பது பொருள். (௨௯)

ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட விரும்புகிறவன் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டியவிதம்.

ஆனால், கர்மத்திற்கு உரியவனும், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புபவனுமான அஜ்ஞானி எப்படிக் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது ?—(விடை) கூறப்படுகின்றது :

௩௦. ஆத்மாவைப்பற்றிய மனத்தோடு ஸகலகர்மங்களையும் என்னிடத்துவைத்து, ஆசையற்றவனாய் மமகாரமில்லாதவனாய்த் துயரம்நீங்கிப் போர்செய்யக்கடவாய்.

எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாகவும் முற்றும் உணர்ந்தவனாகவும் பரமேச்வரனாகவுமுள்ள கடவுளாகிய வாஸுதேவனை என்னிடத்து, "நான் செய்பவன்; ஈச்வரனுக்காகத் தொண்டன்போல(க் கர்மத்தைச்)செய்கிறேன்" என்ற இவ்விவேகபுத்தியோடு கர்மங்களெல்லாவற்றையும் அர்ப்பித்துப் பின்னும் ஆசையும், '(இது) எனது' என்னும்(பற்றும்)அற்றவனாய் மனங்கலங்கித் துயரமுறாது போர்செய்யவேண்டும் என்க. (௩௦)

"(அஜ்ஞானி)கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்று (யான்)நியாயத்தோடு கூறியுள்ள என்னுடைய இக்கொள்கையை அவ்வாறு (அநுஷ்டிப்பவர்கள் படிப்படியாக முக்தி பெறுகிறார்கள்)—

௩௧. எந்த மனிதர்கள் என்னுடைய இக்கொள்கையை இடக்குப்பேசாமல் நம்பிக்கையொடு எப்பொழுதும் அநுஷ்டிக்கிறார்களோ, அவர்களும் கர்மங்களால் விடப்படுகிறார்கள்.

யெ ஜெ ஊீயஸ் ஐஷ்ம் ஊதம் நிதூஷ் அநுாதிஷ்ஷூஞி ஊநுாவதூஞெ ஊாநவாஃ ஊநுாஷ்ஷாஃ ஶ்ரஜாவஷஃ ஶ்ரூஷூயா ஈாஃ அநஸூயஷஃ அஸூயாம் வ ஊயி வாஶ- ம்ாரள வாஸுாஜெவெ அகுாவபூஷஃ ஊாவ்யூஷெ தெஜவி வாவம்ஜுதாஃ கூஊஷிஃ யஊரியஊரியெவ்யூஃ ॥ ௩௧ ॥

௩௨. யெ லெவதஜஸூஸூயஷஃ நாநுாதிஷ்டூஷி ஜெ ஊதழ் ।
ஸவ-ஜ்ஞாநவிஶஷாம்ஷாநு விஜி நஷ்டாநவெதஸஃ ॥

யெ துா தவிவரீதாஃ வாதக ஜெ ஊஊ ஊதழ் அஸூஸூயஷஃ நிஜஷஃ ந அநுாதிஷ்டூஷி நாநுாவதூஞெ ஸவெஷ்ஷா ஜ்ஞாநெஷ்ஷா விவியம் ஊஜுஷாஃ தெ ஸவ-ஜ்ஞாநவிஶஷாஃ தாநு விஜி ஜாநீஹி நஷ்டாநு நாஶம் மதாநு அவெதஸஃ அவிவெகிநஃ ॥ ௩௨ ॥

கஸாக வாுநஃ காரணாக கூீயம் ஊதம் நாநுாதிஷ்ஷஃ வாயஊாநு அநுாதிஷ்டூஷி, ஷுயஊம் வ ந அநுாவதூஞெ, கூதூாதிகுஷூாஃ கயம் ந விஜூதி கூஶாஸநாதிகுஊஜொஷாக ?—

௩௩. ஸஜ்ரஶம் வெஷ்டதெ ஷஸ்ஸாஃ வூக்ருதெஃ ஜ்ஞாநவாநவி ।
வூக்ருதிம் யாஷி ஹூதாநி நி஗்ரஹஃ கிம் கரிஷ்யதி ॥

பரமாசார்யனாகிய வாஸுதேவனான என்னைப்பற்றி,(மடமையினாலாவது, "என்னையே தஞ்சமாகக்கொள் என்று பகவான் தற்புகழ்ச்சி செய்கின்றார்" என இது போன்றவற்றைக் காரணமாகக்கொண்டாவது)இடக்குப் பேசாமல், நம்பிக்கையோடு என்னுடைய இக்கொள்கையை அநுஸரிக்கின்ற இத்தகையோரும், தருமஅதர்மங்கள்என்னும் பெயரையுடைய கர்மங்களால் விடப்படுகிறார்கள். [அஸூயை - குணமாயுள்ள தனுடைய நலத்தைப் பொறாது, எவ்வகையினாலாவது அதனிடத்தே குற்றத்தை ஏற்றுதல் : இடக்குப் பேசுதல்.] (௩௧)

௩௨. **ஆனால், இடக்குப்பேசுகின்ற எவர்கள் என்னுடைய இக்கொள்கையை அநுஷ்டிப்பதில்லையோ, அவர்களை, அவிவேகிகளாகவும் (ஸகுணநிர்குணங்களைப்பற்றிய) அறிவிலெல்லாம் பலவாறாக மயங்கியவர்களாகவும் அழிந்துபோனவர்களாகவும் தெரிந்துகொள்.**

எவர்கள் - (முந்தின சுலோகத்திற் கூறிய) அவர்கட்கு விபரீதமானவர்கள். ()

ஒருவனுடைய நடக்கையானது அவன் ஸ்வபாவத்திற்கு வசமாயிருத்தல்.

(அவர்கள்) எக்காரணத்தால் உமது கொள்கையை அநுஷ்டியாது, பிறருடைய தருமங்களை அநுஷ்டிக்கிறார்கள்? ஸ்வ[தமது] தருமத்தையும் அநுஸரிப்பதில்லை? உமக்கு மாறாக நடப்பவர்கள் உங்களுடைய கட்டளையை மீறுதலாகிய குற்றத்திற்கு ஏன் அஞ்சுவதில்லை?—

௩௩. **ஞானமுள்ளவனுங்கூடத் தன்னுடைய ஸ்வபாவத்திற்கேற்ப நடக்கிறான் : பிராணிகள்(எல்லாம் தம்தம்)ஸ்வபாவத்தைஅநுஸரிக்கின்றன. தடுப்பது என்ன செய்யும்? [அந்த ஸ்வபாவத்தைத் தடுக்க ஒருவராலும் முடியாது.]**

தே । ஶாஸ்த்ரார்தே ப்ரவ்ருத்த: பூர்வமேவ ராகத்வேஷயோ: வஶம் நாகச்சேத் । யா ஹி புருஷஸ்ய ப்ரக்ருதி: ஸா ராகத்வேஷபுர:ஸரைவ ஸ்வகார்யே புருஷம் ப்ரவர்தயதி ; ததா ஸ்வதர்மபரித்யாக: பரதர்மாநுஷ்டாநம் ச பவதி । யதா புந: ராகத்வேஷௌ தத்ப்ரதிபக்ஷேண நியமயதி ததா ஶாஸ்த்ரத்ருஷ்டிரேவ புருஷோ பவதி, ந ப்ரக்ருதிவஶ: । தஸ்மாத் தயோ: ராகத்வேஷயோ: வஶம் ந ஆகச்சேத், யத: தௌ ஹி அஸ்ய புருஷஸ்ய பரிபந்திநௌ ஶ்ரேயோமார்கஸ்ய விக்நகர்தாரௌ தஸ்கரௌ இவ பதி ॥ ௩௪ ॥

தத்ர ராகத்வேஷப்ரயுக்த: மந்யதே ஶாஸ்த்ரார்தமப்யந்யதா "பரதர்மோऽபி தர்மத்வாத் அநுஷ்டேய ஏவ" இதி ; ததஸத் —

௩௫. ஶ்ரேயாந் ஸ்வதர்மோ விகுண: பரதர்மாத் ஸ்வநுஷ்டிதாத் ।
ஸ்வதர்மே நிதநம் ஶ்ரேய: பரதர்மோ பயாவஹ: ॥

ஶ்ரேயாந் ப்ரஶஸ்யதர: ஸ்வோ தர்ம: ஸ்வதர்ம: விகுணோऽபி விகதகுணோऽபி அநுஷ்டீயமாந: பரதர்மாத் ஸ்வநுஷ்டிதாத் ஸாத்குண்யேந ஸம்பாதிதாதபி । ஸ்வதர்மே ஸ்திதஸ்ய நிதநம் மரணமபி ஶ்ரேய: பரதர்மே ஸ்திதஸ்ய ஜீவிதாத் । கஸ்மாத் ? பரதர்ம: பயாவஹ: நரகாதிலக்ஷணம் பயமாவஹதி இதி ॥ ௩௫ ॥

திரவிஷயத்தை மேற்கொண்டவன் முதலிலிருந்தே விருப்புவெறுப்புக்களுக்கு உட்படக்கூடாது. ஏனெனில், எது புருஷனுடைய ப்ரகிருதியோ, அது விருப்புவெறுப்புக்களை முன்னிட்டே தன் கார்யத்தில் (அப்)புருஷனைச் செலுத்துகின்றது; அப்பொழுது தன் தருமத்தைக் கைவிடுதலும் பிறர் தருமத்தைக் கைக்கொள்ளலும் உண்டாகின்றன; ஆனால், எப்பொழுது (ஒருவன்) விருப்புவெறுப்புக்களை அவற்றின் விரோதி (யான விவேகபுத்தி)யினால் தடுத்தாளுகின்றானோ, அப்பொழுது (அப்)புருஷன் சாஸ்திரத்தில் கருத்துள்ளவனாகவே ஆகின்றானேயன்றிப் பிரகிருதிக்கு வசமாவதில்லை. வழியில் திருடர்கள்போல, அவை [விருப்புவெறுப்புக்கள்] இப்புருஷனுக்கு நல்வழிக்கு இடையூறு செய்வனவாதலால், அவ்விருப்புவெறுப்புக்கட்கு வசமாகக்கூடாது. (சாஸ்திரீயமான விவேகபுத்தியினால், நல்லனவற்றை எண்ணிச்செய்தலும், தீயனவற்றை எண்ணித்தவிர்தலும் கூடும் என்பது, தேர்ந்த கருத்து.) (௩௪)

இனி, விருப்புவெறுப்புக்களால் தூண்டப்பட்டவன், "பிறருடைய தருமமும் தருமமாதலால் செய்யத்தக்கதுதான்" எனச் சாஸ்திரவிஷயத்தை வேறுவிதமாக[மாறுக]க் கொள்கிறான் ; அது சரியன்று :

௩௫. நன்கு அநுஷ்டிக்கப்பட்டதான பிறருடைய தருமத்தைக்காட்டிலும் குணமில்லாத[நன்கு அநுஷ்டிக்கப்படாத]தன் தருமம் மேலானது ; தன் தருமத்திலே சாதல் நல்லது ; பிறருடைய தருமம் அபாயத்தை விளைப்பது.

செவ்வையாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டதான பிறருடைய தர்மத்தைக்காட்டிலும் சொந்த தருமமானது குறைவாக அநுஷ்டிக்கப்பட்டாலும் மேலானது. பிறருடைய தருமத்திலிருந்து வாழ்வதைக்காட்டிலும் சொந்த தருமத்திலிருந்து சாதலும் நல்லதாம்.—எதனால்?—பிறருடைய தருமமானது நரகம்முதலான அபாயத்தை விளைக்கின்றது என்பதனால் என்க. (௩௫)

யத்யபி கூ-நயமூலம் 'த்யாயதோ விஷயாந்' 'ராகத்வேஷௌ ஹ்யஸ்ய பரிபந்திநௌ' இதி ச உக்தம் ; விக்ஷிப்தம் அநவதாரிதம் ச யத் உக்தம் தத் ஸங்க்ஷிப்தம் நிஸ்சிதம் ச இதமேவ இதி ஜ்ஞாதுமிச்சந் அர்ஜுந உவாச, ஜ்ஞாதே ஹி தஸ்மிந் தது-ச்சேதாய யத்நம் குர்யாம் இதி—

அர்ஜுந உவாச ||

௩௬. அத கேந ப்ரயுக்தோऽயம் பாபம் சரதி பூருஷ: |
அநிச்சந்நபி வார்ஷ்ணேய பலாதிவ நியோஜித: ||

அத கேந ஹேதுபூதேந ப்ரயுக்த: ஸந் ராஜ்ஞா இவ ப்ருத்ய: அயம் பாபம் கர்ம சரதி ஆசரதி பூருஷ: புருஷ: ஸ்வயம் அநிச்சந் அபி ஹே வார்ஷ்ணேய வ்ருஷ்ணிகுலப்ரஸூத பலாத் இவ நியோஜித: ராஜ்ஞா இவ இதி உக்தோ த்ருஷ்டாந்த: || ௩௬ ||

ஸ்ருணு த்வம் தம் வைரிணம் ஸர்வாநர்தகரம் யம் த்வம் ப்ருச்சஸி இதி பகவாந் உவாச—

"ஐஸ்வர்யஸ்ய ஸமக்ரஸ்ய வீர்யஸ்ய யஸஸ: ஸ்ரிய: |
வைராக்யஸ்யாத மோக்ஷஸ்ய ஷண்ணாம் பக இதீரணா ||"

ஐஸ்வர்யாதிஷட்கம் யஸ்மிந் வாஸுதேவே நித்யம் அப்ரதிபத்தத்வேந ஸாமஸ்த்யேந ச வர்ததே—

மனிதனுக்கு ஆசை சத்துரு.

"விஷயங்களை" (உ - சுஉ)என்ற(சுலோகத்)திலும், "விருப்புவெறுப்புக்கள்" (௩ - ௩௪)என்ற (சுலோகத்)திலும் கெடுதிக்கு மூலம் கூறப்பட்டது. ஆயினும், பல இடங்களில் சிதறிக்கிடப்பதும், நன்றாகத் தெரியாமலிருப்பதுமான (கீழ்க்)கூறிய(விஷயத்)தை இதுதான் என்று சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் அறியக்கருதி, "அதனை [கெடுதியின் மூலத்தை] அறிந்தாலன்றோ, அதனை அறுத்தற்கு முயற்சிசெய்வேன்" என்று அர்ஜுனன் கூறலானான் :

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

௩௬. **வார்ஷ்ணேய ! இனி, இப்புருஷன் இஷ்டமில்லாமலிருந்தாலும், வலிய ஏவப்பட்டவன்போல, எதனால் தூண்டப்பட்டுப் பாவத்தைச் செய்கிறான் ?**

தூண்டப்பட்டு - அரசனால் ஏவப்பட்ட வேலைக்காரன்போல. வார்ஷ்ணேயன் - வ்ருஷ்ணிகுலத்திற் பிறந்தவன். அரசனால் தூண்டப்பட்டவன்போல என்னும் திருஷ்டாந்தம் (இஷ்டமில்லாமலே தொழிலைச்செய்தற்குக்) கூறப்பட்டது. (௩௬)

"நீ எதனை(ப்பற்றி என்னை)க் கேட்கின்றனையோ, அதனை(அதாவது,) ஸகல அநர்த்தங்களையும் செய்கின்ற (அச்)சத்துருவை(க் கூறுகிறேன்) ; கேள் :" என்று பகவான் கூறலானார் :

ஐச்வர்யம்முதலிய ஆறும் எந்த வாஸுதேவனிடத்து எப்பொழுதும் தடையில்லாது முழுதும் இருக்கின்றனவோ, எவனுக்கு (ஜகத்தின்)உற்பத்தி முதலானவற்றைப்பற்றிய விசேஷஅறிவும் உள்ளதோ, அந்த வாஸுதேவனுக்குப் பகவான் என்று

"உத்பத்திம் ப்ரளயம் சைவ பூதாநாமாகதிம் கதிம் |
வேத்தி வித்யாமவித்யாம் ச ஸ வாச்யோ பகவாநிதி ||"

உத்பத்த்யாதிவிஷயம் ச விஜ்ஞாநம் யஸ்ய ஸ வாசுதேவ: வாச்ய: பகவாந் இதி—

ஸ்ரீபகவாநுவாச ||

௩௭. காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோகுணஸமுத்பவ: |
மஹாஶநோ மஹாபாப்மா வித்த்யேநமிஹ வைரிணம் ||

காம ஏஷ: ஸர்வலோகஶத்ரு: யந்நிமித்தா ஸர்வாநர்த்தப்ராப்தி: ப்ராணிநாம் | ஸ ஏஷ காம: ப்ரதிஹத: கேநசித் க்ரோதத்வேந பரிணமதே | அத: க்ரோத: அபி ஏஷ ஏவ | ரஜோகுணஸமுத்பவ: ரஜஶ்ச தத் குணஶ்ச ரஜோகுண: ஸ: ஸமுத்பவ: யஸ்ய ஸ: காம: ரஜோகுணஸமுத்பவ: | ரஜோகுணஸ்ய வா ஸமுத்பவ: ; காம: ஹி உத்பூத: ரஜ: ப்ரவர்தயந் புருஷம் ப்ரவர்தயதி; "த்ருஷ்ணயா ஹ்யஹம் காரித:" இதி து:கிதாநாம் ரஜ:கார்யே ஸேவாதௌ ப்ரவ்ருத்தாநாம் ப்ரலாப: ஶ்ரூயதே | மஹாஶந: மஹத் அஶநம் அஸ்ய இதி மஹாஶந: ; அத ஏவ மஹாபாப்மா | காமேந ஹி ப்ரேரித: ஜந்து: பாபம் கரோதி| அத: வித்தி ஏநம் காமம் இஹ ஸம்ஸாரே வைரிணம் || ௩௭ ||

பெயர். (அவ்வாறே,) "நிறைந்த ஐச்வர்யமும் [ஆளுந்தன்மையும்], வீர்யமும், புகழும், திருவும்[செல்வம், அழகு முதலாயினவும்], வைராக்கியமும், மோக்ஷமுமாகிய ஆறுக்கு 'பகம்' என்று பெயர்" (வி-சு-௫-௭௪), "பூதங்களுடைய உற்பத்தியையும் அழிவையும், வருதலையும், போதலையும், ஞானத்தையும், அஜ்ஞானத்தையும் அறிகிறவர் 'பகவான்' என்று சொல்லுதற்கு உரியவர்"(வி-சு-௫-௭௮) (என வருவனவற்றைக் காண்க).

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௩௭. இது காமம் : இது(வே) கோபம் : (இதுவே) ரஜோகுணத்தினின்று உண்டாவது : பெருந்தீனியுடையது : மிகப்பொல்லாதது : நீ இங்கே இதனைச் சத்துருவாகத் தெரிந்துகொள்.

எது காரணமாகப் பிராணிகட்கு ஸகல அனர்த்தங்களும் வருகின்றனவோ? (அது,) உலகமனைத்திற்கும் சத்துருவான இக்காமமே(தான்). அத்தகைய இக்காமம், (எதொ)ஒருகாரணத்தால் தடுக்கப்பட்டுக் கோபமாக மாறுகின்றது. ஆதலால், கோபமும் இதுவே. காமம், ரஜஸ்என்னும் குணத்தினின்றுஉண்டாவது;அல்லது,(அது) ரஜோகுணம் உண்டாதற்குக் காரணம். ஏனெனில்,காமம் உண்டானவுடன் ரஜோகுணத்தைத் தலையெடுக்கச்செய்து ஒருவனை (ஒருகார்யத்திற்) செலுத்துகின்றது. ரஜோகுணத்தின் தொழிலான அடிமைத்தனம் முதலியவற்றை மேற்கொண்டு வருந்துகிறவர்கள் "ஆசையாலன்றோ நான் (அடிமைத்தொழிலைச்) செய்யும்படி பண்ணப்படுகிறேன்" என்று புலம்புதலைக் கேட்கிறோம். (காமம்) பெருந்தீனி யுடையது ; ஆதலால், மிகப்பொல்லாதது. பிராணியானது காமத்தினால் தூண்டப்பட்டன்றோ, பாவத்தைச் செய்கின்றது. ஆகவே, இந்த ஸம்ஸாரத்திலே இக்காமத்தைச் சத்துருவாகத் தெரிந்துகொள். (௩௭)

கதம் வைரீ? இதி த்ருஷ்டாந்தை: ப்ரத்யாயயதி—

௩௮. தூமேநாவ்ரியதே வஹ்நிர் யதாऽऽதர்ஶோ மலேந ச ।
யதோல்பேநாவ்ருதோ கர்பஸ் ததா தேநேதமாவ்ருதம் ॥

தூமேந ஸஹஜேந ஆவ்ரியதே வஹ்நி: ப்ரகாஶாத்மக: அப்ரகாஶாத்மகேந, யதா வா ஆதர்ஶோ மலேந ச, யதா உல்பேந ச ஜராயுணா கர்பவேஷ்டநேந ஆவ்ருத: ஆச்சாதித: கர்ப: ததா தேந இதம் ஆவ்ருதம் ॥ ௩௮ ॥

கிம் புந: தத் இதம் ஶப்தவாச்யம் யத் காமேந ஆவ்ருதம் இதி? உச்யதே—

௩௯. ஆவ்ருதம் ஜ்ஞாநமேதேந ஜ்ஞாநிநோ நித்யவைரிணா ।
காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்பூரேணாநலேந ச ॥

ஆவ்ருதம் ஏதேந ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிந: நித்யவைரிணா, ஜ்ஞாநீ ஹி ஜாநாதி "அநேந அஹம் அநர்தே ப்ரயுக்த:" இதி । பூர்வமேவ துக்கீ ச பவதி நித்யமேவ । தேந அஸௌ ஜ்ஞாநிந: நித்யவைரீ, ந து மூர்கஸ்ய । ஸ ஹி காமம் த்ருஷ்ணாகாலே மித்ரமிவ பஶ்யந் தத்கார்யே துக்கே ப்ராப்தே ஜாநாதி "த்ருஷ்ணயா அஹம் துக்கித்வம் ஆபாதித:" இதி, ந பூர்வமேவ । அத: ஜ்ஞாநிந ஏவ நித்யவைரீ । கிம்ரூபேண? காமரூபேண காம: இச்சைவ

ஆசை, அறிவைச் சூழ்ந்துகொள்கின்றது.

'(அது) எவ்வாறு சத்துரு?' என்பதைத் திருஷ்டாந்தங்களால் மெய்ப்பிக்கிறார்:

௩௮. நெருப்புப் புகையாலும், கண்ணுடி அழுக்காலும் எவ்வாறு மூடப்படுகின்றனவோ, கருவானது பையினுல் எவ்வாறு மூடப்படுகின்றதோ, அவ்வாறு அதனுல் இது மூடப்படுகின்றது.

ஒளியாகிய தீயானது இருளாகிய உடன்பிறந்த புகையினுல் சூழப்படுவதுபோலவும், கண்ணுடி அழுக்கினுல் மறைக்கப்படுவதுபோலவும், கருவானது கர்ப்பப் பையினுல், மூடப்படுவதுபோலவும் அதனுல் இது மூடப்படுகின்றது. (௩௮)

ஆனுல், 'இது' என்ற சொல்லால் சொல்லப்படுவதும் காமத்தால் மூடப்பட்டிருப்பதுமாக எது உள்ளதோ, அது யாதென்பது ?—(விடை) கூறப்படுகின்றது :

௩௯. ஞானிக்கு எப்பொழுதும்சத்துருவும், (விஷயநுகர்ச்சியால்) நிரம்பாததும், (அதிலே) திருப்திவாராததுமான காமமாகிய இதனுல் அறிவு மூடுண்டுகிடக்கின்றது.

ஞானியானவன் "நான் இதனுல் கெடுதியிலே தூண்டப்பட்டிருக்கின்றேன்" என்று (அக்கெடுதி வருதற்கு) முந்தியே அறிகிறுன்; ஆதலால், எப்பொழுதுமே வருத்தப்படுகிறவனுகிறுன். ஆகவே, இது எப்பொழுதும் சத்துருவென்பது ஞானிக்கேயன்றி மூடனுக்கு அன்று. ஏனெனில், அவன் [மூடன்] (ஒரு விஷயத்தை) ஆசைப்பட்டு அநுபவிக்கும் ஸமயத்திலே காமத்தைத் தோழன்போலப் பார்ப்பவனுய் அதன் தொழிலாகிய துன்பம் வந்தவிடத்து "நான் ஆசையினுல் வருத்தப்படுகின்றவனுகச் செய்யப்பட்டேன்" என்று (பின்னுல்) அறிகிறுனேயன்றி முன்னமே (அறிகிறுன்) இல்லை. ஆகவே, (இது) ஞானிக்கே எப்பொழுதும் சத்துரு என்க.— எவ்

𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍂𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌰𑌣𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍂𑌰𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌨𑌲𑍇𑌨 𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌲𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌲𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌚 ॥ ௩௯ ॥

𑌕𑌿𑌮𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌵𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑍈𑌰𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯? 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌹, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿—

௪௦. 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌏𑌤𑍈𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑌿 𑌏𑌷 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௪௦ ॥

𑌯𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌮𑍍—

௪௧. 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌿𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 𑌪𑌾𑌪𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌿𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌏𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨-

---

வடிவினல்?— (விஷய நுகர்ச்சியால் பூர்த்தியாக) நிரப்பமுடியாததும், (விஷய நுகர்ச்சி இவ்வளவு) போது மென்பது இல்லாததுமான விருப்பம் என்னும் வடிவுள்ள காமமென்ற ரூபத்தால். (௩௯)

ஆசையின் இருப்பிடம்.

மற்று, அறிவை மறைப்பதனல் ஸகலஜனத்திற்கும் சத்துருவான காமத்தின் இருப்பிடம் யாது? என்று கவனிக்குமிடத்துக் கூறுகிருர்: ஏனெனில், சத்துருவின் இருப்பிடத்தை அறிந்தால், சத்துருவை எளிதாகக் கொல்லமுடியும் என்று—

௪௦. **இந்திரியங்களும், மனமும், புத்தியும் இதனுடைய இருப்பிடம் எனப்படுகின்றன. இது இவற்றின்வழியாக அறிவை மறைத்துத், தேகியைப் பலவகையாக மயக்குகின்றது.**

இதனுடைய — காமத்தினுடைய. இவற்றின்வழியாக—இந்திரியங்கள்முதலான இருப்பிடத்தின் வழியாக. இது — காமம். (௪௦)

ஆசையைக் கோல்லும் வழி.

எதனல் இப்படி(க் காமமானது இருக்கின்றதோ)—

௪௧. **அதனல், ஏ! பரதரிற் சிறந்தோனே! நீ முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு, சாஸ்திரஅறிவையும் அநுபவஅறிவையும் அழிக்கின்ற பொல்லாத இதனைக் கொன்றுவிடு.**

நீ (ஆசைகளைத் தடுப்பதற்கு) முந்தியே இந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு, தீமையான செய்கையையுடையதாய்ச் சாஸ்திரஅறிவையும் அநுபவஅறிவையும் அழிப்பதான இக்காமத்தைத் தூரத்தள்ளிவிடு: ஞானம் - சாஸ்திரத்தினின்றும், ஆசார்

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌵𑌬𑍋𑌧𑌃, 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌹𑌿𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௧ ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌜𑌹𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌜𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 ? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௪௨. 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌨𑌃 ।
𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌃 ॥

௪௩. 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌭𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌜𑌹𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍂𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌤𑌥𑌾—𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।

யனிடத்தினின்றும் ஆத்மாமுதலானவற்றை உணர்தல். விஜ்ஞானம் - அப்பொருள்களைச் சிறப்பாக அநுபவித்தல். நன்மையைப் பெறுதற்குக் காரணமான அந்த ஞானவிஜ்ஞானங்கட்குக் கேடுசெய்கின்ற (காமத்)தை உன்னிடமிருந்து உதறித்தள்ளிவிடு என்பது பொருள். (௪௧)

" முதலில் இந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு, காமமாகிய சத்துருவைக் கொல்லு" என்று கூறப்பட்டது. அங்ஙனம், எங்கேநின்றுகொண்டு [யாரை அண்டிஞல்] காமத்தைக் கொல்வது என்பது ?—(அதனைக்) கூறுவோம் :

௪௨. (ஞானிகள்) இந்திரியங்களை மேலாகக் கூறுகிருர்கள் : இந்திரியங்களைக் காட்டிலும் மனம் மேலானது : மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தியோ மேலானது : புத்தியைக்காட்டிலும் மேலானது எதுவோ, அது (ஆத்மா).

௪௩. உயர்தோள ! நீ இவ்வாறு புத்திக்குமேலானதை அறிந்து, மனத்தை மனத்தால் நிறுத்தி, வெல்லுதற்கு அரிதான காமமாகிய சத்துருவைக் கொல்லு.

ஸ்ரீ மகாபாரதத்திலே நூறுயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையாய், வ்யாஸர் அருளிச்செய்ததாய், பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்ம வித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதத்திலே கர்மயோகம் என்னும் மூன்ரும் அத்தியாயம் முற்றும்.

செவிமுதலிய இந்திரியங்கள் ஐந்து. வெளியிலே இருப்பதும் அளவிற்குஉட்பட்டதுமான ஸ்தூல [பருத்த] உடம்பை நோக்க, (அவை) நுண்மையாகவும் உள்ளேயிருப்பனவாகவும் வியாபகமாகவும் [அதிகத்தொழிலையுடையனவாகவும்] மற்றுமிவை போன்றனவாகவும் இருப்பதைப் பார்த்து ஞானிகள் (அந்த இந்திரியங்களை அந்த

𑌤𑌥𑌾—𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌚 𑌪𑌰𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 । 𑌤𑌥𑌾—𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃, 𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍈𑌃 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌵𑌰𑌣𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍋𑌹𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂, 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌤𑍁 𑌸𑌃 । 𑌸 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 ॥ ௪௨ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌭𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌭𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌜𑌹𑌿 𑌏𑌨𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌂 𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌆𑌸𑌦𑌃 𑌆𑌸𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌾𑌸𑌦𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪௩ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஸ்தூல உடம்பினும்) மேலாகக் கூறுகிறார்கள். அவ்வண்ணமே, எண்ணமென்பதையும் வேற்றுமையென்பதையும் தன் வடிவாக உடைய மனம் இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மேலானது. அப்படியே, நிர்ணயவடிவமுள்ள புத்தியோ மனத்தைக்காட்டிலும் மேலானது. அவ்வாறே—எது, (உடம்புமுதல்) புத்திஉள்படக் காணப்படுகின்ற ஸகலத்திற்கும் அப்பால் உள்ளதோ, காமமானது இந்திரியங்கள் முதலானவற்றை இருப்பிடமாகக்கொண்டு, ஞானத்தை மறைத்து எந்தத்தேகியை மயக்குகின்றது எனக் கூறப்பட்டதோ, அது புத்தியைக்காட்டிலுங்கூட மேலானது. புத்தியைப் பார்க்கும் பரமாத்மா அது. (௪௨)

புத்திக்குமேலான ஆத்மாவை நீ இவ்வாறுதெரிந்துகொண்டு, மனத்தை உன் மனத்தாலேயே அலையாது நன்கு நிறுத்தி, அதாவது - சுத்தமாகத்தெளிந்த மனத்தால் ஸமாதானப்படுத்தி,[1] காமமாகிய இச்சத்துருவைக் கொல்லு. (அது,) அறிதற்கு அரிய பலவிசேஷங்களை [பலபல ஸ்பாவத்தை] யுடைமையால், வெல்லுதற்கு அரியது. (௪௩)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் மூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

---

[1] மனஸ் ஸமாதானத்திற்குப், பரிசுத்தமாகத் தெளிந்த மனம் காரணம்.—(ஆ.)

[illegible]

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋𑌪𑌾𑌯𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚, 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 । 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌕𑌥𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

௧. 𑌇𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌵𑍇𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥

௨. 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍𑌪𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌸 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨𑍇𑌹 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ॥

𑌇𑌮𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌹𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌯 । 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌬𑌲𑍇𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌲𑌮𑍍 । 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌫𑌲-

---

நான்காம் அத்தியாயம் : ஞானயோகம்.

ஞானயோகத்தின் வரலாறு.

கர்மயோகத்தை ஸாதநமாகக்கொண்டு, ஸந்யாஸத்தோடுகூடிநிற்கும் ஞான நிஷ்டையாகிய இந்த யாதொரு யோகமானது (முந்தின) இரண்டு அத்தியாயங்களால் சொல்லப்பட்டதோ, ப்ரவிருத்தியினால் உணரப்படும் (கர்மயோகமும்) நிவிருத்தியினால் உணரப்படும் (ஞானயோகமுமாகிய) வேதப்பொருளானது எதிலே முடிந்திருக்கின்றதோ, (அந்த) இதேயோகந்தான் கீதைமுழுவதிலும் பகவான் உபதேசிக்கக் கருதியது. ஆகவே, வேதத்திற்கூறிய பொருளை (அந்த ஞானயோகத்திலே) முடியப் பெற்றதாகக் கொண்டு, ஸ்ரீ பகவான் (அதனுடைய) ஸம்பிரதாயவரலாற்றைக் கூறி அதனைப் புகழ்கின்றார் :

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லலுற்றார் :

௧. இந்த அழிவிலா யோகத்தை யான் விவஸ்வானுக்குக் கூறினேன் : விவஸ்வான் மநு(ப்ராஜாபதி)க்குக் கூறினன் : மநு இக்ஷ்வாகுவுக்குக் கூறினன்.

௨. இவ்வாறு பரம்பரையாகவந்த இதனை ராஜர்ஷிகள் அறிந்திருந்தார்கள், வெகுகாலமானமையால் பரந்தப ! இந்த யோகம் இப்பொழுது சிதைந்து போயிற்று.

உலகத்தைப் பாதுகாக்கும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு வலிமை உண்டாகும்பொருட்டு, (முந்தின) இரண்டு அத்தியாயங்களால் கூறிய இந்தயோகத்தை யான் (உலகத்தின்) சிருஷ்டித்தொடக்கத்தில் ஸூர்யனுக்குக் கூறினேன். அந்த யோகவலிமையையுடைய (க்ஷத்திரிய) ரன்றோ பிராமணரைப் பாதுகாக்க வல்லவராகிறார். பிராமணரும் க்ஷத்திரியரும் பாதுகாக்கப்பட்டவழி, உலகத்தைப் பாதுகாக்கமுடியும். அழி

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 [illegible]𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 । 𑌸 𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 । 𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌆𑌦𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌋𑌷𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌇𑌮𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍 । 𑌸 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌇𑌹 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍇𑌣 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 । 𑌹𑍇 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪, 𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑌃 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌭𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍌𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇𑌜𑍋𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌤𑌾𑌪𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌪𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌿𑌮𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌚 𑌅𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌮𑍍—

௩. 𑌸 𑌏𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌦𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑌖𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌸 𑌏𑌵 𑌅𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌃, 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑌖𑌾 𑌚 𑌅𑌸𑌿 𑌇𑌤𑌿 । 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌿𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚—

விலாப்பயனை யுடையதாதலின் (இந்த யோகம்) அழிவிலாதது. உள்ளதை உள்ளபடி உணர்தலிலே ஊன்றிநிற்றலாகிய இ(ந்தயோகத்)தினுடைய மோக்ஷமென்னும் பயனது, (ஒருபொழுதும்) அழிவுறுவதில்லையன்றே. அந்த விவஸ்வான் (இந்த யோகத்தை) மநுவுக்குக்கூறினன்: மநு, தனது புத்திரன் இக்ஷ்வாகுவாகிய(ஸூர்யவம்சத்து) முதல் அரசனுக்குக் கூறினன். [விவஸ்வான் - ஸூர்யன்.] (௧)

இவ்வாறு க்ஷத்திரிய பரம்பரையாக வந்த இந்த யோகத்தை ராஜர்ஷிகள் அறிந்திருந்தார்கள். ராஜர்ஷிகளென்பார் - அரசர்களாயும் ரிஷிகளாயும் இருப்பவர். (அத்தகையார் - ஜநகர், புரூரவஸ் முதலாயினோ ரென்க.) நீடித்தகாலமானமையால் அந்தயோகம் (வரவரத் தேய்ந்து) ஸம்பிரதாயம் இடைவிட்டுப்போனதாயிற்று. தனக்கு எதிரியாயுள்ளவர்கள் 'பரர்கள்' எனப்படுகிறார்கள். அவர்களை (த் தன்) பராக்கிரம ஒளியின் கிரணங்களால் எரிக்கிறவன் - பரந்தபன் : பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்வோன் என்றபடி. (௨)

இந்த யோகமானது, மனத்திடனில்லாதவராக இந்திரியங்களை அடக்காதவராக இருந்தவரைச் சார்ந்து சிதைந்திருக்கவும், (ஆகவே) உலகத்திற்குப் புருஷார்த்தம் கிட்டாதிருக்கவும் கண்டு,

௩. இந்தப் பழமையான அதேயோகமானது, நீ என்னுடைய பக்தனாகவும் தோழனாகவும் இருக்கிறாய் என உனக்கு என்னால் இன்று கூறப்பட்டது ; ஏனெனில், இது உயர்ந்த ரஹஸ்யம்.

இது - யோகம் : அதாவது, ஞானம். (௩)

பகவானுடைய அவதாரங்கள்.

பகவானாலே (ஒன்றற்கொன்று) விரோதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது என்ற எண்ணம் ஒருவர்க்கும் உண்டாகக்கூடாது என, (அவருடைய திருவாக்கிலே அத்தகைய விரோதத்தைப்) பரிகரித்தற்பொருட்டு ஆக்ஷேபம் செய்கிறவன்போல அர்ஜுனன் கூறலானான் :

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௪. 𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌪𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌭𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 । 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌾𑌦𑍌 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌯𑌾, 𑌯𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌦𑍌 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌮𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸 𑌏𑌵 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌸𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌅𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌵𑌾𑌚, 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

௫. 𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌵 𑌚𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ॥

𑌬𑌹𑍂𑌨𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌵 𑌚 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌥 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌷𑍇, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌵𑌰𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑍇 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪 ॥ ௫ ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌤𑌵 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

௪. உங்களுடைய பிறப்புப் பிந்தினது ; ஸூர்யனுடைய பிறப்பு முந்தினது. (இப்படியிருக்க) நீங்கள் முதலில் (அந்த யோகத்தை அவனுக்கு) அருளிச்செய்தீர்கள் என்ற இதனை, நான் எவ்வாறு அறியலாகும் ?

உங்களுடைய பிறப்பு வஸுதேவருடைய வீட்டில் பிந்தி (உண்டா)னது ; ஸூர்யனுடைய பிறப்பு சிருஷ்டித்தொடக்கத்தில், (உங்களுடைய பிறப்பிற்கு) முந்தி (உண்டா)னது. ஆகவே, "நீங்கள் இந்தயோகத்தை முதலில் அருளிச்செய்தீர்கள் ; (அப்பொழுது) அருளிச்செய்தவரேயான நீங்களே இப்பொழுது எனக்கு (அதனை மறுபடியும்) அருளிச்செய்தவராக இருக்கிறீர்கள்" என, இதனை, (ஒன்றோடொன்று) மாறுபடாத விஷயமாக நான் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய விதம் என்ன ? (௪)

"வாஸுதேவன் ஈச்வரனல்லன், முற்றுமுணர்ந்தோனல்லன்" என மூடர்களுக்கு உண்டாகும் சங்கையைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு ஸ்ரீ பகவான் கூறலாயினார் : அர்ஜுனன் வினா அதன்பொருட்டாதலால்—

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லலுற்றார் :

௫. அர்ஜுன ! உனக்கும் எனக்கும் பல பிறவிகள் சென்றுபோயின. அவற்றையெல்லாம் யான் அறிவேன் ; நீ அறியமாட்டாய் பரந்தப !

தரும அதர்மங்கள் முதலானவற்றால் ஞானசக்தி தடைப்பட்டவனாதலின், நீ அவையெல்லாவற்றையும் அறியமாட்டாய். நானோ, இயல்பாகவே நித்யனாய் சுத்தனாய் முக்தனாயிருத்தலால் மறைவில்லாத [தடைப்படாத] ஞானசக்தியுடையேன் ; ஆதலின், யான் (அவற்றை) அறிவேன் (என்பது). (௫)

அப்பொழுது, நித்யராய் ஈச்வரராய் இருக்கின்ற உங்களுக்குத் தரும அதர்மங்கள் இல்லாதிருந்தும், பிறப்பென்பது எப்படி ?—கூறுவோம் :

ரு. अजोऽपि सन्नव्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ।
प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायया ॥

अजोऽपि जन्मरहितोऽपि सन्, तथा अव्ययात्मा अक्षीणज्ञानशक्तिस्वभावोऽपि सन्, तथा भूतानां ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तानाम् ईश्वरः ईशनशीलः अपि सन्, प्रकृतिं स्वां वैष्णवीं मायां त्रिगुणात्मिकां, यस्या वशे सर्वमिदं जगत् वर्तते, यया मोहितं सत् स्वम् आत्मानं वासुदेवं न जानाति, तां प्रकृतिं स्वाम् अधिष्ठाय वशीकृत्य संभवामि देहवान् इव जात इव आत्ममायया आत्मनः मायया, न परमार्थतो लोकवत् ॥ ரு ॥

तस्य च जन्म कदा किमर्थं च इति? उच्यते—

எ. यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।
अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजाम्यहम् ॥

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिः हानिः वर्णाश्रमादिलक्षणस्य प्राणिनाम् अभ्युदयनिःश्रेयससाधनस्य भवति भारत, अभ्युत्थानम् उद्भवः अधर्मस्य, तदा आत्मानं सृजामि अहं मायया ॥ எ ॥

ரு. பிறவாதவனாலும், குறைவிலாத்தன்மையனாலும், பூதங்களுக்கு ஈச்வரனாலும், (யான்) என் மாயையை வசப்படுத்திக்கொண்டு, என்மாயையினால் பிறக்கின்றேன் [அவதரிக்கின்றேன்].

பிறப்பில்லாதவனாயினும், இன்னும் இயல்பாகவே குறைவிலா ஞானசக்தியுடையவனாயினும், மற்றும் ப்ரஹ்மாமுதல் புல்வரையிலுமுள்ள பூதங்களை (யெல்லாம்) ஆளுந்தன்மையனாயினும்,—இந்த உலகமெல்லாம் எதற்கு உட்பட்டிருக்கின்றதோ, (பின்னும் அது) எதனால் மயக்கப்பட்டு வாஸுதேவனைத் தன் ஆத்மாவாக அறியவில்லையோ, அந்த ப்ரகிருதியை (அதாவது,) விஷ்ணுவுக்கு உரியதும், முக்குணவடிவுமான என் மாயையை வசப்படுத்திக்கொண்டு, என்னுடைய மாயையினாலே உடம்பொடுநிற்பவன்போல, பிறந்தவன்போல யான் இருக்கின்றேன். (ஆனால்,) உலகத்தாரைப்போல உண்மையாகவே (பிறக்கிறேன்) இல்லை. (ரு)

பகவதவதாரத்தின் பிரயோஜனம்.

இனி, அப்பிறப்பு எப்பொழுது? எதற்கு? எ

எ. பாரத! (உலகத்திலே) தருமத்திற்கு

மும் வரும்போதெல்லாம் யான் என்னைப் படைத்

வர்ணத்தாலும், ஆச்ரமத்தாலும், மற்றும் தாய், பிராணிகளின் செல்வத்திற்கும் உறுதியான மாயிருக்கின்ற தருமத்திற்குக் குறைவும், அதர்ம லாம் யான் என்னை மாயையினால் படைத்துக்கெ படுகின்றேன்].

𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 ?—

௮. 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥

𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌚 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂, 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌯𑍁𑌗𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

𑌤𑌤𑍍—

௯. 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌨𑍈𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥

𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌮𑍍 𑌇𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨 𑌏𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 । 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌿 𑌆𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥ ௯ ॥

𑌨𑍈𑌷 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 ; 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 ? 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿—

௧௦. 𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌤𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥

எதன்பொருட்டு ?—

௮. **நல்லோரைப் பாதுகாத்தற்கும், தீயனசெய்வோரை முற்ற ஒழித்தற்கும், தருமத்தை நன்கு நாட்டுதற்கும் (யான்) யுகந்தோறும் அவதரிக்கின்றேன்.**

நல்லோர் - நல்வழிநிற்பவர். **தீயனசெய்வோர்** - பாவங்களாயினவற்றைச் செய்பவர். (௮)

அந்த

௯. **திவ்வியமான என்னுடைய அவதாரத்தையும், செய்கையையும் எவன் இவ்வாறு உண்மையாய் அறிகிருனே, அவன் (தனது) உடலைவிட்டபின்பு மறுபிறப்பைப் பெறுவதில்லை ; அர்ஜுந ! அவன் என்னை அடைகிருன்.**

(மனிதர் சரீரம்போல) ப்ரகிருதியினாலாகியதல்லாததாய் ஈச்வரனுக்கு(என்று) சிறக்க அமைவதான என்னுடைய அவதாரமானது மாயையினாலாகிய தெனவும், (என்னுடைய) செய்கையானது நல்லோரைப் பாதுகாத்தல் முதலிய தெனவும் இப்படிக் கீழ்க்கூறியவாறு உள்ளது உள்ளபடி எவன் அறிகிருனே, அவன் இந்தத் தேகத்தைவிட்டவுடன் மறுபிறப்பை யடையான். அர்ஜுந ! அவன் என்னை அடைகிருன் : (ஸம்ஸாரத்தினின்று முற்றும்) விடுபடுகிருன். (௯)

ஞானயோகமொன்றுதான் முக்திக்கு ஸாதநம்.

இந்த மோக்ஷவழியானது இக்காலத்தில் தலைப்பட்டதன்று. எப்பொழுதெனின் ?—முற்காலத்திலுங்கூட,

௧௦. **(பொருள்களிலே) ஆசை பயம் கோபம் இவை நீங்கியவர்களாய், என் மயமானவர்களாய், என்னைப் புகலடைந்தவராய், ஞானமாகிய தபஸினால் பரிசுத்தரான அநேகர்கள் என் தன்மையை அடையலானர்கள்.**

𑌵𑍀𑌤𑌰𑌾𑌗𑌭𑌯𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌾 𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌭𑍇𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌪𑍂𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌇𑌤𑌰𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 ‘𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌪𑌸𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧0 ॥

𑌤𑌵 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌸𑍍𑌤𑌃, 𑌯𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌷𑍁𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿 ; 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௧. 𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑌮 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌯𑍁𑌗𑌪𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌯𑍇 𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨, 𑌯𑍇 𑌯𑌥𑍋-

---

என் மயமானவர்களாய் - ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவராய், (தமது ஆத்மாவுக்கும்) ஈச்வரனுக்கும் பேதமில்லையெனக் காண்பவராய். பரமேச்வரனை *என்னையே புகலடைந்தவராய்* - ஞானமொன்றிலேயே உறுதியாகநிற்பவராய் என்றபடி. பரமாத்மாவைப்பற்றிய ஞானமென்னும் தபவினால் சிறந்த பரிசுத்தியைப் பெற்று *என் தன்மையை* = ஈச்வரன் நிலையை, மோக்ஷத்தை நன்கு அடையலானார்கள். ஞானநிஷ்டையானது, (முக்தியைக் கொடுக்கும் விஷயத்திலே தனக்கு உதவியாக)வேறோர் தபஸை வேண்டிநிற்காததாம் என்பதற்கு - ‘*ஞானமாகிய தபஸினால்*’ என்னும் விசேஷணம் அறிகுறி. (௧0)

செல்வத்தையும், முக்தியையும் பகவான் தந்தருளுதல்.

அப்பொழுது உங்களுக்கு (ஒன்றினிடத்து) விருப்பும், (மற்றொன்றினிடத்து) வெறுப்பும் உண்டாம்; ஏனெனில், நீங்கள் ஆத்மநிலையைச் சிலர்க்குமாத்திரமேயன்றி எல்லோர்க்கும் தந்தருளுவதில்லை என்பது ?—(விடை)கூறுவோம் :

௧௧. எவர்கள் என்னை எவ்வாறு அடைகிறார்களோ, அவர்களை நான் அவ்வாறே அநுக்கிரக்கிறேன். பார்த்த! மனிதர்கள் எவ்வாற்றாலும் என்வழியை அநுஸரிக்கிறார்கள்.

எவ்விதமாக எப்பிரயோஜனத்தோடு (அதாவது,) எப்பயனை வேண்டி எவர்கள் என்னை அடைகிறார்களோ, அவ்விதமாகவே அப்பயனை அளிப்பதனால் அவர்களை அநுக்கிரகிக்கிறேன்; அவர்கட்கு முக்தியிலே விருப்பமில்லையாதலின். (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விருப்பமுடைமையும், (இம்மை மறுமைப்) பயன்களிலே விருப்பமுடைமையும் ஒருவனுக்கு ஒருங்கே நிகழாதன்றோ. ஆதலால், எப்பயனை அவர்கள் வேண்டுகிறார்களோ, அப்பயனை அளிப்பதனால் அவர்களை(அநுக்கிரகிக்கின்றேன்);

க்தகாரிண: அபலார்திந: முமுக்ஷவஶ்ச தாந் ஜ்ஞாநப்ரதாநேந, யே ஜ்ஞாநிந: ஸம்ந்யாஸிந: முமுக்ஷவஶ்ச தாந் மோக்ஷப்ரதாநேந, ததா ஆர்தாந் ஆர்திஹரணேந இத்யேவம் யதா ப்ரபத்யந்தே யே தாந் ததைவ பஜாமி இத்யர்த: । ந புந: ராகத்வேஷநிமித்தம் மோஹநிமித்தம் வா கம்சித் பஜாமி । ஸர்வதா அபி ஸர்வாவஸ்தஸ்ய மம ஈஶ்வரஸ்ய வர்த்ம மார்கம் அநுவர்தந்தே மநுஷ்யா:— யத்பலார்திதயா யஸ்மிந் கர்மணி அதிக்ருதா: யே ப்ரயதந்தே தே மநுஷ்யா உச்யந்தே—ஹே பார்த ஸர்வஶ: ஸர்வப்ரகாரை: ॥ ௧௧ ॥

யதி தவ ஈஶ்வரஸ்ய ராகாதிதோஷாபாவாத் ஸர்வப்ராணிஷு அநுஜிக்ருக்ஷாயாம் துல்யாயாம் ஸர்வபலதாநஸமர்தே ச த்வயி ஸதி "வாஸுதேவ: ஸர்வம்" இதி ஜ்ஞாநேநைவ முமுக்ஷவ: ஸந்த: கஸ்மாத் த்வாமேவ ஸர்வே ந ப்ரதிபத்யந்தே இதி? ஶ்ருணு தத்ர காரணம்—

௧௨. காங்க்ஷந்த: கர்மணாம் ஸித்திம் யஜந்த இஹ தேவதா: ।
க்ஷிப்ரம் ஹி மாநுஷே லோகே ஸித்திர்பவதி கர்மஜா ॥

ஆனால், எவர்கள் (சாஸ்திரத்திற்)கூறியபடி (ஸகலத்தையும்) செய்பவராய், (இம்மை மறுமைப்) பயன்களை வேண்டாதவராய், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புபவராய் (இருக்கின்றார்களோ), அவர்கட்கு ஞானத்தைக் கொடுத்து (அருளுகின்றேன்) : ஞானிகளாயும், துறவிகளாயும், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புபவராயும் இருப்பவர்கள் எவர்களோ, அவர்களை மோக்ஷமளிப்பதனால் (அருளுகின்றேன்) : அவ்வண்ணமே, துயருற்றவர்களைத் துயரத்தைப் போக்குவதனால் என இவ்வாறாக (அநுக்கிரகிக்கின்றேன்). எவர்கள் (என்னை) எவ்வாறு அடைகின்றார்களோ, அவர்களை அவ்வாறே யான் அநுக்கிரகிக்கின்றேன் என்பது பொருள். மற்று, விருப்பினாலாவது, வெறுப்பினாலாவது, மருட்சியினாலாவது நான் ஒருவனையும் அநுக்கிரகிப்பதில்லை. எல்லா நிலையையும் உடையவனான [எங்கும் ஆத்மஸ்வரூபமாக வேயுள்ள] ஈச்வரனாகிய என்(னால் கூறப்பட்டுள்ள ஞானகர்ம)மார்க்கத்தை மனிதர்கள் எவ்வகையாலும் அநுஸரிக்கிறார்கள். எப்பயனை வேண்டி(அதற்கேற்ப)எக்கர்மத்தைச்செய்ய உரியவராகி எவர்கள் முயற்சிசெய்கின்றார்களோ, (அப்பயனைப் பெறுதற்கு அத்தொழிலைச்செய்யும்) அவர்கள் 'மனிதர்கள்' எனப்படுகிறார்கள்[இங்கே 'மனிதர்கள்' என்பதற்கு - மநுஷ்யர்களும், (ராக்ஷஸன் குரங்கு யானை முதலிய) மற்றைப் பிராணிகளும் என்பது பொருள்.—ஆ.] (௧௧)

ஈச்வரனாகிய உங்களுக்கு ஆசை முதலியகுற்றங்கள் இல்லாமையால் (பிராணிகளை) ஈடேற்றவேண்டுமென்னும் விருப்பம் ஸகலப்பிராணிகள்மேலும் ஸமமாயுள்ளது : தாங்களோ எப்பயனையும் தந்தருளவல்லவர். (இவ்வாறுள்ள)வளவிலே, ஸகலரும் " எல்லாம் வாஸுதேவனே " என்னும் ஞானத்தினாலேயே (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்பியவராய் உங்களையே ஏன் அடைகிறார்களில்லை? எனில்,— அவ்விஷயத்திலே காரணங் (கூறுகிறேன்), கேள் :

௧௨. **(தாம் செய்யும்) கர்மங்களின் ஸித்தியை [பயன் கைகூடுதலை] விரும்புகிறவர்கள் இங்கே தேவதைகளை ஆராதிக்கிறார்கள் ; ஏனெனில், கர்மத்தினாலுண்டாகும் ஸித்தியானது மநுஷ்யலோகத்திலே விரைவாக ஆகின்றது.**

காங்க்ஷந்த: ப்ரார்த்தயந்த: கர்மணாம் ஸித்திம் பலநிஷ்பத்திம் யஜந்தே இஹ அஸ்மிந் லோகே தேவதா: இந்த்ராக்ந்யாத்யா:; 'அத யோ(அ)ந்யாம் தேவதாமுபாஸ்தே அந்யோ(அ)ஸாவந்யோ(அ)ஹமஸ்மீதி ந ஸ வேத யதா பஶுரேவம் ஸ தேவாநாம்' இதி ஶ்ருதே:। தேஷாம் ஹி பிந்நதேவதாயாஜிநாம் பலாகாங்க்ஷிணாம் க்ஷிப்ரம் ஶீக்ரம் ஹி யஸ்மாத் மாநுஷே லோகே—மநுஷ்யலோகே ஹி ஶாஸ்த்ராதிகார:। 'க்ஷிப்ரம் ஹி மாநுஷே லோகே' இதி விஶேஷணாத் அந்யேஷ்வபி கர்மபலஸித்திம் தர்ஶயதி பகவாந்। மநுஷ்யலோகே வர்ணாஶ்ரமாதிகர்மாதிகார: இதி விஶேஷ:—தேஷாம் ச வர்ணாஶ்ரமாதிகாரிணாம் கர்மணாம் பலஸித்தி: பவதி கர்மஜா கர்மணோ ஜாதா ॥ ௧௨ ॥

மாநுஷ ஏவ லோகே வர்ணாஶ்ரமாதிகர்மாதிகார: ந அந்யேஷு லோகேஷு இதி நியம: கிந்நிமித்த இதி? அத வா—வர்ணாஶ்ரமாதிப்ரவிபாகோபேதா: மநுஷ்யா மம வர்த்ம அநுவர்த்தந்தே ஸர்வஶ: இத்யுக்தம்। கஸ்மாத் புந: காரணாத் நியமேந தவைவ வர்த்ம அநுவர்த்தந்தே ந அந்யஸ்ய இதி? உச்யதே—

௧௩. சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் குணகர்மவிபாகஶ: ।
தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்த்யகர்த்தாரமவ்யயம் ॥

இவ்வுலகத்திலே, (தாம் செய்யும்) கர்மங்களின் பயன் (தமக்குக்) கைகூடுதலை வேண்டுகிறவர்கள், இந்திரன் அக்நி முதலான தேவதைகளைத் தொழுகிறார்கள். (இதனை,) "இனி எவன் 'அவன் வேறு, நான் வேறு' எனக்கொண்டு வேறுதேவதையை உபாஸிக்கிறானோ, அவன்,—(மனிதர்கட்கு) ஆடுமாடுமுதலியன எப்படியோ, அப்படியே தேவதைகட்கு" (பி-க-ச-க0) என்னும் சுருதியினால் (அறிக). பயனை விரும்பி வேறு தேவதைகளைப் பூஜிப்பவராய், வர்ணத்திற்கும் ஆச்ரமத்திற்கும் உரித்தானவராய்,(ஆகவே அவ்வர்ணாச்ரமங்கட்குஏற்ப தம்தம்)கர்மத்தைச் செய்கின்ற அவர்கட்கு (அக்) கர்மத்தால் வரும் பயன் விரைவாகக் கைகூடுகின்றது.—சாஸ்திரத்தின் அதிகாரம் மனுஷ்யலோகத்திலேதான். "**மனுஷ்யலோகத்திலே விரைவாக**" என்னும் விசேஷணத்தால், மற்றைய லோகங்களிலும் கர்மத்தின்பயன் கைகூடுதலைப் பகவான் எடுத்துக்காட்டுகிறார். மனுஷ்யலோகத்திலே வர்ணம் ஆச்ரமம் முதலானவற்றிற்கேற்ப கர்மத்திலே அதிகாரம் என்பது, (இவ்வுலகத்திற்கும் மற்றைய உலகங்களுக்குமுள்ள) வேறுபாடு. (கஉ)

ஜாதியென்பது மனுஷ்யலோகத்திலே பகவானால் நியமிக்கப்பட்ட ஒழுங்கு.

"மனுஷ்யலோகத்திலேதான் வர்ணம் ஆச்ரமம் முதலானவற்றிற்கு ஏற்ப கர்மத்திலே அதிகாரம்; மற்றைய லோகங்களில் (இவ்வாறு) இல்லை" என்னும் நியமம் எதனாலாகியது என்பது?—அல்லது, "வர்ணம் ஆச்ரமம் முதலிய வேறுபாட்டையுடைய மனிதர்கள் எவ்வகையாலும் என் வழியை அநுஸரிக்கிறார்கள் என்று (கீழ்க்)கூறப்பட்டதே. (அவர்கள்) எக்காரணத்தால் உம்முடைய வழியையேயன்றி வேறொருத்தனுடைய (வழியை) அநுஸரிப்பதில்லை" என்பது? (விடை) கூறுவோம்:

௧௩. நான்கு ஜாதியும், குணம் கர்மம் என்றவற்றின் பலவகையான அளவிற்குத்தக்கபடி என்னால் படைக்கப்பட்டது. (யான்) அதனைச் செய்தவனாயினும், (அதனைச்) செய்யாதவனாக நிர்விகாரியாக இருக்கிறேன் என்று என்னை நீ அறியக்கடவாய்.

चत्वार एव वर्णाः चातुर्वर्ण्यं मया ईश्वरेण सृष्टम् उत्पादितं "ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्" इत्यादिश्रुतेः, गुणकर्मविभागशः गुणविभागशः कर्मविभागशश्च। गुणाः सत्त्वरजस्तमांसि। तत्र सात्त्विकस्य सत्त्वप्रधानस्य ब्राह्मणस्य 'शमो दमः तपः' इत्यादीनि कर्माणि, सत्त्वोपसर्जनरजःप्रधानस्य क्षत्रियस्य शौर्यतेजःप्रभृतीनि कर्माणि, तमउपसर्जनरजःप्रधानस्य वैश्यस्य कृष्यादीनि कर्माणि, रजउपसर्जनतमःप्रधानस्य शूद्रस्य शुश्रूषैव कर्म इति एवं गुणकर्मविभागशः चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टमित्यर्थः। तच्च इदं चातुर्वर्ण्यं न अन्येषु लोकेषु, अतः मानुषे लोके इति विशेषणम्॥

हन्त! तर्हि चातुर्वर्ण्यस्य सर्गादेः कर्मणः कर्तृत्वात् तत्फलेन युज्यसे, अतः न त्वं नित्यमुक्तः नित्येश्वरश्च इति? उच्यते— यद्यपि मायासंव्यवहारेण तस्य कर्मणः कर्तारमपि सन्तं मां परमार्थतः विद्धि अकर्तारम्। अत एव अव्ययम् असंसारिणं च मां विद्धि ॥ ௧௩ ॥

நான்கேயான ஜாதியானது, குணத்தின் பலவிதமான [ஏற்றத்தாழ்ச்சியான] அளவிற்குத் தக்கபடியும், (அவ்வாறே) கர்மத்தின் பலவிதமான அளவிற்குத் தக்கபடியும் ஈச்வரனாகிய என்னால் அமைக்கப்பட்டது. (இதனை,) "ப்ராஹ்மணன் இதனுடைய முக மானான்" (ருக் - ௧௦ - ௯௦) என்பதுமுதலான சுருதியினால் (அறிக). குணங்கள் - ஸத்துவம், ராஜஸ், தமஸ் என்பன. அவற்றுள் [அந்த நான்கு வர்ணங்களுள்], ஸாத்விகனான (அதாவது) ஸத்துவகுணத்தை முதன்மையாகவுடைய ப்ராஹ்மணனுக்குச் சாந்தம் அடக்கம் தவம் என்பன முதலானவை, (உரிய) கர்மங்கள் (௧௮ - ௪௨). ஸத்துவகுணத்தைத் துணையாகப் பெற்றுள்ள ரஜோகுணத்தை முதன்மையாகவுடைய க்ஷத்திரியனுக்கு சௌர்யம் பராக்கிரமம் முதலியவை (உரிய) கர்மங்கள் (௧௮ - ௪௩). தமோகுணத்தைத் துணையாகப்பெற்றுள்ள ரஜோகுணத்தை முதன்மையாகவுடைய வைச்யனுக்கு வேளாண்மைமுதலியன (உரிய) கர்மங்கள் (௧௮ - ௪௪). ரஜோகுணத்தைத் துணையாய்ப்பெற்றுள்ள தமோகுணத்தை முதன்மையாகவுடைய சூத்திரனுக்கு (உரியது) ஊழியம் என்னும் ஒரேகர்மந்தான் (௧௮-௪௪) என இவ்வாறு குணம் கர்மம் என்றவற்றின் பலவிதமான அளவிற்கேற்ப நான்கு வர்ணமும் என்னால் படைக்கப்பட்டது என்பது பொருள். பிரஸித்தமான இந்த நான்குஜாதியும் மற்றையஉலகங்களில் இல்லை; ஆதலால்தான் "மனுஷ்யலோகத்திலே" (௪ - ௧௨) என்னும் விசேஷணம்.

(ஆக்ஷேபம்):—"ஆ ! அப்பொழுது,நான்குவர்ணத்தையும் படைத்தல் முதலிய தொழில்கட்கு (நீங்கள்) கர்த்தாவாதலால், அதன்பயன் (உமக்கே) வந்துசேரும். ஆகவே நீங்கள் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) என்றும் விடுபட்டவராகவும், என்றும் ஈச்வரராகவும் ஆகமாட்டீர்கள் என்பது ?

(ஸமாதாநம்):—(விடை) கூறுவோம் :—மாயையின் வ்யவஹாரத்தால் (யான்) அந்தத்தொழிலுக்குக் கர்த்தாவாக இருந்தாலும், உண்மையாக அகர்த்தாவாதலால் நான் ஸம்ஸாரத்திற்கு உட்படாதவன் என்று தெரிந்துகொள். (௧௩)

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌏𑌵 𑌅𑌹𑌂, 𑌯𑌤𑌃—

௧௪. 𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌮𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌸 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨, 𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 । 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 "𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁, 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍇𑌷𑍁, 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 "𑌨 𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌨 𑌮𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌨 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௪ ॥

"𑌨 𑌅𑌹𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌨 𑌮𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑍇 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾" 𑌇𑌤𑌿—

௧௫. 𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 । 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵, 𑌨 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌮𑍍 𑌆𑌸𑌨𑌂, 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃

பற்றற்றுச் செய்யும் கர்மமானது ஒருவனைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை.

மற்று, நீ என்னை எந்தத் தொழில்கட்குக் கர்த்தாவாக நினைக்கின்றனையோ அவற்றிற்கு யான் உண்மையாகவே அகர்த்தாதான்; ஏனெனில்,

௧௪. "கர்மங்கள் என்னைப் பற்றுவதில்லை: கர்மத்தின் பயனிலே எனக்கு ஆசை இல்லை" என எவன் என்னை அறிகிருனே, அவன் கர்மங்களால் கட்டப்படுவதில்லை.

(எனக்கு) அகங்காரமின்மையால், அந்தக்கர்மங்கள் (எனக்கு) உடம்பு முதலியவற்றை உண்டாக்கி என்னைப் பற்றுவதில்லை; அக்கர்மங்களின் பயன்களிலே எனக்கு ஆசையும் இல்லை. ஆனல், ஸம்ஸாரிகளான [உலகவாழ்க்கையில் பற்றுக்கொண்ட] எவர்கட்குக் கர்மங்களிலே "நான் கர்த்தா" என்ற எண்ணமும், அவற்றின் பயன்களிலே ஆசையும் உள்ளனவோ, அவர்களைக் கர்மங்கள் பற்றுகின்றன என்பது ஏற்கும். அவை (எனக்கு) இல்லாததனல், கர்மங்கள் என்னைப் பற்றமாட்டா. "நான் கர்த்தா இல்லை, எனக்குக் கர்மத்தின் பயனிலெ ஆசை இல்லை" என இவ்வாருக அறிகிறவன் வேறு எவனுனாலும் ஆகுக; அவன் கர்மங்களால் கட்டப்படுவதில்லை: அவனுக்குங்கூடச் சரீரம்முதலானவற்றை உண்டாக்கும் கர்மங்கள் இல்லை என்பது பொருள். (௧௪)

"நான் கர்த்தா இல்லை, எனக்குக் கர்மத்தின் பயனிலே ஆசை இல்லை" என

௧௫. இவ்வாருக அறிந்து, (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபடவிரும்பிய முன்னேர்களாலும் கர்மமானது செய்யப்பட்டது. ஆதலால், முந்தின பண்டைக்காலத்தில் முன்னேர்களால் செய்யப்பட்ட கர்மத்தையே நீ செய்யக்கடவாய்.

(ஸம்ஸாரத்தினின்றும்)விடுபடவிரும்பிய முன்னேர்களாலும் அநுஷ்டிக்கப்பட்டமையால், நீ கர்மத்தையே செய்யவேண்டுமேயன்றி மௌனமாக உட்கார்ந்திரு

கர்தவ்ய:, தஸ்மாத் த்வம் பூர்வைரபி அனுஷ்டிதத்வாத், யதி அனாத்மஜ்ஞ: ததா ஆத்மசுத்த்யர்த்தம், தத்த்வவித் சேத் லோகஸங்க்ரஹார்த்தம், பூர்வை: ஜனகாதிபி: பூர்வதரம் க்ருதம் ந அதுனாதனம் க்ருதம் நிர்வர்திதம் ॥ ௧௫ ॥

தத்ர கர்ம சேத் கர்தவ்யம் த்வத்வசனாதேவ கரோமி அஹம் । கிம் விசேஷிதேன 'பூர்வை: பூர்வதரம் க்ருதம்' இதி? உச்யதே— யஸ்மாத் மஹத் வைஷம்யம் கர்மணி । கதம்?—

௧௬. கிம் கர்ம கிமகர்மேதி கவயோऽப்யத்ர மோஹிதா: ।
தத்தே கர்ம ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஜ்ஞாத்வா மோக்ஷ்யஸேऽசுபாத் ॥

கிம் கர்ம கிம் ச அகர்ம இதி கவய: மேதாவின: அபி அத்ர அஸ்மின் கர்மாதிவிஷயே மோஹிதா: மோஹம் கதா: । தத் அத: தே துப்யம் அஹம் கர்ம அகர்ம ச ப்ரவக்ஷ்யாமி யத் ஜ்ஞாத்வா விதித்வா கர்மாதி மோக்ஷ்யஸே அசுபாத் ஸம்ஸாராத் ॥ ௧௬ ॥

ந ச ஏதத் த்வயா மந்தவ்யம்—கர்ம நாம தேஹாதிசேஷ்டா லோகப்ரஸித்தம், அகர்ம நாம தத்க்ரியா தூஷ்ணீம் ஆஸனம்; கிம் தத்ர போத்தவ்யம் இதி? கஸ்மாத்? உச்யதே—

த்தலையாவது, (கர்மங்களைத்) துறந்திடுதலையாவது செய்யக்கூடாது. நீ அஜ்ஞானியானால், அப்பொழுது சித்தசுத்திக்காக(க் கர்மத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும்); நீ உண்மைஉணர்ந்தோனானால், உலகத்தை நல்வழிநிறுத்த(க் கர்மத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும். அன்றியும், அக்கர்மமானது) மிகப்பழைய காலத்திலே ஜநகாதியரான முன்னோர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்ததேயன்றி இப்பொழுது (புதிதாக) அநுஷ்டிக்கப்பட்டதன்று. (௧௫)

கர்மம் இன்னது, அகர்மம் இன்னது என்பது.

இ(ம் மநுஷ்யலோகத்)திலே கர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றால், நீங்கள் சொல்வதனாலேயே நான் (அதனைச்) செய்வேன். (ஆகவே, அங்ஙனம்) "முன்னோர்களாலே மிகப்பழைய காலத்திலே செய்யப்பட்டது" என்று சிறப்பித்துக்கூறியதனால் என்ன என்பது? — கூறுவோம்: ஏனெனில், கர்மத்(தை அறியும் விஷயத்)திலே அதிக அருமை இருக்கின்றது.—எப்படி?—

௧௬. கர்மமென்பது என்ன? அகர்மமென்பது என்ன? என்றஇதிலே, அறிவுடையோரும் மயங்கிவிட்டார்கள். நீ எதனை அறிந்து, தீமையினின்றும் விடுவிக்கப்படுவாயோ, அந்தக் கர்மத்தையும் அகர்மத்தையும் யான் உனக்கு உபதேசிப்பேன்.

இவ்விஷயத்திலே அறிவுள்ளவருங்கூட மயக்கமடைந்துள்ளார். ஆகவே, யான் உனக்குக் கர்மத்தையும் அகர்மத்தையும் (அவை இன்னவை யென்று) விரித்துக் கூறுவேன். நீ கர்மம்முதலான எவற்றை அறிந்து ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுவிக்கப்படுவாயோ, (அவற்றை விவரமாகச் சொல்வேன்). (௧௬)

கர்மமென்பது, உடம்புமுதலியவற்றின் அசைவு; அகர்மமென்பது, அவற்றின் தொழிலின்மை. உலகத்திலே (இவை யாவர்க்கும்) தெரிந்தவை. (ஆகவே,) அதில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதென்ன? [ஒன்றும் இல்லை]—என்று நீ இவ்வாறு கொள்ளவும் கூடாது.—ஏன்?—கூறுவோம்:

௧௭. 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌹𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂, 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧-
𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍂𑌷𑍍𑌣𑍀𑌂𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯
𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌹𑌨𑌾
𑌵𑌿𑌷𑌮𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾—𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍—𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮-
𑌵𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌮𑍍?
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௮. 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌦𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 ।
𑌸 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿, 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍, 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃-

---

௧௭. ஏனெனில், கர்மத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது உண்டு: விகர்மத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது உண்டு: அகர்மத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது உண்டு. கர்மத்தின் போக்கானது அறிதற்கு அரியது.
[விகர்மம் - விலக்கப்பட்ட கர்மம். அகர்மம் - ஒன்றுஞ்செய்யாது சும்மாஇருத்தல்.]

ஏனெனில், சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொ
ள்ளவேண்டியது இருக்கின்றது: விலக்கப்பட்ட விகர்மத்தைப்பற்றித் தெரிந்துகொ
ள்ளவேண்டியதும் இருக்கவே இருக்கின்றது. அவ்வாறே, மௌனமாயிருத்தலாகிய
அகர்மத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது இருக்கின்றது. ஏனெனில்,
கர்மம் விகர்மம் அகர்மம் என்றவற்றின் போக்கானது=உள்ளது உள்ளபடியான தன்
மையானது, அதாவது,(அவற்றின்)உண்மை கஷ்டமானது, அறிதற்குஅரிதானது.—
"இருக்கின்றது" என்பதை மூன்றி(டங்களி)லும் வருவித்துக்கொள்க. "கர்மத்
தின்" என்பது, கர்மம் முதலானவற்றின் உபலக்ஷணத்திற்காக. (உபலக்ஷணம் - ஒரு
சொல், தன்னோடு தன் இனங்களையும் கொள்ளுதற்கு உரியதாய்நிற்றல். சோற்றை
உண்டான் என்றால் - அதனோடு கறிமுதலியவற்றையும் தின்றான் என்பது கூறாமலே
அமைதலால், சோறுஎன்னும் சொல் - மற்றைக் கறிமுதலிய தன் இனங்களையும்
கொள்ளுதற்கு உரியதாய்நிற்றல் காண்க.) (௧௭)

ஆனால், "(கர்மஅகர்மங்களைப்பற்றித்) தெரிந்துகொள்ளவேண்டியதைக் கூறு
வேன்" என்று (நீங்கள்) மேற்கொண்டுள்ள (அக்) கர்மம்முதலானவற்றின் உண்மை
என்ன? —கூறுவோம்:

**௧௮. எவன் கர்மத்திலே அகர்மத்தைக் காணக்கூடுமோ, எவன் அகர்மத்தி
லும் கர்மத்தைக் காணக்கூடுமோ, அவன், மனிதர்களுள் அறிவுள்ளவன்; அவன்
(ஞானநிஷ்டையைக்) கூடினவன், கர்மங்களெல்லாவற்றையும் செய்தவன்.**

செய்யப்படுகிற தென்பது - செய்கை, கர்மம், தொழில் பொது [செல்லல்,
நிற்றல், நினைத்தல்முதலிய எல்லாத்தொழிலுமாம்]. பிரவிருத்தியும் நிவிருத்தியும்,

त्तिनिवृत्त्योः — वस्त्वप्राप्यैव हि सर्वो ऽयं क्रियाकारकादिव्यवहारः अविद्याभूमावेव — कर्म यः पश्यति, स बुद्धिमान् मनुष्येषु, स युक्तः योगी च, कृत्स्नकर्मकृत् समस्तकर्मकृच्च सः, इति स्तूयते कर्माकर्मणोः इतरेतरदर्शी ॥

ननु किम् इदं विरुद्धम् उच्यते 'कर्मणि अकर्म यः पश्येत् अकर्मणि च कर्म' इति ; न हि कर्म अकर्म स्यात्, अकर्म वा कर्म । तत्र विरुद्धं कथं पश्येत् द्रष्टा ? — न, अकर्म एव परमार्थतः सत् कर्मवत् अवभासते मूढदृष्टेः लोकस्य, तथा कर्म एव अकर्मवत् । तत्र यथाभूतदर्शनार्थ-

---

செய்பவனுகிய கர்த்தாவைச் சார்ந்துநிற்றலின், (கர்மத்தில் அகர்மத்தையும், அகர்ம த்தில் கர்மத்தையும் காணக்கூடு மென்க. பிரவிருத்தி - கர்மம், செய்தலென்னும் முயற்சி. நிவிருத்தி - அகர்மம், ஓய்தலென்னும் முயற்சி.) மெய்ப்பொருளை அடையாவிடத்தன்றே செய்கையென்னும் வ்யவஹாரமும், செய்பவனென்னும் வ்யவஹாரமும், மற்றுமிவைபோன்ற வ்யவஹாரமுமாகிய ஸகலமுமே அஜ்ஞானநிலையிலேயே நிகழ்கின்றது. எவன் கர்மத்திலே கர்மமின்மையைக் காண்கிருனே, எவன் கர்மமின்மையிலேயும் கர்மத்தைக் காண்கிருனே, அவன் மனிதர்களுள் அறிவுடையவன் : அவன் யோகி : அவன் எல்லாக்கர்மங்களையும் செய்தவன் என்று, கர்மஅகர்மங்களிரண்டினும் ஒன்றில் மற்றொன்றைக் காண்பவன் (இவ்வாறு) கொண்டாடப்படுகிருன்.

(ஆக்ஷேபம்) :— அப்படியானுல், "எவன் கர்மத்திலே அகர்மத்தையும், அகர்மத்திலேயும் கர்மத்தையும் காண்கிருனே" என்று இதென்ன விரோதமாகக்கூறப்படுகின்றது ? நிச்சயமாகக் கர்மம் அகர்ம மாகாது, அகர்மும் கர்மமாகாது.(ஒன்றைக்) காண்பவன், அதில் (அதற்கு) விரோதமானதை எப்படிக் காண்பான் ? [காண முடியாது.]

(ஸமாதாநம்) :— அப்படியன்று ; உண்மையிலே அகர்மமாகவேஇருப்பது, விவேகபுத்திமயங்கிய ஜனங்களுக்குக் கர்மம்போலத் தோற்றுகின்றது ; அவ்வாறே, கர்மமாகவே (இருப்பது) அகர்மம்போல(த் தோற்றுகின்றது). பகவான் அவற்றை உள்ளபடி உணர்த்தும்பொருட்டு "எவன் கர்மத்திலே அகர்மத்தைக் காண்கிருனே"—என்று தொடங்குகின்ற (சுலோகத்)தைக் கூறலானுர். (மயக்கஉணர்வினுல் ஆத்மாவினிடத்துத் தோன்றிய கர்மத்திலே அகர்மத்தைக் காணுதலென்பது - மயக்கஉணர்வினுல் தோன்றிய வெள்ளியிலே இப்பியைக் காண்பது போல. பின்னும் அம்மயக்கஉணர்வினுல் அவ்வாத்மாவினிடத்துத் தோன்றிய அகர்மத்திலே கர்மத்தைக் காணுதலென்பதும் அது. எப்படியெனில், —ஒருபொருளின் உணர்ச்சியைப் பெற்றுலன்றி, 'அப்பொருள் இல்லை' என்னும் உணர்ச்சி வாராது. இப்பியைப் பார்த்து வெள்ளியென்றவிடத்து, இப்பியிலே வெள்ளி கற்பிக்கப்பட்டது. அவ்வண்ணமே அதனைப் பார்த்து 'இங்கே முன் தோன்றிய வெள்ளி இல்லை' என்றவிடத்து இல்லை என்னும் உணர்ச்சியானது, கற்பிக்கப்பட்ட வெள்ளியின் உணர்ச்சியைத் தழுவிநிற்றலால், இப்பியிலே வெள்ளி இல்லை என்பதும் கற்பனைதான். இதனை நுண்மையாக ஆராய்ந்தறிக. இவ்வாறே, ஆத்மாவினிடத்துக்

[illegible]

(ஆ[illegible]):—[illegible], கர்மமென்பது எல்லார்க்கும் கர்மத்தா[illegible]

ஒரு இடத்திலாயினும் (அது [illegible]) [illegible]தில்லை.

(வைரா[illegible]):—அது சரியன்று ; கப்பலில் இருப்பவனுக்குக் கப்பல் [illegible]

[illegible] (தாம நிலைபெயர்ந்து) செல்லுதலில்லாதவையாய்க் கரையில் நிற்கும்

[illegible]னிடத்து (அவை அவனுக்கு) எதிராகச் செல்லுதல் தோற்றுதல[illegible]

[illegible]லாதுதாத நிற்செல்லுமின்றவற்றினிடத்து (அவை) செல்லுதலின்

தோற்றுதலாதுமெனக. இவ்வண்ணமே இங்கு [ஆத்மாவினிட[illegible]

इहापि अकर्मणि कर्मदर्शनं कर्मणि च अकर्मदर्शनं विपरीतदर्शनं, येन तन्निराकरणायेदमुच्यते 'कर्मण्यकर्म यः पश्येत्' इत्यादि ॥

तदेतदुक्तवृत्तिवचनमपि अत्यन्तविपरीतदर्शनभावित-तया मोहितो लोकः श्रुतमपि असकृत् तत्त्वं विस्मृत्य विस्मृत्य मिथ्याप्रसङ्गम् अवतार्यावतार्य चोदयति इति पुनः पुनः उत्तरम् आह भगवान्, दुर्विज्ञेयत्वं च आलक्ष्य वस्तुनः ॥

'अव्यक्तोऽयमचिन्त्योऽयम्' 'न जायते म्रियते' इत्यादिना आत्मनि कर्माभावः श्रुतिस्मृतिन्यायप्रसिद्धः उक्तः वक्ष्यमाणश्च । तस्मिन्नात्मनि कर्माभावे अकर्मणि कर्मविपरीतदर्शनम् अत्यन्तनिरूढम्; यतः—"किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः"। देहाद्याश्रयं कर्म आत्मन्यध्या-रोप्य "अहं कर्ता, ममैतत् कर्म, मयास्य कर्मणः फलं भोक्तव्यम्" इति च, तथा "अहं तूष्णीं भवामि, येन अहं निरायासः अकर्मा सुखी स्याम्" इति कार्यकरणाश्रयं व्यापारोपरमं तत्कृतं च सुखित्वम्

கர்மம் தோற்றுதலும், கர்மத்திலே அகர்மம் தோற்றுதலும் விபரீதமான தோற்றமாதலால், (பகவான்) அதனை நீக்கும்பொருட்டு "எவன் கர்மத்திலே அகர்மத்தைக் காண்கிறானோ" என்று தொடங்கும் (திருவாக்கை) அருளிச்செய்யலானார்.

அத்தகைய இ(ச்சங்கையான)து அடிக்கடி மறுமொழி கூறப்பெற்றதாயினும், மிக்க விபரீதமான உணர்வினால் (பொய்ப்பொருளின்) வாஸனையே பதியப் பெற்றுள்ளமையால் அடுத்தடுத்து மயக்கமுறும் உலகமானது, ஒருதடவைக்குப் பலதடவை கேட்கப்பட்டிருப்பதுமான உண்மையை மறந்து மறந்து, (எதோ ஒரு) பொய்ம்மையான விஷயத்திற் புகுந்து புகுந்து (ஆத்மாவினிடத்தும் கர்மம் உண்டென்று) ஆக்ஷேபிக்கின்றது என, மெய்ப்பொருளை அறிதல் அருமை என்பதையும் நோக்கிப் பகவான் மீண்டும் மீண்டும் விடை அருளிச்செய்கிறார்.

ஆத்மாவிடத்துக் கர்மமில்லை என்பது, சுருதியினும் ஸ்மிருதியினும் யுக்தியினாலும் நன்கு தெரிந்திருப்பது ; "இது புலப்படாதது, இது நினைக்கமுடியாதது" (உ - உரு), " இது பிறப்பதில்லை, இறப்பதில்லை" (உ - உ0) என்பன முதலாகக் கூறப்பட்டுள்ளது; (ரு - கஅ முதலாக மேலே) கூறப்படுவது. அந்த ஆத்மாவினிடத்து, கர்மமின்மையாகிய அகர்மத்தில் கர்மமாகிய விபரீதத்தை[விரோதத்தை]க் காணுதலானது (பிராணிகளுடைய மனத்தினுள்) அளவுகடந்து வேரூன்றியிருப்பதாம். ஏனெனில், " எது கர்மம் ? எது அகர்மம் ? என்ற இவ்விஷயத்தில் ஞானிகளும் மயங்கியுள்ளார்" (ச - கசு). " நான் செய்பவன், இது என்னுடைய தொழில், இத்தொழிலின் பயனை நான் அநுபவிக்கவேண்டும்" என உடம்பு முதலியவற்றைச் சார்ந்துநிற்கும் கர்மத்தை ஆத்மாவினிடத்து ஏற்றி, அவ்வண்ணமே, " நான் தொல்லையில்லாது, தொழிலில்லாது ஸுகியாயிருக்குமாறு மௌனமாயிருக்கின்றேன்" என, தேகம்மனம் இந்திரியங்களென்றவற்றைச் சார்ந்துநிற்கும் (ஓய்வையும், அதாவது,) தொழில் ஓய்ந்துஇருத்தலையும், அதனால் உண்டான ஸௌக்கியத்தையும் [ஸுகமாயிருத்தலையும்]

𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑍌𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌅𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮; 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑍌𑌣𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍; 𑌯𑌥𑌾 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌗𑍌𑌃 𑌅𑌗𑍌𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌏𑌵𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 '𑌯𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇𑌽𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌬𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤 । 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, 𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌾 । 𑌨 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌏𑌵𑌮𑌿𑌹 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌏𑌤𑍇𑌨 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 "𑌕𑌰𑍍𑌮" 𑌇𑌤𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌇𑌹 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 ।

சிலர் இச்சுலோகத்தை வேறுவகையாக உரைத்தனர்.—எப்படி ?—ஈச்வரனுக்கென்று அநுஷ்டிக்கப்படும் நித்யகர்மங்களுக்குப் பயன் இல்லாமையால், அவைகள் உபசாரவழக்கினால் அகர்மங்கள் எனப்படுகின்றன. இனி, அவற்றைச் செய்யாதிருத்தல், அகர்மமென்பது. அது குற்றத்தை விளைப்பதனால், உபசாரவழக்கினாலேயே கர்மம் எனப்படுகின்றது. பசு 𑌗𑍌𑌃 [பசு]வாயிருந்தாலும், பால் என்கிற பயனைக் கொடுப்பதில்லை என (அது) 𑌅𑌗𑍌𑌃 [பசு அன்று] என்று கூறப்படுமாறுபோல, எவன் அந்த நித்யகர்மத்திலே பயனில்லாமையினால் அகர்மத்தைக் காண்கிறானோ, அவ்வாறே எவன் (அகர்மமானது)நரகம் முதலான கெடுதியாகிய பயனைத் தருகின்றதென, நித்யகர்மத்தைச் செய்யாமையாகிய (அந்த) அகர்மத்திலும் கர்மத்தைக் காண்கிறானோ, (அவன் அறிவுடையவன்..... ....).

இந்த உரை சரியன்று. இத்தகைய அறிவினால் தீமையினின்றும் நீங்குதல் அமையாதாதலின், "நீ எதனை அறிந்து கெடுதியினின்றும் விடப்படுவாயோ" (ச - கசு) எனப் பகவான் அருளிச்செய்த திருவாக்கு மாறுபடநிற்பதாகும் [வீணாகும்].—எப்படி ?—நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டித்தலால் கெடுதியினின்று நீங்குதலென்பது இருக்கட்டும் [வாதத்திற்காக அதனை ஒத்துக்கொள்வோம்]. என்றாலும், அவற்றிற்குப் பயனில்லையென்னும் அறிவினால் (அவ்வாறு நீங்குதல்) அமையாது. தீமையினின்றும் நீங்குதல், நித்யகர்மங்களுக்குப் பயனில்லையென்னும் அறிவின் பயனாகவாவது, நித்யகர்மங்களுடைய அறிவின் பயனாகவாவது (சுருதியில்) விதிக்கப்படவில்லையன்றோ. பின்னும்,(அது)பகவானாலேயே இங்கு க்கூறப்படவில்லை. அகர்மத்தில் கர்மத்தைக் காண்பதற்கு, இதனால் மறுமொழி கூறப்பட்டது. அகர்மத்தினிடத்திலே கர்மமென்று காண்பது அவச்யமென இங்கு விதிக்கப்படுவதில்லை [அகர்மத்தைக் கர்மமாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று இச்சுலோகத்தில் விதிக்கப்படவில்லை]. மற்று, நித்ய

किम्? तत्र एवं व्याचक्षाणेन भगवता वाक्यं लोकव्यामोहाय
इति व्यक्तं कल्पितं स्यात्। न च इदं छद्मरूपेण वाक्येन रक्षणी
वस्तु। नापि शब्दान्तरेण पुनः पुनः उच्यमानं सुबोधं स्या
इत्येवं वक्तुं युक्तम्। 'कर्मण्येवाधिकारस्ते' इत्यत्र हि स स्फुट
उक्तः कर्मण्येव न पुनः वक्तव्यः भवति। सर्वत्र च प्रशस्तं बोधव्यं च क
एव। न च निष्प्रयोजनं बोधव्यम् इति उच्यते। न च मिथ्याज्ञा
बोधव्यं भवति, तत्प्रत्युपस्थापितं वा वस्त्वाभासम्। नापि नित्या
अकरणात् अभावात् प्रत्यवायभावोत्पत्तिः, 'नासतो विद्यते भावः' इ
'कथम् असतः सज्जायेत' इति च असतः सज्जन्मप्रतिषेधात्। अस
सदुत्पत्तिं ब्रुवता असदेव सद्भवेत्, सच्चापि असद्भवेत् इत्य
स्यात्। तच्च अयुक्तम्, सर्वप्रमाणविरोधात्। न च निष्फलं विदध्य
कर्म शास्त्रम्, दुःखस्वरूपत्वात्, दुःखस्य च बुद्धिपूर्वकतया का
नुपपत्तेः। तदकरणे च नरकपाताभ्युपगमात् अनर्थायैव च

என்று தொடங்கும் கபட(வாக்கியத்தால்) ஆவதென்ன ? அங்கு இவ்வாறு உ
பவரால் "பகவானுடைய திருவாக்கானது உலகம் மயங்குதற்பொருட்டா
எனத் தெளிவாகக் கற்பனைசெய்யப்பட்டதாகும். மேலும், இந்த(நித்யகர்மாநுஷ்ட
விஷயம் கபடரூபமான வாக்கியத்தால் பாதுகாக்கத்தக்கதில்லை ; (அது வேறு)
சொற்களால் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படும்பொழுது, எளிதில் அறியக்கூடி
கும் என்று இவ்வாறு கூறவும்படாது. ஏனெனில், "கர்மத்திலேதான் அதிகார
(உ - சஎ) என்னுமிடத்து மிகத்தெளிவாகக் கூறப்பட்ட அவ்விஷயத்தை ம
யும் கூறவேண்டியதில்லை. எங்கும்[சாஸ்திரத்திலும், உலகத்திலும்]புகழப்பெற்
செய்தற்குஉரியதாயுமிருப்பதையே (ஒருவன்) தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வீ
தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கூறப்படவில்லை. மேலும், பொய்யறிவா
அறிதற்கு உரியதில்லை. (அவ்வாறே,) அதனால் எதிரே நிறுத்தப்பட்ட போலி
பொருளும் (அறிதற்கு உரியதில்லை) [அப்பொய்யறிவுக்கு விஷயமான பொ
தோற்றமாதலால் அதுவும் அறிதற்குயோக்யமானதில்லை.] மற்றும், நித்யகர்மங்க
செய்யாமையாகிய இன்மையினின்றும் குற்றமாகிய உண்மை உண்டாகமாட்ட
"பொய்ம்மைக்கு உண்மை இல்லை "(உ - கசு)எனவும், " இன்மையினின்றும் உ
எப்படிஉண்டாகும்?"(சா - சு - உ - உ)எனவும் இன்மையினின்றுஉண்மைஉண்ட
மறுத்தலின். இன்மையினின்று உண்மை உண்டாதலைக் கூறுபவரால், " இன்
உண்மையாகும், உண்மையும் இன்மையாகும்" எனக் கூறப்பட்டதாகும். அ
நேரன்று ; ஸகலநியாயங்களுக்கும் முரண்படுதலின். இன்னும், சாஸ்திரம
பயனில்லாத கர்மத்தை விதிக்காது ; (இது)துன்பவடிவமாதலாலும், துன்பத்
தெரிந்துவேணுமென்று செய்துகொள்ளுதல் அமையாதாதலாலுமென்க.
அதனைச்செய்யாதவிஷயத்தில் நரகத்துவீழ்தலை ஒத்துக்கொள்வதனால், செய்த
செய்யாவிட்டாலும் இருவிதத்திலும் கெடுதிக்காகவே யுள்ள சாஸ்திரம

[illegible]

௧௯. யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பா: காமஸங்கல்பவர்ஜிதா: |
ஞானாக்நிதக்தகர்மாணம் தமாஹு: பண்டிதம் புதா: ||

[illegible]

௧௯. எவனுடைய காரியங்களெல்லாம், ஆசையும் அபிமானமும் அற்றனவோ, அவனை (அதாவது) ஞானமாகிய தீயினால் ... கர்மமும் எரிக்கப்பெற்றவனை ஞானிகள் "பண்டிதன்" என்கிறார்கள்.

[illegible] (தான்) செய்யும் கர்மங்களெல்லாம், ஆசைகளும் அவற்றிற்குக் காரணமான அபிமானங்களும் அற்ற வெறுஞ்செய்கைகளாக மாத்திரம் இருக்கின்றனவோ, (அவன் உலகவாழ்க்கையை) மேற்கொண்டவனாயின், உலகத்தை நலப்படுத்துதற்காக (அக்கர்மங்களைச் செய்கிறான்; அவன் அவ்வுலகவாழ்க்கையினின்று) ஒதுங்கியவனாயின், தன் சரீரத்திற்காக (அவற்றைச் செய்கிறான்) எவனுடைய கர்மங்கள் (எல்லாம்), கர்மத்தில் அகர்மத்தையும் அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காண்பதான ஞானமென்னும் தீயினால் எரிக்கப்பட்டனவோ, அவனை ஞானிகளான பரம்பொருளின் தத்துவத்தை அறிந்தவர்கள் [பரம்பொருளை அறிந்தவர்கள்] உண்மையான பண்டிதன் என்கிறார்கள். (௧௯)

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍌 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌂-
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌨𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍-
𑌶𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯-
𑌜𑌤𑌿 𑌏𑌵 । 𑌸 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿
𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍇 𑌚 𑌸𑌂𑌗𑌰𑌹𑌿𑌤𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍂-
𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹—

௨௦. 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌾𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯-
𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃,
𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌯𑌤𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌿𑌸𑌾𑌧𑌯𑌿𑌷𑌤𑌿, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇-
𑌷𑍍𑌟𑌫𑌲𑌸𑌾𑌧𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑍇𑌨 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾-

உலகத்திற்கு நல்லொழுக்கத்தை நடத்திக்காட்டும் ஞானியின் ஒழுக்கம்.

இனி, கர்மத்தில் அகர்மத்தையும் அகர்மத்தில் கர்மத்தையும் காண்பவன் எவனோ, அவன் (ஆத்மா அநாத்மாக்களைப்) பகுத்தறிதற்குமுன் (கர்மத்தை) மேற்கொண்டவனாயினும்,(அவற்றைப் பகுத்தறிந்தபின்)கர்மம்முதலானவற்றிலே அகர்மம் முதலானவற்றைக் காண்பதனாலேயே கர்மம் நீங்கியவனாய், துறவியாய், ஜீவித்தற்குமாத்திரம்வேண்டிய செய்கையை யுடையவனாய் (இருப்பதனால்) கர்மத்தை மேற்கொள்வதில்லை. ஆனால், எவன் கர்மத்தைச் செய்துவருகையிலே, பின்பு, ஆத்மாவை உள்ளபடி உணரும் அறிவுண்டாகப்பெற்ற (ஞானியா)வனோ[ஒருவன் கர்மத்தைச் செய்துவருகையிலே, அவனுக்குச் சீக்கிரமாகவாவது தாமதமாகவாவது ஆத்மஞானம் உண்டாகலாமாதலின்,அப்பொழுது அவ்வாறு ஞானம் உதிக்கப்பெற்றவன் எவனோ], அவன் எக்கர்மத்திலும் பயனைக் காணாதவனாய், கர்மத்தையும்(அதற்கான)கருவிகளையும் துறந்தேவிடுகிறான். அவன் ஏதோ ஒருகாரணத்தால் கர்மத்தைத் துறக்கக்கூடாம லிருக்கும்போது, கர்மத்திலும் அதன் பயனிலும் பற்றில்லாமையினால் தனக்கு ஒருபயனும் இல்லையாகவே, உலகத்தை நல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு முன்போலவே கர்மத்தை மேற்கொண்டிருந்தாலும், (அவன்) ஒன்றுஞ் செய்கிறானே இல்லை; ஞானமென்னும் தீயினால் கர்மம் (எல்லாம்) எரிக்கப்பட்டமையின், அவனுடைய கர்மமானது அகர்மமாகவே ஆகின்றது. என்ற இவ்விஷயத்தை உணர்த்தும்பொருட்டு(ப் பகவான்) கூறுகிறார்:

௨௦. *கர்மத்தின் பயனிலே பற்றை விட்டு, எப்பொழுதும் திருப்தியுடையவனாய் ஆச்ரயமின்றி நிற்கின்றவன் கர்மத்தை மேற்கொண்டிருந்தாலும், அவன் ஒன்றுஞ் செய்கின்றானே இல்லை.* [ஆச்ரயம் - ஒருபொருளினுடைய அபேக்ஷை.]

ர்) கீழ்க்கூறிய ஞானத்தால் கர்மங்களிலே அபிமாநத்தையும்,
ிட்டு எப்பொழுதும் திருப்தியுள்ளவன், விஷயங்களிலே விருப்
(ஒருவன்)எதனைச் சார்ந்துநின்று தனக்குவேண்டிய
கின்றானோ, அது - ஆச்ரயம். (அஃதில்லாதவன்),
மைப்பயன்களுக்கான ஸாதநங்களை ஆச்ரயிக்காத
ன்றபடி. இவ்வாறுள்ள அ(ந்த ஞானியான)வன்

[illegible]

௭௧. ஆசை நீங்கி, பயத்தையும் கவலையும் [இந்திரியங்களையும் சித்தத்தையும்] அடக்கி, (தனது பணம், வீடு, புதல்வர்) என்ற உடைமைகளையும் விட்டுவிட்டு, சரீர யாத்திரையைமாத்திரம் செய்பவன் சாந்தியை அடைகிறான். [சரீரயாத்திரை — சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குமாத்திரம் வேண்டிய காரியம்.]

எவனிடத்திலிருந்து ஆசைகள் போய்விட்டனவோ, எவனுக்கு அகங்காரமும், வெளியே தோற்றமான தேகேந்திரியங்களின் சேர்க்கையாகிய இரண்டும் அடங்கிவிட்டனவோ, (இன்னும் [illegible] தனது பொருள், வீடு முதலிய) உடைமைகள் ஒழிக்கப்பட்டனவோ, அவன் (தனது) சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குமாத்திரம்

𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃, 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍇𑌵 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾-𑌪𑌾𑌦𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

'𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌮𑍍? 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿?

𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌅𑌤𑌃—𑌯𑌦𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰-𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿? ॥

𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

𑌯𑌦𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌮𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾-𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 । 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾-𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 । '𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧-

---

வேண்டிய செய்கையைமட்டும், அதினுங்கூட அபிமானமில்லாது செய்பவனுய்த் தீமையாகிய பாவத்தையும்,புண்யத்தையும் அடைவதில்லை.(ஸம்ஸாரத்தினின்றும்)விடு படவிரும்புவோனுக்குப் புண்யமும் பாவமேதான் ; (பிறப்பிறப்பு முதலியஸம்ஸாரக்) கட்டை விளைப்பதாதலின். ஆதலால், (அவன்) அவற்றினின்றும் நீங்கினவனுகிறான், ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட்டவனுகிறான் என்பது பொருள்.

" சாரீரகர்மத்தை மாத்திரம் " என்றவிடத்து, சரீரத்தால் செய்யத்தக்க கர்மம் - சாரீரகர்மம் என்று கருத்தா ? அல்லது, சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குமாத்திரம் வேண்டிய கர்மம் - சாரீரகர்மம் என்று கருத்தா ?

ஆகவே, இன்னும், (ஒருவினு வருமாறு) :—சரீரத்தால் செய்யத்தக்க கர்மம் சாரீரகர்மம் என்றால், (வரும் குற்ற மென்ன ?) அல்லது, சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்கு மாத்திரம் வேண்டிய கர்மம் - சாரீரகர்மம் என்றால், (வரும் பயனென்ன ?)

- றுவோம் :

)வகை):—சரீரத்தால்செய்யத்தக்க கர்மம்-சாரீரகர்மம் என்றால்,இம்மை

ஊ விளைப்பதாய்(ச் சாஸ்திரத்தில்) விலக்கப்பட்ட கர்மத்தையும்

: அடையமாட்டான் என்றுசொல்வார்க்கு, அப்பொழுது (அச்

டக் கூறுதல் (என்னும் குற்றம்) வரும். இனி, "இம்மைமறு

ஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டதுமான கர்மத்தைச் செ

" என்றுசொல்வார்க்கும், வாராததை விலக்கு

'சாரீரகர்மத்தைச்செய்பவன்" என்னும் விசேஷ

யோகத்தினுலும் "விதிவிலக்குக்களைப்

(௩௯) உடைமைகளெல்லாவற்றையும் கைவிட்ட பதிக்கு சரீரம் இருத்தி
ருப்பதற்குக் காரணமான உணவு முதலிய உடைமை இல்லாமையின், இரத்தல் முதலி

प्राप्तस्य अन्नादेः याचनादिना शरीरस्थितिकर्तव्यतायां प्राप्तायाम्
'अयाचितमसंक्लृप्तमुपपन्नं यदृच्छया' इत्यादिना वचनेन अनुज्ञात
यतेः शरीरस्थितिहेतोः अन्नादेः प्राप्तिद्वारम् आविष्कुर्वन्नाह —

२२. यदृच्छालाभसंतुष्टो द्वन्द्वातीतो विमत्सरः ।
समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वापि न निबध्यते ॥

यदृच्छालाभसंतुष्टः अप्रार्थितोपनतो लाभो यदृच्छालाभ
स्तेन संतुष्टः संजातालंप्रत्ययः। द्वन्द्वातीतः द्वन्द्वैः शीतोष्णादिभि
र्हन्यमानोऽपि अविषण्णचित्तः द्वन्द्वातीतः उच्यते। विमत्सरः विगतमत्सर
निर्वैरबुद्धिः समः तुल्यः यदृच्छालाभस्य सिद्धौ असिद्धौ च । य
एवंभूतो यतिः अन्नादेः शरीरस्थितिहेतोः लाभालाभयोः समः हर्ष
विषादवर्जितः कर्मादौ अकर्मादिदर्शी यथाभूतात्मदर्शननिष्ठ
शरीरस्थितिमात्रप्रयोजने भिक्षाटनादौ कर्मणि शरीरादिनिर्वर्त्ये-
"नैव किंचित्करोम्यहम्, इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तन्ते" इत्येवं सद
संपरिचक्षाणः आत्मनः कर्तृत्वाभावं पश्यन् नैव किंचित् भिक्षाटना

யவற்றால் சரீரத்தை நிலைத்திருக்கச் செய்யவேண்டும் என்று அமைந்தது ; அமைய
வே, யதிக்குச் சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குக் காரணமான உணவு முதலானவை கிடை
க்கும் வழியானது, "(பிக்ஷை பிறரிடம்) இரக்கப்படாததாக, (முன்னமே) அமர்
திவைக்கப்படாததாக, தற்செய்லாய் [தன் பிரயத்தினமின்றி]க் கொண்டுவரப
பட்டதாக(இருக்கவேண்டும்)" (போ - உ - அ - கஉ)என்பது முதலான வசநங்களால்
அநுமதிபெற்றதென்பதை வெளிப்படுத்தக் கூறுகிறார் :

**உஉ. தானாகக் கிடைப்பதைக்கொண்டு திருப்தியடைந்தவன், த்வந்தங்களை
கடந்தவன் : பொறாமையில்லாதவன் : (உணவுமுதலியன)கிடைத்தலிலும் கிடையாமை
யிலும் ஒப்பாகிற்பவன். (அவன் ஒருகர்மத்தைச்)செய்தாலும், (அதனால்)கட்டப்படுவ
தில்லை.**

தானாகக்கிடைப்பதென்பது - (தான் பிறரிடம்)வேண்டாது வருவது. அத
னால்(இது)போது மென்றஎண்ணம்வந்தவன் (ஞானியாவன்). குளிர்வெப்பம்முதலிய
வற்றால் தாக்கப்பட்டாலும், மனம்வருந்திக் கலங்காதவன் - த்வந்தங்களைக் கடந்த
வன் எனப்படுகிறான். பொறாமை நீங்கினவன் - வைரமில்லாப் புத்தியுடையோன். த
செயலாய்க் கிடைப்பது(தனக்கு) அமைந்தாலும் அமையாவிட்டாலும் (அவன்)ஸம
மானவன். இவ்வாறான எந்த யோகியானவன் சரீரம் நிலைத்திருப்பதற்குக் காரண
...தலியவை கிடைத்தாலும் கிடையாவிடினும் ஸமமாயிருந்து, ஸந்தோ
...மில்லாது, கர்மம் முதலானவற்றிலே அகர்மம் முதலானவற்றை
...ள்ளபடிஉணர்தலிலே உறுதியாகநின்று, சரீரம் நிலைத்திருப்ப
...வும் சரீரம்முதலியவற்றால் செய்யப்படுவனவுமாகிய
...லான கர்மங்களிலே "நான் ஒன்றுஞ்செய்கிறேனில்லை
...செல்லுகின்றன" என்று இவ்வாறாக எப்பொழு
...ல்லை என்பதைக் காண்பவனாய் (இருக்கின்ற
...தலிய ஒரு கர்மத்தையும் செய்வதே இல்லை

உ௩. பற்றிலாதவனும், விடுபட்டவனும், ஞானத்திலே மனம் நிலைத்தவனாகச் செய்கிறவனுடைய கர்மமெல்லாம் கரைந்துபோகின்றன.

गतसङ्गस्य सर्वतो निवृत्तासक्तेः मुक्तस्य निवृत्तधर्माधर्मादिबन्धनस्य ज्ञानावस्थितचेतसः ज्ञाने एव अवस्थितं चेतः यस्य सोऽयं ज्ञानावस्थितचेताः तस्य यज्ञाय यज्ञनिर्वृत्त्यर्थम् आचरतः निर्वर्तयतः कर्म समग्रं सह अग्रेण फलेन वर्तते इति समग्रं कर्म तत् समग्रं प्रविलीयते विनश्यति इत्यर्थः ॥ ௨௩ ॥

कस्मात् पुनः कारणात् क्रियमाणं कर्म स्वकार्यारम्भम् अकुर्वत् समग्रं प्रविलीयते इति? उच्यते यतः—

௨௪. ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम्।
ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना ॥

ब्रह्म अर्पणं येन करणेन ब्रह्मविद् हविः अग्नौ अर्पयति तद् ब्रह्मैव इति पश्यति, तस्य आत्मव्यतिरेकेण अभावं पश्यति, यथा शुक्तिकायां रजताभावम्; तद् उच्यते ब्रह्मैव अर्पणम् इति, यथा यद् रजतं तत् शुक्तिकैवेति। 'ब्रह्म, अर्पणम्' इति असमस्ते पदे। यद् अर्पणबुद्ध्या गृह्यते लोके तद् अस्य ब्रह्मविदः ब्रह्मैव इत्यर्थः। ब्रह्म हविः तथा यद् हविर्बुद्ध्या गृह्यमाणं तद् ब्रह्मैव अस्य। तथा ब्रह्माग्नौ इति समस्तं पदम्। अग्निरपि ब्रह्मैव यत्र हूयते

எல்லாவற்றினின்றும் பற்று ஒழியவும், தருமம்அதர்மம்முதலானகட்டினின்று (தான்) நீங்கவும், ஞானத்திலேயே மனம் நிலைக்கவும் பெற்று, பகவானுடைய பிரீதிக்காகச் செய்கிறவனுடைய கர்மமானது பயனோடு கரைந்துபோகின்றது : (அவனுக்கு அக்கர்மமும், அதன் பயனும்) இல்லாமற்போகின்றன என்பது பொருள். (௨௩)

ஞானமேன்னும் யாகம்.

மற்று, எக்காரணத்தால் (அவன்) செய்யும் கர்மமானது தன்பயனை விளைவித்தலைச்செய்யாது முழுதும் இல்லாமற்போவதென்பது ? கூறுவோம் : ஏனெனில்,

௨௪. **அர்ப்பிப்பது ப்ரஹ்மம் : ஹவிஸ் ப்ரஹ்மம் : அக்நியாகிய ப்ரஹ்மத்திலே (யஜமானனாகிய) ப்ரஹ்மத்தால் ஹோமஞ் செய்யப்படுதல் ப்ரஹ்மம் : ப்ரஹ்மமாகிய கர்மத்திலே ஸமாதியுள்ள அவனால் அடையப்படுவது (ம்) ப்ரஹ்மமே.**

ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவன் எக்கருவியினால் ஹவிஸை அக்நியில் இடுகின்றானோ, அது ப்ரஹ்மம்தான் எனக்காண்கிறான். இப்பியிலே வெள்ளியின்மையை[இப்பியன்றி வெள்ளி இல்லையென]க் காண்பதுபோல, ஆத்மாவன்றி அஃதில்லை யெனக் காண்கிறான். ஆதலால், ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி ப்ரஹ்மமே எனப்படுகின்றது. உதாரணமாக, வெள்ளியாகத் தோற்றுவது இப்பியாகவே இருப்பதுதான் என்க. ப்ரஹ்ம, அர்பணம் என்பன தொகாநிலைச் சொற்கள். உலகத்தில் (ஜனங்கள்) எதனை, (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவியெனக் கொள்கிறார்களோ, அது இந்த ஆத்மஞானிக்கு ப்ரஹ்மமே என்பது பொருள். அவ்வாறே, (அவர்கள்) எதனை ஹவிஸ் எனக்கொள்கிறார்களோ, அது அவனுக்கு ப்ரஹ்மமேதான். அவ்வண்ணமே [முன்போல அல்லாது], ப்ரஹ்மாக்நௌ என்பது தொகைநிலைப்பதம். (யஜமானனாகிய)செய்பவனென்னும் ப்ர

ஹோமஞ்செய்கின்றதோ, (அந்த) அக்நியும்

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌵𑌨𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 । 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌚𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌣𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌮𑍃𑌦𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌰𑌾𑌮𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑌮-

---

ப்ரஹ்மமேதான். செய்பவன் ப்ரஹ்மமே என்பது (இங்கே சொல்லுவான்) குறிப்பு. அவன் ஹோமஞ் செய்தலென்னும் தொழில், ப்ரஹ்மம்தான். அதனால் அடையவேண்டிய பயன் எதுவோ, அதுவும் ப்ரஹ்மம்தான். ப்ரஹ்மமாகிய கர்மத்திலே ஸமாதியுடைய [ப்ரஹ்மத்தைக் காண்பதாகிய கர்மத்திலே தலைப்பட்டு அந்த ப்ரஹ்மத்தையே எங்கும் காண்ப]வனால் அடையப்படுவது(ம்) ப்ரஹ்மமேதான் என்க.

இவ்வாறு, உலகத்தை நல்வழிப்படுத்த விரும்புவோனும் செய்கின்ற கர்மமானது உண்மையாகவே அகர்மமாம்; (ஸகலமும்) ப்ரஹ்மமென்ற புத்தியினாலே (கர்மமென்னும் புத்தியானது) தள்ளுண்டுபோனமையின். இவ்வாறுள்ளதனால், (ஒருவன்) கர்மத்தினின்றும் ஒழிந்தவனானாலும், ஸகலகர்மங்களையும் துறந்த (அ)வனுடைய மெய்யறிவைப் புகழ்தற்பொருட்டு ஞானத்திலே யஜ்ஞத்தை ஏற்றிக்கூறுதல் நன்றாகப் பொருந்துகின்றது. வாஸ்தவமான யாகத்திலே வழங்கப்படுவனவாகிய (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலியன எவைகளோ, அவைகள், பரம்பொருளைக் காண்கின்ற இவனுக்குத் தன் ஆத்மாவான ப்ரஹ்மமேதான் என்பது. அவ்வாறில்லாவிட்டால், ஸகலமும் ப்ரஹ்மமாயிருக்க, (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலியவற்றைமாத்திரம் ப்ரஹ்மமாகச் சிறப்பித்துக் கூறுதல் பயனில்லாததாகும். ஆகவே, "இதெல்லாம் ப்ரஹ்மமேதான்" என்று அறிகிறவனுக்குக் கர்மமில்லை. அன்றியும், காரகத்தைப்பற்றிய எண்ணமே இல்லையாதலாலும், (அவனுக்குக் கர்மமில்லை யென்க. காரகம் - ஒரு தொழில் உண்டாகிமுடிவுபெறுதற்கு உபயோகமா யிருப்பது. யஜமானன் இந்திரனுக்கு ஹவிஸை அகப்பையினால் அக்நியிலே அர்ப்பித்தான் என்றவிடத்து, அர்பித்தலென்னும் தொழிலுக்கு யஜமானன் என்பது செய்பவனென்னும் காரகம்: இந்திரனுக்கு என்பது கொள்பவனென்னும் காரகம்: ஹவிஸை என்பது செயப்படுபொருளென்னும் காரகம்: அகப்பையினால் என்பது கருவியென்னும் காரகம்: அக்நியிலே என்பது இடமென்னும் காரகம். இவ்வாறே மற்றையதையும் கண்டுகொள்க.) யாகமெனப்படும் கர்மமானது காரகபுத்தியில்லாததாகக் காணபடவில்லையன்றோ. அக்நிஹோத்ரம் முதலிய ஸகலமுமே (ஹவிஸை, 'இந்திரனுக்கு' 'அக்நிக்கு' என்பனமுதலா

प्रदेयत्वेन देवताविशेषसम्प्रदानादिकारकभेदबुद्धिमत् कर्त्रभिमानफलाभिसन्धिमच्च दृष्टम्; न उपमृदितक्रियाकारकफलभेदबुद्धि कर्तृत्वाभिमानफलाभिसन्धिरहितं वा । इदं तु ब्रह्मबुद्ध्युपमृदितार्पणादिकारकक्रियाफलभेदबुद्धि कर्म । अतः अकर्मैव तत् । तथा च दर्शितम् 'कर्मण्यकर्म यः पश्येत्' 'कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किञ्चित् करोति सः' 'गुणा गुणेषु वर्तन्ते' 'नैव किञ्चित् करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्ववित्' इत्यादिभिः । तथा च दर्शयंस्तत्र तत्र क्रियाकारकफलभेदबुद्ध्युपमर्दं करोति । दृष्टा च काम्याग्निहोत्रादौ कामोपमर्देन काम्याग्निहोत्रादिहानिः । तथा मतिपूर्वकामतिपूर्वकादीनां कर्मणां कार्यविशेषस्य आरम्भकत्वं दृष्टम् । तथा इहापि ब्रह्मबुद्ध्युपमृदितार्पणादिकारकक्रियाफलभेदबुद्धेः बाह्यचेष्टामात्रेण कर्मापि विदुषः अकर्म सम्पद्यते । अतः उक्तं 'समग्रं प्रविलीयते' इति ॥

கச்) சொல்லிக் கொடுக்கப்பெறும் சிறப்புத்தெய்வமாகிய கொள்பவனென்னும் காரகத்தையும், மற்றுமிதுபோன்ற காரகத்தையும்பற்றின எண்ணத்தையும், (நான்)செய்பவனென்னும் அபிமாநத்தையும், பயனை எதிர்நோக்குதலையும் உடைய கர்மமாகக் காணப்படுவதேயன்றி, செய்கை யென்பதும், காரகமென்பதும், பயனென்பதுமான பேதபுத்தி ஒடுபடப்பெற்றதாகவாயினும், (நான்) செய்பவன்என்னும் அபிமாநமும் பயனை எதிர்நோக்குதலும் இல்லாததாகவாயினும் காணப்படவில்லை. இதுவோ[ஞானயஜ்ஞமோ](ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவிமுதலான காரகமென்பதும் செய்கையென்பதும் பயனென்பதுமான பேதபுத்தி, (ஸகலமும்) ப்ரஹ்மமென்ற புத்தியினால் தள்ளுண்டுபோகப்பெற்ற கர்மமாம். ஆகவே, அது அகர்மமேயென்க. அவ்வண்ணமே "எவன்கர்மத்தில்" (ச - கஅ), "கர்மத்தை மேற்கொண்டிருந்தாலும்" (ச - உ0), "குணங்கள்" (ங - உஅ), "(நிஷ்டை)கூடி உண்மை உணர்ந்தவன்" (ரு - அ) என்பன முதலியவற்றால் (அது) உணர்த்தப்பட்டது. அவ்வாறே (பகவான்), செய்கையென்பதும் காரகமென்பதும் பயனென்பதுமான பேதபுத்தி விண்டுபோதலைச் செய்கிறார் [அப்பேதபுத்தியை நீங்கும்படி செய்கிறார்]. இனி, காம்யமான அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றிலே காமமானது போய்விட [பயனை விரும்பாதுஅவற்றைச்செய்ய],(அவை) காம்யாக்நிஹோத்ரம் முதலியவையாக ஆவதில்லை யென்பதும், அவ்வாறே,(இத்தொழிலை நான் செய்யவேண்டும், இதன் பயனை நான் அநுபவிக்கவேண்டும்) என்னும்எண்ணத்தோடாயினும், எண்ணமில்லாதாயினும், வேறுவகையாகவாயினும்(செய்யப்படும்) கர்மங்கள் [illegible]க்குஉரிய பயன்களை விளைக்கின்றன வென்பதும் (நமக்குத்) தெரிந்
[illegible], (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவிமுதலான காரகமென்பதும்
[illegible]மான பேதபுத்தி விண்டுபோன ஞானியின் (தொ
[illegible]த்திரம் கர்மமாகத் தோன்றினும், அகர்ம
[illegible]து "ஸகல (கர்ம) மும் கரைந்துபோகின்றன"

अत्र केचिदाहुः—यद्ब्रह्म तत् स्रुवादीनि; ब्रह्मैव हि स्रुवादिना पञ्चविधेन कारकात्मना अवस्थितं सत् तदेव कर्म करोति। तत्र न स्रुवादिबुद्धिः निवर्त्यते; किं तु स्रुवादिषु ब्रह्मबुद्धिः क्रियते; यथा प्रतिमादौ विष्णुबुद्धिः, यथा वा नामादौ ब्रह्मबुद्धिः इति॥

सत्यम्, एवं स्याद्यदि ज्ञानयज्ञस्तुत्यर्थं प्रकरणं न स्यात्। अत्र तु तत्त्वज्ञानं ज्ञानयज्ञशब्दितम् अनेकान् यज्ञशब्दितान् क्रियाविशेषान् उपन्यस्य 'श्रेयान् द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः' इति ज्ञानं स्तौति। अत्र च समस्तमिदं 'ब्रह्मार्पणम्' इत्यादि ज्ञानस्य यज्ञत्वसम्पादने; अन्यथा सर्वस्य ब्रह्मत्वे स्रुवादीनामेव विशेषतो ब्रह्मत्वाभिधानमनर्थकं स्यात्। ये तु स्रुवादिषु प्रतिमायां विष्णुदृष्टिवत् ब्रह्मदृष्टिः क्रियते नामादिष्विव वेति ब्रुवते न तेषां ब्रह्मविद्या उक्ता इह विवक्षिता, स्रुवादिविषयत्वात् ज्ञानस्य।

இதில் சிலர் கூறுவர்:—எது ப்ரஹ்மமோ, அது (ஹவிஸை)அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலியதாம். ப்ரஹ்மமே (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலிய ஐந்து காரகவடிவமாய் இருந்துகொண்டு அதேகர்மத்தைச் செய்கின்றதென்பர். (ஐந்து காரகமாவன - செய்பவன், செயப்படுபொருள், கருவி, கொள்பவன், இடம் என முற்கூறப்பட்டவை. ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவியென்னும் புத்தியும், இன்னுமிதுபோன்ற புத்தியும் அதிலே நீக்கப்படுவதில்லை ; மற்று, (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலானவற்றிலே ப்ரஹ்மமென்னும் புத்தியானது வைக்கப்படுகின்றது. விக்கிரகம் முதலானவற்றிலே விஷ்ணுமுதலான புத்திபோலவும், (பகவானுடைய) திருநாமம் முதலானவற்றிலே ப்ரஹ்மமென்னும் புத்திபோலவுமென்க.

உண்மை ; பிரகிருதமானது ஞானமென்னும் யஜ்ஞத்தைப் புகழ்தற்காக இல்லாவிட்டால், இப்படியும் இருக்கலாம். ஆனால், (பகவான்) யஜ்ஞமென்று சொல்லப்பட்ட பல கர்மவிசேஷங்களை எடுத்துக்கூறிப், பின்னே, ஞானயஜ்ஞமென்று சொல்லப்பட்ட மெய்யறிவாகிய ஞானத்தை "திரவியங்களாலாகும் யஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் ஞானயஜ்ஞம் மேலானது" (ச - கூ)எனப் புகழ்கின்றார். அன்றியும், இங்கே "அர்ப்பிப்பது ப்ரஹ்மம்"என்று தொடங்கும் இத்திருவாக்கானது ஞானத்தின்மீது யஜ்ஞத்தை ஏற்றிக்கூறுவதிலே கருத்துடையதென்க. அப்படியல்லாவிட்டால், ஸகலமும் ப்ரஹ்மமாயிருக்க, அர்ப்பிப்பது முதலானவற்றையே ப்ரஹ்மமாக விசேஷித்துக் கூறுதல் வீணாகும். மற்று, எவர்கள் விக்கிரகத்திலே விஷ்ணுவென்று நோக்குதல்போலவும், (பகவானுடைய) திருநாமம் முதலியவற்றிலே ப்ரஹ்மமென நோக்குதல்போலவும், (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலானவற்றிலே ப்ரஹ்மமென்னும் நோக்கானது வைக்கப்படுகின்றது என்று கூறுகிறார்களோ, அவர்களுடைய (கருத்தின்படி பகவான்) இங்கு உபதேசிக்கவிரும்பியது, (இதுவரையிலும்) கூறிவந்த ப்ரஹ்மவித்தையை அன்று ; (இங்குக் கூறிய) அறிவானது (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முத

𑌨 𑌚 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 । '𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌶𑍍𑌚; 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 '𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 । '𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌮𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃' '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌣𑌾𑌦𑍌 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌏𑌵 𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 ॥ ௨௪ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌧𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌉𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇—

௨௫. 𑌦𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑌾𑌵𑌪𑌰𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑍈𑌵𑍋𑌪𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 ॥

வியவற்றைப்பற்றிய தாதலின். இனி, ப்ரஹ்மமென்று நோக்குதலை (ஒன்றிலே) ஏற்றிக்கொள்வதென்னும் ஞானத்தாலும் முக்தியாகிய பயனைப் பெறமுடியாது. ஆனால், "அதனால் ப்ரஹ்மமே அடையத்தக்கது" எனக்கூறப்படுகின்றது. மற்றும், மெய்யறிவுஇல்லாமல் முக்தியென்னும் பயனை அடையக்கூடு மென்பதும் விரோதமாகும்.

அன்றியும், பிரகிருதத்திற்கும் விரோதமென்க. "எவன் கர்மத்தில்" (௪ - ௧௮) என்றவிடத்தும், (இவ்வத்தியாய)முடிவிலும் எடுத்துக்கொண்ட விஷயம் மெய்யறிவு என்பது ; (அங்கு) அதனையே முடித்தலா லென்க. (இந்த) அத்தியாயமானது "திரவியங்களாலாகும் யஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் ஞானமென்னும் யஜ்ஞம் மேலானது" (௪-௩௩), "ஞானத்தை அடைந்து" (௪ - ௩௯) என்பனமுதலாக மெய்யறிவைப் பாராட்டுதலையே செய்துகொண்டு முற்றுப்பெற்றது. அது அவ்வாறுள்ளவளவிலே, விக்கிரகத்தில் விஷ்ணுவென்று நோக்குதல்போல, (ஹவிஸை) அர்ப்பிக்கும் கருவி முதலானவற்றிலே ப்ரஹ்மமென நோக்குதல், பிருகிருதமில்லாஇடத்திலே காரணமின்றிக் கூறப்படுகின்றதென்பது பொருந்தாது.

ஆதலால், இச்சுலோகத்திற்கு (யாம்) உரைத்தபடியே பொருளென்க. (௨௪)

கர்மத்தினால் செய்யப்படும் யஜ்ஞங்கள்.

...ாழுது மெய்யறிவிலே யஜ்ஞத்தை ஏற்றிக்கூறியபின், அதனைப் ...ற்றை ...ஞங்களையும் (பகவான்) எடுத்துக்கூறுகிறார் :

...தேவதைகளுக்கே யஜ்ஞத்தைச் செய்கிறார்கள் ;
...யிலே ஆத்மாவை ஆத்மாவினாலேயே ஹோமஞ்

𑌦𑍈𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌅𑌸𑍌 𑌦𑍈𑌵𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 '𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮' '𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮' '𑌯𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑌚𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌶𑌨𑌾-𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 '𑌨𑍇𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍇𑌷-𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌃 । 𑌹𑍋𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣-𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌮𑍍—𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌸𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑌬𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌤𑍍—𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌕𑌮𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌜𑍁𑌹𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌸 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌹𑍋𑌮𑌃 𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

எந்த யாகத்தால் (இந்திரன்முதலிய) தேவர்கள் உபாஸிக்கப்படுகிறார்களோ, அது தைவமான யஜ்ஞம். அதேயஜ்ஞத்தைச் சில கர்மயோகிகள் அநுஷ்டிக்கிறார்கள். "ப்ரஹ்மம் மெய்ப்பொருளாயும், அறிவாயும்,முடிவில்லதாயு முள்ளது" (தை - உ-க) "ப்ரஹ்மம் அறிவும் ஆநந்தமு மாயிருப்பது" (பி - ௩ - கூ -உஅ), "எது ஸமீபத்திலும் தூரத்திலும் உள்ளதோ, எது எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகஇருக்கின்றதோ, (அது)ப்ரஹ்மம்"(பி-௩-உ-க) என்பனமுதலிய (சுருதி) வாக்கியங்களால் கூறப்பட்டு, பசி நீர்வேட்கைமுதலிய எவ்வித ஸம்ஸாரத்தன்மையுமின்றி, "அன்று அன்று" (பி - ச - ச - உஉ) என எத்தகைய சிறப்பியல்புமில்லாதது, ப்ரஹ்மமென்னும் சொல்லால் கூறப்படுகின்றது. ஹோமத்திற்கு இடமாகக்கொண்டதனால், ப்ரஹ்மம் அக்நி யென்க. ப்ரஹ்மத்தை அறிபவரான சிலர் ப்ரஹ்மமாகிய அக்நியிலே, உண்மையாகப் பரப்ரஹ்மமாகவே உள்ளதாய் புத்தி முதலிய உபாதிகளோடு கூடி (அதனால் தன்னிடத்து அவ்)வுபாதிகளின் தன்மையெல்லாம் ஏற்றப்பட்டுநிற்கும் ஆத்மாவாகிய ஆகுதியை, (கீழ்க்) கூறிய லக்ஷணமுள்ள [பசிமுதலிய எத்தகைய ஸம்ஸாரத்தன்மையும், எவ்விதமான சிறப்பியல்பு மில்லாத]ஆத்மாவினாலேயே அர்ப்பிக்கிறார்கள்: உபாதியுடைய ஆத்மாவை உபாதியில்லாத பரப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகவே கண்டுதெளிதல் எதுவோ, அது அதிலே [ப்ரஹ்மத்திலே] ஹோமஞ்செய்தலென்பது; ப்ரஹ்மமும் தானும் ஒன்றெனக் காண்பதிலே உறுதியாகநிற்கும் துறவிகள் அதனைச் செய்கிறார்கள் என்பது (தேர்ந்த) பொருள். (யாஸ்கர்) ஆத்மாவின் பெயர்களுள் யஜ்ஞமென்னும்சொல்லை எடுத்துச்சொல்வதனால், யஜ்ஞமென்னும் சொல்லுக்கு - (இங்கு)ஆத்மா என்று பொருள். (எது தன் தன்மையை வேறொன்றனிடத்து இருப்பதாகத் தோற்றுவிக்கின்றதோ, அது உபாதியெனப்படும். ஒரு ஸ்படிகத்தின் அருகிலேயுள்ள செம்பருத்திப்பூவானது தன் தன்மையாகிய சிவப்புநிறத்தை அந்தஸ்படிகத்திலே இருப்பதாகத்தோற்றுவிக்கின்றது, அதாவது,அது ஸ்படிகமாகத் தோன்றாது சிவப்புக்கல்லாகவே தோன்றுகின்றது. ஆகவே ஸ்படிகத்திற்கு செம்பருத்திப்பூ உபாதியாம். அதுபோல, இங்கும் கண்டுகொள்க).

सोऽयं सम्यग्दर्शनलक्षणः यज्ञः दैवयज्ञादिषु यज्ञेषु उपक्षिप्यते 'ब्रह्मार्पणम्' इत्यादिश्लोकैः प्रस्तुतः 'श्रेयान् द्रव्यमयाद्यज्ञात् ज्ञानयज्ञः परन्तप' इत्यादिना स्तुत्यर्थम् ॥ ௨௫ ॥

௨௬. श्रोत्रादीनीन्द्रियाण्यन्ये संयमाग्निषु जुह्वति ।
शब्दादीन्विषयानन्य इन्द्रियाग्निषु जुह्वति ॥

श्रोत्रादीनि इन्द्रियाणि अन्ये योगिनः संयमाग्निषु । प्रतीन्द्रियं संयमो भिद्यते इति बहुवचनम् । संयमा एव अग्नयः तेषु जुह्वति इन्द्रियसंयममेव कुर्वन्ति इत्यर्थः । शब्दादीन् विषयान् अन्ये इन्द्रियाग्निषु इन्द्रियाण्येव अग्नयः तेषु इन्द्रियाग्निषु जुह्वति श्रोत्रादिभिः अविरुद्धविषयग्रहणं होमं मन्यन्ते ॥ ௨௬ ॥

किञ्च—

௨௭. सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे ।
आत्मसंयमयोगाग्नौ जुह्वति ज्ञानदीपिते ॥

सर्वाणि इन्द्रियकर्माणि इन्द्रियाणां कर्माणि, तथा प्राणकर्माणि प्राणो वायुः आध्यात्मिकः तत्कर्माणि आकुञ्चन-

---

"அர்ப்பிப்பது ப்ரஹ்மம்" (௪ - ௨௪) என்றுதொடங்கும் சுலோகத்திலே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட மெய்யறிவுஎன்னும் அத்தகைய இந்தயஜ்ஞத்தை "பரந்தப! திரவியங்களாலாகும் யஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் ஞானயஜ்ஞம் மேலானது" (௪ - ௩௩) என்பதுமுதலாகக் கொண்டாடும்பொருட்டு தைவயஜ்ஞம்முதலிய யஜ்ஞங்களின் இடையே (அந்த ஞானயஜ்ஞத்தைப் பகவான்) வைத்தருளுகிறார். (௨௫)

௨௬. மற்றையோர்கள் செவிமுதலிய இந்திரியங்களை அடக்கமென்னும் அக்கினிகளில் ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். வேறொருவர் ஓசைமுதலிய விஷயங்களை இந்திரியங்களென்னும் அக்கினிகளில் ஹோமஞ்செய்கிறார்கள்.

அடக்குதலென்பது ஒவ்வொரு இந்திரியத்திற்கும் வெவ்வேறுயுள்ளதென ('அக்கினிகளில்' என்னும்)பன்மை (வழங்கலாயிற்று).சிலயோகிகள் செவிமுதலிய இந்திரியங்களை, (அவற்றை) அடக்குதலென்னும் அக்கினிகளிலே ஹோமஞ்செய்கிறார்கள்: இந்திரிய அடக்கத்தையே செய்கிறார்கள் என்பது பொருள். சிலர் ஓசைமுதலியவிஷயங்களை இந்திரியங்களென்னும் அக்கினிகளில் ஹோமஞ்செய்கிறார்கள் : (சாஸ்திரத்திற்கு) விரோதமில்லாத விஷயங்களைச் செவிமுதலியவற்றால் கிரகிப்பதை(யே) ஹோமமாகக் கொள்கிறார்கள் [தமக்குக் கிடைத்தவற்றுள், விலக்கப்பட்ட விஷயங்களைத் மற்றையவற்றை அந்தந்த இந்திரியங்களால் விருப்பவெறுப்பில்லாது ர்க ளென்க.—ஆ.] (௨௬)

கள், இந்திரியங்கள் பிராணன் என்றவற்றின் தொழில்களை காசிப்பிக்கப்பட்ட ஆத்மஅடக்கமென்னும் யோகாக்கினியிலே

பிராண மென்பது - ஒவ்வொரு சரீரத்திலுமுள்ள வாயு. அதன் தொழில்-வளைதல், நிமிர்தல் முதலியன. ஆத்மஅடக்கமாவது - ஆத்மாவினிடத்து (மனத்தை அலையாது)நிறுத்துதல். அதுவே யோகமென்னும் அக்கினி. எண்ணெயினால் விளக்குப்

ப்ராணாதீநி தாநி ச அபரே ஆத்மஸம்யமயோகாக்நௌ ஆத்மநி ஸம்யம: ஆத்மஸம்யம: ஸ ஏவ யோகாக்நி: தஸ்மிந் ஆத்மஸம்யமயோகாக்நௌ ஜுஹ்வதி ப்ரக்ஷிபந்தி ஜ்ஞாநதீபிதே ஸ்நேஹேநேவ ப்ரதீபே விவேகவிஜ்ஞாநேந உஜ்ஜ்வலபாவம் ஆபாதிதே ஜுஹ்வதி ப்ரவிலாபயந்தி இத்யர்த்த: ॥ உஎ ॥

உஅ. த்ரவ்யயஜ்ஞாஸ்தபோயஜ்ஞா யோகயஜ்ஞாஸ்ததாபரே ।
ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாநயஜ்ஞாஶ்ச யதய: ஸம்ஶிதவ்ரதா: ॥

த்ரவ்யயஜ்ஞா: தீர்த்தேஷு த்ரவ்யவிநியோகம் யஜ்ஞபுத்த்யா குர்வந்தி யே தே த்ரவ்யயஜ்ஞா: । தபோயஜ்ஞா: யே தபஸ்விந: தே தபோயஜ்ஞா: । யோகயஜ்ஞா: ப்ராணாயாமப்ரத்யாஹாராதிலக்ஷண: யோக: யஜ்ஞ: யேஷாம் தே யோகயஜ்ஞா: । ததா அபரே ஸ்வாத்யாயஜ்ஞாநயஜ்ஞாஶ்ச ஸ்வாத்யாய: யதாவிதி ருகாத்யப்யாஸ: யஜ்ஞ: யேஷாம் தே ஸ்வாத்யாயயஜ்ஞா: । ஜ்ஞாநயஜ்ஞா: ஜ்ஞாநம் ஶாஸ்த்ரார்த்தபரிஜ்ஞாநம் யஜ்ஞ: யேஷாம் தே ஜ்ஞாநயஜ்ஞா: । ஸ்வாத்யாயயஜ்ஞா: ஜ்ஞாநயஜ்ஞாஶ்ச யதய: யதநஶீலா: ஸம்ஶிதவ்ரதா: ஸம்யக் ஶிதாநி தநூக்ருதாநி தீக்ஷ்ணீக்ருதாநி வ்ரதாநி யேஷாம் தே ஸம்ஶிதவ்ரதா: ॥ உஅ ॥

கிஂ ச—

உகூ. அபாநே ஜுஹ்வதி ப்ராணம் ப்ராணேऽபாநம் ததாபரே ।
ப்ராணாபாநகதீ ருத்த்வா ப்ராணாயாமபராயணா: ॥

(பிரகாசிப்பிக்கப்பெறுவது) போல, விவேகஅறிவினால் பிரகாசத் தன்மையை அடைவிக்கப்பெற்ற அந்தஅக்கினியிலே இந்திரியங்கள் பிராணன்இவற்றின் தொழில்களையெல்லாம் சிலர் அர்ப்பிக்கிறார்கள்: கரையச்செய்கிறார்கள், ஒடுங்கச்செய்கிறார்கள் என்பது பொருள் [ஸகலத் தொழிலையும் தடுத்து, ஆத்மாவினிடத்து மனம் தலைக்கூடுதலைச் செய்கிறார்க ளென்க.—ஆ.] (உஎ)

உஅ. மற்றையோர் திரவியமென்னும் யஜ்ஞத்தையுடையவர்: தபஸ்என்னும் யஜ்ஞத்தை யுடையவர்: யோகமென்னும் யஜ்ஞத்தையுடையவர்: ஓதுதலென்னும் யஜ்ஞத்தையுடையர்: ஞானமென்னும் யஜ்ஞத்தையுடையவர். இன்னும், சில யதிகள் கடுமையான விரதங்களையுடையவர்.

யோக்யர்கட்குப் பொருள் கொடுத்தலை, சிலர் யஜ்ஞமென்னும் புத்தியோடு செய்கிறார்கள். தவம்புரிபவர் எவரோ, அவர் தபஸ்என்னும் யஜ்ஞத்தைக் கொண்டவர். சிலர், பிராணனை அடக்குதலும் மனத்தை விஷயங்களினின்றும் உள்ளேமடக்குதலும் முதலிய யோகத்தை யஜ்ஞமாகக் கொண்டவர். சிலர், ரிக்வேதம் முதலானவற்றை அப்யஸித்தலை யஜ்ஞமாகக் கொண்டவர். சிலர், சாஸ்திரத்தின் பொருளை நன்குஉணர்தலென்னும் யஜ்ஞத்தைக் கொண்டவர். சிலர் ஊக்கமுள்ள இயல்பினராய் கடுமையான விரதங்களைக் கொண்டவர். (எனவே, இதனுள் ஆறு யஜ்ஞம் கூறப்பட்டன.) (உஅ)

அன்றியும்,

உகூ. சிலர் அபாநத்தில் பிராணனை ஹோமஞ்செய்கிறார்கள். அவ்வாறே சிலர், பிராணனில் அபாநத்தை ஹோமஞ் செய்கிறார்கள். சிலர் பிராண அபாநன்களுடைய போக்குக்களைத் தடுத்து, பிராணாயாமத்திலேயே கருத்தூன்றியவராய் இருக்கிறார்கள். [அபாநன் - உள்ளேவரும் மூச்சு, பிராணன் - வெளியே செல்லும் மூச்சு.]

अपाने अपानवृत्तौ जुह्वति प्रक्षिपन्ति प्राणं प्राणवृत्तिम्, पूरकाख्यं प्राणायामं कुर्वन्तीत्यर्थः । प्राणे अपानं तथा अपरे जुह्वति, रेचकाख्यं च प्राणायामं कुर्वन्तीत्येतत् । प्राणापानगती मुखनासिकाभ्यां वायोः निर्गमनं प्राणस्य गतिः, तद्विपर्ययेण अधोगमनम् अपानस्य गतिः, ते प्राणापानगती एते रुद्ध्वा निरुध्य प्राणायामपरायणाः प्राणायामतत्पराः कुम्भकाख्यं प्राणायामं कुर्वन्तीत्यर्थः ॥ २९ ॥

किञ्च—

३०. अपरे नियताहाराः प्राणान्प्राणेषु जुह्वति ।
सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञक्षपितकल्मषाः ॥

अपरे नियताहाराः नियतः परिमितः आहारः येषां ते नियताहाराः सन्तः प्राणान् वायुभेदान् प्राणेषु एव जुह्वति, यस्य यस्य वायोः जयः क्रियते इतरान् वायुभेदान् तस्मिन् तस्मिन् जुह्वति, ते तत्र प्रविष्टा इव भवन्ति । सर्वेऽपि एते यज्ञविदः यज्ञक्षपितकल्मषाः यज्ञैः यथोक्तैः क्षपितः नाशितः कल्मषः येषां ते यज्ञक्षपितकल्मषाः ॥ ३० ॥

एवं यथोक्तान् यज्ञान् निर्वर्त्य—

३१. यज्ञशिष्टामृतभुजो यान्ति ब्रह्म सनातनम् ।
नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतोऽन्यः कुरुसत्तम ॥

சிலர், அபானத்தின் செய்கையிலே பிராணன் செய்கையை அர்ப்பிக்கிறார்கள்: பூரகமென்னும் பிராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள் என்பது பொருள். அவ்வாறே சிலர் பிராணனிலே, அபானனை அர்ப்பிக்கிறார்கள்: ரேசகமென்னும்பிராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள் என்பது பொருள். வாய்மூக்குக்களின்வழியாகக் காற்று வெளியே செல்லுதல் பிராணனுடைய போக்கு. அதற்கு மறுதலையாக உள்ளே செல்லுதல் அபானனுடைய போக்கு. சிலர், பிராணஅபானன்களுடைய அப்போக்குக்களைத் தடுத்து, பிராணாயாமத்திலேயே கருத்துள்ளவராய் இருக்கிறார்கள் : கும்பகமென்னும் பிராணாயாமத்தைச் செய்கிறார்கள் என்பது பொருள். (௨௯)

இன்னும்,

௩௦. சிலர் மிதமான ஆஹாரமுடையவராய் வாயுக்களை வாயுக்களில் அர்ப்பிக்கிறார்கள். இவர்களெல்லோருமே யஜ்ஞங்களை அறிந்தவர்கள், (கீழ்க்கூறிய) யஜ்ஞங்களால் பாவந்தேயப் பெற்றவர்கள்.

சிலர் (தம்) உணவை அளவாக அமைத்துக்கொண்டு, பலவாயுள்ளவாயுக்களை வாயுக்களிலேயே ஹோமஞ்செய்கிறார்கள் ; எந்தெந்த வாயுவானது ஜயிக்கப்படுகின்றதோ, அந்தந்த(வாயுவிலே)மற்றைய வாயுவிசேஷங்களை அர்ப்பிக்கிறார்கள். அவை அவற்றுள் புகுந்து [ஒடுங்கி]விட்டனபோல ஆகின்றன. (௩௦)

இவ்வாறு கீழ்க்கூறிய யஜ்ஞங்களைச் செய்து முடித்து,

௩௧. யஜ்ஞத்தின் சேஷமான அமிருதத்தைப் புஜிப்பவர்கள் சாச்வதமான ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறார்கள். யஜ்ஞமில்லாதவனுக்கு இவ்வுலகம் இல்லை ; கௌரவரிற் சிறந்தோனே ! மற்றையது எங்கிருந்து ? [இல்லையே இல்லை].

ஜ்ஞாத்வா கர்மாணி ஸம்யக்தர்ஶநேந மோக்ஷ்யஸே ஸம்ஸாரபந்தநாத் இத்யர்த²꞉ ॥ ௩௨ ॥

'ब्रह्मार्पणम्' इत्यादिश्लोकेन सम्यग्दर्शनस्य यज्ञत्वं संपादितम्। यज्ञाश्च अनेके उपदिष्टाः। तैः सिद्धपुरुषार्थप्रयोजनैः ज्ञानं स्तूयते। कथम्?—

௩௩. श्रेयान्द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ज्ञानयज्ञः परन्तप।
सर्वं कर्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यते ॥

श्रेयान् द्रव्यमयात् द्रव्यसाधनसाध्यात् यज्ञात् ज्ञानयज्ञः हे परन्तप। द्रव्यमयो हि यज्ञः फलस्यारम्भकः, ज्ञानयज्ञः फलारम्भकः, अतः श्रेयान् प्रशस्यतरः। कथम्? यतः सर्वं कर्म समस्तम् अखिलम् अप्रतिबद्धं पार्थ ज्ञाने मोक्षसाधने परिसमाप्यते अन्तर्भवति इत्यर्थः। 'यथा कृताय विजितायाधरेयाः संयन्त्येवमेनं सर्वं तदभिसमेति यत्किंच प्रजाः साधु कुर्वन्ति यस्तद्वेद यत्स वेद' इति श्रुतेः ॥ ௩௩ ॥

என நீ இவ்வாறு தெளிந்தவுடன், இந்த மெய்யறிவினாலே, தீமையாகிய ஸம்ஸாரக் கட்டினின்றும் விடுபடுவாய் என்பது (தேர்ந்த) பொருள். (உதாஸீநன் - உபேக்ஷையுள்ளவன், அதாவது, விவாதஞ்செய்கின்ற இருவருடைய வெற்றி தோல்விகளோடு ஸம்பந்தப்படாது, அவற்றால் வரும் மகிழ்ச்சி வருத்தங்களையும் அடையாது, யாதொரு விகாரமுமின்றி இருப்பவன்.) (௩௨)

ஞானமென்னும் யஜ்ஞமானது மற்றைய யஜ்ஞங்களினும் மேலானது.

"அர்ப்பிப்பது ப்ரஹ்மம்" (௪ - ௨௪) என்று தொடங்கும் சுலோகத்தினால் மெய்யறிவிலே யஜ்ஞமானது ஏற்றிக்கூறப்பட்டது. பின்னும், பல யஜ்ஞங்களும் உபதேசிக்கப்பட்டன. ஒருவன்விரும்பிய பயனை விசித்தமாகவுடைய [அதனைப் பெறுதற்கு ஸாதனமான] அந்த (மற்றைய யஜ்ஞங்களோடு) ஞானத்தை (வைத்துப் பகவான்) புகழ்கிறார் :— எப்படி ?—

௩௩. பரந்தப ! ஞானமென்னும் யஜ்ஞமானது திரவியங்களாலாகும் யஜ்ஞத்தைப்பார்க்கிலும் மேலானது. பார்த்த ! ஸகலகர்மமும் ஞானத்திலே மிச்சமில்லாது முடியப்பெறுகின்றன.

பரந்தப ! திரவியங்களாகிய ஸாதனங்களால் ஸாதிக்கப்படும் யஜ்ஞந்தான் ... பது. ஞானமென்னும் யஜ்ஞமென்பது பயனை விளைவியாதது. ஆத... மலானதாம்.—எப்படி ?— முக்திக்கு ஸாதனமான ஞானத்திலே ஸகல... றுகின்றன, அடங்கிநிற்கின்றன என்பது பொருள். ஆகவே, ...ங்க. இதனை; "(சூதாட்டத்திலே) வெல்லப்பட்ட கிருத... யத்தற்குக்) கீழான (திரேதா, த்வாபரன், கலி என்னும் ...), ஜனங்கள் செய்யும் நற்செய்கையெல்லாம் அவ... ...தை அறிபவன் எவனோ, (அவனும் அதனையே) அடைகிறான்" (சா - ௪ - க - ௪) என்னும் சுருதியினால் (உணர்க). (௩௩)

𑌤𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௩௪. 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 ।
𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌭𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌨𑍀𑌚𑍈𑌃 𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌪𑌾𑌤𑌃 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑍇𑌨 "𑌕𑌥𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃? 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃? 𑌕𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾? 𑌕𑌾 𑌚𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾?" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑌾 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌆𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌦𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃, 𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌨; 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨 𑌇𑌤𑌿 । 𑌯𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨 𑌇𑌤𑌰𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌮𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௪ ॥

𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍—

௩௫. 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 ।
𑌯𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌮𑌯𑌿 ॥

ஒருவன் ஞானத்தைத் தேடவேண்டிய விதமும், இடமும்.

அத்தகைய இச்சிறந்த ஞானமானது அங்ஙனம் எதனுல் கிடைக்குமென்பது? கூறுவோம்:

௩௪. ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தினுலும், கேள்வியினுலும், பணிவிடையினுலும் அதனை அறிந்துகொள். உண்மையைக் கண்டுணர்ந்த ஞானிகள் ஞானத்தை உனக்கு உபதேசிப்பார்கள்.

அது எவ்விதத்தால் கிடைக்குமென்பதைத் தெரிந்துகொள். ஆசார்யரிடம் சென்று நன்ருகக் கீழேவிழுந்து வணங்குதலென்னும் நெடிய நமஸ்காரத்தாலும், "(இந்த ஸம்ஸாரக்)கட்டு (வந்தது) எவ்வாறு? (இதனின்றும்)விடுபடுதல் எவ்வாறு? அறியாமையென்பது என்ன? அறிவு என்பது என்ன?" என்னும் கேள்வியினுலும், ஆசார்யருக்குப் பணிவிடைசெய்தலாலும், மற்றுமிவைபோன்றவற்ருலும்(நீ ஞானத்தைப் பெறுவாய். பக்தி சிரத்தையோடமைந்த மிக்க ஒடுக்கவணக்கமென்னும்) வழிபாட்டினுல் (தமது கருத்திலே) அருள்சுரக்கப்பெற்ற ஞானிகளான ஆசார்யர்கள், கீழே சிறப்பித்துக்கூறிய ஞானத்தை உனக்கு உரைத்தருளுவார்கள். ஞானவான்களாயினும், சிலரே உண்மையை உள்ளபடிகாணும் இயல்பினர். மற்றையோர்(அவ்வாறு) அல்லர். ஆதலால் சிறப்பித்துக்கூறுகிருர் "**உண்மையைக் கண்டுணர்ந்த**" என்று. எவர்கள் மெய்யறிவைப் பெற்றவர்களோ, அவர்கள் உபதேசித்த ஞா(னம்) (தான்), கார்யத்தை ஸாதிக்க வலியதாகின்றது; மற்றையது இல்லை என்பது பக(வானின்) கருத்தென்க.

அவ்வாறுள்ளவளவிலேதான் இத்திருவாக்கும் பொருத்தமுடையதாகும்:

௩௫. பாண்டவ! நீ எதனை அறிந்து மறுபடியும் இவ்வாறு மயக்கத்தை அடையாயோ, எதனுல் ஸகலப்பொருள்களையும் நீ உன்னிடத்தும் என்னிடத்தும் காண்பாயோ, (அந்த ஞானத்தைத் தேடிக்கொள்).

𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌮𑍋𑌹𑌮𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌂 𑌗𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌨 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌹𑍇 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚 𑌯𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌬𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 "𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌥𑍋 𑌅𑌪𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 "𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌚 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿" 𑌇𑌤𑌿; 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௫ ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍—

௩௬. 𑌅𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌦𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

𑌅𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌦𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌲𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌂 𑌵𑍃𑌜𑌿𑌨𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌇𑌹 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௬ ॥

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌮𑌿𑌤𑌿? 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௩௭. 𑌯𑌥𑍈𑌧𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌏𑌧𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵-

---

பாண்டவ ! அவர்கள் உபதேசித்த ஞானத்தைப் பெற்று, நீ இப்பொழுது மயக்கமுற்றிருப்பதுபோல மீண்டும் இவ்வாறு மயக்கமுறமாட்டாய். அன்றியும், ப்ரஹ்மாமுதலாகப் புல் ஈறாகவுள்ள ஸகலப்பொருள்களையும், "இவை என்னிடத்து இருக்கின்றன" எனஉன்னிடத்தும், "இவை பரமேச்வரனிடத்தும் இருக்கின்றன" என வாஸுதேவனை என்னிடத்தும் ஞானத்தினால் நேரே காண்பாய் : உபநிஷத்துக்களிலெல்லாம் மிகத்தெளிவா யுணர்த்தப்பட்ட ஜீவேச்வர ஐக்கியத்தை [ஜீவனும் ஈச்வரனும் ஒன்றென்பதை]க் கண்டுதேறுவாய் என்பது பொருள். (௩௫)

ஞானமென்பது ஸகலபாவத்தையும், ஸகலகர்மத்தையும் எரித்துவிடும்.

இனி இதன் பெருமையை(க் கேள்) :

௩௬. நீ, பாவஞ்செய்தோர் எல்லாரையும் பார்க்கினும் அதிக பாவஞ்செய் தவனானும், ஞானமாகிய தெப்பத்தினாலேயே ஸகலபாவங்களையும் கடந்திடுவாய்.

நீ ஞானத்தையே தெப்பமாகச்செய்துகொண்டு பாவமாகிய கடலைக் கடந்துவிடுவாய். (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோனுக்கு, இங்கே புண்யமும் பாவமென்க. (௩௬)

ஞானமானது பாவத்தை எவ்வாறு அழிக்கின்றது என்பது ?— திருஷ்டாந்தம் கூறுவோம் :

௩௭. அர்ஜுந ! ஜ்வலிக்கின்ற தணலானது விறகுகளை எவ்வாறு நீறாகச் செய்கின்றதோ, அவ்வாறே ஞானமென்னும் தணலானது ஸகலபாவத்தையும் நீறாகச் செய்கின்றது.

யானது விறகுகளைச் சாம்பலாக்குவதுபோல,
ங்களையும் சாம்பலாக்குகின்றது : வித்து ஆகாத

௩௯. श्रद्धावाँल्लभते ज्ञानं तत्परः संयतेन्द्रियः ।
ज्ञानं लब्ध्वा परां शान्तिमचिरेणाधिगच्छति ॥

श्रद्धावान् श्रद्धालुः लभते ज्ञानम् । श्रद्धालुत्वेऽपि भवति कश्चिन्मन्दप्रस्थानः, अत आह — तत्परः गुरूपासदनादौ अभियुक्तः ज्ञानलब्ध्युपाये श्रद्धावान् । तत्परः अपि अजितेन्द्रियः स्यात् इत्यत आह — संयतेन्द्रियः संयतानि विषयेभ्यो निवर्तितानि यस्य इन्द्रियाणि स संयतेन्द्रियः । य एवंभूतः श्रद्धावान् तत्परः संयतेन्द्रियश्च सः अवश्यं ज्ञानं लभते । प्रणिपातादिस्तु बाह्योऽनैकान्तिकोऽपि भवति, मायावित्वादिसंभवात्; न तु तत् श्रद्धावत्त्वादौ इत्येकान्ततः ज्ञानलब्ध्युपायः । किं पुनः ज्ञानलाभात् स्यात् इति? उच्यते — ज्ञानं लब्ध्वा परां मोक्षाख्यां शान्तिम् उपरतिम् अचिरेण क्षिप्रमेव अधिगच्छति । सम्यग्दर्शनात् क्षिप्रमेव मोक्षो भवतीति सर्वशास्त्रन्यायप्रसिद्धः सुनिश्चितः अर्थः ॥ ३९ ॥

---

௩௯. *நம்பிக்கையை யுடையவனாய், அதிலே கருத்தையூன்றி இந்திரியங்களை நன்கு அடக்கியவன் ஞானத்தையடைகிறான்; ஞானத்தை அடைந்த பின்னர், தாமதமில்லாது உயர்ந்த ஒழிவைப் பெறுகிறான்.*

(வேதம்முதலியவற்றிலே)நம்பிக்கையையுடையவன் ஞானத்தை அடைகிறான். நம்பிக்கையுடைமை இருந்தாலும், ஒருவன்(ஞானஸாதநத்திலே)செல்ல மந்தனாய் [நோக்கமில்லாதவனாய்]இருக்கிறான். ஆதலால், '' ஞானமடைதற்கு ஸாதநமாயிருப்பவையான குருவை வழிபடுதல்முதலானவற்றிலே ஊக்கமுள்ளவனாய்(இருக்கவேண்டும்)'' என்கிறார். அவற்றிலே ஊக்கமுடையோனாயினும், (அவன் தன்)இந்திரியங்களை ஜயிக்காதவனாக இருக்கலாமென, '' விஷயங்களினின்றும் இந்திரியங்களை(உள்ளே)மடக்கினவனாக(இருக்கவேண்டும்)''என்கிறார்.(குருவினுடைய திருவாக்குக்களிலே) நம்பிக்கையும், அ(வரை வழிபடுதல்முதலான)வற்றிலே ஊக்கமும் உடையவனாய் இந்திரியங்களை நன்கு அடக்கி இவ்வாறு நிற்பவன் எவனோ, அவன் அவச்யம் ஞானத்தைப் பெறுகிறான். பகிரங்க(ஸாதந)மான ஸாஷ்டாங்கநமஸ்காரம் முதலியவையோ, (பயனைக் கொடுக்கத்)தவறுபவையாகவும் ஆகின்றன; (மனத்திலொன்றும், வெளியிலொன்றுமாகக் காட்டுவதனால்)கள்ளமாயத்தன்மைமுதலியன நிகழக்கூடுமாகலின். ஆனால், அவை நம்பிக்கையுடைமைமுதலானவற்றிலே நிகழமாட்டா என(இந் நம்பிக்கையுடைமைமுதலியவை), ஞானத்தைப் பெறுதற்குத் தவறாத வழியாம். மற்று, ஞானத்தைப் பெறுதலால் ஆவதென்ன என்பது? கூறுவோம் :—(அவன்)ஞானத்தையடைந்தபின்னர், மோக்ஷமெனப்படும் உயர்ந்த ஒழிவைத் தாமதமின்றிச் சீக்கிரமாகவே அடைகிறான். [illegible]னால் விரைவாகவே மோக்ஷம் அமைகின்றதென்பது [illegible]யினாலும் நிரூபித்து நன்குநிர்ணயிக்கப்பட்டதான (௩௯)

ஸ: ஜ்ஞானஸம்சின்னஸம்ஶய: | ய ஏவம் யோகஸம்ந்யஸ்தகர்மா தம் ஆத்மவந்தம் குணசேஷ்டாரூபேண த்ருஷ்டானி கர்மாணி ந நிபத்னந்தி அநிஷ்டாதிரூபம் பலம் ந ஆரபந்தே ஹே தனஞ்ஜய || ௪௧ ||

யஸ்மாத் கர்மயோகானுஷ்டானாத் அஶுத்திக்ஷயஹேதுகஜ்ஞானஸம்சின்னஸம்ஶய: ந நிபத்யதே கர்மபி: ஜ்ஞானாக்னிதக்தகர்மத்வாதேவ, யஸ்மாச்ச ஜ்ஞானகர்மானுஷ்டானவிஷயே ஸம்ஶயவான் விநஶ்யதி—

௪௨. தஸ்மாதஜ்ஞானஸம்பூதம் ஹ்ருத்ஸ்தம் ஜ்ஞானாஸினாத்மன: |
சித்த்வைனம் ஸம்ஶயம் யோகமாதிஷ்டோத்திஷ்ட பாரத ||

இதி ஸ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே ஜ்ஞானயோகோ நாம சதுர்தோऽத்யாய: ||

தஸ்மாத் பாபிஷ்டம் அஜ்ஞானஸம்பூதம் அஜ்ஞானாத் அவிவேகாத் ஜாதம் ஹ்ருத்ஸ்தம் ஹ்ருதி புத்தௌ ஸ்திதம் ஜ்ஞானாஸினா ஶோகமோஹாதிதோஷஹரம் ஸம்யக்தர்ஶனம் ஜ்ஞானம் ததேவ அஸி: கட்க: தேன ஜ்ஞானாஸினா ஆத்மன: ஸ்வஸ்ய, ஆத்மவிஷயகம் ஸம்ஶயஸ்ய | ந ஹி பரஸ்ய ஸம்ஶய: பரேண சேத்தவ்யதாம் ப்ராப்-

---

கர்மங்களைத் துறந்தவனே, அந்த ஸாவதான(ஞானியை முக்)குணங்களின் செய்கைகளாகக் காணப்பட்ட கர்மங்கள் கட்டுப்படுத்துவதில்லை, தீமைமுதலாகிய பயனை விளைப்பதில்லை யென்க. (௪௧)

க. கர்மயோகத்தை அநுஷ்டித்தலால் அழுக்குத் தேய்ந்துபோக, அதனால் ஞானமுண்டாக, அந்தஞானத்தால் ஸம்சயமறப்பெற்றவனைக் கர்மங்கள் கட்டுவதில்லை; ஞானமென்னும் தீயினல் கர்ம(மனைத்து)ம் எரிக்கப்பட்டமையினலேயே யென்க. உ. அன்றியும்,ஞானகர்மங்களை அநுஷ்டிக்கும்விஷயத்திலே ஸந்தேகமுடையவன் கெட்டுப்போகிறான் (என்றஇவ்விரண்டும்)எதனால் உள்ளனவோ,

௪௨. அதனால், நீ, அஜ்ஞானத்தா லுண்டாகி நெஞ்சிலே நிலைத்திருப்பதாய், ஆத்மாவைப்பற்றிய இச் சந்தேசத்தை ஞானமென்னும் அறிவாளால் அறிவி யோகத்தைக் கைக்கொள். பாரத ! எழுந்திரு.

ஸ்ரீ மகாபாரதத்திலே நூறுயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையாய், வ்யாஸர் அருளிச் ...காய். பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ...யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனஸம்வா...
...ம் என்னும் நான்காம் அத்தியாயம் முற்றும்.

...ால்லாததும் அவிவேகத்தால் உண்டானதும் புத்தியிலே
...டுதற்குக் காரணமானதுமாய் ஆத்மாவைப்பற்றிய தான
...ன. துன்பம்மயக்கம்முதலான தீங்குகளைப் போக்கும்
அறிவி, மெய்யறிவுக்கு ஸாதநமான கர்மாநுஷ்டா
...(அதனைச்)செய், பாரத ! இனி இப்பொழுது போர்
... அருளிச்செய்யலானார்).

प्तः, येन स्वस्येति विशेष्येत। अतः आत्मविषयोऽपि स्वस्यैव भवति। छित्त्वा एनं संशयं स्वविनाशहेतुभूतं, योगं सम्यग्दर्शनोपायं कर्मानुष्ठानम् आतिष्ठ कुर्वित्यर्थः। उत्तिष्ठ च इदानीं युद्धाय हे भारत इति ॥ ४२ ॥

इति श्रीमद्भगवद्गीताभाष्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥

ஸம்சயமானது ஆத்மாவைப்பற்றிய தாதலின், "தன்னுடைய" (என்பதை வருவித்துக்கொள்க). ஒருவனுடைய ஸம்சயத்தை வேறொருவன் அறுக்கமுடியாததலின், தன்னுடைய என்று சிறப்பித்துக்கூறவேண்டும். ஆதலால்,(ஸம்சயமானது) ஆத்மாவைப்பற்றியதாயினும், தன்னுடையதாகவே ஆகின்றது.(தான் - ஆத்மா. ஒருவன் இப்பியைப் பார்த்து, இது இப்பியோ வெள்ளியோ என ஐயமுற்றவிடத்து அச்சந்தேகம் இப்பியைப்பற்றியதாய் அவனிடத்து உள்ளது. இங்கேயோ,இவ்வாறு இல்லை. ஸம்சயமானது தன்னைப்பற்றியதாய்த் தன்னிடத்தே உள்ளது. இதனை விளக்கும்பொருட்டு "தன்னுடைய" என்பதை வருவித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்க.—ஆ.) (௪௨)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் நான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

'𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 '𑌸 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍' '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍' '𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍' '𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌾𑌲𑌾𑌭𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃' '𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌵𑌿𑌃' '𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍' '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥' '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿' '𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌚𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍋𑌚𑌦𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍; '𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌗𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌕𑍇𑌨 𑌸𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌕𑌾𑌲𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌯𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌬𑍁𑌭𑍁𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚—'𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌿𑌪𑌾𑌦𑌯𑌿𑌷𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌚𑌨𑍈𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍, 𑌨 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑌾-

---

ஐந்தாம் அத்தியாயம் : ஸந்யாஸ யோகம்.

அஜ்ஞானிக்கு நலமானது கர்மயோகமா ? ஸந்யாஸமா ?

" எவன் கர்மத்தில் " (ச - கஅ) என்பது முதல், "ஞானமென்னும் தீயினால்" (ச - கக), " சாரீரகர்மத்தை " (ச-உக), " தானாகக்கிடைத்ததை " (ச-உஉ), " அர்ப்பிப்பது " (ச-உச), " அவை யெல்லாவற்றையும்" (ச-௩உ), "ஸகலகர்மமும்" (ச-௩௩), " ஞானம் " (ச - ௩எ), " கர்மங்களை " (ச-சக) என்பன முதலிய திருவாக்குக்களால் ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதலைப் பகவான் கூறினர். "இச்சம்சயத்தை (ஞானமென்னும் வாளால்) அரிவி, (கர்ம) யோகத்தைச் செய்யக்கடவாய் " (ச - சஉ) என்னும் இத்திருவாக்கினால் ' கர்மாநுஷ்டானமாகிய யோகத்தையும் நீ செய்யவேண்டும் ' எனக் கூறினர். இனி, கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலும் கர்மங்களைத் துறந்திடுதலுமாகிய இரண்டும், நிற்றலென்பதும் நடத்தலென்பதும் போல, ஒன்றற்கொன்று விரோதித்தலால் (அவற்றை) ஒருவன் ஒருங்கே அநுஷ்டிக்கமுடியாது. அன்றியும், (அவற்றை) வெவ்வேறுகாலத்தில் அநுஷ்டிக்கலாம் எனவும் விதிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, இவ்விரண்டனுள் ஏதாவதொன்றை அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பது கருத்தினால் அமைய, ' கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலும் கர்மங்களைத் துறந்திடுதலுமாகிய இவ்விரண்டனுள் எது சிறந்ததோ, அதனைச் செய்யவேண்டும் ; மற்றையது இல்லை' என இவ்வாறாகக்கொண்டு அர்ஜுனன், சிறந்ததைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்என்னும் விருப்பத்தினால் " கிருஷ்ண !" (ரு - க) என்பதுமுதலாகக் கூறலானான் :

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், பகவான் ஞானயோகத்தால் நிஷ்டையை உணர்த்தும்பொருட்டு முன்னெடுக்கப்பட்ட [illegible] திருவாக்குக்களால் கர்மங்களைத் துறந்திடு

𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 । 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌃 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌬𑍁𑌭𑍁𑌤𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 ॥ 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍; 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌨 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌾𑌮𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌵𑌚𑌨𑍈𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍂𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑍇𑌨𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌕𑌥𑌮𑍍? “𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍌 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁

தலை ஆத்மாவை அறிபவனுக்குக் கூறிஞரேயன்றி ஆத்மாவை அறியாதவனுக்கு இல்லை. ஆகவே, கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலும் கர்மங்களைத்துறந்திடுதலுமாகிய இரண்டும் வெவ்வேறு புருஷர்களைப் பற்றியுள்ளமையால் (அவற்றுள்) எது சிறந்ததெனத் தெரிந்துக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் கருத்தினுல் இவ்வினு (வந்ததென்பது) பொருந்தாது.

(ஸமாதாநம்) :—உண்மை ; இவ்வாறு உன் கருத்தின்படி வினுப் பொருந்தாது ; மற்று, கேட்கின்றவனுடைய சொந்தக்கருத்தின்படி வினு, பொருந்தியே நிற்கின்றதுஎனக்கூறுவோம்.—எப்படி?—கர்மங்களைத் துறந்திடவேண்டுமென்பது, முன் எடுத்துக்காட்டிய திருவாக்குக்களினுல் பகவான் சொல்லக்கருதியது. அன்றியும், (ஸந்யாஸத்திற்கு) முதன்மை இல்லாவிடில், கர்த்தாவினுல் அது செய்யப்படவேண்டுமென்பது ஏற்காது. ஆதலால், கர்த்தாவானவன் அஜ்ஞானியாயினும் (விஷயங்களிலே மிக்கவைராக்கியமுள்ளவனுயின், அவனும் கர்மஸந்யாஸ)பக்ஷத்தில்(அதிகாரியாவான் என்பது கருத்து. ஆகவே, இங்கு, அவ்வாறு)அமைந்தவனே குறிக்கப்படுகிறுன். ஆனுல், கர்மஸந்யாஸத்திலே ஞானிதான் அதிகாரியென்பது கருத்தன்று; ஆதலின், (அஜ்ஞானிக்கும் ஒருநிலைமையிலே கர்மஸந்யாஸம் உண்டு என அறிக. இனி) இவ்வாருக அஜ்ஞானியான புருஷனும், கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலிலும் கர்மங்களைத்துறந்திடுதலிலும் அதிகாரியாக இருக்கிறுன் என்று அர்ஜுனன் (மனத்திற்) கொள்ள, அப்பொழுது முற்கூறியபடி அவை இரண்டற்கும் ஒன்றற்கொன்றுள்ள மாறுபாட்டினுல் ஏதாவதொன்றைச் செய்யவேண்டுமென்று அமைய, (அவற்றுள்) மேலானதையே செய்யவேண்டுமேயன்றி மற்றையதை இல்லை என (அவற்றுள்) மேலானதைத் தெரிந்துகொள்ளும் கருத்தோடு (கேட்ட அவன்) வினுவானது பொருந்தாததாய் இல்லையென்க.

இவ்வினுவானது ஞானியைப்பற்றியதன்று.

(பகவானுடைய) மறுமொழிவாக்கியத்தின்பொருளை ஆராய்தலாலும், கேட்கிறவனுடைய கருத்து இப்படித்தான் என்று தெரியவருகின்றது.—எப்படி ?— “ துறவும், கர்மயோகமும் உறுதியானநன்மையைச் செய்பவை ; ஆனுல், அவற்றுள் கர்ம

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ” 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌮𑍍 । 𑌏𑌤𑌦𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿—𑌕𑌿𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇? 𑌆𑌹𑍋𑌸𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇? 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌕𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌤𑌃—𑌯𑌦𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌯𑌦𑌿 𑌵𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌭𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑌿 (𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑌾𑌂, 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍

யோகம் சிறப்புற்றது ” (ரு-உ) என்பது மறுமொழி. ஞானியைக்கர்த்தாவாகவுடைய துறவும் கர்மயோகமும் உறுதியானநன்மையைச் செய்பவையென்னும் பயனைக் கூறி, அவற்றுள்ளே கர்மங்களைத் துறந்திடுதலைக்காட்டிலும் கர்மயோகம் ஏதோஒருவிசேஷத்தால் மேலானது என இதனால் கூறப்படுகின்றதா? அல்லது, அஜ்ஞானியைக் கர்த்தாவாகவுடைய துறவும் கர்மயோகமுமாகிய இவற்றிற்கு அவையிரண்டும் [உறுதியான நன்மையைச் செய்வதும், கர்மயோகம் மேலானதென்பதும்] கூறப்படுகின்றனவா? என இதனை [மறுமொழியை] ஆராயவேண்டும்.

ஆகவே, இன்னும் (ஒருவினா வருமாறு):—ஞானிசெய்யும் கர்மஸந்யாஸமும் கர்மயோகமும் உறுதியானநன்மையைச் செய்பவை என்பதும், ஆனால் அவற்றுள் கர்மஸந்யாஸத்தினும் கர்மயோகம் மேலானது என்பதும் கூறப்பட்டால், (வரும் குற்றமென்ன?) அல்லது, அஜ்ஞானிசெய்யும் கர்மஸந்யாஸம் கர்மயோகம் என்றவற்றிற்கு அவையிரண்டும் கூறப்பட்டால், (வரும் பயனென்ன?) என்பது.

இதனுள், (முதல்பக்ஷத்திலே வரும் குற்றத்தைக்)கூறுவோம்:

ஞானியைக் கர்த்தாவாகவுடைய துறவும் கர்மயோகமும் நிகழக்கூடாமையின் அவை உறுதியானநன்மையைச் செய்பவை எனக்கூறுதலும், அவனுடைய கர்மஸந்யாஸத்தினும் கர்மயோகம் மேலானது எனக்கூறுதலுமாகிய இவ்விரண்டும் பொருந்தா என்க. ஆத்மாவை அறிந்தவனுக்குக் கர்மங்களைத்துறந்திடுதலும், அதற்கு மாறானதும் (அதாவது,) கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலாகிய கர்மயோகமும் நிகழக்கூடுமாயின், அவை இரண்டும் உறுதியான நன்மையைச் செய்பவை என்றலும், கர்மயோகம் [illegible]னும் மேலானதென்றலும் ஆகியஇவ்விரண்டும் அப்பொழுது

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஆதலால், பொய்யறிவு நீங்கி ஆத்மாவை அறிதலுக்கு, [illegible] அறிவு முதலாகவரும் கர்மயோகம் [illegible] கூறியது நோக்கு மென்க.

𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮-
𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—'𑌅𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍'
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 '𑌯 𑌏𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑍍' '𑌵𑍇𑌦𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌏𑌵; 𑌤𑌦𑍍 𑌯𑌥𑌾 '𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌯𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌭𑌾𑌰𑌤'
'𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯' '𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌 । 𑌅𑌤𑌃 𑌕𑌥𑌮𑍍
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿? 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇— 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿-
𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍, '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾-
𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍, 𑌕𑍃𑌤-
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍, '𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇'
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚, '𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌤𑍍' '𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁

(விஞ) :—மற்று, ஆத்மா இன்னது என நிரூபிக்கின்ற எந்தெந்த இடங்களிலே, ஆத்மாவை அறிந்தவனுக்குக் கர்மமின்மையானது உணர்த்தப்படுகின்றது என்பது ?

(விடை) :—(அவற்றை) இங்குக்கூறுவோம்:— ஆத்மாவை அறிந்தவனுக்குக் கர்மமின்மையானது "அது அழிவில்லாதது "(உ - கஎ) எனப்பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு "எவன் இதனை "(உ - கக), "அழிவில்லாததாக "(உ- உக)என்பன முதலியவற்றிலே ஆங்காங்குக் கூறப்படுகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், ஆத்மா இன்னது என்று நிரூபிக்கும் இடங்களிலே ஆங்காங்குக் கர்மயோகமும்தான் உணர்த்தப்படவேபடுகின்றது. அது, "பாரத ! ஆதலால், போர்புரியக்கடவாய்" (உ - கஅ), "ஸ்வதருமத்தையும் நோக்கியும் " (உ - ஙக), "உனக்குக் கர்மத்திலேதான் அதிகாரம் "(உ - சஎ)என்பனமுதலியவற்றிலே வருமாறு(காண்க). ஆதலால், ஆத்மாவை அறிந்தவனுக்கும் கர்மயோகம் நிகழாமை எப்படி என்பது ?

(ஸமாதாநம்):—இங்கே கூறுவோம் :—(க)மெய்யறிவிற்கும் பொய்யறிவிற்கும் (அவ்வாறே) அவற்றின்செய்கைகட்குமுள்ள மாறுபாட்டினாலும் : (உ) "ஞானயோ...ங்க்யர்களுக்கு " (ங - ங) என்றஇதனால், கர்மமில்லா ஆத்மவடிவமா...ஞானயோகநிஷ்டையை, ஆத்மாவின் உண்மையை உணர்ந்த ஸாங்க்...மை அறியாதவன் செய்யும் கர்மயோக நிஷ்டையினின்றும் ...மாவை அறிந்தவனுக்குப் புருஷார்த்தங் கைகூடப் ...ப)வேறொருபயன் இல்லாமையாலும் : (ஈ)"அவ...ா(அவன்)செய்யவேண்டியதொன்றும் இல்லாமை ...களைச் செய்யாமையினால் "(ங - ச), "உயர்தோள!

[illegible]

[illegible]

ஆகவே, (அர்ஜுனன் வினு கேளேன்பது) நீங்குகின்றது.

'𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍀 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 𑌸𑌹 𑌅𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌤𑍍 "𑌯𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌂 𑌚𑌕𑌾𑌰 | "𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌂; 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌚, 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 | 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌰𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍? 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍? 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌬𑍁𑌭𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌃—

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ||

க. 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌶𑌂𑌸𑌸𑌿 |
𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌯 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌸𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ||

𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌸𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌸𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌸𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 | 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌂𑌸𑌸𑌿 | 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑍇 𑌕𑌤𑌰𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃—𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃? 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿? 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌮𑍍 | 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃, 𑌯𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌽𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌮 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿

ஞானகர்மங்கள் இரண்டும் ஒருங்கே உடன் நிகழாமையால், "கர்மமானது" (ங - க)என்றவிடத்து "இவ்விரண்டனுள் எது மேலானதோ, அதனை எனக்கு உரைத்தருளவேண்டும்" என அர்ஜுனனால் கேட்கப்பட்ட பகவான், ஸாங்க்யர்களான துறவிகட்கு ஞானயோகத்தால் நிஷ்டையும் (கர்ம)யோகிகட்குக் கர்மயோகத்தால் நிஷ்டையும் கூறப்பட்டன என்று முடிவுசெய்தனர். மேலும், "வெறுந்துறவினால் மாத்திரம்(பொருள்)கைகூடுதலை அடைவதில்லை" (ங - ச)என்னும் திருவாக்கினால், ஞானத்தோடுகூடிய அது, பொருள்கைகூடுதற்கு ஸாதநமாகக் கொள்ளப்பட்டது ; மற்றும், கர்மயோகத்தை விதித்தலால்(ச - சஉ), (அதுவும், பொருள்கைகூடுதற்கு ஸாதநமெனக் கொள்ளப்பட்டது). ஞானமில்லாத துறவு மேலானதா ? அன்றி, கர்ம யோகம் மேலானதா ? என இவ்விரண்டனுள் மேலானதை அறிய விரும்பிய

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

க. கிருஷ்ண ! கர்மங்களைத்துறந்திடுதலையும், மற்று, (கர்ம) யோகத்தையும் புகழ்ந்து பேசுகிறீர்கள். இவ்விரண்டனுள் எது மேலானதோ, அஃதொன்றையே தீர்ந்தமுடிவாக எனக்கு உரைத்தருளவேண்டும்.

சாஸ்திரத்திற்கூறிய பலவகையான அநுஷ்டாநங்களைத் துறந்திடுதலைப் புகழ்கிறீர்கள், அதாவது, கூறுகிறீர்கள். மீண்டும், அவற்றையே அநுஷ்டித்தலையும் அவசியம் செய்யவேண்டுமெனக்கூறுகிறீர்கள். ஆகவே, எது மேலானதோ என்பது என் ஸம்சயம் : கர்மத்தை அநுஷ்டித்தல் மேலானதா? அல்லது, அதனை விட்டிடுதல் மேலானதா ? என்பது. ஆனால், மேலானதாயிருப்பதை அநுஷ்டிக்கவேண்டும். ஆதலால், கர்மஸந்யாஸமும் கர்மயோகமுமாகிய இவ்விரண்டனுள் எது மேலானதோ, எதனை

अनयोस्तत् यदेकं सुकरतरं [illegible]-
स्वात् मे ब्रूहि सुनिश्चितं सुविवृतं तत् इति ॥ १ ॥

स्वाभिप्रायम् आचक्षाणो निर्णयाय श्रीभगवान् उवाच—

श्रीभगवानुवाच ॥

२. संन्यासः कर्मयोगश्च निःश्रेयसकरावुभौ ।
तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते ॥

संन्यासः कर्मणां परित्यागः कर्मयोगश्च तेषाम् अनुष्ठानम्; तौ उभौ अपि निःश्रेयसकरौ मोक्षं साधयतः ज्ञानोत्पत्तिहेतुत्वेन । उभौ यद्यपि निःश्रेयसकरौ, तथापि तयोस्तु निःश्रेयसहेत्वोः कर्मसंन्यासात् केवलात् कर्मयोगो विशिष्यते इति कर्मयोगं स्तौति ॥ २ ॥

कस्मात् इति? आह—

३. ज्ञेयः स नित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न काङ्क्षति ।
निर्द्वन्द्वो हि महाबाहो सुखं बन्धात्प्रमुच्यते ॥

ज्ञेयः ज्ञातव्यः सः कर्मयोगी नित्यसंन्यासी इति यो न द्वेष्टि किञ्चित् न काङ्क्षति दुःखसुखे तत्साधने च । [illegible] यः

அநுஷ்டிப்பதனுல் நான் நன்மையைப் பெறலாமென்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களோ, அந்த எதாவதொன்றையே (அதாவது) உங்களுடைய கருத்தை (இன்னதுதான் என்று) தீர்ந்த முடிவாக எனக்குச் சொல்லவேண்டும்; (அவை இரண்டையும்) ஒரே புருஷன் ஒரேகாலத்து அநுஷ்டிக்கக் கூடாமையினுலென்க. (௧)

துறவைக்காட்டிலும் கர்மயோகமே அஜ்ஞானிக்கு ஏற்றது.

(அஜ்ஞானிக்கு எது தகுந்ததென்பதை) நிச்சயித்தற்பொருட்டுத் தமது கருத்தைக் கூறுகின்ற ஸ்ரீபகவான் அருளிச்செய்யலானுர்:

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுற்ருர்:

௨. துறவும் கர்மயோகமுமாகிய இரண்டும் உறுதியான நன்மையைச் செய்பவை. ஆனுல் அவற்றுள் கர்மயோகமானது கர்மஸந்யாஸத்தினும் மேலாகின்றது.

கர்மங்களைத் துறந்திடுதலும் அவற்றை அநுஷ்டித்தலுமாகிய இரண்டுமே, ஞானமுண்டாதற்குக் காரணமாதலால், முக்தியைத் தருகின்றன. இரண்டும் முக்தியைத் தருபவை என்றுலும், முக்திக்குக் காரணமான அவற்றுள்ளும் கர்மயோகமானது வெறுங்கர்மஸந்யாஸத்தினும் மேலாகின்றது எனக் கர்மயோகத்தைப் புகழ்கின்ருர். (வெறும் கர்மஸந்யாஸம் - ஞானமில்லாத கர்மஸந்யாஸம்.) (௨)

(கர்மயோகம் உறுதியான நன்மையைச் செய்வதானது) எதனுல் என்பது?— கூறுகிருர்:

௩. எவன் பகைப்பதில்லையோ, விரும்புவதில்லையோ, அவனை என்றும் ஸந்யாஸியாக அறியவேண்டும்; ஏனெனில், உயர்தோளா! த்வந்தங்களைக் கடந்தவன் (கர்மமாகிய) கட்டினின்றும் எளிதே விடுபடுகிருன்.

எவன் எதனையும் பகைப்பதில்லையோ, (அதாவது,) துன்பத்தையும், அதனைக் கொடுக்கும் பொருள்களையும் பகைப்பதில்லையோ, (அவ்வாறே) இன்பத்தையும்,

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌃 𑌫𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇, 𑌇𑌦𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௪. 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍌 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌏𑌕𑌮𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍌 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌫𑌲𑍌 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌏𑌕𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑌥𑌮𑍍? 𑌏𑌕𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍇 𑌫𑌲𑌮𑍍 । 𑌉𑌭𑌯𑍋𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍; 𑌅𑌤𑌃 𑌨 𑌫𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥

அதனைக் கொடுக்கும் பொருள்களையும் விரும்புவதில்லையோ, அந்தக் கர்மயோகியான வன் எப்பொழுதும் ஸந்யாஸி என்று அறிந்துகொள்க. கர்மத்திலிருப்பவனு யினும், எவன் இப்படிப்பட்டவனாக இருக்கின்றானோ அவன் எப்பொழுதும் துறவி என்று உணர்க என்பது பொருள். ஏனெனில், உயர்தோளா! (விருப்பு வெறுப்பு முதலிய) த்வந்தங்களற்றவன் (கர்மமாகிய) கட்டினின்றும் ஆயாஸமில்லாது எளிதே விடுபடுகிறான். (௩)

கர்மஸந்யாஸமும், கர்மயோகமும் ஒரேபயனைத் தருகின்றன.

வெவ்வேறு புருஷர்களால் அநுஷ்டிக்கத்தக்கவையாய்(ஒன்றற்கொன்று)மாறு பட்ட கர்மஸந்யாஸமும் கர்மயோகமுமாகிய இரண்டும் (தம்தம்) பயனிலும் மாறு படுதல் ஏற்குமேயன்றி, இரண்டும் உறுதியான நன்மையைச் செய்பவைதான் என் பது இல்லை என்னும் (ஆக்ஷேபம்) வர, அப்பொழுது இதனைக் கூறுவோம்:

௪. சிறுவர்கள் ஸாங்க்யத்தையும் யோகத்தையும் வேறாகக் கூறுகிறார்கள்; ஞானிகள் (அவ்வாறு கூறுவது) இல்லை. ஒன்றையாவது நன்றாக மேற்கொண்டவன் இரண்டினுடைய பயனைப் பெறுகிறான். (ஸாங்க்யம் - கர்மஸந்யாஸம். யோகம் - கர்மயோகம்.)

சிறுவர்கள்[நூற்பொருளை ஆராயாதவர்கள்] ஸாங்க்யமும் யோகமும் (ஒன் றற்கொன்று) மாறுபட்ட வெவ்வேறான பயன்களையுடையவை யெனக் கூறுகிறார்கள்; பண்டிதர்கள் (அங்ஙனம் கூறுவது) இல்லை. விவேகிகளான ஞானிகளோ, மாறுபா டில்லாத ஒரே பயனைக் கொள்கிறார்கள்.—எப்படி?—ஸாங்க்யயோகங்களில் ஒன்றை யாவது நன்கு மேற்கொண்டவன், அதாவது செவ்வையாக அநுஷ்டித்தவன் இரண் டினுடைய பயனை அடைகிறான். முக்தியாகிய அதேபயனன்றோ இரண்டற்கும் உள் ளது. ஆதலால், பயனில் வேறுபாடு இல்லை என்க.

கர்மாணி ஈஶ்வரே ஸமர்ப்ய அநபிஸந்தாய அநுதிஷ்டந்தி யே தே யோகா: யோகிந: தேஷாமபி பரமார்தஜ்ஞாநஸந்ந்யாஸப்ராப்திதாரேண கம்யதே இத்யபிப்ராய: । அத: ஏகம் ஸாங்க்யம் ச யோகம் ச ய: பஶ்யதி பலைகத்வாத் ஸ பஶ்யதி ஸம்யக் பஶ்யதீத்யர்த: ॥ ௫ ॥

ஏவம் தர்ஹி யோகாத் ஸந்ந்யாஸ ஏவ விஶிஷ்யதே ; கதம் தர்ஹி இதம் உக்தம் 'தயோஸ்து கர்மஸந்ந்யாஸாத் கர்மயோகோ விஶிஷ்யதே' இதி? ஶ்ருணு தத்ர காரணம்—த்வயா ப்ருஷ்டம் கேவலம் கர்மஸந்ந்யாஸம் கர்மயோகம் ச அபிப்ரேத்ய தயோ: அந்யதர: க: ஶ்ரேயாந் (இதி) । ததநுரூபம் ப்ரதிவசநம் மயா உக்தம் கர்மஸந்ந்யாஸாத் கர்மயோக: விஶிஷ்யதே இதி ஜ்ஞாநம் அநபேக்ஷ்ய । ஜ்ஞாநஸாபேக்ஷஸ்து ஸந்ந்யாஸ: ஸாங்க்யமிதி மயா அபிப்ரேத: । பாரமார்திக: ஸ ச । யஸ்து கர்மயோக: வைதிக: ஸ ச தாதர்த்யாத் யோக: ஸந்ந்யாஸ இதி ச உபசர்யதே ॥

கதம் தாதர்த்யமிதி? உச்யதே—

ஸ்ரீ. ஸந்ந்யாஸஸ்து மஹாபாஹோ து:கமாப்துமயோகத: ।
யோகயுக்தோ முநிர்ப்ரஹ்ம ந சிரேணாதிகச்சதி ॥

நோக்காது அநுஷ்டிக்கிறார்களோ, அவர்கள் யோகிகள். அந்த யோகிகளும் உண்மையான ஞானத்தையும், உண்மையான ஸந்யாஸத்தையும் பெற்று அவ்வழியாக (அதே நிலையைப்) பெறுகிறார்கள் என்பது கருத்து. ஆதலால், பயன் ஒன்றாயிருத்தலின் எவன் ஸாங்க்யத்தையும் யோகத்தையும் ஒன்றாகப் பார்க்கிறானோ, அவன் பார்க்கிறான், நேராகப் பார்க்கிறான் [சரியாக அறிகிறான் என்பது பொருள்.] (௫)

(வினா):—அப்பொழுது இவ்வாறாக, ஸந்யாஸந்தான் யோகத்தைக்காட்டிலும் மேலாகின்றது. 'அவ்விரண்டனுள், கர்மஸந்யாஸத்தினும் கர்மயோகம் மேலாகின்றது' (௫-௨) என்று கூறியுள்ள இது, அங்ஙனம் எவ்வாறு (பொருந்தும்)?

(விடை):—அதிலே காரணத்தைக் கேள்: நீ வெறுங்கர்மஸந்யாஸத்தையும் வெறுங்கர்மயோகத்தையும் கருத்திற்கொண்டு, 'அவ்விரண்டனுள் எந்த எதாவதொன்று மேலானது?' (எனக்) கேட்டாய். நான் அதற்கேற்ற மறுமொழியை, ஞானத்தைக் குறியாது(அஃதில்லாத வெறுங்)கர்மஸந்யாஸத்தினும் கர்மயோகம் மேலாகின்றது எனக் கூறினேன். ஞானத்தைச் சார்ந்துநிற்கும் ஸந்யாஸமோ ஸாங்க்ய... என் கருத்து. உண்மையான யோகமும் அதுதான். ஆனால், (யோகமென்... ஸந்யாஸமென்னும் சொல்லும் கர்மயோகமென்னும் பொருளில் ...வே எனில்,—)வேதத்திற்கூறிய கர்மயோகம் எதுவோ, அது ...ல் [உண்மையான ஸந்யாஸத்திற்குப் பயன்படுதலால்] யோக ...வழக்கினால் கூறப்படுகின்றது.

...ஸித்திக்குக் கர்மயோகம் வழி.

...படி?—கூறுவோம்:

...கத்தாலல்லாமல் (வேறுவகை... இடைவிடாது) நினைக்கும்

𑌨 𑌚 𑌅𑌸𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿, 𑌅𑌤𑌃—

௮. 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 ।

𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃
𑌕𑌦𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௮. 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌨𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍
௯. 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌪𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑌨𑍍 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌨𑍍 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌿𑌷𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌨𑍍𑌨𑌪𑌿 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍 ॥

𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌏𑌵 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯
𑌉𑌦𑌕𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌦𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰
𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 ॥ ௮, ௯ ॥

ஞானியின் செய்கைகள் உண்மை யல்ல.

இவன் உண்மையாகவே செய்வதில்லை யாதலால்,

௮. ஒருநிலைப்பட்டு உண்மையுணர்ந்தவன் ‘நான் ஒன்றுஞ் செய்வதே இல்லை’ எனக்கொள்ளவேண்டும்.

உண்மையுணர்ந்தவன் ‘நான் ஒன்றுஞ் செய்வதே இல்லை’ என ஒருநிலை பட்ட மனத்தினனாய்க் கொள்ளவேண்டும். **உண்மையுணர்ந்தவன்** - ஆத்மாவி டைய உள்ளபடியான தன்மையை அறிந்தவன்: பரம்பொருளைக் காண்பவன் என் பொருள். (அ

(அவன்)உண்மையை நன்றாகத் தெளிந்தவனாய், எப்பொழுது எவ்வாறு (அ படிக்)கொள்ளவேண்டும் என்பது ?—கூறுவோம் :

௮, ௯. (அவன்) பார்ப்பவனாயினும், கேட்பவனாயினும், தொடுபவனாயினும் முகர்பவனாயினும், உண்பவனாயினும், நடப்பவனாயினும், உறங்குபவனாயினும், மூச் விடுபவனாயினும், பேசுபவனாயினும், (மலஜலங்களை) விடுபவனாயினும், எடுப்பவன னும், கண்களை விழிப்பவனாயினும், மூடுபவனாயினும், ‘இந்திரியங்கள் இந்திரியவி ர் திரிகின்றன’ எனத் தெளிந்து(நான் ஒன்றுஞ் செய்வதே இல்லை என வேண்டும்.)

வேண்டும் என முந்தின (வாக்கியத்)தோடு கூட்டுக. இவ்வாறு
ந்திரியங்களுடைய ஸகலச்செய்கைகளிலும் (அதாவது
யே காண்பவனாய் உள்ளதை உள்ளபடி பார்
றத்தலிலேதான் அதிகாரம்; (அவன்) கர்
லே ஜலம் (உள்ளதெனக்)கொண்
யென்றறிந்தபின்பும் நீர்குடித்
மாட்டானன்றோ. (௮, ௯

யஸ்மாச்ச —

கஉ. யுக்த: கர்மப²லம் த்யக்த்வா ஶாந்திமாப்னோதி நைஷ்டி²கீம் ।
அயுக்த: காமகாரேண ப²லே ஸக்தோ நிப³த்⁴யதே ॥

யுக்த: "ஈஶ்வராய கர்மாணி கரோமி, ந மம ப²லாய" இத்யேவம் ஸமாஹித: ஸந் கர்மப²லம் த்யக்த்வா பரித்யஜ்ய ஶாந்திம் மோக்ஷாக்²யாமாப்னோதி நைஷ்டி²கீம் நிஷ்டா²யாம் ப⁴வாம் ஸத்த்வஶுத்³தி⁴ஜ்ஞாநப்ராப்திஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸஜ்ஞாநநிஷ்டா²க்ரமேண இதி வாக்யஶேஷ: । யஸ்து புநரயுக்த: அஸமாஹித: காமகாரேண கரணம் கார:, காமஸ்ய கார: காமகார:, தேந காமகாரேண காமப்ரேரிததயா இத்யர்த²:, "மம ப²லாய இத³ம் கரோமி கர்ம" இத்யேவம் ப²லே ஸக்த: நிப³த்⁴யதே । அதஸ்த்வம் யுக்தோ ப⁴வ இத்யர்த²: ॥ கஉ ॥

யஸ்து பரமார்த²த³ர்ஶீ ஸ: —

கங. ஸர்வகர்மாணி மநஸா ஸந்ந்யஸ்யாஸ்தே ஸுக²ம் வஶீ ।
நவத்³வாரே புரே தே³ஹீ நைவ குர்வந்ந காரயந் ॥

ஸர்வாணி கர்மாணி ஸர்வகர்மாணி ஸந்ந்யஸ்ய பரித்யஜ்ய நித்யம் நைமித்திகம் காம்யம் ப்ரதிஷித்³த⁴ம் ச தாநி ஸர்வாணி கர்மாணி மநஸா விவேக-

---

மற்றும், ஏனெனில்,

கஉ. *(கர்மயோகத்தைக்)கூடியவன் கர்மத்தின் பயனைவிட்டு, நிஷ்டையினுலாகும் ஒழிவைப் பெறுகிறான். (கர்மயோகத்தைக்) கூடாது, காமத்தின் செய்கையினுல் பயனிலே பற்றுவைத்தவன் கட்டப்படுகிறான்.*

"ஈச்வரனுக்காகக் கர்மங்களைச் செய்கிறேன், என்னுடைய பயனுக்காக அன்று" என இவ்வாறாக ஒரு நிலைப்பட்ட மனத்தினனாய், கர்மத்தின் பயனை விட்டு(க் கர்மத்தைச் செய்பவன், முதலில் மனம் பரிசுத்தமாதல், பின்பு ஞானமடைதல், பின்பு ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதல், பின்பு ஞானத்திலே நிலைத்துநிற்றல் என்னும் படிப்படியான முறையினுல்) நிஷ்டையினுலாகும் மோக்ஷமென்னும் ஒழிவைப் பெறுகிறான். 'மனம் பரிசுத்தமாதல், ஞானமடைதல், ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதல், ஞானத்திலே நிலைத்துநிற்றல் என்னும்முறையினுல்' என்பது வாக்கியத்திலே தொக்கிநிற்கின்றது. ஆனுல், ஒருநிலையில்லா மனத்தினனாய், காமத்தின் செய்கையினுலே, அதாவது கர்மத்தால் தூண்டப்பட்டு "எனது பயனுக்காக இத்தொழிலைச் செய்கிறேன்" என இவ்வாறு பயனிலே பற்றுவைத்தவன் கட்டுண்டுகிடக்கிறான். ஆதலால், நீ (கர்மயோகத்தைக்)கூடினவனாய் இரு என்பது பொருள். (கஉ)

ஜீவன்முக்தன் உடம்பொடுநின்று பரம்பொருளைக்கண்டு வாழும் பேரானந்த வாழ்வு.

ஆனுல், பரம்பொருளைக் காண்பவன் எவனோ, அவன் (எப்படி இருக்கின்றான் எனில்)—

கங. தன்னடக்கங்கொண்டு உடம்பொடுநிற்பவன் ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து, (ஒன்றுஞ்)செய்யவேசெய்யாதவனாய், செய்விக்காதவனாய் ஒன்பதுவாசலுள்ள பட்டணத்திலே ஸுகமாகத் தங்கியிருக்கின்றான்.

(பரம்பொருளைக் கண்டவன்)நித்யம், நைமித்திகம், காம்யம், பிரதிஷித்தம் என்னும் ஸகலகர்மங்களையும் விவேகஅறிவால் துறந்து, அதாவது கர்மம்முதலானவற்றிலே அகர்மத்தைக் கண்டு (கர்மங்களை)முற்றும் விட்டு ஸுகமாகத் தங்கியிருக்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] தேகம் இந்திரியங்கள் இவற்றின் சேர்க்கை [illegible] ஆத்மாவாக [illegible] [illegible] வீடுகளை, தனங்களை, அனைத்து (பலவகை முதலான) [illegible] நான் [illegible] சொன்னீர்கள். தேகத்தையே ஆத்மாவாகக் காண்பவனுக்கு வீட்டில் ([illegible]) போல, தேகத்தில்

இவ தேஹே ஆஸ்தே இதி ப்ரத்யய: ஸம்பவதி । தேஹாதிஸங்காதவ்யதிரிக்தாத்ம-
தர்சிநஸ்து "தேஹே ஆஸே" இதி ப்ரத்யய: உபபத்யதே । பரகர்மணாம் ச
பரஸ்மிந் ஆத்மநி அவித்யயா அத்யாரோபிதாநாம் வித்யயா விவேகஜ்ஞாநேந மநஸா
ஸம்ந்யாஸ உபபத்யதே । உத்பந்நவிவேகவிஜ்ஞாநஸ்ய ஸர்வகர்மஸம்ந்யாஸி-
நோऽபி கேஹே இவ தேஹே ஏவ நவத்வாரே புரே ஆஸநம், ப்ராரப்தபல-
கர்மஸம்ஸ்காரசேஷாநுவ்ருத்த்யா தேஹே ஏவ விசேஷவிஜ்ஞாநோத்பத்தே: ।
தேஹே ஏவ ஆஸ்தே இதி அஸ்த்யேவ விசேஷணபலம், வித்வதவித்வத்ப்ரத்யயபேதா-
பேக்ஷத்வாத் ॥

யத்யபி கார்யகரணகர்மாணி அவித்யயா ஆத்மநி அத்யாரோபிதாநி ஸம்-
ந்யஸ்யதி; ததாபி க்ருதஸம்ந்யாஸஸ்ய ஆத்மஸமவாயி து கர்த்ருத்வம் காரயித்ரு-
த்வம் ச ஸ்யாத் இதி ஆசங்க்ய ஆஹ—நைவ குர்வந் ஸ்வயம், ந ச கார்யகர-
ணாநி காரயந் க்ரியாஸு ப்ரவர்தயந் ॥

தங்கியிருக்கிறேன் என்னும் எண்ணம் உண்டாவதில்லையன்றோ. ஆனால், தேகம்முதலான வற்றின் சேர்க்கைக்கு வேறாக ஆத்மாவை அறிபவனுக்கு "தேகத்திலே தங்கியிருக் கிறேன்" என்னும்எண்ணம் (நிகழக்)கூடுமென்க. ஒன்றனிடத்து (அதாவது) ஆத் மாவினிடத்து அறியாமையினால் ஏற்றப்பட்ட மற்றொன்றனுடைய [மனமொழிமெய் களுடைய] கர்மங்களை ஞானத்தினால், விவேகஅறிவினால், மனத்தினால் துறந்திடுதல் கூடும். (ஒருவன் ஆத்மாவைக் கண்டுணரும்)விவேகஅறிவு உண்டாகப்பெற்று, ஸகலகர் மங்களையும் துறந்திருப்பவனாயினும், வீட்டில்(அவன் இருப்பது)போல, ஒன்பதுவாசல் பட்டணமாகிய தேகத்திலேயே இருத்தலென்பது(ஏற்கும்; இப்பொழுதுள்ள சரீ ரத்தைத் தமது)பயனாகத் தந்துநிற்கும் பிராரப்த கர்மங்களுடைய மிச்சத்திலிருந்து (தேகம்முதலானவற்றின்)வாஸனையானது தொடர்ந்துவருதலால், (தேகத்திலேயே (தங்கியிருத்தலென்னும்)சிறப்புணர்ச்சி உண்டாதலின். (இவ்வாறாக,) "தேகத்தி லேயே தங்கியிருக்கிறான்" என்னும்விசேஷணத்திற்குப் பயன் இருக்கவேஇருக்கின் றது ; (அவ்விசேஷணம்)ஞானி அஜ்ஞானி இவர்களுடைய எண்ணங்களின்பேதத்தைக் குறித்துநிற்றலால் என்க. [சிறப்புணர்ச்சி - ஒன்றைக் குறித்துநிற்கும் உணர்வு.]

(சங்கை):—"அறியாமையினால் ஆத்மாவினிடத்து ஏற்றப்பட்ட (கர்மங்களை, அதாவது) தேகம் இந்திரியங்கள் என்றவற்றின் தொழில்களை(ஞானி) துறந்திடுகிறான். ...ம், (வெண்மை நிறமான தன்மையானது பாலொடு ஒற்றித்திருப்பதுபோல,) ...தைச் செய்துகொண்டவனுக்கு, செய்பவனாயிருக்குந்தன்மையும் செய் ...யிருக்குந்தன்மையும் ஆத்மாவொடு ஒற்றித்திருக்கலாம்" எனச் சங்கித்து,

...கூறுகிறார்: "(ஞானி ஒன்றையும்) தான் செய்யவே ...கள் என்றவற்றைச் செய்விக்காதவனாய் (அதா ...ளிற் செல்லும்படிசெய்யாதவனாய்(த் தங்கியிருக்

கிம் யத் தத் கர்த்ருத்வம் காரயித்ருத்வம் ச தேஹிந: ஸ்வாத்மஸமவாயி ஸத் ஸம்ந்யாஸாத் ந ஸம்பவதி, யதா கந்துர் கதி:? கிம் வா ஸ்வத ஏவ ஆத்மநோ நாஸ்தி இதி? அத்ர உச்யதே—ந அஸ்தி ஆத்மந: ஸ்வத: கர்த்ருத்வம் காரயித்ருத்வம் வா। உக்தம் ஹி 'அவிகார்யோ(அ)யமுச்யதே' 'ஶரீரஸ்தோ(அ)பி ந கரோதி ந லிப்யதே' இதி। 'த்யாயதீவ லேலாயதீவ' இதி ச ஶ்ருதே: ॥ கங ॥

கிஞ்ச—

கச. ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு: ।
ந கர்மபலஸம்யோகம் ஸ்வபாவஸ்து ப்ரவர்த்ததே ॥

ந கர்த்ருத்வம் ஸ்வயம் குர்விதி நாபி கர்மாணி ரதகடப்ராஸாதாதீநி ஈப்ஸிததமாநி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி உத்பாதயதி ப்ரபு: ஆத்மா। நாபி ரதாதி க்ருதவத: தத்பலேந ஸம்யோகம் கர்மபலஸம்யோகம் உத்பாதயதி ॥

யதி கிஞ்சிதபி ஸ்வயம் ந கரோதி ந காரயதி ச தேஹீ, க: தர்ஹி குர்வந் காரயம்ஶ்ச ப்ரவர்த்ததே இதி? உச்யதே—ஸ்வபாவஸ்து ஸ்வோ பாவ: ஸ்வபாவ:

(ஆக்ஷேபம்) :—நடப்பவன் (நின்றுவிடுதலால் தன்னிடத்துள்ள நடத்தலென்னும்தொழிலை விட்டிடுகிறான்; விட்டிடவே, அப்பொழுது அவனுக்கு) நடத்தல் (உண்டாகாதவாறு) போல, செய்பவனாயிருத்தலும் செய்விப்பவனாயிருத்தலுமாகிய இரண்டும் உடம்பொடுநிற்பவனுக்குத் தன் ஆத்மாவொடு ஒற்றித்திருப்பனவாகி, துறவினால் உண்டாகின்றனவில்லையா? அல்லது, ஆத்மாவுக்குத் தாமாகவே (அவை) இல்லையா? என்பது.

(ஸமாதானம்) :—இதில் கூறுவோம்: செய்பவனாயிருத்தலாவது செய்விப்பவனாயிருத்தலாவது ஆத்மாவுக்குத் தானாக இல்லை. ஏனெனில், "இது விகாரப்படாதது" (உ-உரு), "சரீரத்தில் தங்கியிருந்தாலும் (இது ஒன்றையுஞ்) செய்வதில்லை, (எதனாலும்) பற்றப்படுவதில்லை" (கங-ஙக) என உரைக்கப்பட்டுள்ளது. "(அது) நினைப்பது போலவும், அசைவது போலவும் உள்ளது" (பி-ச-ங-எ) என்னும்சுருதியினாலும் (இதனை அறிக). (கங)

அதது தொழில்படுதற்கு ஸ்வபாவமென்பது மூலகாரணம்.

மேலும்,

கச. கர்த்தாவாதலையும் பொருள்களையும் பிரபு உலகத்திற்குப் படைப்பதில்லை; (ஒருவன் தான் செய்யும்) கர்மத்தின் பயனோடு கூடுதலை (யும், உண்டுபண்ணுவது) இல்லை. ஆனால், ஸ்வபாவமென்பது பிரவிருத்திக்கின்றது. [பிரபு - தேகம்முதலியவற்றிற்குப் பிரபுவான ஆத்மா.]

கர்த்தாவாதலை ஆத்மா உண்டாக்குவதில்லை, (அதாவது, "நீ இதனைச் செய்" என்று தானாக (ஆத்மா ஒருவனைத் தூண்டுவது) இல்லை. (ஒருவன் தான்) அடையவிரு[illegible] பிய வண்டிகள் குடங்கள் மாளிகைகள் முதலியவற்றையும் ஆத்மா உலக[illegible] உண்டுபண்ணுவதில்லை. அன்றியும், வண்டிமுதலியவற்றைச் செய்தவன் அத[illegible] லின் பயனோடு கூடுதலையும் (ஆத்மா) உண்டாக்குவதில்லை.

(வினா) :—உடம்பொடுநிற்கும் (ஆத்மாவானது) தானாக [illegible] செய்விப்பதும் இல்லையானால், அப்பொழுது எது செய்வத[illegible] தலைப்படுகின்றது என்பது?

अविद्यालक्षणा प्रकृतिः माया प्रवर्तते "दैवी हि" इत्यादिना वक्ष्यमाणा ॥ ௧௪ ॥

परमार्थतस्तु—

௧௫. नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुकृतं विभुः ।
अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तवः ॥

न आदत्ते न च गृह्णाति भक्तस्यापि कस्यचित्पापम् । न चैव आदत्ते सुकृतं भक्तैः प्रयुक्तं विभुः ॥

किमर्थं तर्हि भक्तैः पूजादिलक्षणं यागदानहोमादि च सुकृतं प्रयुज्यते इति? आह—अज्ञानेन आवृतं ज्ञानं विवेकविज्ञानम्, तेन मुह्यन्ति "करोमि, कारयामि, भोक्ष्ये, भोजयामि" इत्येवं मोहं गच्छन्ति अविवेकिनः संसारिणो जन्तवः ॥ ௧௫ ॥

௧௬. ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः ।
तेषामादित्यवज्ज्ञानं प्रकाशयति तत्परम् ॥

ज्ञानेन तु येन अज्ञानेन आवृताः मुह्यन्ति जन्तवः तत् अज्ञानं येषां जन्तूनां विवेकज्ञानेन आत्मविषयेण नाशितम् आत्म-

---

(விடை) :—கூறுவோம் : மற்று, ஸ்வபாவமென்பது, இயற்கையென்பது தன்மையென்பது, அறியாமையென்னும் பிரகிருதியானது, "(முக்)குணமயமான" (எ - ௧௪)என்பதுமுதலாகக் கூறப்படும் மாயையானது தலைப்படுகின்றது,சேஷ்டிக்கின்றது. (௧௪)

அறிவும், அறியாமையும்.

உண்மையிலோ,

௧௫. எங்கும் நிறைந்த(பகவான்) ஒருவனுடைய தீவினையை வாங்கிக்கொள்வதில்லை ; நல்வினையையும் (வாங்கிக்கொள்வது) இல்லை. அறிவு அறியாமையினால் மூடப்பட்டுள்ளது ; அதனால் பிராணிகள் மயங்குகின்றன.

ஒருவன் பக்தனாயிருந்தாலும், அவனுடைய தீவினையை(யும்)பகவான் வாங்கிக்கொள்வதில்லை ; பக்தர்களால் செய்யப்பட்ட நல்வினையையும் வாங்கிக்கொள்வதில்லை.

(வினா) :—அப்பொழுது பக்தர்களால் பூஜைமுதலாகிய நல்வினைகளும், யாகம் தானம் ஹோமம் முதலான நல்வினைகளும் எதற்காகச் செய்யப்படுகின்றன என்பது ?

(விடை) :—(பகவான்)கூறுகிறார் : விவேகஅறிவு அஜ்ஞானத்தால் மூடுண்டு கிடக்கின்றது. ஆகவே, விவேகமில்லாத ஸம்ஸாரிகளான பிராணிகள் "நான் செய்கிறேன், செய்விக்கிறேன், அநுபவிக்கிறேன், அநுபவிக்கும்படிசெய்கிறேன்"என இவ்வாறாக மயக்கமுறுகின்றன. (௧௫)

௧௬. ஆனால், எவர்களுடைய அந்த அஜ்ஞானமானது ஆத்மாவைப்பற்றிய ஞானத்தால் நசிக்கப்பட்டதோ, அவர்களுக்கு ஞானம் சூரியன்போல அப் பரம்பொருளை விளங்கும்படி செய்கின்றது.

எந்த அஜ்ஞானத்தால் மூடுண்டு பிராணிகள் மயங்குகின்றனவோ, அந்த அஜ்ஞானமானது எப்பிராணிகட்கு ஆத்மாவைப்பற்றிய விவேகஅறிவினால் நசிக்கப்பட்

𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௮. 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌗𑌵𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿 ।
𑌶𑍁𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑍇 𑌚 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑍌, 𑌵𑌿𑌨𑌯𑌃 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌗𑌵𑌿 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿 𑌶𑍁𑌨𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌵𑌪𑌾𑌕𑍇 𑌚 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃—𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍇, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌵𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌹𑍀𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍, 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌤𑌾𑌮𑌸𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍌, 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍈𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑌮𑌮𑍇𑌕𑌮𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 ॥ ௧௮ ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌅𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌤𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃, '𑌸𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌸𑌮𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌤𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍇𑌃 ॥ 𑌨 𑌤𑍇 𑌦𑍋𑌷𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑍍?—

ஆத்மஞானி எந்தப் பொருளிலும் ஒன்றையே காண்கிறன்.

எவர்களுடைய அறியாமையானது ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவினால் நசிக்கப் பட்டுள்ளதோ, அந்த ஞானிகள் எவ்வாறு உண்மையினைக் காண்கிறார்கள் என்பது? —கூறுவோம் :

௧௮. கல்வியும் ஒழுக்கமுமுள்ள பிராமணனிடத்திலும், ஆவினிடத்திலும், யானையினிடத்திலும், நாயினிடத்திலும், நாயையுண்போனிடத்திலும் ஒன்றையே காண்பவர்கள் ஞானிகள்.

கல்வியும் சாந்தமும் கூடி வித்வானாய் அடங்கிய பிராமணன் எவனோ, அவனிடத்தும்(அதாவது ப்ரஹ்ம)வித்யையும் அடக்கமும் வைதிகஸம்ஸ்காரமும் ஸத்துவகுணமும் உடைய உத்தமனான பிராமணனிடத்தும், ரஜோகுணமுடையதாய் வைதிகஸம்ஸ்காரமில்லதாய் மத்யமமான ஆவினிடத்தும்,வெறுந்தாமஸமாகிய அதமமாயுள்ள யானை முதலானவற்றினிடத்தும்(ஒன்றையே காண்பவர்கள் ஞானிகள். வைதிகஸம்ஸ்காரம் - வேதவிதிப்படி உபநயநம்முதலியவற்றால் பரிசுத்தமாதல்.)ஸத்துவம்முதலிய குணங்களும், அதனால்[ஸத்துவகுணத்தால்]உண்டாகும் வாஸனைகளும், ராஜஸமான வாஸனைகளும்,தாமஸமான வாஸனைகளும் (ஆகிய இவற்றுள் எதுவும் தன்னைக்) கலத்தலில்லாததாய் ஸமமாய் ஏகமாய் நிர்விகாரியாயுள்ள அந்த ப்ரஹ்மத்தைக் காணும் தன்மையானது எவர்கட்கு உள்ளதோ, அவர்கள் ஞானிகள்,ஸமதர்சிகள் என்க.(௧௮)

இவ்வுலகத்திலிருக்கும்பொழுதேயே ப்ரஹ்மஞானி விடுபடுகிறன்.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால் (ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸங்களான பிராணிகளிடத்து ஸமதர்சிகளாயுள்ளவர்கள் பிறரால்)புஜிக்கக்கூடாத அந்நத்தையுடையவர்கள் ; அவர்கள் குற்றமுடையவர்கள் ; "ஸமமானவனுக்கு ஸமமில்லாமலும், ஸமமில்லாதவனுக்கு ஸமமாகவும் (செய்த) மரியாதையினால், (அப்படி மரியாதை செய்தவனுடைய அந்நத்தைப் புஜிக்கக்கூடாது)" (கௌ - கஎ - ௨௦) என்னும் ஸ்மிருதியினாலென்க.

(**ஸமாதாநம்**) :—அவர்கள் குற்றமுடையோரல்லர்.—எப்படி ?—

[illegible]

[illegible]

[illegible] "[illegible]" ([illegible])

பூஜாவிஷயத்வவிஶேஷணாத்। த்ருஶ்யதே ஹி ப்ரஹ்மவித் ஷடங்கவித் சதுர்வேதவித் இதி பூஜாதாநாதௌ குணவிஶேஷஸம்பந்த: காரணம்। ப்ரஹ்ம து ஸர்வகுணதோஷஸம்பந்தவர்ஜிதம் இத்யத: 'ப்ரஹ்மணி தே ஸ்திதா:' இதி யுக்தம்। கர்மவிஷயம் ச 'ஸமாஸமாப்யாம்' இத்யாதி। இதம் து ஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸவிஷயம் ப்ரஸ்துதம், 'ஸர்வகர்மாணி மநஸா' இத்யாரப்ய ஆ அத்யாயபரிஸமாப்தே:॥ ௧௯॥

யஸ்மாத் நிர்தோஷம் ஸமம் ப்ரஹ்ம ஆத்மா, தஸ்மாத்—

௨௦. ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத்ப்ரியம் ப்ராப்ய நோத்விஜேத்ப்ராப்ய சாப்ரியம்।
ஸ்திரபுத்திரஸம்மூடோ ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மணி ஸ்தித:॥

ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத் ப்ரஹர்ஷம் ந குர்யாத் ப்ரியம் இஷ்டம் ப்ராப்ய லப்த்வா। ந உத்விஜேத் ப்ராப்ய ச அப்ரியம் அநிஷ்டம் லப்த்வா। தேஹமாத்ராத்மதர்ஶிநாம் ஹி ப்ரியாப்ரியப்ராப்தீ ஹர்ஷவிஷாதௌ குர்வாதே, ந கேவலாத்மதர்ஶிந:, தஸ்ய ப்ரியாப்ரியப்ராப்த்யஸம்பவாத்। கிஞ்ச—"ஸர்வபூதேஷு ஏக: ஸம: நிர்தோஷ: ஆத்மா" இதி ஸ்திரா நிர்விசிகித்ஸா புத்தி: யஸ்ய ஸ: ஸ்திரபுத்தி: அஸம்மூட: ஸம்மோஹவர்ஜிதஶ்ச ஸ்யாத் யதோக்தப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மணி ஸ்தித:, அகர்மக்ருத் ஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸீ இத்யர்த:॥ ௨௦॥

என்னும் அந்த ஸூத்ரமோ, தேகம் முதலியவற்றின் சேர்க்கையையே ஆத்மாவாக அறிதலும் நான்என்னும்எண்ணமும் உடையவனைப் பற்றியது ;(அது)மரியாதையைப் பெறுகிறவர்களுடைய தன்மையைக்குறித்துநிற்றலின். "(இவன்)ப்ரஹ்மத்தைஅறிந்தவன்" "(இவன்)ஆறுசாஸ்திரத்தையும்அறிந்தவன்" "(இவன்)நான்குவேதத்தையும்அறிந்தவன்" எனச் சிறப்புக்குணம் பொருந்தியிருத்தலானது மரியாதைதானம்முதலானவற்றிலே காரணமாகக் காணப்படுகின்றதன்றோ. ஆனால்,ப்ரஹ்மமானது எத்தகைய குணத்தோடும் எத்தகைய குற்றத்தோடும் ஸம்பந்தப்படாத தாதலால் "அவர்கள் ப்ரஹ்மத்தில் நிலைத்தவர்கள்" என்பது ஏற்கும். மற்றும், "ஸமமாயிருப்பவனுக்கு" (௧௭ - ௧௭ - ௨௦) என்று தொடங்கும் (ஸூத்ரம்) கர்மத்தைப்பற்றியது. இந்தப் பிரகரணமோ, ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதலைப்பற்றியதாய் "தன்னடக்கங்கொண்டு" (௫ - ௧௩) என்பதுமுதல் அத்தியாய முடிவுவரையிலும் (கூறப்படுவது). (௧௯)

ஆத்மஞானிக்கு மகிழ்ச்சியும் வருத்தமும் இல்லை.

ஆத்மாவான ப்ரஹ்மமானது குற்றமில்லாததாயும், ஸமமாயுமிருத்தலால்

௨௦. உறுதியான புத்தியையுடையவனாய், மயங்காதவனாய், ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனாய், ப்ரஹ்மத்தில் நிலைத்தவன் பிரியமானதை அடைந்து மகிழவும் முடியாது ; பிரியமல்லாததை அடைந்து வருந்தவும் முடியாது.

...கயே ஆத்மாவாக அறிபவர்களுக்கன்றோ இஷ்டமானபொருளும் ...நளும் மகிழ்ச்சிவருத்தங்களைச் செய்கின்றன ; தனிப்பொருளையே ...அல்ல ; இஷ்டமானதையும் இஷ்டமில்லாததையும் அடை...மலும், "ஸகலபூதங்களினிடத்தும் ஆத்மா ...கின்றது)" என ஸம்சயமில்லாத உறுதி ...வன் மயக்கமற்றவன் ; கீழ்க்கூறிய ...வன் : கர்மத்தைச் செய்யாதவன், ...பொருள். (௨௦)

[illegible]

𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃, 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚, 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗 𑌏𑌵; 𑌅𑌤𑌃 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤𑍋 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯, 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌬𑍁𑌧𑌃 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑍀 𑌅𑌵𑌗𑌤𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃; 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍂𑌢𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

𑌅𑌯𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌤𑌮𑍋 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍—

> ௨௩. 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌹𑍈𑌵 𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
> 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌗𑌂 𑌸 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌨𑌰𑌃 ॥

𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌹𑌤𑍇 𑌇𑌹𑍈𑌵 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌯𑌃 𑌸𑍋𑌢𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌆 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍। 𑌮𑌰𑌣𑌸𑍀𑌮𑌾𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍋𑌽𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑍀 𑌹𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑍋 𑌵𑍇𑌗𑌃, 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌸𑌃 𑌇𑌤𑌿; 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌨 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌣𑍀𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇

ந்து 'விஷயங்களாகிய கானலினின்றும் இந்திரியங்களை விலக்கவேண்டும். (போகங்கள்) துன்பத்தையுண்டாக்குவனமாத்திரமல்ல, முதலும் முடிவும்உடையவையுமாம். போகங்கட்கு முதலென்பது - விஷயங்கள் இந்திரியங்கள் இவற்றின் சேர்க்கை ; முடிவென்பதும் - அவற்றின் பிரிவேதான். ஆதலால், முதலும் முடிவும்உடையவை - அநித்தியமானவை : (முதலுக்கும், முடிவுக்கும்)நடுவிலுள்ள கணப்பொழுதுமாத்திரம் உள்ளவைாதலால், (நிலையில்லாதவை) என்பது பொருள். கௌந்தேய ! பரம்பொருளின் உண்மையக் கண்டு விவேகத்தோடிருப்பவன் அந்தப்போகங்களுள் மகிழுமாட்டான். ஆடுமாடுகள் முதலியவைபோன்ற முழுமூடர்களுக்கேயன்றோ விஷயங்களில் ருசி காணப்படுகின்றது. (௨௨)

பேரின்பம் பெறுதற்கு வழி.

இனி, இக்குற்றம் [காமமும், கோபமும்] நல்வழிக்கு எதிரி, மிகப் பொல்லாதது, எல்லாத்தீங்குகளையும் வருவிப்பது, ஒழித்தற்கும் அரியது என, அதனை ஒழிக்கும்விஷயத்திலே மிகுந்த முயற்சியைக் கொள்ளவேண்டுமென்று பகவான் அருளிச்செய்கிறார் :

> **௨௩. சரீரம் நீங்கிப்போவதற்கு முந்தி எவன் இங்கேயே காமம் கோபம் என்ற உண்டாகும் விசையைப் பொறுக்கக்கூடுமோ, அவன் யோகி, அந்த மனிதன்**

...யே. சரீரம் நீங்கிப்போவதற்கு முந்தி -
...நலல், "உயிர்வாழ்பவனுக்குக் காமம்
அவச்யம் உண்டாகுமன்றோ ; ஏனெ
...ன" என (உணர்க). சாகின்ற
...ம்) நம்பக்கூடாது என்பது (தேர்

[illegible]

(உசு)

किञ्च—

२५. लभन्ते ब्रह्मनिर्वाणमृषयः क्षीणकल्मषाः ।
छिन्नद्वैधा यतात्मानः सर्वभूतहिते रताः ॥

लभन्ते ब्रह्मनिर्वाणं मोक्षम् ऋषयः सम्यग्दर्शिनः संन्यासिनः क्षीणकल्मषाः क्षीणपापाः निर्दोषाः छिन्नद्वैधाः छिन्नसंशयाः यतात्मानः संयतेन्द्रियाः सर्वभूतहिते रताः सर्वेषां भूतानां हिते आनुकूल्ये रताः अहिंसका इत्यर्थः ॥ २५ ॥

किञ्च—

२६. कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसाम् ।
अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्मनाम् ॥

कामक्रोधवियुक्तानां कामश्च क्रोधश्च कामक्रोधौ ताभ्यां वियुक्तानां यतीनां संन्यासिनां यतचेतसां संयतान्तःकरणानाम् अभितः उभयतः जीवतां मृतानां च ब्रह्मनिर्वाणं मोक्षः वर्तते विदितात्मनां विदितः ज्ञातः आत्मा येषां ते विदितात्मानः तेषां विदितात्मनां सम्यग्दर्शिनाम् इत्यर्थः ॥ २६ ॥

सम्यग्दर्शननिष्ठानां संन्यासिनां सद्यः मुक्तिः उक्ता । कर्मयोगश्च ईश्वरार्पितसर्वभावेन ईश्वरे ब्रह्मणि आधाय क्रियमाणः सत्त्वशुद्धिज्ञानप्राप्तिसर्वकर्मसंन्यासक्रमेण मोक्षाय इति भगवान् पदे पदे अब्रवीत्, वक्ष्यति च । अथ इदानीं ध्यानयोगं सम्यग्दर्शनस्य अन्तरङ्गं

மேலும்,

உரு. பாவந்தேய்ந்து, ஸம்சயமற்று, இந்திரியங்களை அடக்கி, ஸகலப்பிராணிகளுடைய நன்மையிலே கருத்தையூன்றிய ரிஷிகள் ப்ரஹ்மாநந்தத்தைப் பெறுகிறூர்கள்.

ப்ரஹ்மாநந்தத்தை - மோக்ஷத்தை. ரிஷிகள் - உள்ளதை உள்ளபடி காணும் துறவிகள். பாவந்தேய்ந்து - குற்றம் நீங்கி. ஸகலப்பிராணிகளுடைய நன்மையிலே கருத்தையூன்றிய (என்பதற்கு) - ஹிம்ஸை செய்யாத என்று பொருள். (உரு)

அன்றியும்,

உசு. காமமும் கோபமும் நீங்கி, மனத்தை அடக்கி, ஆத்மாவை அறிந்துள்ள யதிகட்கு ப்ரஹ்மாநந்தம் எங்குமுள்ளது.

உள்ளதை உள்ளபடிஉணரும்துறவிகட்கு இருவகையிலும், (அதாவது) இருந்தாலும், இறந்தாலும் மோக்ஷமென்க. (உசு)

தியானயோகத்தால் பகவானைக் கண்டுதேளிதல்.

நல்லறிவிலே நிலைத்து நிற்குந் துறவிகளுக்கு உடனே மோக்ஷமானது கூறப்பட்டது. அன்றியும், ஈச்வரனிடத்து அர்ப்பிக்கப்பட்ட (தேகம், இந்திரியங்கள், மனம் என்ற) எல்லாவற்றின் செய்கையொடு,ஈச்வரனை ப்ரஹ்மத்தினிடத்து வைத்துச் செய்யப்படும் கர்மயோகமானது மனம்பரிசுத்தமாதல், ஞானமடைதல், ஸகல கர்மங்களையும் துறந்திடுதல் என்னும் முறைமைப்படி (படிப்படியாக) முக்தியிற் (சேர்க்கின்றது) என்பதைப் பகவான் அடிக்கடி கூறினர்; இன்னும், (அதனை மேலேயும்) கூறுவர். இனி இப்பொழுது, மெய்யறிவுக்கு அந்தரங்கஸாதநமான தியான

விஸ்தரேண வக்ஷ்யாமீதி தஸ்ய ஸூத்ரஸ்தாநீயாந் ஶ்லோகாநுபதிஶதி ஸ்ம —

௨௭. ஸ்பர்ஶாந்க்ருத்வா பஹிர்பாஹ்யாம்ஶ்சக்ஷுஶ்சைவாந்தரே ப்ருவோ: ।
ப்ராணாபாநௌ ஸமௌ க்ருத்வா நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ ॥

௨௮. யதேந்த்ரியமநோபுத்திர்முநிர்மோக்ஷபராயண: ।
விகதேச்சாபயக்ரோதோ ய: ஸதா முக்த ஏவ ஸ: ॥

ஸ்பர்ஶாந் ஶப்தாதீந் க்ருத்வா பஹி: பாஹ்யாந் — ஶ்ரோத்ராதித்வாரேண அந்த: புத்தௌ ப்ரவேஶிதா: ஶப்தாதயோ விஷயா:, தாந் அசிந்தயத: ஶப்தாதயோ பாஹ்யா பஹிரேவ க்ருதா: பவந்தி — தாந் ஏவம் பஹி: க்ருத்வா சக்ஷுஶ்சைவ அந்தரே ப்ருவோ: 'க்ருத்வா' இதி அநுஷஜ்யதே । ததா ப்ராணாபாநௌ நாஸாப்யந்தரசாரிணௌ ஸமௌ க்ருத்வா, யதேந்த்ரியமநோபுத்தி: யதாநி ஸம்யதாநி இந்த்ரியாணி மந: புத்திஶ்ச யஸ்ய ஸ: யதேந்த்ரியமநோபுத்தி:, மநநாத் முநி: ஸந்ந்யாஸீ, மோக்ஷபராயண: ஏவம் தேஹஸம்ஸ்தாநாத் மோக்ஷபராயண: மோக்ஷ ஏவ பரம் அயநம் பரா கதி: யஸ்ய ஸ: அயம் மோக்ஷபராயணோ முநி: பவேத் । விகதேச்சாபயக்ரோத: இச்சா ச பயம் ச க்ரோதஶ்ச இச்சாபயக்ரோதா: தே விகதா: யஸ்மாத் ஸ: விகதேச்சாபயக்ரோத: ய: ஏவம் வர்ததே ஸதா ஸந்ந்யாஸீ, முக்த ஏவ ஸ: ந தஸ்ய மோக்ஷாய அந்ய: கர்தவ்யோ அஸ்தி ॥ ௨௭, ௨௮ ॥

ஏவம் ஸமாஹிதசித்தேந கிம் விஜ்ஞேயம் இதி ? உச்யதே —

யோகத்தை விரிவாகக் கூறுவேன் எனக்கொண்டு, அதற்கு ஸூத்ரம்போன்றுள்ள சுலோகங்களை(ப் பகவான்) உரைப்பவராயினர் : (ஸூத்ரம் - பலவகைப்பட்டு அகன்றபொருள்களை நன்கு அடக்கிச் சுருங்கி நிற்கும் வாக்கியம்.)

௨௭, ௨௮. வெளியிலுள்ள விஷயங்களை வெளியே நிறுத்தி, இருபுருவத்திற்கு மிடையே கண்ணையும் (நிறுத்தி), மூக்கின் வழியாக உள்ளேயும் வெளியிலும் போகும் மூச்சுக்களை ஸமமாகச்செய்து, இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி என்றவற்றை அடக்கி, ஆசையும் அச்சமும் கோபமும் நீங்கி, மோக்ஷத்தையே சிறந்த புகலிடமாகவுடையவனாய் எப்பொழுதும் (பகவானை) நினைத்துக்கொண்டிருப்பவன் எவனோ, அவன் விடுபட்டவனே.

ஓசைமுதலியவிஷயங்கள் செவிமுதலியவற்றின்வழியாக உள்ளே புத்தியிற் புகும்படி செய்யப்படுகின்றன. அவற்றை நினையாதவனுக்கு வெளியிலுள்ள ஓசைமுதலியவை வெளியிலேயேநிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை இவ்வாறு நிறுத்தி, கண்ணையும் இருபுருவத்திற்கு மிடையே (என்பதனோடு), 'நிறுத்தி' என்பதை

டுக. இவ்வாறு (கீழ்க் கூறிய) நிலையிலே உடம்பை

மோக்ஷத்தையே உயர்ந்த அடைக்கலமாகக் கொ

வனுவன். எவன் இவ்வாறு எப்பொழுதும்

ட்டவன்தான் ; மோக்ஷத்திற்காக அவ

மில்லை.

இவ்வாறு ஒருநிலைப்பட்டு ஸமாதி

என்பது ?—கூறுவோம் :

உகூ. भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् ।
सुहृदं सर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिमृच्छति ॥

इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे संन्यासयोगो नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥

भोक्तारं यज्ञतपसां यज्ञानां तपसां च कर्तृरूपेण देवतारूपेण च, सर्वलोकमहेश्वरं सर्वेषां लोकानां महान्तमीश्वरं, सुहृदं सर्वभूतानां सर्वप्राणिनां प्रत्युपकारनिरपेक्षतया उपकारिणं सर्वभूतानां हृदयेशयं सर्वकर्मफलाध्यक्षं सर्वप्रत्ययसाक्षिणं मां नारायणं ज्ञात्वा शान्तिं सर्वसंसारोपरतिम् ऋच्छति प्राप्नोति ॥ उकू ॥

इति श्रीमद्भगवद्गीताभाष्ये पञ्चमोऽध्यायः ॥

உகூ. யஜ்ஞம் தபஸ் என்றவற்றை அநுபவிப்பவனும், உலகங்களனைத்திற்கும் மேலானகடவுளும், பிராணிகட்கெல்லாம் தோழனுமான என்னை (அவன்) அறிந்து ஒழிவைப் பெறுகிறுன்.

ஸ்ரீ மகாபாரதத்திலே, நூறுயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையாய் வ்யாஸர் அருளிச்செய்ததிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணுர்ஜுனஸம்வாதத்திலே ஸந்யாஸயோகம் என்னும் ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

“ நாராயணனுகிய நான் யாகங்களையும் தவங்களையும், (அவற்றைச் செய்யும்) கர்த்தாவாகவும் (அவற்றுல் ஆராதிக்கப்படும்) கடவுளாகவும் அநுபவிப்பவன் ; உலகங்களெல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஈச்வரன் ; பதிலுபகாரத்தை வேண்டாது ஸகலப் ராணிகட்கும் உதவிபுரியும் தோழன் ; ஸகலபூதங்களுடைய ஹிருதயத்தினுள் தங் பவன் ; ஸகலகர்மங்களுடைய பயன்களுக்கும் தலைவன் [அப்பயன்களை மேல் கிர்ந்து கொடுப்பவன்] ; எல்லா உணர்ச்சிகட்கும் ஸாக்ஷி ” என்று என் அறிந்து, ஸம்ஸாரம் முழுதும் ஒழிந்திடுதலாகிய ஒழிவைப் பெறுகி (உகூ)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

अथ

षष्ठोऽध्यायः ध्यानयोगः ॥

अतीतानन्तराध्याये ध्यानयोगस्य सम्यग्दर्शनस्य वृत्ति अन्तरङ्गस्य सूत्रभूताः श्लोकाः 'स्पर्शान् कृत्वा बहिः' इत्यादयः उपदिष्टाः । तेषां वृत्तिस्थानीयः अयं षष्ठोऽध्यायः आरभ्यते । तत्र ध्यानयोगस्य बहिरङ्गं कर्म इति, यावत् ध्यानयोगारोहणसमर्थः तावत् गृहस्थेन अधिकृतेन कर्तव्यं कर्म इत्यतः तत् स्तौति—अनाश्रित इति ॥

ननु किमर्थं ध्यानयोगारोहणसीमाकरणं, यावता अनुष्ठेयमेव विहितं कर्म यावज्जीवम्—न, 'आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते' इति विशेषात्, आरूढस्य च शमस्यैव सम्बन्धकरणात् । आरुरुक्षोः आरूढस्य च शमः कर्म च उभयं कर्तव्यत्वेन अभिप्रेतं चेत् स्यात् तदा 'आरुरुक्षोः' 'आरूढस्य' च इति शमकर्मविषयभेदेन विशेषणं विभागकरणं च अनर्थकं स्यात् ॥

ஆறும் அத்தியாயம் : தியானயோகம்.

தியானயோகத்தோடு கர்மயோகம் ஒருங்குசேர முடியாது.

சென்ற அடுத்த அத்தியாயத்தின் முடிவிலே, மெய்யறிவின் அந்தரங்கஸாதநமான தியானயோகத்திற்கு ஸூத்ரம்போன்றுள்ள "வெளியிலுள்ள" (ரு-உஎ) என்பதுமுதலான சுலோகங்கள் உபதேசிக்கப்பட்டன. அவற்றைவிவரிக்கும் உரைபோன்றுள்ள இந்த ஆறும் அத்தியாயம் தொடங்கப்படுகின்றது. இனி, கர்மமானது தியானயோகத்திற்குப் பகிரங்கஸாதநமாதலால், (கர்மத்திற்கு)உரிய கிருகஸ்தன் தியானயோகத்தைக் கூடுதற்கு வல்லவனாகும்வரையில் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது. ஆகவே, (பகவான்,) அதனை " எவன் "(கூ - க) எனப் புகழ்கின்றார் :

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், விதிக்கப்பட்ட கர்மத்தை உயிர்வாழ்க்கை முழுவதும் அநுஷ்டிக்கவேவேண்டு மாதலின், ("தியானயோகத்தைக் கூடுதற்கு வல்லவனாகும்வரையில்" என) தியானயோகம் கைகூடுதலை எல்லைப்படுத்துதல் எதற்காக ?

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; "யோகத்தைக் கூடுவதிலே கருத்துடைய முனிவனுக்குக் கர்மம் ஸாதநமெனப்படுகின்றது " (கூ - ங) என்னும் சிறப்புத் திருவாக்கினாலும், யோகத்தைக்கூடியவனை ஒழிவையே கூடும்படிசெய்தலாலு மென்க. (யோகத்தைக்) கூடுவதிலே கருத்துடையவனும், (யோகத்தைக்) கூடியவனும் ஒழிவும் கர்மமுமாகிய இரண்டையும் செய்யவேண்டுமென்பது கருத்தானால், அப்பொழுது கர்மத்தைப்பற்றியவனை '(யோகத்தைக்) கூடுவதிலே கருத்துடைய' எனவும், ஒழிவைப்பற்றியவனை "(யோகத்தைக்) கூடின" எனவும் தனித்தனி சிறப்பித்துக் கூறுதலும், (அவ்விருவரையும் இருவகுப்பினராகப்) பிரிவுசெய்தலும் வீணாகும்.

தத்ர ஆஶ்ரமிணாம் கஶ்சித் யோகமாருருக்ஷு: பவதி, ஆரூடஶ்ச கஶ்சித், அந்யே ந ஆருருக்ஷவ: ந ச ஆரூடா:; தாநபேக்ஷ்ய 'ஆருருக்ஷோ:' 'ஆரூடஸ்ய' ச இதி விஶேஷணம் விபாககரணம் ச உபபத்யத இதி சேத், ந, 'தஸ்யைவ' இதி வசநாத், புந: யோகக்ரஹணாச்ச 'யோகாரூடஸ்ய' இதி; ய ஆஸீத் பூர்வம் யோகம் ஆருருக்ஷு: தஸ்யைவ ஆரூடஸ்ய ஶம ஏவ கர்தவ்ய: காரணம் யோகபலம் ப்ரதி உச்யத இதி। அதோ ந யாவஜ்ஜீவம் கர்தவ்யத்வப்ராப்தி: கஸ்யசித் அபி கர்மண:॥

யோகவிப்ரஷ்டவசநாச்ச — க்ருஹஸ்தஸ்ய சேத் கர்மிணோ யோகோ விஹித: ஷஷ்டே அத்யாயே, ஸ: யோகவிப்ரஷ்ட: அபி கர்மகதிம் கர்மபலம் ப்ராப்நோதி இதி தஸ்ய நாஶாஶங்கா அநுபபந்நா ஸ்யாத்। அவஶ்யம் ஹி க்ருதம் கர்ம காம்யம் நித்யம் வா — மோக்ஷஸ்ய நித்யத்வாத் அநாரப்யத்வே — ஸ்வம் பலம் ஆரபத ஏவ। நித்யஸ்ய ச கர்மண: வேதப்ரமாணாவபோதிதத்வாத் பலேந பவிதவ்யம் இதி அவோசாம, அந்யதா வேதஸ்ய ஆநர்த்தக்யப்ரஸங்காத் இதி। ந ச கர்மணி ஸதி

(பிரதிவாதி) :—இனி, ஆச்ரமத்தாருள் [கிருகஸ்தர்களுள்] ஒருவன் யோகத்தைக்கூடுவதில்லை கருத்துடையவன்; ஒருவன் (யோகத்தைக்) கூடினவன்; மற்றையோர்கள் (யோகத்தைக்) கூடுவதிலே கருத்துடையவரல்லர், (யோகத்தைக்) கூடினவரு மல்லர்; (இவர்களுள், மூன்றும் வகுப்பினரான) அவர்களைக் குறித்து (மற்றையோரை "யோகத்தைக்)கூடுவதிலே கருத்துடைய" எனவும், "யோகத்தைகூடின" எனவும், சிறப்பித்துக் கூறுதலும், பிரிவுசெய்தலும் பொருந்தவே பொருந்துகின்றது எனில்,—

(வாதி) :—அப்படியன்று; "அவனுக்கே" (ங - ந) என்னும் திருவாக்கினுலும், "யோகத்தைக்கூடின" (ங - ந) என யோகமென்னும் சொல்லை மீண்டும் எடுத்துவழங்குதலாலுமென்க. எவன் முந்தி யோகத்தைக்கூடுவதிலே கருத்துடையவனாக இருந்தானே, அவனே (அதாவது யோகத்தைக்) கூடினவனே யோகத்தின் பயனுக்கு ஸாதனமான ஒழிபையே அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆதலால், ஒருகர்மத்தையாயினும் உயிர்வாழ்க்கைமுழுதும் அநுஷ்டிக்கவேணுமென்பது அமையவில்லை.

யோகத்தினின்று தவறியவனைப்பற்றிய திருவாக்கினுலும் (இது அமையவில்லை. (ங - நஎ, நஅ - ஆம் சுலோகங்களைப் பார்க்க). ஆறும் அத்தியாயத்திலே யோகமானது கிருகஸ்தனை கர்மிக்கு விதிக்கப்பட்டதானுல், அவன் யோகத்தினின்று தவறியவனுனுலும், கர்மத்தின் கதியை = கர்மத்தின்பயனைப் பெறுகிறுனுதலால், அவன் கெட்டுவிடுகிறானென்று சங்கித்தலானது பொருந்தாததாகும். மோக்ஷமென்பது

...கலின் (ஒன்றினுல்) விளைக்கப்படாததாயிருக்க, செய்யப்பட்டகர்ம

...னும் நித்தியகர்மமாயினும் தன்பயனை விளைக்கவேவிளைக்கின்ற

... நைமித்திககர்மமும் வேதமாகிய பிரமாணத்தால் உணர்த்

...ன் இருக்கவே இருக்கின்றது; அல்லாவிட்டால்,

...மாதலின்" எனக் கூறியுள்ளோம் (ச - கஅ.)

...ம் கர்மம் என்ற) இரண்டினின்றும் தவறிய

[illegible]

வனைப்பற்றிக் கூறுதல் பயனில்லாததாம் [நேரன்றும்]; கர்மத்தினின்று தவறும் விஷயத்திலே காரணம் பொருந்தாமையின். (எவ்வகையிலும், கர்மத்தின்பயன் இருக்கவே இருக்கின்றது. ஆதலால், கிருகஸ்தன் ' யோகப்ரஷ்டன் [யோகத்தினின்று தவறியவன்] ' என்னும் சொல்லால் கூறற்கு உரியவனுகான் எனக் கண்டுகொள்க.)

(பிரதிவாதி):—(முக்திபெற விரும்புவோனுலே), கர்மமானது ஈச்வரனிடத்து அர்ப்பித்துச் செய்யப்பட்டுள்ளமையால், கர்மமானது செய்பவனுக்குப் பயனை விளைக்காது எனில்,—

(வாதி):—அப்படியன்று ; ஈச்வரனிடத்து அர்ப்பித்தல் மிக்க அதிகமான பயனைக் கொடுப்பதென்பது கூடுமாதலின்.

(பிரதிவாதி) :—(அப்படியானுல், அது) மோக்ஷத்திற்குத்தான் எனில்,—(எப்படி ?)—தியானயோகத்தோடு கூடிச் செய்யப்பட்ட தனதுகர்மங்களை ஈச்வரனிடத்து அர்ப்பித்தல் மோக்ஷத்திற்கேயன்றி வேறுபயனுக்கு அன்று. ஆனுல், (ஒருவன்) தியானயோகத்தினின்றும் தவறியவன் ; எனவே, அவன்விஷயத்திலே கேடு (உண்டென்று) சங்கித்தல் பொருந்தியதே எனில்,—

(வாதி) :—அப்படியன்று ; " 'தனிப்பட்டவன், மனத்தையும் உடம்பையும் அடக்கியவன், ஆசைநீங்கியவன், உடைமையில்லாதவன் " (சா - கO), " ப்ரஹ்மசாரி விரதத்தில் நிற்பவன் " (சா - கச) எனக் கர்மங்களைத் துறந்திடுதலை விதித்தலால். மேலும், தியானகாலத்திலே மனைவியின் உதவி (எதாவது வேண்டுமோ என்று) இங்கே சங்கித்தலும் தகாது. ஏனெனில், தனியாயிருத்தல் விதிக்கப்படுகின்றது. அன்றியும், கிருகஸ்தனுக்கு " ஆசையற்றவன், உடைமையில்லாதவன் " (சா - கO) என்று தொடங்கும் திருவாக்கானது நலமாக இல்லை. மற்றும், (ஞானம்கர்மம் என்ற) இரண்டினின்றும் தவறியவனைப்பற்றி வினவுதல் (சா-ஙஅ) பொருந்தாமையாலுமென்க.

(பிரதிவாதி) :—" எவன் " (சா - க) என்றஇதனுல், கர்மத்தையுடையவனே ஸந்யாஸி எனவும் யோகியெனவும் கூறப்பட்டது ; இன்னும், (அதே சுலோகத்தினுல்) அக்நியில்லாதவனும் கர்மமில்லாதவனுமி ருப்பவன் ஸந்யாஸியாகவும் யோகியாகவு மிருப்பது மறுக்கப்பட்டது எனில்,—

[illegible]

(வாதி) :—அப்படியன்று ; தியானயோகத்திற்குப் பகிரங்கஸாதநமாயுள்ள கர்மத்தின் பயனிலே விருப்பத்தை விட்டிடுதலைப் புகழ்ந்துபேசும் கருத்துடைமையின்· ஸந்யாஸியாகவும் யோகியாகவுமுள்ளவன் கேவலம் அக்நியும் கர்மமுமில்லாதவன் மாத்திரம் அல்லன்.—அப்பொழுதென்னவெனில் ?—கர்மத்தையுடையவனுங்கூட கர்மத்தின்பயனிலே பற்றை விட்டுச் சித்தசுத்திக்காகக் கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிப்பவனாய், ஸந்யாஸியும் யோகியுமாகிறான் என்றும் கொண்டாடப்படுகின்றது; இனி, (க)கர்மத்தின்பயனிலே பற்றை விட்டிடுதலைப் புகழ்தலும், (உ) நான்காம் ஆச்ரமத்தை மறுத்தலும் ஒரேவாக்கியத்தினால் அமையா. (வாக்கிய மென்பது - ஒருவிஷயத்தைக் கூறுவது. ஆதலால், அது இரண்டுவிஷயங்களைக் கூறமாட்டாதென்பது மீமாம்ஸகர் கொள்கை.)மேலும், அக்நியும்கர்மமுமில்லாத உண்மையான ஸந்யாஸிக்கு சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் புராணங்களிலும் இதிஹாஸங்களிலும் யோகநூல்களிலும் தெளிவாக விதிக்கப்பட்ட ஸந்யாஸிநிலையையும் யோகிநிலையையும் பகவான் மறுக்கமாட்டார். அன்றியும், தமது திருவாக்குக்களோடுமுரண்படுதலாலும்(மறுக்கமாட்டா[illegible] "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து......(ஒன்றுஞ்)செய்யவே செய்யா[illegible]விக்காதவனாய்த் தங்கியிருக்கிறான்" (ரு - கங), "மௌநமுடையவன், [illegible]ப்தியுள்ளவன்,வீடில்லாதவன்,புத்திநிலைத்தவன்" (கஉ - கக), "எந்தப் [illegible]ங்களையும்விட்டு ஆசையில்லாது திரிகின்றானோ" (உ - எக),"ஸகல [illegible] - கஉ) எனப் பகவானால் ஆங்காங்கு தமது திரு[illegible]ன்காம் ஆச்ரமத்தைமறுத்தல் அவற்றோடு விரோ[illegible] அடைந்தவனாய் யோகத்தைகூடுவதிலே கருத்து[illegible]ாது அநுஷ்டிக்கப்படும் அக்நிஹோத்ரம் முதலிய [illegible]டுதற்கு ஸாதநமாதலே, சித்தசுத்திவழியாகப் [illegible]யாஸியும் யோகியுமாம்" எனப்பாராட்டப்படு

ननु च निरग्नेः अक्रियस्य चैव श्रुतिस्मृतियोगशास्त्रेषु संन्यासित्वं योगित्वं च प्रसिद्धम् । कथम् इह साग्नेः सक्रियस्य च संन्यासित्वं योगित्वं च अप्रसिद्धम् उच्यते इति?—नैष दोषः, कयाचित् गुणवृत्त्या उभयस्य संपिपादयिषितत्वात् । तत् कथम्? कर्मफलसंकल्पसंन्यासात् संन्यासित्वम्, योगाङ्गत्वेन च कर्मानुष्ठानात् कर्मफलसंकल्पस्य च चित्तविक्षेपहेतोः परित्यागात् योगित्वं च इति गौणम् उभयम्; न पुनः मुख्यं संन्यासित्वं योगित्वं च अभिप्रेतम् इति एतम् अर्थं दर्शयन्नाह—

२. यं संन्यासमिति प्राहुर्योगं तं विद्धि पाण्डव ।
न ह्यसंन्यस्तसंकल्पो योगी भवति कश्चन ॥

यं सर्वकर्मतत्फलपरित्यागलक्षणं परमार्थसंन्यासं संन्यासम् इति प्राहुः श्रुतिस्मृतिविदः, योगं कर्मानुष्ठानलक्षणं तं परमार्थसंन्यासं विद्धि जानीहि हे पाण्डव । कर्मयोगस्य प्रवृत्तिलक्षणस्य तद्विपरीतेन निवृत्तिलक्षणेन परमार्थसंन्यासेन कीदृशं

(ஆக்ஷேபம்) :— அப்படியானல், அக்நியில்லாதவனையும் கர்மமில்லாதவனையு மிருப்பவன்தான் ஸந்யாஸியும் யோகியுமாகிறான் என்பது சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் யோகநூல்களிலும் தெளிவாக உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. அக்நியையுடையவனையும் கர்மத்தையுடையவனையு மிருப்பவனுங்கூட ஸந்யாஸியும் யோகியுமாகிறான் என்று பிரஸித்தமில்லாத(வேறுபுதிய விஷயத்)தை (பகவான்) இங்கே உபதேசிப்பது எப்படி ?—

(ஸமாதாநம்):—இது குற்றமன்று ; ஒருவகை உபசாரவழக்கினால் இரண்டனையும்[அக்நியையுடையவனையும் கர்மத்தையுடையவனையு மிருப்பவனிடத்து,ஸந்யாஸியாதலையும் யோகியாதலையும்]ஏற்றிக்கூறவேண்டுமென்னும் கருத்துடைமையாலென்க. அஃதெப்படியெனில்,—கர்மத்தின்பயனிலே நினைவை விட்டிடுதலால் (க) ஸந்யாஸியாதலென்பதும், தியானயோகத்திற்குஸாதநமாகக் கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலாலும் மனம் அலைதற்குக் காரணமாய்க் கர்மத்தின்பயனிலேயுள்ள நினைவை ஒழித்தலாலும் (உ) யோகியாதலென்பதும் ஆகியஇரண்டும் உபசாரவழக்கு. மற்று, (கர்மயோகியானவன்) முதன்மையான ஸந்யாஸியும் முதன்மையான யோகியுமாகிறானென்பது கருத்தன்று. என்னும்இப்பொருளை உணர்த்தும்பொருட்டு, (பகவான்)அருளிச்செய்கிறார் :

உ ...பாண்டவ ! (சுருதிகள்)எதனை ஸந்யாஸமாகக் கூறுகின்றனவோ, அதனை ...தரிந்துகொள். ஏனெனில், எண்ணங்களை விடாத எவனும் யோகியாக ...ர.

... சுருதிகளையும் ஸ்மிருதிகளையும் அறிந்தவர் எதனை இவ்வாறு ...ளையும்,அவற்றின்பயன்களையும்விட்டிடுதலாகியஉண்மையான ... அந்த உண்மையான ஸந்யாஸத்தை, கர்மங்களை ...அறிந்துகொள்.

...தலாகிய கர்மயோகத்திற்கு, அதற்குமறுதலை ...கிய உண்மையானஸந்யாஸத்தோடு எத்தகைய

सामान्यमङ्गीकृत्य तद्भावः उच्यते इत्यपेक्षायामिदमुच्यते — अस्ति हि परमार्थसंन्यासेन सादृश्यं कर्तृद्वारकं कर्मयोगस्य। यो हि परमार्थसंन्यासी स त्यक्तसर्वकर्मसाधनतया सर्वकर्मतत्फलविषयं सङ्कल्पं प्रवृत्तिहेतुकामकारणं संन्यस्यति। अयमपि कर्मयोगी कर्म कुर्वाण एव फलविषयं सङ्कल्पं संन्यस्यति इत्येतमर्थं दर्शयिष्यन्नाह — न हि यस्मात् असंन्यस्तसङ्कल्पः असंन्यस्तः अपरित्यक्तः फलविषयः सङ्कल्पः अभिसन्धिः येन सः असंन्यस्तसङ्कल्पः कश्चन कश्चिदपि कर्मी योगी समाधानवान् भवति न सम्भवतीत्यर्थः, फलसङ्कल्पस्य चित्तविक्षेपहेतुत्वात्। तस्मात् यः कश्चन कर्मी संन्यस्तफलसङ्कल्पो भवेत् स योगी समाधानवान् अविक्षिप्तचित्तो भवेत्, चित्तविक्षेपहेतोः फलसङ्कल्पस्य संन्यस्तत्वादिति अभिप्रायः ॥ २ ॥

एवं परमार्थसंन्यासकर्मयोगयोः कर्तृद्वारकं संन्याससामान्यमपेक्ष्य 'यं संन्यासमिति प्राहुर्योगं तं विद्धि पाण्डव' इति कर्मयोगस्य स्तुत्यर्थं संन्यासत्वमुक्तम्। ध्यानयोगस्य फलनिरपेक्षः कर्मयोगो बहिरङ्गं साधनमिति तं संन्यासत्वेन स्तुत्वा अधुना कर्मयोगस्य ध्यानयोगसाधनत्वं दर्शयति—

பொதுமையை ஒத்துக்கொண்டு, அதன்[ஸந்யாஸத்தின்]தன்மையானது கூறப்படு கின்றது ? என நோக்குமிடத்து,

(விடை) :—இதனைக் கூறுவோம்: கர்மயோகத்திற்கு உண்மையான ஸந்யாஸத் தோடு ஒப்புமையானது செய்பவன்வழியாய் இருக்கின்றதன்றே. ஏனெனில், எவன் உண்மையான ஸந்யாஸியோ, அவன் ஸகலகர்மங்களையும்(அவற்றிற்கான)ஸாதநங் களையும் விட்டுள்ளமையால் ஸகலகர்மங்களையும் அவற்றின்பயன்களையும் பற்றிய நினை ப்பை(அதாவது,கர்மத்தில்)தலைப்படுதற்குக் காரணமாயுள்ள ஆசைக்கு ஏதுவாயிருப் பதைத் துறந்துவிடுகிறான். இந்தக் கர்மயோகியுங்கூட கர்மத்தைச் செய்பவனாகவே பயனைப்பற்றிய நினைவைத் துறந்துவிடுகிறான். என்னும் இப்பொருளை எடுத்துக்காட் டும்பொருட்டு (பகவான்)அருளிச் செய்கிறார் :—பயனை நினைத்தலானது மனம் அலை தற்குக்காரணமாவதால், பயனைப்பற்றிய எண்ணத்தை விட்டிடாத எந்தக் கர்மியும் யோகியாக ஒருநிலைப்பட்டவனாக ஆகமாட்டான். ஆதலால், பயனைப்பற்றிய எண்ணத் தை விட்டவன் எந்தக் கர்மியானாலும் ஆகுக ; அவன்யோகியாக, ஒருநிலைப்பட்ட வனாக, மனம் அலையா(து அமைந்)தவனாக ஆவன் ; மனம் அலைதற்குக்காரணமாயிருப் பதை (அதாவது) பயனை நினைத்தலைத் துறந்திட்டமையால் என்பது கருத்து. (உ)

கர்மமானது தியானயோகத்திற்கு முதல் படி.

இவ்வாறு உண்மையான ஸந்யாஸத்திற்கும் ...

டிடுதலிலே செய்பவன் மூலமாயுள்ள

எதனை ஸந்யாஸமாகக் கூறுகிறார்களோ,

என்று கர்மயோகத்தைக் கொண்டாடி

னர். பயனை வேண்டாத கர்மயோகமாக

தநமென்று அதனை ஸந்யாஸமாகப்

கத்திற்கு ஸாதநமாதலை உணர்த்து

௩. आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते ।
योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ॥

आरुरुक्षोः आरोढुमिच्छतः, अनारूढस्य, ध्यानयोगे अवस्थातुमसमर्थस्य इत्यर्थः । कस्य आरुरुक्षोः? मुनेः, कर्मफलसंन्यासिन इत्यर्थः । किम् आरुरुक्षोः? योगम् । कर्म कारणं साधनमुच्यते । योगारूढस्य पुनः तस्यैव शमः उपशमः सर्वकर्मभ्यो निवृत्तिः कारणं, योगारूढस्य साधनमुच्यते इत्यर्थः । यावद्यावत् कर्मभ्यः उपरमते तावत्तावत् निरायासस्य जितेन्द्रियस्य चित्तं समाधीयते । तथा सति स झटिति योगारूढो भवति । तथा चोक्तम्—

"नैतादृशं ब्राह्मणस्यास्ति वित्तं यथैकता समता सत्यता च । शीलं स्थितिर्दण्डनिधानमार्जवं ततस्ततश्चोपरमः क्रियाभ्यः॥" इति ॥३॥

अथ इदानीं कदा योगारूढो भवति इति? उच्यते—

---

௩. யோகத்தைக்கூடுவதிலே கருத்துடைய முனிவனுக்குக் கர்மம் ஸாதநமெனப்படுகின்றது. யோகத்தைக்கூடிய அவனுக்கே (அப்பொழுது) ஒழிபு ஸாதநமெனப்படுகின்றது. [அப்பொழுது - யோகத்தைக்கூடியபொழுது.]

கூடுவதிலே கருத்துடைய — கூடாத : தியானயோகத்திலே நிற்றற்குமுடியாத என்பதுபொருள்.—கூடுவதிலே கருத்துடைய எவனுக்கு?—முனிவனுக்கு : கர்மங்களின் பயனை விடுபவனுக்கு என்றபடி. (இனிமேல் முனிவனைப் போகிறவனாய் இப்பொழுது கர்மத்தின்பயனைத் துறந்திடும் கர்மயோகியை - முனிவன் என்பது உபசாரவழக்கு.)—எதனைக் கூடுவதிலே கருத்துடைய? — தியான யோகத்தை. கர்மமானது(அவனுக்கு, முதலில் சித்தசுத்தியையும், பின்பு தியானயோகத்திலே விருப்பத்தையும், பின்பு அந்தத் தியானயோகத்திற்கு ஏற்றதகுதியையும் உண்டாக்குகின்ற) ஸாதநம் எனப்படுகின்றது. ஆனால், யோகத்தைக் கூடிவிட்ட(ால், அப்பொழுது) அவனுக்கு, ஸகலகர்மங்களினின்றும் ஒழிதலாகிய ஒழிபுதான் ஸாதநம் : அதாவது, யோகத்தைக்கூடிநிற்கும் நிலைக்கு (ஒழிபே) ஸாதநமென்க. (அவன்) எவ்வளவு எவ்வளவு கர்மங்களினின்றும்ஒழிகின்றானோ, அவ்வளவுஅவ்வளவுதொல்லையில்லாதவனாய் இந்திரியங்களை வென்ற(அ)வனுக்கு மனம் ஒருநிலைப்படுகின்றது. அவ்வாறுள்ள ...லிலே, அவன் சடக்கென்றுயோகத்தைக் கூடினவனாகிறான். அவ்வண்ணமே, "(ப்ர... எங்கும்)ஒன்றாயும் ஸமமாயும் உள்ளது(என்னும்அறிவும்), உண்மையுடை...மும், (நல்வழியிலே) உறுதியும், அஹிம்ஸையும், நேர்மையும், அநேக...ஒழிபும் எப்படிப்பட்டனவோ, அப்படிப்பட்ட பொருள் ...இல்லை" (ம - சா - மோ - கஅ௫ - ௩அ) எனக் கூறப்பட்...

(௩)

...பன் எவன்?

...யோகத்தைக் கூடினவனாகிறான்?

"𑌯𑌦𑍍𑌯𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 ||

𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚—𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌪𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌃 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 || ௪ ||

𑌯𑌦𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢𑌃 𑌤𑌦𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌃 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌜𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 | 𑌅𑌤𑌃—

௫. 𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌵𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ||

𑌉𑌦𑍍𑌧𑌰𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌾𑌗𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌉𑌤𑍍-𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍, 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌰𑍂𑌢𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌪𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 | 𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌸𑌾𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌨 𑌅𑌧𑌃 𑌨𑌯𑍇𑌤𑍍 | 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 | 𑌨 𑌹𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 | 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲 𑌏𑌵, 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌯𑌤𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 | 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 '𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃' 𑌇𑌤𑌿 | 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 | 𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌪𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 '𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃' 𑌇𑌤𑌿 || ௫ ||

முதலிய சுருதிகளாலும், "பிராணியானது எதெதைச் செய்கின்றதோ, அதது ஆசையின் செய்கை" (மநு - உ - ச)என்னும் ஸ்மிருதிகளாலும் (அறிக).

இன்னும், யுக்தியினாலும்(அவ்வாறே அறிந்துகொள்க.)ஏனெனில், எண்ணங்களனைத்தையும் துறந்திடுமளவிலே ஒருவன் அசையவுங்கூட முடியாது. ஆகவே, "**எண்ணங்களென்றவற்றையெல்லாம் துறந்திடுந்தன்மையனாய்**" என்னும் திருவாக்கினால் பகவான், ஸகலஆசைகளையும் ஸகலகர்மங்களையும் விட்டொழியும்படி அருளிச்செய்கிறானென்க. (௪)

இவ்வாறு யோகத்தைக் கூடினவளவிலே, ஸம்ஸார அநர்த்தக்கூட்டத்தினின்றும் தான் தன்னால் கரையேற்றப்பட்டவனாகிறான் ஆதலால்,

௫. தன்னைத் தன்னால் கரையேற்றவேண்டும்; தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஏனெனில், தானே தனக்கு நண்பன்; தானே தனக்குப் பகைவன்.

ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்துள் மூழ்கிக்கிடக்கின்ற தன்னை, அதனினின்றும் தானே ...லே தூக்கிக் கரையேற்றிக்கொள்ளவேண்டும்: யோகத்தைக் கூடிநிற்றலை அடை...
...சய்யவேண்டும் என்பது பொருள். தன்னை(அக்கடலுள்)கீழே மூழ்கிப் போம்படி
...யக்கூடாது. ஏனெனில், தானே தனக்கு நண்பன். ஸம்ஸாரத்தினின்றும்
...கப் பிரயோஜனப்படக்கூடிய நண்பன்(தன்னைக்காட்டிலும்) வேறொருவன்
...ந. அம்மட்டோ! நண்பனென்பவனுங்கூட மோக்ஷவிஷயத்திலே பகை
...கம்முதலிய கட்டுக்கு இடமாவனாதலின். ஆகவே, "தானே தன
...மானது நேரென்க. தானே தனக்குப் பகைவன்.
...லும்)வெறாய் வெளியிலுள்ள பகைவன் எவனோ,
...ர தனக்குப் பகைவனாகச்)செய்துகொள்ளுகிறான்;
...ன்" என்னும்தேற்றமானது பொருந்தியதேதான்
...ர்ணயம்.] (௫)

𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃? 𑌕𑌿𑌂𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋 𑌵𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌃 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௬. 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍 ॥

𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌜𑌿𑌤𑌃, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌃, 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍇𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍, 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌪𑌕𑌾𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌅𑌪𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௬ ॥

௭. 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 ॥

𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌿𑌤𑍋 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚— 𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌪𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌪𑌰𑌿𑌭𑌵𑌯𑍋𑌃 ॥ ௭ ॥

"தானே தனக்கு நண்பன், தானே தனக்குப் பகைவன்" எனக் கூறப்பட்டது. அவ்விருவருள், தனக்கு நண்பனான தான் என்பவனுக்கு லக்ஷணம் என்ன? தனக்குப் பகைவனுமான தான் என்பவனுக்கு(ம்) லக்ஷணம் என்ன? என்பது—கூறுவோம் :

௬. எவன் தன்னைத் தான் ஜயித்திருக்கின்றானோ, அவனுக்குத் தனக்குத் தான் நண்பன்; ஆனால், தன்னை ஜயியாதவனுக்குத் தானே பகைவன்போல பகைமையிலே இருக்கின்றான்.

எவன் தேகம் இந்திரியங்கள் என்றவற்றின் சேர்க்கையை வசப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றானோ, அதாவது இந்திரியங்களை வென்றிருக்கின்றானோ, அவனுக்குத் தனக்கு அவன் தான் நண்பன். மற்று, இந்திரியங்களை ஜயியாதவனுக்குத் தானே பகைவன்போலப் பகைமையிலே இருக்கின்றான் : தன்னைக்காட்டிலும் வேறாய்(வெளியிலுள்ள) பகைவன் தனக்கு எப்படித் தீமைசெய்பவனோ, அப்படித் தான் தனக்குத் தீமை செய்துகொள்வதிலே இருக்கிறான் என்பது (தேர்ந்த)பொருள். (௬)

௭. தன்னடக்கங்கொண்டு சாந்தமாயிருப்பவனுடைய பரமாத்மஸ்வரூபமானது குளிர்வெப்பங்களிலும் இன்பதுன்பங்களிலும் அவ்வாறே மரியாதை அவமரியாதைகளிலும் (அவற்றால் தாக்கி அசைக்கப்படாததாய் அவனுடைய சித்தத்திலே எப்பொழுதும்) ஒருநிலைப்பட்டுநிற்கின்றது.

(ஒருவன்) தேகம் இந்திரியங்கள் இவற்றை ஜயித்து மனந்தெளிந்திருக்கும் **ஸந்யாஸியாயிருக்கும்பொழுது, பரமாத்மஸ்வரூபமானது ஒருநிலைப்பட்டுநிற்கின்றது: (அது அவனுடைய) உள்ளபடியான ஆத்மஸ்வரூபமாகவே இருக்கின்றது என்பது பொருள்.** **(௭)**

அ. ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோ விஜிதேந்த்ரிய: ।
யுக்த இத்யுச்யதே யோகீ ஸமலோஷ்டாஶ்மகாஞ்சந: ॥

ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா ஜ்ஞாநம் ஶாஸ்த்ரோக்தபதார்த்தாநாம் பரிஜ்ஞாநம், விஜ்ஞாநம் து ஶாஸ்த்ரதோ ஜ்ஞாதாநாம் ததைவ ஸ்வாநுபவகரணம், தாப்யாம் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநாப்யாம் த்ருப்த: ஸம்ஜாதாலம்ப்ரத்யய: ஆத்மா அந்த:கரணம் யஸ்ய ஸ: ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநத்ருப்தாத்மா கூடஸ்த: அப்ரகம்ப்ய:, பவதி இத்யர்த்த:, விஜிதேந்த்ரியஶ்ச । ய ஈத்ருஶ:, யுக்த: ஸமாஹித: இதி ஸ உச்யதே கத்யதே । ஸ யோகீ ஸமலோஷ்டாஶ்மகாஞ்சந: லோஷ்டாஶ்மகாஞ்சநாநி ஸமாநி யஸ்ய ஸ: ஸமலோஷ்டாஶ்மகாஞ்சந: ॥ அ ॥

கிஞ்ச—

௯. ஸுஹ்ருந்மித்ரார்யுதாஸீநமத்யஸ்தத்வேஷ்யபந்துஷு ।
ஸாதுஷ்வபி ச பாபேஷு ஸமபுத்திர்விஶிஷ்யதே ॥

'ஸுஹ்ருத்' இத்யாதிஶ்லோகார்த்தம் ஏகம் பதம் । ஸுஹ்ருத் இதி ப்ரத்யுபகாரம் அநபேக்ஷ்ய உபகர்த்தா, மித்ரம் ஸ்நேஹவாந், அரி: ஶத்ரு:, உதாஸீந: ந கஸ்யசித் பக்ஷம் பஜதே, மத்யஸ்த: யோ விருத்தயோ: உபயோ: ஹிதைஷீ, த்வேஷ்ய: ஆத்மந: அப்ரிய:, பந்து: ஸம்பந்தீ இத்யேதேஷு ஸாதுஷு

அ. சாஸ்திர அறிவினாலும் அநுபவ அறிவினாலும் மனம் திருப்திபெற்று, (எதற்கும்) அசையாது, இந்திரியங்களை ஜயித்து, மண்ணாங்கட்டி கல் தங்கம் என்றவற்றை ஸமமாகக்கொண்ட யோகியானவன் "ஸமாதியைக் கூடினவன்" என்று சொல்லப்படுகிறான்.

ஞானமென்பது - சாஸ்திரத்திற்கூறியுள்ள பொருள்களை அறிதல். விஜ்ஞானமென்பதோ - சாஸ்திரத்தினின்றும் அறியப்பட்டவற்றை அவ்வாறே தன்னுடைய அநுபவத்திற் செய்தல். சாஸ்திர அறிவினாலும் அநுபவ அறிவினாலும் மனம் திருப்தி பெற்று - அந்த ஞானவிஜ்ஞானங்கள் போதும் என்னும் எண்ணம்வந்த மனத்தினனாகி. (அ)

மேலும்,

௯. நல்ல ஹிருதயமுள்ளவன், நண்பன, பகைவன், உதாஸீநன், நடுவுநிலையிலே நிற்பவன், வெறுக்கத்தக்கவன், உறவினன் ஆகிய இவர்களிடத்தும், நல்லோரிடத்தும், தீயோரிடத்தும் ஸமமானபார்வையுள்ளவன் மேலாகின்றான்.

"ஸுஹிருத்"என்று தொடங்குகின்ற சுலோகத்தின்(முற்)பாதி ஒருபதம் [இலைத்தொடர்]. நல்லஹிருதயமுள்ளவன் – பதிலுபகாரத்தைவேண்டாது உப...வன். நண்பன் – சிநேகமுள்ளவன். பகைவன் – சத்துரு. உதாஸீநன் ஒருவனுடைய பக்கத்தையும் சாரான். விரோதமுள்ள இருவர்க்கும் நலத்...வன் எவனோ, (அவன்) - நடுவுநிலையிலே நிற்பவன். வெறுக்கத்தக்கவன் - ...ண்டாதவன். உறவினன் - ஸம்பந்தமுடையவன். என்ற இவர்களும், சாஸ்...ின்பற்றியுள்ள நல்லோர்களும், விலக்கியதைச் செய்யுந் தீயோர்களுமாகிய

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(௪0)

[illegible]

கக. शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः ।
नात्युच्छ्रितं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरम् ॥

शुचौ शुद्धे विविक्ते स्वभावतः संस्कारतो वा देशे स्थाने प्रतिष्ठाप्य स्थिरम् अचलम् आत्मनः आसनं नात्युच्छ्रितं नातीव उच्छ्रितं न अपि अतिनीचं, तच्च चैलाजिनकुशोत्तरं चैलम् अजिनं कुशाश्च उत्तरे यस्मिन् आसने तदासनं चैलाजिनकुशोत्तरम् । पाठक्रमात् विपरीतः अत्र क्रमः चैलादीनाम् ॥ कक ॥

प्रतिष्ठाप्य किम्?—

कஉ. तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः ।
उपविश्यासने युञ्ज्याद्योगमात्मविशुद्धये ॥

तत्र तस्मिन् आसने उपविश्य योगं युञ्ज्यात्—कथम्?—सर्वविषयेभ्यः उपसंहृत्य एकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः चित्तं च इन्द्रियाणि च चित्तेन्द्रियाणि तेषां क्रियाः संयताः यस्य सः यतचित्तेन्द्रियक्रियः । स किमर्थं योगं युञ्ज्यात् इति? आह—आत्मविशुद्धये अन्तःकरणस्य शुद्ध्यर्थम् इत्येतत् ॥ கஉ ॥

बाह्यम् आसनम् उक्तम्; अधुना शरीरस्य धारणं कथम् इति? उच्यते—

கக. மிகவும் உயரமாயில்லாததும், மிகவும் தாழ்வாயில்லாததும், வஸ்திரம் தோல் தர்ப்பை என்றவற்றை மேலேயுடையதும், அசையாததுமாகிய தனது ஆஸநத்தை சுத்தமான இடத்தில் அமைத்துக்கொண்டு,

சுத்தமான - இற்பகையிலுலாயினும், மெழுகுதல் முதலியவற்றுலாயினும் பரிசுத்தமான. இடத்திலே - ஜனமில்லாத இடத்திலே. இங்கே, வஸ்திரம்முதலியவற்றின் அடுக்கானது பாடத்தின்முறைப்படி (முதலில் வஸ்திரம், பின்பு தோல், பின்பு தருப்பை என) மாறியிருக்கின்றது [முதலில் தருப்பை, அதன்மேல் தோல், அதன் மேல் வஸ்திரம் என்பது கருத்து]. (கக)

அமைத்துக்கொண்டு என்ன (செய்யவேண்டும்)?—

... மனத்தை ஒருதலையாகச் செய்து, மனம் இந்திரியங்கள் இவற்றை அடக்... ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்து, சித்தசுத்திக்காக யோகத்தைக் கூட...

...ந்து யோகத்தைக் கூடவேண்டும்.—எப்படி?—
...மைத்து, ஒருநிலைப்படுத்தி, மனம் இந்திரியங்...
...தற்காக யோகத்தைக் கூடவேண்டும்
...த்திக்காக" என்று. (கஉ)
...பட்டது; இனி, சரீரமிருக்கவேண்டிய

𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌭𑍀𑌃 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌭𑌯𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃, 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌃 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍, 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌆𑌸𑍀𑌤 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃, 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 । 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌗𑍀 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿 ; 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿? 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂, 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾 । 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌶𑍍𑌚 ॥ ௧௪ ॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௫. 𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

𑌯𑍁𑌞𑍍𑌜𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌦𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌸𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌪𑌰𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌧𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௧ ॥

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌃 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

ப்ரஹ்மசாரிவிரதத்தில் நிற்பவன் - குருவிற்குப் பணிவிடைசெய்தல், பிச்சைச் சோற்றைப் புஜித்தல் முதலியவற்றிலே இருப்பவன். (அவன்) அவற்றை அநுஷ்டிப்பவனாக இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள். மனத்தை அடக்கி - மனத்தின் விருத்திகளை[விகாரங்களை, போக்குக்களை]ஒடுக்கி என்றபடி. என்னிடத்து - பரமேச்வரனை என்னிடத்து. காமவிகாரமுடையவனொருவன் ஸ்திரீயினிடத்துச் சித்தத்தை வைத்தவனாய்[அவளையேஎப்பொழுதும் நினைந்துகொண்டிருப்பவனாய்]இருக்கிறான் ; ஆனால் (அவன்) அவளையே (எல்லாரினும்)மேலானவளாகக் கொள்கிறானில்லை. அப்பொழு ...னவெனில்,—அரசனையாவது, மஹாதேவனை[பெரியகடவுளை]யாவது (மேலாகக் ...ான்). இவனோ[யோகியோ]என்னிடத்தே சித்தத்தை வைத்தவனும், என்னை ...ண்டவனுமாம் என்க. (௧௪)

...பொழுது, யோகத்தின் பயனைக் கூறுகிறார் :

...தை எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்படுத்துகிறவனாய் மனம் ...மோக்ஷத்தில் முடிவதான என்னிடத்துள்ள சாந்தி

...டி. என்னிடத்துள்ள - என்னைச் சார்ந்துள்ள (௧௫)

...முதலானவற்றின் ஒழுங்கைக் கூறுகிறார்

கசு. நாத்யஶ்நதஸ்து யோகோऽஸ்தி ந சைகாந்தமநஶ்நத: ।
ந சாதிஸ்வப்நஶீலஸ்ய ஜாக்ரதோ நைவ சார்ஜுந ॥

ந அத்யஶ்நத: ஆத்மஸம்மிதம் அந்நபரிமாணம் அதீத்ய அஶ்நத: அத்யஶ்நத: யோக: அஸ்தி । ந ச ஏகாந்தம் அநஶ்நத: யோக: அஸ்தி । 'யது ஹ வா ஆத்மஸம்மிதம் அந்நம் தத் அவதி தந்ந ஹிநஸ்தி, யத் பூயோ ஹிநஸ்தி தத் யத் கநீயோ ந தத் அவதி' இதி ஶ்ருதே: । தஸ்மாத் யோகீ ந ஆத்மஸம்மிதாத் அந்நாத் அதிகம் ந்யூநம் வா அஶ்நீயாத் । அத வா—யோகிந: யோகஶாஸ்த்ரே பரிபடிதாத் அந்நபரிமாணாத் அதிமாத்ரம் அஶ்நத: யோக: நாஸ்தி । உக்தம் ஹி—

"அர்தம் ஸவ்யஞ்ஜநாந்நஸ்ய த்ருதீயமுதகஸ்ய ச ।
வாயோ: ஸஞ்சரணார்தம் து சதுர்தமவஶேஷயேத் ॥" இத்யாதி பரிமாணம் । ததா—ந ச அதிஸ்வப்நஶீலஸ்ய யோகோ பவதி நைவ ச அதிமாத்ரம் ஜாக்ரதோ யோகோ பவதி ச அர்ஜுந ॥ கசு ॥

கதம் புந: யோக: பவதி இதி? உச்யதே—

கஎ. யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு ।
யுக்தஸ்வப்நாவபோதஸ்ய யோகோ பவதி து:கஹா ॥

யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய ஆஹ்ரியதே இதி ஆஹார: அந்நம், விஹரணம் விஹார: பாதக்ரம:, தௌ யுக்தௌ நியதபரிமாணௌ யஸ்ய; ததா யுக்தசேஷ்டஸ்ய யுக்தா நியதா சேஷ்டா யஸ்ய கர்மஸு; ததா யுக்தஸ்வப்நாவபோதஸ்ய யுக்

கசு. அர்ஜுந ! அதிகமாயுண்பவனுக்கு யோகம் (கூடுவது) இல்லை : சிறிது உண்ணுதவனுக்குமில்லை : அதிகமாகத் தூங்குந்தன்மையனுக்கும் இல்லை : (அதிகமாக)விழிப்பவனுக்கும் இல்லை.

அதிகமாயுண்பவனுக்கு - உணவை, தன் அளவிற்குஏற்ற அளவைக்கடந்து உண்பவனுக்கு. "எது தன்அளவிற்கு ஏற்றதோ, அந்த அந்நம் காப்பாற்றுகின்றது அது கெடுப்பதில்லை. அதிகமானது கெடுக்கின்றது ; குறைந்தது காப்பாற்றுவதில்லை (ச-ப) என்னுஞ்சுருதியினுல்(உணவின் ஒழுங்கைக்கண்டுகொள்க). ஆதலால், யோகியானவன் தன்அளவிற்குஏற்ற அந்நத்தைக்காட்டிலும் அதிகமாகவாயினும் குறைவாகவாயினும்உண்ணக்கூடாது. அல்லது(வேறுவிதமாய் உரையிடலாம்). யோகிக்கு யோகசாஸ்திரத்திற்கூறிய அந்நஅளவைக்காட்டிலும் அதிகமாக உண்பவனுக்கு யோகம் இல்லை. "அந்நத்திற்கும் கறிமுதலானவற்றிற்கும் பாதி(வயிறு) : ஜலத்திற்கு மூன்றாவது(கால்பாகம்) : காற்று ஸஞ்சரித்தற்காக நான்காவதை மிச்சப்படுத்திவைக்க வேண்டும் "(யோ-சா)என்பதுமுதலாக (உணவின்)அளவு கூறப்பட்டுள்ளது. (கசு)

இனி, யோகமானது எவ்வாறு கைகூடுகின்றது என்பது ?—கூறுவோம் :

கஎ. சரியான உணவும் விநோதமும், செய்தொழில்களிலே சரியான செய்கையும், சரியான தூக்கமும் விழிப்பும் உடையவனுக்கு யோகம், துன்பத்தைத் துடைப்பதாகின்றது.

(நூல்களிலே)விதிக்கப்பட்டஅளவு உணவையும் உலாவுதலையும், அவ்வாறே விதிக்கப்பட்ட காலத்திலே தொழில்களைச் செய்தலையும், அவ்வாறே, விதிக்கப்பட்ட

ஸ்வப்நஸ்ய அவபோ⁴ஸ்ய ச கால நியதஸ்ய தஸ்ய; யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு யுக்தஸ்வப்நாவபோ⁴ஸ்ய யோகி³நோ யோகோ³ ப⁴வதி து³:க²ஹா து³:கா²நி ஹந்தீதி து³:க²ஹா, ஸர்வஸம்ஸாரது³:க²க்ஷய-க்ருத் யோக³: ப⁴வதி இத்யர்த²: ॥ ௧௭ ॥

கதா³ புநரயம் யுக்தோ ப⁴வதி இதி? உச்யதே—

௧௮. யதா³ விநியதம் சித்தமாத்மந்யேவாவதிஷ்ட²தே ।
நிஸ்ப்ருஹ: ஸர்வகாமேப்⁴யோ யுக்த இத்யுச்யதே ததா³ ॥

யதா³ விநியதம் விசேஷேண நியதம் ஸம்யதம் ஏகாக்³ரதாமாபந்நம் சித்தம் ஹித்வா பா³ஹ்யார்த²சிந்தாம் ஆத்மந்யேவ கேவலே அவதிஷ்ட²தே, ஸ்வாத்மநி ஸ்தி²திம் லப⁴த இத்யர்த²: । நிஸ்ப்ருஹ: ஸர்வகாமேப்⁴ய: நிர்க³தா த்³ருஷ்டாத்³ருஷ்ட-விஷயேப்⁴ய: ஸ்ப்ருஹா த்ருஷ்ணா யஸ்ய யோகி³ந: ஸ யுக்த: ஸமாஹித: இதி உச்யதே ததா³ ॥ ௧௮ ॥

யோகி³ந: ஸமாஹிதம் யச்சித்தம் தஸ்ய உபமா உச்யதே—

௧௯. யதா² தீ³போ நிவாதஸ்தோ² நேங்க³தே ஸோபமா ஸ்ம்ருதா ।
யோகி³நோ யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோக³மாத்மந: ॥

யதா² தீ³ப: ப்ரதீ³ப: நிவாதஸ்த²: நிவாதே வாதவர்ஜிதே தே³சே ஸ்தி²தோ ந இங்க³தே ந சலதி, ஸா உபமா உபமீயதே அநயா இத்யுபமா

காலத்திலே தூக்கத்தையும் விழிப்பையும் உடைய யோகிக்கு யோகமானது துன்பமனைத்தையும் தொலைக்கின்றது : யோகமானது ஸகலஸம்ஸாரத்துன்பத்தையும் தேயப்பண்ணுவதாயிருக்கின்றது என்பது பொருள். (௧௭)

யோகம் கைகூடுதல்.

இனி இப்பொழுது, (அவன்)யோகத்தைக் கூடினவனாக எப்பொழுது ஆகிறான் என்பது ?—கூறுவோம் :

௧௮. நன்றாக அடக்கப்பட்ட மனமானது ஆத்மாவினிடத்திலேயே எப்பொழுது நிற்கின்றதோ, அப்பொழுது (அவன்) ஸகலவிஷயங்களினின்றும் ஆசை நீக்கியவனாய், "யோகத்தைக் கூடினவன்" என்று சொல்லப்படுகின்றது.

ஒருநிலைப்பட்டுநிற்றலை அடைவிக்கப்பெற்ற சித்தமானது வெளிப்பொருள்களின் நினைப்பை விட்டு,கேவலம் ஆத்மாவினிடத்துமாத்திரம் எப்பொழுது நிற்கின்றதோ. அதாவது தன்ஆத்மாவிடத்து நிலைபெறுகின்றதோ, அப்பொழுது (அவன்) ... கூடினவன் "என்று சொல்லப்படுகிறான்.—எவன்?—இம்மைமறுமைப் ... றும் ஆசைநீங்கிய யோகி. (௧௮)

" எந்தச் சித்தமானது ஸமாதியைக் கூடியுள்ளதோ, அதற்கு

...த்திலேயுள்ளவிளக்கு அசையாதவாறுபோல, "— கூடுகிற யோகியின் சித்தத்திற்கு உவமையாக

யோகஜ்ஞை: சித்தப்ரசாரதர்சிபி: ஸ்ம்ருதா சிந்திதா யோகினோ யதசித்தஸ்ய ஸம்யதாந்த:கரணஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோகம் அனுதிஷ்டத: ஆத்மன: ஸமாதிம் அனுதிஷ்டத இத்யர்த்த: ॥ ௧௯ ॥

ஏவம் யோகாப்யாஸபலாத் ஏகாக்ர்யபூதம் நிவாதப்ரதீபகல்பம் ஸத்—

௨௦. யத்ரோபரமதே சித்தம் நிருத்தம் யோகஸேவயா ।
யத்ர சைவாத்மநாத்மாநம் பஶ்யந்நாத்மநி துஷ்யதி ॥

யத்ர யஸ்மின் காலே உபரமதே சித்தம் உபரதிம் கச்சதி நிருத்தம் ஸர்வதோ நிவாரிதப்ரசாரம் யோகஸேவயா யோகானுஷ்டானேன, யத்ர சைவ யஸ்மிம்ஶ்ச காலே ஆத்மனா ஸமாதிபரிஶுத்தேன அந்த:கரணேன ஆத்மானம் பரம் சைதன்யம் ஜ்யோதி:ஸ்வரூபம் பஶ்யன் உபலபமான: ஸ்வே ஏவ ஆத்மநி துஷ்யதி துஷ்டிம் பஜதே ॥ ௨௦ ॥

கிஞ்ச—

௨௧. ஸுகமாத்யந்திகம் யத்தத் புத்திக்ராஹ்யமதீந்த்ரியம் ।
வேத்தி யத்ர ந சைவாயம் ஸ்தி தஶ்சலதி தத்த்வத: ॥

ஸுகம் ஆத்யந்திகம் அத்யந்தமேவ பவதி இத்யாத்யந்திகம் அனந்தம் இத்யர்த்த:, யத் தத் புத்திக்ராஹ்யம் புத்த்யைவ இந்த்ரியநிரபேக்ஷயா க்ருஹ்யதே இதி புத்திக்ராஹ்யம் அதீந்த்ரியம் இந்த்ரியகோசராதீதம் அவிஷயஜனிதம் இத்யர்த்த:,

---

யோகத்தை அறிபவராய்ச் சித்தத்தின் போக்குக்களைக் காணுந்தன்மையர், அகக்கரணம் அடங்கி ஸமாதியை அநுஷ்டிக்கின்ற யோகியின் சித்தத்திற்கு அதனை உவமையாகக் கருதியுள்ளார். (௧௯)

இவ்வாறு யோகப்பயிற்சியின் வலிமையினால் ஒருநிலைப்பட்டு, காற்றில்லாவிடத்திலேயுள்ள விளக்குப்போன்றிருப்பதாய்,

௨௦. யோகத்தை அநுஷ்டிப்பதனால் அடக்கி அமர்த்தப்பட்ட சித்தமானது எப்பொழுது ஒழிந்து நிற்கின்றதோ, (யோகியானவன்)எப்பொழுது மனத்தால் ஆத்மாவை ஆத்மாவினிடத்துக் காண்பவனாய் ஸந்தோஷிக்கின்றானோ, (அப்பொழுது அவனுக்கு யோகம் கைகூடுகின்றது.)

எப்பொழுது யோகத்தை அநுஷ்டித்தலால் சித்தமானது ஓரிடத்தும் (தான்) செல்லாதபடி அடக்கப்பட்டு, ஒழிவை அடைகின்றதோ; எப்பொழுது (அவன்) எங்கும் ஒளிவடிவாயுள்ள அறிவான ஆத்மாவாகிய பரம்பொருளை ஸமாதியினால்பரிசுத்தமான அந்தக்கரணத்தினால் கண்டுதெளிந்து, தன் ஆத்மாவினிடத்தேயே ஸந்தோஷத்தைப் பெறுகின்றானோ; (அப்பொழுது அவனுக்குயோகம் கைகூடிற்று.)(௨௦)

மற்றும்,

௨௧. புத்தியினால் கிரகிக்கத்தக்கதும், இந்திரியங்களைக் கடந்துநிற்பதும்.
வில்லாததுமான இன்பம் எதுவோ, அதனை(யோகியானவன்)எப்பொழுது
றானோ, (அப்பொழுது)இவன்(ப்ரஹ்மத்தினிடத்தே) நிலைத்தவனாய் உண்மை
அசைவதே இல்லை.

முடிவில்லாததும், இந்திரியங்களை வேண்டாத புத்தியில
படுவதும், இந்திரியங்கட்கு எட்டாது அப்பால் உள்ளதுமான

வேத்தி தத் ஈத்ருஶம் ஸுகம் அநுபவதி யத்ர யஸ்மிந் காலே, ந ச ஏவ அயம் வித்வாந் ஆத்மஸ்வரூபே ஸ்தித: தஸ்மாத் நைவ சலதி தத்த்வத: தத்த்வஸ்வரூபாத் ந ப்ரச்யவதே இத்யர்த: ॥ ௨௧ ॥

கிஞ்ச —

௨௨. யம் லப்த்வா சாபரம் லாபம் மந்யதே நாதிகம் தத: ।
யஸ்மிந் ஸ்திதோ ந து:கேந குருணாபி விசால்யதே ॥

யம் லப்த்வா யம் ஆத்மலாபம் லப்த்வா ப்ராப்ய ச அபரம் லாபம் லாபாந்தரம் தத: அதிகம் அஸ்தி இதி ந மந்யதே ந சிந்தயதி । கிஞ்ச — யஸ்மிந் ஆத்மதத்த்வே ஸ்தித: து:கேந ஶஸ்த்ரநிபாதாதிலக்ஷணேந குருணா மஹதா அபி ந விசால்யதே ॥ ௨௨ ॥

'யத்ரோபரமதே' இத்யாரப்ய யாவத்பி: விஶேஷணை: விஶிஷ்ட: ஆத்மாவஸ்தாவிஶேஷ: யோக உக்த: —

௨௩. தம் வித்யாத் து:கஸம்யோகவியோகம் யோகஸம்ஜ்ஞிதம் ।
ஸ நிஶ்சயேந யோக்தவ்யோ யோகோऽநிர்விண்ணசேதஸா ॥

தம் வித்யாத் விஜாநீயாத் து:கஸம்யோகவியோகம் து:கை: ஸம்யோக: து:கஸம்யோக:, தேந வியோக: து:கஸம்யோகவியோக:, தம் து:கஸம்யோகவியோகம் யோக இதி ஏவ ஸம்ஜ்ஞிதம் விபரீதலக்ஷணேந வித்யாத் விஜாநீயாத் இத்யர்த:। யோகபலம் உபஸம்ஹ்ருத்ய புந: அந்வாரம்பேண

பத்தை (இவன்)எப்பொழுது அநுபவிக்கின்றானோ, (அப்பொழுது)இந்த ஞானியானவன் ஆத்மநிலையிலே நிலைத்தவன்; ஆதலால், உண்மைநிலையினின்றும் அசைவதே இல்லை; நழுவமாட்டான் என்பது பொருள். (உக)

அன்றியும்,

உஉ. (அவன்)எதனை அடைந்து, பின்பு, வேறுலாபத்தை அதினினும் அதிகமாக நினைப்பதில்லையோ; எதிலே நிலைத்து மிகப்பெரிய துன்பத்தாலும் அசைக்கப்படுவதில்லையோ; (அது யோகமாம்.)

எதனை - ஆத்மாவை அடைதலை. அதினினும் - ஆத்மாவை அடைதலைக்காட்டிலும். எதிலே - ஆத்மஉண்மையிலே. துன்பத்தாலும் - (மேலே)ஆயுதம்வீழ்தல்முதலாகிய வருத்தத்தாலும். (உஉ)

"யோகத்தை"(சு - உ௦)என்பதுமுதல் எத்தனையோ அடைமொழிகளால் ...க்துக்கூறப்பட்ட ஒருவகைஆத்மநிலையாகிய (எந்த) யோகமானது உபதேசிக்... தோ,

...வதனை, (அதாவது)துன்பத்தின் சேர்க்கையினின்றும் பிரிதலை யோக ...யதாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அந்த யோகத்தை உறுதி ...னத்தோடும் கூடவேண்டும்.

...ாகம் - பிரிவு. துன்பத்தின் சேர்க்கையினின்று பிரி...ம் என்று பெயரிடப்பட்டது. (மடையனைப் புத்தி...க்ஷணை இன்னது என்பதை - 135 ஆம் பக்கத்தில் ... முடித்து, பின்பு, உறுதியும் மனங்கலங்கிவருந்தா

𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌹—𑌸𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌫𑌲𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌣𑍍𑌣𑌮𑍍—𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍?—𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௩ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௨௪. 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

௨௫. 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌰𑍁𑌪𑌰𑌮𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌯𑌾 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑍇𑌨 । 𑌕𑌿𑌂 𑌚—𑌮𑌨𑌸𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥

𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌶𑌨𑍈𑌃 𑌨 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌉𑌪𑌰𑌮𑍇𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍—𑌕𑌯𑌾?—𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾—𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾?—𑌧𑍃𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌯𑌾 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 "𑌆𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌏𑌷 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ ௨௫ ॥

மையும் யோகத்திற்கு ஸாதநங்கள் என்பதை விதிக்கும்பொருட்டு மீண்டும் (பகவான் அந்த யோகத்தை உபதேசிக்கத்) தொடங்கி, யோகத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டும் எனக் கூறுகிறார். அந்த - மேற்கூறிய பயனையுடைய. (௨௩)

யோகப்பயிற்சிக்கான வழிகள் இன்னும் உபதேசிக்கப்படுகின்றன.

மேலும்,

௨௪, ௨௫. நினைப்பைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட ஆசைகளனைத்தையும் மிச்சமில்லாது விட்டு இந்திரியக்கூட்டத்தை மனத்தாலேயே எப்புறத்தும் அடக்கி, தைர்யத்தினால் பற்றப்பட்ட புத்தியைக்கொண்டு (யோகியானவன்) மெள்ளமெள்ள [சிறிது சிறிதாக] ஒழியவேண்டும்; மனத்தை ஆத்மாவினிடத்து நிற்பதாகச்செய்து, ஒன்றையும் நினைக்கக்கூடாது.

மிச்சமில்லாது - பற்றற. மனத்தாலேயே - விவேகத்தையுடைய மனத்தாலேயே. (௨௪)

மெள்ளமெள்ள - சடக்கென்றல்லாமல். ஒழியவேண்டும் - ஒழிதலைச் செய்ய வேண்டும்.—எதனால்?—புத்தியினால்.—எப்படிப்பட்ட (புத்தியினால்)?—தைர்யத்தையுடைய(புத்தியினால்)என்றபடி. "ஸகலமும் ஆத்மாதான், அதைக்காட்டிலும் வேறொன்று மில்லை" என இவ்வாறாக மனத்தை ஆத்மாவிடத்து நிலைத்ததாகச் செய்து, (அவன்)ஒன்றையும் நினைக்கக்கூடாது. இது யோகத்தினுடைய மேலானவிதி. [மனம் அலையாதுநிற்றல்தான் யோகத்தின் உயர்ந்த நிலை.—ஆ.] (௨௫)

தத்ர ஏவமாத்மஸம்ஸ்தம் மந: கர்தும் ப்ரவ்ருத்தோ யோகீ—

௨௬. யதோ யதோ நிஶ்சரதி மநஶ்சஞ்சலமஸ்திரம் |
ததஸ்ததோ நியம்யைததாத்மந்யேவ வஶம் நயேத் ||

யதோ யத: யஸ்மாத்யஸ்மாந்நிமித்தாச்சப்தாதே: நிஶ்சரதி நிர்கச்சதி ஸ்வாபாவிகதோஷாந்மந: சஞ்சலமத்யர்த்தம் சலமத ஏவாஸ்திரம், ததஸ்தத: தஸ்மாத்தஸ்மாச்சப்தாதே: நிமித்தாந்நியம்ய தத்தந்நிமித்தம் யாதாத்ம்யநிரூபணேநாபாஸீக்ருத்ய வைராக்யபாவநயா ச ஏதந்மந: ஆத்மந்யேவ வஶம் நயேத் ஆத்மவஶ்யதாமாபாதயேத் | ஏவம் யோகாப்யாஸபலாத்யோகிந: ஆத்மந்யேவ ப்ரஶாம்யதி மந: || ௨௬ ||

௨௭. ப்ரஶாந்தமநஸம் ஹ்யேநம் யோகிநம் ஸுகமுத்தமம் |
உபைதி ஶாந்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம் ||

ப்ரஶாந்தமநஸம் ப்ரகர்ஷேண ஶாந்தம் மநோ யஸ்ய ஸ: ப்ரஶாந்தமநா: தம் ப்ரஶாந்தமநஸம் ஹி ஏநம் யோகிநம் ஸுகமுத்தமம் நிரதிஶயமுபைதி உபகச்சதி ஶாந்தரஜஸம் ப்ரக்ஷீணமோஹாதிக்லேஶரஜஸமித்யர்த்த:, ப்ரஹ்மபூதம் ஜீவந்முக்தம் "ப்ரஹ்மைவ ஸர்வம்" இத்யேவம் நிஶ்சயவந்தம் ப்ரஹ்மபூதமகல்மஷம் தர்மாதர்மாதிவர்ஜிதம் || ௨௭ ||

௨௮. யுஞ்ஜந்நேவம் ஸதாத்மாநம் யோகீ விகதகல்மஷ: |

இனி, இவ்வாறாக மனத்தை ஆத்மாவினிடத்து நிலைக்கச்செய்தற்கு முயலும் யோகியானவன்,—

௨௬. நிலையில்லாத சஞ்சலமான மனமானது எதெதுகாரணமாக அலைகின்றதோ, அததினின்றும் இதனை அடக்கி ஆத்மாவினிடத்தேயே வசப்படுத்தவேண்டும்.

மனம் மிகவும் சஞ்சலமானது ; ஆகவே, நிலையில்லாதது ; (பொய்யறிவைச் சார்ந்து நிற்கின்ற ஆசைமுதலிய தனது)இயற்கைக்குற்றத்தினால் ஓசைமுதலிய (விஷயங்கள்) காரணமாக அலைகின்றது. அந்தந்தக்காரணமாகிய ஓசைமுதலிய(விஷயங்களை, அவற்றினுடை)உண்மையின் ஆராய்ச்சியினாலும், வைராக்கியத்தைப் பாராட்டுவதனாலும் போலி என்று (தனக்கு அவன் மெய்ப்பித்துக்)கொண்டு, இந்த மனத்தை ஆத்மாவுக்கு வசப்படும்படி செய்துகொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு யோகப்பயிற்சியின் வலிமையினால், மனம் ஆத்மாவினிடத்திலேயே சாந்தமடைகின்றது. (௨௬)

தியானயோகத்தின் பயன்.

௨௭. ரஜோகுணம் ஒழிந்து, பாவமற்று, மனம் நன்றாகச் சாந்தப்பட்டு, ப்ரஹ்ம —இந்தயோகியைப் பேரின்பம் வந்து அடைகின்றது.

(யாவற்றினும்) மேலான இன்பம். ரஜோகுணம் ஒழிந்து - மயக் குணம் தேய்ந்து என்றபடி. ப்ரஹ்மமாக ஆகியுள்ள - ஜவன்முகதனை, "ஸகலமும பரஹ்மந்தான்" என இத்தகைய நிச்சயமுடைய. பாவமற்று - நல்வினை தீவினை முதலியன இல்லாது. (௨௭)

௨௮. இவ்வாறு யோகத்தில் மனத்தை எப்பொழுதும் நிறுத்துகின்றவனாகிய

ஸுகேந ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்சம் அத்யந்தம் ஸுகமச்நுதே ||

யுஞ்ஜந் ஏவம் யதோக்தேந க்ரமேண யோகீ யோகாந்தராயவர்ஜித꞉ ஸதா ஸர்வதா ஆத்மாநம் விகதகல்மஷ꞉ விகதபாப꞉, ஸுகேந அநாயாஸேந ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்சம் ப்ரஹ்மணா பரேண ஸம்ஸ்பர்சோ யஸ்ய தத் ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்சம் அத்யந்தம் உத்க்ருஷ்டம் நிரதிசயம் ஸுகம் அச்நுதே வ்யாப்நோதி ॥ ௨௮ ॥

இதாநீம் யோகஸ்ய யத் ஃபலம் ப்ரஹ்மைகத்வதர்சநம் ஸர்வஸம்ஸாரவி-ச்சேதகாரணம் தத் ப்ரதர்ச்யதே—

௨௯. ஸர்வபூதஸ்தமாத்மாநம் ஸர்வபூதாநி சாத்மநி |
ஈக்ஷதே யோகயுக்தாத்மா ஸர்வத்ர ஸமதர்சந꞉ ||

ஸர்வபூதஸ்தம் ஸர்வேஷு பூதேஷு ஸ்திதம் ஸ்வம் ஆத்மாநம் ஸர்வபூதாநி ச ஆத்மநி ப்ரஹ்மாதீநி ஸ்தம்பபர்யந்தாநி ச ஸர்வபூதாநி ஆத்மநி ஏகதாம் கதாநி ஈக்ஷதே பச்யதி யோகயுக்தாத்மா ஸமாஹிதாந்த꞉கரண꞉ ஸர்வத்ர ஸமதர்சந꞉ ஸர்வேஷு ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்தேஷு விஷமேஷு ஸர்வபூதேஷு ஸமம் நிர்விசேஷம் ப்ரஹ்மாத்மைகத்வவிஷயம் தர்சநம் ஜ்ஞாநம் யஸ்ய ஸ ஸர்வத்ர ஸமதர்சந꞉ ॥ ௨௯ ॥

ஏதஸ்ய ஆத்மைகத்வதர்சநஸ்ய ஃபலம் உச்யதே—

௩௦. யோ மாம் பச்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ச மயி பச்யதி |

பாவமற்றயோகியானவன் ப்ரஹ்மத்தோடு ஸ்பர்சித்தலையுடைய அளவிலா இன்பத்தை எளிதாக வியாபிக்கிறான்.

இவ்வாறு - கீழ்க்கூறிய முறைப்படி. யோகியானவன் - யோகத்திற்கு இடையூறு(களான ஆசைமுதலியவை)கள் இல்லாத யோகியானவன். எளிதாக - ஆயாஸமில்லாது. ப்ரஹ்மத்தோடு ஸ்பர்சித்தலை - [ப்ரஹ்மமாக ஆதலை—ஆ.]. அளவிலா - உயர்ந்த, மேலான. வியாபிக்கிறான் - [ப்ரஹ்மாநந்த அநுபவவடிவமாகவே இருக்கிறான்]. (௨௮)

''(எங்கும்)ப்ரஹ்மம் ஒன்றுதான்'' எனக்காண்பது யோகத்தின் பயன்; ஸம்ஸாரம் முழுவதும் அற்றுப்போதற்குக் காரணம். (ஆகவே, யோகத்தினுடைய இத்தகைய பயன்)எதுவோ, அதனை இங்ஙனம் உணர்த்துகிறார்:

௨௯. யோகத்தைக்கூடிய மனத்தினனாய் எங்கும் ஒரேபார்வையையுடையவன் ஸகலபூதங்களிலுமுள்ள ஆத்மாவையும், ஆத்மாவிடத்துள்ள ஸகலபூதங்களையும் காண்கிறான்.

(அவன்) தன் ஆத்மாவை, ஸகலபூதங்களினிடத்தும் இருப்பதாக(க்காண்கிறான்); ப்ரஹ்மாமுதல் புல்வரையிலுமுள்ள ஸகலபூதங்களையும், ஆத்மாவினிடத் —
ஒன்றாயிருப்பனவாகக் காண்கிறான். ப்ரஹ்மாமுதல் ஸ்
வேறான ஸகலபூதங்களினிடத்தும் வேற்றுமையில்லாத
வது) ''ப்ரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்றுதான்'' என்ப
னுக்கு உள்ளதோ, அவன் எங்கும் ஒரேபார்வையையு

''(எங்கும்)ஆத்மா ஒன்றுதான்'' என்று காண்ப
படுகின்றது:

௩௦. எவன் எல்லாவற்றினிடத்தும் என்னைக்

தஸ்யாஹம் ந ப்ரணஸ்யாமி ஸ ச மே ந ப்ரணஸ்யதி ॥

யோ மாம் பஸ்யதி வாஸுதேவம் ஸர்வஸ்யாத்மாநம் ஸர்வத்ர ஸர்வேஷு பூதேஷு ஸர்வம் ச ப்ரஹ்மாதிபூதஜாதம் மயி ஸர்வாத்மநி பஸ்யதி, தஸ்யைவம் ஆத்மைகத்வதர்ஸிந: அஹம் ஈஸ்வரோ ந ப்ரணஸ்யாமி ந பரோக்ஷதாம் கமிஷ்யாமி । ஸ ச மே ந ப்ரணஸ்யதி ஸ ச வித்வாந் மம வாஸுதேவஸ்ய ந ப்ரணஸ்யதி ந பரோக்ஷோ பவதி, தஸ்ய ச மம ச ஏகாத்மகத்வாத்; ஸ்வாத்மா ஹி நாம ஆத்மந: ப்ரிய ஏவ பவதி ॥ ௩௦ ॥

யஸ்மாச்ச அஹமேவ ஸர்வாத்மைகத்வதர்ஸீ இத்யேதத் பூர்வஸ்லோகார்தம் ஸம்யக்தர்ஸநம் அநூத்ய தத்பலம் மோக்ஷ: அபிதீயதே—

௩௧. ஸர்வபூதஸ்திதம் யோ மாம் பஜத்யேகத்வமாஸ்தித: ।
ஸர்வதா வர்தமாநோऽபி ஸ யோகீ மயி வர்ததே ॥

ஸர்வதா ஸர்வப்ரகாரை: வர்தமாநோऽபி ஸம்யக்தர்ஸீ யோகீ மயி வைஷ்ணவே பரமே பதே வர்ததே, நித்யமுக்த ஏவ ஸ:, ந மோக்ஷம் ப்ரதி கேநசித் ப்ரதிபத்யத இத்யர்த: ॥ ௩௧ ॥

கிஞ்சாந்யத்—

எல்லாவற்றையும் காண்கிறானோ, அவனுக்கு நான் காணப்படாமலிருப்பதில்லை ; அவனும் எனக்குக் காணப்படாமலிருப்பதில்லை.

ஸகலத்திற்கும் ஆத்மாவான வாஸுதேவனாகிய என்னை ஸகலபூதங்களிடத்தும் எவன் காண்கிறானோ, ப்ரஹ்மாமுதலான பூதவர்க்கத்தையும் ஸகலத்திற்கும் ஆத்மாவான என்னிடத்துக் காண்கிறானோ, அவனுக்கு(அதாவது)இவ்வாறாக, "(எங்கும்) ஆத்மா ஒன்றுதான்" எனக் காண்பவனுக்கு ஈச்வரனான யான் பிரத்தியக்ஷமாகாமையை அடையமாட்டேன் ; அந்த ஞானியும் வாஸுதேவனான எனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகாதவனாக இருக்கமாட்டான்; அவனுடைய ஆத்மாவும் என்னுடைய ஆத்மாவும் ஒன்றாதலின். தன்னுடைய ஆத்மாவென்பது தனக்கு விளங்குவதாகவே உள்ளதன்றோ. (௩௦)

இனி, "நானே ஸகலந்திற்கும் ஆத்மாவாய், ஆத்மா ஒன்று எனக் காண்பவன்; ஆதலால்,(ஒன்றெனக் காண்பதின்பொருட்டுமுயலவேண்டும்)" என்னும்முந்தின சுலோகப்பொருளாகிய நல்லறிவை மீண்டும் குறிப்பிட்டுக் கூறி, அதன் பயனாகிய ...க்தியை அருளிச்செய்கிறார் :

௩௧. எவன், (ஆத்மா)ஒன்றுதான் என்பதை நிச்சயமாகக்கொண்டு, ஸகல...டத்தும் உள்ள என்னைத் தொழுகின்றானோ, அந்த யோகியானவன் எப்படியினும், என்னிடத்தில் இருக்கிறான்.

...த உள்ளபடிகாணும் யோகியானவன் எவ்விதமாக இருப்பவனாயினும், ...ஷ்ணுவின் நிலையாகிய உயர்ந்த இடத்திலே, இருக்கிறான். ...ர், ப்ரஹ்மம்.) அவன் எப்பொழுதும் விடுபட்ட... ஒன்றினாலும் தடுக்கப்படமாட்டான் என்பது... ப்படுகின்றது) (௩௧)

௩௨. आत्मौपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽर्जुन ।
सुखं वा यदि वा दुःखं स योगी परमो मतः ॥

आत्मौपम्येन आत्मा स्वयमेव उपमा तस्यासौ आत्मौपम्यं तेन आत्मौपम्येन सर्वत्र सर्वभूतेषु समं तुल्यं पश्यति यः अर्जुन । स च किं समं पश्यति इति? उच्यते — यथा मम सुखम् इष्टं तथा सर्वप्राणिनां सुखम् अनुकूलम् । वाशब्दः चार्थे । यदि वा यच्च दुःखं मम प्रतिकूलम् अनिष्टं यथा तथा सर्वप्राणिनां दुःखम् अनिष्टं प्रतिकूलम् इत्यात्मौपम्येन सुखदुःखे अनुकूलप्रतिकूले तुल्यतया सर्वभूतेषु समं पश्यति, न कस्यचित् प्रतिकूलम् आचरति, अहिंसक इत्यर्थः । यः एवम् अहिंसकः सम्यग्दर्शननिष्ठः स योगी परमः उत्कृष्टः मतः सर्वयोगिनां मध्ये ॥ ३२ ॥

एतस्य यथोक्तस्य सम्यग्दर्शनलक्षणस्य योगस्य दुःखसंपाद्यताम् आलक्ष्य शुश्रूषुः ध्रुवं तत्प्राप्त्युपायम् अर्जुन उवाच —

अर्जुन उवाच ॥

௩௩. योऽयं योगस्त्वया प्रोक्तः साम्येन मधुसूदन ।
एतस्याहं न पश्यामि चञ्चलत्वात् स्थितिं स्थिराम् ॥

---

௩௨. அர்ஜுந ! எவன் தான் உவமையாக(நின்று), எங்கும் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஒப்ப நோக்குகிறனே, அவன் மேலான யோகியாக எண்ணப்படுகிறன்.

அர்ஜுந ! தானே உபமாநமாக(நின்று)[தன்னையே திருஷ்டாந்தமாக வைத்து, அல்லது தனக்கு வந்ததுபோல]ஸகலபூதங்களிடத்தும் எவன் ஸமமாய்ப் பார்க்கிறனே, அவன் எதனை ஸமமாகப் பார்க்கிறன் என்பது ?—கூறுவோம் : இன்பம் எப்படி தனக்கு வேண்டியதோ, அப்படி ஸகலப்பிராணிகட்கும் இன்பம் நலமானது. “வா” என்னும் சொல் - உம்மைப்பொருளில் (நிற்பது). மேலும், எந்தத் துன்பமானது எனக்கு எவ்வாறு தீங்கானதோ, வேண்டியதல்லாததோ, (அந்தத்) துன்பமானது ஸகலப்பிராணிகட்கும் அவ்வாறு தீங்கானது, வேண்டியதல்லாதது என இவ்வாறாகத் தன்னை திருஷ்டாந்தமாகக் கொண்டு, நலமாயும் தீங்காயுமுள்ள இன்ப துன்பங்களை ஸமமாக ஸகலபூதங்களிடத்தும்(அவன்) ஒப்ப நோக்குகிறன் : ஒருவனுக்கும் தீங்கு செய்வதில்லை : ஹிம்ஸை செய்யாதவன் என்று பொருள். எவன் இவ்வாறு ஹிம்ஸை செய்யாதவனாய் மெய்யறிவிலே நிலைத்துவிட்டானே, அவன் யோகிகளுக்குள்ளே உயர்ந்தவனாகக் கருதப்படுகிறன். (௩௨)

பயிற்சியும், பற்றின்மையும் யோகத்திற்கு நிச்சயமான வழி.

மெய்யறிவாகிய கீழ்க்கூறிய இந்தயோகத்தைக் கைவரப்பண்ணிக்கொள்வது அருமையென்று கண்டு, அர்ஜுனன் அதனைப் பெறுதற்கு வழியைக் கேட்கவிரும்பிக் கூறலாயினன் :

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

௩௩. மதுஸூதந ! ஸமமாகப்(பார்த்தலாகிய)யாதொரு இந்த யோகமானது உம்மால் உபதேசிக்கப்பட்டதோ, (அந்த)இதற்கு நிலையுள்ள இருப்பை நான்காண்கிறேனில்லை ; (மனம்) சஞ்சலமானதாதலின்.

யஃ அயம் யோகஃ த்வயா ப்ரோக்தஃ ஸாம்யேந ஸமத்வேந ஹே மது-ஸூதந ஏதஸ்ய யோகஸ்ய அஹம் ந பஶ்யாமி ந உபலபே சஞ்சலத்வாத் மநஸஃ—கிம்?—ஸ்திராம் அசலாம் ஸ்திதிம் ॥ ௩௩ ॥

ப்ரஸித்தம் ஏதத்—

௩௪. சஞ்சலம் ஹி மநஃ க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத் த்ருடம் ।
தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம் ॥

சஞ்சலம் ஹி மநஃ க்ருஷ்ண । 'க்ருஷ்ண' இதி க்ருஷதேஃ விலேகநார்தஸ்ய ரூபம் । பக்தஜநபாபாதிதோஷாகர்ஷணாத் க்ருஷ்ணஃ, தஸ்ய ஸம்போதநம் ஹே க்ருஷ்ண । ந கேவலம் அத்யர்தம் சஞ்சலம், ப்ரமாதி ச ப்ரமதநஶீலம், ப்ரமத்நாதி ஶரீரம் இந்த்ரியாணி ச விக்ஷிபதி பரவஶீகரோதி । கிஞ்ச—பலவத் ப்ரபலம், ந கேநசித் நியந்தும் ஶக்யம், துர்நிவாரத்வாத் । கிஞ்ச—த்ருடம் தந்துநாகவத் அச்சேத்யம் । தஸ்ய ஏவம்பூதஸ்ய மநஸஃ அஹம் நிக்ரஹம் நிரோதம் மந்யே வாயோரிவ யதா வாயோஃ துஷ்கரோ நிரோதஃ ததோऽபி துஷ்கரம் மந்யே இத்யபிப்ராயஃ ॥ ௩௪ ॥

ஸ்ரீபகவாநுவாச—ஏவம் ஏதத் யதா ப்ரவீஷி—

ஸ்ரீபகவாநுவாச ॥

௩௫. அஸம்ஶயம் மஹாபாஹோ மநோ துர்நிக்ரஹம் சலம் ।
அப்யாஸேந து கௌந்தேய வைராக்யேண ச க்ருஹ்யதே ॥

இது பிரஸித்தமானது :

௩௪. கிருஷ்ண! மனம் சஞ்சலமானதன்றோ : (எவரையும்)கலங்கச்செய்யும் இயல்பினதன்றோ : வலிமையுடையதன்றோ : திண்மையானதன்றோ. அதனை அடக்குதலைக் காற்றைப்போல மிக்க அஸாத்தியமாக நான் நினைக்கின்றேன்.

'கிருஷ்ண' என்பது - சுரண்டுதல் என்னும் பொருளையுடைய க்ருஷ என்னும் பகுதியின் அடியாகப் பிறந்த சொல். பக்தஜனங்களுடைய பாவம்முதலிய தீங்குகளைத் தேய்ந்துபோம்படி சுரண்டுதலால், கிருஷ்ணன் என்க. அதன்விளிவேற்றுமை - கிருஷ்ண ! (என்பது). மனம் மிகவும் சஞ்சலம்மாத்திரமன்று ; கலக்கும் தன்மையதுமாம் : தேகத்தையும், இந்திரியங்களையும் கலக்குகின்றது, நிலைகுலைந்து தடுமாறப்பண்ணுகின்றது, பிறவற்றிற்கு வசமாகும்படிசெய்கின்றது. அன்றியும், (அது)வலியது, ஒருவனாலும் அடக்கமுடியாதது ; (அதனைத்)தடுத்தொடுக்குதல் அரிதாதலின். மற்றும், (அது) திண்மையானது, தந்துநாகம்போல வெட்டமுடியாதது. [தந்துநாகமென்பது - (முதலை முதலியவற்றைப்போல)ஜலத்தில் வாழ்கின்ற வருணபாசமென்னும் ஓர்வகை ஜந்து.—ஆ.]காற்றை அடக்குதல் முடியாதவாறு போல, ாமுன அந்தமனத்தை அடக்குதல் முடியாதென்று எண்ணுகின்றேன் : அதனி காற்றை அடக்குவதைக்காட்டிலும்] அதிக அஸாத்தியமாக நினைக்கிறேன் (௩௪)

ன் கூறலாயினர் :—நீ சொல்லுகிறபடி இது இப்படித்தான் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

ஸம்யசமில்லை ; மனம், அடக்குவதற்கு அரியது, சஞ்சல பழக்கத்தினாலும், வைராக்யத்தினாலும் அடக்கப்படு

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿, 𑌯𑍋𑌗𑍀 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌰𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚𑌲𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌶𑌮𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௩௭. 𑌅𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑍋𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚𑌲𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

𑌅𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌉𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌚𑌲𑌿𑌤𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌫𑌲𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ ௩௭ ॥

௩௮. 𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑍋𑌭𑌯𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌶𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌥𑌿 ॥

𑌕𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌉𑌭𑌯𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑌥𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 ॥ ௩௮ ॥

௩௯. 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

வின் பயனாகிய மோக்ஷஸாதநமான மெய்யறிவும் அடையப்பட்டதாக இல்லை" என்பதனாலும், "யோகியானவன் மரணஸமயத்திலே யோகவழியினின்றும் மனம் சலித்துத் தடுமாறுகிறவன்(ஆகலாம்)" என்பதனாலும் அர்ஜுனன் அவனுக்குக் கேடு(வருமென்று)சங்கித்துக் கூறலானான்:

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான்:

௩௭. கிருஷ்ணா! முயற்சியில்லாதவனாய், (ஆனால்)நம்பிக்கையோடு கூடியவனாய், யோகத்தினின்றும் மனஞ் சலித்தவன் யோகம் கைகூடுதலைப் பெறாது, எக்கதியை அடைகிறான்?

(யோகத்திலே பயன்)உண்டு என்னுமெண்ணமாகிய நம்பிக்கையையுடையவனாய், (ஆனால்)யோகவழியிலே முயற்சியில்லாதவனாய், சாகுந்தருணத்திலே யோகத்தினின்று நினைவுதவறிய அவன் யோகத்தின்பயனாகிய மெய்யறிவை அடையாது, ஏ! கிருஷ்ண! என்னகதியை அடைகிறான்? (௩௭)

௩௮. உயர்தோள! இரண்டினின்றும் தவறி, (தான் தங்குவதற்கு) நிலையற்று, ப்ரஹ்மத்தின் வழியிலே மயங்கிநிற்பவன் சிதறிய மேகம்போல அழிந்து போவதில்லையா?

இரண்டினின்றும் - கர்மவழியினின்றும், யோகவழியினின்றும். நிலையற்று - ...இடமில்லாது. ப்ரஹ்மத்தின் வழியிலே - ப்ரஹ்மத்தை அடை... (௩௮)

" இச்சம்சயத்தை முற்றும் அறுக்க (நீங்களே)தகு...
...ன் உங்களைக்காட்டிலும் வேறொருவன் இல்லை

एतत् मे संशयं कृष्ण छेत्तुम् अपनेतुम् अर्हसि अशेषतः। त्वदन्यः त्वत्तः अन्यः ऋषिः देवो वा छेत्ता नाशयिता संशयस्य अस्य न हि यस्मात् उपपद्यते न संभवति। अतः त्वमेव छेत्तुम् अर्हसि इत्यर्थः॥ ३९॥

श्रीभगवानुवाच॥

४०. पार्थ नैवेह नामुत्र विनाशस्तस्य विद्यते।
न हि कल्याणकृत्कश्चिद्दुर्गतिं तात गच्छति॥

हे पार्थ नैव इह लोके नामुत्र परस्मिन् वा लोके विनाशः तस्य विद्यते नास्ति। नाशो नाम पूर्वस्माद्धीनजन्मप्राप्तिः। स तस्य योगभ्रष्टस्य नास्ति। न हि यस्मात् कल्याणकृत् शुभकृत् कश्चित् दुर्गतिं कुत्सितां गतिं हे तात तनोति आत्मानं पुत्ररूपेणेति पिता तात उच्यते। पितैव पुत्र इति पुत्रोऽपि तात उच्यते। शिष्योऽपि पुत्र इति पुत्रोऽपि तात उच्यते। न गच्छति॥ ४०॥

किं तु अस्य भवति?—

४१. प्राप्य पुण्यकृतां लोकानुषित्वा शाश्वतीः समाः।
शुचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टोऽभिजायते॥

योगमार्गे प्रवृत्तः संन्यासी— सामर्थ्यात्— प्राप्य गत्वा पुण्यकृताम् अश्वमेधादियाजिनां लोकान् तत्र च उषित्वा वासम्

அறுத்தற்கு - நீக்குதற்கு. ஏனெனில், உங்களைக்காட்டிலும் வேறொரு ரிஷி யாவது தேவனாவது இச்சந்தேகத்தைப் போக்குபவனாக இல்லை. ஆதலால், நீங்களே (அதனை) நீக்கத்தகுந்தவர் என்பது பொருள். (௩௯)

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௪0. *பார்த்த ! அவனுக்கு இம்மையில் கேடு இல்லை ; மறுமையில் (கேடு) இல்லை. ஏனெனில், அப்பா ! நல்லதைச் செய்த எவனும் இழிவான கதியை அடையமாட்டான்.*

கேடு என்பது - முந்தின (ஜந்மத்)தைக்காட்டிலும் இழிந்த பிறவியைப் பெறுதல். அது அந்த யோகப்ரஷ்டனுக்கு இல்லை. தகப்பன் தன்னை மகன்வடிவமாகச் செய்கிறான்[உண்டாக்குகிறான்] என்று " தாத: [அப்பன்]எனப்படுகிறான். (இவ்வாறாக) தகப்பனே மகனாதலால், மகனும் அப்பன் எனப்படுகிறான். சிஷ்யனும் மகனல்லாதவனாயிருந்தாலும் புத்திரன் போன்றுள்ளமையால் அப்பன் எனப்படுகிறான். (௪0)

ஆனால், இவனுக்கு என்ன ஆகின்றது ?

௪௧. *யோகத்தினின்றும் தவறியவன் நல்வினை செய்தவர்களுடைய உலகங்களை அடைந்து, நீடித்த வருஷங்கள் வஸித்துப், பின்பு, சுத்தர்களான செல்வர்களின் வீட்டில் மறுபடியும் பிறக்கிறான்.*

(யோகத்தினின்றும் தவறியவன்)யோகவழியிற் புகுந்த ஸந்யாஸி(என)யுக்தியினால்(தெரியவருகின்றது. அவன்)அச்வமேதயாகம்முதலிய நல்வினை செய்தவர்களுடைய உலகங்கட்குப் போய், அங்கே நீடித்த வருஷங்கள் வாழ்தலை அநுபவித்து,

[illegible]

जिज्ञासुरपि योगस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ॥

यः पूर्वजन्मनि कृतः अभ्यासः सः पूर्वाभ्यासः, तेनैव बलवता ह्रियते संसिद्धौ हि यस्मात् अवशोऽपि सः योगभ्रष्टः; न कृतं चेत् योगाभ्यासजात् संस्कारात् बलवत्तरं अधर्मादिलक्षणं कर्म, तदा योगाभ्यासजनितेन संस्कारेण ह्रियते; अधर्मः चेत् बलवत्तरः कृतः, तेन योगजोऽपि संस्कारः अभिभूयत एव, तत्क्षये तु योगजः संस्कारः स्वयमेव कार्यं आरभते, न दीर्घकालस्थस्यापि विनाशः तस्य अस्ति इत्यर्थः । जिज्ञासुरपि योगस्य स्वरूपं ज्ञातुमिच्छन्नपि योगमार्गे प्रवृत्तः—संन्यासी योगभ्रष्टः, सामर्थ्यात्—सोऽपि शब्दब्रह्म वेदोक्तकर्मानुष्ठानफलम् अतिवर्तते अपाकरिष्यति; किमुत बुद्ध्वा यः योगं तन्निष्ठः अभ्यासं कुर्यात् ॥ ४४ ॥

कुतश्च योगित्वं श्रेयः इति?—

४५. प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी संशुद्धकिल्बिषः ।
अनेकजन्मसंसिद्धः ततो याति परां गतिम् ॥

முந்தின அதே பயிற்சியினால் இழுக்கப்படுகிறான்; யோகத்தை அறியவிரும்புகிறவனுங்கூட சப்தப்ரஹ்மத்தைக் கடந்துநிற்கிறான்.

முந்தின பிறவியில் செய்யப்பட்ட அப்யாஸம் எதுவோ, அது முந்தின அப்யாஸம். அந்த யோகப்ரஷ்டன் (யோகத்தை நாடுவதிலே) விருப்பமில்லாதவனாயினும், வலியதான அ(ந்த அப்யாஸத்)தினாலேயே யோகத்திலே இழுக்கப்படுகிறான். யோகப் பயிற்சியினால் உண்டாகும் வாஸனையைப்பார்க்கிலும் வலியதான அதருமம் முதலாகிய கர்மத்தைச் செய்யாவிட்டால், அப்பொழுது(அவன்) யோகப்பயிற்சியினாலுண்டான வாஸனையினால் இழுக்கப்படுகிறான். அதருமத்தை வலியதாகச் செய்திருந்தால், யோகத்தினாலாகும் வாஸனையும் அதனால் கீழ்ப்படுத்தவேபடுகின்றது. ஆனால், அது தேய்ந்து போனவுடன், யோகத்தினாலுண்டான வாஸனையானது தானே (தனது)காரியத்தைச் செய்யத்தொடங்குகின்றது: அதாவது (அது)நெடுங்காலமாக நிற்பதாயினும், அதற்கு அழிவு இல்லை[பலகோடி ஜந்மங்கள் சென்றாலும், வாஸனையானது தனக்கு உரியகாலத்திலே தன்பயனைக் கொடுத்தேதீரும்]. யுக்தியினால் (தெரிகிறபடி)யோகப்ரஷ்டன் ஸந்யாஸி என்க. யோகம் இன்னதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்பியவனுங்கூட, (அதாவது)யோகவழியிற் புகுந்த அந்த (ஸந்யாஸி)யுங்கூட சப்தப்ரஹ்மத்தை = வேதத்திற்கூறிய கர்மங்களை அநுஷ்டித்தலின் பயனை, கடந்துவிடுகிறான் = தள்ளிவிடுகிறான். எவன் யோகத்தை அறிந்து, அதிலே உறுதியாகநின்று, அப்யாஸஞ் செய்வானோ, (அவன் கர்மத்தையும், அதன்பயனையும் கடந்து நிற்கிறான் எனக்)கூறவும் வேண்டுமோ? (௪௪)

யோகிகளுள் உயர்ந்தோன்.

மற்றும், எக்காரணத்தால் யோகியாயிருத்தல் மேலானது என்பது?

௪௫. ஊக்கத்தோடு முயலும் யோகியோ பாவங்களினின்றும் ப
பல ஜந்மங்களாலே பரிபக்குவத்தை அடைந்தவனாய் அதனால் உ
பெறுகிறான்.

ப்ரயத்நாத் யதமாந:, அதிகம் யதமாந இத்யர்த்த: । தத்ர யோகீ வித்வாந் ஸம்ஶுத்தகில்பிஷ: விஶுத்தகில்பிஷ: ஸம்ஶுத்தபாப: அநேகஜந்மஸம்ஸித்த: அநேகேஷு ஜந்மஸு கிஞ்சித்கிஞ்சித் ஸம்ஸ்காரஜாதம் உபசித்ய தேந உபசிதேந அநேகஜந்மக்ருதேந ஸம்ஸித்த: அநேகஜந்மஸம்ஸித்த: தத: லப்தஸம்யக்தர்ஶந: ஸந் யாதி பராம் ப்ரக்ருஷ்டாம் கதிம் ॥ ௪௫ ॥

யஸ்மாத் ஏவம் தஸ்மாத்—

௪௬. தபஸ்விப்யோऽதிகோ யோகீ ஜ்ஞாநிப்யோऽபி மதோऽதிக: ।
கர்மிப்யஶ்சாதிகோ யோகீ தஸ்மாத்யோகீ பவார்ஜுந ॥

தபஸ்விப்ய: அதிக: யோகீ, ஜ்ஞாநிப்யோऽபி, ஜ்ஞாநம் அத்ர ஶாஸ்த்ரார்த்தபாண்டித்யம், தேப்யோऽபி மத: ஜ்ஞாத: அதிக: இதி । கர்மிப்ய:, அக்நிஹோத்ராதி கர்ம, தத்வத்ப்ய: அதிக: யோகீ விஶிஷ்ட: । தஸ்மாத் யோகீ பவ அர்ஜுந ॥ ௪௬ ॥

௪௭. யோகிநாமபி ஸர்வேஷாம் மத்கதேநாந்தராத்மநா ।
ஶ்ரத்தாவாந் பஜதே யோ மாம் ஸ மே யுக்ததமோ மத: ॥

இதி ஶ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு உபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே த்யாநயோகோ நாம ஷஷ்டோऽத்யாய: ॥

ஊக்கத்தோடுமுயலும் - மிக்க அதிகமாக முயலுகின்ற என்றபடி. இனி, ஞானியாகிய யோகியானவன்(யோக)வாஸனைகளின் கூட்டத்தை அநேகஜந்மங்களிலே சிறிதுசிறிதாகச் சேர்த்து, (அவ்வாறு)அநேகஜந்மங்களிலே ஸம்பாதித்துச் சேர்த்து வைக்கப்பட்ட அதனால் பரிபக்குவத்தை அடைந்து, அ(ந்த யோகவாஸனைகளின் கூட்டத்)தினால் மெய்யறிவைப் பெற்றவனாய் மேலான நிலையை அடைகிறான். (௪௫)

இவ்வாறிருத்தலால்,

௪௬. தவமுடையவரைக்காட்டிலும் யோகி மேலானவன் ; ஞானமுடையவரைக் காட்டிலுங்கூட மேலானவனாக எண்ணப்படுகிறான் ; இன்னும் யோகியானவன் கர்மமுடையவரைக்காட்டிலும் மேலானவன். ஆதலால்; அர்ஜுந ! நீ யோகியாகக்கடவாய்.

ஞானம் - இங்கே, நூற்பொருளின் அறிவு. கர்மம் - அக்நிஹோத்ரம் முதலான கர்மம். (௪௬)

௪௭. ஸகலயோகிகளுள்ளும் எவன் நம்பிக்கையுடையவனாய் என்னிடம் சென்ற அந்தக்கரணத்தோடு என்னைத் தொழுகின்றானோ, அவன், (தியானத்தைக்)கூடினவரனைவரிலும் மேலானவன் என்பது என் கருத்து.

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யை [illegible]ற ஸ்ரீகிருஷ்ணர்ஜுந ஸம்வாதத்திலே தியான [illegible]யம் முற்றும்.

அத

ஸப்தமோऽத்யாய: விஜ்ஞாநயோக: ॥

'யோகிநாமபி ஸர்வேஷாம் மத்கதேநாந்தராத்மநா ।
ஶ்ரத்தாவாந் பஜதே யோ மாம் ஸ மே யுக்ததமோ மத: ॥'

இதி ப்ரஶ்நபீஜம் உபந்யஸ்ய ஸ்வயமேவ "ஈத்ருஶம் மதீயம் தத்த்வம், ஏவம் மத்கதாந்தராத்மா ஸ்யாத்" இத்யேதத் விவக்ஷு: பகவாந் உவாச—

ஶ்ரீபகவாநுவாச ॥

௧. மய்யாஸக்தமநா: பார்த்த யோகம் யுஞ்ஜந்மதாஶ்ரய: ।
அஸம்ஶயம் ஸமக்ரம் மாம் யதா ஜ்ஞாஸ்யஸி தச்ச்ருணு ॥

மயி வக்ஷ்யமாணவிஶேஷணே பரமேஶ்வரே ஆஸக்தம் மநோ யஸ்ய ஸ மய்யாஸக்தமநா: ஹே பார்த்த யோகம் யுஞ்ஜந் மந:ஸமாதாநம் குர்வந் மதாஶ்ரய: அஹமேவ பரமேஶ்வர: ஆஶ்ரயோ யஸ்ய ஸ மதாஶ்ரய: । யோ ஹி கஶ்சித் புருஷார்த்தேந கேநசித் அர்த்தீ ஸ தத்ஸாதநம் கர்ம அக்நிஹோத்ராதி தப: தாநம் வா கிஞ்சித் ஆஶ்ரயம் ப்ரதிபத்யதே, அயம் து யோகீ மாமேவ ஆஶ்ரயம் ப்ரதிபத்யதே, ஹித்வா அந்யத் ஸாதநாந்தரம் மய்யேவ ஆஸக்தமநா: பவதி । ய: த்வம் ஏவம்பூத:

ஏழாம் அத்தியாயம்: விஜ்ஞாநயோகம்.

தியானத்தால் பகவானைக் காணுதல்.

"ஸகலயோகிகளுள்ளும் எவன் நம்பிக்கையுடையவனாய் என்னிடம் சென்ற அந்தக்கரணத்தோடு என்னைத் தொழுகின்றானோ, அவன், (தியாநத்தைக்) கூடினவரனைவரிலும் மேலானவன் என்பது என்கருத்து"(௬ - ௪௭)என,(பகவானுடைய உண்மை எவ்வாறானது? ஒருவன் தனது அகக்கரணம் அவரிடம் சென்றவனாக எவ்வாறு ஆகலாம்? என்னும்)வினாக்களுக்கு இடம்வைத்து, "என்னுடைய உண்மை இவ்வாறானது; இவ்வாறு (ஒருவன் தன்னுடைய) அகக்கரணம் என்னிடம் சென்றவனாக ஆகலாம்" என்ற இந்த (விடையைத்) தானே கூற விரும்பியவராய்ப் பகவான் அருளிச்செய்யலானார்:

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுற்றார்:

௧. பார்த்த! என்னிடத்து மனம்பற்றியவனாய்,என்னையே அடைக்கலமாகக் கொண்டவனாய் யோகத்தைக் கூடுகிற(நீ),ஸம்சயமில்லாது என்னை முழுதும் எவ்வாறு அறிவாயோ, அதனைக் கேள்.

என்னிடத்து - (இனிக்) கூறப்படும் விசேஷங்களையுடைய பரமேச்வரனிடத்து. யோகத்தைக்கூடுகிற - மனம் ஒருநிலைப்படுதலைச் செய்கின்ற.என்னையே - பரமேச்வரனையே. எவனொருவன் ஒருபுருஷார்த்தத்தை வேண்டுகிறவனோ, அவன் அதற்கு ஸாதநமாகிய அக்நிஹோத்ரம்முதலிய கர்மத்தையாயினும், தவத்தையாயினும், தாநத்தையாயினும், (ஏதாவது) ஒன்றை அடைக்கலமாக அடைகிறான். இந்தயோகியோ, என்னையே அடைக்கலமாக அடைகிறான் ; மற்றைய வேறுஸாதநங்களை விட்டு, என்னிடத்தேயே மனம்பற்றியவனாகிறான். எவன் (என்னிடம் இப்படி மனம்பற்றிய

மநுஷ்யாணாம் மத்யே ஸஹஸ்ரேஷு அநேகேஷு கஶ்சித் யததி ப்ரயத்நம் கரோதி ஸித்தயே ஸித்த்யர்த்தம் । தேஷாம் யததாமபி ஸித்தாநாம்— ஸித்தா ஏவ ஹி தே யே மோக்ஷாய யதந்தே, தேஷாம்—கஶ்சித் ஏவ ஹி மாம் வேத்தி தத்த்வத: யதாவத் ॥ ३ ॥

ஶ்ரோதாரம் ப்ரரோசநேந அபிமுகீக்ருத்யா஽஽ஹ—

௪. பூமிராபோ஽நலோ வாயு: கம் மநோ புத்திரேவ ச ।
அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா ॥

'பூமி:' இதி ப்ருதிவீதந்மாத்ரம் உச்யதே, ந ஸ்தூலா, 'பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா' இதி வசநாத் । ததா அபாதயோ஽பி தந்மாத்ராண்யேவ உச்யந்தே—ஆப: அநல: வாயு: கம் । 'மந:' இதி மநஸ: காரணம் அஹங்காரோ க்ருஹ்யதே । 'புத்தி:' இதி அஹங்காரகாரணம் மஹத்தத்த்வம் । அஹங்கார: இதி அவித்யாஸம்யுக்தம் அவ்யக்தம் । யதா விஷஸம்யுக்தம் அந்நம் விஷம் உச்யதே ஏவம் அஹங்காரவாஸநாவத் அவ்யக்தம் மூலகாரணம் அஹங்கார இத்யுச்யதே, ப்ரவர்தகத்வாத் அஹங்காரஸ்ய । அஹங்கார ஏவ ஹி ஸர்வஸ்ய ப்ரவ்ருத்திபீஜம்

பலஆயிரம் மனிதர்களுள் ஒருவன் ஸித்திக்காக[ஞானமுண்டாதற்காக]முயற்சி செய்கிறான். எவர்கள் முக்திக்காக முயலுகின்றார்களோ, அவர்கள் ஸித்தர்கள்தான் [ஞானத்தை அடைந்தவர்கள்தான்]. (அடையப்போகிறவர்களை அடைந்தவர்கள் என்பது உபசாரவழக்கு.) முயன்று ஸித்தர்களான அவர்களுள்ளும் (எவனோ) ஒருவன்தான் என்னை உள்ளபடி அறிகின்றான். (௩)

பகவானுடைய பிரகிருதியினின்றும் பிரபஞ்சம் பரிணமித்தல்.

[பரிணமித்தல் - பால் தயிராவதுபோல விகாரப்படுதல்.]

(பகவான் தன்னுடைய உபதேசத்திலே)ருசியை உண்டாக்குவதனால், கேட்பவனை ஸந்நத்தமாகச் செய்துகொண்டு கூறுகிறார் :

௪. **என்னுடைய இந்தப் பிரகிருதியேதான் நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாசம், மனம், புத்தி, அஹங்காரம் என எட்டுவகையாகப் பிரிந்துளது.**

'நிலம்' என்பதற்கு - நிலத்தின் தந்மாத்திரத்தை உரைக்க. (இங்கே அதனால் குறிப்பிடப்பட்டது) - **" பிரகிருதி...எட்டுவகையாகப் பிரிந்துளது "** என்னும் திருவாக்கினால், ஸ்தூலமான(பிருதிவி)அன்று. அவ்வண்ணமே, நீர்முதலியவற்றிற்கும் (அதாவது)**நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாசம்** என்றவற்றிற்கும் - தந்மாத்திரங்களையே உரைக்க. (தந்மாத்திரமென்பது - மஹாபூதங்களுடைய மிக்க நுண்ணிய நிலை.)**'மனம்'** என்பதற்கு - மனத்தின் காரணமாகிய அஹங்காரத்தைக் கொள்க. **'புத்தி'**என்பது - அஹங்காரத்தின் காரணமாகிய மஹத்தத்துவம். **'அஹங்காரம்'** என்பது - அவித்யையோடுகூடிய [அவித்யைவடிவமான]அவ்யக்தம். விஷத்தோடுகூடிய சோற்றை விஷம் என்று சொல்வதுபோல, அஹங்காரத்தின் வாஸனையோடு கூடியதாய் முதற்ச... மாய்நிற்கும் அவ்யக்தமானது - அஹங்காரம் எனப்படுகின்றது ; (ஸகலமும்)... படுதற்கு அஹங்காரம் காரணமாதலின். அஹங்காரமேயன்றோ ஸகலமும் ...

यस्मात् तस्मात्—

७. मत्तः परतरं नान्यत् किञ्चिदस्ति धनञ्जय ।
मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव ॥

मत्तः परमेश्वरात् परतरम् अन्यत् कारणान्तरं किञ्चित् नास्ति न विद्यते, अहमेव जगत्कारणमित्यर्थः, हे धनञ्जय । यस्मात् एवं तस्मात् मयि सर्वाणि भूतानि सर्वम् इदं जगत् प्रोतम् अनुस्यूतम् अनुगतं ग्रथितम् इत्यर्थः, दीर्घतन्तुषु पटवत्, सूत्रे च मणिगणा इव ॥ ७ ॥

केन केन धर्मेण विशिष्टे त्वयि सर्वमिदं प्रोतम् इति? उच्यते—

८. रसोऽहमप्सु कौन्तेय प्रभास्मि शशिसूर्ययोः ।
प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः खे पौरुषं नृषु ॥

रसः अहम्, अपां यः सारः स रसः, तस्मिन् रसभूते मयि आपः प्रोता इत्यर्थः । एवं सर्वत्र । यथा अहम् अप्सु रसः, एवं प्रभा अस्मि शशिसूर्ययोः । प्रणवः ओंकारः सर्ववेदेषु, तस्मिन् प्रणवभूते मयि सर्वे वेदाः प्रोताः । तथा खे आकाशे शब्दः सारभूतः, तस्मिन् मयि खं प्रोतम् । तथा पौरुषं पुरुषस्य

ஆதலால்,

எ. *தநஞ்ஜய ! என்னைக்காட்டிலும் மேலானது வேறொன்றும் இல்லை. நூலிலே ரத்நவரிசைகள்போல, என்னிடத்திலே இதெல்லாம் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன.*

பரமேச்வரனை என்னைக்காட்டிலும் வேறுகாரணம் ஒன்றுமில்லை : நானே தான் ஜகத்திற்குக் காரணம் என்றபடி. இவ்வாறிருத்தலால், என்னிடத்து ஸகலபூதகளும் இந்த ஸகலஜகத்தும், நீண்ட நூல்களிலே ஆடைகள் போலவும், நூலிலே ரத்நவரிசைகள் போலவும் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன : பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன, தொடரப்பெற்றிருக்கின்றன, தொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது பொருள். (எ)

எங்கும் வியாபகமான ஈச்வரத்தன்மை.

எந்தெந்தத் தன்மையையுடைய உங்களிடத்து, இதெல்லாம் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது ?—கூறுவோம் :

அ. *கௌந்தேய ! யான் நீரினுள் சுவையாகவும், சந்திரஸூர்யர்களுள் வெளிச்சமாகவும், எல்லா வேதங்களுள் ஓங்காரமாகவும், ஆகாசத்தினுள் ஓசையாகவும், மனிதர்களுள் மானிடத்தன்மையாகவும் இருக்கிறேன்.*

நீரினுள் எது ஸாரமோ, அது சுவை. அந்தச்சுவையாகவுள்ள என்னிடத்து, நீரானது கோக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது பொருள். இவ்வண்ணமே எங்கும் (உரைத்துக்கொள்க). நான் நீரினுள் சுவையாக(இருப்பது)போல, சந்திரஸூர்யர்களுள் ஒளியாக இருக்கின்றேன். எல்லாவேதங்களுள்ளும் ஓங்காரமாக(இருக்கின்றேன்) : அந்த ஓங்காரமாகவுள்ள என்னிடத்து ஸகலவேதங்களும் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வண்ணமே, ஆகாசத்தினுள் ஸாரமாகிய ஒலியாக(இருக்கிறேன்) : அந்த (வடிவமாயுள்ள) என்னிடத்து ஆகாசம் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறே, (ஒருவனுக்குத் தான்)மனிதன் என்னும் எண்ணம் எதனால் (உண்டாகின்றதோ, அந்த)

௧௧. 𑌬𑌲𑌂 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥

𑌬𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌓𑌜𑌃 𑌬𑌲𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌂, 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌬𑌲𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂, 𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑍌—𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾 𑌅𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁, 𑌰𑌾𑌗𑍋 𑌰𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁— 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌬𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿; 𑌨 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑌾𑌗𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌮𑌃, 𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃, 𑌸 𑌕𑌾𑌮𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌹𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥ ௧௧ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௧௨. 𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 ।
𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑌿 ॥

𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃, 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌃 𑌰𑌜𑍋𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚, 𑌯𑍇 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌦𑌧𑍀𑌨𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑌃, 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌯𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌶𑌾𑌃 𑌮𑌦𑌧𑍀𑌨𑌾𑌃 ॥ ௧௨ ॥

---

௧௧. பரதரிற் சிறந்தோனே! மற்றும், யான் ஸாமர்த்தியவான்களுள் அவாவும் பற்றும் ஒழிந்த ஸாமர்த்தியமாகவும், பிராணிகளுள் தருமத்திற்கு விரோதமில்லாத ஆசையாகவும் இருக்கின்றேன்.

அவா என்பது - (இந்திரியங்களோடு) கூட்டரவுப்படாத [அடையாத] பொருள்களின்மேல் ஆசை ; பற்று என்பது - அடைந்தபொருள்களிலே உருசி. நான், அவையிரண்டும் இல்லாததாய், உடம்புமுதலியவற்றைமாத்திரம் தாங்குதற்கு வேண்டிய ஸாமர்த்தியமாக இருக்கின்றேன் ; ஆனால், ஸம்ஸாரிகளுடைய அவாவிற்கும் பற்றுக்கும் காரணமான (திறமை) எதுவோ, (அது) அன்று. மேலும், பிராணிகளிடத்து, நூற்கொள்கையொடு மாறுபடாத ஆசை எதுவோ அதுவாக, உதாரணமாக, உடம்பைக்காத்தல்முதலியவற்றிற்குமாத்திரம் வேண்டியதாய், (உணவைப்) புசித்தலையும், (ஜலம்)குடித்தலையும், மற்றுமிவைபோன்றவற்றையும்பற்றிய ஆசையாக இருக்கின்றேன். (௧௧)

மேலும்,

௧௨. ஸாத்விகமான பொருள்கள் எவையோ, ராஜஸமும் தாமஸமுமான(பொருள்கள்) எவையோ, அவை என்னிடமிருந்தே(தோன்றியவை)என்று அறிந்துகொள். ஆனால், நான் அவற்றினிடத்து (இல்லை) ; அவை என்னிடத்து (உள்ளன).

ஸாத்விகம் - ஸத்துவகுணத்தாலானது. ராஜஸம்-ரஜோகுணத்தாலானது. தாமஸம் - தமோகுணத்தாலானது. பிராணிகளுடைய தமது கர்மவசப்படி ஸாத்விகமாகவும், ராஜஸமாகவும், தாமஸமாகவுமுள்ள எந்தெந்தப் பொருள்கள் உண்டாகின்றனவோ, அவற்றையெல்லாம் என்னிடமிருந்தே உண்டானவையாக இவ்வாறு தெரிந்துகொள். இப்படி அவை என்னிடமிருந்து உண்டாகின்றனவாயினும், ஸம்ஸாரிகள் (இருப்பது)போல நான் அவற்றைச் சார்ந்து, அவற்றிற்கு வசமாக இருக்கின்றேனில்லை. மற்று, அவை எனக்கு வசமாக என்னைச் சார்ந்துள்ளன. (௧௨)

𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌮𑍋𑌹𑌿𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿; 𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௪ ॥

𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௫. 𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾𑌽𑌪𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌧𑌮𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 । 𑌤𑍇 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌹𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌮𑍁𑌷𑌿𑌤𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌨𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௫ ॥

𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃—

௧௬. 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌆𑌰𑍍𑌤𑍋 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌚 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌕𑍃𑌤𑌿𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑌿𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃

ஆதலால், அது இவ்வாறுள்ளவளவிலே, எவர்கள் ஸகலகர்மங்களையுந் துறந்து, மாயையையுடையவனும் தமது[அவர்களது]ஆத்மாவாகவுள்ள என்னையே எவ்வகையினாலும் அடைகிறார்களோ, அவர்கள் எல்லாப்பிராணிகளையும் மயக்குகின்ற இம்மாயையைக் கடந்துநிற்கிறார்கள் : அவர்கள் ஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் விடுபடுகிறார்கள் என்பது பொருள். (௧௪)

உன்னை அடைந்தவர்கள் இம்மாயையைக் கடந்துவிடுகிறார்களானால், எதனால் உன்னையே எல்லாரும் அடைவதில்லை என்பது?—கூறுவோம் :

௧௫. மாயையினால் அறிவு அபகரிக்கப்பட்டு, அஸுரத்தன்மையை அடைந்து, மனிதர்களுள் கடைப்பட்டவராய்த் தீவினைகளைச் செய்யும் மூடர்கள் என்னை அடைவதில்லை.

என்னை - பரமேச்வரனை. அபகரிக்கப்பட்டு - கவரப்பட்டு. அஸுரத்தன்மையை - ஹிம்ஸை, பொய், முதலாகியதை. (௧௫)

பக்தர்கள் நான்கு வகை.

மற்று, நல்வினைகளையுடைய மானிடோத்தமர்கள் எவரோ, (அவர்கள் என்னை வழிபடுகிறார்கள்) :

௧௬. பரதரிற் சிறந்த அர்ஜுந! துயருற்றவனும், (உண்மையினை)அறிய விரும்புவோனும், பொருளைவேண்டுவோனும், ஞானியுமாகிய நால்வகையான நல்லஜனங்கள் என்னைத் தொழுகிறார்கள்.

நல்ல - நல்வினைகளையுடைய. துயருற்றவன் - துன்பத்தால் கவரப்பட்டவன்,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௧௯. [illegible]

[illegible]

[illegible]

பின்னும் ஞானியைப் புகழ்கின்றார் :

௧௯. பல பிறவிகளுடைய முடிவிலே, ஞானியானவன் "எல்லாம் வாஸு-தேவன்" என்று என்னை அடைகிறான். அந்த மஹாத்மா கிடைப்பதற்கு மிக்க அருமை.

ஞானத்திற்கு வேண்டிய (நல்ல) வாஸனை (உண்டாவதற்கு) இடமாயுள்ள பலஜன்மங்களின் முடிவிலே ஞானத்தின் பரிபக்குவத்தை அடைந்தவன் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகிய வாஸுதேவனான என்னை அடைகிறான்.—எவ்வாறு?—"எல்லாம் வாஸுதேவன்" என்று. எவன் எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாகவுள்ள என்னை இவ்வாறு அடைகின்றானோ, அவன் மஹாத்மா [யாவற்றிலும் மேலான வைபவத்தைப் பெற்றவன்.—ஆ.] அவனுக்கு ஒப்பாகவாயினும், உயர்வாகவாயினும் வேறொருவன் இல்லை. ஆகவே, (அவன்) கிடைப்பதற்கு மிக்க அருமை. "மனிதர்களுடைய (எத்தனையோ) ஆயிரக்கணில், (ஒருவன் முக்தி கைகூடுதற்காக முயலுகின்றான்)" (௭-௩) எனக் கூறப்பட்டுள்ளதன்றோ.

ஆத்மைவ ஸர்வம் வாஸுதேவ இத்யேவம் அப்ரதிபத்தௌ காரணம் உச்யதே—

௨௦. காமைஸ்தைஸ்தைர்ஹ்ருதஜ்ஞாநா: ப்ரபத்யந்தேऽந்யதேவதா: ।
தம் தம் நியமமாஸ்தாய ப்ரக்ருத்யா நியதா: ஸ்வயா ॥

காமை: தை: தை: புத்ரபஶுஸ்வர்காதிவிஷயை: ஹ்ருதஜ்ஞாநா: அபஹ்ருதவிவேகவிஜ்ஞாநா: ப்ரபத்யந்தே அந்யதேவதா: வாஸுதேவாத் ஆத்மந: அந்யா: தேவதா: தம் தம் நியமம் தேவதாராதநே ப்ரஸித்தோ யோ யோ நியம: தம் தம் ஆஸ்தாய ஆஶ்ரித்ய ப்ரக்ருத்யா ஸ்வபாவேந ஜந்மாந்தரார்ஜிதஸம்ஸ்காரவிஶேஷேண நியதா: நியமிதா: ஸ்வயா ஆத்மீயயா ॥ ௨௦ ॥

தேஷாம் ச காமிநாம்—

௨௧. யோ யோ யாம் யாம் தநும் பக்த: ஶ்ரத்தயார்சிதுமிச்சதி ।
தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ஶ்ரத்தாம் தாமேவ விததாம்யஹம் ॥

யோ ய: காமீ யாம் யாம் தேவதாதநும் ஶ்ரத்தயா ஸம்யுக்த: பக்தஶ்ச ஸந் அர்சிதும் பூஜயிதும் இச்சதி, தஸ்ய தஸ்ய காமிந: அசலாம் ஸ்திராம் ஶ்ரத்தாம் தாமேவ விததாமி ஸ்திரீகரோமி ॥ ௨௧ ॥

யயைவ பூர்வம் ப்ரவ்ருத்த: ஸ்வபாவதோ யோ யாம் யாம் தேவதாதநும் ஶ்ரத்தயா அர்சிதும் இச்சதி—

மூடர்கள் வேறுதெய்வங்களை வழிபடுகிறார்கள்.

"ஸகலமும் வாஸுதேவனாகிய ஆத்மாதான்" என்னும் ஞானமுண்டாகாததற்குக் காரணம் கூறப்படுகின்றது :

௨௦. அந்தந்த ஆசைகளால் அறிவு அபகரிக்கப்பட்டவர்கள் அந்தந்த நியமத்தைக் கைப்பற்றி, தம்முடைய இயற்கையினாலே நியமிக்கப்பட்டவராய் வேறுதெய்வங்களை அடைகிறார்கள்.

மக்கள், பசு, ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றைப்பற்றிய அந்தந்த ஆசைகளால் அபகரிக்கப்பெற்ற விவேகசக்தியையுடையவர்கள்,—(வேறு)தெய்வங்களை ஆராதித்தற்கு அமைந்த நியமம் எதெதுவோ, அதனைக் கைக்கொண்டு, தமது ஸ்வபாவத்தினாலே= முந்தின பிறவிகளில் ஸம்பாதித்துவைக்கப்பட்ட (அந்தந்தச்) சிறப்புவாஸனையினாலே அ. .க்கி ஆளப்பட்டவராய், ஆத்மாவாகிய வாஸுதேவனைக்காட்டிலும் வேறாய் தெய் .் தொழுகிறார்கள். (௨௦)

தக் காமிகளுள் [ஆசையுள்ளவர்களுள்],

௨௧. எந்தெந்த பக்தன் எந்தெந்த வடிவத்தை நம்பிக்கையோடு பூஜிக்கக் .வனவனுக்கு நான் அதே நம்பிக்கையை அசையாததாகச் செய்கின்

...ன் எந்தெந்த தேவதாமூர்த்தியை நம்பிக்கையோடும் ..ரும்புகின்றானோ, அந்தந்தக் காமிக்கு அதே ..சய்கின்றேன். (௨௧)

..) இவ்வாறு முன்னமே இயற்கையாகத் ..த ஆராதிக்க விரும்புகின்றானோ,

௨௨. ஸ தயா ஶ்ரத்தயா யுக்தஸ் தஸ்யாராதநமீஹதே ।
லபதே ச தத: காமாந் மயைவ விஹிதாந் ஹி தாந் ॥

ஸ தயா விஹிதயா ஶ்ரத்தயா யுக்த: ஸந் தஸ்யா: தேவதாதந்வா: ஆராதநம் ஸமாராதநம் ஈஹதே சேஷ்டதே । லபதே ச தத: தஸ்யா: ஆராதிதாயா: தேவதாதந்வா: காமாந் ஸங்கல்பிதாந் மயைவ பரமேஶ்வரேண ஸர்வஜ்ஞேந கர்மபலவிபாகஜ்ஞதயா விஹிதாந் நிஶ்சிதாந் தாந், ஹி யஸ்மாத் தே பகவதா விஹிதா: காமா: தஸ்மாத் தாந் அவஶ்யம் லபத இத்யர்த: ।

‘ஹிதாந்’ இதி பதச்சேதே ஹிதத்வம் காமாநாம் உபசரிதம் த்ரஷ்டவ்யம்; ந ஹி காமா ஹிதா: கஸ்யசித் ॥ ௨௨ ॥

யஸ்மாத் அந்தவத்ஸ்வல்பபலப்ரதாராதநா அவிவேகிந: காமிநஶ்ச தே, அத:—

௨௩. அந்தவத்து பலம் தேஷாம் தத்பவத்யல்பமேதஸாம் ।
தேவாந்தேவயஜோ யாந்தி மத்பக்தா யாந்தி மாமபி ॥

---

௨௨. அவன் அந்நம்பிக்கையோடு கூடியவனாய் அதனுடைய பூஜையை மேற்கொள்ளுகிறான்; உண்மையிலே என்னாலேயே அமைக்கப்பட்ட அந்த விரும்பிய பொருள்களை அதனிடத்தினின்றும் பெறுகிறான்.

அவன் என்றால் நியமிக்கப்பட்ட அந்நம்பிக்கையோடு கூடியவனாய் அந்த தேவதாமூர்த்தியினுடைய உபாஸனையைச்செய்துநிறைவேற்றுகிறான். (நான்) கர்மமும் அதன்பயனுமாகிய இவற்றின் பாகுபாட்டை அறிந்துள்ளமையால், முற்றுமுணர்ந்த பரமேச்வரனை என்னாலேயே அமைக்கப்பட்ட அந்தக் காமங்களை = (அவன்) அடையவிரும்பிய பொருள்களை(த் தான்)ஆராதித்த அந்த தேவதாமூர்த்தியினின்றும் பெறுகிறான். அந்தக்காமங்கள் பகவானாலேயே நியமிக்கப்பட்டனவாதலால், அவற்றை(அவன்)அவச்யம் அடைகிறான் என்பது பொருள். [ஒருவன் எப்பொருளை வேண்டி வேறுதெய்வத்தை உபாஸிக்கின்றானோ, அப்பொருள் அவனது உபாஸனையின் பயனும் என்க. இனி, இன்னதற்கு இன்னது பயன் என்று அமைப்பவனும் அப்பயனை அளிப்பவனும், முற்றுமுணர்ந்த ஸர்வேச்வரனை பகவானாதலால், அந்த வேறுதெய்வத்தினுள்ளும் அந்தர்யாமியாகவுள்ள அப்பகவான்,—அவன்வேண்டின பொருள்களை அவனுடைய உபாஸனைக்குத் தக்கவாறு தானே அமைத்து, ஆனால் தானே நேராக அல்லாமல் அத்தெய்வத்தின்மூலமாகவே கொடுத்தருளுகிறான் என்பது தேர்ந்த கருத்து. பின்வரும் சுலோகத்தின் பாஷ்யத்தையும் பார்க்க.]

“ஹிதாந்” என்று பதம்பிரித்தால், (‘நலமான காமங்களை’ என்று பொருள் படும்; படவே,)காமங்கள் நலமானவை என்பதை உபசாரவழக்காகக்கொள்ளவேண்டும். காமங்கள் (தீங்கானவையேயன்றி)ஒருவனுக்கும் நலமானவையல்லவன்றோ. (௨௨)
(ஆகவே, அதனை உபசாரவழக்காகவும் கொள்ளப்படாதென்க.)

அவர்கள் முடிவுள்ள(பயனைப் பெறுதற்கான)வழியிலே முயல்பவராயும், விவேகமில்லாதவராயும், காமிகளாயும் இருக்கிறார்கள் ஆதலால், அவர்கட்கு அப்பயன் முடிவுள்ளதாகவே ஆகின்றது;

௨௩. அற்பபுத்தியுடைய அவர்கட்கு அப்பயன் முடிவுள்ளதாகவே ஆகின்றது; தேவதைகளை ஆராதிப்பவர்கள் தேவதைகளை அடைகிறார்கள். என்னுடைய பக்தர்கள் என்னையும் அடைகிறார்கள்.

[illegible]

உச. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (உக)

[illegible]

வோம்:

உரு. என்னுடைய [illegible] அறியாத [illegible] (இந்திரியங்களுக்குப்) புலப்படாத [illegible] (அவற்றிற்குப்) புலப்படாததால் [illegible] (யோகமாயை) [illegible]

[illegible]

[illegible] (உரு)

[illegible]ந்து யோகமாயையும், மயக்கமும் காரணம்

[illegible] நிலையது என்பது?—கூறுகிறோம்:

௨௫. நாஹம் ப்ரகாஶஸ்ஸர்வஸ்ய யோகமாயாஸமாவ்ருத: |
மூடோऽயம் நாபிஜாநாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம் ||

[illegible]

௨௬. வேதாஹம் ஸமதீதாநி வர்த்தமாநாநி சார்ஜுந |
பவிஷ்யாணி ச பூதாநி மாம் து வேத ந கஶ்சந ||

[illegible]

௨௫. யோகமாயையினால் நன்கு மூடப்பட்டுள்ள யான் எல்லோர்க்கும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுகிறேனில்லை. இந்த மயங்கிய உலகமானது என்னை, பிறப்பில்லாதவனாகவும் அழிவில்லாதவனாகவும் அறிகிறதில்லை.

நான் எல்லோருக்கும் வெளிப்படையாக(க் காணப்படுகிறேன்) இல்லை: என்னுடைய பக்தர்களான சிலர்க்கே யான் வெளிப்படையாக இருக்கிறேன் என்பது கருத்து. யோகம் - (முக்)குணங்களின் சேர்க்கை. அதுதான் - மாயை என்பது. யோகமாயை - யோகமாயை. அந்த யோகமாயையினால் (யான்) நன்கு மூடப்பட்டுள்ளேன்: மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றேன் என்றபடி. ஆதலால்தான், மயக்கமுற்ற இவ்வுலகம் என்னை, பிறப்பில்லாதவனாகவும் அழிவில்லாதவனாகவும் அறிவதில்லை. (௨௫)

உலகமானது எந்த யோகமாயையினால் மூடப்பட்டுள்ள என்னை அறிவதில்லையோ, அந்த யோகமாயையானது என்னுடையதாயிருக்குமளவிலே, (அந்த)மாயையையுடைய ஈச்வரனை என்னுடைய அறிவைத் தடுக்கமுடியாது. உதாரணமாக, (உலகத்திலே இந்திரஜால)மாயையையுடைய வேறொருவனுக்குங்கூட (அவனுடைய அவ்விந்திரஜால)மாயையானது (அவனது அறிவைத் தடுத்து மயக்காது). அதுபோல என்க. இவ்வாறிருத்தலால்,

௨௬. அர்ஜுன! சென்றுபோயினவையும், நிகழ்கின்றவையும், வரப்போகின்றவையுமான பொருள்களை யான் அறிவேன். என்னையோ ஒருவனும் அறிவதில்லை.

என்னையே அடைக்கலமாகக்கொண்ட என்பக்தனொருவனைத் தவிர (வேறு) எவனும் என்னை அறியமாட்டான். என்னுடைய உண்மையை அறிவதில்லை; அதனால்தான் என்னை வழிபடுவதில்லை.

[illegible]

விஜ்ஞானயோகம்.

[illegible]

உஅ. [illegible]

[illegible]

ளயுள்ள ஆத்மாவினிடத்து அறிவு உண்டாகமாட்டாதென்று கூறவும் வேண்
- ? ஆகவே, பரதகுலத்தில் தோன்றிய பரந்தப ! பிறக்கும்பொழுதே(யே) ஸக
ராணிகளும் மயக்கப்பட்டு, (அந்த) மயங்கிய நிலையை அடைகின்றன. பிறக்
எந்தப்பிராணிகளும் மயக்கத்திற்கு வசமாகியே பிறக்கின்றனஎன்பது கரு
இவ்வாறுள்ளதனுல், அந்த த்வந்தமயக்கத்தால் அறிவு தடைப்பட்டு மயக்கப்
ற ஸகலபூதங்களும் ஆத்மாவாகவுள்ள என்னை அறிவதில்லை ; ஆதலால்தான்,
ா ஆத்மாவாகத்தொழுவதில்லை. (உஎ)

பகவானை வழிபடுதல் ப்ரஹ்மாநுபவஞானத்தைக் கொடுக்கும்.

ஆனுல், எவர்கள் இந்த த்வந்தமயக்கத்தால் விடப்பட்டவராய் உங்களை அறி
ஆத்மாவாக சாஸ்திரப்படி தொழுகிறுர்கள் ?—என்னும் (வினுவிற்கு) எதிர்பார்க்
ட்ட விஷயத்தை [விடையை] உணர்த்தும்பொருட்டுக் கூறுகிறுர் :

**உஅ. ஆனுல், நல்வினையுடைய எந்த ஜனங்களுக்குப் பாவமானது முடிவை
ந்துள்ளதோ, அவர்கள் த்வந்தமயக்கத்தால் விடப்பட்டவராய் த்ருடமான விரத
ரவராய் என்னை வழிபடுகிறுர்கள்.**

ஆனுல், சித்தசுத்திக்குக் காரணமான நல்வினையானது எந்த ஜனங்கட்கு
ரதோ, அவர்களுடைய பாவமானது பெரும்பாலும் முடிந்து தேய்ந்துள்ளது.
கள் கீழ்க்கூறிய த்வந்தமயக்கத்தால் விடப்பட்டவராய் த்ருடவிரதராய் என்னைப்
ரத்மாவாகத் தொழுகிறுர்கள். எல்லாவற்றையும் முற்றத் துறத்தலென்னும்
த்தோடு, "பரம்பொருளின் உண்மை இப்படித்தான் உள்ளது, வேறுவிதமாக
ல" என இவ்வாறு அநுபவஅறிவை நிச்சயித்துக்கொண்டவர்கள் - த்ருடவிரதர்
எனப்படுகிறுர்கள். (உஅ)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] அவர்கள் [illegible] அறிகிறார்கள்.

[illegible]

௩௦. எவர்கள் என்னை அதிபூதத்தோடும் அதிதைவத்தோடும் கூடியவனாகவும் அதியஜ்ஞத்தோடு கூடியவனாகவும் அறிகிறார்களோ, அவர்கள் மரணகாலத்திலும் மனம் ஒருமித்தவர்களாய் என்னை அறிகிறார்கள்.

ஸ்ரீமத்பகவத்கீதையிலே, [illegible] உபநிஷத்துக்களிலே, பிரம்மவித்தையிலே, [illegible] யோகசாஸ்திரமாக இருக்கிற ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்திலே ஞானவிஜ்ஞான யோகமென்னும் ஏழாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

(எட்டாம் அத்தியாயத்தைப் பார்க்க.) (௩௦)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

𑌅𑌥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

'𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌬𑍀𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌯 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

க. 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌕𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌅𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

உ. 𑌅𑌧𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌚 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥

𑌏𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

௩. 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑍂𑌤𑌭𑌾𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌕𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 ॥

எட்டாவது அத்தியாயம் : அப்யாஸயோகம்.

சித்தம் ஒருநிலைப்பட்டு அறியவேண்டிய பொருள்கள் ஏழ.

பகவான், அர்ஜுனன் வினவுதற்குக் காரண(மான விஷய)ங்களை " அவர்கள் அந்த ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறார்கள் " (௭-௨௯) என்பதுமுதலியவற்றால் உபதேசித் தருளினார். ஆகவே, அர்ஜுனன் அவற்றைக் கேட்கும்பொருட்டுக் கூறலாயினன் :

அர்ஜுனன் சொல்லுற்றான் :

க. புருஷோத்தம ! (க) அந்த ப்ரஹ்மமென்பது யாது ? (உ) அத்யாத்மமென் பது யாது ? (௩) கர்மமென்பது யாது ? (௪) அதிபூதமென்றதும் யாது ? (௫) எதனை அதிதைவம் என்கிறார்கள் ?

உ. மதுஸூதந ! (௬) அதியஜ்ஞமென்பது இங்கு இச்சரீரத்தில் யாது ? எவ் வாறுள்ளது ? (௭) அன்றியும், மனம் ஒருநிலைப்பட்டவர்களாலே சாகும்ஸமயத்திலும் நீங்கள் எவ்வாறு அறியத்தக்கவ ராகிறீர் ?

இவ்வினாக்களை நிச்சயித்தற்காக [அவற்றின் விடைகளை உறுதியாக உணரும் பொருட்டு] ஸ்ரீபகவான் அருளிச்செய்யலானார் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுற்றார் :

௩. (க) ப்ரஹ்மமென்பது அழியாதது, (யாவற்றினும்) மேலானது. ஹ்ம)ஸ்வரூபத்தை அத்யாத்மம் என்கிறார்கள். (௩) கர்மமென்னும்பெயருடை ங்களாகிய பொருள்கட்கு உத்பத்தியைச் செய்யும் தியாகம்[யாகம், தாநம், என்க.]

௪. अधिभूतं क्षरो भावः पुरुषश्चाधिदैवतम् ।
अधियज्ञोऽहमेवात्र देहे देहभृतां वर ॥

௫. अन्तकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरम् ।
यः प्रयाति स मद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ॥

अक्षरं न क्षरतीति अक्षरं परमात्मा, 'एतस्य वा अक्षरस्य प्रशासने गार्गि' इति श्रुतेः। ओंकारस्य च 'ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म' इति परेण विशेषणादग्रहणम्। परमम् इति च निरतिशये ब्रह्मणि अक्षरे उपपन्नतरं विशेषणम्। तस्यैव परस्य ब्रह्मणः प्रतिदेहं प्रत्यगात्मभावः स्वभावः स्वो भावः स्वभावः अध्यात्मम् उच्यते। आत्मानं देहम् अधिकृत्य प्रत्यगात्मतया प्रवृत्तं परमार्थब्रह्मावसानं वस्तु स्वभावः अध्यात्मम् उच्यते अध्यात्मशब्देन अभिधीयते। भूतभावोद्भवकरः भूतानां भावः भूतभावः, तस्य उद्भवः भूतभावोद्भवः, तं करोतीति भूतभावोद्भवकरः, भूतवस्तूत्पत्तिकर इत्यर्थः। विसर्गः विसर्जनं देवतोद्देशेन चरुपुरोडाशादेः द्रव्यस्य परित्यागः; स एष विसर्गलक्षणो यज्ञः कर्मसंज्ञितः कर्म-

---

௪. (௪) அதிபூதமென்பது அழியும் பொருள். (௫) அதிதைவமென்பது புருஷன். உடம்பையுடையவரில் உத்தம! (௬) அதியஜ்ஞமென்பது இச்சரீரத்தில் நானேதான்.

௫. (௭) எவன்சாகும்ஸமயத்திலும் என்னையே நினைக்கின்றவனாய்ச் சரீரத்தை விட்டுப் போகின்றானோ, அவன் என்நிலையை அடைகின்றான். இதிற் சந்தேகமில்லை.

(க) அழியாததென்பது - அக்ஷரம். (அது) பரமாத்மா ; (என்பதை,) " கார்க்கி ! இந்தஅழியாப்பொருளினுடைய கட்டளையிலன்றோ (ஸூர்யனும் சந்திரனும், மண்ணும் விண்ணும் நிலைபெற்றுநிற்கின்றன) " (பி - ௩ - அ - ௯) என்னும்சுருதியினால் (அறிக). " ப்ரஹ்மமாகிய ஓம் என்கிற ஓரக்ஷத்தை " (அ - ௧௩)என(ப்ரஹ்மமென்னும்)வருமொழியினால் ஓங்காரத்தை விசேஷித்தலின், (அக்ஷரம் என்பதற்கு - இங்கே ஓங்காரம் என்று பொருள்)கொள்ளக்கூடாது. அன்றியும், " மேலானது " என்னும் விசேஷணமானது (ஓங்காரம்முதலிய) யாவற்றினும் மேம்பட்ட அழிவிலா ப்ரஹ்மத்தின்விஷயத்திலே நன்றாகப் பொருந்தியுள்ளது.

(உ) அதே பரப்ரஹ்மமானது உடம்புதோறும் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவா[illegible] த்யாத்மம் என்கிறார்கள். (அத்யாத்மம் - உடம்பிலிருப்பது. ஆத்மா - [illegible]ம்.) சரீரத்தைப்பற்றி உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகத் தலைப்பட்டு, முடி[illegible]ான ப்ரஹ்மமாகவேயுள்ள பொருளானது ' அத்யாத்மம் ' என்னும் [illegible]

தகளைக் குறித்து சரு, புரோடாசம்முதலிய ஸ்தாவர ஜங்கமப் பொருள்களை உண்டாக்கு யாகமானது கர்மமென்னும் பெயருடைத்து,

ஶப்³தி³த இத்யேதத் | ஏதஸ்மாத்³தி⁴ பீ³ஜபூ⁴தாத் வ்ருஷ்ட்யாதி³க்ரமேண ஸ்தா²வர-ஜங்க³மாநி பூ⁴தாநி உத்³ப⁴வந்தி || ௩ ||

அதி⁴பூ⁴தம் ப்ராணிஜாதம் அதி⁴க்ருத்ய ப⁴வதீதி | கோऽஸௌ? க்ஷர: க்ஷரதீதி க்ஷர: விநாஶீ, பா⁴வ: யத் கிஞ்சித் ஜநிமத் வஸ்து இத்யர்த²: | புருஷ: பூர்ணம் அநேந ஸர்வமிதி, புரி ஶயநாத் வா புருஷ: ஆதி³த்யாந்தர்க³தோ ஹிரண்யக³ர்ப⁴:, ஸர்வப்ராணிகரணாநாம் அநுக்³ராஹக:, ஸ: அதி⁴தை³வதம் | அதி⁴யஜ்ஞ: ஸர்வயஜ்ஞாபி⁴மாநிநீ விஷ்ணவாக்²யா தே³வதா, 'யஜ்ஞோ வை விஷ்ணு:' இதி ஶ்ருதே: | ஸ ஹி விஷ்ணு: அஹமேவ, அத்ர அஸ்மிந் தே³ஹே யோ யஜ்ஞ: தஸ்ய அஹம் அதி⁴யஜ்ஞ:; யஜ்ஞோ ஹி தே³ஹநிர்வர்த்யத்வேந தே³ஹஸமவாயீ இதி தே³ஹாதி⁴கரணோ ப⁴வதி, தே³ஹப்⁴ருதாம் வர || ௪ ||

அந்தகாலே மரணகாலே ச மாமேவ பரமேஶ்வரம் விஷ்ணும் ஸ்மரந் முக்த்வா பரித்யஜ்ய கலேவரம் ஶரீரம் ய: ப்ரயாதி க³ச்ச²தி, ஸ: மத்³பா⁴வம் வைஷ்ணவம் தத்த்வம் யாதி | நாஸ்தி ந வித்³யதே அத்ர அஸ்மிந் அர்தே² ஸம்ஶய:, யாதி வா ந வா இதி || ௫ ||

ந மத்³விஷய ஏவ அயம் நியம: | கிம் தர்ஹி?—

அதாவது கர்மமென்னும் சொல்லால் கூறப்படுவது. வித்தாயுள்ள இதிலிருந்தன்றோ ஸ்தாவர ஜங்கமப்பொருள்கள் மழைமுதலிய கிரமத்தால் உண்டாகின்றன. (௩ - ௧௪ ஐப் பார்க்க.) (௩)

(௪) அதிபூதமென்பது - பிராணிவர்க்கத்தைப் பற்றிநிற்பது.—அது யாது ?— அழியும் பொருள். (பொருள் -) பிறப்புற்ற எப்பொருளும் என்றபடி.

(௫) புருஷன் - எதையும் நிரம்ப வியாபித்திருப்பவன், அல்லது சரீரத்தில் தங்கியிருப்பவன் : ஸூர்யமண்டலத்திலுள்ள ஹிரண்யகர்ப்பன் : எல்லாப் பிராணிகளுடைய இந்திரியங்கட்கு அருள்புரிபவன் [அவ்விந்திரியங்களைச் செம்மையான நிலையிலே நிறுத்துபவன்]. அவன் - அதிதைவதம் என்க.

(௬) அதியஜ்ஞ மென்பது - "எல்லா யாகங்களையும் அபிமானிக்கின்ற விஷ்ணு வென்னும் தேவதை. (இதனை,) "யஜ்ஞமே விஷ்ணு" (தை - ஸம் - ௧ - எ - ௪) என்னும் சுருதியினால் (அறிக). அந்தவிஷ்ணுவே நான்தான். இச்சரீரத்தில் எந்த யாகம் (உள்ளதோ), அதற்கு நான் யஜ்ஞதேவதை. யாகமானது சரீரத்தால் செய்துமுடிக்கத்தக்கதாதலின், சரீரத்தோடு ஒற்றித்திருப்பதாம்; ஆகவே சரீரத்தை இடமாகக்கொண்டது [அதிலே தங்கியிருப்பது என்றபடி]. (௪)

என்னையே - பரமேச்வரனான விஷ்ணுவையே. என் நிலையை - விஷ்ணுவினுடைய [எங்குமுள்ள பொருளினுடைய] உண்மை நிலையை. இவ்விஷயத்திலே, அடைவானோ அல்லது அடையமாட்டானோ என்னும் சந்தேகமில்லை. (௫)

பகவானை இடைவிடாது தியானித்தல் அவசியம் வேண்டியது.

இவ்வொழுங்கானது என்னைப்பற்றியதுமாத்திர மன்று ; அங்ஙன மென்னவெனில்—

மூ. யம் யம் வாபி ஸ்மரன் பாவம் த்யஜத்யந்தே களேவரம் ।
தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா தத்பாவபாவித꞉ ॥

யம் யம் வாபி யம் யம் பாவம் தேவதாவிஶேஷம் ஸ்மரன் சிந்தயன் த்யஜதி பரித்யஜதி அந்தே ப்ராணவியோககாலே களேவரம் ஶரீரம் தம் தமேவ ஸ்ம்ருதம் பாவம் ஏவ ஏதி நான்யம் கௌந்தேய ஸதா ஸர்வதா தத்பாவபாவித꞉ தஸ்மின் பாவ꞉ தத்பாவ꞉ ஸ பாவித꞉ ஸ்மர்யமாணதயா அப்யஸ்த꞉ யேன ஸ꞉ தத்பாவபாவித꞉ ஸன் ॥ ௬ ॥

யஸ்மாதேவம் அந்த்யா பாவனா தேஹாந்தரப்ராப்தௌ காரணம்—

எ. தஸ்மாத்ஸர்வேஷு காலேஷு மாமனுஸ்மர யுத்ய ச ।
மய்யர்பிதமனோபுத்திர்மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்ஶய꞉ ॥

தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு மாம் அனுஸ்மர யதாஶாஸ்த்ரம் । யுத்ய ச யுத்தம் ச ஸ்வதர்மம் குரு । மயி வாஸுதேவே அர்பிதே மனோபுத்தீ யஸ்ய தவ ஸ த்வம் மய்யர்பிதமனோபுத்தி꞉ ஸன் மாமேவ யதாஸ்ம்ருதம் ஏஷ்யஸி। ஆகமிஷ்யஸி அஸம்ஶய꞉, ந ஸம்ஶய꞉ அத்ர வித்யதே ॥ எ ॥

கிஞ்ச—

அ. அப்யாஸயோகயுக்தேன சேதஸா நான்யகாமினா ।
பரமம் புருஷம் திவ்யம் யாதி பார்தானுசிந்தயன் ॥

சு. கௌந்தேய! (ஒருவன் தனது வாழ்வின்) முடிவிலே எந்தெந்தப் பொருளை நினைந்து சரீரத்தை விடுகின்றானோ, அதனைப்பற்றிய பாவனையை எப்பொழுதும் பாவித்து[ஸம்பாதித்து]க் கொண்டவனாய் அதனையே அடைகிறான்.

பொருளை - (யாதாயினும் ஓர்) சிறப்புத்தெய்வத்தை. முடிவிலே - பிராணன் (உடம்பை விட்டுப்) பிரிந்துபோங்காலத்திலே. அதனையே அடைகிறான் - நினைத்த பொருளையேயன்றி வேறு (பொருளை) அடைவதில்லை. அதனைப்பற்றிய பாவனையை எப்பொழுதும் பாவித்துக்கொண்டவனாய் - (அந்தத் தெய்வவிஷயமான வாஸனையை இடைவிடாது) சிந்தித்துப் பயிற்சிசெய்துகொண்டவனாய். (சு)

கடைசியாயுள்ள எண்ணமானது அடுத்த சரீரத்தை அடைதற்கு இவ்வாறு காரணமாகின்றது [வரும்சரீரம் இன்னதென்பதை நிச்சயப்படுத்துகின்றது]:

எ. ஆதலின், நீ எக்காலங்களிலும் என்னைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்; அன்றியும், போர்புரியவேண்டும். நீ என்னிடத்தே மனத்தையும் புத்தியையும் வைத்தவனாய் என்னையே அடைவாய். ஸம்சயமில்லை.

சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும் - சாஸ்திரப்படி (தியானஞ்செய்யவேண்டும்). போர்புரியவேண்டும் - ஸ்வதருமமாகிய யுத்தத்தையும் செய்யவேண்டும். என்னிடத்தே - வாஸுதேவனிடத்தே. என்னையே அடைவாய் - நீ தியானஞ்செய்தபிரகாரம் என்னையே வந்தடைவாய். இதில் சம்சயமில்லை. (எ)

பகவானைத் தியானஞ்செய்யவேண்டும்.

மேலும்,

அ. பார்த்த! அப்யாஸமென்னும் யோகத்தைக் கூடி வேறொன்றிலும் செல்லாத சித்தத்தோடு திவ்யமான பரமபுருஷனை முறைப்படி தியானிப்பவன் (அப்பரம

[illegible]

க. [illegible]

[illegible]

சித்தத்தை வைத்திருப்பதற்கு இடமாயுள்ள என்னைமாத்திரம்பற்றிய ஒரே எண்ணமானது, இடையே வேறெண்ணம் தோன்றப்பெறாது, அடுத்தடுத்துத் தொடர்ச்சியாக வருவதென்பது - அப்யாஸம். அதுதான் யோகமென்பது. யோகியினுடைய சித்தமானது அதையே மேற்கொண்டது. யாவற்றினும் மேலானவனாய் ஸூர்யமண்டலத்திலுள்ள [அங்கு விசேஷமாக விளங்குகின்ற] புருஷனை, வேறு விஷயங்களிற் செல்லும் வழக்கமில்லாத அந்தமனத்தினால் சாஸ்திரம் ஆசார்யன் இவர்களுடைய உபதேசத்தின்படி தியானஞ்செய்கிறவன், பார்த்த! (அப்புருஷனையே) அடைகிறான். (அ)

இனி, (அவன்) எத்தகைய புருஷனை அடைகிறான் என்பது?—கூறுவோம்:

க. கவியாய்ப், பழம்பொருளாய், ஆளுபவனாய், அணுவைக்காட்டிலும் அணுவாய், ஸகலத்தையும் அமைப்பவனாய், நினைக்கமுடியாத இயல்பினனாய், ஸூர்யனைப் போன்ற ஒளியுள்ளவனாய், இருட்டிற்கு அப்பால் உள்ளவனை எவன் இடைவிடாது தியானிக்கின்றானோ, (அவன் அத்தகைய புருஷனை) அடைகிறான்.

கவி - சென்றவை, வருபவை முதலியவற்றையெல்லாம் அறியுந்தன்மையன், முற்றுமுணர்ந்தவன். **ஆளுபவன்** - ஸகலஜகத்தையும் ஆளுபவன். **ஸகலத்தையும் அமைப்பவன்** - கர்மங்கள், (அவற்றின்)பயன்கள் என்பவற்றையெல்லாம் பிராணிகட்குப் பற்பலவிதமாக வகுத்துக் கொடுப்பவன். இவனுக்கு வடிவம் உள்ளதாயினும், (அது இப்படித்தான் என்று) ஒருவனாலும் நினைக்கவொண்ணாதது. (இவன்) ஸூர்ய

[illegible]

[illegible]

... ஆதித்யவர்ணம் [illegible]

[illegible]

ப்ராணவத்தால் பகவானைத் த்யானித்தல்.

யோகமார்க்கத்தைப் பின்பற்றுதலாலேயே [illegible] —ப்ரஹ்மமானது அடையப்படுகின்றது என இவ்வாறு [illegible] இவைக் கூறுவோம்: (இங்கு இது உணரத்தக்கது:—யோகத்தைத் தருவது [illegible]

உபாயேந ப்ரதிவிவிக்ஷிதஸ்ய ப்ரஹ்மணோ வேதவிதநாதிவிசேஷணவிசேஷ்யஸ்ய ஸங்க்ஷேபேணாபிதானம் கரோதி பகவாந்—

கக. யதக்ஷரம் வேதவிதோ வதந்தி
விசந்தி யத்யதயோ வீதராகா: ।
யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி
தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவக்ஷ்யே ॥

வித்யையேயன்றி யோக மன்று. 223,224 - ஆம் பக்கங்களிலுள்ள குறிப்பைப் பார்க்க. ப்ரஹ்மவித்யை யென்பது - ப்ரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்று என்பதை அநுபவத்தால் காண்பது ; இது, 'தத் த்வமஸி' முதலிய வேதாந்த மஹாவாக்கியங்களால் உண்டாவது. ப்ரஹ்மவித்யை, ப்ரஹ்மஞானம், ஸம்யக்தர்சநம், ஸம்யக்ஞானம், ப்ரஹ்மாத்மைக்ய ஸாக்ஷாத்காரம், பரமார்த்தஞானம், பரமார்த்ததர்சநம் என்பன - ஒருபொருட் சொற்கள் இனி, ஸமாதியானது லயபூர்வக ஸமாதி, பாத[பாய]பூர்வக ஸமாதியென இருவகைத்து. லயம் - ஒடுங்குதல். பாத[பாய]ம் - அழிதல். அவற்றுள், முந்தினது - ஆகாசத்தினுள் காற்றும், காற்றினுள் நெருப்பும், நெருப்பினுள் நீரும், நீரினுள் நிலமுமாக இவ்வாறு அந்தந்தக் காரணத்துள் அந்தந்தக் காரியம் ஒடுங்கிநிற்றலோடு கூடிய ஸமாதி. பிந்தினது - அஜ்ஞானமும் அதன்காரியமும் அழிதலோடு கூடிய ஸமாதி. இவ்விரண்டனுள், யோகநூலார் கொண்டது - லயபூர்வக ஸமாதியாம் ; வேதாந்த நூலார் கொண்டது - பாத[பாய]பூர்வக ஸமாதியாம். லயபூர்வக ஸமாதியிலே 'தத் த்வமஸி' முதலான வேதாந்தமஹாவாக்கியங்களுடைய அர்த்தஞானம் [ப்ரஹ்மவித்யை] இல்லாமையால், காரணகாரியமிரண்டும்[அஜ்ஞானமும் அதன்காரியமும்] அழியவில்லை. ஸுஷுப்தியில்போல அவை ஒடுங்கிநிற்றலால், யோகசாஸ்திரங்கூறுகின்ற லயபூர்வக ஸமாதியானது மீண்டும் பிறவியை விளைக்குமென்க. மற்று, வேதாந்தசாஸ்திரங்கூறுகின்ற பாத[பாய]பூர்வக ஸமாதியோ அப்படியன்று. 'தத் த்வமஸி' முதலான வேதாந்தமஹாவாக்கியங்களாலுண்டாகும் ப்ரஹ்மாத்மைக்ய ஸாக்ஷாத்காரமாகிய ஞாநாக்நியினால் அஜ்ஞானமும் அதன்காரியமுமாகிய காரணகாரிய மிரண்டும் மறுபடியும் முளையாதபடி எரிக்கப்பட்டமையால், பாத[பாய]பூர்வக ஸமாதியானது மீண்டும் பிறவியைக் கொடுக்க இயலாது. இனி, "யோகமார்க்கத்திற் புகுந்த மத்யமாதிகாரியும், ஸாங்க்யமார்க்கத்திற் புகுந்த உத்தமாதிகாரியுமாகிய இருவரும் முறையே தியானயோகத்தின் முதிர்ச்சியினாலும், நிதித்யாஸநத்தின் முதிர்ச்சியினாலும் வேதாந்த மகாவாக்கியங்களினால்தான் மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள் என்பது - உபநிஷத்துக்களின் ரஹஸ்யம்" என்பதை நுட்பமாக ஆராய்ந்துகொள்க.) மீண்டும் (அ - கங) கூறப்படுகின்ற (ப்ரணவமாகிய) உபாயத்தினால் (யோகியானவன்) அடையக்கருதியதாய், வேதத்தை அறிந்தவர்கள் கூறுதல் [வேத்தைஅறிந்வர்களால் "அழியாததாகச் சொல்லப்படுகின்ற" என்பது] முதலானவிசேஷணங்கட்கு விசேஷ்யமாயுள்ள ப்ரஹ்மத்திற்குப் பகவான் பெயரிடுகிறார் :

கக. வேதத்தை அறிந்தவர்கள் எதனை அழியாததாகக் கூறுகிறார்களோ, யதிகள் ஆசைநீங்கியவர்களாய் எதனைப் புகுகின்றார்களோ, எதனை (அறிய) விரும்புகிறவர்கள் ப்ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்களோ, அந்த நிலையை (யான்) உனக்குச் சுருக்கமாய்க் கூறுவேன்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

तपांसि सर्वाणि च यद्वदन्ति । यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं संग्रहेण ब्रवीम्योमित्येतत् ॥' इत्यादिश्रुतिषु वेदैः परस्य ब्रह्मणो वाचकरूपेण, प्रतिमावत् प्रतीकरूपेण वा, परब्रह्म-प्रतिपत्तिसाधनत्वेन मन्दमध्यमाधिकारिणां विवक्षितस्य ओंकारस्य उपासनं कालान्तरे मुक्तिफलम् उक्तं यत्, तदेव इहापि 'कविं पुराणमनुशासि-तारम्' 'यदक्षरं वेदविदो वदन्ति' इति च उपन्यस्तस्य परस्य ब्रह्मणः पूर्वोक्तरूपेण प्रतिपत्त्युपायभूतस्य ओंकारस्य कालान्तर-मुक्तिफलम् उपासनं योगधारणासहितं वक्तव्यम्, प्रसक्तानुप्रसक्तं च यत्किंचित्, इत्येतदर्थः उत्तरो ग्रन्थः आरभ्यते—

கஉ. सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ।
मूर्ध्न्याधायात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणाम् ॥

तदेव व्याचष्टे—

கங. ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ।
यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम् ॥

सर्वद्वाराणि सर्वाणि च तानि द्वाराणि च सर्वद्वाराणि उप-लब्धेः, तानि सर्वाणि संयम्य संयमनं कृत्वा मनः हृदि हृदयपुण्डरीके

எதனைச் சொல்லுகின்றனவோ, எதனை விரும்புகிறவர்கள் ப்ரஹ்மசர்யத்தை அநுஷ்டிக்கிறார்களோ, அந்த நிலையை உனக்குச் சுருக்கமாய்ச் சொல்லுகிறேன் : 'இது, ஓம் என்பதுதான்' '' (கட - உ - கரு) என்பது முதலாகவுள்ளவசநங்களாலும்(ப்ரணவஉபாஸநமானது கூறப்பட்டுள்ளது). ப்ரஹ்மத்தை உணர்த்தும் சொல்லாகவாவது, விக்கிரகம்போல அறிகுறியாகவாவது (கொள்ளப்பட்ட) ஓங்காரமானது மந்தமான புத்தியையும் நடுத்தரமான புத்தியையும் உடையவர்கள் பரப்ரஹ்மத்தை அறிதற்கு ஸாதநமாகக் கருதப்பட்டிருக்கின்றது. (எந்த ஓங்காரத்தினுடைய) அந்தத் தியானமானது பிற்காலத்திலே முக்தியைக் கொடுப்பதாகக் கூறப்பட்டதோ, அதேதான் இங்கும் [இவ்வத்தியாயத்திலும்] (கூறப்படுவது). ''கவியாய்''(அ - கூ)எனவும், ''வேதத்தை அறிந்தவர்கள் '' (அ - கக) எனவும் எடுத்துக்கூறப்பட்ட பரப்ரஹ்மத்தை அறிதற்குக் கீழ்க்கூறியபடி ஸாதநமாயுள்ள ஓங்காரத்தின் உபாஸநமானது (அதாவது) பிற்காலத்தில் முக்தியைக் கொடுப்பதாய் யோகத்திலே (சித்தம்) உறுதியாக நிற்றலோடு கூடிய தியானமானது உபதேசிக்கவேண்டியது. முக்கியமான (ஓங்காரத்தியானத்)தை ஒட்டிவந்தமற்றுஞ்(சில விஷயங்களும் உபதேசிக்கத்தக்கன).என இவ்வாறுன விஷயங்களையுடையதாய் மேல்வரும் நூலானது தொடங்கப்படுகின்றது :

கஉ. எல்லா வழிகளையும் அடைத்து, மனத்தை ஹிருதயத்தினுள் தடுத்து ஒடுக்கி, தனது பிராணனைத் தலையிலே நிறுத்தி, யோகதாரணையிற் புகுந்தவனாய்,

அங்கேயே [தலையிலேயே] (பிராணனை வைத்து) நிறுத்துபவனாய்,

கங. ப்ரஹ்மமாகிய ஓம் என்ற ஓரக்ஷரத்தை உச்சரிப்பவனாய், என்னை இடைவிடாது நினைப்பவனாய் எவன் சரீரத்தை விட்டுப் போகின்றானோ, அவன் உயர்ந்த நிலையைப் பெறுகிறான்.

உணர்ச்சிக்கு வழிகளாயுள்ள எல்லா (இந்திரியங்களையும், அடக்கி) மனத்தை

[illegible]

கச. பார்த்த! எவன் வேறொன்றில் மனஞ்செலுத்தாதவனாய் என்னை எப்பொழுதும் நித்தம் நினைக்கின்றானோ, அந்த எப்பொழுதும் யோகியாயிருப்பவனுக்கு நான் எளிதாய் அடையத்தக்கவன்.

வேறொன்றிலும் மனம் [illegible] என்னை எப்பொழுதும் நினைக்கின்றானோ,... "எப்பொழுதும்" என்பதால், இடையறாமையானது உணர்த்தப்படுகின்றது. "நித்தம்" என்பதால், [illegible] உணர்த்தப்படுகின்றது; ஆறுமாதமாவது, ஒருவருஷமாவது அன்று. மற்று எவன் தன் உயிர்வாழ்க்கை முழுதும் இடைவிடாது நினைக்

தஸ்ய யோகிந: அஹம் ஸுலப: ஸுகேந லப்ய: ஹே பார்த² நித்யயுக்தஸ்ய ஸதா ஸமாஹிதசித்தஸ்ய யோகிந: | யத: ஏவம், அத: அநந்யசேதா: ஸந் மயி ஸதா ஸமாஹித: ப⁴வேத் || கச ||

தவ ஸௌலப்⁴யேந கிம் ஸ்யாத் இதி? உச்யதே ; ஶ்ருணு தத் மம ஸௌலப்⁴யேந யத் ப⁴வதி—

கரு. மாமுபேத்ய புநர்ஜந்ம து³:கா²லயமஶாஶ்வதம் |
நாப்நுவந்தி மஹாத்மாந: ஸம்ஸித்³தி⁴ம் பரமாம் க³தா: ||

மாம் உபேத்ய மாம் ஈஶ்வரம் உபேத்ய மத்³பா⁴வம் ஆபத்³ய புநர்ஜந்ம புநருத்பத்திம் நாப்நுவந்தி ந ப்ராப்நுவந்தி | கிம்விஶிஷ்டம் புநர்ஜந்ம ந ப்ராப்நுவந்தி இதி? தத்³விஶேஷணமாஹ—து³:கா²லயம் து³:கா²நாம் ஆத்⁴யாத்மிகாதீ³நாம் ஆலயம் ஆஶ்ரயம், ஆலீயந்தே யஸ்மிந் து³:கா²நி இதி து³:கா²லயம் ஜந்ம | ந கேவலம் து³:கா²லயம், அஶாஶ்வதம் அநவஸ்தி²தஸ்வரூபம் ச | நாப்நுவந்தி ஈத்³ருஶம் புநர்ஜந்ம மஹாத்மாந: யதய: ஸம்ஸித்³தி⁴ம் மோக்ஷாக்²யாம் பரமாம் ப்ரக்ருஷ்டாம் க³தா: ப்ராப்தா: | யே புந: மாம் ந ப்ராப்நுவந்தி தே புந: ஆவர்தந்தே || கரு ||

கிம் புந: த்வத்த: அந்யத் ப்ராப்தா: புந: ஆவர்தந்தே இதி? உச்யதே—

கின்றேனோ என்றபடி ; அந்த எப்பொழுதும் மனம்ஒருநிலைப்பட்ட யோகிக்கு நான் எளிதாய் அடையத்தக்கவன். இங்ஙனமாகவே, (ஒருவன்) வேறொன்றிலே மனமில்லாதவனாய் என்னிடத்து எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்பட்டிருக்கவேண்டும் என்க. (கச)

உங்களுடைய எளிதாய் அடையக்கூடிய தன்மையினால் [" நீங்கள் பக்தர்களுக்கு எளிதாய் அடையத்தக்கவர் " என்பதனால்] ஆவதென்ன என்பது ?—கூறுவோம் : என்னுடைய எளிதாய் அடையக்கூடிய தன்மையினால் எது ஆகின்றதோ, அதனைக் கேள் :

கரு. (உபாஸகர்கள்) என்னை அடைந்தபின்பு, துன்பங்கட்கு இடமாயும் நிலையற்றதாயுமுள்ள மறுபிறப்பை அடைவதில்லை ; (ஏனெனில், அவர்கள்) மஹாத்மாக்களாய் மேலான மோக்ஷத்தை அடைந்துவிட்டார்கள்.

(அவர்கள்) ஈச்வரனை என்னை அடைந்து என் நிலையைப் பெற்றபின்பு, மறுபிறப்பைப் பெறுவதில்லை எப்படிப்பட்ட மறுபிறப்பைப் பெறுவதில்லை என்பது ?— அதன் விசேஷணத்தைக் கூறுகிறார் : பிறப்பென்பது - ஆத்யாத்மிகம் முதலிய துன்பங்கட்குத் தங்குமிடம் ; துன்பங்கட்குத் தங்குமிடமாத்திரமன்று, நிலையில்லாத் தன்மையதுமாம். மஹாத்மாக்களான யதிகள் மோக்ஷமென்னும் மேலான ஸித்தியைப் பெற்றவராய் இப்படிப்பட்ட மறுபிறப்பை அடைவதில்லை. ஆனால், எவர்கள் என்னை அடைவதில்லையோ, அவர்கள் மீண்டும் திரும்பிவருகிறார்கள் [மறுபடியும் பிறக்கிறார்கள்]. (மஹாத்மாக்கள் - ரஜஸ் தமோகுணங்கள் நீங்கிச் சுத்தமாய்த் தெளிந்துள்ள ஸத்துவ குணத்தைமாத்திரமுடையவர்கள். **" என்னை அடைந்தபின்பு......மோக்ஷத்தை அடைந்துவிட்டார்கள் "** எனவே, ஸகுணப்ரஹ்மஉபாஸகர்கட்குக் கிரமமுக்தியானது [காலக்கிரமத்தால், காலதாமதத்தால் மோக்ஷமானது] காட்டப்பட்டது.) (கரு)

ஆனால், உங்களைக்காட்டிலும் வேறொன்றை அடைந்தவர்கள் மீண்டும் திரும்பி

கசு. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ கசு ॥

[illegible]

கள. [illegible]

[illegible]

வருகிறார்களா ?—என்றால் [illegible]

கசு. அர்ஜுந ! ப்ரஹ்மலோகம் முதலிய [illegible] திரும்பிவருந்தன்மையானவை. [illegible] மறுபிறப்பு இல்லை.

பொருள்கள் [illegible] ப்ரஹ்மலோகத்தோடுகூட [ப்ரஹ்ம [illegible]] [illegible]

[illegible]

ப்ரஹ்மலோகம் [illegible] தன்மையையுடையன ?—[illegible]

கள. ஆயிரயுகங்களை [illegible] அவ்வாறானது எனவும்.) இராவாவது ஆயிரயுகங்களை [illegible] (எவர்கள்) அறிகின்றார்களோ, அவர்கள் பகலையும் இரவையும் அறிந்த [illegible]

ப்ரஹ்மாவுக்கு [illegible] கொண்டதென்க.—அவர்கள் (பகலையும் இரவையும்) அறிகின்றார்கள் [illegible] பகலையும் இரவையும் அறிகின்ற அவர்கள் [illegible] படி. (இங்கே, யுகமென்றது [illegible]) இவ்வாறு [illegible] வரையறுக்கப்பட்டனவாதலின், மீண்டும் திரும்பிவருந்தன்மையுடையனவாம் என்க.

(கஎ)

[illegible]

१८. अव्यक्ताद्व्यक्तयस्सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ।
रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥

अव्यक्तात् अव्यक्तं प्रजापतेः शरीरावस्था, तस्मात् अव्यक्तात् व्यक्तयः व्यज्यन्त इति व्यक्तयः शरीरेन्द्रियलक्षणाः सर्वाः प्रभवन्ति अभिव्यज्यन्ते, अह्नः पूर्वैः अहरागमैः तस्मिन् अहरागमे काले ब्रह्मणः प्रबोधकाले । तथा रात्र्यागमे ब्रह्मणः स्वापकाले प्रलीयन्ते सर्वाः व्यक्तयः तत्रैव पूर्वोक्ते अव्यक्तसंज्ञके ॥ १८ ॥

अकृताभ्यागमकृतविप्रणाशपरिहाराय, बन्धमोक्ष-शास्त्रप्रवृत्तिसाफल्यप्रदर्शनाय च, अविद्यादिक्लेशमूलकर्मवशात् अवशः भूतग्रामः भूत्वा भूत्वा प्रलीयते इति संसारे वैराग्यप्रदर्शनाय च इदमाह—

१९. भूतग्रामस्स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ।
रात्र्यागमेऽवशः पार्थ प्रभवत्यहरागमे ॥

भूतग्रामः भूतसमुदायः स्थावरजङ्गमलक्षणः यः पूर्वस्मिन् कल्पे स्थितः स एव अयं [illegible] भूत्वा भूत्वा अहरागमे, प्रली-

---

கஅ. பகல் வரும்பொழுது அவ்யக்தத்தினின்றும் தோற்றங்களெல்லாம் வெளிப்படுகின்றன ; இரவு வரும்பொழுது, அவ்யக்தமென்னும் பெயருரையுடைய அதனுள்ளேயே மறைகின்றன.

அவ்யக்தமென்பது-ப்ரஜாபதியினுடைய தூக்கநிலைமை, (மாயை அன்று). சராசரங்களாகிய தோற்றங்களெல்லாம் ப்ரஹ்மாவினுடைய விழிப்புஸமயத்திலே அந்த அவ்யக்தத்தினின்றும் வெளிப்படுகின்றன. அவ்வண்ணமே, ப்ரஹ்மாவினுடைய தூக்கஸமயத்திலே தோற்றங்களெல்லாம் முற்கூறிய அவ்யக்தமென்னும் பெயருடைய அதனுள்ளேயே [தூக்கநிலையிலுள்ள ப்ரஜாபதியினிடத்திலேயே] மறைகின்றன. (கஅ)

செய்யாதன வருதலும், செய்தன போய்விடுதலுமாகிய குற்றத்தை [தான் செய்யாதவற்றின் பயனை ஒருவன் அநுபவிக்கிறான் என்பதும், தான் செய்தவற்றின் பயனை அவன் அநுபவிப்பதில்லை என்பதுமான போலியுக்தியை] நீக்கும்பொருட்டும், கட்டுப்படுதலையும் விடுபடுதலையும் [பந்தமோக்ஷங்களைப்] பற்றிய சாஸ்திரம் தலைப்படுதற்குப் பயன் உண்டு என்பதைக் காட்டும்பொருட்டும், “அவித்யை முதலிய குற்றங்களை வேராகவுடைய தருமாதர்ம மென்னும் கர்மத்தின் வலிமையினால் சுதந்திரமற்ற பிராணிவர்க்கமானது பிறந்து பிறந்து [தோன்றித் தோன்றி] மறைகின்றது ; ஆகவே, அவற்றிற்கு, ஸம்ஸாரத்தில் வைராக்கியத்தை உணர்த்தும்பொருட்டும்” (பகவான்) இதனை அருளிச்செய்கிறார் :

கக. பார்த்த ! இந்த அதே பூதவர்க்கந்தான் அவசமாய்ப் பிறந்து பிறந்து, இரவு வரும்பொழுது மறைகின்றது ; பகல் வரும்பொழுது வெளிப்படுகின்றது.

(கல்பமென்பது - ப்ரஹ்மாவினுடைய ஒருநாள்.) சராசரங்களாகிய எந்த பூதவர்க்கமானது முந்தின கல்பத்திலே இருந்ததோ, அதேதான் (இப்பொழுது

𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍇 𑌅𑌹𑍍𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 𑌅𑌵𑌶𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵, 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌶 𑌏𑌵 𑌅𑌹𑌰𑌾𑌗𑌮𑍇 ॥ ௧௯ ॥

𑌯𑌦𑍁𑌪𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 '𑌓𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 । 𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌇𑌦𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌇𑌦𑌂 𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿—

௨௦. 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌵𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌪𑌰𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌃—𑌕𑍁𑌤𑌃?—𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 । '𑌤𑍁' 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 । 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌾𑌹—𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌸 𑌚 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑌃 । '𑌪𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ; 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌃? 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌬𑍀𑌜𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃

உள்ளதும்); இது வேறானதன்று. (அது - ப்ரஹ்மாவுக்குப்) பகல் வரும்பொழுது அவசமாகவே வெளிப்பட்டு, பகலினுடைய முடிவிலே மீண்டும் அவசமாகவே மறைகின்றது. (௧௯)

யாவற்றினும் மேலான நிலையும், அதனை அடையும் வழியும்.

எந்த அழியாப்பொருளானது (கீழே) விவரித்துச்சொல்லப்பட்டதோ, அதனை அடைதற்கு வழியானது "ப்ரஹ்மமாகிய" (அ - ௧௩) என்பதுமுதலியவற்றால் குறிப்பிட்டுக்காட்டி உணர்த்தப்பட்டது. இனி, இப்பொழுது, அழியாப்பொருளையே இன்னதென்று குறிப்பிட்டுக்காட்டி உணர்த்தவேண்டும் என்னும் கருத்தோடு, "இந்த யோகமார்க்கத்தால் அடையவேண்டியது இ(ன்ன)து" என்று, (பகவான்) இதனை அருளிச் செய்கிறார் :

௨௦. ஆனால், எக்காலத்துமுள்ள மற்றைய அவ்யக்தமான எந்தப் பொருளானது அந்த அவ்யக்தத்தினும் வேறானதோ, அது - ஸகலபூதங்களும் அழியும்பொழு து(ம், தான்) அழிவதில்லை.

(ப்ரஹ்மமானது) வேறானது.—எதனைக்காட்டிலும்?—முற்கூறிய அதனைக் காட்டிலும். "ஆனால்" என்னும்சொல் - (இங்கு) சொல்லக்கருதிய அழியாப்பொருளானது அவ்யக்தத்தினும் வேறானது என்னும் விசேஷணத்தைப் பொருளாகவுடையது [காட்டுவது]. பொருள் - அக்ஷரமென்னும் பெயருடைய பரப்ரஹ்மம். (அது அவ்யக்தத்தைக்காட்டிலும்) வேறாயிருந்தாலும், ஒரே தன்மையுடைமை அமையலாம் [அதற்கு அவ்யக்தத்தோடு ஒப்புமை இருக்கலாம்] என்னும் சங்கை உண்டாகுமென்று, அதனை நீக்குதற்பொருட்டு "மற்றைய" என்று கூறுகிறார். மற்றைய - அல்லாத. அப்பொருள், அவ்யக்தமானது = இந்திரியங்கட்கு எட்டாதது. "அதனினும் வேறானது" என்று கூறப்பட்டதே.—எதனினும் வேறானது?—பூதவர்க்கத் ... அவித்யையாகிய அவ்யக்தத்தினும், (ப்ரஹ்மமானது என்பது கருத்து. எது என்றைக்குமுள்ளதோ,

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 । 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 𑌚𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌨𑌃 𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௦ ॥

௨௧. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌮 ॥

𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 । 𑌯𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌧𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌮, 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௧ ॥

𑌤𑌲𑍍𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௨௨. 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌿 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌸 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥, 𑌪𑌰𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌸𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌲𑌭𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌯𑌾 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿

அது - ப்ரஹ்மாமுதலிய ஸகலபூதங்களும் அழியும்பொழுது(ம், தான்) அழிவதில்லை. (அவ்யக்தம் - வெளிப்படையாக இல்லாதது, புலப்படாதது. இச்சொல் - இங்கே, ப்ரஹ்மத்தின்மேலும், மாயையாகிய பிரகிருதியினின்று தோன்றிய ஹிரண்யகர்ப்பதத்துவத்தின்மேலும் நிற்பதைத் தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்க.) (௨௦)

௨௧. **"வெளிப்படையாகஇல்லாதது, அழியாதது" என்று (எது) கூறப்பட்டதோ, அதனை உயர்ந்த கதியாக(ச் சுருதிகள்) கூறுகின்றன. எதனை அடைந்த பின்பு, திரும்பிவருவதில்லையோ, அது என்னுடைய மேலான இடம்.**

யாதொரு இந்த(ப்ரஹ்மமானது) வெளிப்படையாகஇல்லாதது எனவும், அழியாதது எனவும் கூறப்பட்டதோ, அந்த அக்ஷரமென்னும் பெயருடைய அவ்யக்தமான பொருளையே உயர்ந்த கதியாக[அடையவேண்டிய புருஷார்த்தமாக](ச் சுருதிகள்) கூறுகின்றன. எப்பொருளை அடைந்தபின் ஸம்ஸாரத்திற்குத் திரும்பிவருவதில்லையோ, அது என்னுடைய மேலான இடம்: விஷ்ணுவினுடைய பரமபதம் என்பது பொருள். (௨௧)

அதனை அடைதற்கு வழி கூறப்படுகின்றது :

௨௨. **பார்த்த! எவனுக்குள்ளே பொருள்கள்(எல்லாம்) இருக்கின்றனவோ, எவனால் இதெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அந்தப் பரமபுருஷன் வேறொன்றில்லாத [வேறுவிஷயத்திற் செல்லாத] பக்தியினால் அடையத்தக்கவன்தான்.**

சரீரத்தில் தங்கியிருப்பதனாலாவது, (எங்கும்) நிறைந்துள்ளமையினாலாவது புருஷன் (என்று அவனுக்குப் பெயர்). பார்த்த! அவன் யாவற்றினும் மேம்பட்டவன்; ஏனெனில், புருஷனைக்காட்டிலும் மேலானது ஒன்றுமில்லை. அவன் ஆத்மாவைப் பற்றிய ஞானமாகிய பக்தியினால் அடையத்தக்கவன்தான். கார்யமான [படைக்கப்

ஸம்ஸ்காரநிரோதாய [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

உங. யத்ர காலே த்வநாவ்ருத்திம் ஆவ்ருத்திம் [illegible]
ப்ரயாதா யாந்தி தம் [illegible]

'யத்ர காலே ப்ரயாதா:' [illegible]
காலே து [illegible] அநாவ்ருத்திம் [illegible] ஆவ்ருத்திம் [illegible]
'யோகிந:' இதி [illegible]
[illegible]
[illegible] யோகிந: [illegible]

பட்ட] பொருள்கள் எல்லாம் [illegible]
கார்யமானது காரணத்தில் [illegible]
புருஷனால் [illegible]
வெளிச்சமுள்ள வழியாகிய தேவயானமார்க்கமும், [illegible]
ப்ரணவத்தின் [illegible]
ஹ்ரமமாகக்கொண்ட [illegible]
பவராய்ப் பிரகிருதத்தின் [illegible]
க்குவழியானது, [illegible]
லக்கருதிய விஷயத்தைத் [illegible]
(அ - உங) என்பதாம் [illegible]
மார்க்கத்தை [illegible]

உங. பரதரிற் சிறந்தோனே! இனி, [illegible]
போன யோகிகள் திரும்பிவாராமையையும், திரும்பி வருதலையும் [illegible]
அந்தக் காலத்தைக் கூறுவேன்.

"எந்தக் காலத்தில் போன" [illegible]
விலக்கப்பட்டிருக்கும் "போன" [illegible]
மறுபடியும் பிறவாமையை. திரும்பி வருதலை [illegible]
பிறப்பதை]. "யோகிகள்" என்பது [illegible]
உணர்த்துகின்றது. [illegible]
சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளதால், [illegible]
கள்). எக்காலத்திலே இறந்த யோகிகள் திரும்பிவாராமையை [illegible]
மேலும், எக்காலத்திலே இறந்தவர்கள் திரும்பிவருதலை [illegible]
தைக்கூறுவேன். (தேவயானமார்க்கத்திற் சென்ற திரும்பிவாராதவர்கள் [illegible]
தையுடையவர்கள் என்றும், பித்ருயாணமார்க்கத்திற் சென்ற திரும்பிவருகிறவர்கள் [illegible]
கர்மிகள் என்றும் வேறுபாடு காண்க.)

(உங)

தம் காலமாஹ —

௨௪. அக்நிர்ஜ்யோதிரஹ: ஶுக்ல: ஷண்மாஸா உத்தராயணம் ।
தத்ர ப்ரயாதா கச்சந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ ஜநா: ॥

அக்நி: காலாபிமாநிநீ தேவதா । ததா — ஜ்யோதி: அபி தேவதைவ காலாபிமாநிநீ । அத வா — அக்நிஜ்யோதிஷீ யதாஶ்ருதே ஏவ தேவதே । பூயஸா து நிர்தேஶோ 'யத்ர காலே' 'தம் காலம்' இதி, ஆம்ரவணவத் । ததா அஹ: தேவதா அஹரபிமாநிநீ; ஶுக்ல: ஶுக்லபக்ஷதேவதா; ஷண்மாஸா உத்தராயணம், தத்ராபி தேவதைவ மார்கபூதா இதி ஸ்தித: அந்யத்ர அயம் ந்யாய: । தத்ர தஸ்மிந் மார்கே ப்ரயாதா: ம்ருதா: கச்சந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ ப்ரஹ்மோபாஸநபரா ஜநா: । 'க்ரமேண' இதி வாக்யஶேஷ:; ந ஹி ஸத்யோமுக்திபாஜாம் ஸம்யக்தர்ஶநநிஷ்டாநாம் கதி: ஆகதிர்வா க்வசித் அஸ்தி ॥ ௨௪ ॥

௨௫. தூமோ ராத்ரிஸ்ததா க்ருஷ்ண: ஷண்மாஸா தக்ஷிணாயநம் ।
தத்ர சாந்த்ரமஸம் ஜ்யோதிர்யோகீ ப்ராப்ய நிவர்த்ததே ॥

தூமோ ராத்ரி: தூமாபிமாநிநீ ராத்ர்யபிமாநிநீ ச தேவதா । ததா

அக்காலத்தைக் கூறுகிறார் :

௨௪. நெருப்பு, ஒளி, பகல், சுக்லபக்ஷம், உத்தராயண ஆறுமாதங்கள், — (ஆகிய) அவ்விடம் சென்ற ப்ரஹ்மவித்துக்களான ஜனங்கள் ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறார்கள்.

நெருப்பென்பது — காலத்தை அபிமானிக்கும் தெய்வம். அவ்வாறே, ஒளியென்பதும் - காலத்தை அபிமானிக்கும் தேவதைதான். — அல்லது, நெருப்பும் ஒளியும் அதே பெயரையுடைய [அக்னி என்னும், ஜ்யோதிஸ் என்னும்] தேவதைகள் (எனினும் அமையும்). ஆனால், "எக்காலத்திலே," "அக்காலத்தை" என (காலமென்னும் சொல்லின் வழியாய்)க்குறிப்பிட்டு உணர்த்துதல்-பெரும்பான்மையால் [காலத்தை அபிமானிக்கும் தேவதைகள் அதிகமாயுள்ளதனால்] என்க; (ஒருகாட்டிலே மாமரங்கள் அதிகமாயுள்ளதனால் அதனை) மாமரக்காடு என்பதுபோல. — அவ்வண்ணமே, பகலென்பது-பகலை அபிமானிக்கும் தேவதை. சுக்லபக்ஷமென்பது-சுக்லபக்ஷ தேவதை. உத்தராயண ஆறுமாதங்களென்பது - அ[இ]ங்கும், (அவற்றை அபிமானித்து) வழியாக அமைந்திருக்கும் தேவதைதான். என இந்நியாயமானது [இவ்வாறு உரையிடுவது] வேறோரிடத்தில் (ப்ர॰ ஸூ - ௪ - ௩ - ௪) நிலைபெற்றிருக்கின்றது [நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது]. ஸகுண ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிப்பதிலே நன்றாக அமைந்துநின்று இறந்த ஜனங்கள் (காலக்கிரமத்தால்) அந்தவழியிலே [தேவயானமார்க்கத்தால்] ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறார்கள். "காலக்கிரமத்தால்" என்பது வாக்கியத்தில் தொக்கிநிற்கின்றது; ஏனெனில், மெய்யுணர்வில் நிலையாக நிற்பவராய் உடனே முக்தியைப் பெறுபவர்களுக்குப் போதலாவது, வருதலாவது ஓரிடத்துமில்லை [அவர்கட்குப் போகுமிடமும், வருமிடமும் இல்லை]. (௨௪)

௨௫. புகை, இரவு, அவ்வாறே கிருஷ்ணபக்ஷம், தக்ஷிணாயன ஆறுமாதங்கள், — (ஆகிய) அவற்றால் சந்திரனுடைய ஒளியை அடைந்து யோகியானவன் திரும்பிவருகிறான்.

புகையென்பது - புகையை அபிமானிக்கும் தேவதை. இரவென்பது - இரவை அபிமானிக்கும் தேவதை. அவ்வண்ணமே, கிருஷ்ணபக்ஷமென்பது - கிருஷ்ணபக்ஷதே

க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண வசுதேவா [illegible]
தெய்வதெய்வ [illegible]
யோகீஸ்வர [illegible]

உசு. [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

உ௭. [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

வசு. தவிர [illegible]
வியவற்றைச் செய்யும் [illegible]
டத்துள்ள ஒளியை [illegible]
தலால் மீண்டும் இங்கே [illegible]

உசு. வெளிச்சமாயும் [illegible]
கத்திற்கு அகரியாகம் [illegible]
அடைகிறான் ; மற்றொன்றினால் [illegible]
([illegible]
யாணமார்க்கம்) இருட்டான [illegible]
னது ; [illegible]
கது : [illegible]
இருட்டானது; [illegible]
யத்தக்கது : [illegible]
என்பதற்கு - [illegible]
ன்னமென்பன ; அவர் [illegible]
ஞக்குமே இவ்வழி [illegible]
லின். அவற்றுள், [illegible]
முக்தியை] அடைகிறான் ; மற்றொன்றினால் [illegible]

உ௭. பார்த்த ! இவ்வழிகளை [illegible]
ஆதலால், அர்ஜுந ! நீ [illegible]
" [illegible]
வென்று [illegible] வழிகளை [illegible]
டறைவன் [illegible]
செய்யவேண்டியதாகக் கருதா [illegible]
பட்டவை [illegible]
(உ௭)

ப்ரக்ருதஸ்ய யோகஸ்ய மாஹாத்ம்யம்—

௨௮. வேதேஷு யஜ்ஞேஷு தபஸ்ஸு சைவ
தாநேஷு யத்புண்யபலம் ப்ரதிஷ்டம் ।
அத்யேதி தத்ஸர்வமிதம் விதித்வா
யோகீ பரம் ஸ்தாநமுபைதி சாத்யம் ॥

இதி ஸ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு உபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே அப்யாஸயோகோ நாம அஷ்டமோऽத்யாய: ॥

வேதேஷு ஸம்யகதீதேஷு யஜ்ஞேஷு ச ஸாத்குண்யேந அநுஷ்டிதேஷு தபஸ்ஸு ச ஸந்தப்தேஷு தாநேஷு ச ஸம்யக்தத்தேஷு, ஏதேஷு யச்ச புண்யபலம் ப்ரதிஷ்டம் ஶாஸ்த்ரேண, அத்யேதி அதீத்ய கச்சதி தத் ஸர்வம் பலஜாதம், இதம் விதித்வா ஸப்தப்ரஶ்நநிர்ணயத்வாரேண உக்தம் அத்யாயத்வயோக்தம் ஸம்யக் அவகாஹ்ய அநுஷ்டாய யோகீ, பரம் உத்க்ருஷ்டம் வைஷ்ணவம் ஸ்தாநம் உபைதி ச ப்ராதிவத்யே ஆத்யம் ஆதௌ பவம் காரணம் ப்ரஹ்ம இத்யர்த்த: ॥ ௨௮ ॥

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாபாஷ்யே அஷ்டமோऽத்யாய: ॥

யோகத்தின் சிறப்பு.

அந்தயோகத்தின் மஹிமையைக் கேள் :

௨௮. யோகியானவன் இதனை அறிந்து,—வேதங்களிலும், யஜ்ஞங்களிலும், தவங்களிலும், தானங்களிலும் எது புண்ணியத்தின் பயனாகக் கூறப்பட்டுள்ளதோ அதனையெல்லாம் கடந்துவிடுகிறான் ; அன்றியும், ஆதியிலுள்ள மேலான இடத்தைச் சேர்கிறான்.

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலே, வ்யாஸராருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக உபநிஷத்துக்களாக ப்ரஹ்மவித்யையாக யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே அப்யாஸயோகம் என்னும் எட்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஏழு வினாக்களை நிர்ணயித்தல் மூலமாக உபதேசிக்கப்பட்ட விஷயத்தைத் தெளிவாகத் தெரிந்து, அநுஷ்டித்து(வரும்) யோகியானவன்,—வேதங்களை நேராக ஓதியவிடத்தும், யஜ்ஞங்களை ஸாங்கோபாங்கமாக அநுஷ்டித்தவிடத்தும், தவங்களை நன்றாகப் புரிந்தவிடத்தும், தானங்களைச் செவ்வையாகக் கொடுத்தவிடத்தும் எதனை இவற்றினாலுண்டாகும் புண்ணியப்பயனாகச் சாஸ்திரம் கூறியுள்ளதோ, அந்த பயன்ஸமூகத்தையெல்லாம் கடந்து நிற்கிறான் ; மற்றும், ஈச்வரனுடைய உபநிலையைப் பெறுகிறான். ஆதியிலுள்ள - (முதல்)காரணமான : ப்ரஹ்ம என்றபடி.

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் எட்டாவது அத்தியாயம்.

[illegible]

ஒன்பதாம் அத்தியாயம் [illegible]

[illegible]

(ஸாக்ஷாத்கார [illegible] கட்கும் கடவுள் முதலியவற்றின் [illegible] (வழிகளையடைதல் முதலிய [illegible] தியாயத்திற் கூறப்பட்டது [illegible] கிரமத்தால் [அவற்றை முறையே [illegible] வதியாகிய திருமந்திரார்த்தத்தை [illegible] "முக்தியைப் பெறுவதற்கு [illegible] வகையிலும் என்று" [illegible] பகவான் கூறலாயினான் :

ஸ்ரீபகவான் [illegible]

க. [illegible] அஸூயையற்றவனுக்கு [illegible] உனக்கு யான் இனிக் கூறுவேன்.

இதனை - முக்தியை [illegible] களில்) கூறப்படுவதான [illegible] "இதனை" என்று கூறினர். "இனி" [illegible] ஞானத்திற்கு) [illegible] திபெறுதற்கு இந்தவுபாயமல்லாமல் [illegible] வாஸுதேவன் என்று" [illegible] உ), "இரண்டாவதென்பதில்லாத [illegible]" [illegible] சுருதிஸ்மிருதிகளால் (உணர்க). அன்றியும், [illegible]

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 ; 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍, ‘𑌅𑌥 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌽𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 । 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌅𑌨𑌸𑍂𑌯𑌵𑍇 𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍? 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍—𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍?—𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌭𑌵𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌯𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌤𑌚𑍍𑌚—

௨. 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌗𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾, 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑌯𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍; 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌿 𑌇𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 । 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌇𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌮𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌂𑌚𑌿𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌸𑍍𑌮𑍀𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌂𑌚—𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌗𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑍇𑌰𑌿𑌵 𑌅𑌵𑌗𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌗𑌮𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌂

யும்,) “இனி, எந்த மற்றைய அரசர்கள் அ(த்வைதத்)தைக்காட்டிலும் வேறுவிதமாக அறிகிறார்களோ, அவர்கள், அழியும் லோகங்களையுடையவராக ஆகிறார்கள்” (சா - எ - உரு - உ) என்பதுமுதலான சுருதிகளால் (அறிக). அஸூயையில்லாத உனக்கு அதிரஹஸ்யமானதைக்கூறுவேன். (அஸூயை இன்னதென்பதை 109-ஆம் பக்கத்தில் காண்க.)—அது யாது ?—ஞானமென்பது.—எப்படிப்பட்டது ?—அநுபவத்தைக்கூடியது. நீ அந்த ஞானத்தை அடைந்து ஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் விடப்படுவாய். (க)

அன்றியும், அது

௨. வித்தைகளுக்கு வேந்தன், ரஹஸ்யங்களுக்கு அரசன்; இது மேன்மையாகப் பரிசுத்தப்படுத்துவது, பிரத்தியக்ஷமா யுணர்தலையுடையது [பிரத்தியக்ஷமாய் அறியத்தக்கது], தருமத்தின் நீங்காதது, செய்தற்கு மிக்க எளிதானது; அழிவற்றது.

(அது) வித்தைகளுக்கு ராஜா [சிறந்தது]; ஒளி மிகுதியையுடையதாதலின். வித்தைகளெல்லாவற்றினும் இந்த ப்ரஹ்மவித்தையானது சிறப்பாக ஒளிர்கின்றதன்றோ [மற்றை வித்தையையுடைவரைக்காட்டிலும் ப்ரஹ்மவித்தையையுடையவரிடத்து மிக்க வணக்கமான மதிப்பு இருக்கின்றது— ஆ.]. அவ்வாறே, (அது) ரஹஸ்யங்கட்கு ராஜா [சிறந்தது. அது பலகோடி பிறவிகளிற் செய்த நல்வினைகளால் ஸாதிக்கத்தக்கதாதலின், அனேகருக்குத் தெரியாது அதிரஹஸ்யமாயிருப்பதென்க]. இந்தப்ரஹ்மாநுபவஞானம் சுத்திகரமான பொருள்களெல்லாவற்றிலும் மேலான சுத்திகர[ம்]. தருமம் அதருமம் முதலிய கர்மமானது பலஜந்மஆயிரங்களிலே சேர்க்கப்பெற்ற[ாலு]ம், (ப்ரஹ்மவித்யை) அதனை வேரொடு கணப்பொழுதுமாத்திரத்தி[ல் ...]கின்றது; எனவே, அதனுடைய பரிசுத்தப்படுத்துந்தன்மையைக்கூறவும் [...] மேலும், இன்பம்முதலியவற்றின் உணர்ச்சிபோல, (அது) பிரத்திய[க்ஷமாய் அறியத்] தக்கது. பல நலங்களையுடைதற்கும் தருமத்தோடு மாறுப்பட்ட[...]

[illegible]

க. [illegible]

[illegible]

காணப்படுகின்றன [illegible]
வதில்லை; [illegible]
இவ்வாறிருக்க [illegible]
கூறுகிறது "[illegible]
கொள்ளத்தக்கது" [illegible].
செய்யப்படும் [illegible]
கட்டுப்) பயன் [illegible]
[illegible]
போகின்றன" [illegible]
குப்போல, இந்நூற் [illegible]
ஆத்மஞா[illegible].

[illegible]

௯. பகைவரைத் [illegible] இந்த [illegible]
தர்களோ, (அவர்கள்) [illegible]
கிலேத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆத்ம[illegible] [அதனது [illegible]
யிலும்], அதனுடைய பயனி[illegible]
ராய், அஸாரமாது கொள்[illegible] (அதாவது) "[illegible]" என்[illegible]
யைக்கொண்டவராய்ப் [illegible]
யாது உறுதியாக [illegible]ர்கள்.—[illegible]
லே. அதன் வழி....

[illegible] விலக்[illegible] (பிறவிகளையும்) அடைந்[illegible]
[illegible]க்கிறார்கள் என்பதுபொருள். " [illegible]

𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇—𑌕𑍍𑌵?—𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌨𑌰𑌕𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌗𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌮𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌆𑌹—

௪. 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌮𑌯𑌾 𑌮𑌮 𑌯𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌯𑌾𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾, 𑌕𑌰𑌣𑌾𑌗𑍋𑌚𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌮𑌯𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍌 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌂𑌬𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿, 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑍂𑌢𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇, 𑌅𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌮𑌿—𑌨 𑌚 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁

அடையாது" (என்பதற்கு) - "என்னை அடையும்விஷயத்திலே சங்கை இல்லையே இல்லை. [பகவானை அடையவேண்டும் என்னும் எண்ணமே அவர்கட்கு இல்லாமையின், பகவானை அடையமாட்டார்களென்பது நிச்சயம்] ஆதலால், என்னை அடைதற்கான வழிக்கு ஒருவகையான ஸாதநமாகிய கேவல பக்தியையுங்கூட அடையாமல்" எனப் பொருள் (கொள்க). (௩)

பொருள்களெல்லாம் பகவானிடத்துத் தங்குகின்றன.

(ஞானத்தைப்) புகழ்வதனால் அர்ஜுனனை எதிர்முகமாக்கி [அதனைக் கேட்பதிலே அவனுக்கு மனவூக்கத்தைப் பிறப்பித்து], (பகவான்) கூறுகிறார் :

௪. உருவம் வெளிப்படையாக இல்லாத என்னால் இந்த ஜகத்தெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுளது. எல்லாப்பொருள்களும் என்னிடத்து நிலைகொள்ளுகின்றன ; மற்றும், யான் அவற்றினிடத்து நிலைகொள்ளுகிறேன் இல்லை.

எனது மேலான நிலை எதுவோ அதனால், இந்திரியங்கட்குப் புலப்படாத உருவமுள்ள என்னால் [ஸச்சிதாநந்த ப்ரஹ்மவடிவத்தினால்] இந்த ஜகத்தெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுளது. ப்ரஹ்மா முதலாகப் புல்வரையிலுமுள்ள எல்லாப்பொருள்களும், (அவ்வடிவம்) வெளிப்படையாகஇல்லாத அந்த என்னிடத்து நிலைபெறுகின்றன : ஆத்மாஇல்லாத எப்பொருளையும் வியவகரிக்கமுடியாதன்றோ. ஆதலால், (அவை) என்னிடத்து நிலைபெறுகின்றன : ஆத்மாவாகிய என்னால் ஆத்மாவையுடையனவாக நிலைப்படுகின்றன [எல்லாவற்றினுள்ளும் உள்ளேயுள்ள உண்மையாகிய ஆத்மாவான என்னால் அந்தந்தப் பொருள்கள் அந்தந்தப் பொருள்களாகத் தோற்றுகின்றன]. ஆகவே, பூதங்கள் என்னிடத்து நிலைபெறுகின்றவையாகக் கூறப்படுகின்றன. அப்பொருள்கட்கு நானேதான் ஆத்மா ; எனவே, புத்திமயங்கியவர்கட்கு "(நான்) அவற்றுள் நிலைபெறுகின்றேன்" எனத்தோன்றுகின்றது. ஆதலால் கூறுகிறேன் : உருவமுடையபொருளுக்கு (வேறொன்றோடு சேர்க்கையிருப்பது)போல, (எனக்கு எத

அவஷ்டிக்ய, 8-ம் சுலோகம் [illegible]

[illegible]

[illegible]

ரு. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ||

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

னோடும்) சேர்க்கையின்மையால், [illegible] னில்லை. நிச்சயமாக நான் [illegible] கலத்தலில்லாத பொருள் [illegible] கொள்ளமாட்டாதன்றோ.

ஆகவே, நான் [illegible]

ரு. பொருள்கள் என்னிடத்து [illegible] தாகிய எனது யோகத்தைப்பார். என்னுடைய [illegible] பொருள்களை யுண்டாக்குவது; ஆனால், பொருள்களிடத்து [illegible]

ப்ரஹ்மாதிகளான பொருள்கள் என்னிடத்து [illegible] டைய திவ்யமான யோகத்தை [illegible] படியான தன்மையைப்பார். [illegible] னோடும்) கலத்தலில்லாமையால் [illegible] தலில்லாத (ஆத்மா [illegible]

இன்னும், இந்த [illegible] னது ஒருபொருளோடும்) கலத்தலை [illegible] ஆனால், பொருள்களிடத்து [illegible] பொருந்தாதென்று [illegible] மற்று, "இது என்னுடைய ஆத்மா" [illegible] உண்மையான ஆத்மாவினின்றும்) [illegible]

[illegible] (இவ்வாறு) [illegible]

ஆத்மா" [illegible]

[illegible] (அறிவது)போல, அறிவு உண்டாக்குவதும் (எனது

(ெ)

[illegible]

... எல்லாப் பொருள்களும் ... அவற்றின் ... இருப்பு ...

[illegible]

பகவான் எல்லாப்பொருள்களுக்கும் முதலும், முடிவுமாயுள்ளார்.

இவ்வாறு, ... ஆகாசத்திலேபோல, பொருள்களனைத்தும், (பிரளய) ... காலத்தில் என்னிடத்து ... அந்த ...

எ. பொருள்களெல்லாம், கௌந்தேய! கல்பத்தின் முடிவிலே எனது பிரகிருதியை அடைகின்றன. (அதற்கு) கல்பத்தின் தொடக்கத்தில் அவற்றை நான் மறுபடியும் படைக்கின்றேன்.

பிரகிருதியை ... தாழ்ந்த ... பிரகிருதியை. கல்பத்தின் ... வில் ... காலத்தில் [எல்லாம் ஒடுங்குதல் ...] ... இல் ... தொடக்கத்தில் [எல்லாம் வெளிப்படு...] ... டாக்குகிறேன் [வேறுவேறாக வெளிப்படுத்துகி...]

இவ்வாறு, அந்தமையாலே

அ. பிரகிருதியைச் சார்ந்துகொண்ட ... அவசமாயுள்ள இப்பொருள்வர்க்கத்தையெல்லாம் ...

[illegible]

அக்கர்மங்களின்மேல் [illegible]

[illegible]

அக்கர்மங்கள் [illegible] தொடரா என்பதற்குக் [illegible] படாத] ஒருவன் [illegible] நிர்விகாரியாதலின்; [illegible] அக்கர்மங்களிலே "யான் செய்கிறேன்" [illegible] (இருக்கின்றேன்). ஆகவே, கர்த்தா [நான் செய்பவன்] [illegible]

[illegible] (க்கர்மங்கள்) தொடாத [illegible] பட்டுள்ளன [illegible]

(அ)

[illegible]

௧௦. மயாऽத்யக்ஷேண ப்ரக்ருதி: ஸூயதே ஸசராசரம் |
ஹேதுநாநேந கௌந்தேய ஜகத்விபரிவர்த்ததே ||

[illegible]

[illegible]

அவன் [பரம்பொருள் ...] [illegible] ; [illegible] :

௧௦. பிரகிருதியானது கண்காணியான என்னுடைய அதிகாரத்தையும் சராசரத்தையும் பிறப்பிக்கின்றது. கௌந்தேய! இக்காரணத்தால் உலகம் மாறிமாறி வருகின்றது.

[illegible] அதிஷ்டானமாகிய என்னாலானது, எல்லாவற்றையும் பார்வையாளராக இருப்பவர், அனாதியான ஆதாரமாய், கண்காணியாயுள்ள [சிறந்த பார்வையுடைய] என்னுடைய இக்குணத்தைச் சராசரங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றது. அவ்வாறே, "(உண்மைப்பொருள்) ஒன்று : (ஒளிமிகுந்த) பிரகாசிப்பது : எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் மறைந்துள்ளது : எங்கும் வியாபித்திருப்பது : எல்லாப்பொருள் கட்கும் உள்ளேயுள்ள ஆத்மா : கர்மங்கட்குக் கண்காணி : பொருள்களனைத்திற்கும் வாழுமிடம் : (அனைத்திற்கும்) சாக்ஷி : அறிவாயுள்ளது : தனியானது : நிர்க்குணமு மானது" (ச்வே. ௬-௧௧) என்று மந்திரவர்ணம் (கூறுகின்றது).

வெளிப்பட்டதும் வெளிப்படாததுமாகிய [சராசரமும், அசேதனமுமான] பிரபஞ்சமானது, "(நான்) சாக்ஷிமாத்திரமாக கண்காணியாயிருக்கின்றேன்" என்ற இக்காரணத்தால் (படைத்தல், காத்தல் முதலிய) எல்லா நிலைமைகளிலும் ஜங்கமஸ்தாவரத்தோடு மாறிமாறி வருகின்றது. "நான் இதனை அநுபவிப்பேன்," "இதனைக் காண்கிறேன்," "இதனைக் கேட்கிறேன்" "இன்பத்தை அநுபவிக்கிறேன்," "துன்பத்தை அநுபவிக்கிறேன்," "அதற்காக இதனைச் செய்யப்போகிறேன்," "இதனைத் தெரிந்துகொள்வேன்" என்பன முதலான முயற்சியெல்லாம், பார்வை

𑌶𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍈𑌵 । '𑌯𑍋 𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌏𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌭𑍂𑌤𑌚𑍈-
𑌤𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑌭𑌿𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤-
𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌿𑌂𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌇𑌯𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑍇 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇, '𑌕𑍋 𑌅𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌵𑍇𑌦 𑌕 𑌇𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍋𑌚𑌤𑍍 ।
𑌕𑍁𑌤 𑌆𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌕𑍁𑌤 𑌇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 । 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌚
𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾—'𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௧௦ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌮𑍍
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍—

க்கு [அறிவிற்கு] விஷயமாக ஆவதனாலன்றோ ஜகத்திற்கு உண்டாகின்றன [அறிவின் பார்வையினால் வியாபிக்கப்படாவிட்டால், ஜடத்திற்கு அசையவும் முடியாது]; (அம் முயற்சி) அறிவிலே நிற்பது, அறிவிலேயே முடிவது. "எது இ(ந்தஜகத்)திற்கு ஸாக்ஷி யாய் மேலான (ஹிருதய)ஆகாசத்திலுள்ளதோ" (தை - ப்ரா - ௨ - ௮ - ௯) என் பது முதலான மந்திரங்களும் இக்கருத்தைக் காட்டுகின்றன. ஆகவே, (பக வானைக்காட்டிலும்) வேறு சேதநப்பொருள் இல்லாமையின் (போகங்களை) அநு பவிப்பவன் வேறொருவன் இல்லையாதலால், "ஒன்றாய் ஒளியாய் ஸகலத்திற் கும் கண்காணியான அறிவுமாத்திரமாய் எத்தகைய போகங்களோடும் உண் மையாகவே ஒட்டுதலில்லாத (ஆத்மாவாகிய ஈச்வரனுடைய) இச்சிருஷ்டிக்குக் காரணமென்ன?" என்ற விஷயத்திலே வினாவும் விடையும் பொருந்தா. [சிருஷ்டி யின் பயனென்ன?" என்று வினவுதலும், அல்லது அதற்கு விடைகூறுதலும் நேரல்ல, சிருஷ்டியானது பரம்பொருளினுடைய போகாநுபவத்திற்காக என்று சொல்ல முடியாது; ஏனெனில், உண்மையாக அது ஒன்றையும் அநுபவிப்பதில்லை. அது கேவல அறிவுமாத்திரமாய் ஸாக்ஷியாயுள்ளது. இனி, போகங்களை அநுபவிப்பவன் வேறொருவனும் இல்லை; ஏனெனில், அறிவான பொருள் வேறொன்று இல்லை. ஈச்வ ரன் ஒருவன்தான் அறிவான பொருள். அன்றியும், அறிவல்லாத பொருள் ஒன்றை அநுபவிக்கமுடியாது. மற்றும், சிருஷ்டியானது சிருஷ்டிப்பவனுடைய மோக்ஷத்திற் காக என்பதுமில்லை; ஏனெனில், அது மோக்ஷத்திற்கு மாறானதாம். வினாவும் விடையும் நிகழ்வதற்கு இவ்வாறாக இடமே இல்லை; ஏனெனில், சிருஷ்டியானது பரம் பொருளினுடைய மாயையினால் ஆவதென்க.—ஆ.] (இதனை,) "எவன் (அதனை) நேரே அறியமுடியும்?— 'எதிலிருந்து பிறந்தது? ஏன் இந்தப் பலவகைச் சிருஷ்டி?'— (இவற்றை)எவன் இங்கே சொல்லக்கூடும்? [எனவே, பரம்பொருளை அறிதல் அரி தென்க]" (தை - ப்ரா - ௨ - ௮ - ௯) என்பதுமுதலிய மந்திரவர்ணங்களால் (அறிக). "அறிவு அஜ்ஞானத்தால் மூடுண்டுகிடக்கின்றது. அதனால் பிராணிகள் மயங்குகின் றன" (௫ - ௧௫) என்று பகவானும் உணர்த்தியுள்ளார். (இதனால் - சிருஷ்டி அஜ் ஞானத்தினாலாவதென்பதைக் கண்டுகொள்க.)

(௧௦)

பகவானைப் பழிப்பவரின் வாழ்க்கை.

யான் இவ்வாறாக, இயல்பாகவே நித்யனாய் சுத்தனாய் புத்தனாய் முக்தனாய், முற்றும் உணர்ந்தவனாய், பிராணிகளெல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாயிருந்தாலும்,

கக. அவஜாநந்தி மாம் மூடா மாநுஷீம் தநுமாச்ரிதம் ।
பரம் பாவமஜாநந்தோ மம பூதமஹேச்வரம் ॥

அவஜாநந்தி அவஜ்ஞாம் பரிபவம் குர்வந்தி மாம் மூடா: அவிவேகிந: மாநுஷீம் மநுஷ்யஸம்பந்திநீம் தநும் தேஹம் ஆச்ரிதம், மநுஷ்யதேஹேந வ்யவஹரந்தமித்யேதத், பரம் ப்ரக்ருஷ்டம் பாவம் பரமாத்மதத்த்வம் ஆகாசகல்பம் ஆகாசாதபி அந்தரதமம் அஜாநந்தோ மம பூதமஹேச்வரம் ஸர்வபூதாநாம் மஹாந்தம் ஈச்வரம் ஸ்வாத்மாநம் । ததச்ச தஸ்ய மம அவஜ்ஞாநபாவநேந ஆஹதாஸ் தே வராகா: ॥ கக ॥

கதம்?—

கஉ. மோகாசா மோககர்மாணோ மோகஜ்ஞாநா விசேதஸ: ।
ராக்ஷஸீமாஸுரீம் சைவ ப்ரக்ருதிம் மோஹிநீம் ச்ரிதா: ॥

மோகாசா: வ்ருதா ஆசா: ஆசிஷோ யேஷாம் தே மோகாசா:, ததா மோககர்மாணோ யாநி ச அக்நிஹோத்ராதீநி தைரநுஷ்டீயமாநாநி கர்மாணி தாநி ச, தேஷாம் பகவத்பரிபவாத், ஸ்வாத்மபூதஸ்ய அவஜ்ஞாநாத், மோகாந்யேவ நிஷ்பலாநி கர்மாணி பவந்தீதி மோககர்மாண: । ததா மோகஜ்ஞாநா: மோகம் நிஷ்பலம் ஜ்ஞாநம் யேஷாம் தே மோகஜ்ஞாநா: ஜ்ஞாநமபி தேஷாம் நிஷ்பலமேவ ஸ்யாத் । விசேதஸ: விகதவிவேகாச்ச தே பவந்தீத்யபிப்ராய: । கிஞ்ச—

கக. எனது மேலான நிலையை, பொருள்கட்கு(எல்லாம்) பெரிய கடவுளாக [‘நான் ஸகலப்பொருள்கட்கும் பரமேச்வரன்’ என்ற என் இயல்பை] அறியாத மூடர்கள் மனிதசரீரத்தைக்கொண்ட என்னை அவமதிக்கிறார்கள்.

பகுத்தறிவில்லா மூடர்கள் எனது மேலான நிலையை, (அதாவது) “நான் பரமாத்மஉண்மை : ஆகாசம்போல இருப்பவன் : ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் உள்ளேயுள்ளவன் : ஸகலப்பொருள்கட்கும் தம்தம் ஆத்மாவாகிய பரமேச்வரன்” என்பதை அறியாது, (அவர்களிடையே) மநுஷ்யசரீரத்தோடு வியவஹரிக்கின்ற என்னை ஏளனம் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த என்னை அடிக்கடி அலட்சியம்பண்ணுவதனால் அப்பேதையர்கள் கெட்டழிந்துபோகிறார்கள். (கக)

(அவர்களுடைய நிலைமை மிகப்பரிதாபப்படத்தக்கதென்பது) எப்படி?—

கஉ. வீணான ஆசையையுடையவர் : வீணான செய்கையையுடையவர் : வீணான அறிவையுடையவர் : விவேகமில்லாதவர் : மயக்குவதான ராக்ஷஸஅஸுர ஸ்வபாவத்தைமாத்திரம் கொண்டவர்.

(அவர்கள்) வீண் ஆசைகளையுடை
களுடைய எந்த ஆசையும் பயனுடை
எந்தக்கர்மங்கள் அவர்களால் அ
கவே ஆகின்றன ; அவர்கள் ப
அலட்சியம் செய்வதால். அவ்வள
கவே ஆகும். அவர்கள், பகுத்தறி

தே ஹி ராக்ஷஸீம் ராக்ஷஸாநாம் ப்ரக்ருதிம் ஸ்வபாவம் ஆஸுரீம் ச அஸுராணாம் ச ப்ரக்ருதிம் மோஹிநீம் மோஹகரீம் தேஹாத்மவாதிநீம் ஶ்ரிதா: ஆஶ்ரிதா: "சிந்தி, பிந்தி, பிப, காத, பரஸ்வம் அபஹர" இத்யேவம்ஶீலா: க்ரூரகர்மாணோ பவந்தி இத்யர்த்த: ॥ ௧௨ ॥

யே புந: ஶ்ரத்ததாநா: பகவத்பக்திலக்ஷணே மோக்ஷமார்கே ப்ரவ்ருத்தா:—

௧௩. மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த்த தைவீம் ப்ரக்ருதிமாஶ்ரிதா: ।
பஜந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வா பூதாதிமவ்யயம் ॥

மஹாத்மாநஸ்து அக்ஷுத்ரசித்தா: மாம் பார்த்த தைவீம் தேவா-நாம் ப்ரக்ருதிம் ஶமதமதயாஶ்ரத்தாதிலக்ஷணாம் ஆஶ்ரிதா: ஸந்த: பஜந்தி ஸேவந்தே அநந்யமநஸ: அநந்யசித்தா: ஜ்ஞாத்வா பூதாதிம் பூதாநாம் வியதாதீநாம் ப்ராணிநாம் ச ஆதிம் காரணம் அவ்யயம் ॥ ௧௩ ॥

கதம்?—

௧௪. ஸததம் கீர்த்தயந்தோ மாம் யதந்தஶ்ச த்ருடவ்ரதா: ।
நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே ॥

அன்றியும், அவர்கள், மயக்கத்தை [பொய்யுணர்வை]ச் செய்வதாய், தேகமே ஆத்மாவென்று கூறுவதான ராக்ஷஸஸ்வபாவத்தையும் அஸுரஸ்வபாவத்தையும் அடைந்தவர்களாக ஆகிறார்கள்: "வெட்டு, குத்து, குடி, விழுங்கு, பிறர்பொருளைப் பிடுங்கு" என இவ்வாறான ஒழுக்கமுடையராய், கொடிய செயல்களுள்ளவராய் இருக்கிறார்கள் என்பது பொருள் [இறந்தபின்பு, அவர்கள் ராக்ஷஸர்களாகவும் அஸுரர்களாகவும் பிறக்கிறார்கள். "வெட்டு, குத்து, குடி, விழுங்கு" என்றஇவைபோன்றது - ராக்ஷஸரது இயல்பு. "(தானத்தைக்) கொடாதே, ஹோமத்தைச் செய்யாதே, பிறர்பொருளைப் பிடுங்கு" என்ற இவைபோன்றது - அஸுரரது இயல்பு]. (௧௨)

பக்தர்கள் செல்லும் வழிகள்.

மற்று, எவர்கள் நம்பிக்கையுள்ளவராய் பகவத்பக்தி என்னும் மோக்ஷவழியிலே சென்றிருக்கிறார்களோ, (அந்த)

௧௩. **மஹாத்மாக்கள்தான் பார்த்த! தேவர்களுடைய இயல்பைக் கொண்டவராய், வேறொன்றிலே மனமில்லாதவராய், என்னைப் பொருள்கட்குமுதலாகவும் அழிவற்றவனாகவும் அறிந்து தொழுகிறார்கள்.**

மஹாத்மாக்கள் - ஈன புத்தியில்லாதவர்கள் [யஜ்ஞம் முதலியவற்றால் சித்தம் பரிசு[illegible]ர்கள்—ஆ.]. **என்னை** - ஈச்வரனை. **தேவர்களுடைய இயல்பை** - (மன[illegible]) அடக்கமும், (இந்திரியங்களின்) அடக்கமும், தயையும், நம்பிக்கை[illegible] **[பொ]ருள்கட்கு** - ஆகாசம்முதலியவற்றிற்கும், (உயிருள்ள) பிராணி[illegible] (௧௩)

[illegible] **வபவராய், உறுதியான விரத[illegible]ராய் (அவர்கள்) என்னைத்**

सततं सर्वदा भगवन्तं ब्रह्मस्वरूपं मां कीर्तयन्तः यतन्तश्च इन्द्रियोपसंहारशमदमदयाहिंसादिलक्षणैर्धर्मैः प्रयतन्तश्च दृढव्रताः, दृढं स्थिरम् अविचाल्यं व्रतं येषां ते दृढव्रताः नमस्यन्तश्च मां हृदयेशयम् आत्मानं भक्त्या नित्ययुक्ताः सन्तः उपासते सेवन्ते ॥ १४ ॥

ते केन केन प्रकारेण उपासते इति? उच्यते—

१५. ज्ञानयज्ञेन चाप्यन्ये यजन्तो मामुपासते ।
एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा विश्वतोमुखम् ॥

ज्ञानमेव भगवद्विषयं यज्ञः, तेन ज्ञानयज्ञेन यजन्तः पूजयन्तः मां चापि अन्ये अन्याम् उपासनां परित्यज्य उपासते। तच्च ज्ञानम्—एकत्वेन "एकमेव परं ब्रह्म" इति परमार्थदर्शनेन यजन्तः उपासते । केचिच्च पृथक्त्वेन "आदित्यचन्द्रादिभेदेन स एव भगवान् विष्णुः अवस्थितः" इति उपासते । केचित् "बहुधा अवस्थितः स एव भगवान् सर्वतोमुखः विश्वरूपः" इति तं विश्वरूपं सर्वतोमुखं बहुधा बहुप्रकारेण उपासते ॥

यदि बहुभिः प्रकारैः उपासते, कथं त्वामेव उपासते इति? अत आह—

(அவர்கள்) ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகிய பகவானுன என்னை எப்பொழுதும் பேசுகிறுர்கள். இந்திரியஒடுக்கம், சாந்தம், அடக்கம், தயை, அஹிம்ஸைமுதலிய நல்லொழுக்கங்களால் முயலுகிறுர்கள். அசைக்கப்படாத விரதத்தைக் கொண்டவராய், எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்பட்டவராய், ஹிருதயத்தில் தங்கியுள்ள ஆத்மாவான என்னை பக்தியொடு வணங்கித் தொழுகிறுர்கள். (௧௪)

அவர்கள் எங்தெந்தவிதமாய்த் தொழுகிறுர்கள் என்பது ?—கூறுவோம் :

௧௫. ஞானமாகிய யஜ்ஞத்தினுலேயே வழிபடுகின்ற மற்றையோர்கள் பலவிதமாய் எங்கும்முகமுள்ள [எங்கும் ஆத்மவடிவமாயுள்ள] என்னையே ஒன்றுக வேறுகத் தொழுகிறுர்கள்.

பகவானைப்பற்றிய ஞானமே யஜ்ஞந்தான். மற்றையோர்கள் [ப்ரஹ்மநிஷ்டர்கள்] அந்தஞானமென்னும் யஜ்ஞத்தால்ஈச்வரனுகிய என்னையே பூஜிப்பவராய், வேறு (தேவதையை) உபாஸித்தலைத் தள்ளிவிட்டு(என்னையே) தொழுகிறுர்கள். இனி அந்த ஞானம் (அனேகவிதமாயுள்ளது :—சிலர்) "ஒன்றுதான் பரப்ரஹ்மம்" என்னும் மெய்யறிவோடு தொழுகிறுர்கள். சிலர் "விஷ்ணுவாகிய அந்த பகவானே ஸூர்யன் சந்திரன்முதலிய பேதத்தோடு ஸூர்யன்(
(ஞானத்தோடு)தொழுகிறுர்கள். சிலர்,
வடிவத்தால்] ஸகலரூபியாகவும், ஸகல ஆத்மாவாகவும் உள்ள அவரை "பலவகையாயுள்ள அந்த பகவான்தான் எங்கும் முகமுள்ளவராயும் ஸகலரூபியாயும் இருக்கிறுர்" என்னும் (ஞானத்தோடு) தொழுகிறுர்கள். (௧௫)

எல்லா உபாஸனையும் பகவானைச் சேர்கின்றன.

(அவர்கள்) பலவாறுக உபாஸித்தால், உங்களையே உபாஸிக்கிறுர்களென்பது எப்படி ?— (என்னும் சங்கை உண்டாகும்) ஆதலால், (பகவான் இதனை) அருளிச்செய்கிறுர் :

௧௬. 𑌅𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌰𑌹𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾𑌹𑌮𑌹𑌮𑍌𑌷𑌧𑌮𑍍 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌹𑌮𑌹𑌮𑍇𑌵𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌹𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁𑌃, 𑌶𑍍𑌰𑍌𑌤𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 । 𑌅𑌹𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌃 । 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌂, 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌔𑌷𑌧𑌮𑍍, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌔𑌷𑌧𑌶𑌬𑍍𑌦𑌶𑌬𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌅𑌥𑌵𑌾 — '𑌸𑍍𑌵𑌧𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂, '𑌔𑌷𑌧𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌪𑌶𑌮𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌮𑍍 । 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌦𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌃 । 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌹𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌹𑌵𑌿𑌃 𑌸𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌂 𑌹𑌵𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 ॥ ௧௬ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 —

௧௭. 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌹𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 ।
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌋𑌕𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌚 ॥

𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃, 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀, 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌾, 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾, 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌮𑍍, 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌋𑌕𑍍 𑌸𑌾𑌮 𑌯𑌜𑍁𑌃 𑌏𑌵 𑌚 ॥ ௧௭ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 —

---

௧௬. நானே க்ரது: நானே யஜ்ஞம்: நானே ஸ்வதா: நானே ஔஷதம்: நானே மந்திரம்: நானே ஹவிஸ்: நானே அக்நி: நானே ஹவிஸை அர்ப்பித்தல்.

க்ரது என்பது - வேதத்தில் விதித்த கர்மங்களுள் ஓர்வகுப்பு. யஜ்ஞம் என்பது - ஸ்மிருதியில் விதித்த (வைச்வதேவம் முதலிய) யஜ்ஞம். ஸ்வதா என்பது - பிதிருக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் அந்நம். ஔஷதம் - எல்லாப்பிராணிகளாலும் புசிக்கப்படுகின்றவையாய், ஓஷதியென்னும்சொல்லால் கூறப்பட்ட ஸாதாரணமான நெல் வாற்கோதுமை முதலியன.—அல்லது, ஸ்வதா என்பது - ஸாமான்யமான உணவு. ஔஷதம் என்பது - வியாதியைத் தணித்து ஆற்றுதற்கான மருந்து.—எதனுல் பிதிருக்களுக்கும் தேவதைகளுக்கும் ஹவிஸானது கொடுக்கப்படுகின்றதோ, (அந்த)மந்திரம் நானே. ஹவிஸும் நானேதான். எதிலே ஹவிஸானது ஹோமஞ்செய்யப்படுகின்றதோ, அந்த அக்நி நானே. ஹவிஸை அர்ப்பித்தலென்னும்தொழிலும் நானே என்க. (௧௬)

மேலும்,

௧௭. இந்த ஜகத்திற்குத் தகப்பனும், தாயும், பகிர்ந்துகொடுப்பவனும், பாட்டனும், அறியவேண்டியபொருளும், பரிசுத்தமாக்கும்பொருளும், ஓங்காரமும், ருக்கும், ஸாமமும், யஜுஸும் நானேதான்.

பகிர்ந்து கொடுப்பவன் - [illegible]ளுக்குக் கர்மங்களின்பயனைப் பகுத்துக் (௧௭)

கஅ. 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌮𑍍 । 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍋𑌷𑍍𑌟𑌾 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 । 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 । 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌶𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌆𑌰𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌃 । 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑍀 । 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌜𑌗𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍; 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂, 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌅𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌤𑌿; 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍀𑌜𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ கஅ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

கக. 𑌤𑌪𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌚 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌦𑌸𑌚𑍍𑌚𑌾𑌹𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ॥

𑌤𑌪𑌾𑌮𑌿 𑌅𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌲𑍍𑌬𑌣𑍈𑌃 । 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿; 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍈𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌭𑌿𑌃 𑌮𑌾𑌸𑍈𑌃; 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑍃𑌷𑌿 । 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌂

கஅ. கதியும், வளர்ப்பவனும், பிரபுவும், ஸாக்ஷியும், வாழுமிடமும், புகலிடமும், ஸுஹ்ருத்தும், உத்பத்தியும், அழிவும், நிலையும், களஞ்சியமும்; அழிவிலா விதையும் (நானே).

கதி - கர்மங்களுடைய பயன்..........பிரபு - உரியவன், சொந்தக்காரன். ஸாக்ஷி - பிராணிகள் செய்தவற்றையும், செய்யாதவற்றையும் (பார்ப்பவன்). வாழுமிடம் - பிராணிகள் வஸிக்குமிடம். இடருற்றவர்களுக்குப் புகலிடம் - என்னை வந்தடைந்தவர்களுடைய இடரைத் தீர்ப்பவன். ஸுஹ்ருத்து - பதிலுபகாரத்தை வேண்டாதவனாய் உதவிபுரிவோன். உத்பத்தி - உலகம் உண்டாகுமிடம். அழிவு - அழியுமிடம். அவ்வண்ணமே, நிலை - நிலைகொள்ளுமிடம். களஞ்சியம் - பிராணிகளால் பிற்காலத்தில் அநுபவிக்கப்படும் (பொருள்களை) வைக்குமிடம். விதை - முளைக்குந்தன்மையுள்ள (பொருள்கள்) முளைத்தற்குக் காரணம். அழிவிலா - (அவ்விதையானது) ஸம்ஸாரமுள்ளவரையிலும் உள்ளதனால், அழிவில்லாத. விதையில்லாத ஒன்றும் முளையாதன்றே. எப்பொழுதும் முளையைக் காண்பதனால், விதையின் தொடர்ச்சியானது அ (ஏ)றுப்போகவில்லை என்று தெரிகின்றது.

மற்றும்,

கக. யான் வெப்பத்தைக்கொடுக்(கி)றேன், அன்றியும், நிறுத்துகின்றேன்: அர்ஜு(னா)... தும் நானே.

யான் ஸூர்யனாகஆகி கடுமையான ...றேன்; சிலகிரணங்களால் மழையை உண்ட ...ணங்களால்(மழையை) எட்டுமாதம் நிறுத்து...

𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯-
𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌸𑌚𑍍𑌚 𑌏𑌵 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵
𑌅𑌸𑌦𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍀 ॥ ௧௯ ॥

𑌯𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌦𑌃, 𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃—

௨௦. 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌪𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌤𑌪𑌾𑌪𑌾𑌃
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 ।
𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌮𑍍
𑌅𑌶𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑍍 ॥

௨௧. 𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃
𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥

நான்குமாதமான) மாரிகாலத்தில் உண்டாக்குகின்றேன். நான் தேவர்களுடைய சாகா
மையாகவும், மனிதர்களுடைய சாவாகவும் இருக்கின்றேன். எ(ந்தக் காரியமான)து
எ(ந்தக் காரணத்)தோடு கூடி உள்ளதாக ஆகின்றதோ [வெளிப்படுகின்றதோ], அது-
உள்ளது என்பது. அதற்கு மாறானது - இல்லது என்பது. அர்ஜுந ! யான் உள்ளதாக
இருக்கின்றேன்; இல்லதாகவுமே இருக்கின்றேன்.—ஆனால், பகவான் முற்றுமே இல்
லாப்பொருளாக ஆகார். அல்லது, காரியமும் காரணமும் (முறையே) உண்மைப்பொ
ருளும் இன்மைப்பொருளுமாக ஆகா. (இங்கே, கார்யமென்றது - வெளிப்பட்ட நாம
ரூபங்களை [பெயரையும், உருவத்தையும்]; காரணமென்றது - வெளிப்படாத நாம
ரூபங்களை. ஆதாரமாகிய பரம்பொருள் இல்லாவிட்டால், காரியகாரணமென்னும் கற்
பனையே நிலையாது—(ஆ.); ஆதாரமாகிய கயிறு இல்லாவிட்டால், பாம்பென்னும் கற்
பனை நிகழாதவாறுபோல.)
(௧௯)

வேதத்திற்கூறிய ஸகாம கர்மங்களின் பயன்.

ஞானத்தை உணர்ந்த எந்த (நிஷ்காமர்கள்,—ஒன்று என்னும்ஞானமும், வேறு
என்னும் ஞானமுமாகிய இவைபோன்ற கீழ்க்கூறிய நிவிருத்திவகையான ஞானயஜ்ஞங்
களால் என்னைப் பூஜிப்பவராய்த் தொழுகிறார்களோ, அவர்கள் (தம்தம்) அநுபவ
அறிவிற்குஏற்ப என்னையே அடைகிறார்கள். ஆனால், எவர்கள் அஜ்ஞானிகளாய்
ஆசாவிஷயங்களை விரும்புகிறவர்களோ,

௨௦. அந்த (ஸகாமர்கள்) மூன்றுவே தங்களையும் அறிந்தவராய், ஸோமபானஞ்
செய்பவராய், பாவத்தினின்றும் பரிசுத்தமாகி யாகங்களால் என்னைப் பூஜித்து ஸ்வர்க்க
மாகிய கதியை வேண்டுகிறார்கள்; புண்யமான தேவேந்திரஉலகை அடைந்து, ஸ்வர்க்
கத்திலே தேவர்களுடைய திவ்வியமான போகங்களை அநுபவிக்கிறார்கள்.

௨௧. அவர்கள் அந்த விசாலமான ஸ்வர்க்கலோகத்தை அநுபவித்துப் புண்
ணியம் கழிந்தபோனவுடன் மனுஷ்யலோகத்தைப் புகுகிறார்கள்; இவ்வாறு மூன்று
வேதங்களுடைய தருமத்தைப் பின்பற்றியவராய், விஷயங்களை விரும்புபவராய், போவ
தையும் வருவதையும் அடைகிறார்கள்.

[illegible] ॥ ௨௦ ॥

[illegible] ॥ ௨௧ ॥

[illegible]—

௨௨. [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

(ஸோமம் - யாகத்தில் உபயோகிக்கின்ற ஓர்வகைக்கொடியின் சாறு.) ருக் யஜுஸ் ஸாமங்களை அறிந்தவர்கள் ஸோமபாநஞ் செய்பவராய், அந்த ஸோமபாநத்தி னாலேயே பாவத்தினின்றும் பரிசுத்தமானவராய், வஸுக்கள்முதலிய தேவர்களது வடிவத்தையுடைய என்னை அக்நிஷ்டோமம் முதலிய யாகங்களால் பூஜித்து, ஸ்வர்க்க மாகிய கதியை விரும்புகிறார்கள். அவர்கள், நூறுயாகமுடைய இந்திரனது உலகை (த் தாம் செய்த) புண்ணியத்தின்பயனாக அடைந்து, மனிதர்கட்குக் கிடையாத தேவபோகங்களை அநுபவிக்கிறார்கள். (௨௦)

இவ்வாறு - கீழ்க்கூறியபடி மூன்று வேதங்களுடைய தருமத்தை - வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட வெறுங்கர்மத்தை. அவர்கள் ....போவதையும், வருவதையுந்தான் அடைகிறார்கள் : ஆனால், ஸ்வதந்திரமான நிலையை ஓரிடத்தும் பெறுவதில்லை என்பது பொருள். (௨௧)

ப்ரஹ்மவித்யையிலே நிலைத்தவனுடைய யோகக்ஷேமத்தை பகவான் நடத்துதல்.

இனி, எவர்கள் ஆசைநீங்கியவராய், உள்ளதை உள்ளபடி காண்கிறார்களோ,

௨௨. எந்த ஜனங்கள் அன்னியரல்லாதவராய் என்னைத் தியானிப்பவராய் எங்கும் உபாஸிக்கிறார்களோ, அந்த எப்பொழுதும் (தியானத்திலே) உறுதியாகச் சென்றவரது யோகக்ஷேமத்தை யான் வகிக்கின்றேன்.

எந்த ஸந்யாஸிகளான ஜனங்கள் வேறானவரல்லராய் = உயர்ந்த கடவுளான நாராயணனை ஆத்மாவாகக்கொண்டவராய், (அந்த ஆத்மாவையே) தியானிப்பவராய் என்னை எங்கும் (உள்ள பொருளாகக்) காண்கிறார்களோ, அவர்கட்கு = (தியான

பரமார்த்ததர்ஶிநாம் நித்யாபியுக்தாநாம் ஸததாபியோகிநாம் யோகக்ஷேமம், யோக: அப்ராப்தஸ்ய ப்ராபணம், க்ஷேம: தத்ரக்ஷணம், ததுபயம் வஹாமி ப்ராபயாமி அஹம்; 'ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்' 'ஸ ச மம ப்ரிய:' யஸ்மாத், தஸ்மாத் தே மமாத்மபூதா: ப்ரியாஶ்ச இதி ॥

நநு அந்யேஷாமபி பக்தாநாம் யோகக்ஷேமம் வஹத்யேவ பகவாந் । ஸத்யம், வஹத்யேவ; கிந்து அயம் விஶேஷ:—அந்யே யே பக்தா: தே ஆத்மார்த்தம் ஸ்வயமபி யோகக்ஷேமம் ஈஹந்தே; அநந்யதர்ஶிநஸ்து ந ஆத்மார்த்தம் யோகக்ஷேமம் ஈஹந்தே; ந ஹி தே ஜீவிதே மரணே வா ஆத்மநோ க்ருத்திம் குர்வந்தி; கேவலமேவ பகவச்சரணா: தே; அத: பகவாநேவ தேஷாம் யோகக்ஷேமம் வஹதீதி ॥ உஉ ॥

நநு, அந்யா அபி தேவதா: த்வமேவ சேத், தத்பக்தாஶ்ச த்வாமேவ யஜந்தே । ஸத்யம் ஏவம்—

உங. யேऽப்யந்யதேவதாபக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா: ।
தேऽபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம் ॥

த்திலே) விடாமுயற்சியுள்ளவராய் உண்மையைக் காண்பவர்க்கு யோகமும், க்ஷேம முமாகிய அவ்விரண்டினையும் யான் நடத்துகிறேன். யோகம் - அடையாததை அடைதல்; க்ஷேமம் - அதனைக் காப்பாற்றுதல். "ஞானியோ ஆத்மாதான் (என் பது) - எனது கொள்கை," "அவனும் எனக்குப்பிரியமானவன்" (எ - கஅ, கஎ) ஆதலால், அவர்கள் என்னுடைய ஆத்மாவாகவும், எனக்குப் பிரியர்களாகவும் இருக் கிறார்களென்க.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால்,மற்றைய பக்தர்களுக்குந்தான் பகவான் யோக க்ஷேமத்தை நடத்தவேநடத்துகின்றார்.

(ஸமாதாநம்) :—உண்மை ; நடத்தவேநடத்துகின்றார். ஆனால், இது விசேஷம் [வித்தியாசம்] :—மற்றைய பக்தர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் தங்களுக்காக யோக க்ஷேமத்தைத் தாங்களும் முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால், (தங்களைக்காட்டிலும்) வேறான தைக் காணாதவர்கள் தமக்காக யோகக்ஷேமத்தை முயற்சிப்பதில்லை. அவர்கள் [ஆத்ம ஞானிகள்], வாழ்விலாயினும், சாவிலாயினும் தமக்கு ஆசையைக் கொள்வதில்லையன் றோ. அவர்கள், பகவானைமாத்திரமே அடைக்கலமாகக் கொண்டவர்கள். ஆகவே, பகவானேதான் அவர்களது யோகக்ஷேமத்தை நடத்துகிறாரென்பது. (உஉ)

மற்றைய பக்தர்கள் பரம்பொருளை அறியாது பூஜிக்கிறார்கள்.

(ஆக்ஷேபம்):—அங்ஙனம், வேறு தேவதைகளும் நீங்களேயானால், அவர்க ளுடைய பக்தர்களும் உங்களையேதான் பூஜிக்கிறார்கள்.

(ஸமாதாநம்) :—இவ்வாறு உண்மை :

உங. எவர்களும் வேறுதெய்வ பக்தர்களாய் நம்பிக்கையோடுகூடி (அத்தெய் -களும் கௌந்தேய! அறியாமையோடு என்னையே

येऽपि अन्यदेवताभक्ताः अन्याश्च देवताश्च भक्ताः अन्यदेवताभक्ताः सन्तः यजन्ते पूजयन्ति श्रद्धया श्रुतिस्मृत्युक्त्या अन्विताः अनुगताः, तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्ति अविधिपूर्वकम्; अविधिः अज्ञानम्, तत्पूर्वकं यजन्त इत्यर्थः ॥ २३ ॥

कस्मात्ते अविधिपूर्वकं यजन्त इति? उच्यते—यस्मात्

२४. अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ।
न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते ॥

अहं हि सर्वयज्ञानां श्रौतानां स्मार्तानां च सर्वेषां यज्ञानां देवतात्वेन भोक्ता च प्रभुः स्वामी च । मत्स्वामिको हि यज्ञः, 'अधियज्ञोऽहमेवात्र' इति हि उक्तम् । तथा न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेन यथावत् । अतश्च अविधिपूर्वकम् इष्ट्वा यागफलाच्च्यवन्ति प्रच्यवन्ते ते ॥ २४ ॥

येऽपि अन्यदेवताभक्तिमत्त्वेन अविधिपूर्वकं यजन्ते, तेषामपि यागफलम् अवश्यंभावि । कथम्?—

२५. यान्ति देवव्रता देवान् पितॄन्यान्ति पितृव्रताः ।

நம்பிக்கையோடு - விச்வாஸ புத்தியோடு. (உ௩)

எதனுல் அவர்கள் அறியாமையொடு (உங்களைப்) பூஜிக்கிறுர்கள் என்பது?— கூறுவோம் : ஏனெனில்,

உ௪. யாகங்களெல்லாவற்றிற்கும் நானன்றோ போக்தாவும், பிரபுவும். மற்று, அவர்கள் என்னை உண்மையாய் அறிவதில்லை; ஆகவே, தவறுகிறுர்கள்.

நான், சுருதியிலும் ஸ்மிருதியிலும் விதிக்கப்பட்ட ஸகலயஜ்ஞங்களையும் (அந்தந்த) தேவதாவடிவமாகப் புஜிக்கின்றவனும் சொந்தக்காரனுமாக இருக்கின்றேன். நானன்றோ யஜ்ஞத்திற்குச் சொந்தக்காரன்; "இ(ச்சரீரத்) திலே நானேதான் அதியஜ்ஞம்" (அ - ச) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. மற்று, அவர்கள் என்னை அவ்வாறு அறிவதில்லை; ஆகவே, அறியாமையொடு யாகஞ்செய்து யாகப்பயனிலிருந்து தவறுகிறுர்கள். ("ஸகல யஜ்ஞங்களையும் வஸுக்கள் முதலிய அந்தந்த தேவதாவடிவமாகப் புஜிக்கிறவன் நான்தான்; அந்தர்யாமிவடிவமாக அந்த யஜ்ஞங்கட்குச் சொந்தக்காரனும் நான்தான்" என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாத வேறுதேவதா பக்தர்கள் அறியாமையினுல் என்னிடத்துக் கர்மங்களை அர்ப்பியாது, அக்கர்மங்கட்கு அழியும்பயனைப் பெற்று, அந்தந்த உலகங்கட்குச் சென்று, மீண்டும் திரும்பிவருகிறுர்களென்பது கருத்து.) (உ௪)

எவர்களும் வேறுதேவதைகளின்மேல் பக்தியையுடைமையால் அறியாமையொடு பூஜிக்கிறுர்களோ, அவர்களுக்கும் யஜ்ஞத்தின்பயன் அவசியமுண்டாவது [அவர்கட்குத் திரும்பிவாராமை என்னும் பயனில்லையாயினும், அவர்கள் செய்கின்ற அந்தந்த தேவதாபூஜைக்குத் தக்கவாறு பயன் உண்டு என்பது நிச்சயம்].— எப்படி?—

உ௫. தேவர்களிடத்து விரதத்தைக்கொண்டவர்கள் தேவர்களை அடைகிறுர்கள் : பிதிருக்களிடத்து விரதத்தைக் கொண்டவர்கள் பிதிருக்களை அடைகிறுர்கள் :

𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌨𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑌣𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌗𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌕𑌾𑌃 । 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑌿𑌨𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌜𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌵 । 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌪𑌿 𑌆𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌏𑌵 𑌨 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 ; 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌅𑌲𑍍𑌪𑌫𑌲𑌭𑌾𑌜𑌃 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௨௫ ॥

𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌫𑌲𑌮𑍍, 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌕𑌥𑌮𑍍?—

௨௬. 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌤𑌦𑌹𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥

𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌯𑌃 𑌮𑍇 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌪𑌹𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 ॥ ௨௬ ॥

𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌮𑍍, 𑌅𑌤𑌃—

பூதங்களைப் பூஜிப்பவர்கள் பூதங்களை அடைகிறார்கள்: என்னைப் பூஜிப்பவர்களும் என்னை அடைகிறார்கள்.

தேவர்களிடத்து, (பிரதக்ஷிணஞ்செய்தல், வணங்குதல்முதலிய) நியமத்தையும், பக்தியையும் உடையவர்கள் தேவர்களை[அவர்களது உலகத்தை]அடைகிறார்கள். ச்ராத்தம் முதலிய கர்மங்களிலே கருத்தூன்றியவராய்ப் பிதிருக்களிடத்து பக்தியுள்ளவர்கள் அக்நிஷ்வாத்தர்முதலிய பிதிருக்களை[அவர்களது உலகத்தை]அடைகிறார்கள் பூதங்களைப் பூஜிப்பவர்கள் - விநாயகர்கள், மாதிருக்களுடைய கூட்டங்கள், நான்கு பகினிகள்முதலான பூதங்களை[அவற்றின் உலகத்தை]அடைகிறார்கள். என்னைப் பூஜிக்கும் தன்மையரான விஷ்ணுபக்தர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள். சிரமம் ஒன்றாயிருந்தும், (பேதையர்கள்) என்னையே பூஜிப்பதில்லை; அறியாமையினாலென்க. ஆதலால், அவர்கள் அற்பப்பயனை அடைபவராய் இருக்கிறார்கள் என்பது (தேர்ந்த) பொருள். (௨௫)

பரம்பொருளைப் பூஜிப்பது எளிது.

எனது பக்தர்களுக்குத் திரும்பிவாராமை என்னும் அழிவிலாப் பயன்மாத்திரமன்று; நானும் எளிதாகப் பூஜிக்கத்தக்கவன் [என்னைப் பூஜித்தலும் அவர்கட்கு எளிது].—எப்படி?—

௨௬. எவன் இலை, புஷ்பம், பழம், ஜலம் இவற்றை எனக்குப் பக்தியொடு கொடுக்கின்றானோ, (அந்தப்) பரிசுத்தபுத்தியுள்ளவன் பக்தியொடு அர்ப்பித்த அதனை யான் புஜிக்கின்றேன்.

அதனை - இலை முதலியவற்றை. புஜிக்கின்றேன் - வாங்கிக்கொள்கிறேன். (௨௬) இவ்வாறிருப்பதனால்,

௨௭. யத்கரோஷி யத³ஶ்நாஸி யஜ்ஜுஹோஷி த³தா³ஸி யத் ।
யத்தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத்குருஷ்வ மத³ர்ப்பணம் ॥

யத் கரோஷி ஸ்வதஃ ப்ராப்தம், யத் அஶ்நாஸி, யத் ஜுஹோஷி ஹவநம் நிர்வர்த்தயஸி ஶ்ரௌதம் ஸ்மார்த்தம் வா, யத் த³தா³ஸி ப்ரயச்ச²ஸி ப்³ராஹ்மணாதி³ப்⁴யஃ ஹிரண்யாதி³, யத் தபஸ்யஸி தபஃ சரஸி கௌந்தேய தத் குருஷ்வ மத³ர்ப்பணம் ॥ ௨௭ ॥

ஏவம் குர்வதஃ தவ யத் ப⁴வதி தத் ஶ்ருணு—

௨௮. ஶுபா⁴ஶுப⁴ப²லைரேவம் மோக்ஷ்யஸே கர்மப³ந்த⁴நைஃ ।
ஸந்ந்யாஸயோக³யுக்தாத்மா விமுக்தோ மாமுபைஷ்யஸி ॥

ஶுபா⁴ஶுப⁴ப²லைஃ ஶுபா⁴ஶுபே⁴ இஷ்டாநிஷ்டே ப²லே யேஷாம் தாநி ஶுபா⁴ஶுப⁴ப²லாநி கர்மாணி தைஃ ஶுபா⁴ஶுப⁴ப²லைஃ கர்மப³ந்த⁴நைஃ கர்மாண்யேவ ப³ந்த⁴நாநி கர்மப³ந்த⁴நாநி தைஃ கர்மப³ந்த⁴நைஃ ஏவம் மோக்ஷ்யஸே மத³ர்ப்பணம் குர்வந் । ஸோऽயம் ஸந்ந்யாஸயோகோ³ நாம ; ஸந்ந்யாஸஶ்ச அஸௌ மத்ஸமர்ப்பணதயா, கர்மத்வாத் யோக³ஶ்ச அஸௌ இதி ; தேந ஸந்ந்யாஸயோகே³ந யுக்தஃ ஆத்மா அந்தஃகரணம் யஸ்ய தவ ஸஃ த்வம் ஸந்ந்யாஸயுக்தாத்மா ஸந் விமுக்தஃ கர்மப³ந்த⁴நைஃ ஜீவந்நேவ, பதிதே ச அஸ்மிந் ஶரீரே மாம் உபைஷ்யஸி ஆக³மிஷ்யஸி ॥ ௨௮ ॥

---

௨௭. நீ எதனைச் செய்கின்றனையோ, எதனைப் புஜிக்கின்றனையோ, எதனை ஹோமஞ் செய்கின்றனையோ, எதனை(த் தாநமாக)க் கொடுக்கின்றனையோ, எதனைத் தவம்புரிகின்றனையோ, கௌந்தேய! அதனை எனக்கு அர்ப்பிதமாகச் செய்யக் கடவாய்.

தானே அமைந்த எதனை [சாஸ்திரத்தாலல்லாமல் பிராணிகளுடைய இயற்கை வசத்தாலமைகின்ற நடத்தல், உண்ணல்முதலிய எதனை]ச் செய்கின்றாயோ, எதனைப் புஜிக்கின்றாயோ [எந்த போகத்தை அநுபவிக்கின்றாயோ], சுருதியிலாயினும் ஸ்மிருதியிலாயினும் விதிக்கப்பட்ட எந்த ஹோமத்தைச் செய்துமுடிக்கின்றாயோ, பிராமணர் முதலானோர்கட்கு எந்தப் பொன்முதலியவற்றைக் கொடுக்கின்றாயோ, எந்தத் தவத்தை அநுஷ்டிக்கின்றாயோ, கௌந்தேய! அவற்றை (யெல்லாம்) எனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய்யக்கடவாய். (௨௭)

இவ்வாறு செய்கின்ற உனக்கு எது உண்டாகின்றதோ, அதனைக் கேள்:

௨௮. **நல்லனவும் தீயனவுமான பயன்களையுடைய கர்மகட்டுக்களால் நீ இவ்வாறு விடப்படுவாய்; ஸந்யாஸமென்னும்யோகத்தைக் கூடிய மனத்தினனாய்(க் கர்மங்களால்) விடப்பட்டு என்னை வந்தடைவாய்.**

நீ இவ்வாறு (ஸகலத்தையும்) எனக்கு அர்ப்பணமாகச் செய்யும்பொழுது, வேண்டிய பயனையும் வேண்டாத பயனையுமுடைய கர்மங்களாகிய கட்டுக்களினின்(று) விடப்படுவாய். இந்த ஸந்யாஸயோகமென்பது - அது [ஸகலத்தையும் ... மாகச் செய்வது], எனக்கு அர்ப்பிப்பதா யிருப்பதனால், இது - [ஸந்யாஸம் - விடுதல், துறத்தல்]; கர்மமாயுள்ளதனால், இது - யோக... நீ அந்த ஸந்யாஸயோகத்தோடு கூடிய மனத்தினனா(ய்) கட்டுக்களால் விடப்பட்டு, சரீரம் மாய்ந்

रागद्वेषवान् तर्हि भगवान्, यतो भक्तान् अनुगृह्णाति, न इतरान् इति। तत् न—

௨௯. समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः।
ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम्॥

समः तुल्यः अहं सर्वभूतेषु। न मे द्वेष्यः अस्ति न प्रियः। अग्निवत् अहम्—दूरस्थानां यथा अग्निः शीतं न अपनयति, समीपम् उपगच्छताम् अपनयति; तथा अहं भक्तान् अनुगृह्णामि, न इतरान्। ये भजन्ति तु माम् ईश्वरं भक्त्या मयि ते—स्वभावत एव न मम रागनिमित्तम्—वर्तन्ते। तेषु च अपि अहं स्वभावत एव वर्ते, न इतरेषु। न एतावता तेषु द्वेषो मम॥ ௨௯॥

பரம்பொருளினுடைய பக்ஷபாதமில்லாத் தன்மை.

(ஆக்ஷேபம்):—அப்பொழுது பகவான் விருப்புவெறுப்புக்களையுடையவர்; ஏனெனில், பக்தர்களை அநுக்கிரகக்கிருரேயன்றி மற்றையோர்களை (அநுக்கிரகக்கிருர்) இல்லை என்பது.

(ஸமாதாநம்):—அது அன்று:

௨௯. யான் ஸகலப்பிராணிகளிடத்தும் ஸமமாயிருக்கிறேன். எனக்குப் பகையானவன் இல்லை, பிரியமானவன் இல்லை. ஆனல், எவர்கள் என்னை பக்தியொடு தொழுகின்ருர்களோ, அவர்கள் என்னிடத்து (இருக்கிருர்கள்); யான் அவர்களிடத்தும் (இருக்கிறேன்).

யான் அக்நிபோல இருக்கின்றேன்: எப்படி. நெருப்பானது தூரத்திலுள்ளவர்க்குக் குளிரைப்போக்குவதில்லையோ, ஸமீபத்தில் செல்லுகிறவர்க்கு(க் குளிரை)ப் போக்குகின்றதோ, அப்படி நான் பக்தர்களுக்கு அருள்புரிகின்றேன்; மற்றையோர்க்கு இல்லை. மற்று, ஈச்வரனுகிய என்னை எவர்கள் பக்தியொடு தொழுகிருர்களோ, அவர்கள் இயற்கையாகவே என்னிடத்து இருக்கிருர்கள்; எனக்கு (அவர்களிடத்துள்ள ஒருவிதப்) பற்றினலும் இல்லை. அவர்களிடத்தும் யான் இயல்பாகவே இருக்கின்றேன்; மற்றையோர்களிடத்து இல்லை. இவ்வளவினல், எனக்கு அவர்களிடத்து வெறுப்பு இல்லையென்க. (பகவானைப் பூஜித்தலென்பது - வர்ணம், ஆச்ரமம் முதலியவற்றின் தருமங்களை ஈச்வரார்ப்பணமாக அநுஷ்டிப்பது. இதற்குப் பகவத்பக்தி என்று பெயர். இப்பக்தியின் மஹிமையை நினைக்கவும் முடியாது. இதுதான் மன அழுக்கை நீக்கி, புத்தியைச் சுத்தமாகத் திருத்துவது. இவ்வாறு இதனல் புத்தி திருந்தியவர்களுடைய சித்தமானது - பகவான் தோன்றுதற்கு ஏற்ற தகுதியைப் பெறுகின்றது. ஆகவே, "அவர்கள் என்னிடத்து இருக்கிருர்கள்" என்ருல்- ரஜஸ் தமஸ் என்னும் அழுக்கு நீங்கி அதிஸ்வச்சமாயுள்ள அவர்களுடைய அத்தகைய அந்தக்கரணமானது எனது வடிவத்தை வாங்கிப் பிடித்துக்கொள்கின்றது என்றபடி. "யான் அவர்களிடத்தும் இருக்கிறேன்" என்ருல் - ஸூர்யனுடைய ஒளியானது எங்கும் உள்ளதாயினும், ஸ்வச்சமான கண்ணடியில் பிரதிபலிக்காமலிராதவாறு போல, அவர்களுடைய ஸ்வச்சமான சித்தத்திலே பகவான் அவச்யம் பிரதிபலிக்கிருர் என்றபடி. பகவான் எங்கும் உள்ளவராயினும், பக்தர்களுடைய ஸ்வச்சமான

शृणु इदं रहस्यम्—

௩௦. अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।
साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥

अपि चेत् यद्यपि सुदुराचारः सुष्ठु दुराचारः अतीव कुत्सिताचारोऽपि भजते माम् अनन्यभाक् अनन्यभक्तिः सन्, साधुरेव सम्यग्वृत्त एव स मन्तव्यः ज्ञातव्यः ; सम्यक् यथावत् व्यवसितो हि सः, यस्मात् साधुनिश्चयः सः ॥ ௩௦ ॥

उत्सृज्य च बाह्यां दुराचारताम् अन्तः सम्यग्व्यवसायसामर्थ्यात्—

௩௧. क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्तिं निगच्छति ।
कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥

क्षिप्रं शीघ्रं भवति धर्मात्मा धर्मचित्त एव । शश्वत् नित्यं शान्तिं च उपशमं निगच्छति प्राप्नोति । शृणु परमार्थम्—कौन्तेय प्रतिजानीहि निश्चितां प्रतिज्ञां कुरु, न मे मम भक्तः मयि समर्पितान्तरात्मा मद्भक्तः न प्रणश्यति इति ॥ ௩௧ ॥

किञ्च—

சித்தத்திலே வெளிப்படுகிறார்; பக்தரல்லாதவர்களுடைய அசுத்தமான சித்தத்திலே வெளிப்படுவதில்லை. ஆதலால், ஸூர்யனுக்குக் கண்ணாடியிலும், மண்ணாங்கட்டியிலும் விருப்பும், வெறுப்பும் இல்லாதவாறுபோல, பகவானுக்கு ஒருவனிடத்து விருப்பும், ஒருவனிடத்து வெறுப்பும் இல்லையென்க.) (௨௯)

தீயொழுக்கமுடையோரும், பிறவியினால்தாழ்ந்தோரும் பகவத்பக்தியினால் உயர்ந்தகதியைப்பெறுவர்.

என்னிடத்து (வைக்கும்) பக்தியின் மஹிமையைக் கேள் :

௩௦. (ஒருவன்) மிகுந்த தீயொழுக்கமுடையோனானாலும், வேறொன்றை (அடைக்கலமாக) அடையாதவனாய் என்னைத் தொழுகின்றானே; அவனை நல்லவனாகவே நினைக்கவேண்டும். ஏனெனில், அவன் நல்ல நிச்சயத்தை உடையவன்.

நல்லவனாகவே - நல்லொழுக்க முடையவனாகவே. நினைக்கவேண்டும் - தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். நல்ல நிச்சயத்தை - நேரான உறுதியை. (௩௦)

(அவன்) வெளியிலுள்ள தீயொழுக்கமுடைமையை விட்டு, உள்ளேயுள்ள நேரான நிச்சயத்தின் வலிமையினால்

௩௧. சீக்கிரம் நல்லொழுக்கத்திலே மனமுடையவனாக ஆகிறான்; எப்பொழுதும் ஒழிவைப் பெறுகிறான். கௌந்தேய! "என்னுடைய பக்தன் கெடமாட்டான்" (என்று) உறுதியாகச் சொல்லு.

ஒழிவை - [தீயொழுக்கத்தினின்றும் ஒழிதலை.—ஆ.]. உண்மையைக் கேள் : அந்தக்கரணத்தை என்னிடத்து நன்றாக வைத்திருக்கின்ற என்பக்தனானவன் (ஒருகாலும்) கெடமாட்டான் என்று உறுதியாகச்சொல். (௩௧)

அன்றியும், (பகவத்பக்தியைச் செய்யவேண்டும்) :

௩௨. மாம் ஹி பார்த்த வ்யபாஶ்ரித்ய யேऽபி ஸ்யு: பாபயோநய: |
ஸ்த்ரியோ வைஶ்யாஸ்ததா ஶூத்ராஸ்தேऽபி யாந்தி பராம் கதிம் ||

மாம் ஹி யஸ்மாத் பார்த்த வ்யபாஶ்ரித்ய மாம் ஆஶ்ரயத்வேந க்ருஹீத்வா யேऽபி ஸ்யு: யேऽபி ஸ்யு: பாபயோநய: பாபா யோநி: யேஷாம் தே பாபயோநய: பாபஜந்மாந:—கே தே இதி? ஆஹ—ஸ்த்ரிய: வைஶ்யா: ததா ஶூத்ரா: தேऽபி யாந்தி கச்சந்தி பராம் ப்ரக்ருஷ்டாம் கதிம் || ௩௨ ||

௩௩. கிம் புநர்ப்ராஹ்மணா: புண்யா: பக்தா ராஜர்ஷயஸ்ததா |
அநித்யமஸுகம் லோகமிமம் ப்ராப்ய பஜஸ்வ மாம் ||

கிம் புந: ப்ராஹ்மணா: புண்யா: புண்யயோநய: பக்தா: ராஜர்ஷய: ததா ராஜாநஶ்ச தே ருஷயஶ்ச ராஜர்ஷய: | யத: ஏவம், அத: அநித்யம் க்ஷணபங்குரம் அஸுகம் ச ஸுகவர்ஜிதம் இமம் லோகம் மநுஷ்யலோகம் ப்ராப்ய புருஷார்த்தஸாதநம் துர்லபம் மநுஷ்யத்வம் லப்த்வா பஜஸ்வ ஸேவஸ்வ மாம் || ௩௩ ||

கதம்?—

௩௪. மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு |
மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயண: ||

௩௨. ஏனெனில், பார்த்த! ஸ்திரீகளும், வைச்யர்களும், சூத்ரர்களும், (மற்றுமிவர்போன்ற) எவர்களும் பிறவியில் தாழ்ந்தவராக உள்ளவரோ, அவர்களுங்கூட என்னை அடைக்கலமாகக்கொண்டு மேலான கதியை அடைகிருர்கள்.

(தாழ்ந்த பிறவியையுடைய) அவர்கள் யார் என்பது?—கூறுகிருர் : ஸ்திரீகள், வைச்யர், சூத்ரர் (என்று). (௩௨)

பக்தி யோகம்.

௩௩. பரிசுத்தமான பிராமணர்களும், ராஜர்ஷிகளுமாகிய பக்தர்கள்(மேலான கதியை அடைவார்களென்று) கூறவும்வேண்டுமோ? நிலையில்லதும், ஸுகமில்லதுமான இவ்வுலகை அடைந்து நீ என்னைத் தொழுதல் வேண்டும்.

சுத்தமான பிறவியையுடைய பிராமணர்களான பக்தரும், அரசராயும் ரிஷிகளாயுமுள்ள ராஜர்ஷிகளான பக்தரும்(உயர்ந்தநிலையைப் பெறுகிருர்களென்று)சொல்லவும் வேண்டுமோ? இவ்வாறுள்ளதனுல், கணப்பொழுதுள் அழியுந்தன்மையதாய் ஸுகமில்லாததான மநுஷ்யலோகத்தை அடைந்து, மோக்ஷத்திற்கு ஸாதநமும் கிடைப்பதற்கு அரிதுமான மநுஷ்யத்தன்மையைப் பெற்றவுடனே நீ என்னைத் தொழுதல் வேண்டும். (மநுஷ்யதேகமல்லாத மற்றைய பசுபக்ஷிதேகங்களிலே, பகவானைத் தொழுதற்கு யோக்கியதை இல்லை யென்க.—ஆ.)

எப்படி?— (௩௩)

௩௪. என்னிடத்து மனமுடையவனுக, என்னிடத்துப் பக்தியுள்ளவனுக, என்னைப் பூஜிக்குந்தன்மையனுக இருக்கவேண்டும்; என்னை வணங்கவேண்டும். நீ இவ்வாறு ஒருநிலைப்பட்டு என்னையே உயர்ந்த கதியாகக்கொண்டவனுய் ஆத்மாவாகிய என்னையே வந்தடைவாய்.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾-𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌜𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌭𑌵 । 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌭𑌵 । 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍀 𑌮𑌦𑍍𑌯𑌜𑌨𑌶𑍀𑌲𑌃 𑌭𑌵 । 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁 । 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌆𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾, 𑌪𑌰𑌾 𑌚 𑌗𑌤𑌿𑌃, 𑌪𑌰𑌂 𑌅𑌯𑌨𑌂, 𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂-𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍—'𑌏𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌤𑍀𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃—𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸராருளிச்செய்த நூறாயிரக் கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக உபநிஷத்துக்களாக ப்ரஹ்மவித்யையாக யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்திலே ராஜவித்யா ராஜ குஹ்யயோகம் என்னும் ஒன்பதாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஒரு நிலைப்பட்டு - (பகவானிடத்திலேயே) சித்தத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி. யானன்றோ ஸகலபூதங்கட்கும் ஆத்மாவாகவும், அடையவேண்டிய உயர்ந்த கதியாகவும் இருக்கின்றேன். அந்த இவ்வாறுள்ள என்னை = ஈச்வரனாகிய ஆத்மாவை வந்தடைவாய்.—("ஆத்மாவை" என்பதை) - "வந்தடைவாய்" என்னும் முந்தின சொல்லோடு கூட்டுக. (௩௪)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌨𑌵𑌮𑍇 𑌚 । 𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃; 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿, 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 ॥

க. 𑌭𑍂𑌯 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥

𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌿𑌶𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌚𑌃, 𑌯𑌤𑍍 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌯— 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌸𑍇 𑌖𑌲𑍁 𑌅𑌤𑍀𑌵 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌿𑌬𑌨𑍍, 𑌤𑌤𑌃—𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌹𑌿𑌤𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌹𑌿𑌤𑍇𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ க ॥

𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌇𑌤𑌿? 𑌅𑌤 𑌆𑌹—

உ. 𑌨 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌨 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 ॥

பத்தாம் அத்தியாயம் : விபூதியோகம்.

ஸகலத்தோற்றங்கட்கும் பகவான் மூலகாரணம்.

எ - ஆம் அத்தியாயத்திலும், கூ - ஆம் அத்தியாயத்திலும் பகவானுடைய உண்மையும் வைபவங்களும் எடுத்து விளக்கப்பட்டன. இனி, இப்பொழுது, எந்தெந்தப்பொருள்களில் பகவான் தியானிக்கத்தக்கவரோ, அந்தந்தப்பொருள்களைக் கூறவேண்டும். (முன்னமே) கூறப்பட்டதாயினும், பகவானுடைய உண்மையை இன்னும் கூறவேண்டும்; அநுபவத்தால் அறிதற்கு அரிதாகலின். ஆகவே, பகவான் கூறலாயினர் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

க. உயர்தோளா ! (என்வார்த்தையினால்) மகிழ்கின்ற உனக்கு யான் நலத்தைக் கருதி எதனைக் கூறுவேனோ, (அந்த யாவற்றினும்) மேலான என் வார்த்தையை மறுபடியும் கேள்.

மேலான - யாவற்றினும் மேலான பொருளை வெளிப்படுத்துகின்ற. நீ எனது ...தையினால், அமிருதத்தைக் குடித்தாற்போல, நிரம்ப மகிழ்கின்றாய். ஆதலின், ...க்கு மேலான வார்த்தையைக் கூறுவேன். நலத்தை - [அநுபவத்தால் அரிதான மெய்யறிவை.—ஆ.] (க)

...ன் கூறுவதென்பது எதற்காக ? (என்னுஞ்சங்கை வரும்) ஆதலால், பக...ளிச்செய்கிறார் :

...வ. தேவர்களது கூட்டங்கள் எனது உத்பத்தியை அறியவில்லை ; மஹர்ஷிகள் ஏனெனில், யான் தேவர்கட்கும் மஹர்ஷிகட்கும் எவ்வாற்றாலும் முத

𑌨 𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃। 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃? 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑍍, 𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍। 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌭𑍃𑌗𑍍𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃। 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌅𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௩. 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑌜𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌯𑌃 𑌮𑌾𑌮𑌜𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌚—𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌹𑌮𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌚, 𑌨 𑌮𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌹𑌮𑌜𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌚; 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌜𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃—𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌮𑌜𑌮𑌨𑌾𑌦𑌿𑌂 𑌚 𑌯𑌃 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍, 𑌅𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌃 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌮𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩ ॥

𑌇𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍—

௪. 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌮𑌃 𑌶𑌮𑌃 ।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌭𑌵𑍋𑌽𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥

ப்ராஹ்மாமுதலிய தேவர்களது கூட்டங்கள் அறியவில்லை.—அவர்கள் எதனை அறியவில்லை ?—என்னுடைய பிரபுசக்தியின் பெருக்கத்தை, அல்லது உத்பத்தியை. ப்ருகுமுதலான மகர்ஷிகளும் அறியவில்லை.—அவர்கள் எதனால் அறியவில்லை என்பது ? —கூறுவோம் : ஏனெனில், யான் தேவர்கட்கும் மகர்ஷிகட்கும் எவ்விதத்தாலும் முதலானவன், காரணமானவன் என்க. (௨)

மேலும்,

௩. **எவன் என்னை, பிறவாதவனாகவும், அநாதியாகவும், உலகங்கட்குப் பரமேச்வரனாகவும் அறிகின்றானோ, அவன் மனிதர்களுள் மயங்காதவன் ; எல்லாப் பாவங்களாலும் விடப்படுகிறான்.**

நான் தேவர்களுக்கும், மகர்ஷிகளுக்கும் ஆதியாதலால், எனக்கு வேறொரு ஆதி இல்லை. ஆதலால், நான் பிறவாதவன், ஆதியுமில்லாதவன். ஆதியில்லாமை யென்பது - பிறவாமைக்குக் காரணமாமென்க. மயங்காதவன் - மயக்கமில்லாதவன். எல்லாப் பாவங்களாலும் - புத்தியோடும், புத்தியில்லாமலும் [தெரிந்தும், தெரியாமலும்] செய்யப்பட்ட ஸகல பாவங்களாலும். (௩)

இக்காரணத்தாலும், யான் உலகங்கட்குப் பரமேச்வரன் :

௪. **புத்தி, ஞானம், மயக்கமின்மை, பொறுமை, ஸத்யம், அடக்கம், ஒழிவு, இன்பம், துன்பம், பிறப்பு, இறப்பு, அச்சம், தைரியம்,**

ரு. 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌸𑌮𑌤𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌤𑌪𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌯𑌶𑌃 ।
𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 ॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌬𑍋𑌧𑌨𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌬𑍋𑌧𑌃 । 𑌅𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾 𑌆𑌕𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌡𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾 । 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂, 𑌯𑌥𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑌮𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌪𑌶𑌮𑌃 । 𑌶𑌮𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌶𑌮𑌃 । 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌃 । 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌃 । 𑌭𑌵𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 । 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃 । 𑌭𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌃, 𑌅𑌭𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌅𑌪𑍀𑌡𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌸𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌮𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌾 । 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌲𑌾𑌭𑍇𑌷𑍁 । 𑌤𑌪𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌪𑍀𑌡𑌨𑌮𑍍 । 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌃 । 𑌯𑌶𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌅𑌯𑌶𑌃 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌵 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 ॥
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

ரு. அஹிம்ஸை, நடுவுநிலைமை, திருப்தி, தவம், கொடை, புகழ், பழி (ஆகிய இத்தப்)பலவகையான தன்மைகள் பிராணிகட்கு என்னிடத்திலிருந்தே உண்டாகின்றன.

புத்தி - அகக்கரணமானது, நுட்பமானபொருள் முதலியவற்றை [நுட்பமான பொருளையும் அதனினும் அதிநுட்பமானபொருளையும்] தெரிந்துகொள்வதின் திறமை; அதனையுடையவனை புத்திமானென்றன்றோ கூறுகிறார். ஞானம் - ஆத்மாமுதலிய பொருள்களை உணர்தல். மயக்கமின்மை - தத்ஸமயத்தில் நேர்ந்தவற்றிலும், அறிய வேண்டியவற்றிலும் பகுத்தறிவோடு செல்லுதல். பொறுமை - வைதாலும், அடித்தாலும் மாறுதமனமுள்ள தன்மை. பிறனுடைய புத்தியிற் படுதற்காக, தனது அநுபவத்தை (த் தான்) பார்த்தபடியாயினும், கேட்டபடியாயினும் அப்படியே சொல்லப்படுகின்ற வார்த்தையானது - 'ஸத்யம்' எனப்படுகின்றது. அடக்கம் - வெளியிலுள்ள இந்திரியங்களை அமர்த்தி அடக்குதல். ஓழிபு - அகக்கரணத்தின் அமைதி. இன்பம் - களிப்பு. துன்பம் - வருத்தம்.—இறப்பு - அதற்கு[பிறப்பிற்கு]மாறுனது.—தைரியம் - அதற்கு [அச்சத்திற்கு] மாறுனது. (ச)

அஹிம்ஸை - பிராணிகளை ஹிம்ஸியாமை. நடுவுநிலைமை - (விருப்பு வெறுப்புக்கள் முதலியவற்றில் ஒருபக்கத்துச் சாயாது நேரே) ஸமனுகநிற்கும் சித்தத்தையுடைமை. திருப்தி - ஸந்தோஷம், தேடிய பொருள்களின்மேல் போதுமென்னும் எண்ணம். தவம் - இந்திரியங்களை ஒடுக்குதலோடுகூட சரீரத்தை வருத்தப்படுத்துதல். கொடை - சக்திக்குத் தக்கப்படி, (பொருள்களைப் பிறருக்குப்) பகுத்துக் கொடுத்தல். புகழ் - தருமத்தாலுண்டாகும் புகழ்ச்சி. பழி - அதர்மத்தாலுண்டாகும் பழிப்பு. மேற்கூறிய பலவகையான தன்மைகள் ஈச்வரனுகிய என்னிடத்திலிருந்தே பிராணிகட்குத் தமது [அவற்றினது] கர்மத்திற்குத் தக்கவாறு உண்டாகின்றன. (ரு)

அன்றியும்,

௬. महर्षयस्सप्त पूर्वे चत्वारो मनवस्तथा ।
मद्भावा मानसा जाताः येषां लोक इमाः प्रजाः ॥

महर्षयः सप्त भृग्वादयः, पूर्वे चत्वारः अतीतकालसम्बन्धिनः चत्वारः मनवः तथा सावर्णा इति प्रसिद्धाः, ते च मद्भावाः मद्गतभावनाः वैष्णवेन सामर्थ्येन उपेताः मानसाः मनसैव उत्पादिताः ये जाताः उत्पन्नाः; येषां मनूनां महर्षीणां च सृष्टिः लोके इमाः स्थावरजङ्गमरूपाः प्रजाः ॥ ௬ ॥

௭. एतां विभूतिं योगं च मम यो वेत्ति तत्त्वतः ।
सोऽविकम्पेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ॥

एतां मदीयां विभूतिं विस्तारं योगं च युक्तिं च कृत्स्नस्य वर्तने वा, योगैश्वर्यसामर्थ्यं सर्वज्ञत्वं योगजं योगः उच्यते— इमं मदीयं योगं यः वेत्ति तत्त्वतः तत्त्वेन यथावस्थितत्वेन, सः

---

௬. உலகத்திலே இந்தப் பிராணிகள் எவர்களுடைய (சிருஷ்டியோ, அந்த) ஏழு மகர்ஷிகளும், முந்தின நான்கு மநுக்களும் என்னிடத்துக் கருத்துடையராய் மாந ஸர்களாக [மனத்தாலுண்டாக்கப்பட்டவராக]ப் பிறந்தார்கள்.

ப்ருகு முதலிய மகர்ஷிகள் ஏழு; சென்ற காலத்தைச் சேர்ந்த நான்கு மநுக்களும் "ஸாவர்ணர்கள்" என்று பிரஸித்தமானவர். அவர்கள் (அனைவரும்) என்னிடத் துக் கருத்தைச் செலுத்தியவர்கள்: விஷ்ணுவினுடைய வல்லமையை உடையவர்கள்; என்றால் மனத்தினாலேயே உண்டாக்கப்பட்டவர்கள். உலகத்திலே இந்தச் சராசரங் களாகிய பிராணிகள் - அந்த மநுக்கள், மகர்ஷிகள் என்பவர்களுடைய சிருஷ்டி என்க. (பகவான் ஸகலத்திற்கும் காரணமானவர் மாத்திரமல்லர்; மற்று, முற்றுமுணர்ந்தவராய் ஸகலத்தையும் ஆளுகிறவருமாம். அவர் மகர்ஷிகளையும் மநுக்களையும் படைத்தார். ப்ருகு முதலாக வஸிஷ்டர் ஈறாகவுள்ள மகர்ஷிகள் முற்றுமுணர்ந்தவராய் வித்யா ஸம்பிரதாயத்தை முதலில் உபதேசித்தவர்கள். மநுக்கள் தாமே ஈச்வரராய் [ஆளு பவராய்]ப் பிராணிகளைக் காப்பாற்றினார்கள். மநுக்களும் மகர்ஷிகளும் ஆதிகாலத்தி லிருந்தார்கள்; பகவானுடைய மனத்தினின்று உண்டானவர்கள்; தமது கருத்தைப் பகவானிடம் செலுத்தி, அதனால் விஷ்ணுவினுடைய வல்லமையைப் பெற்று, ஞானத் தையும் அடைந்தார்கள். இவ்வுலகத்திலுள்ள இந்தப் பிராணிகளெல்லாம் பிறவியினா லும், வித்யையினாலும் அவருடைய ஸந்ததியாய் இருக்கின்றன என்க.) (௬)

பகவானுடைய வைபவத்தை உணர்தல் ஸமாதியோகத்திற்கு ஸாதநம்.

௭. எவன் என்னுடைய இந்த வைபவத்தையும், யோகத்தையும் உண்மையாக அறிகின்றானோ, அவன் அசையாத யோகத்தோடு கூடுகிறான்; இதில், ஸம்சயம் இல்லை.

யோகம் - அமைப்பு [அந்தந்தப் பொருள்களைச் சிருஷ்டிக்கும் ஸாமர்த்தியம் —ஆ.] அல்லது, யோகத்தினால் [பகவானைத் தியானிப்பதனால்] உண்டாவது - யோ கம் எனப்படுகின்றது; (அது) - யோகமும் [பொருள்களைப் படைக்கும் வல்லமையும்] ஆளுந்தன்மையின் வல்லமையும், ஸகலத்தையும் அறியுந்தன்மையுமாம் என்க. எவன் என்னுடைய கீழ்க்கூறிய பெருமையை உள்ளபடி அறிகின்றானோ, அவன் மெய்யறி

अविकम्पेन अप्रचलितेन योगेन सम्यग्दर्शनस्थैर्यलक्षणेन युज्यते संबध्यते। न अत्र संशयः न अस्मिन्नर्थे संशयः अस्ति ॥ ७ ॥

कीदृशेन अविकम्पेन योगेन युज्यते इति? उच्यते—

८. अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते।
इति मत्वा भजन्ते मां बुधा भावसमन्विताः ॥

अहं परं ब्रह्म वासुदेवाख्यं सर्वस्य जगतः प्रभवः उत्पत्तिः। मत्त एव स्थितिनाशक्रियाफलोपभोगलक्षणं विक्रियारूपं सर्वं जगत् प्रवर्तते। इति एवं मत्वा भजन्ते सेवन्ते मां बुधाः अवगतपरमार्थतत्त्वाः भावसमन्विताः, भावः भावना परमार्थतत्त्वाभिनिवेशः, तेन समन्विताः संयुक्ता इत्यर्थः ॥ ८ ॥

किञ्च—

९. मच्चित्ता मद्गतप्राणा बोधयन्तः परस्परम्।
कथयन्तश्च मां नित्यं तुष्यन्ति च रमन्ति च ॥

मच्चित्ताः मयि चित्तं येषां ते मच्चित्ताः, मद्गतप्राणाः मां गताः प्राप्ताः चक्षुरादयः प्राणाः येषां ते मद्गतप்राणाः, मयि उपसंहृत-

---

விலே உறுதியாக நிலைத்தலென்னும் அசையாத யோகத்தோடு கூடுகிறான். இவ்விஷயத்திலே ஸம்சயம் இல்லை. ("பகவான் எங்குமுள்ளவராய் எல்லாவடிவமாக இருக்கிறார்" என்றும், மநுக்களும் மகர்ஷிகளும் அப்பகவானுடைய அறிவு வல்லமைகளின் ஒரு சிறுதுளியைப் பெற்று, அதனால் ஞானிகளாயும் சாமர்த்தியவான்களாயும் ஆனார்கள் என்றும் எவன் அறிகிறானோ, அவன் (ஸமாதி)யோகத்தைக் கூடுகிறான். ஆகவே, ஸகுண ப்ரஹ்மத்தை உணர்தல் நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தை உணர்தற்கு வழி என்பதாம்—ஆ.) (எ)

எத்தகைய அசையாத யோகத்தோடு கூடுகிறான் என்பது ?—கூறுவோம் :

அ. **நான் ஸகலத்திற்கும் உற்பத்தி ; ஸகலமும் என்னிடத்திலிருந்தே தலைப்படுகின்றது ; என்று ஞானிகள் நினைத்து, தியானத்தோடு கூடியவராய் என்னைத் தொழுகிறார்கள்.**

வாஸுதேவனென்னும்பெயருடைய பரப்ரஹ்மமாகிய நான் எல்லாஜகத்திற்கும் உற்பத்தி (இடம்). இருப்பு, அழிவு, தொழில், பயன், அநுபவம் என்னும் விகார வடிவமான பிரபஞ்சமெல்லாம் என்னிடத்திலிருந்தே தோன்றி விரிகின்றன. பரமார்த்தஉண்மையை உணர்ந்த ஞானிகள் இவ்வாறாக(ப் பகவானுடைய மஹிமையை) அறிந்து, பரமார்த்தஉண்மையிலே விடாமுயற்சியுள்ளவராய் என்னைத் தொழுகிறார்கள். (அ)

அன்றியும், (அவர்கள்)

கூ. **என்னிடத்துச்சித்தத்தையுடையவர்கள் : என்னிடத்துச் சென்ற உயிரையுடையவர்கள் : என்னை ஒருவர்க்கொருவர் போதனைசெய்துகொள்பவராய், என்னைப் பேசுவராய் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷிக்கிறார்கள் ; மற்றும், மகிழ்கிறார்கள்.**

என்னிடத்துச் சென்ற உயிரையுடையவர்கள் - என்னை வந்தடைந்த கண் முதலிய இந்திரியங்களையுடையவர்கள், இந்திரியங்கள் என்னிடத்து ஒடுங்கியவர்கள் என்

𑌤𑌕𑌰𑌣𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌥 𑌵𑌾 — 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌜𑍀𑌵𑌨𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌗𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌾𑌂, 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌂 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 ॥ ௯ ॥

𑌯𑍇 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃—

௧௦. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨? 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 — 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂, 𑌤𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂, 𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 । 𑌕𑍇? 𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 ॥ ௧௦ ॥

𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂, 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌨𑌾𑌶𑌕𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌸𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌹—

---

*பதபொருள் : அல்லது, என்னிடத்து உயிரை அர்ப்பித்தவர்கள் என்றபடி. **என்னை** - ஞானம், சக்தி, வீர்யம்முதலிய குணங்களையுடைய என்னை. **ஸந்தோஷிக்கிறார்கள்** - திருப்தியடைகிறார்கள். **மகிழ்கிறார்கள்** - காதலருடைய சேர்க்கையினால்போல, மகிழ்ச்சியையும் அடைகிறார்கள்.* (௯)

பகவான் பக்தர்களுக்கு ஞானத்தைத் தந்தருளுகிறார்.

கீழ்க்கூறிய வழிகளால் எவர்கள் என்னைப் பக்தர்களாய்த் தொழுகிறார்களோ,

௧௦. அவர்கட்கு = எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்பட்டவராய் அன்போடு தொழுகிறவர்க்கு,—எதனால் அவர்கள் என்னை அடைவார்களோ, அந்த ஞானயோகத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

(திரவியத்தை)வேண்டுதல்முதலிய காரணத்தினாலோ(இவர் பகவானைத் தொழுகிறார் எனில்)—“ அன்று ; அன்பினால்”எனக் கூறுகிறார். எப்பொழுதும் விடாமுயற்சியுள்ளவராய் அன்பினால் என்னைத் தொழுகிறவர்களுக்கு,—அவர்கள், மெய்யறிவாகிய எந்த ஞானயோகத்தினால் பரமேச்வரனை ஆத்மாவாகிய என்னை(த் தமது) ஆத்மாவாக அறிகிறார்களோ, அந்த புத்தியோகத்தை = ஞானயோகத்தை = எனது உண்மையைப்பற்றிய மெய்யறிவோடு கூடுதலைக் கொடுக்கிறேன்.— (இந்தயோகத்திற்கு உரியவர்) யார் ?—எவர்கள் என்னிடத்தே சித்தமுடையவராதல் முதலிய விதங்களால் (௯ - ௯) என்னைத் தொழுகிறார்களோ, அவர்கள். (௧௦)

உங்களுடைய அப்பக்தர்களுக்குப் புத்தியோகத்தை எதற்காகத் தந்தருளுகிறீர் ?— (இந்தப்புத்தியோகமானது) - உம்மை அடைவதற்குத் தடைசெய்கின்ற எதனைத் தொலைக்கின்றது ?—(என்னும் வினாக்கள் விடைகளை) வேண்டிநிற்குமிடத்து அருளிச்செய்கிறார்:

௧௧. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑌂 𑌤𑌮𑌃 ।
𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾 ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍁 𑌨𑌾𑌮 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌕𑌮𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍𑌧𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌾𑌶𑌯𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌵𑌾𑌤𑍇𑌰𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌾𑌧𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌕𑌲𑍁𑌷𑌿𑌤𑌨𑌿𑌵𑌾𑌤𑌾𑌪𑌵𑌰𑌕𑌸𑍍𑌥𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌜𑌨𑌿𑌤𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௧ ॥

𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௧௨. 𑌪𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌂 𑌧𑌾𑌮 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌵𑌮𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌮𑍍 ॥

---

௧௧. அவர்கட்கு அறியாமையினு லுண்டான இருட்டை, யான் (அவர்களது) சித்தவிருத்தியிலே இருந்து, ஒளிர்கின்ற ஞானவிளக்கைக்கொண்டு கருணையினாலேயே தொலைக்கின்றேன்.

கருணையினாலே - (பக்தர்கட்கு) எவ்வாறு நன்மை உண்டாகுமோ என்னும் இரக்கத்தினாலே. அவிவேகத்தினாலுண்டான பொய்யறிவாகிய மயக்க இருட்டை யான் (என்னிடத்திலே நிலைத்ததான) அவர்களுடைய அந்தக்கரணவிருத்தியிலே இருந்துகொண்டு, ஞானமாகிய விளக்கினால் தொலைக்கின்றேன். ஞானமாகிய விளக்கானது - விவேகஉணர்வை உருவமாகக் கொண்டது : பக்தியினால் (வருவதான பகவானுடைய) அநுக்கிரகமென்னும் எண்ணெயினால் நனைக்கப்பெற்றது : என்னைத் தியானித்தலிலே விடாமுயற்சி என்னும் காற்றினால் விசிறப்பட்டது : ப்ரஹ்மசர்யம் முதலிய கருவிகளால் பரிசுத்தமுள்ள புத்தியைத் திரியாகவுடையது : ஆசைஅகன்ற அந்தக்கரணத்தை ஆதாரமாக[அகலாக]உடையது : விஷயங்களினின்று நீங்கியதும், விருப்பு வெறுப்புக்களால் கலக்கப்படாததுமான சித்தமென்னும் காற்றடக்கமான அறையிலே இருப்பது : இடையறாது செல்லும் ஐகாக்கிரயத்தாலமைந்த தியானத்தினால் உண்டாகும் மெய்யறிவு என்னும் ஒளியை யுடையது என்றபடி. (௧௧)

அர்ஜுனன் பகவானுடைய வடிவங்களைப் பற்றி வினவுதல்.

பகவானுடைய கீழ்க்கூறிய வைபவத்தையும், (இன்னதென்று அறியமுடியாத) சக்தியையும் கேட்டு, அர்ஜுனன் கூறலாயினன் :

அர்ஜுனன் சொல்லுற்றான் :

௧௨, ௧௩. பரப்ரஹ்மமும், உயர்ந்த ஒளியும், உயர்ந்தபரிசுத்திகரமான பொருளும் நீங்களே. ரிஷிகளெல்லாம் உங்களை நித்யராகவும், திவ்வியமான புருஷராகவும், முதற்கடவுளாகவும், பிறவாதவராகவும், எங்குமுள்ளவராகவும் கூறுகிறார்கள் ; அவ்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

கசு. 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 ।
𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿 ॥

𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌅𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 । 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 । 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃 𑌇𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑌿 ॥ கசு ॥

கஎ. 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ।
𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌂 𑌹𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 । 𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌸𑌿 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌸𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌮𑌯𑌾 ॥ கஎ ॥

கஅ. 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ।
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌯 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍇 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨—𑌅𑌰𑍍𑌦𑌤𑍇𑌃 𑌗𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍—𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌾𑌦𑌿𑌗𑌮𑌯𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃,

---

(என்னைப் போன்றவர்களுக்குத் தெரியாததான உங்களுடைய வடிவத்தை அவர்கள் அறியவேண்டியதனுல்,—ஆ.)

கசு. **நீங்கள் எந்த வைபவங்களால் இவ்வுலகங்களை வியாபித்திருக்கிறீர்களோ, (அந்த) திவ்வியமான உமது வைபவங்களை மிச்சமில்லாது அருளிச்செய்ய வேணும்.**

வைபவங்களால் - தனது பெருமையினுடைய பெருக்கங்களால். (கசு)

கஎ. **யோகியே! [ஆளுந்தன்மையுள்ளவரே!] நான் எப்பொழுதும் உங்களைத் தியானிப்பவனுய் எப்படி அறிவேன்? பகவானே! (நீங்கள்) எந்தெந்தப் பொருள்களில் என்னுல் தியானிக்கத்தக்கவ ராகிறீர்?**

(மிகத்தடித்த புத்தியுள்ள நான் எவ்விதத்தால் உங்களை எப்பொழுதும் தியானித்து, அதனுல் புத்திதிருந்தியவனுய், நிர்க்குணமான உங்களை அறிவேன்? என்பது - வினு.—ஆ.) (கஎ)

கஅ. **ஜநார்த்தந! தங்களுடைய யோகத்தையும், வைபவத்தையும் மீண்டும் விரிவாகச் சொல்லவேண்டும்; ஏனெனில், அமிருதத்தைக் கேட்கின்ற எனக்குத் திருப்தி இல்லை.**

தங்களுடைய (அதிரஹஸ்யமான)ஸாமர்த்தியம், ஆளுந்தன்மை ஆகிய இச்திகளின் சிறப்பையும், தியானிக்கத்தகுந்த பலபொருள்களையும் விரிவாகக் கூறண்டும்.— (ஜநார்த்தநன் என்பது) - செல்லுதல் என்னும் தொழிலை (அர்த்தமாக)ய அர்த் என்னும் வினைப்பகுதியினின்றும் (பிறந்த) சொல். தேவர்களுக்கு எதிரின அஸுரஜனங்களை நரகம் முதலியவற்றுள் செலுத்துவதனுல், ஜநார்த்தநன்

ऽभ्युदयनिःश्रेयसपुरुषार्थप्रयोजनं सर्वैर्जनैः याच्यत इति वा । भूयः पूर्वमुक्तमपि कथय; तृप्तिः परितोषः हि यस्मात् नास्ति मे मम शृण्वतः त्वन्मुखनिःसृतवाक्यामृतम् ॥ ௧௮ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥

௧௯. हन्त ते कथयिष्यामि दिव्या ह्यात्मविभूतयः ।
प्राधान्यतः कुरुश्रेष्ठ नास्त्यन्तो विस्तरस्य मे ॥

हन्त इदानीं ते तव दिव्याः दिवि भवाः आत्मविभूतयः आत्मनः विभूतयः याः ताः कथयिष्यामि इत्येतत् । प्राधान्यतः यत्र यत्र प्रधाना या या विभूतिः तां तां प्रधानां प्राधान्यतः कथयिष्यामि अहं कुरुश्रेष्ठ । अशेषतस्तु वर्षशतेनापि न शक्या वक्तुम्, यतः नास्ति अन्तः विस्तरस्य मे मम विभूतीनाम् इत्यर्थः ॥ ௧௯ ॥

तत्र प्रथममेव तावत् शृणु—

௨௦. अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितः ।
अहमादिश्च मध्यं च भूतानामन्त एव च ॥

अहम् आत्मा प्रत्यगात्मा गुडाकेश—गुडाका निद्रा, तस्याः ईशः गुडाकेशः, जितनिद्र इत्यर्थः; घनकेश इति वा—सर्वभूताशयस्थितः सर्वेषां भूतानाम् आशये अन्तर्हृदि स्थितः नित्यं ध्येयः ।

...க, செல்வம், மோக்ஷம் என்னும் புருஷார்த்தங்களுக்காக (ப் பகவான்) ஸகலஜனங்களாலும் வேண்டப்படுகிறார் என்றாயினும், (ஜநார்த்தநன் என்க.—யோகமும், வைபவமும் முன்கூறப்பட்டனவாயினும், அவற்றை மறுபடியும் சொல்லவேண்டும். ஏனெனில், உமது திருவாயினின்றும் வெளிவருகின்ற வார்த்தையாகிய அமிருதத்தைக் கேட்கின்ற எனக்குத் திருப்தி இல்லை. (௧௮)

பகவான் தமது வடிவங்களை விரித்துச் சொல்லுதல்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௧௯. கௌரவரில் சிறந்தோனே! என்னுடைய திவ்வியமான வைபவங்கள் (எவைகளோ, அவற்றுள்) சிறந்தவற்றை இப்பொழுது உனக்குக் கூறுவேன். எனது பரப்பிற்கு முடிவு இல்லை.

சிறந்தவற்றை - எங்கெங்கே எந்தெந்த வைபவம் முதன்மையாயுள்ளதோ, அதனை. ஆனால், (அவற்றை) நூறுவருஷத்திலுங்கூட மிச்சமில்லாது சொல்ல முடியாது. ஏனெனில், எனது வைபவங்களின் பரப்பிற்கு எல்லை இல்லை. (௧௯)

இனி, முதலில் (இதனைக்) கேட்டுக்கொள் :

௨௦. குடாகேச! நான் ஸகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்திலுள்ள ஆத்மா. நான் பிராணிகளுக்கு முதலாகவும், நடுவாகவும், முடிவாகவுமே உள்ளவன்.

குடாகேசன் - சோம்புதலை ஆளுபவன், சோம்பலை வென்றவன் என்பது ...ருள் ; அல்லது, அடர்ந்த மயிருள்ளவன் என்க. உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகி ஸகலப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தினுள் இருப்பவனாக (உத்தமா... பொழுதும் தியானிக்கத்தக்கவன். அதற்குத் தகுதியில்லாத (ப...

-𑌦𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌾𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 ; 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌶𑍍𑌚 ॥ ௨௦ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍—

௨௧. 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌰𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌶𑌶𑍀 ॥

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌨𑌾𑌮 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌷𑌾𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 । 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌶𑌶𑍀 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 ॥ ௨௧ ॥

௨௨. 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 ॥

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 ॥ ௨௨ ॥

௨௩. 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑌂𑌕𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌮𑍇𑌰𑍁𑌃 𑌶𑌿𑌖𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

தாதிகாரியும், இனி) மேல் கூறப்படும் பொருள்களில் என்னைத் தியானிக்கவேண்டும். ஏனெனில், யான் பிராணிகளுக்குக் காரணமும், நிலையும், முடிவுமாக இருக்கின்றேன். (௨௦)

யான் இவ்வாறு தியானிக்கத்தக்கவன் :

௨௧. யான் ஆதித்யர்களுள் விஷ்ணுவாகவும், ஒளிகளுள் கிரணங்களுள்ள ஸூர்யனுகவும், மருத்துக்களுள் மரீசியாகவும் இருக்கின்றேன். நான் நக்ஷத்திரங்களுள் சந்திரனுக இருக்கின்றேன்.

யான் பன்னிரண்டு ஆதித்யரில் விஷ்ணு என்னும் ஆதித்யன். ஒளிகளுள் - (பொருள்களை) விளங்கச்செய்வனவற்றுள். மருத்துக்களுள் - மருத் என்னும் தேவதா வகுப்பில். (௨௧)

௨௨. வேதங்களுள் ஸாமவேதமாக இருக்கின்றேன் : தேவர்களுள் இந்திரனுக இருக்கின்றேன் : இந்திரியங்களுள் மனமாக இருக்கின்றேன் : பிராணிகளுள் உணர்ச்சியாக இருக்கின்றேன்.

தேவர்களுள் - ருத்ரர், ஆதித்யர் முதலானோர்களுள். இந்திரியங்களுள் - (கண் முதலிய) கக - இந்திரியங்களுள். உணர்ச்சி - தேகம் இந்திரியங்கள் இவற்றின் சேர்க்கையிலே வெளிப்பட்ட புத்திவிருத்தி [புத்தியின் தன்மை]. (௨௨)

௨௩. மேலும், ருத்ரர்களுள் சங்கரனுகவும், யக்ஷர்கள் ராக்ஷஸர்கள் இவர்களுள் திரவியத்திற்குத் தலைவனுகவும் இருக்கின்றேன் : யான் வஸுக்களுள் அக்னியாகவும் கொடுமுடியுள்ள மலைகளுள் மேருவாகவும் இருக்கின்றேன்.

௨௭. 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌮𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌮𑌮𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 ।
𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌂 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌹𑌿 𑌅𑌮𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌥𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌐𑌰𑌾𑌵𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌰𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂, 𑌤𑌂 "𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 ॥ ௨௭ ॥

௨௮. 𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍇𑌨𑍂𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌃 ॥

𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌧𑍀𑌚𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌧𑍇𑌨𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍋𑌗𑍍𑌧𑍍𑌰𑍀, 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌕𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌰𑌾𑌜𑌃 ॥ ௨௮ ॥

௨௯. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌯𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌗𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌾𑌜𑌃 । 𑌵𑌰𑍁𑌣𑍋 𑌯𑌾𑌦𑌸𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌬𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌪𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌰𑌾𑌜𑌃 𑌚 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌯𑌮𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 ॥ ௨௯ ॥

---

௨௭. குதிரைகளுள் என்னை அமிருதத்தினு லுண்டான உச்சைச்ரவஸ் ஆக அறிந்துகொள். சிறந்த யானைகளுள் ஐராவதமாகவும், மனிதர்களுள் அரசனுகவும் (என்னை அறிந்துகொள்).

உச்சைச்ரவஸ் - அமிருதத்திற்காகக்(கடலைக்)கடைந்தபொழுது உண்டான குதிரை. சிறந்த யானைகளுள், இராவதியின் குழந்தையான ஐராவதமாக "என்னை அறிந்துகொள்" "எனத் தொடரும்....... (௨௭)

௨௮. யான் ஆயுதங்களுள் வஜ்ஜிராயுதமாகவும், பசுக்களுள் காமதுக்ஆகவும் இருக்கின்றேன ; (புத்திரனைப்) பிறப்பிக்கின்ற கந்தர்ப்பனுக இருக்கின்றேன் ; ஸர்ப்பங்களுள் வாஸுகியாக இருக்கின்றேன்,

வஜ்ஜிராயுதம் - ததீசிஎன்பவருடைய எலும்பினுலானது. காமதுக் – விரும்பியவற்றையெல்லாம் கொடுக்கின்றதான வஸிஷ்டரது காமதேநு ; அல்லது, மிகுதியாகப் பால் கொடுக்கின்ற ஸாமாந்யமான பசு. கந்தர்ப்பன் - காமம், ஸர்ப்பங்களுள் - ஸர்ப்பமென்னும் வகுப்பில், வாஸுகி - ஸர்ப்பங்கட்கு அரசன். (௨௮)

௨௯. யான் நாகங்களுள் அநந்தனுகவும், ஜலதேவதைகளுள் வருணனுகவும் இருக்கின்றேன். யான் பிதிருக்களுள் அர்யமாவாகவும், தண்டிப்பவருள் யமனுகவும் இருக்கின்றேன்.

நாகங்களுள் - நாகமென்னும் வகுப்பில். அநந்தன் என்னும்நாகமானது நாகங்களுக்கு அரசன். வருணன் - ஜலதேவதைகட்கு அரசன். அர்யமா என்பவன் - பிதிருக்களுக்கு அரசன். தண்டிப்பவருள் - தண்டனை செய்பவருள். (௨௯)

௩௰. ப்ரஹ்லாதஶ்சாஸ்மி தைத்யாநாம் கால: கலயதாமஹம் ।
ம்ருகாணாம் ச ம்ருகேந்த்ரோऽஹம் வைநதேயஶ்ச பக்ஷிணாம் ॥

ப்ரஹ்லாதோ நாம ச அஸ்மி தைத்யாநாம் திதிவம்ஶ்யாநாம் । கால: கலயதாம் கலநம் கணநம் குர்வதாம் அஹம் । ம்ருகாணாம் ச ம்ருகேந்த்ர: ஸிம்ஹோ வ்யாக்ரோ வா அஹம் । வைநதேயஶ்ச கருத்மாந் விநதாஸுத: பக்ஷிணாம் பதத்ரிணாம் ॥ ௩௰ ॥

௩௧. பவந: பவதாமஸ்மி ராம: ஶஸ்த்ரப்ருதாமஹம் ।
ஜஷாணாம் மகரஶ்சாஸ்மி ஸ்ரோதஸாமஸ்மி ஜாஹ்நவீ ॥

பவந: வாயு: பவதாம் பாவயித்ரூணாம் அஸ்மி । ராம: ஶஸ்த்ரப்ருதாம் ஶஸ்த்ராணாம் தாரயித்ரூணாம் தாஶரதி: ராம: அஹம் । ஜஷாணாம் மத்ஸ்யாதீநாம் மகர: நாம ஜாதிவிஶேஷ: ஸ்ரோதஸாம் ஸ்ரவந்தீநாம் அஸ்மி ஜாஹ்நவீ கங்கா ॥

௩௨. ஸர்காணாமாதிரந்தஶ்ச மத்யம் சைவாஹமர்ஜுந ।
அத்யாத்மவித்யா வித்யாநாம் வாத: ப்ரவததாமஹம் ॥

ஸர்காணாம் ஸ்ருஷ்டீநாம் ஆதி: அந்தஶ்ச மத்யம் சைவ அஹம் உத்பத்திஸ்திதி-லயா: அஹம் அர்ஜுந । பூதாநாம் ஜீவாதிஷ்டிதாநாமேவ ஆதி: அந்தஶ்ச இத்யா-த்யுக்தம் உபக்ரமே, இஹ து ஸர்வஸ்யைவ ஸர்கமாத்ரஸ்ய இதி விஶேஷ: । அத்யாத்ம-வித்யா வித்யாநாம் மோக்ஷார்த்தத்வாத் ப்ரதாநம் அஸ்மி । வாத: அர்த்தநிர்ணய-

---

௩௰. யான் தைத்தியர்களுள் ப்ரஹ்லாதனாகவும், கணக்கிடுகிறவர்களுள் காலமாகவும் இருக்கின்றேன். யான் மிருகங்களுள் மிருகத்தலைவனாகவும், பக்ஷிகளுள் வைநதேயனாகவும் (இருக்கின்றேன்).

தைத்தியர்களுள் - திதிவம்சத்தில் தோன்றியவர்களுள். மிருகத்தலைவன் - சிங்கம், அல்லது புலி. வைநதேயன் - விநதாமகனாகிய கருடன். (௩௰)

௩௧. யான் சுத்தப்படுத்துகின்ற பொருள்களுள் காற்றாகவும், படையாளர்களுள் ராமனாகவும் இருக்கின்றேன்; மீன்களுள் மகரமாகவும் இருக்கின்றேன்; நீரோட்டங்களுள் கங்கையாக இருக்கின்றேன்.

படையாளர்கள் - ஆயுதங்களை ஏந்தியவர்கள். ராமன் - தசரதன் மகன். (௩௧)

௩௨. அர்ஜுன! யான் சிருஷ்டிகளுக்கு முதலாகவும், முடிவாகவும், நடுவாகவும் (இருக்கின்றேன்). யான் வித்தைகளுள் ஆத்மாவைப்பற்றிய வித்தையாகவும், தர்க்கஞ் செய்பவருள் வாதமாகவும் (இருக்கின்றேன்).

அர்ஜுன! சிருஷ்டிகளுக்கு உற்பத்தியும், நிலையும், அழிவும் நானே. முதல் (௧௦ - ௨௰), "உயிருள்ள பொருள்கட்குத்தான் (பகவான்) முதலும், முடிவுமா கிறார்" எனக் கூறப்பட்டது. இங்கேயோ, "சிருஷ்டிஸாமான்யமான குந்தான் (பகவான் முதலும் முடிவுமாயிருக்கிறார்)" என்று குறிக்கப்பட (பலவகையான) அறிவுகளுள், ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவு முக் யால், முதன்மையானது. "தர்க்கஞ் செய்பவருள்" என்றவை கிறவர்கள்மூலமாக[அவர்களுடைய] ஒருவகைப்பேச்சுக்கள

[illegible]

௩௩. [illegible]

[illegible] ॥ ௩௩ ॥

௩௪. [illegible]

[illegible]

'ஜய்பம்', [illegible]

[illegible]

௩௩. எழுத்துக்களுள் அகாரமாகவும், [illegible] தொகையாகவும் இருக்கின்றேன். [illegible] எங்கும் முகமுள்ள வனாய்ப் பகிர்ந்து கொடுப்பவன்.

அக்ஷய காலம் [illegible] காலம் [illegible] [illegible] [illegible]]; அல்லது, காலத்திற்கும் கால மான பரமேச்வரன். நான் [illegible] பகிர்ந்து கொடுப் பவன். (௩௩)

௩௪. ஸகலத்தையும் அபகரிக்கும் மிருத்யுவும், செல்வங்களைப் பெறுவோர்க்கு ஓங்கும் செல்வமும், ஸ்திரீகளுள் புகழும் திருவும் வாக்கும் நினைவும் அறிவும் [illegible] பொறுமையும் நானே.

மிருத்யுவானது (க) பொருள் முதலியவற்றை அபகரிப்பது, (உ) உயிரை அப கரிப்பது என இருவகைத்து. அவற்றுள், எது உயிரை அபகரிப்பதோ, அது ஸகலத் தையும் அபகரிப்பது எனப்படுகின்றது. நான் அதுவாக இருக்கின்றேன். அல்லது, —பிரளயகாலத்திலே ஸகலத்தையும் கவர்ந்திடுதலால் பரமேச்வரன் ஸகலத்தையும்

𑌹𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌰𑌃, 𑌸𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌉𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿-𑌹𑍇𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌹𑌮𑍍—𑌕𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍? 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿-𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌚 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿, 𑌯𑌾𑌸𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌭𑌾𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂-𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௪ ॥

௩௫. 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋𑌽𑌹𑌮𑍃𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃 ॥

𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌋𑌚𑌾𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌋𑌕𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍, 𑌋𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 ॥ ௩௫ ॥

௩௬. 𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌂 𑌛𑌲𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ।
𑌜𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌛𑌲𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌛𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 । 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 । 𑌜𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑍇𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍, 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍, 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 ॥ ௩௬ ॥

அபகரிப்பவன் ; யான் அவனாக இருக்கின்றேன். யான் ஓங்கும் செல்வமாகவும், அதனைப் பெறுதற்கு ஸாதநமாகவும் இருக்கின்றேன்.—எவர்கட்கு ?—இனிமேல் செல்வத்தை அடையப்போகிறவர்களுக்கு, செல்வத்தை அடையத் தகுந்தவர்களுக்கு என்றபடி. மாதர்களுள்,—எவர்களுடைய போலிமாத்திரமான ஸம்பந்தத்தினாலும் ஜனங்கள் தங்களை பேறுபெற்றவர்களாக [தமக்கு ஸகலமும் கைகூடிவிட்டதாக]க் கருதுகிறார்களோ, (அந்த) புகழ், திரு, வார்த்தை, நினைவு, அறிவு, தைரியம், பொறுமை என்ற இவ்வுயர்ந்த மகளிராக யான் இருக்கின்றேன். **தைரியம்** - (நெஞ்சைக் கற்பு நெறியில் நிறுத்தும் உறுதி). (௩௪)

௩௫. **ஸாமங்களுள் ப்ருஹத்ஸாமமும், சந்தஸ்களுள் காயத்திரியும் நானே. மாஸங்களுள் மார்க்கசீர்ஷமும், பருவகாலங்களுள் புஷ்பங்களுண்டாகும் காலமும் நானே.**

ப்ருஹத்ஸாம மென்பது - ஸாமங்களுள் சிறந்தது. காயத்திரிமுதலான சந்தஸ்களையுடைய ரிக்குக்களுள் யான் காயத்திரி என்னும் ரிக்காக இருக்கின்றேன் என்க. **புஷ்பங்களுண்டாகும் காலம்** - இளவேனில். (௩௫)

௩௬. **யான் வஞ்சகருள் சூதாகவும், ஒளியுள்ளவருள் ஒளியாகவும் இருக்கின்றேன் ; யான் வெற்றியாக இருக்கின்றேன் ; முயற்சியாக இருக்கின்றேன் ; நற்குணமுடையவருள் நற்குணமாக (இருக்கின்றேன்).**

சூது - சூதாடல் முதலியது. **ஒளி** - [தடையில்லாத கட்டளை—ஆ.]. வெல்லுகிறவர்களுள் வெற்றியாக இருக்கின்றேன். முயற்சியுடையவருள் முயற்சியாக இருக்கின்றேன். (௩௬)

௩௭. 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ।
𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌮𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍁𑌶𑌨𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌃 ॥

𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌖𑌃 । 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 । 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃, 𑌕𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌶𑌨𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ ௩௭ ॥

௩௮. 𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌦𑌮𑌯𑌤𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌰𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌮𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌦𑌮𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌮𑌯𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌅𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌮𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌜𑌯𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 ॥ ௩௮ ॥

௩௯. 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌤𑌦𑌹𑌮𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌹𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂, 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 । 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌮𑍍 𑌆𑌹 — 𑌨 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 𑌚𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌚𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌮𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌤𑌃 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௯ ॥

---

௩௭. **யான் விருஷ்ணிகளுள் வாஸுதேவனுகவும், பாண்டவர்களுள் தநஞ்ஜயனுகவும், முனிகளுள்ளும் வ்யாஸராகவும், கவிகளுள் சுக்ரனென்னும் கவியாகவும் இருக்கின்றேன்.**

விருஷ்ணிகளுள் - யதுவம்சத்தில் தோன்றியவர்களுள். **வாஸுதேவன்** - உனது தோழனை இந்த நானே தான். **தனஞ்ஜயன்** - நீயே தான். **முனிகளுள்** - ஆலோசிக்குந் தன்மையராய் ஸகலப்பொருள்களையும் அறிபவருள். **கவிகளுள்** - கடந்து நிற்கின்றவற்றைக் காண்பவருள் [அதிநுட்பமானவற்றை ஆராய்ந்து உணர்பவருள்]. (௩௭)

௩௮ **தண்டிப்பவருள் செங்கோலாக இருக்கின்றேன்; வெல்ல விரும்புகிறவர்களுள் நீதியாக இருக்கின்றேன்; யான் ரகஸ்யங்களுள் மௌநமாகவும், ஞானிகளுள் ஞானமாகவும் இருக்கின்றேன்.**

செங்கோலானது அடங்காதவர்களை அடங்கச்செய்வது. (௩௮)

௩௯. **அர்ஜுந! இன்னும், பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் எது விதையோ, அது நான். ஜங்கமஸ்தாவரமான எந்தப்பொருள் உள்ளதோ, அது என்னையின்றி இல்லை.**

விதை - முளைக்கச் செய்வது. பிரகிருதத்தை முடிக்கும்பொருட்டு(த் தமது) வைபவத்தின் சுருக்கத்தைச் சொல்லுகிறூர் :—ஜங்கமமாகவாயினும், ஸ்தாவரமாகவாயினும் எந்தப்பொருள் உள்ளதோ, அது என்னையின்றி இல்லை. என்னுல் நுழையப்பெறுத அப்பொருள் ஆத்மாஇல்லாததாகப் பாழாகவன்றே நிற்கும். ஆகவே, எல்லாம் என்னையே ஆத்மாவாகவுடையன என்பது (தேர்ந்த) பொருள். (ஆத்மாஇல்லாத தொன்றும் இருக்கவேமுடியாதென்க.) (௩௯)

௪௦. நாந்தோऽஸ்தி மம திவ்யாநாம் விபூதீநாம் பரந்தப ।
ஏஷ தூத்தேஸத: ப்ரோக்தோ விபூதேர்விஸ்தரோ மயா ॥

ந அந்த: அஸ்தி மம திவ்யாநாம் விபூதீநாம் விஸ்தராணாம் பரந்தப । ந ஹி ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ஸர்வஸக்தே: திவ்யாநாம் விபூதீநாம் இயத்தா ஸங்க்யா வக்தும் ஜ்ஞாதும் வா ஸக்யதே । ஏஷ து உத்தேஸத: ஏகதேஸத: ப்ரோக்த: விபூதே: விஸ்தர: மயா ॥ ௪௦ ॥

௪௧. யத்யத்விபூதிமத்ஸத்த்வம் ஸ்ரீமதூர்ஜிதமேவ வா ।
தத்ததேவாவகச்ச த்வம் மம தேஜோம்ஸஸம்பவம் ॥

யத்யத் லோகே விபூதிமத் விபூதியுக்தம் ஸத்த்வம் வஸ்து ஸ்ரீமத் ஊர்ஜிதமேவ வா உத்ஸாஹோபேதம் வா, தத்ததேவ அவகச்ச த்வம் ஜாநீஹி ஈஸ்வரஸ்ய தேஜோம்ஸஸம்பவம் தேஜஸ: அம்ஸ: ஏகதேஸ: ஸம்பவ: யஸ்ய தத் தேஜோம்ஸஸம்பவம் இதி அவகச்ச த்வம் ॥ ௪௧ ॥

௪௨. அதவா பஹுநைதேந கிம் ஜ்ஞாதேந தவார்ஜுந ।
விஷ்டப்யாஹமிதம் க்ருத்ஸ்நமேகாம்ஸேந ஸ்திதோ ஜகத் ॥

இதி ஸ்ரீமஹாபாரதே ஸதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு உபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஸாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே விபூதியோகோ நாம தஸமோऽத்யாய: ॥

---

௪௦. பகைவரைத் தவிக்கச்செய்வோனே! என்னுடைய திவ்வியமான வைபவங்கட்கு எல்லை இல்லை. ஆனால், வைபவத்தினுடைய இப் பரப்பானது என்னால் ஏகதேசம் [ஒருஇம்மியளவு] கூறப்பட்டது.

ஸகலத்திற்கும் ஆத்மாவான ஈச்வரனுடைய திவ்வியமான வைபவங்கள் இவ்வளவு என்று சொல்லவாவது, அறியவாவது ஒருவனாலும் இயலாதன்றோ. (௪௦)

பகவானுடைய வைபவத்தைச் சுருக்கிச்சொல்லல்.

௪௧. பெருமையுள்ளதாகவாயினும், வளமுள்ளதாகவாயினும், வலியதாகவாயினும் உள்ள பொருள் எதெதுவோ, அதது என்னுடைய ஒளியினுடைய ஒரு அம்சத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டது (என்று) நீ அறிந்துகொள்.

வலியது - ஊக்கத்தோடு கூடியது என்னுடைய - ஈச்வரனுடைய. (௪௧)

௪௨. அர்ஜுந! அல்லது, அறியப்பட்ட அநேகமான இதனால் உனக்கு என்ன? யான் இப்பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஒருஅம்சத்தினால் தாங்கிநிற்கின்றேன்.

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதை...
பீஷ்மபர்வத்திலே ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக உபநிஷத்துக்களாக
யாக யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வ
யோகம் என்னும் பத்தாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible]

அர்ஜுன ! இத்தனையை அறிவ[illegible] [illegible] [illegible]
அறிவதால் உனக்கு ஆவதென்ன ? [illegible]
நான் இந்த ஜகத்துமுழுவதையும் [illegible]
பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் [illegible]
நிற்கின்றேன். அவ்வாறே, " [illegible]
[illegible] "(தை - ஆ - [illegible]) என்று [illegible] (௪௨)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் [illegible]

அத²

ஏகாத³ஶோऽத்⁴யாய: விஶ்வரூபத³ர்ஶநயோக: ||

ப⁴க³வதோ விபூ⁴தய: உக்தா: | தத்ர ச 'விஷ்டப்⁴யாஹமித³ம் க்ருத்ஸ்நம் ஏகாம்ஶேந ஸ்தி²தோ ஜக³த்' இதி ப⁴க³வதா அபி⁴ஹிதம் ஶ்ருத்வா யத் ஜக³தா³த்மரூபம் ஆத்³யம் ஐஶ்வரம் தத் ஸாக்ஷாத்கர்தும் இச்ச²ந் அர்ஜுந உவாச—

அர்ஜுந உவாச ||

க. மத³நுக்³ரஹாய பரமம் கு³ஹ்யமத்⁴யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம் |
யத்த்வயோக்தம் வசஸ்தேந மோஹோऽயம் விக³தோ மம ||

மத³நுக்³ரஹாய மத³நுக்³ரஹார்த²ம் பரமம் நிரதிஶயம் கு³ஹ்யம் கோ³ப்யம் அத்⁴யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம் ஆத்மாநாத்மவிவேகவிஷயம் யத் த்வயா உக்தம் வச: வாக்யம், தேந வசஸா மோஹ: அயம் விக³தோ மம, அவிவேகபு³த்³தி⁴: அபக³தா இத்யர்த²: || க ||

கிஞ்ச—

உ. ப⁴வாப்யயௌ ஹி பூ⁴தாநாம் ஶ்ருதௌ விஸ்தரஶோ மயா |
த்வத்த: கமலபத்ராக்ஷ மாஹாத்ம்யமபி சாவ்யயம் ||

ப⁴வ: உத்பத்தி:, அப்யய: ப்ரலய: ஹி பூ⁴தாநாம் தௌ ப⁴வாப்யயௌ ஶ்ருதௌ விஸ்தரஶ: ந ஸம்க்ஷேபத: மயா த்வத்த: த்வத்ஸகாஶாத் கமலபத்ராக்ஷ கமலஸ்ய பத்ரம் கமலபத்ரம் தத்வத் அக்ஷிணீ யஸ்ய தவ ஸ த்வம் கமலபத்ராக்ஷ:, ஹே கமலபத்ராக்ஷ மஹாத்மந: பா⁴வ: மாஹாத்ம்யம் அபி ச அவ்யயம் அக்ஷயம், 'ஶ்ருதம்' இதி அநுவர்ததே || உ ||

பதினோராம் அத்தியாயம்: விச்வரூபதர்சநயோகம்.

விச்வரூபக்காட்சிக்காக அர்ஜுநன் பகவானை வேண்டுதல்.

பகவானுடைய வைபவங்கள் கூறப்பட்டன. இனி, அர்ஜுநன் "யான் இப்பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஒருஅம்சத்தினால் தாங்கிநிற்கின்றேன்" (கO - சஉ) என்று பகவான் அருளியதைக் கேட்டு,—ஈச்வரனுக்குப் பிரபஞ்சவடிவமான ஆதி ரூபம் எதுவோ அதனை நேரேகாண விரும்புகிறவனாய்க் கூறலாயினன் :

அர்ஜுநன் சொல்லலுற்றான் :

க. அத்யாத்மம் என்று பெயரிடப்பெற்ற உயர்ந்த ரஹஸ்யமான எந்தத் திருவாக்கானது, என்னை ஈடேற்றும்பொருட்டு உங்களால் அருளிச்செய்யப்பட்டதோ, அதனால் என்னுடைய இம்மயக்கம் போய்விட்டது.

அத்யாத்மம் என்பது - ஆத்மாவையும், ஆத்மா அல்லாததையும் பகுத்தறியும் வேறுபாட்டைப் பற்றியது. மயக்கம் போய்விட்டது - பகுத்தறிவில்லாத புத்தி தொலைந்துவிட்டது, தீர்ந்துவிட்டது என்றபடி. (க)

மேலும்,

உ. பொருள்களுடைய பிறப்பு இறப்புக்கள் உங்களிடமிருந்து என்னால் விரிவாகக் கேட்கப்பட்டன ; தாமரையிதழ்போலும் விழிகளுள்ளவரே ! மற்றும், குறைவிலாப் பெருமையும் (கேட்கப்பட்டது).

விரிவாக - சுருக்கமாயல்லாமல்.—"கேட்கப்பட்டது" என்பது தொடரும்(உ)

௩. ஏவமேதத்யதாத்த த்வமாத்மானம் பரமேஶ்வர ।
த்ரஷ்டுமிச்சாமி தே ரூபமைஶ்வரம் புருஷோத்தம ॥

ஏவமேதத் நான்யதா யதா யேன ப்ரகாரேண ஆத்த கதயஸி த்வம் ஆத்மானம் பரமேஶ்வர । ததாபி த்ரஷ்டுமிச்சாமி தே தவ ஜ்ஞானைஶ்வர்யஶக்திபலவீர்யதேஜோபி: ஸம்பன்னம் ஐஶ்வரம் வைஷ்ணவம் ரூபம் புருஷோத்தம ॥

௪. மன்யஸே யதி தச்சக்யம் மயா த்ரஷ்டுமிதி ப்ரபோ ।
யோகேஶ்வர ததோ மே த்வம் தர்ஶயாத்மானமவ்யயம் ॥

மன்யஸே சிந்தயஸி யதி மயா அர்ஜுனேன தத் ஶக்யம் த்ரஷ்டும் இதி ப்ரபோ ஸ்வாமின் யோகேஶ்வர யோகினோ யோகா:, தேஷாம் ஈஶ்வர: யோகேஶ்வர:, ஹே யோகேஶ்வர । யஸ்மாத் அஹம் அதீவ அர்தீ த்ரஷ்டும், தத: தஸ்மாத் மே மதர்தம் தர்ஶய த்வம் ஆத்மானம் அவ்யயம் ॥ ௪ ॥

ஏவம் சோதித: அர்ஜுனேன பகவானுவாச—

ஸ்ரீபகவானுவாச ॥

௫. பஶ்ய மே பார்த ரூபாணி ஶதஶோऽத ஸஹஸ்ரஶ: ।
நானாவிதானி திவ்யானி நானாவர்ணாக்ருதீனி ச ॥

பஶ்ய மே பார்த ரூபாணி ஶதஶோऽத ஸஹஸ்ரஶ:, அனேகஶ: இத்யர்த: । தானி ச நானாவிதானி அனேகப்ரகாராணி திவி பவானி திவ்யானி அப்ராக்ருதானி நானாவர்ணாக்ருதீனி ச நானா விலக்ஷணா: நீலபீதாதிப்ர-

---

௩. பரமேச்வர! நீங்கள் த[உ]ங்களை எப்படிச் சொல்லுகிறீர்களோ, இது அப்படித்தான். (ஆயினும்,) புருஷோத்தம! உங்களுடைய ஈச்வரவடிவத்தைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்.

அப்படித்தான் - வேறுவித மன்று. ஈச்வரவடிவத்தை - அறிவு, ஆளுந்தன்மை, திண்மை, ஸாமர்த்தியம், வீர்யம், ஒளி என்பவற்றையுடையதாய், எங்குமுள்ள பொருளாக நிற்கின்ற வடிவத்தை. (௩)

௪. ஸ்வாமிந்! அது என்னால் பார்க்கத்தகுந்தது என்று நீங்கள் எண்ணுவீர்களாயின், யோகிகட்கு ஈச! சாச்வதமான உங்களுருவை அப்பொழுது எனக்குக் காட்டவேண்டும்.

என்னால் - அர்ஜுனனால். அப்பொழுது - நான், பார்ப்பதற்கு மிகுந்த ஆவலுள்ளவனாதலால். (௪)

விச்வரூபத்தைக் காணுதற்குரிய திவ்யமான கண்ணை அர்ஜுனன் பெறுதல்.

ெ · '' று அர்ஜுனனால் வேண்டப்பட்ட பகவான் கூறலாயினர் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

· '' ல விதங்களையும், பல நிறங்களையும் உருவங்களையும் உடை

'க்காகவுமுள்ள என்னுடைய திவ்யமான

ரகவுமுள்ள - அநேகமான என்றபடி.

'ன]. நிறங்களை - கருமை, பொன்மை

காரா: வர்ணா: ததா ஆக்ருதயஶ்ச அவயவஸம்ஸ்தானவிஶேஷா: யேஷாம் ரூபா-ணாம் தானி நானாவர்ணாக்ருதீனி ச ॥ ரு ॥

கூ. பஶ்யாதித்யான் வஸூன் ருத்ரானஶ்விநௌ மருதஸ்ததா ।
பஹூன்யத்ருஷ்டபூர்வாணி பஶ்யாஶ்சர்யாணி பாரத ॥

பஶ்ய ஆதித்யான் த்வாதஶ, வஸூன் அஷ்டௌ, ருத்ரான் ஏகாதஶ, அஶ்விநௌ த்வௌ, மருத: ஸப்த ஸப்தகணா: யே தான் । ததா ச பஹூனி அன்யான்யபி அத்ருஷ்டபூர்வாணி மனுஷ்யலோகே த்வயா, த்வத்த: அன்யேன வா கேனசித், பஶ்ய ஆஶ்சர்யாணி அத்புதானி பாரத ॥ கூ ॥

ந கேவலம் ஏதாவதேவ—

எ. இஹைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்னம் பஶ்யாத்ய ஸசராசரம் ।
மம தேஹே குடாகேஶ யச்சான்யத் த்ரஷ்டுமிச்சஸி ॥

இஹ ஏகஸ்தம் ஏகஸ்மின்னேவ ஸ்திதம் ஜகத் க்ருத்ஸ்னம் ஸமஸ்தம் பஶ்ய அத்ய இதானீம் ஸசராசரம் ஸஹ சரேண அசரேண ச மம தேஹே குடாகேஶ । யச்ச அன்யத் ஜயபராஜயாதி, யத் ஶங்கஸே, 'யத்வா ஜயேம யதி வா நோ ஜயேயு:' இதி யத் அவோச:, ததபி த்ரஷ்டும் யதி இச்சஸி ॥ எ ॥

கிந்து—

அ. ந து மாம் ஶக்யஸே த்ரஷ்டுமனேனைவ ஸ்வசக்ஷுஷா ।

முதலிய விதமான வர்ணங்களை. உருவங்களை - அவயவங்களுடைய பல அமைப்புகளை. **பார்** - (நீ பார்க்கத் தகுந்தவன்தான். "பார்" என்னும் ஏவல் - தகுதிப்பொருளின் மேல் வந்தது.—ம.). (ரு)

கூ. *ஆதித்யர்களையும், வஸுக்களையும், ருத்திரர்களையும், அச்விநிகளையும், மருத்துக்களையும் பார். பாரத! அவ்வாறே, முன்பார்க்கப்படாத பல ஆச்சரியங்களைப் பார்.*

கஉ - ஆதித்யர்களையும், அ - வஸுக்களையும், கக - ருத்திரர்களையும், உ - அச்விநிகளையும், ஏழுஏழாக ஏழுவகுப்பினரான (சகூ) - மருத்துக்களையும் பார். அவ்வண்ணமே, உன்னாலும், உன்னைக்காட்டிலும் வேறான ஒருவனாலும் மநுஷ்யலோகத்தில் முன் காணப்படாத பல வேறுஅத்புதங்களையும் பார். (கூ)

கேவலம் இதுமாத்திர மன்று ;

எ. *ஒன்றிலேயே நிற்பதாய் ஜங்கமஸ்தாவரங்களோடு கூடிய ஜகத்துமுழுவதையும் இப்பொழுது இங்கு என்சரீரத்திலே பார். குடாகேச! இன்னும் வேறு எதனைப் பார்க்கவிரும்புகின்றாயோ, (அதனையும் பார்).*

வேறுஎதனை - எந்த வெற்றிதோல்வி முதலியதைச் சந்தேகிக்கின்றாயோ, "நாமே (அவர்களை) வெல்வோமோ? அல்லது, (அவர்கள்) நம்மை வெல்வாரோ" (உ - கூ) என்று எதனைக் கூறினையோ, அதனையும். (எ)

ஆனால்,

அ. *த[உ]ன்னுடைய இதே கண்ணினால் என்னைப் பார்க்கவேமுடியாது. உன*

𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌨 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 । 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨, 𑌤𑌤𑍍 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 । 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌿𑌶𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌸𑌞𑍍𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

௯. 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌧𑍃𑌤𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌸𑍌 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍃𑌥𑌾𑌸𑍁𑌤𑌾𑌯 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

௰. 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌯𑌨𑌮𑌨𑍇𑌕𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌯𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌯𑌨𑌮𑍍, 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌾𑌪𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍, 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑍋𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌯𑍁𑌧𑌾𑌨𑌿

க்கு (நான்) திவ்யமான கண்ணைக் கொடுக்கிறேன் ; எனது ஈச்வரயோகத்தைப் பார்.

என்னை - விச்வரூபத்தைக்கொண்ட என்னை. இதே - பிரகிருதியினாலாகிய தேயான. நீ திவ்யமான எதனால் (என்னைப்)பார்க்கக்கூடுமோ, அந்தத் திவ்யமான கண்ணை நான் உனக்குக் கொடுக்கிறேன். அதனால் எனது ஈச்வரயோகத்தை [யான் ஈச்வரனாயிருக்கும்பொழுது, எனக்கென்று சிறப்பாயமையும் யோகத்தை]ப் பார். யோகத்தை - யோகவலிமையின் மாட்சிமையை என்றபடி. (௮)

பகவான் விச்வரூபத்தைக் காண்பித்தல்.

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான் :

௯. அரசனே ! (யாவரினும்) மேலானவராய் யோகிகட்கு ஈசனாயுள்ள ஹரியானவர் இவ்வாறு கூறிப், பின்பு, ஈச்வரனுடைய திவ்யவடிவத்தைப் பிருதாமகனுக்குக் [illegible]ார்.

[illegible] - கீழ்க்கூறியபடி. பின்பு - [திவ்யமான கண்ணைக் கொடுத்தபின்பு [illegible] ! - திருதராஷ்டிரனே ! ஹரி - நாராயணன். திவ்யவடிவத்தை - (௯)

[illegible]க முகங்களையும் கண்களையும், அனேக அத்புதக்காட்சிகளையும், [illegible] ஆபரணங்களையும் உடையதாய், திவ்யமான அனேக ஆயுதங்களை [illegible]தைக் காண்பித்தார்).

यस्मिन् तत् दिव्यानेकोद्यतायुधम्, 'दर्शयामास' इति पूर्वेण सम्बन्धः ॥ १० ॥

किञ्च —

११. दिव्यमाल्याम्बरधरं दिव्यगन्धानुलेपनम् ।
सर्वाश्चर्यमयं देवमनन्तं विश्वतोमुखम् ॥

दिव्यमाल्याम्बरधरं दिव्यानि माल्यानि पुष्पाणि अम्बराणि वस्त्राणि च ध्रियन्ते येन ईश्वरेण तं दिव्यमाल्याम्बरधरम्, दिव्यगन्धानुलेपनं दिव्यं गन्धानुलेपनं यस्य तं दिव्यगन्धानुलेपनम्, सर्वाश्चर्यमयं सर्वाश्चर्यप्रायं देवम् अनन्तं न अस्य अन्तः अस्ति इति अनन्तः तं विश्वतोमुखं सर्वतोमुखं, सर्वभूतात्मभूतत्वात्, 'तं दर्शयामास' । 'अर्जुनः ददर्श' इति वा अध्याह्रियते ॥ ११ ॥

या पुनः भगवतः विश्वरूपस्य भाः, तस्याः उपमा उच्यते —

१२. दिवि सूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता ।
यदि भाः सदृशी सा स्याद्भासस्तस्य महात्मनः ॥

दिवि अन्तरिक्षे तृतीयस्यां वा दिवि सूर्याणां सहस्रं सूर्यसहस्रं तस्य युगपदुत्थितस्य सूर्यसहस्रस्य या युगपदुत्थिता भाः, सा यदि, सदृशी स्यात् तस्य महात्मनः विश्वरूपस्य भासः । यदि वा न स्यात्, ततः विश्वरूपस्यैव भाः अतिरिच्यते इत्यभिप्रायः ॥

किञ्च —

"காண்பித்தார்" என முந்தின(சுலோகத்)தோடு கூட்டுக. (க௦)

அன்றியும்,

கக. திவ்யமான மலர்களையும் ஆடைகளையும் அணிந்து, திவ்யமான வாசனைத் திரவியங்களால் பூசப்பெற்று, முற்றும்ஆச்சரியமயமாகி, (ஒளியாய்) ஜ்வலிப்பதாய், எல்லையற்றதாய், எங்கும்முகமுள்ள (விச்வரூபத்தைக் காண்பித்தார்).

(ஈச்வரன்) எல்லாப்பொருள்கட்கும் ஆத்மாவாயிருத்தலால், (அவரது வடிவம்) எங்கும் முகமுள்ள தென்க. "அதனைக் காண்பித்தார்" என்றாயினும், "அர்ஜுனன் பார்த்தான்" என்றாயினும் வருவித்துக்கொள்க. (கக)

இனி, விச்வரூபங்கொண்ட பகவானுடைய ஒளி எதுவோ, அதற்கு உவமை கூறப்படுகின்றது :

கஉ. ஆயிரம்ஸூர்யன்களுடைய ஒளியானது ஆகாசத்தில் ஓரேகாலத்து உண்டாவதாயின், அது அந்தப் பெரியபொருளின் ஒளிக்கு ஒப்பாகும்.

ஆகாசத்தில் - நடுவிலுள்ள விண்ணுலகில் ; அல்லது, (இவ்வுலகினின்றும்) மூன்றாவதான விண்ணுலகில். பெரிய பொருளின் - விச்வரூபத்தின்.—ஒப்பானது இல்லையாயின், அப்பொழுது விச்வரூபத்தின் ஒளியே (எல்லாவற்றினும்) மேலாகின்றது என்பது கருத்து. (இல்லாதபொருளை உவமைகூறியதனால், விச்வரூபத்தின் ஒளிக்கு நிகரே இல்லையென்க.) (கஉ)

மற்றும்,

௧௩. தத்ரைகஸ்தம் ஜகத்க்ருத்ஸ்நம் ப்ரவிபக்தமநேகதா ।
அபஶ்யத்தேவதேவஸ்ய ஶரீரே பாண்டவஸ்ததா ॥

[illegible]

௧௪. தத: ஸ விஸ்மயாவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்டரோமா தநஞ்ஜய: ।
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தேவம் க்ருதாஞ்ஜலிரபாஷத ॥

[illegible]

[illegible]

அர்ஜுந உவாச ।

௧௫. பஶ்யாமி தேவாம்ஸ்தவ தேவ தேஹே
ஸர்வாம்ஸ்ததா பூதவிஶேஷஸங்காந் ।
ப்ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்த²-
ம்ருஷீம்ஶ்ச ஸர்வாநுரகாம்ஶ்ச திவ்யாந் ॥

௧௩. அங்கே, தேவதேவனுடைய சரீரத்திலே, பல வகையாகப் பிரிந்திருப்பதும், ஒன்றிலே நிலைத்ததுமான பிரபஞ்சம் முழுவதையும் அப்போது பாண்டவன் பார்த்தான்.

அங்கே - அந்த விச்வரூபத்திலே. பலவகையாக - தேவர்கள், பக்ஷிகள், மனுஷ்யர்கள் முதலான பேதங்களாக. பாண்டவன் - அர்ஜுனன். (௧௩)

௧௪. அப்பால் அந்த தனஞ்ஜயன் ஆச்சரியத்தால் வியாபிக்கப்பட்டு, மயிர் சிலிர்த்தவனாய்க் கடவுளைத் தலையால் வணங்கி, அஞ்சலிசெய்து கூறலாயினன்.

அப்பால் - அவனைப் பார்த்த பின்பு. கடவுளை - விச்வரூபத்தைத் தரித்த (பகவானை). அஞ்சலிசெய்து - வணங்குதற்காகக் கைகளைக் கூப்பி. (௧௪)

(அர்ஜுனன் பகவானை நோக்கி)ச் சொன்னது (தேவதேவனுடைய உடலில் உலகம் முழுதும் இருக்கக் கண்டேன்! என்ற)— "உடம்பிலே பற்பல விச்வரூபம் உளதாம், அதனைப் பார்க்கின்றேன்" என்னும் கருத்தை வெளியிடுகின்ற அர்ஜுனன் கூறலாயினன் :

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான் :

௧௫. கடவுளே! உமது சரீரத்திலே ஸகல தேவர்களையும், அவ்வாறே பொருள்களுடைய பல வகுப்புக்களின் திரள்களையும், பத்மாஸனத்திலிருக்கின்ற ஈச்வரனை ப்ரஹ்மாவையும், எல்லா ரிஷிகளையும், திவ்யமான ஸர்ப்பங்களையும் பார்க்கின்றேன்.

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍇 𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌵 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌂𑌘𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌂𑌗𑌮𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌂𑌘𑌾𑌃 𑌤𑌾𑌨𑍍, 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚— 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 𑌈𑌶𑌮𑍍 𑌈𑌶𑌿𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌾𑌸𑌨𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌪𑌦𑍍𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌽𑌽𑌸𑌨𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌋𑌷𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌉𑌰𑌗𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌕𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑍀𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௫ ॥

௧௬. 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌬𑌾𑌹𑍂𑌦𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌂
𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 ॥

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌬𑌾𑌹𑍂𑌦𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑍇 𑌬𑌾𑌹𑌵𑌃 𑌉𑌦𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌬𑌾𑌹𑍂𑌦𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌬𑌾𑌹𑍂𑌦𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂, 𑌨 𑌤𑌵 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂, 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂, 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌵 𑌆𑌦𑌿𑌮𑍍— 𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿, 𑌨 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿, 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 ॥ ௧௬ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௧௭. 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌂 𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌚
𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ।

பார்க்கின்றேன் - உணர்கின்றேன். பொருள்களுடையபலவகுப்புக்களின் - ஸ்தாவரஜங்கமங்களின், பலஉருவங்களையுடைய வேற்றுமையான பொருள்களின். ப்ரஹ்மாவை - நான்முகனை. ஈச்வரனை - ப்ரஜைகளை ஆளுகின்ற. பத்மாஸநத்திலிருக்கின்ற - பூமியாகிய தாமரைப்பூவின் நடுவிலே மேருமலையாகிய தாமரைக்காயென்னும் ஆஸநத்தின்மேல் வீற்றிருக்கின்ற என்றபடி. ரிஷிகளை - வஸிஷ்டர் முதலானோர்களை. ஸர்ப்பங்களை - வாஸுகி முதவானவற்றை. (௧௫)

௧௬. பல கைகளையும், வயிறுகளையும், முகங்களையும், கண்களையும், அளவிறந்த வடிவங்களையும் உடைய உம்மை(யான்) எங்கும் காண்கின்றேன். ஆனால், பிரபஞ்சவடிவினரே ! பிரபஞ்சத்தை ஆளுபவரே ! உமது முடிவைக் காணவில்லை ; நடுவைக் காணவில்லை ; முதலைக் காணவில்லை.

நடுவென்பது - இரண்டு முனைகட்கும் இடையே இருப்பது. உமது - கடவுளது. (௧௬)

அன்றியும்,

௧௭. கிரீடமும் கதையும் சக்கிரமும் உடையவராய், ஒளிகளின் கூட்டமாய்,

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑍂𑌷𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍀 𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌗𑌦𑌾 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑌦𑍀 𑌤𑌂 𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂 𑌚, 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃𑌪𑍁𑌞𑍍𑌜𑌂, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃, 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌅𑌨𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌰𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑍌 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌅𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑍌 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑍌 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌰𑌿𑌵 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌲𑌾𑌰𑍍𑌕𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌂, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥ ௧௭ ॥

𑌇𑌤 𑌏𑌵 𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌿𑌨𑍋𑌮𑌿—

௧௮. 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾
𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌮𑌤𑍋 𑌮𑍇 ॥

𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂, 𑌪𑌰𑌃 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 𑌨 𑌤𑌵 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃, 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌗𑍋𑌪𑍍𑌤𑌾 । 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 𑌚𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌨𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌮𑌤𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌃 𑌮𑍇 𑌮𑌮 ॥ ௧௮ ॥

எங்கும் ஒளியுள்ளவராய், கஷ்டத்தினுல் பார்க்கத்தகுந்தவராய், ஜ்வலிக்கின்ற அக்கி ஸூர்யர்களது ஒளிபோலும் ஒளியினையுடையவராய், அளவிடத்தகாதவரான உம்மைப் பார்க்கின்றேன்.

கிரீடம் - என்பது - தலைமீது அணிகின்ற ஓர்வகை ஆபரணம். அளவிடத் தகாத - ("இவர் இப்படித்தான்" என்று) வரையறுக்கமுடியாத என்றபடி. (௧௭)

பகவான் நிர்க்குணமான ப்ரஹ்மமேதான்.

யோகசக்தியின் காட்சியாகிய இதிலிருந்தே (நான் பின்வருமாறு) அநு

...பொருளான அறியவேண்டிய பரம்பொருள் : நீங்கள்
பிடம் : நீங்கள் ஸநாதந தருமங்கட்கு அழியாத
ருஷர் (என) நான் எண்ணுகின்றேன்.
த்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோர்களால் அறிய
(௧௮)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(உ0)

[illegible]

இனி, " [illegible]

[illegible]

௨௧. [illegible]

[illegible]

இன்னும்—

௨௨. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (௨௧)

[illegible]

அன்றியும்,

௨௨. ருத்ரர்களும், ஆதித்யர்களும், வஸுக்களும், ஸாத்யர்களும், விச்வே தேவர்களும், அச்வினிதேவதைகளும், மருத்துக்களும், ஊஷ்மபர்களும், கந்தர்வ

[illegible]—

௨௪. நபஸ்ஸ்ப்ருசம் தீப்தமநேகவர்ணம்
வ்யாத்தாநநம் தீப்தவிசாலநேத்ரம் ।
த்ருஷ்ட்வா ஹி த்வாம் ப்ரவ்யதிதாந்தராத்மா
த்ருதிம் ந விந்தாமி சமம் ச விஷ்ணோ ॥

[illegible]

[illegible]—

௨௫. தம்ஷ்ட்ராகராலாநி ச தே முகாநி
த்ருஷ்ட்வைவ காலாநலஸந்நிபாநி ।
திசோ ந ஜாநே ந லபே ச சர்ம
ப்ரஸீத தேவேச ஜகந்நிவாஸ ॥

[illegible]

[illegible] :

௨௪. ஆகாயத்தைத் தொடுபவராய்ப் பிரகாசிப்பவராய், பல நிறங்களையும் ஜ்வலிக்கின்ற விசாலமான கண்களையும் உடையவராய் வாய்திறந்துள்ள உம்மைப் பார்த்தவுடன் விஷ்ணோ! (நான்) பயப்படுகின்ற மனமுடையவனாய், தைரியத்தையும் (மன) அமைதியையும் அடையவில்லை.

பல நிறங்களை - பலவகையான பல உருவங்களை. (ப.ச)

ஏனெனில்,

௨௫. பற்களினால் பயங்கரமாயும், காலாக்கினிக்கு ஒப்பாயுமுள்ள உமது முகங்களைப் பார்த்தவுடன் (நான்) திக்குகளை அறியவில்லை; சுகத்தையும் அடையவில்லை. தேவர்கட்கு ஈச! ஜகத்திற்குத் தங்குமிடமே! ப்ரஸன்னனாகுக.

காலாக்கினி - பிரளயகாலத்திலே உலகங்களை எரிக்கும் தீ. திக்குகளை அறியவில்லை - கிழக்கு, மேற்கு என்னும் பகுத்தறிவோடு அறியவில்லை, திக்குமயக்கமுற

விவெகெந ந ஜாநெ திஜ-பரஃ ஜாதஃ கஷ்டி | அதஃ ந லபெ ந உபலபெ ச ஶர்ம ஸுகம் | அதஃ ப்ரஸீத ப்ரஸந்நோ பவ தெவெஶ ஜகந்நிவாஸ || உரு ||

யெஷ்யோ ஜய பராஜயஶங்கா ஆஸீத், ஸா ச அபகதா | யதஃ—

உசு. அமீ ச த்வாம் த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ராஃ
ஸர்வெ ஸஹைவாவநிபாலஸங்கைஃ |
பீஷ்மோ த்ரோணஃ ஸூதபுத்ரஸ்ததாஸௌ
ஸஹாஸ்மதீயைரபி யோதமுக்யைஃ ||

அமீ ச த்வாம் த்ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ராஃ துர்யோதநப்ரப்ருதயஃ— 'த்வரமாணாஃ விஶந்தி' இதி வ்யவஹிதேந ஸம்பந்தஃ—ஸர்வெ ஸஹைவ ஸஹிதாஃ அவநிபாலஸங்கைஃ அவநிம் ப்ருத்வீம் பாலயந்தி அவநிபாலாஃ தேஷாம் ஸங்கைஃ, கிஞ்ச—பீஷ்மோ த்ரோணஃ ஸூதபுத்ரஃ கர்ணஃ ததா அஸௌ ஸஹ அஸ்மதீயைரபி த்ருஷ்டத்யும்நப்ரப்ருதிபிஃ யோதமுக்யைஃ யோதப்ரதாநைஃ ஸஹ || உசு ||

கிஞ்ச—

உஎ. வக்த்ராணி தே த்வரமாணா விஶந்தி
தம்ஷ்ட்ராகராளாநி பயாநகாநி |
கெசித்விலக்நா தஶநாந்தரெஷு
ஸம்த்ருஶ்யந்தெ சூர்ணிதைருத்தமாங்கைஃ ||

ஆகியுள்ளேன். ஆகவே, (உமது காட்சியினாலாகும்) ஸுகத்தை உணரவில்லை. ஆதலால், ப்ரஸந்நராகுக.

அர்ஜுனன் தனது எதிரிகட்குத் தோல்வியைக் காணுதல்.

எவர்களிடமிருந்து தோல்வி வரும் என்னும் ஸந்தேகமானது எனக்கு இருந்ததோ, (அவர்களைப்பற்றி) அதுவும் போய்விட்டது ; ஏனெனில்,

உசு. திருதராஷ்டிரனுடைய இந்தப் புத்திரர்களனைவரும் அரசருடைய கூட்டங்களோடுகூடவேயும், இந்த பீஷ்மர் துரோணர் ஸூதபுத்திரன் எல்லாரும் நம்முடைய சிறந்தபோர்வீரர்களோடுகூடவும் உம்மை(ப் புகுகிறார்கள்).

திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்கள் - துர்யோதனன் முதலியவர்கள்.— "(இச்சுலோகமானது) பதட்டத்தோடு புகுகிறார்கள்" (கக - உஎ) என (அடுத்தசுலோகத்தில்) ஒதுங்கிநிற்பதனோடு தொடரும்.—ஸூதபுத்திரன் - கர்ணன். நம்முடைய சிறந்தபோர்வீரர்கள் - திருஷ்டத்யும்நன் முதலானோர்கள், (உச-

இன்னும், (இவர்கள்)

உஎ. வக்கிரமான பற்களால் விகாரமாயும், பயங்கரமாயுமுள்ள ... களில் பதட்டத்தோடு புகுகிறார்கள். சிலர் பற்களின் இடைகளில் பொடிப்பொடியாகப்போன தலைகளோடு காணப்படுகிறார்கள்.

𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 —𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿?—𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌯𑌂𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌲𑌗𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌦𑌶𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌮𑌿𑌵 𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂𑌗𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌃 ॥ ௨௭ ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌆𑌹—

௨௮. 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌵𑍋𑌽𑌮𑍍𑌬𑍁𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌭𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌹𑌵𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑍇 𑌅𑌮𑍍𑌬𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌅𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌵 𑌅𑌮𑍀 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌨𑌰𑌲𑍋𑌕𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌶𑍂𑌰𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌮𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 ॥ ௨௮ ॥

𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂 𑌚 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌆𑌹—

௨௯. 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌂 𑌪𑌤𑌂𑌗𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃
𑌤𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌵𑍇𑌗𑌾𑌃 ॥

வாய்கள் எப்படிப்பட்டவை ?—வக்கிரமான பற்களால் விகாரமாயும், பயங்கரமாயும் உள்ளவை. மற்றும், வாயினுள் புகுந்தவரில் சிலர் பற்களின்இடைகளில், கடித்து மெல்லப்பட்ட மாம்ஸம்போல அகப்பட்டவராய்.........காணப்படுகிறார்கள். (௨௭)

(அவர்கள்) எவ்வாறு வாயினுள் புகுகிறார்கள் என்பது ?—(அர்ஜுனன்) கூறுகிறான் :

௨௮. எவ்வாறு ஆறுகளின் விசையான அனேக நீரோட்டங்கள் கடலையே எதிர்நோக்கி ஓடுகின்றனவோ, அவ்வாறு மனிதஉலகிலுள்ள இச்சூரர்கள் எப்புறமும் ஜ்வலிக்கின்ற உமது வாய்களுள் புகுகிறார்கள்.

இச்சூரர்கள் - பீஷ்மர் முதலியவர்கள். (௨௮)

அவர்கள் எதற்காக எவ்வாறு புகுகிறார்கள் என்பது ?—(அர்ஜுனன்) கூறுகிறான் :

௨௯. எவ்வாறு விட்டில்பூச்சிகள் எரிகின்ற தீயினுள் (தாம்) அழிதற்காக மிகுந்தபரபரப்போடு பாய்கின்றனவோ, அவ்வாறே பிராணிகளும் உமது வாய்களுள் (தாம்) அழிதற்காக மிகுந்த பரபரப்போடு பாய்கின்றன.

[illegible] விமுஞ்சதி நாமாய [illegible] ஸஹ்ஸவமாஃ, [illegible] வக்த்ராணி ஸஜ்ஜ-[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸஹஸாஸ [illegible] தெ- [illegible] ஸஹஸ்ர [illegible] ஸஹாவம் [illegible]

[illegible]

[illegible] ப்ராகாராஃ। [illegible] ப்ரவிஷ்ட ப்ரலா- [illegible] ஸவஹ்நி [illegible] ஜ்வலத்பி [illegible] ॥

(உக)

[illegible]

[illegible]

[illegible] விழுங்குகிறவராய், ஒளி [illegible] நக்கின்றீர்கள். விஷ்ணோ! [illegible] செய்கின்றன. [illegible] ஸமக்ரம்-முழுதும் [illegible] (ங0)

[illegible] இவ்வாறு [illegible] ; அதனால்,

(நீங்கள்) [illegible] நீங்கள் யார்? எனக்குச் சொல்லவேணும். உமக்கு [illegible] அருள்புரிய வேண்டும். முதலிலுள்ள உம்மை [illegible] தேவர்களில் சிறந்தவரே! [illegible] ஏனெனில், உமது செய்கையை (நான்) அறிய [illegible] அறிய விரும்புகின்றேன். [illegible] வில்லை.

ஸ்ரீபகவாநுவாச ॥

௩௨. காலோऽஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத்ப்ரவ்ருத்தோ

லோகாந்ஸமாஹர்துமிஹ ப்ரவ்ருத்த: ।

ருதேऽபி த்வாம் ந பவிஷ்யந்தி ஸர்வே

யேऽவஸ்திதா: ப்ரத்யநீகேஷு யோதா: ॥

காலோऽஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத் லோகாநாம் க்ஷயம் கரோதீதி லோகக்ஷய-
ப்ரவ்ருத்த: ப்ரவ்ருத்தம் மத: । யதர்தம் ப்ரவ்ருத்த: தச் ச்ருணு—லோகாந் ஸமா-
ஹர்தும் ஸம்ஹர்துமிஹ அஸ்மிந் காலே ப்ரவ்ருத்த: । ருதேऽபி விநாபி
த்வாம் ந பவிஷ்யந்தி பீஷ்மத்ரோணகர்ணப்ரப்ருதய: ஸர்வே, யேப்ய: தவ
ஶங்கா, யே அவஸ்திதா: ப்ரத்யநீகேஷு அநீகமநீகம் ப்ரதி ப்ரத்யநீகேஷு
ப்ரதிபக்ஷபூதேஷு அநீகேஷு யோதா: யோத்தார: ॥ ௩௨ ॥

யஸ்மாதேவம்—

௩௩. தஸ்மாத்த்வமுத்திஷ்ட யஶோ லபஸ்வ

ஜித்வா ஶத்ரூந்புங்க்ஷ்வ ராஜ்யம் ஸம்ருத்தம் ।

மயைவைதே நிஹதா: பூர்வமேவ

நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாசிந் ॥

தஸ்மாத் த்வம் உத்திஷ்ட "பீஷ்மத்ரோணப்ரப்ருதய: அதிரதா: அஜேயா:
தேவைரபி, அர்ஜுநேந ஜிதா:" இதி யஶோ லபஸ்வ ; கேவலம் புண்யை: ஹி

பகவானுடை முயற்சி உலகத்தை ஸம்ஹரித்தற்கு ஆவது.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்ருர் :

௩௨. உலகங்கட்கு அழிவைச் செய்யும் காலமாய், அதிகரித்துப்பெருமிதங்
ண்டவனாய் இருக்கின்றேன் ; இப்பொழுது உலகங்களை ஸம்ஹரித்தற்குத் தலைப்
ள்ளேன். எதிரிகளுடைய சேனைகளில் எந்தப் போர்வீரர்கள் நிற்கிறார்களோ,
த) எல்லாரும் நீ இல்லாமலும் [உன்னுடைய முயற்சி இல்லாமலும், நீ போர்புரியா
டாலும்] மாண்டு போவார்கள்.

எதற்காகத் தலைப்பட்டிருக்கின்றேனோ, அதனைக் கேள் :—இப்பொழுது உல
களை ஸம்ஹரிக்கத் தலைப்பட்டுள்ளேன். எல்லாரும் - எவர்களிடமிருந்து உனக்கு
சயம் இருந்ததோ,) ....(அந்த) பீஷ்மர் துரோணர் கர்ணன் முதலிய எல்லா
(௩௨)

(அவர்கள் மாண்டுபோவார்களென்பது) எதனால் இவ்வாறு (நிச்சயமா யுள்ள

அதனால், நீ எழுந்திருப்பாயாக : புகழ்ச்சியைப் பெறுவாயாக : பகைவரை
'யற்ற ராஜ்யத்தை அநுபவிப்பாயாக. முன்னமேயே இவர்கள் என்
லேயே நிச்சயமாகக் கொல்லப்பட்டார்கள். ஸவ்யஸாசிந் ! நீ காரண [வியாஜ] மாத்
மாக இருக்கக்கடவாய்.

புகழ்ச்சியை - "தேவர்களாலும் வெல்லமுடியாத பீஷ்மர் துரோணர் முதலிய
திரதர்களை அர்ஜுனன் வென்றுவிட்டான்" என்னும் புகழை. அது புண்யங்களால்

[illegible]

[illegible] (ஈ.ஈ.)

[illegible] ; [illegible]

[illegible] ; அக்னி ... (ஈ) ...

[illegible] திவ்யமான ஆயுதங்களை [illegible] முக்ய குரு. [illegible] திவ்யமான ஆயுதங்களையுடை [illegible]

[illegible] அவனுடைய தலையும் விழுந்த [illegible] (அந்த) ஆயுதத்தின் அவ்வ [illegible] இந்திரனால் கொடுக்கப்ப [illegible] ஆயுதங்களையுடையவன்). [illegible] ஆயுதத்தையுடையவன், [illegible] மகன் ; இவன் [illegible]

निर्दिशति । मया हतांस्त्वं जहि निमित्तमात्रेण । मा व्यथिष्ठाः, तेभ्यो भयं मा कार्षीः । युध्यस्व जेतासि उदीर्यमाणान्सपत्नान् रणे युद्धे सपत्नान् शत्रून् ॥ ३४ ॥

सञ्जय उवाच ॥

३५. एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य
कृताञ्जलिर्वेपमानः किरीटी ।
नमस्कृत्वा भूय एवाह कृष्णं
सगद्गदं भीतभीतः प्रणम्य ॥

एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य पूर्वोक्तं, कृताञ्जलिः सन् वेपमानः कम्पमानः किरीटी नमस्कृत्वा, भूयः पुनः एव आह उक्तवान् कृष्णं सगद्गदं भयाविष्टस्य दुःखाभिघातात्, स्नेहाविष्टस्य च हर्षोद्भवात्, अश्रुपूर्णनेत्रत्वे सति श्लेष्मणा कण्ठावरोधः; ततश्च वाचः अपाटवं मन्दशब्दत्वं यत् सः गद्गदः तेन सह वर्तत इति "सगद्गदं वचनम् आह" इति वचनक्रियाविशेषणम् एतत् । भीतभीतः पुनः पुनः भयाविष्टचेताः सन् प्रणम्य प्रह्वो भूत्वा, "आह" इति व्यवहितेन सम्बन्धः ॥

अत्र अवसरे सञ्जयवचनं साभिप्रायम् । कथम्? द्रोणादिषु अर्जुनेन हतेषु अजय्येषु चतुर्षु, निराश्रयः दुर्योधनः

வனுதலால், பெயரைக்கொண்டே அவனைக் குறிப்பிட்டுக்காட்டுகிறூர். என்ருல் கொல்லப்பட்டவர்களை நீ காரண[வியாஜ]மாத்திரமாகக் கொல். அவர்களை அஞ்சாதே. எதிரிகளை - துர்யோதநன்முதலிய பகைவர்களை. (௩௪)

அர்ஜுனன் விச்வரூபத்தை வணங்கித் துதித்தல்.

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்ருன் :

௩௫. **நடுங்குகின்ற கிரீடியானவன் [அர்ஜுனன்] கேசவனுடைய இத்திரு வாக்கைக் கேட்டு, கிருஷ்ணனை அஞ்சலிசெய்து நமஸ்கரித்து, தழதழத்த குரலோடு மிகவும் அஞ்சியவனுய் நன்ருகவணங்கி மீண்டுமே பேசலாயினன் :**

இத்திருவாக்கை - கீழ்க்கூறியதை. கிரீடி - (கிரீடத்தையுடையவன்). பயத்தினுல் வியாபிக்கப்பட்டவனுக்கு வருத்தம் வந்துதாக்குகையினுலும், அன்பினுல் வியாபிக்கப்பட்டவனுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாவதனுலும் கண்கள் கண்ணீர்களால் நிரம்ப, அங்ஙனம் (தொண்டையிலே) கபத்தால் குரலுக்குத் தடை (உண்டாகின்றது) ; அதனுல் வார்த்தைக்குச் செவ்வையில்லாமையும், ஒலிமழுங்கிய தன்மையும் எதுவோ, அது - தழதழத்த குரல். இது - "தழதழத்த குரலோடு வார்த்தையைப் பேசினுன்" எனப் பேசுதலென்னும் வினைக்கு விசேஷணம் என்க. மிகவும் அஞ்சியவனுய் - அடிக்கடி பயத்தினுல் வியாபிக்கப்பட்ட மனத்தினனுய். ("பேசலாயினன்" என்பது) - "வணங்கிப் பேசலாயினன்" என, ஒதுங்கி நிற்(கும் "வணங்கி" என்)பதனேடு தொடரும்.

இச்சமயத்திலே ஸஞ்ஜயன்வார்த்தை உட்கருத்துடையது.—எப்படி ?— "வெல்லமுடியாத துரோணர் முதலிய நால்வரையும் அர்ஜுனன் கொன்றுவிட்டால்,

[illegible] ஸ்வஸ்யம் கரிஷ்யதி,
[illegible] யாதாநாஷ்ட்ர:
[illegible]

அர்ஜுந உவாச ||

௩௬. ஸ்தாநே ஹ்ருஷீகேச தவ ப்ரகீர்த்யா
ஜகத் ப்ரஹ்ருஷ்யத்யநுரஜ்யதே ச |
ரக்ஷாம்ஸி பீதாநி திசோ த்ரவந்தி
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்தஸங்கா: ||

ஸ்தாநே [illegible] தவ ப்ரகீர்த்யா [illegible]
[illegible] ப்ரஹ்ருஷ்யதி [illegible]
[illegible] ஸ்தாநே இதி [illegible]
[illegible]
[illegible] வ்யாபேயுபி
[illegible] ரக்ஷாம்ஸி பீதாநி திசோ த்ரவந்தி [illegible] ; [illegible] ஸ்தாநே
[illegible] ஸர்வே நமஸ்யந்தி [illegible] ஸித்தஸங்கா: [illegible]
[illegible] ; [illegible] ஸ்தாநே [illegible] || ௩௬ ||

[illegible] கொல்லப்பட்டவன் தான்
[illegible] ஸமாதாகத்தைச்
[illegible] அதை [illegible] "என்பது
[illegible] ; அப்பொழுது இருவர்க்கும் [illegible] கேட்கவில்லை. (௩௫)
[illegible]

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான் :

௩௬. ஹ்ருஷீகேசா! உம்மைப் புகழ்வதனால் உலகம் மகிழ்கின்றது ; (உம்மிடத்தில் ப்ரீ)தியையும் அடைகின்றது. ராக்ஷஸர்கள் பயப்பட்டவராய் திக்குக்களை நாடு[illegible]. அன்றியும், ஸித்தர்கள் கூட்டமெல்லாம் (உம்மை) வணங்குகின்றன. (இதெல்லாம்) பொருத்தமானது.

(இது) பொருத்தமானது—அது யாது?—உமது பெருமையைச் சொல்வதனால், [illegible] உலகம் மகிழ்வுறுகின்றது என்பது யாதோ, அது சரியானது, ஏற்றது [illegible]. "ஏற்ற" என்பதை உரியபொருளுக்கு விசேஷணமாகக் கொள்ளப்படு—அல்லது. ஏனெனில், ஈச்வரனா(ய்) [illegible] மகிழ்ச்சி முதலியவற்றிற்கு ஏற்ற உரியபொருள் [illegible] என்க. அவ்வண்ணமே, (உலகம் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவும், ஸுஹ்ருத்துமாய் [illegible]) ப்ரீதியையும் அடைகின்றது; அதுவும் [அவ்வாறு ப்ரீதியை அடைகை] உரியபொருளானது (உம்மை நோக்கி) என்று உரைக்க. மேலும், ராக்ஷஸர்கள் [illegible] பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவராய்த் திக்குக்களைச் செல்லுகிறார்கள் ; அதுவும் ஏற்ற உரியபொருளாகிய (உம்மை நோக்கி என்க). அன்றியும், கபிலர் முதலான [illegible] கூட்டமெல்லாம் (உமக்கு) நமஸ்காரத்தைச் செய்கின்றன ; அதுவும் (பொருளாகிய உம்மை நோக்கி) என்க.

𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿—

௩௭. 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌨 𑌨𑌮𑍇𑌰𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍
𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 |
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌯𑌤𑍍 ||

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌨𑌮𑍇𑌰𑌨𑍍 𑌨 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌰𑌾𑌯; 𑌯𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌿 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 | 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌨 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌃? 𑌅𑌤𑌃 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌹𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 | 𑌹𑍇 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌹𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌂, 𑌯𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 | 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍? 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 | 𑌸𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍, 𑌅𑌸𑌤𑍍 𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 | 𑌤𑍇 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍀 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌚𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌦𑌸𑌤𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍, 𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 | 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵, 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 || ௩௭ ||

𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿—

பகவான் மகிழ்ச்சி முதலானவற்றிற்கு உரியபொருள் என்பதிலே (அர்ஜுனன்) காரணத்தைக் காட்டுகிறுன் :

௩௭. மஹாத்மந்! மிகப்பெரியவராய் ப்ரஹ்மாவுக்கும் மூலகாரணமான உம்மை (அந்தஸித்தர்கள்) எதனுல் வணங்காமலிருப்பார்கள் ? [வணங்கவேவணங்குவார்கள்]. முடிவில்லாதவரே ! தேவர்களை ஆள்பவரே ! உலகத்திற்குத் தங்குமிடமே ! அழியாப் பொருளும், உண்மையும், இன்மையும், மேலானதும் எதுவோ அதுவும் நீரே.

எதனுல் - எக்காரணத்தால். **ப்ரஹ்மாவுக்கு** - ஹிரண்யகர்ப்பனுக்கு. **அவர்கள்** எவ்வாறு (உம்மை) வணங்காமலிருப்பார்கள் ? [வணங்கவே வணங்குவார்கள்]. (மூலகாரணமான மிகப்பெரிய மஹாத்மா) ஆதலால், நீங்கள் மகிழ்ச்சி முதலியவற்றிற்கும், நமஸ்காரத்திற்கும் ஏற்ற உரியபொருள் என்றபடி. வேதாந்தங்களில் எது வெளியிடப்படுகின்றதோ, அந்த மேலான அழியாப்பொருள் நீங்களே.—அது யாது?—உண்மையும், இன்மையுமாம் என்பது. உண்மையென்பது - உள்ளது; இன்மையென்பது - எதனைப்பற்றி இல்லையென்னும் உணர்வு (உண்டாகின்றதோ, அது). அந்த அழியாப்பொருளுக்கு அந்த உண்மை இன்மை இரண்டும் உபாதியாவை; (அப்பொருள்) உண்மை எனவும், இன்மை எனவும் அவற்றின் வழியாக ...னுல் கூறப்படுகின்றது. மற்று, வாஸ்தவத்தில்,—வேதத்தை உணர்ந்த ... அழியாப்பொருளாகக் கூறுகிறுர்களோ, அது - உண்மை இன்மை அப்பால் உள்ளது. அது நீங்களேதான், வேறு இல்லை என்பது (௩௭)

...னன் பகவானை) மீண்டும் துதிக்கின்றுன் :

௩௮. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

௩௯. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

---

௩௮. நீங்கள் முதற்கடவுள், பழமையான புருஷன்; நீங்கள் இப்பிரபஞ்சத்திற்கு உயர்ந்த [illegible] அறிபவராகவும், அறியப்படும் பொருளாகவும், உயர்ந்த [illegible] இருக்கின்றீர்கள்; அனந்தரூபனே! உம்மால் எல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளன.

[illegible] முதற்கடவுள். [illegible] தன்னுடைய [illegible] புருஷன் [illegible] நீங்கள் அறி[illegible] [illegible] அதுவும் நீங்களே. [illegible] பட்டதில்லை. (௩௮)

அன்றியும்,

௩௯. வாயுவும், யமனும், அக்கினியும், வருணனும், சந்திரனும், ப்ரஜாபதியும், ப்ரபிதாமஹனும் நீரே. நமஸ்காரம்; உமக்கு நமஸ்காரம் ஆயிரந்தடவை இருக்[illegible] மீண்டும் மீண்டும் உமக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்.

வருணன் - ஜலத்திற்கு அதிபதி. ப்ரஜாபதி - கச்யபர் முதலிய ப்[illegible]
[illegible] பாட்டனுக்கும் தகப்பன், ப்ரஹ்மாவுக்கும் தகப்பன் என்றபடி
[illegible] ப்ரஹ்மா.) நமஸ்கரித்தல் என்னும்வினை பலமுறை நிகழ்

நமஸ்காரக்ரியாப்⁴யாவ்ருத்திக³ணநம் க்ருத்வஸுசா உச்யதே | 'பூ⁴ய:' 'புநரபி' இதி ஶ்ரத்³தா⁴ப⁴க்த்யதிஶயாத் அபரிதோஷம் ஆத்மநோ த³ர்ஶயதி || ௩௯ ||

ததா²—

௪௦. நம: புரஸ்தாத³த² ப்ருஷ்ட²தஸ்தே
நமோ(அ)ஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ |
அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரமஸ்த்வம்
ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோ(அ)ஸி ஸர்வ: ||

நம: புரஸ்தாத் பூர்வஸ்யாம் தி³ஶி துப்⁴யம், அத² ப்ருஷ்ட²த: அபி தே | நமோ(அ)ஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வாஸு தி³க்ஷு ஸர்வத்ர ஸ்தி²தாய ஹே ஸர்வ | அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரம: அநந்தம் வீர்யம் அஸ்ய, அமித: விக்ரம: அஸ்ய | வீர்யம் ஸாமர்த்²யம், விக்ரம: பராக்ரம: | வீர்யவாநபி கஶ்சித் ஶத்ருவதா⁴தி³விஷயே ந பராக்ரமதே, மந்த³பராக்ரமோ வா | த்வம் து அநந்தவீர்ய: அமிதவிக்ரமஶ்ச இதி அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரம: | ஸர்வம் ஸமஸ்தம் ஜக³த் ஸமாப்நோஷி ஸம்யக் ஏகேநாத்மநா வ்யாப்நோஷி யத:, தத: தஸ்மாத் அஸி ப⁴வஸி ஸர்வ: த்வம், த்வயா விநாபூ⁴தம் ந கிஞ்சித் அஸ்தி இதி அபி⁴ப்ராய: || ௪௦ ||

யத: அஹம் த்வந்மாஹாத்ம்யாபரிஜ்ஞாநாத் அபராத்³த⁴:, அத:—

வருதலைக் கணக்கிடுதலானது *''தடவை''* என்பதனால் உணர்த்தப்படுகின்றது. *''மீண்டும், மீண்டும்''* என்பது - விச்வாஸம், பக்தி இவற்றின் பெருக்கத்தால் தனக்கு [அர்ஜுனனுக்கு]த் திருப்தியின்மையைக் காட்டுகின்றது. (௩௯)

அவ்வண்ணமே,

௪௦. **முன்னும், பின்னும் உமக்கு நமஸ்காரம் : ஏ ! எல்லாமே ! எங்குமே உமக்கு நமஸ்காரம் இருப்பதாக. அளவிலா வீர்யத்தையும், அளவிறந்த பராக்கிரமத்தையும் உடைய நீங்கள் எல்லாவற்றையும் வியாபித்துநிற்கிறீர்கள் ; அதனால், எல்லாமாக இருக்கிறீர்கள்.**

முன் - கிழக்குத்திசையிலே. *எங்குமே*-எல்லாத்திசைகளிலுமே. *உமக்கு* - எங்குமுள்ள உமக்கு. *வீர்யம்* - வல்லமை. *பராக்கிரமம்* - துணிபு. ஒருவன் வல்லமையுள்ளவனயினும், பகைவரைக்கொல்லுதல் முதலான விஷயத்திலே துணிவதில்லை ; அல்லது, மந்தமான துணிவையுடையவனாக இருக்கலாம். நீங்களோ, அளவிலா வல்லமையையும், அளவிறந்த துணிவையும் உடையவர். ஆத்மாவாகிய ஒன்றினால் ஜகத்துமுழுவதையும் நிரம்பவியாபித்துள்ளதனால், நீங்கள் ஸகலமுமாக இருக்கின்றீர்கள் : நீங்களில்லாத ஒன்றும் இல்லை என்பது கருத்து. (௪௦)

அர்ஜுனன் பகவானை மன்னிப்புக் கேட்டதல்.

உமது மகிமையை அறியாமையினால் நான் குற்றமுள்ளவனாக இருக்கின்றேன் ; ஆதலால்,

௪௧. 𑌸𑌖𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌹𑍇 𑌯𑌾𑌦𑌵 𑌹𑍇 𑌸𑌖𑍇𑌤𑌿 ।
𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌵𑍇𑌦𑌂
𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌪𑌿 ॥

௪௨. 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌵𑌹𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿
𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁 ।
𑌏𑌕𑍋𑌽𑌥𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌹𑌮𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌖𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌵𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌧𑌿𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌹𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍇 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌹𑍇 𑌯𑌾𑌦𑌵 𑌹𑍇 𑌸𑌖𑍇𑌤𑌿 𑌚 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾 𑌮𑍂𑌢𑍇𑌨 । 𑌕𑌿𑌮𑍍 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾 𑌇𑌤𑌿? 𑌆𑌹 — 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌵 𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 । "𑌤𑌵 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌯𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 । '𑌤𑌵𑍇𑌮𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌯𑌦𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌾𑌮𑌾-

---

௪௧. உம்முடைய இ(ந்த விச்வரூபத்)தையும், மஹிமையையும் அறியாத என்னால், (உம்மைத்) தோழனென்று நினைத்து அசட்டையினாலாவது அன்பினாலாவது "அடே! கிருஷ்ண! அடே! யாதவ! அடே! நண்ப!" என்று எது துடுக்காகக் கூறப்பட்டதோ, (அதனை மன்னிக்கும்படி உம்மைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்).

௪௨. அன்றியும், விளையாட்டிலும், படுக்கையிலும், ஸபையிலும், புசித்தலிலும், தனிமையாயிருக்கும்பொழுதாயினும், (தோழர்களுடைய) முன்னிலையிலாயினும் அது[அவமதிப்பு] (உண்டாகும்படி என்னால்) கேலிக்காக அவமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றீர் என்பது எதுவோ, அதனை மன்னிக்கும்படி, அளவிடமுடியாத உம்மை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோழன் - ஸமமான வயதுள்ளவன். நினைத்து - மயக்க அறிவினால் அறிந்து. அறியாத - அறிவில்லாதமூடனான.—எதனை அறியாத என்பது?—கூறுகிறார்: ஈச்வரனுடைய பெருமையை, இந்த விச்வரூபத்தை. "𑌤𑌵 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾" என வையதிகரண்யமாக[ஒரேபொருளைக் குறியாதவண்ணம்]கூட்டுக. "𑌤𑌵𑍇𑌮𑌮𑍍" என்பது பாடமாயின், அப்பொழுது ஸாமாநாதிகரண்யமேதான் [ஒரேபொருளைக் குறித்துநிற்குந்தன்மையேதான்]. (𑌤𑌵𑍇𑌦𑌮𑍍 என்றபாடத்தில், 𑌇𑌦𑌮𑍍 என்பது - ஒன்றன்பால்; 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 என்பது - ஆண்பால். ஆகவே, முந்தினது பிந்தினதைத் தழுவாது. எனவே, 𑌇𑌦𑌮𑍍 என்பதற்கு - "விச்வரூபத்தை" என்றும், 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 என்பதற்கு - "யோகைச்வர்யம் முதலியபெருமையை" என்றும் பொருள்கொள்க. பிந்தின பாடத்திலோ, 𑌇𑌮𑌮𑍍 என்பது - 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 என்பதைத் தழுவுமெனக்காண்க. இவ்வாறாக, முதற்பாடத்திலுள்ள 𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 என்னுஞ்சொற்கள் வெவ்வேறு பொருள்களை குறித்துநின்றன என்றும், இரண்டாம் பாடத்திலுள்ள 𑌇𑌮𑌮𑍍 𑌮𑌹𑌿𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍

𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌵 । 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑌯𑌾, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃, 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥ ௪௧ ॥

𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌵𑌹𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿-𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌿 𑌭𑌵𑌸𑌿 𑌕𑍍𑌵—𑌕𑍍𑌵 ?—𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁, 𑌵𑌿𑌹𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌃, 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾, 𑌆𑌸𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾, 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌦𑌨𑌮𑍍, 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑍇𑌷𑍁, 𑌏𑌕𑌃 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌿 𑌪𑌰𑌿𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌿 ; 𑌅𑌥 𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌹𑍇 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤, 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌕𑍍𑌷𑌮𑍍—𑌤𑌚𑍍𑌛𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾-𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃—𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌿 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌧𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௨ ॥

𑌯𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍—

௪௩. 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌽𑌸𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌸𑍍𑌯
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌗𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑍋
𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵 ॥

𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌸𑌿 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌅𑌸𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌸𑍍𑌯 । 𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑌾, 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑌃, 𑌯𑌤𑌃 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌰𑌃 । 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌤𑌰𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌆𑌹— 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌮𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌅𑌨𑍇𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇

என்னும் சொற்கள் ஒரேபொருளைக் குறித்து நின்றன என்றும் ஆராய்க.) அசட்டையினால் - (வேறு விஷயங்களில்) சித்தம் சிதறியுள்ளமையால். அன்பாவது - ஸ்நேகத்தாலுண்டாகும் நம்பிக்கை. அது காரணமாகவும் எதனைக் கூறியுள்ளேனோ, (அதனை மன்னிக்க).

(௪௧)

கேலிக்காக நீங்கள் அவமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றீர்கள்.—எங்கே ?—விளையாட்டு......முதலியவற்றிலே. 𑌤𑌤𑍍 என்னும்சொல் வினையை விசேஷிக்கும்பொருளின் மேல் நிற்பது. (ஸ்லோகத்தின் மொழிபெயர்ப்பைப் பார்த்து, இதனை அறிந்துகொள்க.) அதனை - அபராதஸமூகத்தையெல்லாம். அளவிடமுடியாத - ப்ரமாணங்களைக் கடந்துநிற்கின்ற.

(௪௨)

ஏனெனில், நீங்கள்,

௪௩. ஸ்தாவரஜங்கமமான இவ்வுலகிற்குத் தகப்பனாக இருக்கின்றீர்கள், பூஜிக்கத்தக்கவரும், மிகப்பெரிய குருவும் நீங்களே. உமக்கு ஒப்பானவன் இல்லை, நிகரற்ற மாட்சிமையையுடையவரே ! உயர்ந்தவனான வேறொருவன் மூவுலகிலும் ஏது ?

உலகத்திற்கு - பிராணிவர்க்கத்திற்கு. நீங்கள் இவ்வுலகிற்குத் தகப்பன்மாத்திரமல்லர், (யாவராலும்) பூஜிக்கத்தக்கவருமாம் ; மிகப்பெரிய குருவாதலின்.—நீங்கள் எக்காரணத்தால் மிகப்பெரிய(குரு)என்பது ?—கூறுகிறார் : உமக்கு ஒப்பானவன் இல்லை. இரண்டு ஈச்வரர்கள் இருக்கவேமுடியாது ; ஒரு ஈச்வரனைக்காட்டிலும்

வ்யவஹாராநுபபத்தே: । அதஸ்த்வத்ஸம: ஏவ தாவத் அந்ய: ந ஸம்பவதி ; குத: ஏவ அந்ய: அப்யதிக: ஸ்யாத் லோகத்ரயேऽபி ? அப்ரதிமப்ரபாவ । ப்ரதிமீயதே யயா ஸா ப்ரதிமா, ந வித்யதே ப்ரதிமா யஸ்ய தவ ப்ரபாவஸ்ய ஸ: த்வம் அப்ரதிமப்ரபாவ: ஹே அப்ரதிமப்ரபாவ நிரதிசயப்ரபாவ இத்யர்த: ॥ ௪௩

யத: ஏவம்—

௪௪. தஸ்மாத்ப்ரணம்ய ப்ரணிதாய காயம்
ப்ரஸாதயே த்வாமஹமீசமீட்யம் ।
பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகேவ ஸக்யு:
ப்ரிய: ப்ரியாயார்ஹஸி தேவ ஸோடும் ॥

தஸ்மாத் ப்ரணம்ய நமஸ்க்ருத்ய, ப்ரணிதாய ப்ரகர்ஷேண நீசை: த்ருத்வா காயம் சரீரம், ப்ரஸாதயே ப்ரஸாதம் காரயே த்வாம் அஹம் ஈசம் ஈசிதாரம், ஈட்யம் ஸ்துத்யம் । த்வம் புந: புத்ரஸ்ய அபராதம் பிதா யதா க்ஷமதே ஸர்வம், ஸகா இவ ஸக்யு: அபராதம், யதா வா ப்ரிய: ப்ரியாயா: அபராதம் க்ஷமதே, ஏவம் அர்ஹஸி ஹே தேவ ஸோடும் ப்ரஸஹிதும், க்ஷந்தும் இத்யர்த: ॥ ௪௪ ॥

அதிகமான ஈச்வரர்கள் இருந்தால், அங்ஙனம் வியவகாரம் பொருந்தாததலின் [இப்பொழுது நடக்கிறதுபோல, அப்பொழுது உலகவாழ்க்கை நடைபெருததலின்]. (பல ஈச்வரர்கள் உள்ளவளவிலே, ஒவ்வொரு ஈச்வரனும் ஸ்வதந்திரனுதலின், அவர்களெல்லாரும் ஒரேமனத்தினராய் இருப்பார்கள் என்பதற்குக் காரணம் இல்லை. பற்பல மனத்தினராயின், ஒருவன் படைக்க விரும்பும்போது மற்ெருருவன் அழிக்கக் கருதுவான். ஆகவே, வியவகாரம் நடைபெருது. ஆதலின், ஈச்வரன் ஒருவன்தான் என்றபடி.—ஆ.) முதலில், வேெருருவன் உமக்கு ஒப்பாகவே இருக்கமுடியாது. (என்றல், அங்ஙனம் உம்மைக்காட்டிலும்) உயர்ந்தவனை வேெருருவன் மூவுலகிலும் எதிலாவது ஏது? [ஒன்றிலும் இல்லை]. **நிகரற்ற மாட்சிமையையுடையவரே!** - யாவற்றினும் மேலான மஹிமையுள்ளவரே! என்றபடி. (௪௩)

எதனுல் இவ்வாறு (இருக்கிறீர்களோ),

௪௪. அதனுல், நான், துதிக்கத்தக்கவரும் ஆளுபவருமான உம்மை, சரீரத்தைக் கீழே கிடத்தி [வளைதடியைப்போல, பூமியில் வீழ்த்தி] நமஸ்கரித்து, மன்னிக்கும்படி கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடவுளே! மகனுக்குத் தந்தைபோலவும், தோழனுக்குத் தோழன்போலவும், அன்புடையாளுக்கு அன்புடையான் போலவும், (நீங்கள் எனக்கு அருள்புரிய) வேண்டும்.

மகனது குற்றத்தையெல்லாம் தந்தையும், தோழனது குற்றத்தைத் தோழனும், அல்லது அன்புடையாளது குற்றத்தை அன்புடையானும் மன்னிக்குமாறுபோல, (நீங்கள் எனது குற்றத்தையெல்லாம்) மன்னிக்கவேணும். (௪௪)

௪௫. 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍃𑌷𑌿𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾
𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍋 𑌮𑍇 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸 ॥

𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌵 𑌮𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾, 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌹𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿। 𑌭𑌯𑍇𑌨 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌮𑍇 । 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯 𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌖𑌮𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸, 𑌜𑌗𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌃, 𑌹𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸 ॥ ௪௫ ॥

௪௬. 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌂 𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌹𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 ।
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍇𑌨
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌭𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 ॥

𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌿𑌨𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌗𑌦𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂, 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌹𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌯𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣— 𑌭𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇; 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂, 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌭𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௪௬ ॥

விச்வரூபத்தை விட்டு, வஸுதேவபுத்திரவடிவத்தைக் கைக்கோள்ளும்படி அர்ஜுனன் பகவானைப் பிரார்த்தித்தல்.

௪௫. முன் பாராதிருந்ததைப் பார்த்து ஸந்தோஷித்திருக்கின்றேன்; மேலும், எனது மனம் பயத்தினால் நடுங்கியுள்ளது. கடவுளே! எனக்கு அதேவடிவத்தைக் காட்டுக. தேவர்களை ஆளுபவரே! உலகத்திற்குத் தங்குமிடமே! அருள்புரியவேண்டும்.

உம்முடைய இந்தவிச்வரூபமானது என்னலாயினும், வேறொருவராலாயினும் முன் ஒருபொழுதும் பார்க்கப்பட்டதில்லை. நான் அதனைப் பார்த்து ஸந்தோஷித்திருக்கின்றேன்; மற்றும், எனது மனம் பயத்தால் நடுங்கியிருக்கின்றது. ஆகவே, எனது தோழனுகவுள்ள வடிவம் எதுவோ, அதனையே எனக்குக் காட்டுக. (௪௫)

௪௬. கிரீடத்தையும், கதையையும், கையிலே சக்கிரத்தையும் உடைய உம்மை நான் அவ்வாறே பார்க்கவிரும்புகின்றேன். ஆயிரங்கைகளுள்ளவராய் விச்வரூபத்தையுடையவரே! நான்கு கைகளையுடைய அதேவடிவத்தோடு இருப்பீராக.

விரும்புகின்றேன் - பிரார்த்திக்கின்றேன். அவ்வாறே - முன்போல என்றபடி. இவ்வாறுள்ளதனால் [நான் பிரார்த்திப்பதனால்], அந்த வஸுதேவபுத்திரவடிவத்தோடேயே இருப்பீராக: விச்வரூபத்தை நிறுத்திவிட்டு, அந்த முந்தின வடிவத்தோடேயே இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.— "ஆயிரங்கைகளுள்ளவராய்" என்பது - இப்பொழுதுள்ள விச்வரூபத்தினை லெண்க. (௪௬)

ககக

விச்வரூபதர்சநயோகம்.

ஏவம் பீதம் உபலப்ய, உபஸம்ஹ்ருத்ய விஶ்வரூபம், ப்ரியவசநேந ஶ்ரீபகவாநுவாச—

ஶ்ரீபகவாநுவாச ॥

மயா ப்ரஸந்நேந தவார்ஜுநேதம்
ரூபம் பரம் தர்ஶிதமாத்மயோகாத் ।
தேஜோமயம் விஶ்வமநந்தமாத்யம்
யந்மே த்வதந்யேந ந த்ருஷ்டபூர்வம் ॥

ப்ரஸந்நேந, ப்ரஸாதோ நாம த்வயி அநுக்ரஹபுத்தி:, தத்யுக்தேந மயா தவ ஹே அர்ஜுந இதம் பரம் ரூபம் விஶ்வரூபம் தர்ஶிதம் ஆத்மயோகாத் ஸ்வஸ்ய ஸத்யஸங்கல்பத்வயோகாத் தேஜோமயம் தேஜோராஶிமயம் விஶ்வம் அநந்தம் அநாதிமத்யாந்தம் ஆத்யம் யந்மே ரூபம் த்வ ... த்வதந்யேந கேநாபி ந த்ருஷ்டபூர்வம் ॥ 47 ॥

... ஏகாந்தபக்த்யேக ஸ்வதாயத்தம் ஏவ ஸுகம் ஸம்வ்ருத்த: இதி தத் ஸ்தௌதி—

ந வேதயஜ்ஞாத்யயநைர்ந தாநை:
ந ச க்ரியாபிர்ந தபோபிருக்ரை: ।
ஏவம்ரூப: ஶக்ய அஹம் ந்ருலோகே
த்ரஷ்டும் த்வதந்யேந குருப்ரவீர ॥

பகவான் வஸுதேவபுத்திரவடிவத்தைக் கைக்கொள்ளுதல்.

பகவான் அர்ஜுனன் அஞ்சியதைக் கண்டு, விச்வரூபத்தை நிறுத்திவிட்டு ... (அவனைத்) தேற்றுகிறவராய் அருளிச்செய்யலானார்:

அர்ஜுந ! ப்ரஸந்நமாகவுள்ள என்னாலே, இந்த மேலான வடிவமானது ... யோகத்தால் காட்டப்பட்டது. ஒளிமயமாய், எல்லாமாய், எல்லையில்லாத ...உள்ளதாய் என்னுடைய எந்த (வடிவம் உள்ளதோ, அது உன்னைக் ... வேறொருவனாலும் முன் பார்க்கப்பட்டதில்லை.

ப்ரஸந்நமென்பது - உன்மீது அநுக்கிரகபுத்தி [உன்னை ஈடேற்றவேண்டும் ...ருத்து]. அதனையுடையவன் - ப்ரஸந்நமாகவுள்ளவன். இந்த மேலானவடிவ ... விச்வரூபமானது. யோகத்தால் - ஆளுந்தன்மையின் வலிமையினால். (சஎ)

என்னுடைய (விச்வ)ரூபக்காட்சியினாலே நீ பேறுபெற்றவனாகவே ஆகிவி... அதனை [அக்காட்சியை]ப் புகழ்கின்றார்:

கௌரவரில் சிறந்த வீரனே ! மநுஷ்யஉலகிலே உ...
...ன் இத்தகைய வடிவமுள்ள என்னை, வேதங்கள் ய...
...ல் பார்க்கமுடியாது : தானங்களால் முடியாது : கர்மங்...
...தவங்களாலும் முடியாது.

न वेदयज्ञाध्ययनैः चतुर्णामपि वेदानामध्ययनैः यथावत् यज्ञाध्ययनैश्च — वेदाध्ययनेनैव यज्ञाध्ययनस्य सिद्धत्वात् पृथग्यज्ञाध्ययनग्रहणं यज्ञविज्ञानोपलक्षणार्थम् — तथा न दानैः तुलापुरुषादिभिः, न च क्रियाभिः अग्निहोत्रादिश्रौतादिभिः, न तपोभिः उग्रैः चान्द्रायणादिभिः घोरैः, एवंरूपः यथा दर्शितं विश्वरूपं यस्य सः अहं एवंरूपः न शक्यः अहं नृलोके मनुष्यलोके द्रष्टुं त्वदन्येन त्वत्तः अन्येन कुरुप्रवीर ॥ ௪௮ ॥

௪௯. मा ते व्यथा मा च विमूढभावो
दृष्ट्वा रूपं घोरमीदृङ्ममेदम् ।
व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं
तदेव मे रूपमिदं प्रपश्य ॥

मा ते व्यथा मा भूत् ते भयम्, मा च विमूढभावः विमूढचित्तता, दृष्ट्वा उपलभ्य रूपं घोरम् ईदृक् यथादर्शितं मम इदम् । व्यपेतभीः विगतभयः, प्रीतमनाः च सन् पुनः भूयः त्वं तदेव चतुर्भुजं रूपं शङ्खचक्रगदाधरं तव इष्टं रूपम् इदं प्रपश्य ॥

सञ्जय उवाच ॥

௫௦. इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथोक्त्वा
स्वकं रूपं दर्शयामास भूयः ।

வேதங்கள் - நான்கு. படித்தல் - நியமமாக ஓதுதல்.—வேதங்களைப் படிப்பதனுலேயே யஜ்ஞங்களைப் படிப்பது(ம் தானே) அமைந்ததாதலின், யஜ்ஞங்களைப் படித்தல் என வேருக எடுத்துக்கூறுதல் - யஜ்ஞங்களுடைய அறிவை உணர்த்துதற்காக என்க. ("வேதத்தைப் படித்தலென்பது - அர்த்தஞானமின்றி அதனை வாய்ப்பாடமாகச் சொல்லுதல்" என்பது - சிலர்கொள்கை. ஆகவே, அர்த்தஞானம் அவச்யமென்று விதித்தற்காக அவ்வாறு கூறவேண்டிய தாயிற்று.—ஆ.). தானங்களால் - துலாதானம் [ஒருவன் தனது நிறைக்குச் சரியான தங்கத்தைப் பிராமணனுக்குத் தானங்கொடுத்தல்] முதலியவற்ருல். கர்மங்களால் - சுருதிமுதலியவற்றில் விதித்த அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்ருல். தவங்களால் - சாந்திராயணம் முதலியவற்ருல். இத்தகைய வடிவத் [illegible] கீழ்க்காட்டிய விச்வரூபத்தை. (௪௮)

௪௯. என்னுடைய இத்தகைய இக்கோரவடிவத்தைப் பார்த்து, உனக்குப் [illegible]மலிருக்கட்டும்; மயங்கிய தன்மையும் உண்டாகாமலிருக்கட்டும். நீ [illegible]மனம்மகிழ்ந்தவனுய் மீண்டும் என்னுடைய இந்த அதேவடிவத்தை

[illegible]காட்டிய. அதே வடிவத்தை - நான்கு கைகளையுடையதாய், [illegible] முறை ஏந்தியதாய், உனக்குப் பிரியமாயுள்ள வடிவை. (௪௯)

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்ருன் :

௫௦. வாஸுதேவன் இவ்வாறு அர்ஜுனனுக்கு அத்தகைய (வார்த்தையைக்) கூறி, மீண்டும் தனது வடிவைக் காண்பித்தார். அன்றியும், மஹாத்மாவானவர், நடுங்கி

ஆஶ்வாஸயாமாஸ ச பீதமேநம்
பூத்வா புந: ஸௌம்யவபுர்மஹாத்மா ||

இதி பாண்டவம் அர்ஜுநம் வாஸுதேவ: ததாபூதம் வசநம் உக்த்வா, ஸ்வகம் வஸுதேவஸ்ய க்ருஹே ஜாதம் ரூபம் தர்ஶயாமாஸ தர்ஶிதவாந் பூய: புந: | ஆஶ்வாஸயாமாஸ ச ஆஶ்வாஸிதவாந் பீதம் ஏநம், பூத்வா புந: ஸௌம்யவபு: ப்ரஸந்நதேஹ: மஹாத்மா || ௫௦ ||

அர்ஜுந உவாச ||

௫௧. த்ருஷ்ட்வேதம் மாநுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜநார்தந |
இதாநீமஸ்மி ஸம்வ்ருத்த: ஸசேதா: ப்ரக்ருதிம் கத: ||

த்ருஷ்ட்வா இதம் மாநுஷம் ரூபம் ஸ்வம் தவ ஸௌம்யம் ஜநார்தந இதாநீம் அதுநா அஸ்மி ஸம்வ்ருத்த: ஸஞ்ஜாத:—கிம்?—ஸசேதா: ப்ரஸந்நசித்த: ப்ரக்ருதிம் ஸ்வபாவம் கத: ச அஸ்மி || ௫௧ ||

ஸ்ரீபகவாநுவாச ||

௫௨. ஸுதுர்தர்ஶமிதம் ரூபம் த்ருஷ்டவாநஸி யந்மம |
தேவா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் தர்ஶநகாங்க்ஷிண: ||

ஸுதுர்தர்ஶம் ஸுஷ்டு து:கேந தர்ஶநீயம் அஸ்ய இதி ஸுதுர்தர்ஶம் இதம் ரூபம் த்ருஷ்டவாநஸி யத் மம, தேவா: அபி அஸ்ய மம ரூபஸ்ய நித்யம் ஸர்வதா தர்ஶநகாங்க்ஷிண: ; தர்ஶநேப்ஸவோ(அ)பி ந கதாசிதபி த்ருஷ்டவந்த:, ந த்ரக்ஷ்யந்தி ச இதி அபிப்ராய: || ௫௨ ||

நிற்கின்ற இவனை, மறுபடியும் சாந்தவடிவினராகித் தேற்றினர்.

தனது வடிவை - வஸுதேவரது வீட்டிலே தோன்றிய வடிவத்தை. (௫௦)

அர்ஜுனன் சொல்லுற்றான் :

௫௧. ஜநார்த்தந! உம்முடைய இந்த சாந்தமான மநுஷ்யவடிவத்தைப் பார்த்து, இப்பொழுது மனந்தெளிந்தவனாகவும், ஸ்வபாவத்தை [தனது இயற்கைநிலையை] அடைந்தவனாகவும் ஆகியுள்ளேன்.

மநுஷ்யவடிவத்தை - எனது தோழனாகவுள்ள இனிய வடிவத்தை. (௫௧)

விச்வரூபக்காட்சியைப் பெறுதற்கு பக்தி தான் கருவி.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுற்றார் :

௫௨. என்னுடைய எந்தவடிவத்தைப் பார்த்திருக்கின்றாயோ, (அந்த) இவ்வடிவமானது - பார்ப்பதற்கு மிகவும் அரிது. தேவர்களுங்கூட இவ்வடிவத்தைப் பார்ப்பதிலே என்றும் ஆவலுள்ளவர்.

(தேவர்கள் இவ்வடிவத்தைப்) பார்க்க விரும்புபவராயினும், நீ (பார்த்திருப்பது)போல, பார்த்ததே இல்லை ; பார்க்கப்போவதும் இல்லை என்பது கருத்து. (௫௨)

𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ?—

௫௩. 𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨 𑌚𑍇𑌜𑍍𑌯𑌯𑌾 ।
𑌶𑌕𑍍𑌯 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥

𑌨 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨 𑌚 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂, 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌸𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௫௩ ॥

𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௫௪. 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑍋𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪 ॥

𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍁 —𑌕𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿? 𑌆𑌹—𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌭𑍂𑌤𑌯𑌾—𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌕𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌨 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌯𑌾, 𑌸𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌏𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃—𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃—𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂, 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪 ॥ ௫௪ ॥

𑌅𑌥𑍇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸-

எதனால் ?—

௫௩. (நீ) என்னை எப்படிப் பார்த்திருக்கிறாயோ, (அப்படி ஒருவராலும்) **இத்தகைய நான் வேதங்களால் காணக்கூடியவன் அல்லேன் : தவத்தினால் அல்லேன் : தானத்தினால் அல்லேன் : யஜ்ஞத்தினால் அல்லேன்.**

இத்தகைய - கீழ்க்கூறிய விதமாயுள்ள. (௫௩)

மற்று, எவ்வாறு (நீங்கள் காணத்) தக்கவர் என்பது ?—கூறுவோம் :

௫௪. **ஆனால்; பகைவரைத் தவிக்கச்செய்யும் அர்ஜுந ! அன்னியமாகாத பக்தியினால், இத்தகைய என்னை (ஒருவன்) அறியவும், உண்மையில் பார்க்கவும், நுழையவும் கூடும்.**

ஆனால், பக்தியினால் (ஒருவன் என்னைக் காணக்கூடும்).—எத்தகைய (பக்தியினால்) என்பது ?—கூறுகிறார் : வேறாகாத (பக்தியினால்). எது பகவானைத்தவிர வேறிடத்து ஒருபொழுதும் இல்லையோ, அதுவே வேறாகாத பக்தி. எல்லா இந்திரியங்களாலும் வாஸுதேவனைக்காட்டிலும் வேறானது எதனால் உணரப்படவில்லையோ, அது வேறாகாத பக்தி. அந்த வேறாகாத [வேறொன்றில் செல்லாது, பகவான் ஒருவரிடத்திலேயே உறுதியாக ஒருநிலைப்பட்ட] பக்தியினால், விச்வரூபவிதமாயுள்ள என்னை (ஒருவன்) சாஸ்திரங்களால் அறியக்கூடும். (அவன் என்னை) சாஸ்திரங்களால் அறிதற்கு மாத்திரம் அல்லன். (என்னை) உள்ளபடி நேரேகாணவும், மோக்ஷத்தை அடையவும் கூடும். (௫௪)

கீதை உபதேசிக்கின்ற உபதேசங்களின் ஸாரத்திரட்டு.

கீதாசாஸ்திரம் முழுதற்கும் ஸாரமாய், முக்தியைக் கொடுக்கும் உபதேசமா

सारभूतोऽर्थो निःश्रेयसार्थोऽनुष्ठेयत्वेन समुच्चित्य उच्यते —

५५. मत्कर्मकृन्मत्परमो मद्भक्तः सङ्गवर्जितः ।
निर्वैरः सर्वभूतेषु यः स मामेति पाण्डव ॥

इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां भीष्मपर्वणि श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विश्वरूपदर्शनयोगो नाम एकादशोऽध्यायः ॥

मत्कर्मकृत् मदर्थं कर्म मत्कर्म, तत् करोतीति मत्कर्मकृत् । मत्परमः — करोति भृत्यः स्वामिकर्म, न तु आत्मनः परमा प्रेत्य गन्तव्या गतिरिति स्वामिनं प्रतिपद्यते; अयं तु मत्कर्मकृत् मामेव परमां गतिं प्रतिपद्यते इति मत्परमः, अहं परमः परा गतिः यस्य सः अयं मत्परमः । तथा भक्तः मामेव सर्वप्रकारैः सर्वात्मना सर्वोत्साहेन भजते इति मद्भक्तः । सङ्गवर्जितः धनपुत्रमित्रकलत्रबन्धुवर्गेषु सङ्गवर्जितः प्रीतिस्नेहवर्जितः । निर्वैरः निर्गतवैरः सर्वभूतेषु शत्रुभावरहितः आत्मनः अत्यन्तापकारप्रवृत्तेष्वपि । यः ईदृशः मद्भक्तः सः मामेति, अहमेव तस्य परा गतिः, न अन्या गतिः काचित् भवति । अयं तव उपदेशः मया उपदिष्टः हे पाण्डव इति ॥ ५५ ॥

इति श्रीभगवद्गीताभाष्ये एकादशोऽध्यायः ॥

னது - (ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட விரும்புவோர்களால்) அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டுமென்று, இப்பொழுது ஒருங்கேதிரட்டி அருளிச்செய்யப்படுகின்றது :

௫௫. **எனக்காகக் கர்மத்தைச் செய்பவனாய், என்னையே மேலாகக் கொண்டவனாய், என்னுடைய பக்தனாய், பற்றில்லாதவனாய், ஸகலப்பிராணிகளிடத்தும் வைரம் நீங்கியவனாய் எவன் இருக்கின்றானோ, பாண்டவ ! அவன் என்னை வந்தடைகிறான்.**

ஸ்ரீமகாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக உபநிஷத்துக்களாக ப்ரஹ்மவித்யையாக யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே, விச்வரூபதர்சந யோகம் என்னும் பதினோராம் அத்தியாயம் முற்றும்.

வேலைக்காரன் யஜமானனுக்காகத் தொழிலைச் செய்கிறான் ; மற்று, தான் இறந்தபின்பு அடையவேண்டிய மேலான கதி (அவனே) என்று யஜமானனை அடைவதில்லை. இவனோ, எனக்காகவே தொழிலைச் செய்பவனாய், என்னையே மேலான கதியாக அடைகிறானென்க. அவ்வாறே,(இவன்) எல்லாவிதத்தாலும் முழுமனத்தோடும் முழுமுயற்சியோடும் என்னையே தொழுகிறான் ஆதலால், எனது பக்தனென்க. **பற்றில்லாதவன்** - திரவியம், மக்கள், சிநேகிதர், மனைவி, உறவினர், போகங்கள் இவர்களின்மீது பிரியமும் ஆசையும் இல்லாதவன். **ஸகலப்பிராணிகளிடத்தும் வைரம்நீங்கியவன்** - தனக்கு முற்றும் கெடுதியைச் செய்துவருபவரிடத்துங்கூடப் பகைமையில்லாதவன். எவன் இப்படிப்பட்டவனோ, அவன் என்னை வந்தடைகிறான். நானே அவனுக்கு மேலான கதி ; (என்னைத்தவிர) வேறொருகதியும் இல்லை. பாண்டவ ! நான் உனக்கு உபதேசித்த உபதேசம் இதுவாம். (௫௫)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினோராவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் — பக்தி யோகம்

[illegible] தேடியவர் யார் ? [illegible] தேடியவர் யார் ?

இரண்டாம் அத்தியாயத்தில் [illegible] அத்தியாயங்களும், [illegible] பரமாத்மா [illegible] அவ்வாறே, [illegible] அர்ஜுனன், [illegible] "[illegible] செய்வாயாக" [illegible] அர்ஜு [illegible] கொள்ள வேண்டும் என்று [illegible] அர்ஜுனன் கூறலானான் :

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான் :

௧. எவர்கள் இவ்வாறு [illegible] உன்னைத் தொழுகிறார்களோ ; மற்றும், எவர்கள் வெளிப்படையாக இல்லாத அழியாப்பொருளைத் (தொழுகிறார்களோ) ; அவர்களுள், யோகத்தை மிகவும் அறிந்தவர்கள் யார் ?

"இவ்வாறு" என்பது — "[illegible] செய்வாயாக" (௧௧ - ௫௫) என்று தொடங்குகின்ற முந்திய அத்தியாயத்திலே குறிப்பிட்ட விஷயத்

यथोक्ते अर्थे समाहिताः सन्तः प्रवृत्ता इत्यर्थः । ये भक्ताः अनन्यशरणाः सन्तः त्वां यथादर्शितं विश्वरूपं पर्युपासते ध्यायन्ति; ये च अन्येऽपि त्यक्तसर्वैषणाः संन्यस्तसर्वकर्माणः यथाविशेषितं ब्रह्म अक्षरं, निरस्तसर्वोपाधित्वात् अव्यक्तम् अकरणगोचरम्— यद्धि करणगोचरं तद्व्यक्तमुच्यते, अञ्जेः व्यक्तिकर्मत्वात्; इदं तु अक्षरं तद्विपरीतं शिष्टैश्च उच्यमानैः विशेषणैः विशिष्टं, तत् ये चापि उपासते— तेषाम् उभयेषां मध्ये के योगवित्तमाः, के अतिशयेन योगविदः? इत्यर्थः ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच । ये तु अक्षरोपासकाः सम्यग्दर्शिनः निवृत्तैषणाः, ते तावत् तिष्ठन्तु; तान्प्रति यत् वक्तव्यं तत् उपरिष्टात् वक्ष्यामः । ये तु इतरे—

श्रीभगवानुवाच ॥

२. मय्यावेश्य मनो ये मां नित्ययुक्ता उपासते ।
श्रद्धया परयोपेतास்ते मे युक्ततमा मताः ॥

தைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாறு எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்பட்ட - பகவானுக்காகக் கர்மம் (செய்தல்) முதலான கீழ்க்கூறிய விஷயத்திலே ஒருநிலைப்பட்டவராய் இடைவிடாது தலைப்பட்டுள்ள என்றபடி. எந்தப் பக்தர்கள் (தமக்கு) வேறு அடைக்கலமில்லாதவராய், கீழேகாட்டிய விச்வரூபத்தை(க்கொண்ட) உம்மைத் தியானிக்கிறார்களோ; மற்றும், எல்லா உபாதிகளும் ஒழிந்துள்ளமையால் இந்திரியங்களுக்கு எட்டாததாய், மேலே (கஉ - ௩) சிறப்பித்துக்கூறிய அழியாப்பொருளான ப்ரஹ்மத்தை வேறு எவர்கள் எல்லாஆசைகளையும் விட்டு, எல்லாக்கர்மங்களையும் துறந்து (தியானிக்கிறார்களோ; அவர்கள் அவ்வாறு இருதிறத்தாரென்க). —எது இந்திரியங்கட்கு எட்டுவதோ, அது வெளிப்படை எனப்படுகின்றது; (வி என்னும் உபஸர்க்கத்தையுடைய) அஞ்ஜ் என்னும் வினைப்பகுதிக்கு அது[வெளிப்படுத்தப்பட்டபொருள்]செயப்படுபொருளாதலின். இந்த அழியாப் பொருளோ, அதற்கு மாறானது [புலப்படாதது].—(தனக்கென்று) சிறப்பாயமைந்து, (இனி கஉ - ௩ல்) கூறப்படுகின்ற விசேஷணங்களையுடைய அந்த (நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தை) எவர்கள் தியானிக்கிறார்களோ; (இன்னும், எவர்கள் ஸகுணப்ரஹ்மத்தைத் தியானிக்கிறார்களோ; அவ்விருவகுப்பினருள், யோகத்தை [ஸமாதியை] விசேஷமாக அடைந்தவர்கள் யார்? (க)

ஸகுண ப்ரஹ்மத்தைத் தொழுபவர்கள்.

ஸ்ரீபகவான் கூறலாயினர்: எவர்கள் மெய்யறிவுகூடி, ஆசைகள் நீங்கி, அழியாப்பொருளைத் தொழுகிறார்களோ, அவர்
பற்றிச் சொல்லவேண்டியது எதுவோ,
றையவர்கள் எவர்களோ, (அவர்களைப்ப

ஸ்ரீபகவான்

உ. எவர்கள் என்னிடத்து மனத்
கூடி, எப்பொழுதும் ஒருநிலைப்பட்டவரா
எனது அபிப்பிராயத்தில் மேலான யோகி
வர்கள்].

[illegible]

(ப.)

நிர்குண ப்ரஹ்மத்தைத் தொழுபவர்கள்.

மற்றையோர்கள் மேலான யோகிகள் அல்லரோ? [illegible] ஆனால், அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டியது ஏதுவோ, அதனைக் கேட்பாயாக:

3, 4. மற்றும், எவர்கள் இந்திரியக்கூட்டத்தைச் செவ்வையாய் அடக்கி, எப்பொழுதும் ஸமபுத்தியுள்ளவராய், ஸகலப்ராணிகளுடைய நன்மையிலே கருத்துடையவராய், குறிப்பிட்டுக்காட்டி உணர்த்தமுடியாததும், வெளிப்படையாக இல்லாததும், எங்குமுள்ளதும், நினைக்கவொண்ணாததும், கூடஸ்தமும், அசையாததுமான அழியாத நித்யப்பொருளை எங்கும் தொழுகிறார்களோ, அவர்கள் என்னையே வந்தடைகிறார்கள்.

அழியாப்பொருளானது வெளிப்படையாக இல்லாமையினால், சொல்லுக்கு எட்டாதது; எனவே, ஒருவராலும் அதனை குறிப்பிட்டுக்காட்டி உணர்த்தமுடியாது. (அது) அறிவிற்குக் கருவியாயுள்ள எதற்கும் புலப்படாதது; ஆகவே, (இன்னதென்று)

வ்யஜ்யதே இதி வ்யக்தம் தந்ந பவதீதி அவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே பரி ஸமந்தாத் உபாஸதே | உபாஸநம் நாம யதாஶாஸ்த்ரம் உபாஸ்யஸ்ய அர்த்தஸ்ய விஷயீகரணேந ஸாமீப்யம் உபகம்ய தைலதாராவத் ஸமாநப்ரத்யயப்ரவாஹேண தீர்க்ககாலம் யத் ஆஸநம் தத் உபாஸநம் ஆசக்ஷதே | அக்ஷரஸ்ய விஶேஷணம் ஆஹ உபாஸ்யஸ்ய—ஸர்வத்ரகம் வ்யோமவத் வ்யாபி அசிந்த்யம் ச அவ்யக்தத்வாத் அசிந்த்யம்—யத் ஹி கரணகோசரம் தத் மநஸா அபி சிந்த்யம், தத்விபரீதத்வாத் அசிந்த்யம் அக்ஷரம்—கூடஸ்தம், த்ருஶ்யமாநகுணம் அந்தர்தோஷம் வஸ்து கூடம் | 'கூடரூபம்' 'கூடஸாக்ஷ்யம்' இத்யாதௌ கூடஶப்த: ப்ரஸித்தோ லோகே | ததா ச அவித்யாதி அநேகஸம்ஸாரபீஜம் அந்தர்தோஷவத் மாயாவ்யாக்ருதாதிஶப்தவாச்யதயா 'மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத் மாயிநம் து மஹேஶ்வரம்' 'மம மாயா துரத்யயா' இத்யாதௌ ப்ரஸித்தம் யத் தத் கூடம், தஸ்மிந் கூடே ஸ்திதம் கூடஸ்தம் தததயக்ஷதயா | அதவா ராஶிரிவ ஸ்திதம் கூடஸ்தம் | அத ஏவ அசலம் | யஸ்மாத் அசலம், தஸ்மாத் த்ருவம் நித்யம் இத்யர்த்த: ‖ ௩ ‖

ஸம்நியம்ய ஸம்யக் நியம்ய உபஸம்ஹ்ருத்ய இந்த்ரியக்ராமம் இந்த்ரியஸமுதாயம், ஸர்வத்ர ஸர்வஸ்மிந் காலே ஸமபுத்தய: ஸமா துல்யா புத்தி: யேஷாம்

குறிக்கமுடியாதது. (ஆசைநீங்கி மெய்யறிவு கூடியவர்கள் அதனை) எங்கும் உபாஸிக்கிறார்கள்.—சாஸ்திரப்படி உபாஸிக்கவேண்டிய பொருளை (தியானத்திற்கு) விஷயமாகும்படி செய்துகொள்வதனால் (அதனுடைய) ஸமீபத்தை அடுத்து, எண்ணெயின் தாரைபோல (இடையறாத் தொடர்ச்சியான) ஒரே எண்ணத்தின் ஓட்டத்தோடு நீண்ட காலம் இருத்தல் எதுவோ, அதனை - உபாஸநம் [உபாஸித்தல், தொழுதல்] என்கிறார்கள். உபாஸிக்கவேண்டிய அழியாப்பொருளின் சிறப்பை அருளிச்செய்கிறார் :—(அழியாப்பொருள்) எங்குமுள்ளது, ஆகாசம்போல வியாபித்திருப்பது. வெளிப்படையாக இல்லாமையினால், நினைக்கவொண்ணாதது. எது இந்திரியங்கட்கு எட்டுவதோ, அது மனத்தாலும் நினைக்கக்கூடியது. அழியாப்பொருளோ, அதற்கு மாறாயுள்ளதனால் நினைக்கமுடியாதது. கூடஸ்தமானது. கூடமென்பது - (வெளிப்)பார்வைக்குக்குணமும், உள்ளே குற்றமும் உடையபொருள். "கூடரூபம் [கள்ளவடிவம், பொய்வடிவம், போலிவடிவம்]," "கூடஸாக்ஷ்யம் [பொய்ஸாக்ஷி]" என்பன முதலியவற்றிலே, கூடமென்னும் சொல் உலகத்தினுள் வழங்குகின்றது. அவ்வண்ணமே, பல ஸம்ஸாரத்திற்கு விதையாய், உள்ளே குற்றமுடையதாய், மாயை அவ்யாகிருதம் முதலிய சொற்களால் கூறப்பட்டு " பிரகிருதியை மாயையாகவும், மாயையுடையவனை மஹேச்வரனாகவும் அறியவேண்டும்" (ச்வே - ச - ௧௦), " என்னுடைய மாயை கடத்தற்கு அரிது" (எ - ௧௪) என்பன முதலியவற்றுள் வழங்கியுள்ள அவித்யை முதலானது எதுவோ, அது - (இங்கே) கூடமாம். அந்தக்கூடத்தினுள் அதற்குத் தலைமையான கண்காணியாய் நிற்பதனால், கூடஸ்தமென்க.—அல்லது, குவியல்போல நிற்பது - கூடஸ்தமென்க. (கூடம் - குவியல்.) ஆகவே, (அழியாப்பொருள்) அசையாதது. அசையாதது ஆதலால், நித்யமானது என்றபடி. (௩)

எவர்கள் இந்திரியக்கூட்டத்தை நன்றாக ஒடுக்கி, வேண்டியன வந்தபொழுதும் வேண்டாதன வந்தபொழுதும் எக்காலத்தும் ஒப்பநிற்கும் புத்தியையுடையவராய்,

[illegible]

கிலேசோ(அ)திகதரஸ்தேஷாம் அவ்யக்தாஸக்தசேதஸாம் |
அவ்யக்தா ஹி கதிர்து:கம் தேஹவத்பிரவாப்யதே |

[illegible]

ஸகலப்பிராணிகளுடைய [illegible] இன்றார்களோ, அவர்கள் [illegible] "அவர்கள் [illegible] அடைகிறார்கள்" என்று அவர்களைப்பற்றி [illegible] "ஞானியோ, எனது ஆத்மாதான் [illegible]" [illegible] பட்டுள்ளது. பகவானுடைய [illegible] என்றாயது, [illegible] கூற வேண்டியதில்லையன்றோ. (௪)

ஆனால்,

௫. அவ்யக்தத்தினிடத்தில் மனம்பதிந்த அவர்களுக்குப் பிரயாசம் மிக்க அதிக மானது. ஏனெனில், அவ்யக்தமான கதியானது தேகாபிமான முடையவர்களால் அரிதாக அடையப்படுகின்றது.

எனக்காகக் கர்மம் (செய்தல்) முதலியவற்றின் மேல் கருத்துடையவர்களுக்குப் [illegible] சம் அதிகமேயாயினும், ஆனால், வெளிப்படையாக இல்லாத (நிர்க்குணப்ரஹ்மத்) தில் மனம்படிந்தவர்கள், அழியாப்பொருளுபாஸகர்களாய பரம்பொருளைக் தேகாபிமானத்தை விடவேண்டியதனால் அவர்களும் பிரயாசம் மிகவும் அதிக மில். நிர்க்குணப்ரஹ்மமான அழியாப்பொருளாகிய கதியானது [illegible] களால் அடைதற்கு அரிது. ஆகவே [தேகாபிமானத்தை விட வேண்டியதனால்], பிரயாசம் மிகவும் அதிகமாம். (௫)

ஈச்வரனைத் தொழுதலால் முக்திபெறுதல்.

அழியாப்பொருளைத் தொழுபவர்களுடைய வாழ்க்கையின் நடக்கை எதுவோ, அதனை மேலே [௰௩ - ௰௩-முதலானவற்றிலே] கூறுவோம். (இப்பொழுது ஸகுண ப்ரஹ்மஉபாஸகர்களைப்பற்றிக் கூறுவோம்:)

௬. യെ തു സവ്വാണി കമ്മാണി മയി സംന്യസ്യ മത്പരാഃ ।
അനന്യെനൈവ യോഗെന മാം ധ്യായന്ത ഉപാസതെ ॥

തെഷാം കിം ?—

௭. തെഷാമഹം സമുദ്ധത്താ മൃത്യുസംസാരസാഗരാത് ।
ഭവാമി ന ചിരാത്പാൎത്ഥ മയ്യാവെശിതചെതസാം ॥

യെ തു സവ്വാണി കമ്മാണി മയി ഈശ്വരെ സംന്യസ്യ മത്പരാഃ അഹം പരഃ യെഷാം തെ മത്പരാഃ സന്തഃ അനന്യെനൈവ അവിദ്യമാനമന്യദാലംബനം വിശ്വരൂപം ദെവമാത്മാനം മുക്ത്വാ യസ്യ സഃ അനന്യഃ തെന അനന്യെനൈവ—കെന ?—യോഗെന സമാധിനാ മാം ധ്യായന്തഃ ഉപാസതെ ॥ ௬ ॥

തെഷാം മദുപാസനൈകപരാണാം അഹമീശ്വരഃ സമുദ്ധത്താ—കസ്മാത് ഇതി ? ആഹ—മൃത്യുസംസാരസാഗരാത് മൃത്യുയുക്തഃ സംസാരഃ മൃത്യുസംസാരഃ, സ ഏവ സാഗര ഇവ സാഗരഃ, ദുസ്തരത്വാത്, തസ്മാത് മൃത്യുസംസാരസാഗരാത് അഹം തെഷാം സമുദ്ധത്താ ഭവാമി ന ചിരാത്—കിം തൎഹി ?—ക്ഷിപ്രമെവ ഹെ പാൎത്ഥ മയി ആവെശിതചെതസാം മയി വിശ്വരൂപെ ആവെശിതം സമാഹിതം ചെതഃ യെഷാം തെ മയ്യാവെശിതചെതസഃ തെഷാം ॥ ௭ ॥

യതഃ ഏവം തസ്മാത്—

௮. മയ്യെവ മന ആധത്സ്വ മയി ബുദ്ധിം നിവെശയ ।
നിവസിഷ്യസി മയ്യെവ അത ഊൎദ്ധ്വം ന സംശയഃ ॥

---

௬. மற்று, எவர்கள் எல்லாக் கர்மங்களையும் என்னிடத்துஅர்ப்பித்து, என்னையே மேலாகக்கொண்டவராய் வேறே (ஓர்பிடிப்பும்) இல்லாத யோகத்தினால் என்னைத் தியானிக்கின்றவர்களாய்த் தொழுகிறார்களோ,

அவர்கட்கு என்ன?

௭. பார்த்த! என்னிடத்து மனத்தைச் செலுத்திய அவர்களை யான், சாவோடு கூடிய ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் தாமதமின்றிக் கரையேற்றுகிறவனாயிருக்கின்றேன்.

என்னிடத்து - ஈச்வரனிடத்து. வேறே இல்லாத - விச்வரூபத்தைக்கொண்ட கடவுளாகிய என்னைத்தவிர வேறொன்றையுமே பிடிப்பாக [உபாஸித்தற்கு விஷயமாக]க் கொள்ளாத.—(அத்தகைய) எதனால்?—ஸமாதியினால். (௬)

என்னைத் தொழுவதிலேயே முற்றும் கருத்தூன்றிய அவர்களை ஈச்வரனாகிய நான் கரையேற்றுகின்றவன்.—எதனினின்றும் என்பது?—கூறுகிறார்: சாவொடு கூடிய ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும். அது - கடல் போல, கடப்பதற்கு அரிதாயுள்ளமையினால், கடலெனக. சாவோடு கூடிய அந்த ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் நான் களை வெகுகாலமாகாமலே மேலே தூக்கி எடுக்கின்றேன்.—அப்பொழுது சீக்கிரமாகவே (என்றபடி). என்னிடத்து மனத்தைச் செலுத்திய - விச்வ கொண்ட என்னிடத்து மனம் ஒருநிலைப்பட்ட.

இவ்வாறிருத்தலால்,

௮. என்னிடத்தேயே மனத்தை நிறுத்து; என்னி த்து. இதற்குமேல் என்னிடத்தேயே வாழ்வாய்; ஸம்சயம்

𑌮𑌯𑌿 𑌏𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 𑌆𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯 । 𑌮𑌯𑌿 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌚 𑌆𑌧𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌯 । 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿? 𑌶𑍃𑌣𑍁 — 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌏𑌵 𑌅𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃, 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥ ௮ ॥

௯. 𑌅𑌥 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌤𑌃 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯 ॥

𑌅𑌥 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌅𑌵𑍋𑌚𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌚𑌲𑌂 𑌨 𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌷𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍, 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨, 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌆𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌂 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌆𑌪𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌹𑍇 𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯 ॥ ௯ ॥

௧௦. 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌭𑌵 ।
𑌮𑌦𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌅𑌪𑌿 𑌅𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌸𑌿 𑌯𑌦𑌿, 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌭𑌵, 𑌮𑌦𑍀𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌮𑌃, 𑌮𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾-

---

மனத்தை = (உனது) நோக்கங்களாயும், எண்ணங்களாயுமுள்ளவற்றை, விச்வரூபத்தைக்கொண்ட ஈச்வரனை என்னிடத்திலேயே வைத்துவிடு. நிர்ணயத்தைச் செய்கின்ற புத்தியையும் என்னிடத்து வைத்துவிடு.—அவற்றால் உனக்கு ஆவதென்ன என்பது? —கேள்: இச்சரீரம் மாய்ந்தபின்பு, நீ நானாக என்னிடத்து நிச்சயமாய் வாழ்தலைச் செய்யவேசெய்வாய் [நானாகவே இருப்பாய்]. இதில் ஸம்சயம் கொள்ளாதே. (௮)

அப்யாஸ யோகம்.

௯. சித்தத்தை என்னிடத்து உறுதியாக நிலைப்படுத்த முடியாவிட்டால், அப்பொழுது தனஞ்ஜய! அப்யாஸயோகத்தினால் என்னை அடைய நாடவேண்டும்.

யான் கூறியபடி, நீ என்னிடத்து மனத்தை அசையாது நிறுத்த வல்லவனல்லனாயின், பின்பு, விச்வரூபத்தைக்கொண்ட என்னை அப்யாஸயோகத்தினால் நாடவேண்டும். அப்யாஸமென்பது - எல்லாப்புறங்களினின்றும் சித்தத்தை இழுத்து, அடிக்கடி ஒரு (பிரதிமைமுதலிய) பிடிப்பிலே நிறுத்துதல். அதனால் வரும் யோகம் - அப்யாஸயோகம். (இது - மனம்) ஒருநிலைப்படுதல் என்னும் யோகமாம். (௯)

பகவானுக்குத் தொண்டுசெய்தல்.

... யோக)த்திலும் ஸாமர்த்தியமில்லாதவனாய் இருக்கிறாய் (என்... ங்களை(ச் செய்தலை)யே முக்கியமாகக்கொண்டிரு. எனக்காகக் ... யவைகளைச் செய்கிறவனாயினும், ஸித்தியைப் பெறுவாய்.

நீ அப்யாஸமில்லாமலே [அப்யாஸயோகத்தைப் பயிற்சிசெய்யாமலே] கர்மங்களைமாத்திரம் என்பொருட்டுச் செய்கிறவனாயினும், மனம் திருந்துதல், ஒருநிலைப்படு

ஸேந விநா மதர்த்தமபி கர்மாணி கேவலம் குர்வந் ஸித்திம் ஸத்த்வஶுத்தியோக-ஜ்ஞாநப்ராப்தித்வாரேண அவாப்ஸ்யஸி ॥ கO ॥

கக. அதைதத³ப்யஶக்தோ(அ)ஸி கர்தும் மத்³யோக³மாஶ்ரித꞉ ।
ஸர்வகர்மப²லத்யாக³ம் தத꞉ குரு யதாத்மவாந் ॥

அத² புந꞉ ஏதத³பி யத் உக்தம் மத்கர்மபரமத்வம் தத் கர்தும் அஶக்த꞉ அஸி மத்³யோக³ம் ஆஶ்ரித꞉, மயி க்ரியமாணாநி கர்மாணி ஸந்ந்யஸ்ய யத் கரணம் தேஷாம் அநுஷ்டா²நம் ஸ꞉ மத்³யோக³꞉, தம் ஆஶ்ரித꞉ ஸந் — ஸர்வகர்மப²லத்யாக³ம் ஸர்வேஷாம் கர்மணாம் ப²லஸந்ந்யாஸம் ஸர்வகர்மப²லத்யாக³ம் தத꞉ அநந்தரம் குரு யதாத்மவாந் ஸம்யதசித்த꞉ ஸந் இத்யர்த²꞉ ॥ கக ॥

இதா³நீம் ஸர்வகர்மப²லத்யாக³ம் ஸ்தௌதி—

கஉ. ஶ்ரேயோ ஹி ஜ்ஞாநமப்⁴யாஸாஜ்ஜ்ஞாநாத்³த்⁴யாநம் விஶிஷ்யதே ।
த்⁴யாநாத்கர்மப²லத்யாக³ஸ்த்யாகா³ச்சா²ந்திரநந்தரம் ॥

ஶ்ரேய꞉ ஹி ப்ரஶஸ்யதரம் ஜ்ஞாநம்—கஸ்மாத்? — அவிவேகபூர்வகாத் அப்⁴யாஸாத் । தஸ்மாத³பி ஜ்ஞாநாத் ஜ்ஞாநபூர்வகம் த்⁴யாநம் விஶிஷ்யதே । ஜ்ஞாநவத꞉ த்⁴யாநாத் அபி கர்மப²லத்யாக³꞉, 'விஶிஷ்யதே' இதி அநுஷ-

---

தல், (உண்மை) கண்டுணர்தல் என்பவற்றை முறையே அடைந்து, பின்பு ஸித்தியை [ப்ரஹ்மத்தின் நிலையை]ப் பெறுவாய். (கO)

கர்மத்தின் பயனை எதிர்நோக்காமை.

கக. ***இதனையும் செய்யச் சக்தியற்றனையாயின் அப்பொழுது என்விஷயமான யோகத்தை அடைக்கலமாகக்கொண்டு, மனத்தை அடக்கியவனாய் எல்லாக் கர்மங்களுடைய பயனை விட்டிடுதலைச் செய்யக்கடவாய்.***

இதனையும் - என்பொருட்டுக் கர்மங்களை(ச் செய்வதை) முக்கியமாகக் கொள்ளுதலாகிய (கீழ்க்) கூறிய (உபதேசம்) எதுவோ, அதனையும். செய்யப்படுகின்ற கர்மங்களை என்னிடத்து அர்ப்பித்து, அவற்றை அநுஷ்டித்தல் எதுவோ, அது-என்விஷயமான யோகம். விட்டிடுதலை - துறந்திடுதலை. அப்பொழுது - பின்பு. (கக)

எல்லாக் கர்மங்களுடைய பயனை விட்டிடுதலைப் புகழ்கின்றார்:

கஉ. ***அறிவு அப்யாஸத்தினும் சிறந்ததன்றோ; தியானம் அறிவினும் மேலாகின்றது; கர்மத்தின் பயனை விட்டிடுதல் தியானத்தினும் (மேலாகின்றது). விட்டிடுதலினின்றும் ஒழிபு உடனே (வருகின்றது.)***

அறிவு சிறந்ததன்றோ.—எதனைக்காட்டிலும்?—அறியாமையொடு கூடிய அப்யாஸத்தைக்காட்டிலும். (அறிவென்பது - சாஸ்திரத்தினாலும், யுக்தியினாலும் மாறவை நிச்சயித்தல். அப்யாஸமென்பது - (க)அறிவைப் புகட்டுகின்ற நூற்பெ அடிக்கடி கேட்டு ஆராய்ச்சிசெய்தல்; அல்லது, (உ) உறுதியோடு கூடி தி அப்யஸித்தல்.—ஆ.) அந்த அறிவைக்காட்டிலும் அறிவோடமைந்த தியா கின்றது. அறிவுள்ளவனுடைய தியானத்தைக்காட்டிலும் கர்மத்தின் தல் "மேலாகின்றது" என ஒட்டுக. (கஉ - ககல் உள்ள "

[illegible]

(விடை) :— [illegible]

[illegible] இனி, ஆசங்கையெல்லாம் [illegible] கூறப்பட்ட கர்மங்களுடைய பயன்களையுமன்றே. ஞானிக்கு, அவற்றை விலகுதலும் ஒழிப்பு உடனேயே வருமின் விஷயங்களனைத்தையும் விட்டுதெலையே பொதுத்தன்மைய களுடைய பயனை விட்டுவெதற்கும் உண்டு என்று அப்பொ லகர்மங்களுடைய பயனை விட்டுதெலைப் புகழ்வதாம். இப்பு

பக்தியோகம்.

[illegible]

சியான)து - (கேட்டோருக்கு) ருசியை உண்டாக்கி (அவர்கள் கர்மங்களுடைய ர விட்டுவிடுதலைப்) பின்பற்றும்படி செய்வதற்கு அல்லவென்க. உதாரணமாக, பதியனென்னும் பிராமணனால் கடலானது குடிக்கப்பட்டது என்று இப்பொழு ா பிராமணர்களும், பிராமணரென்னும் பொதுத்தன்மையினால் புகழப்படுகிறார்

இவ்வாறாக, கர்மயோகமானது - கர்மத்தின்பயனை விட்டுவிடுதலால் முக்திக்கு நமாம் என்று உபதேசிக்கப்பட்டது. (கர்மங்களின் பயன்கள் = காமங்கள் = விஷயங்கள். கர்மங்களின்பயன்களைத் துறக்கின்ற அஜ்ஞானிக்கும், ஆசாவிஷயங் க் துறக்கின்ற ஞானிக்கும் உள்ள பொதுத்தன்மையை இவ்வாறு கண்டு ள்க.) (கஉ)

நிர்க்குண ப்ரஹ்மத்தைத் தொழுபவாது வாழ்க்கையின் நடக்கை.

இங்கே, ஆத்மாவுக்கும் ஈச்வரனுக்கும் பேதத்தை வைத்துக்கொண்டு, விச்வ த்தில் ஈச்வரனிடத்து மனம் ஒருங்கிப்பிடித்தலாகிய யோகமும், ஈச்வரன்பொரு ் கர்மத்தை அநுஷ்டித்தல் முதலானவையும் உபதேசிக்கப்பட்டன. (கர்மயோ மது) "இதனையும் செய்யச் சக்தியில்லாதவனாயின்" (கஉ - கக) என அஜ்ஞானத் செய்கையாகக் குறிப்பிடுதலால், (ஆத்மாவுக்கும் ஈச்வரனுக்கும்) பேதத்தைக் றுதவனாய் அழியாப்பொருளைத் தொழுபவனுக்குக் கர்மயோகமானது பொருக் ு என்று காட்டுகிறார். அவ்வாறே, பகவான், அழியாப்பொருளை உபாஸித்தல் யோகிக்குப் பொருத்தமையைக் காட்டுகிறார். அழியாப்பொருளைத் தொ குக்கைவல்யம் கைகூடுவதில்லை, "அவர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள்" (க சுதந்திரத்தைக் கூறிப், பின்பு, மற்றையோர்க்கு, "நான் அவர்களைக் கிறவன்" (கஉ - எ) எனப் பாதந்திரத்தை = ஈச்வரனைச் சார்ந்திருக்கு புள்ளார். அவர்கள் ஈச்வரனுடைய ஆத்மாவாகவே இருக்கின்றார் என , அவர்கள் (ஆத்மாவுக்கும் ஈச்வரனுக்கும்) பேதமில் நவ ராதலால் அழியாப்பொருள் வடிவினராகவே உ

[illegible]

௧௩. அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதாநாம் [illegible]

[illegible]

௧௪. ஸந்துஷ்ட: [illegible]

[illegible]

அத்வேஷ்டா ஸர்வபூதாநாம் [illegible]

[illegible]

ஆகவே, (அத்வைதியானவர்) [illegible] [கரையேற்றப்படுவராக]ப் [illegible] மற்றும் [இனி வரும் காரணத்தாலும்], [illegible] இன்று பகவான் மெய்யறிவோர்க்கு [illegible] [ஆத்மா வேறு, ஈச்வரன் வேறு என்னும் [illegible] மான] கர்மயோகத்தை அவனுக்கு [illegible] களால் ஆத்மாவை ஈச்வரனாக அறிந்தவர், [illegible] நிலை அடைய விரும்பாதவன்; [illegible] தன்மையும் ஒருவனிடத்து [illegible] - ஏற்பட்டவன். அஞ்ஞானி [illegible] தையும் அஞ்ஞானியான [illegible] விலே நிலைத்த ஞானிகளாய் [illegible] தொழுபவர்க்கு, [illegible] வனும்" (௧௨ - ௧௧) என்பது [illegible] என்று (பகவான்) மேற்கொள்ளுகிறார்:

௧௩. எந்தப் பிராணியையும் பகையாதவனும், நண்பனாயிருப்பவனும், தயை [illegible]ளவனும், மமகாரம் நீங்கியவனும், அஹங்காரம் ஒழிந்தவனும், துன்பஇன்பங்களை [illegible] கொண்டவனும், பொறுமையுடையவனும்,

[illegible]ழுதும் திருப்தியுள்ளவனும், அடங்கிய ஸ்வபாவத்தையும் உறுதி [illegible]யவனுமான யோகியாய் என்னிடத்து மனம் புத்தி இவற் [illegible]ன் எவனோ, அவன் எனக்குப் பிரியமானவன்.

[illegible] வருத்தத்தைச் செய்வதையுங்கூடப் பகைப்ப [illegible]ருகவே பார்க்கிறான். (அவன் எல்லார்க்கும்)

𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 | 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌃 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌃 | 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌃 𑌏𑌵 𑌚, 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌕𑍃𑌪𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌯𑌾, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌃, 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 | 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌃 𑌮𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 | 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 | 𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌃, 𑌸𑌮𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑍇 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌰𑌾𑌗𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑌮𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍁𑌖𑌃 | 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌆𑌕𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌏𑌵 𑌆𑌸𑍍𑌤𑍇 || ௧௩ ||

𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂, 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌅𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌚 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃 | 𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌲𑍍𑌲𑌾𑌭𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 **𑌯𑍋𑌗𑍀** 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 | **𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾** 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 | **𑌦𑍃𑌢𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃**, 𑌦𑍃𑌢𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌃 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌸𑌃 𑌦𑍃𑌢𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 | **𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃** 𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌮𑌨𑌃, 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃, 𑌤𑍇 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌅𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌃 𑌮𑌯𑍍𑌯𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 | 𑌯𑌃 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌃 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 | '𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑍋𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑌹𑌂 𑌸 𑌚 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌸𑍂𑌚𑌿𑌤𑌂, 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௧௪ ||

௧௫. 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌨𑍋𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌃 |
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌮𑌰𑍍𑌷𑌭𑌯𑍋𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑍈𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌸 𑌚 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ||

நண்பனா யிருக்கிறான். (அவன்) துயருற்றவரிடத்துத் தயையுள்ளவன், எல்லாப் பிராணிகட்கும் அபயமளித்தவன், ஸந்யாஸி என்றபடி. மமகாரம் நீங்கியவன் - "(இது) எனது" என்னும்எண்ணமில்லாதவன். அஹங்காரம் ஒழிந்தவன் - "நான்" என்னும் எண்ணம் நீங்கியவன். அவன்-வெறுப்புவிருப்புக்களைச் செய்கின்ற துன்ப இன்பங்களைச் சமமாகக்கொண்டவன். பொறுமையுள்ளவன்; வைதாலும், அடித்தாலும் மாறுபாடில்லாமலே [கோபம் முதலியவற்றை அடையாமலே] நிற்கின்றானென்க. (௧௩)

எப்பொழுதும் திருப்தியுள்ளவன், சரீரம் நிலைத்தற்கு இடம்பாடு கிடைப்பதிலும், கிடையாமையிலும், போதுமென்னும் எண்ணம் உண்டாகப்பெற்றவன். அவ்வாறே, நல்லது கிடைப்பதிலும், (அதற்கு) மாறானதிலும் [கிடையாமையிலும்] திருப்திவந்தவன். ("எப்பொழுதும்" என்பதை ஒவ்வொரு விசேஷணத்தோடும் கூட்டுக.—ஆ.) எப்பொழுதும் யோகி,சித்தம் ஒருநிலைப்பட்டவன். ஸ்வபாவத்தை [தேகத்தையும், இந்திரியங்களையும்] அடக்கியவன். ஆத்மஉண்மையின் விஷயத்திலே நிச்சயம் நிலைத்தவன். அந்த ஸந்யாஸியானவன் - நோக்கங்களும் எண்ணங்களுமாகிய மனத்தையும், நிர்ணயிக்குந்தன்மையதான புத்தியையும் என்னிடத்தேயே நிறுத்தியவன். எவன் என்னுடைய இத்தகைய பக்தனோ, அவன் எனக்குப் பிரியமானவன். "நான் ஞானிக்கு மிகவும் பிரியமானவன்; அவனும் எனக்குப் பிரியமானவன்" (எ· என ஏழாம் அத்தியாயத்துள் குறிப்பிக்கப்பட்டது. அது இங்கு விரித்துரைபடுகின்றது.

௧௫. உலகம் எவனிடத்தினின்றும் வருந்துவதில்லையோ; அவ்வுலகத்தினின்றும் வருந்துவதில்லையோ; எவன் மகிழ்வு, பொறாமை, அ---, ------ என்பவை நீங்கியவனோ; அவன்தான் எனக்குப் பிரியமானவன்.

[illegible]

கசு. அநபேக்ஷ: [illegible]
ஸர்வாரம்பபரித்யாகீ [illegible] ப்ரிய: ॥

[illegible]

கள. யோ ந ஹ்ருஷ்யதி ந த்வேஷ்டி ந சோசதி ந காங்க்ஷதி ।
சுபாசுபபரித்யாகீ [illegible] ப்ரிய: ॥

எவனிடத்திலும் [illegible] பொருள் கிடைத்தவனில்லை [illegible] தல், கண்ணீர்சொரிதல் [illegible]

கசு. அபேக்ஷையில்லாதவனும், [illegible] னும், உதாஸிநனும், அச்சமற்றவனும், எல்லா முயற்சிகளையும் விட்டொழித்தவனுமான பக்தன் எவனோ, அவன் எனக்குப் பிரியன்.

அபேக்ஷையில்லாதவன் — [illegible] கூட்டாளி முதலியவற்றில் [illegible] சுத்தமும், உள்புறத்தும் [illegible] கென்று நேர்த்தவழி, (அவற்றை) [illegible] லான ஒருவனுடைய பக்தனையும் [illegible] ல்லா முயற்சிகளையும் விட்டொழிப்பவன் [illegible] செய்கைகளை முற்றத் துறக்கின்றவன். (கசு)

[illegible] வோ, வெறுப்பதில்லையோ, வருந்துவதில்லையோ, [illegible] வற்றையும், தீயவற்றையும் விட்டொழிப்பனோ, [illegible] ப் பிரியன்.

யோ ந ஹ்ருஷ்யதி இஷ்டப்ராப்தௌ, ந த்வேஷ்டி அநிஷ்டப்ராப்தௌ, ந ஶோசதி ப்ரியவியோகே, ந சாப்ராப்தம் காங்க்ஷதி, ஶுபாஶுபே கர்மணீ பரித்யக்தும் ஶீலம் அஸ்ய இதி ஶுபாஶுபபரித்யாகீ பக்திமான் ய: ஸ மே ப்ரிய: ॥ கஎ ॥

கஅ. ஸம: ஶத்ரௌ ச மித்ரே ச ததா மாநாபமாநயோ: ।
ஶீதோஷ்ணஸுகது:கேஷு ஸம: ஸங்கவிவர்ஜித: ॥

ஸம: ஶத்ரௌ ச மித்ரே ச, ததா மாநாபமாநயோ: பூஜாபரிபவயோ:, ஶீதோஷ்ணஸுகது:கேஷு ஸம:, ஸர்வத்ர ஸங்கவிவர்ஜிதஶ்ச ॥ கஅ ॥

கிஞ்ச—

ககூ. துல்யநிந்தாஸ்துதிர்மௌநீ ஸந்துஷ்டோ யேந கேநசித் ।
அநிகேத: ஸ்திரமதிர்பக்திமாந்மே ப்ரியோ நர: ॥

துல்யநிந்தாஸ்துதி: நிந்தா ச ஸ்துதிஶ்ச நிந்தாஸ்துதீ தே துல்யே யஸ்ய ஸ: துல்யநிந்தாஸ்துதி: । மௌநீ மௌநவாந் ஸம்யதவாக் । ஸந்துஷ்ட: யேந கேநசித் ஶரீரஸ்திதிஹேதுநா ; ததா சோக்தம்—

"யேந கேநசிதாச்சந்நோ யேந கேநசிதாஶித: ।
யத்ர க்வசநஶாயீ ஸ்யாத் தம் தேவா ப்ராஹ்மணம் விது: ॥"

இதி । கிஞ்ச—அநிகேத: நிகேத: ஆஶ்ரய: நிவாஸ: நியத: ந வித்யதே யஸ்ய ஸ: அநிகேத:, 'நாகாரே' இத்யாதிஸ்ம்ருத்யந்தராத் । ஸ்திரா பரமார்த்தவஸ்துவிஷயா யஸ்ய மதி: ஸ: ஸ்திரமதி: । பக்திமாந் மே ப்ரிய: நர: ॥ ககூ ॥

எவன் வேண்டியவை வந்தவழி மகிழ்வதில்லையோ, வேண்டாதன வந்தவழி வெறுப்பதில்லையோ, பிரியமானதை இழக்குங்கால் வருந்துவதில்லையோ, கிடையாததை விரும்புவதில்லையோ, நல்வினைகளையும் தீவினைகளையும் முற்றத்துறக்கும் இயல்பினனாய் பக்தியையுடையவனோ, அவன் எனக்குப் பிரியன். (கஎ)

கஅ. (இவன்) பகைவனிடத்தும், நண்பனிடத்தும் ஒப்பநிற்பவன்; அவ்வாறே, மானத்திலும் அவமானத்திலும், குளிரிலும் வெப்பத்திலும், இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் ஒப்பநிற்பவன் ; (எங்கும்) பற்றில்லாதவன்.

அன்றியும்,

ககூ. இகழ்ச்சி புகழ்ச்சிகளை ஸமமாகக்கொண்டவனும், மௌனமுடையவனும், எதனாலாயினும் திருப்திவந்தவனும், வீடில்லாதவனும், மனம்நிலைத்தவனும், பக்தியுள்ளவனுமான மனிதன் எனக்குப் பிரியன்.

மௌனமுடையவன் - வாயை அடக்கினவன். **எதனாலாயினும் திருப்திவந்தவன்** - சரீரம் நிலைத்தற்குக்காரணமான (தவிர்க்கமுடியாத உணவுமுதலிய) வற்றினால்மாத்தி திருப்தியுள்ளவன் ; அவ்வாறே, "எதனையாயினும் உடுப்பவன், எதனையாயு உண்பவன், எங்கேயாயினும் படுப்பவன் ; (எவன் இவ்வாறு) இருக்கின்றானோ, னைத் தேவர்கள் ப்ராஹ்மணன் என்கிறார்கள்" (மகா - சா - மோ - உசஙு - என்று கூறப்பட்டுள்ளது. **வீடில்லாதவன்** - (தனக்கென்று) அமைந்த தங்குமி லாதவன் ; "வீட்டின்மேல் (பற்று) இல்லை" என்பதுமுதலான வேறொரு ஸ்மி னாலென்க. **மனம் நிலைத்தவன்** - பரம்பொருளைப்பற்றிய கருத்து நிலைத்தவன்.

[illegible]

ஸம்ந்யாஸிநாம [illegible]

௧௨. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ஸ்யாத் ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] ப்ரியாஸ் [illegible]

[illegible]

உண்மையறிவில் [illegible]

ஆறவிட்டு " [illegible] " ([illegible]) [illegible]

ஒழுக்கமென்னுமதையும் [illegible]

௨௦. எவர்கள் [illegible] எனக்கே [illegible]

களாய், தருமத்தின் [illegible] கூறிய இந்த அமிருதத்தை [illegible] அநு

ஷ்டிக்கிறார்களோ, அவர்கள் எனக்கு மிகவும் பிரியர்கள்.

ஸ்ரீமத்பாஷ்யத்தில், [illegible]

ஸ்வர்யத்தில், [illegible]

யோகாரூடராக இருக்கின்ற [illegible]

என்னும் பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

எவர்கள் - [illegible] ஒழுக்கத்தை [illegible]

லொழுக்கம் [illegible]. [illegible]

பொறுமை முதலியவைகள் [illegible]

இவ்வாறாக, " அமிருதத்தை " [illegible]

[illegible] பொருள் [illegible]) கூறுகிறார். " [illegible] "

- ௧௩.) என்பது [illegible] எனக்கே [illegible]

[illegible] பொருளாகிய [illegible]

ய் - உண்மையறிவை [illegible]

வும் பிரியமானவன் " (௭ - ௧௭) என்று [illegible] குறிப்பிக்கப்பட்டதோ, அது

[illegible], " அவர்கள் எனக்கு மிகவும் பிரியர்கள் " (௧௨ - ௨௦) என [illegible]

பற்றது. நல்லொழுக்கமாகிய [illegible] கூறிய இந்த [illegible]

பவன் எங்குமுள்ள பரமேச்வரனாகிய பகவானுக்கு மிகவும் பிரியனாயிருக்

இதம் யதோக்தம் அநுதிஷ்டந் பகவத: விஷ்ணோ: பரமேஶ்வரஸ்ய அதீவ ப்ரிய: பவதி ; தஸ்மாத் இதம் யதோக்தம் தர்ம்யாம்ருதம் முமுக்ஷுணா யத்நத: அநுஷ்டேயம், விஷ்ணோ: ப்ரியம் பரம் ப்ராப்தும் இச்சதா ; இதி வாக்யார்த: ॥ ௨௦ ॥

இதி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாபாஷ்யே த்வாதஶோऽத்யாய: ॥

ஆதலால், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்பியவரும் விஷ்ணுவிற்குப் பிரியமான உயர்ந்த நிலையை அடையக் கருதுபவன் நல்லொழுக்கமிரம்பிய இம்மோக்ஷஸாதநங்களை முயற்சியோடு அநுஷ்டிக்கவேண்டும் ; என்பது - (இப்)பிரகரணத்தின் பொருளென்க. (உ௦)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

1] க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம்.

ப்ரக்ருதிஶ்ச த்ரிகுணாத்மிகா ஸர்வகார்யகரணவிஷயாகாரேண பரிணதா புருஷஸ்ய போகாபவர்கார்த்ததயா தேஹேந்த்ரியாத்யாகாரேண ஸம்ஹன்யதே । ஸோऽயம் ஸங்காத: இதம் ஶரீரம் । ததேதத் பகவான் உவாச—

ஶ்ரீபகவான் உவாச ॥

க. இதம் ஶரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபிதீயதே ।
ஏதத்யோ வேத்தி தம் ப்ராஹு: க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி தத்வித: ॥

'இதம்' இதி ஸர்வநாம்நா உக்தம் விஶிநஷ்டி 'ஶரீரம்' இதி । ஹே கௌந்தேய க்ஷதத்ராணாத், க்ஷயாத், க்ஷரணாத், க்ஷேத்ரவத் வா அஸ்மிந் கர்மபலநிஷ்பத்தே: க்ஷேத்ரம் இதி—'இதி' ஶப்த: ஏவம்ஶப்தபதார்த்தக:—க்ஷேத்ரம் இத்யேவம் அபிதீயதே கத்யதே । ஏதத் ஶரீரம் க்ஷேத்ரம் ய: வேத்தி விஜாநாதி, ஆபாததலமஸ்தகம் ஜ்ஞாநேந விஷயீகரோதி, ஸ்வாபாவிகேந ஔபதேஶிகேந வா வேதநேந விஷயீகரோதி விபாகஶ:, தம் வேதிதாரம் ப்ராஹு: கதயந்தி 'க்ஷேத்ரஜ்ஞ:' இதி—'இதி' ஶப்த: ஏவம்ஶப்தபதார்த்தக: பூர்வவத்—க்ஷேத்ரஜ்ஞ: இத்யேவம் । கே ? தத்வித: தௌ க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞௌ யே விதந்தி தே தத்வித: ॥

உடலும், ஆத்மாவும்:

இனி, முக்குணவடிவமான பிரகிருதியானது-சரீரங்கள், இந்திரியங்கள், இந்திரியவிஷயங்கள் என்ற எல்லாவற்றினுடைய உருவமாகப் பரிணமித்து, போகம் மோக்ஷம் என்னும் பயன்களைப் புருஷன் செய்துகொள்ளவேண்டியதனால் தேகம் இந்திரியம் முதலியவடிவமாக ஒருங்குசேர்க்கப்படுகின்றது. அத்தகைய இச்சேர்க்கை தான், இச்சரீரம். ஆகவே, பகவான் இதனைக் கூறலாயினர் :

பகவான் சொல்லலுற்றார்:

க. **கௌந்தேய ! இது (அதாவது) சரீரம் " க்ஷேத்ரம் " என்று வழங்கப்படுகின்றது. இதனை எவன் அறிகின்றானோ, அவனை " க்ஷேத்ரஜ்ஞன் " என்று அவர்களையுணர்ந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள்.**

"இது" என்னும் ஸர்வநாமத்தால் கூறப்பட்டதை "சரீரம்" என விசேஷிக்கிறார். (இடைச்சொல்லால் வரும் அது, இது முதலான பெயர்களை 'ஸர்வநாமம்' என்பர் வடநூலார்.) கௌந்தேய! (இது)-கெடுதியினின்றும் பாதுகாக்கப்படுவதனாலும், அழிவதனாலும், தேய்வதனாலும், வயலில் (நெல்) போல, இதில் கர்மத்தின்பயன் விளைவதனாலும் க்ஷேத்ரம் என்று கூறப்படுகின்றது.—" என்று " என்னும்சொல் - (க்ஷேத்ரம் என்னும்)சொல்லையே அர்த்தமாகக்கொண்டது.—இச்சரீரமாகிய க்ஷேத்ரத்தைஎவன் அறிகின்றானோ, உள்ளங்கால் முதல் உச்சந்தலைவரை அறிவினால் எட்டுகின்றானோ, இயற்கையுணர்வினாலாவது, உபதேசஉணர்வினாலாவது (தன்னினும்) வேறாக விஷயப்படுத்திஉணர்கின்றானோ, அந்த உணர்பவனை க்ஷேத்ரஜ்ஞன் எனக் கூறுகிறார்கள்.—யார் ?—அந்த க்ஷேத்ரத்தையும்,க்ஷேத்ரஜ்ஞனையும் அறிந்தவர்கள்.—"என்று"என்னும் சொல் - முன்போல, (க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்னும்)சொல்லையே அர்த்தமாகக்கொண்டது.

ஏவம் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞௌ உக்தௌ । கிம் ஏதாவந்மாத்ரேண ஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாதவ்யௌ இதி? நேதி உச்யதே—

௨. க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு பாரத ।
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞாநம் யத்தஜ்ஜ்ஞாநம் மதம் மம ॥ ௨ ॥

க்ஷேத்ரஜ்ஞம் யதோக்தலக்ஷணம் சாபி மாம் பரமேஶ்வரம் அஸம்ஸாரிணம் வித்தி ஜாநீஹி । ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு யః க்ஷேத்ரஜ்ஞః ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்தாநேகக்ஷேத்ரோபாதிப்ரவிபக்தः, தம் நிரஸ்தஸர்வோபாதிபேதம் ஸதஸதாதிஶப்தப்ரத்யயாகோசரம் வித்தி இதி அபிப்ராயः । ஹே பாரத யஸ்மாத் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞேஶ்வரயாதாத்ம்யவ்யதிரேகேண ந ஜ்ஞாநகோசரம் அந்யத் அவஶிஷ்டம் அஸ்தி, தஸ்மாத் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோः ஜ்ஞேயபூதயோः யத் ஜ்ஞாநம், க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞௌ யேந ஜ்ஞாநேந விஷயீக்ரியேதே, தத் ஜ்ஞாநம் ஸம்யக்ஜ்ஞாநம் இதி மதம் அபிப்ராயः ॥ ஈஶ்வரஸ்ய விஷ்ணோः ॥

நநு ஸர்வக்ஷேத்ரேஷு ஏக ஏவ ஈஶ்வரः, ந அந்யः தத்வ்யதிரிக்தः போக்தா வித்யதே சேத், ததः ஈஶ்வரஸ்ய ஸம்ஸாரித்வம் ப்ராப்தம்; ஈஶ்வரவ்யதி-

ஆத்மாவும், பகவானும் உண்மைநிலையிலே ஒன்று.

இவ்வாறு க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞரிருவரும் விவரிக்கப்பெற்றார்கள். (அவர்கள்) இவ்வளவுமாத்திரமான அறிவைக்கொண்டே அறியத்தக்கவரா என்பது?—அல்ல எனக் கூறப்படுகின்றது [உடம்பை அறிபவனான ஆத்மா அந்த உடம்பினின்றும் வேறு என்ற இவ்வளவு அறிவுமாத்திரம் போதுமோ? எனின், போதாது, மற்றென்னவெனின், கூறுவோம்]:

௨. பாரத! எல்லாக்ஷேத்ரங்களிலும் (உள்ள) க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நானாகவும் அறி. க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய அறிவு எதுவோ, அது (தான்) என்னால் அறிவாகக் கருதப்பட்டுள்ளது.

கீழ்க்கூறிய க்ஷேத்ரஜ்ஞனை - (பிறந்து இறந்து உழலும்) உலகப்பிராணியல்லாத பரமேச்வரனாகிய நான் என்றும் அறிந்துகொள்: எவன் எல்லாக்ஷேத்ரங்களிலும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனாய், ப்ரஹ்மாமுதல் புல்வரையிலுமுள்ள க்ஷேத்ரங்களாகிய பல உபாதிகளால் பலவாறு வேறுபட்டிருக்கின்றானோ, அவனை - உபாதிகளுடைய எத்தகைய வேற்றுமையும் அற்றவனாகவும், ‘உள்ளது’, ‘இல்லது’ முதலிய சொற்களுக்கும் நினைப்பிற்கும் எட்டாதவனாகவும் தெரிந்துகொள் என்பது கருத்து. ஏ! பாரத! க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரஜ்ஞன், ஈச்வரன் இவர்களுடைய உள்ளபடியான தன்மையைத்தவிர அறியவேண்டியது வேறொன்றும் மிஞ்சிநிற்பதில்லை ஆதலின், அறியப்படும் பொருள்களாகிய க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கள் எந்த அறிவினால் அறியப்படுகிறார்களோ, அந்த அறிவு - மெய்யறிவு என்பது, எங்குமுள்ள பொருளாகிய ஈச்வரனான என்னுடைய கருத்து.

ஸம்ஸாரமும், ஸம்ஸாரியும் அறியாமையினால் ஆனவை.

ரம் - பிறந்து இறந்து உழலுதல். இதனையுடையவன் - ஸம்ஸாரி.)

:—அப்படியானால், எல்லாக்ஷேத்ரங்களிலும் ஈச்வரன் ஒருவன் ன்றி, அவனிலும் வேறான போக்தா [அநுபவிப்பவன்] மற்றொரு அப்பொழுது ஈச்வரன் ஸம்ஸாரி என்று ஆகும்; அல்லது, ஈச்

𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 । 𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌭𑌯𑌂 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂, 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍, 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿-𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚—𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌵𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇 ॥

𑌨; 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌉𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃—'𑌦𑍂𑌰𑌮𑍇𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍂𑌚𑍀 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾' । 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌫𑌲𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 '𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌶𑍍𑌚' 𑌇𑌤𑌿—𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃—'𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌮𑌾𑌵𑌥 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍌' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿, '𑌇𑌮𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑍇𑌵 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍌' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌚 । 𑌇𑌹 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍇 । 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌹 𑌹𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌯𑌃 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍—'𑌇𑌹 𑌚𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑍀𑌦𑌥 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌚𑍇𑌦𑌿𑌹𑌾𑌵𑍇𑌦𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃' '𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑌮𑍃𑌤 𑌇𑌹 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌨𑍍𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌯𑌨𑌾𑌯' '𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾-

---

வரனைத்தவிர வேறு ஸம்ஸாரி இல்லாமையினால், ஸம்ஸாரம் இல்லையாதல் வேண்டும். அவை இரண்டும் ஏற்காதவை; ஏனெனில், (அப்பொழுதும்) பந்தத்தையும், மோக்ஷத்தையும், அவற்றின் காரணங்களையும் பற்றிய நூல்கள் வீணாதல் வேண்டும்; அன்றியும், (ஸம்ஸாரமில்லையென்பது) பிரத்தியக்ஷம்முதலிய பிரமாணங்கட்கு விரோதமாகும். மேலும், பிரபஞ்சத்திலே வெவ்வேறான வேற்றுமையைக் காண்பதனால், புண்யபாவங்களாலாகும் ஸம்ஸாரமானது அநுமானிக்கப்படுகிறது. ஆத்மாவும், ஈச்வரனும் ஒன்றுதான் என்றவழி, இதெல்லாம் பொருந்தாது.

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; அறிவிற்கும், அறியாமைக்குமுள்ள வேற்றுமையினால் (அதெல்லாம்) பொருந்துமாதலின். "அறியாமை எனவும், அறிவு எனவும் அறியப்பட்டவை எவையோ, (அந்த) இவையிரண்டும் (தம்முள்) மிகவும் மாறுபட்டவை, வெவ்வேறு பயனைத் தருபவை" (கட - உ - ௪). அவ்வாறே, அந்த அறிவு அறியாமைகட்கு "நலமும், இனிமையும்" (கட - உ - உ) எனப் பயனிலே வேற்றுமையானது மாறுபட்டதாகக் குறிப்பிட்டுக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அறிவைப்பற்றியது நலம்; இனிமையோ, அறியாமையின் தொழில் என்க. அவ்வண்ணமே, "இனி, இந்த இரண்டுவழிகள் உள்ளன" (மோ - உ௪ - ௬) என்பது முதலியவற்றையும், "இவ்வழிகள் இரண்டேதான்" என்பது முதலியவற்றையும் வ்யாஸர்(அருளிச்செய்துள்ளார்). இங்கு [கீதையிலு]ம், இரண்டுவழிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இனி, அறியாமையை (அதன்) செய்கையுடன்கூட அகற்றவேண்டும் என்பது - சுருதியினாலும், ஸ்மிருதியினாலும், ...தியினாலும் தெரியவருகின்றது. முதலில், சுருதிகள் (வருமாறு) :— "(எவன், '... ப்ரஹ்மம்' என்று) இவ்வுலகிலே அறிந்தானோ, (அவனுக்கு) உடனே உண்... கைவல்யம் உண்டு. (எவன் அவ்வாறு) இவ்வுலகிலே அறியவில்லையோ, (அ... பெரிய கெடுதியாம்" (கே - உ - ரு). "அதனை [ஆத்மாவை] இவ்வா... இங்கே சாகாதவனாகிறான்; சேரவேண்டிய இடத்திற்கு வேறு

𑌨𑍍𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨' । 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 — '𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿' '𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮-
𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃' '𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌵𑍇𑌦 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿' '𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌮-
𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨 𑌸 𑌵𑍇𑌦 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍' । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌃 '𑌸 𑌇𑌦𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿'; '𑌯𑌦𑌾 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃 । 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 — '𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾-
𑌨𑍇𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃' '𑌇𑌹𑍈𑌵 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍋
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃' '𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 ।
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 — "𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌶𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌦𑌪𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿-
𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍 ॥"
𑌤𑌥𑌾 𑌚 — 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾-
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌕𑍃𑌜𑍍 '𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌚' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇; 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿-
𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌶-

---

(பு - ஸூ). "அறிந்தவன் எதிலிருந்தும் பயப்படுவதில்லை" (தை - உப - ௨ - ௪). அஜ்ஞானியைப்பற்றியோ, (பின்வரும் சுருதிகளைக் காண்க) :—" ஆனால், அவனுக்குப் பயம் உண்டு" (தை - உப - ௨ - ௭). "அஜ்ஞானத்தில் இருப்பவர்கள் (பிறந்து இறந்து உழலுகிறார்கள்)" (கட - ௨ - ௫). "ப்ரஹ்மத்தை (எவன்) அறிகிறானோ, (அவன்) ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கிறான்" (மு - ௩ - ௨ - ௯). " இவன் வேறு, நான் வேறு என்று (எவன் வேறு தேவதையை உபாஸிக்கிறானோ), அவன் அறியவில்லை; (மனிதர்கட்கு) ஆடுமாடுகள் எப்படியோ, அப்படி அவன் தேவர்கட்கு" (பிரு - ௧ - ௪ - ௧௦). ஆத்மாவை அறிந்தவன் எவனோ, " அவன் இதெல்லாமாக இருக்கிறான்" (பிரு - ௧ - ௪ - ௧௦). " எப்பொழுது தோல்போல (ஒருவன் ஆகாசத்தைச் சுருட்டக் கூடுமோ, அப்பொழுதும் அவனுக்கு ஆத்மாவை அறியாமல் துன்பம் நீங்காது) [ஆகாசத்தைத் தோல்போலச் சுருட்டமுடியாது; அதுபோல, பரம்பொருளைத் தனது உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாக அநுபவியாது ஸம்ஸாரத்தினின்றும் நீங்கமுடியாது]" (ச்வே - ௬ - ௨௦) என்பனமுதலிய (சுருதிகள்) ஆயிரக்கணக்காக உள்ளன. இனி, ஸ்மிருதிகள் வருமாறு :—" அறிவு அறியாமையினால் மூடுண்டுகிடக்கின்றது; அதனால் பிராணிகள் மயங்குகின்றன" (௫ - ௧௫). "எவர்களுடைய மனம் ஸமநிலையிலே நிலைத்ததோ, அவர்களால் பிறப்பு இங்கேயே ஜயிக்கப்பட்டது" (௫ - ௧௯). "எங்கும் ஸமமாகப் பார்ப்பவன்(மேலான கதியை அடைகிறான்)" (௧௩ - ௨௮) என்பனமுதலியவை. (அறிவின்பயன் - அநர்த்தம் நீங்குதல்; அறியாமையின் பயன் - அநர்த்தத்தை அடைதல் என்பது -) இன்னும், யுக்தியினாலும் (அமைகின்றது) :—" மனிதர்கள் பாம்புகளையும், முட்களையும், கிணற்றையும் அறிந்து விலக்குகிறார்கள் [விலகிச் செல்லுகிறார்கள்]; சிலர் அறியாமையினால் அவற்றுள் வீழ்கிறார்கள். அறிவிலே பயன் சிறந்திருக்கும்விதத்தைத் தெரிந்துகொள்" (ம - சா - மோ - ௨௦௧ - ௧௬). அவ்வண்ணமே, தேகம் முதலியவற்றில் ஆத்மபுத்தியுள்ள [தேகம் முதலியவையே ஆத்மா என்னும் புத்தியயுடைய] அஜ்ஞானியானவன் விருப்பு வெறுப்பு முதலியவற்றால் தூண்டப்பட்டு நல்வினை தீவினைகளைச் செய்பவனாய்ப் பிறக்கிறான், இறக்கிறான் எனத் தெரிகின்றது; தேகம் முதலியவற்றிற்கு வேறாக ஆத்மாவைக் காண்பவர்கள் விருப்பு வெறுப்பு முதலியவற்றை விட்டுவிட, அவற்றைச்சார்ந்துள்ள நல்வினைதீவினைகளில் தலைப்படுதல் ஒழிந்திடு

[illegible] मुच्यन्ते ; इति न केनचित् प्रत्याख्यातुं शक्यं न्यायतः । तत्र एवं सति, क्षेत्रज्ञस्य ईश्वरस्यैव सतः अविद्याकृतोपाधिभेदतः संसारित्वमिव भवति, यथा देहाद्यात्मत्वम् आत्मनः । सर्वजन्तूनां हि प्रसिद्धः देहादिषु अनात्मसु आत्मभावः निश्चितः अविद्याकृतः, यथा स्थाणौ पुरुषनिश्चयः । न च एतावता पुरुषधर्मः स्थाणोः भवति, स्थाणुधर्मो वा पुरुषस्य । तथा न चैतन्यं देहस्य, देहधर्मो वा चैतन्यस्य सुखदुःखमोहात्मकत्वादिः आत्मनः न युक्तः ; अविद्याकृतत्वाविशेषात्, जरामृत्युवत् ॥

न, अतुल्यत्वात् ; इति चेत्—स्थाणुपुरुषौ ज्ञेयावेव सन्तौ ज्ञात्रा हि अन्योन्यस्मिन् अध्यस्तौ अविद्यया ; देहात्मनोस्तु ज्ञेयज्ञात्रोरेव इतरेतराध्यासः, इति न समः दृष्टान्तः । अतः देहधर्मः ज्ञेयोऽपि ज्ञातुः आत्मनः भवतीति चेत्—

தலின் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடப்படுகிறார்கள் ; என்பது - ஒருவனாலும் யுக்தியினால் மறுக்கமுடியாதது. அது இவ்வாறானவளவிலே [அறிவும், அறியாமையும் தம்தம் இயல்பிலும், பயனிலும் முற்றவேறுபட்டுநிற்குமளவிலே] க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஈச்வரனாகவே இருப்பவனாய் அவித்யையினாலானஉபாதிகளின்வேற்றுமையினால் ஸம்ஸாரிபோல ஆகிறான்; ஆத்மா-தேகம்முதலியவடிவமாக(வெள்ளறிவுஉடையவனுக்குக்காணப்படுவது)போல. [தேகம் ஆத்மா அன்று ; ஆயினும், அறியாமையினால், அது ஆத்மாபோலத் தோன்றுகின்றது. அவ்வாறே, க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஸம்ஸாரி அல்லன் ; ஆயினும், அறியாமையினால், அவன் ஸம்ஸாரிபோலத் தோன்றுகின்றான்; என, திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திகங்களைப் பகுத்துக்காண்க.] தேகம்முதலிய அநாத்மாக்களிலே, ஆத்மா அல்லாதவற்றிலே ஆத்மபுத்தியானது [உடம்புமுதலியவையே ஆத்மா என்னும் எண்ணமானது] எல்லாப்பிராணிகட்கும் ஸாதாரணமாயுள்ளது ; அவித்யையினாலானது ; தூணிலே மனிதன்என்னும் நிச்சயம்போல, நிச்சயமாயுள்ளது. இனி, இதனாலே, மனிதனுடைய இயல்பு தூணுக்கு வாராது; தூணின் இயல்பும் மனிதனுக்கு வாராது. அவ்வாறே, உடம்பிற்கு உணர்ச்சி இல்லை ; இன்பம், துன்பம், மயக்கம்முதலாகிய உடம்புத்தன்மையும் உணர்ச்சியான ஆத்மாவுக்குப் பொருந்தாது ; மூப்பு இறப்புக்கள்போல, அவித்யையினாலானதைத்தவிர வேறு இல்லையாதலின்.

க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஸம்ஸாரத்தினால் உண்மையாகவே தாக்கப்படுவதில்லை.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியன்று ; (திருஷ்டாந்தம்) நேரன்றுஆதலின் எனின்,—அறியப்படும்பொருள்களாகவேயுள்ள தூண் மனிதர்களுள், அறியும்பொருளன்றோ ஒன்றில் மற்றொன்றை அறியாமையினால் ஏற்றுகின்றது ; ஆனால், அறியப்படும்பொருளாகிய உடம்பும், அறியும்பொருளாகிய ஆத்மாவுமான இவற்றிலன்றோ ஒன்றில் மற்றொன்றைத் தடுமாற்றமாக ஏற்றுதல் இருக்கின்றது ; எனவே, திருஷ்டாந்தம் சரியன்று. ஆதலால், உடம்பின்தன்மையானது அறியப்படும்பொருளாயிருந்தாலும், அறியும்பொருளாகிய ஆத்மாவுக்கு வருகின்றது எனில்,—

𑌨, 𑌅𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍। 𑌯𑌦𑌿 𑌹𑌿 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍋𑌹𑍇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃; 𑌤𑌦𑌾 "𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃। "𑌨 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍—𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌰𑌾𑌮𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿, 𑌹𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌉𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿, 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌰𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿, 𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑌾𑌲𑍈𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌲𑌮𑌲𑌿𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾॥

𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌤𑌿, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌸𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌪𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌮𑍍। 𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌪𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 "𑌨 𑌸𑌮𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑌿, 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌤𑍍। 𑌕𑌥𑌮𑍍?—

(ஸமாதானம்) :—வாராது ; (ஆத்மாவுக்கு) உணர்ச்சியின்மையும், மற்றுமித் தன்மையதும் வரவேண்டுமாதலின். அறியப்படும்பொருளாகிய உடம்புமுதலான க்ஷேத்ரத்தின் இன்பதுன்பங்கள், விருப்புவெறுப்புக்கள் முதலிய தன்மைகள், அறியும் பொருளான ஆத்மாவுக்கு உண்டு என்றால், அப்பொழுது, " அறியப்படும்பொருளான க்ஷேத்ரத்தினுடைய சில தன்மைகள் தான் அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டு ஆத்மாவுக்கு இருக்கின்றனவேயன்றி மூப்பு இறப்பு முதலியவை இல்லை " என்னும்வித்தியாஸத்திற்குக் காரணம் கூறவேண்டும். (ஆனால், க்ஷேத்ரத்தின் தன்மைகள் ஆத்மாவுக்கு) "இல்லை" என்பதற்கு அநுமானப்பிரமாணம் இருக்கின்றது :—" (க்ஷேத்ரத்தின் தன்மைகள் ஆத்மாவுக்கு இல்லை ;) அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டமையின், மூப்பு இறப்பு முதலியவைபோல" என்பது - (அநுமானம்). " (மற்றுமவ்வாறே, அவை ஆத்மாவுக்கு இல்லை ;) தள்ளவேண்டியவையும், கைப்பற்றவேண்டியவையும், இன்னுமிவைபோன்றவையுமாய் இருத்தலின் " (என்பது - மற்றோர் அநுமானம்). அவை இவ்வாறுள்ளவளவிலே, செய்வதும் அநுபவிப்பதுமாகிய ஸம்ஸாரமானது அறியப்படும்பொருளான (க்ஷேத்ரத்திணிடத்து) நிற்பதாகி, அறியும்பொருளான (ஆத்மாவினிடத்து) அறியாமையினால் ஏற்றப்பட்டுள்ளது என்பதாம். இதனால், அறியும்பொருளுக்குக் கேடு ஒன்றும் இல்லை ; சிறுவர்களால் அறியாமையினால் ஏற்றப்பட்ட உள்கவிவு, அழுக்குடைமை முதலியவற்றால் ஆகாசத்திற்கு(க் கேடு ஒன்றும்இல்லை) போல.

இவ்வாறுள்ளவளவிலே, பகவான் எல்லாக்ஷேத்ரங்களிலும் இருந்தாலும், க்ஷேத்ரஜ்ஞனை (அந்த) ஈச்வரனுக்கு ஸம்ஸாரித் தன்மையின் நாற்றமாத்திரமுங்கூட ஸந்தேகிக்கத்தக்கதில்லை. அறியாமையினால் ஏற்றப்பட்ட தன்மையினால் ஒன்றுக்கு நலமாயினும், கெடுதியாயினும் உலகத்து ஓரிடத்தும் கண்டதில்லையன்றோ.

இனி, திருஷ்டாந்தம் நேரன்று என்று சொன்னது எதுவோ, அது சரியன்று. —எப்படி ? —

அவித்யாத்யாரோபணமாத்ரம் ஹி த்ருஷ்டாந்ததார்ஷ்டாந்திகயோ: ஸாதர்ம்யம் விவக்ஷிதம் । தந்ந வ்யபிசரதி । யத்து "ஜ்ஞாதரி வ்யபிசரதி" இதி மந்யஸே, தஸ்யாபி அநைகாந்திகத்வம் தர்சிதம் ஜராதிபி: ॥

அவித்யாவத்த்வாத் க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ஸம்ஸாரித்வம் இதி சேத்—

ந; அவித்யாயா: தாமஸத்வாத் । தாமஸோ ஹி ப்ரத்யய:—ஆவரணாத்மகத்வாத்—அவித்யா விபரீதக்ராஹக:, ஸம்சயோபஸ்தாபக:, அக்ரஹணாத்மகோ வா; விவேகப்ரகாசபாவே தத்அபாவாத், தாமஸே ச ஆவரணாத்மகே திமிராதி-தோஷே ஸதி அக்ரஹணாதே: அவித்யாத்ரயஸ்ய உபலப்தே: ॥

அறியாமையினால் ஏற்றுதல் மாத்திரமன்றோ திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திகங்களின் பொதுத்தன்மையாகச் சொல்லக்கருதியது. அது பிறழ்வதில்லை [அப்பொதுத்தன்மை இரண்டிற்கும் ஒப்பநிற்கின்றது]. ஆனால்,(ஏற்றுதலானது) அறியும்பொருளினிடத்துப் பிறழ்கின்றது என்று எதனை எண்ணுகின்றாயோ, அதுவும் பிறழ்வதென மூப்பு முதலியவற்றால் காட்டப்பட்டுள்ளது. [திருஷ்டாந்தத்தில் அறியப்படும்பொருளாகிய தூணினிடத்து, அறியப்படும்பொருளாகிய மனிதன் ஏற்றப்படுகிறான் ; தார்ஷ்டாந்திகத்திலோ, அப்படியன்று ; மற்றென்னவெனில், அறியப்படும்பொருளாகிய உடம்பினிடத்து,அறியும்பொருளாகிய ஆத்மா ஏற்றப்படுகின்றது எனில்,—இரண்டும் அறியப்படும்பொருள்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்னும் நியமம் இல்லை. அறியாமையினால் ஆத்மாவினிடத்து மூப்பு இறப்பு முதலியவை ஏற்றப்படுகின்றன.—அறியும்பொருளாகிய ஆத்மாவினிடத்து, அறியப்படும்பொருள்களாகிய மூப்பு இறப்பு முதலியவை ஏற்றப்படுகின்றன என்பதை வாதிப்ரதிவாதிகளிருவரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என - 357 ஆம் பக்கத்தில் 14-29 வரிகளால் நுட்பமாக ஊகித்து அறிந்துகொள்க].

அவித்யைக்குத் தங்குமிடம் இந்திரியமேயன்றி ஆத்மா அன்று.

(ஆக்ஷேபம்) :— க்ஷேத்ரஜ்ஞன் அவித்யையையுடைமையினால் ஸம்ஸாரியாய் இருக்கிறான் எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :— அப்படியன்று ; அவித்யை தாமஸமாதலின். (தாமஸம் - தமோகுணத்தில் பிறந்தது. அறியாமை என்னும்) அவித்யையானது - மறைக்குந்தன்மையது ஆதலால்,மாறாக [ஒன்றை வேறொன்றாக]உணர்வதாகவாயினும், ஸந்தேகத்தை விளைப்பதாகவாயினும், உணராது நிற்பதாகவாயினுமுள்ள தாமஸமேயான எண்ணம் ; ஏனெனில், பகுத்தறிவு விளங்கி நிற்கையில் அது இல்லாமற் போகின்றது ; அன்றியும், மறைக்குந்தன்மைத்தாய்த் தாமஸமான திமிரம்முதலிய குற்றமுள்ளவழி,உணர்வின்மை முதலிய மூன்று அவித்யையும் காணப்படுகின்றன. [திமி - ஓர்வகைக் கண்நோய். கண்ணில் காசம்படர்தல் முதலிய குற்றமுள்ள உணர்வுமுதலியவை உள்ளன ; அக்குற்றமில்லாவழி, அவை இல்லை த்யை குற்றத்தைச் சார்ந்துள்ளதாதலின், இதனாலும் அது ஆத்ம அன்று என்க

அத்ர ஆஹ—ஏவம் தர்ஹி ஜ்ஞாத்ருஸ்த: அவித்யா ॥

ந ; கரணே சக்ஷுஷி தைமிரிகத்வாதிதோஷதர்சனாத் । யத்தூக்தம்—"ஜ்ஞாத்ருஸ்த: அவித்யா, ததேவ ச அவித்யாவத்த்வம் க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய ஸம்ஸாரித்வம் ; தத்ர யதுக்தம் 'ஈச்வர ஏவ க்ஷேத்ரஜ்ஞ:, ந ஸம்ஸாரீ' இத்யேதத் அயுக்தமிதி"—

தந்ந ; கரணே சக்ஷுஷி விபரீதக்ராஹகாதிதோஷஸ்ய தர்சனாத் । ந விபரீதாதிக்ரஹணம் தந்நிமித்தம் வா தைமிரிகத்வாதிதோஷ: க்ரஹீது:, சக்ஷுஷ: ஸம்ஸ்காரேண திமிரே அபநீதே க்ரஹீது: அதர்சனாத் ந க்ரஹீத்ருதர்ம: யதா ; ததா ஸர்வத்ரைவ அக்ரஹணவிபரீதஸம்சயப்ரத்யயா: தந்நிமித்தா: கரணஸ்யைவ கஸ்யசித் பவிதுமர்ஹந்தி, ந ஜ்ஞாது: க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய । ஸம்வேத்யத்வாச்ச தேஷாம் ப்ரதீபப்ரகாசவத் ந ஜ்ஞாத்ருதர்மத்வம்—ஸம்வேத்யத்வாதேவ ஸ்வாத்மவ்யதிரிக்தஸம்வேத்யத்வம் ; ஸர்வகரணவியோகே ச கைவல்யே ஸர்வவாதிபி:

(ஆக்ஷேபம்) :—இனி, (பிரதிவாதி) கூறுகிறன் :—அப்பொழுது, இவ்வாறாக, அறியும்பொருளினுடைய தன்மையாம் அவித்யை. (இவ்வாக்ஷேபத்தின் விவரத்தை மேலே காண்க)

(ஸமாதானம்) :— அப்படியன்று ; திமிரமுடைமைமுதலிய குற்றங்களை இந்திரியமாகிய கண்ணில் காண்பதனால் என்க.

(ஆக்ஷேபத்தின் விவரம்) :—"அறியும்பொருளினுடைய தன்மை அவித்யை ; அவித்யைத்தன்மையுடைமையாகிய அதுவே [அவித்யைத்தன்மையையுடைமையே] க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஸம்ஸாரியாயிருத்தல் ; 'ஈச்வரன்தான் க்ஷேத்ரஜ்ஞன், ஸம்ஸாரி அல்லன்' என்றுசொன்னது எதுவோ (அந்த) இது சரியன்று"—என எதனை நீ [பிரதிவாதி] என்னுகின்றாயோ—

(ஸமாதானத்தின் விவரம்) :—அது நேரன்று ; விபரீதமாயுணர்தல் முதலிய குற்றத்தை இந்திரியமாகிய கண்ணினிடத்துக் காண்பதனால். விபரீதஉணர்ச்சி முதலியவையாயினும், அவற்றுஉண்டாகும் திமிரமுடைமைமுதலியகுற்றமாயினும் உணரும்பொருளுக்கு இல்லை. (மை முதலிய மருந்தினால்) கண்ணைச் செவ்வையாக்க, அதனால் திமிரம் நீங்கினவளவிலே, உணரும்பொருளுக்கு (விபரீதஉணர்வு முதலியன) காணப்படாமையால், (அவை) உணரும்பொருளின் தன்மையாகாதவாறுபோல, உணராமையும் விபரீதஉணர்வும் ஸம்சயமும், அவற்றின்காரணங்களும் (எதாவது) ஒருஇந்திரியத்திற்கு இருக்கவேண்டுமேயன்றி, அறியும்பொருளாகிய க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு இல்லை. அன்றியும், அவை அறியப்படும் பொருள்களாதலால், விளக்கினுடைய ஒளிபோல அறியும்பொருளினுடைய தன்மையாகா ; அறியப்படும்பொருள்கள் என்பதனாலேயே தம்மைத் தவிர வேறொன்றினால் அறியப்படும்பொருள்கள் என்பதாம். [பிரகாசிப்பிக்கும் பொருளாகிய விளக்கினால் அதன் ஒளியானது பிரகாசிப்பிக்கப்படுவதில்லை என்றும், உணரும்பொருளாகிய ஆத்மாவினால் விபரீதஉணர்வுமுதலியன உணரப்படுகின்றன என்றும் வேற்றுமை கண்டுகொள்க.] மேலும், எல்லாஇந்திரியங்களும் இல்லாமற்போன கைவல்யநிலையிலே அவித்யைமுதலிய குற்றங்களையுடைத்தாயிருத்தலென்பதை எந்த வாதிகளும் [தமது கொள்கையை நிறுத்திப்பேசுவோரும்] ஏற்றுக்

அவித்யாதிதோஷவத்த்வாநுபபத்தேச்ச । ஆகந்து: யதி க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய அக்ந்யௌஷ்ண்யவத் ஸ்வ: யதி து, தத: ந அஸௌ அபி தேஷாம் வியோக: ஸ்யாத் । அக்ரியஸ்ய ச வ்யோமவத் ஸர்வகதஸ்ய அமூர்தஸ்ய ஆத்மந: கேநசித் ஸம்யோகவியோகாநுபபத்தே:, ஸித்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய நித்யமேவ ஈச்வரத்வம்; 'அநாதித்வாந்நிர்குணத்வாத்' இதி ஈச்வரவசநாச்ச ॥

நநு ஏவம் ஸம்ஸாரஸம்ஸாரித்வாபாவே சாஸ்த்ராநர்த்தக்யாதிதோஷ: ஸ்யாத் இதி சேத்—

ந; ஸர்வைரப்யுபகதத்வாத் । ஸர்வை: ஹி ஆத்மவாதிபி: அப்யுபகத: தோஷ: ந ஏகேந பரிஹர்தவ்ய: பவதி । கதம் அப்யுபகத: இதி? — முக்தாத்மநாம் ஸம்ஸாரஸம்ஸாரித்வவ்யவஹாராபாவ: ஸர்வைரேவ ஆத்மவாதிபி: அப்யுபகம்யதே । ந ச தேஷாம் சாஸ்த்ராநர்த்தக்யாதிதோஷப்ராப்தி: அப்யுபகதா । ததா ந:, க்ஷேத்ரஜ்ஞாநாம் ஈச்வரைகத்வே ஸதி, சாஸ்த்ராநர்த்தக்யம் பவது; அவித்யாவிஷயே ச அர்த்தவத்த்வம்—யதா த்வைதிநாம் ஸர்வேஷாம் பந்தாவஸ்தாயாமேவ சாஸ்த்ராத்யர்த்தவத்த்வம், ந முக்தாவஸ்தாயாம், ஏவம் ॥

கொள்ளவில்லை ஆதலால், (அவை ஆத்மாவின் தன்மையாகா). (அவை) தீயின் சூடு போல, க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஆத்மாவினுடைய சொந்தமான [இயற்கையான] தன்மையாயின், அப்பொழுது அவை ஒருகாலும் பிரிந்துபோவதில்லை. மற்றும், மாறுபாடில்லதாய் ஆகாசம்போல எங்குமுள்ளதாய் உருவமில்லாததான ஆத்மாவிற்கு ஒன்றோடு கூடுதலும், பிரிதலும் பொருந்தா. ஆகவே, க்ஷேத்ரஜ்ஞன் எப்பொழுதுமே ஈச்வரன் என அமைந்தது. "அநாதியாதலால், நிர்க்குணமாதலால்" (௧௩ - ௩௧) என்னும் ஈச்வரனுடைய திருவாக்கினாலும் (ஆத்மா நிர்க்குணமென்று அறிக).

சாஸ்திரத்திற்கூறிய விதிவிலக்குகள் அஜ்ஞானநிலைக்கே அமைந்தவை.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், இவ்வாறு ஸம்ஸாரமும் ஸம்ஸாரத்தையுடையவனும் இல்லாவளவிலே, சாஸ்திரம் வீண் என்பது முதலானகுற்றம் வரும் எனின்,-

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; எல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டமையின். ஆத்மவாதிகள் [ஆத்மா உண்டென்னும் கொள்கையை நிறுத்துவோர்] அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்ட குற்றமானது (அவரில்) ஒருவனால் நீக்கவேண்டியதாகாது.— எவ்வாறு (அனைவராலும்) ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்பது?—விடுபட்ட ஆத்மாக்களுக்கு ஸம்ஸாரமும், ஸம்ஸாரித்தன்மையுமாகிய வியவஹாரமானது இல்லை என ஆத்மவாதிகளெல்லாராலுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. ஆயினும், அவர்கட்கு (முக்தர்கள்விஷயத்திலே) சாஸ்திரம்வீணுதல்முதலிய குற்றம் வருதலானது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதன்று. அவ்வாறே, க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கள் ஈச்வரனோடு ஒன்றுயுள்ளவிடத்து சாஸ்திரம்வீணுதல் எங்களுக்கு இருக்கட்டும்; அவித்யாவிஷயத்திலோ (சாஸ்திரம்) பயனுடையதாம் என்க. எப்படி எல்லா த்வைதிகட்கும் சாஸ்திரம்முதலியன பயன்படுதல் பந்தநிலையிலேயேயன்றி முக்தநிலையிலில்லையோ, அப்படியே (எமக்கும் என்றபடி).

[illegible]

[illegible]

பந்தமும், மோக்ஷமும் ஆத்மாவுக்கு உண்மைநிலையல்ல.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், ஆத்மாவுக்குப் பந்தநிலைமையும், முக்தநிலைமையும் உண்மையாகவே மெய்ப்பொருள் என்பது - எல்லா த்வைதிகளுடைய கொள்கை ஆதலால், தவிர்வனவும் கொள்வனவும் அவற்றின் கருவிகளும் உள்ளவழி, சாஸ்திரம் முதலியன பயன்படுதலாகும் [அந்நிலையிரண்டும் வாஸ்தவமாதலால், விலக்கவேண்டிய விஷயங்களையும், கைக்கொள்ளவேண்டிய விஷயங்களையும், அவற்றின் ஸாதநங்களையும் சாஸ்திரத்தினால் தெரிந்துகொள்ளலாகும்]. அத்வைதிகட்கோ, த்வைதம் உண்மையன்று : அன்றியும், ஆத்மாவுக்கு பந்தநிலைமை அவித்யையினாலானமையின் உண்மையன்று ; எனவே, (சாஸ்திரம் முதலியன செல்லுதற்கு) இடமில்லை : ஆகவே, சாஸ்திரம் முதலியவை வீணாகின்றன எனின்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; ஆத்மாவுக்குப் பலநிலைமைபொருந்தாவாதலின். இனி, ஆத்மாவுக்கு பந்தநிலைமையும், முக்தநிலைமையும் உள்ளனவாயின், (அவை) ஒருங்கேயாயினும், முறையேயாயினும் இருக்கவேண்டும். ஒரே பொருளினிடத்து நிற்றலும் நடத்தலும்போல, முதலில் (அவை, தம்முள்) விரோதத்தினால் ஒருங்கே நிகழமாட்டா. முறையே [முன்பின்னாக] நிகழுமாயினும், (அவை) காரணமின்றியாவது, காரணத்தோடாவது இருக்கவேண்டும். காரணமின்றி உள்ளவையாயின், மோக்ஷமில்லை என்றாகும். காரணத்தோடு உள்ளவையாயினும், (அவை) தாமாக இல்லாமையினால் உண்மையல்ல என்றாகும். அவ்வாறானவளவிலே, மேற்கொண்டதற்கு [பந்தநிலைமையும், முக்தநிலைமையும் உண்மையானவை என்பதற்கு] விரோதமாகின்றது. மேலும், பந்த முக்த நிலைமைகளுடைய முன்பின்தன்மையை ஆராயுங்கால், பந்தநிலையை முதலில்கொள்ளவேண்டும்; (கொள்ளவே, அது) முதலில்லதும், முடிவுள்ளதுமாக ஆகும். அதுவோ பிரமாணத்திற்கு விரோதமாம். அவ்வண்ணமே, மோக்ஷநிலைமையானது முதலுள்ளதும் முடிவில்லதுமாய், பிரமாணத்திற்கு மாறானதாகவே

அநந்தா ச ப்ராணவிநாஶைவ அப்யுபகம்யதே | ந ச அவஸ்தாவத: அவஸ்தாந்தரம் கச்சத: நித்யத்வம் உபபாதயிதும் ஶக்யம் ||

அத அநித்யத்வதோஷபரிஹாராய பந்தமோக்ஷாவஸ்தாபேத: ந பரிகல்ப்யதே, அத: அத்வைதிநாபி ஶாஸ்த்ராநர்த்தக்யாதிதோஷ: அபரிஹார்ய ஏவ; இதி ஸமாநத்வாத் ந அத்வைதவாதிநா பரிஹர்த்தவ்ய: தோஷ: ||

ந ச ஶாஸ்த்ராநர்த்தக்யம், யதாப்ரஸித்தாவித்வத்புருஷவிஷயத்வாத் ஶாஸ்த்ரஸ்ய | அவித்வத்விஷயம் ஹி பலஹேத்வோ: அநாத்மநோ: ஆத்மதர்ஶநம்; ந வித்வத்விஷயம், பலஹேதுப்யாம் ஹி ஆத்மந: அந்யத்வதர்ஶநே ஸதி தயோ: அஹமிதி ஆத்மதர்ஶநாநுபபத்தே: | ந ஹி அத்யந்தமூட: உந்மத்தாதிரபி ஜலாக்ந்யோ: சாயாதபயோர்வா ஐக்யம் பஶ்யதி; கிமுத விவேகீ | தஸ்மாத் ந விதிப்ரதிஷேதஶாஸ்த்ரம் தாவத் பலஹேதுப்யாம் ஆத்மந: அந்யத்வதர்ஶிந: பவதி | ந ஹி "தேவதத்த! த்வம் இதம் குரு" இதி கஸ்மிம்ஶ்சித் கர்மணி நியுக்தே, விஷ்ணுமித்ர: "அஹம்

ஏற்றுக்கொள்ளப்படவேண்டும். ("ஆதியில்லாப்பொருளுக்கு அழிவு இல்லை; ஆதியுள்ளபொருளுக்கு அழிவு உண்டு" என்பது பிரமாணம்.) மற்றும், ஒருநிலையிலுள்ளதாய் மற்றோர் நிலையைச் செல்லுகின்ற பொருளை நித்யப்பொருளென்று நிரூபிக்க முடியாது.

இனி, அநித்யமென்னும் குற்றத்தை நீக்கும்பொருட்டு பந்தம் மோக்ஷம் என்னும் நிலைமைகளின் வேறுபாட்டைக் கொள்ளாவிட்டால், அங்ஙனம் சாஸ்திரம் வீணாதல்முதலிய குற்றமானது த்வைதிகட்குங்கூட நீக்கமுடியாததுதான். ஆகவே, குற்றமானது ஒப்பநிற்றலால், அத்வைதவாதியினால்(மாத்திரம்) நீக்கவேண்டியதாகாது.

சாஸ்திரத்திற்கூறிய விதிவிலக்குக்கள் அஜ்ஞானியைப்பற்றியவை.

இனி, சாஸ்திரம்வீணாதலென்பது (அத்வைதத்தில்) இல்லை; ஏனெனில், சாஸ்திரமானது அமைந்தபடியுள்ள[பொருள்கள் மேல்நோக்கிற்கு எவ்வாறு தோற்றுகின்றனவோ, அவ்வாறேஅவற்றை நோக்குகின்ற] அஜ்ஞானிஜனங்களைப்பற்றியது. அஜ்ஞானிகட்கன்றோ, பயனும் காரணமுமாகிய அநாத்மாக்களிலே, ஆத்மாஅல்லாதவற்றிலே ஆத்மாவை நோக்குதல் இருக்கின்றது; ஞானிகட்குஇல்லை: (அவர்கள்) ஆத்மாவை, பயன் காரணம் இவற்றின்வேறாகக் காண்பதனால், அவற்றினிடத்து "நான்" என ஆத்மாவைக் காணுதல் ஏலாது. (பயன் - போக்தாவின்தன்மை; காரணம்-கர்த்தாவின்தன்மை. அல்லது, காரணம் - அதிருஷ்டம், கர்மம்; பயன் - கர்மத்தின் பயனாகிய ஏதோஒரு சரீரம். அஜ்ஞானியானவன் "நான் அநுபவிப்பவன், நான் செய்பவன், நான் மநுஷ்யன்" என ஆத்மாஅல்லாதவற்றிலே ஆத்மாவைக் கொள்கிறான். ஞானியோ, ஆத்மாவை அவற்றினும் வேறாகக் காண்கிறான்.—ஆ.) அளவுகடந்து மயங்கியுள்ள பித்தன்முதலாயினோருங்கூட நீர்நெருப்புக்களையாவது, இருட்டுவெளிச்சங்களையாவது (இரண்டும்) ஒன்றுதான் எனக் கொள்வதில்லை; பகுத்தறிவுள்ளவனைப் பற்றிக் கூறவும்வேண்டுமோ? ஆகவே, விதிவிலக்குக்களான சாஸ்திரமானது - பயன் காரணம் என்றவற்றைக்காட்டிலும் ஆத்மாவை வேறாகக் காண்பவனுக்கு இல்லையென்க. "தேவதத்த! நீ இதனைச் செய்" என்று ஒருவனை ஒருதொழிலில் கட்டளையிட,

நியுக்த:” இதி தத்ஸ்த: நியோகம் ஶ்ருண்வந்நபி ப்ரதிபத்யதே | நியோகவிஷய-விவேகாக்ரஹணாத் து உபபத்யதே ப்ரதிபத்தி: | ததா ஃபலஹேத்வோரபி ||

நநு ப்ராக்ருதஸம்பந்தாபேக்ஷயா யைவ ப்ரதிபத்தி: ஶாஸ்த்ரார்த-விஷயா — இஷ்டஃபலஹேத்வோ: ப்ரவ்ருத்தோऽஸ்மி, அநிஷ்டஃபலஹேத்வோஶ்ச நிவ்ருத்தோऽஸ்மீதி; ததா பித்ருபுத்ராதீநாம் இதரேதராத்மஸம்பந்தாபேக்ஷயா அந்யோந்யநியோகப்ரதி-ஷேதார்தப்ரதிபத்தி: ||

ந; வ்யதிரிக்தாத்மதர்ஶநப்ரதிபத்தே: ப்ராகேவ ஃபலஹேத்வோ: ஆத்மாபி-மாநஸ்ய ஸித்தத்வாத் | ப்ரதிபந்நநியோகப்ரதிஷேதார்தோ ஹி ஃபலஹேது-ப்யாம் ஆத்மாநம் வ்யதிரிக்தம் ப்ரதிபத்யதே, ந பூர்வம் | தஸ்மாத் விதிப்ரதிஷேத-ஶாஸ்த்ரம் அவித்வத்விஷயம் இதி ஸித்தம் ||

நநு ‘ஸ்வர்ககாமோ யஜேத’ ‘ந கலஞ்ஜம் பக்ஷயேத்’ இத்யாதௌ ஆத்ம-

விஷ்ணுமித்ரனென்பான் அங்குநின்று (அக்)கட்டளையைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தாலும், “நான் கட்டளையிடப்பெற்றேன்” எனக்கொள்வதில்லை. ஆனல், கட்டளைக்கு விஷயமானவனை (கட்டளையிடப்பட்டவனை, தன்னினும்) வேருகப் பகுத்துணராமையினல் (அவ்வாறு) கொள்ளுதல் கூடும். அவ்வண்ணமே, பயன் காரணம் என்றவற்றினும் (கண்டுகொள்க).

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானல், (ஞானிக்கு) “பயன் காரணம் என்றவற்றைக் காட்டிலும் ஆத்மா வேறு” என்னும் அறிவு இருந்தாலும், (தேகம்முதலியவற்றிற்கும் ஆத்மாவுக்கும்) அவித்யையினலான தொடர்பை நோக்க, “வேண்டிய பயனுக்கான தொழிலில் விதிக்கப்பட்டுள்ளேன், வேண்டாத பயனுக்கான தொழிலினின்றும் விலக்கப்பட்டுள்ளேன்” எனச் சாஸ்திரத்தின் விதிவிலக்குக்களைப்பற்றிய கொள்கையானது (ஞானிக்கும்) அமையவே அமையும்; தகப்பன், மகன் முதலானேர்களுள் ஒவ்வொருவனுக்கும் தான் தான் வேறு என்னும்அறிவுஇருந்தாலும், ஒருவனுடைய விதிவிலக்கு விஷயங்களை மற்றெருருவன் கொள்வதுபோல. [பிணிமுதலியவற்றல் தகப்பன் ஸந்தியாவந்தநத்தைச் செய்யமுடியாமலிருக்க, மகன் அதனைச் செய்யவேண்டுமென்று கொள்வதுபோல. பி-க-ரு-கஎ ஐப் பார்க்க.]

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; பயன் காரணம் என்றவற்றினும் ஆத்மா வேறு என்னும் அறிவு வருதற்கு முன்னமேதான் (அவற்றை) ஆத்மாவாகக்கொள்ளுதல் அமைந்தமையின். ஏனெனில், விதிவிலக்குவிஷயங்களை அநுஷ்டித்தவனன்றே ‘ஆத்மா - பயன் காரணம் என்றவற்றைக்காட்டிலும் வேறு’ என உணர்கின்றன்; (அவற்றை அநுஷ்டித்தற்கு) முன்னரே அறிவதில்லை (வே-ஈ-ச-உகூ, உஎ). ஆகவே, விதிவிலக்கான சாஸ்திரம் அஜ்ஞானியைப்பற்றியது என்பதாயிற்று.

(ஆக்ஷேபம்):—ஆத்மாவை (தேகம்முதலியவற்றினும்) வேறுகக் காண்பவர்கள், “ஸ்வர்க்கத்தை விரும்புவோன் யாகஞ்செய்க” “கலஞ்ஜத்தைத் தின்னக்கூடாது

2] ## க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

என்பனமுதலியவற்றில் செல்லுதலில்லையாயின், கேவலஉடம்புமுதலியவற்றையே ஆத்மாவாகக் காண்பவருந்தான் (அந்தவிதிவிலக்குக்களிலே செல்வதில்லை). ஆகவே, (அவற்றை) அநுஷ்டிப்பவன் இல்லாமையினால், சாஸ்திரம் வீணாகின்றது எனின்,—

(ஸமாதாநம்):—வீணாவதில்லை; (ஆத்மா உடம்புமுதலியவற்றினும் வேறு என்பதை நேராகக்காணுது அநுமாநத்தால் அறிபவன்) சாஸ்திரத்திற்குஇணங்கவே விதிகளை செய்தலும், விலக்குக்களினின்று ஒழிதலும் அமையுமாதலின்.—ஈச்வரனும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனும் ஒன்று எனக்கண்டு ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவன் (விதிவிலக்குக்களில்) தலைப்படமாட்டான். அவ்வாறே, ஆத்மா இல்லை என்று கூறுவோனும் “மறுமை இல்லை” என்று (அவற்றில்) தலைப்படமாட்டான். ஆனால், சாஸ்திரத்தை அநுஸரிப்பவன் - விதிவிலக்கான சாஸ்திரத்தின் உபதேசமானது வேறுவகையாகப் பொருந்தாமையினால், “ஆத்மா உண்டு” என்பதை அநுமானித்துக்கொண்டவனாய், ஆத்மாவின் சிறப்பியல்பை நேரேகாணாதவனாகி, கர்மத்தின் பயனிலே ஆசைஉண்டாகப்பெற்று (விதிகளில்) நம்பிக்கையோடு தலைப்படுகிறான்; மேலும், (விலக்குக்களினின்றும் ஒழிகிறான்;) என்பது நமக்கெல்லாம் பிரத்தியக்ஷமாயுள்ளது. ஆகவே, சாஸ்திரம் வீணாதலில்லை.

(ஆக்ஷேபம்):—மெய்யறிவுடையவர்கள் (விதிவிலக்குக்களில்) செல்லாமையைப் பார்த்து, அவரைப் பின்பற்றுகிறவர் (அவற்றை) மேற்கொள்ளாதிருக்க, அங்ஙா சாஸ்திரம் வீணாகின்றது எனின்,—

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; ஒருவனுக்கே மெய்யறிவு அ...
(நாம்) இப்பொழுது (காண்பது)போலவே, அனேகப் பிராணிகளில் ஒ
வனேதான் மெய்யறிவுள்ளவனாய் இருப்பான். அன்றியும், மூடர்கள்
வனைப் பின்பற்றமாட்டார்கள்; ஏனெனில், செய்கையானது ஆசை

उपलभ्यते, स्वभावस्य प्रवृत्तेः—'स्वभावस्तु प्रवर्तते' इति हि उक्तम् ॥

तस्मात् अविद्यामात्रं संसारः यथादृष्टविषय एव । न क्षेत्रज्ञस्य केवलस्य अविद्या तत्कार्यं च । न च मिथ्याज्ञानं परमार्थवस्तु दूषयितुं समर्थम् । न हि ऊषरदेशं स्नेहेन पङ्कीकर्तुं शक्नोति मरीच्युदकम् । तथा अविद्या क्षेत्रज्ञस्य न किंचित् कर्तुं शक्नोति । अतः इदम् उक्तम् 'क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि', 'अज्ञानेनावृतं ज्ञानम्' इति च ॥

अथ किम् इदं संसारिणामिव "अहम् एवम्" "ममैव इदम्" इति पण्डितानामपि ?

शृणु; इदं तत् पाण्डित्यं, यत् क्षेत्रे एव आत्मदर्शनम् । यदि पुनः क्षेत்रज्ञम् अविक्रियं पश्येयुः, ततः न भोगं कर्म वा काङ्क्षेयुः "मम स्यात्" इति । विक्रियैव हि भोगकर्मणी ॥

களைச் சார்ந்துள்ளது: மற்றும், சூனியம்முதலியவற்றில் (மெய்யறிவுள்ளவன் தலைப் படாவிட்டாலும், அவர்கள்) தலைப்படுதலைக் காண்கிறோம்: இன்னும், செய்கையானது - "ஸ்வபாவமே தலைப்படுகின்றது" (ரு - கச) என்று கூறியுள்ளபடி, இயற்கையினுலாவது.

ஆகவே, வெறும்அவித்யையாகிய ஸம்ஸாரமானது - கண்டதை அநுஸரிக்கின்றவனை [மேல்நோக்கிற்கு உலகம் எப்படித் தோற்றுகின்றதோ, அப்படியே அதனைக் கொண்டு ஒழுகும் அஜ்ஞானியை]ப்பற்றியதேதான். அவித்யையும், அதன்செய்கையும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனென தனிப்பொருளுக்கு இல்லை. அன்றியும், பொய்யறிவு உண்மைப் பொருளைத் தாக்கமுடியாது. (உதாரணமாக,) கானல்ஜலமானது பாலைநிலத்தை ஈரத்தால் நனைத்துச் சேறுக்கமுடியாதன்றே. அவ்வாறே, அவித்யை க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆதலால், இவற்றை = "க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நானுகவும் அறி" (கங - உ) என்பதையும், "அறிவு அறியாமையினுல் மூடுண்டுகிடக்கின்றது" (ரு - கரு) என்பதையும் அருளிச்செய்தனர்.

கற்றறிந்த மூடர்கள்.

(ஆக்ஷேபம்):—இனி, "நான் இப்படிப்பட்டவன், இது என்னுடையதே தான்" என ஸம்ஸாரிகட்குப்போல, பண்டிதர்கட்கும் (ஸம்ஸாரித்தன்மையானது சித்தத்திற் காண்கின்றதே). இஃதென்ன? —("இப்படிப்பட்டவன்" என்பது - உயர்குலம், கல்வியுடைமை முதலியவற்றையும், "இது" என்பது - மனைவி, மக்கள் வீடுமுதலியவற்றையும் குறிக்கின்றது.—ஆ.)

(ஸமாதாநம்):—கேள்: உடம்பையே ஆத்மாவாகக் காணுதல் எதுவோ, அந்தக்கல்வியுடைமைதான் இது. (அவ்வாறு காணுதல் மயக்கத்தினுலான போலித் தோற்றம். உண்மையிலே, ஆத்மா ஸம்ஸாரத்தினுல் தாக்கப்படுவதில்லை.)

ஆனுல், (அவர்கள்) நிர்விகாரியான க்ஷேத்ரஜ்ஞனைக் கண்டால், பின்பு போகத்தையாவது, கர்மத்தையாவது "(அது) எனக்கு இருக்கட்டும்" என்று விரும்பமாட்டார்கள். ஏனெனில், விகாரமன்றே போகமும் கர்மமும். [விகாரம் - நிலைமைவேறுபாடு.]

அத ஏவம் ஸதி, ஶாஸ்த்ராதிக்ருத: அவித்வாந் ப்ரவர்ததே। விதுஷ: புந: அவிக்ரியாத்மதர்ஶிந: ஶாஸ்த்ராதிகாராபாவாத் ப்ரவ்ருத்த்யநுபபத்தௌ கார்ய-கரணஸம்காதவ்யாபாரோபரமே நிவ்ருத்தி: உபசர்யதே ॥

இதம் ச அந்யத் பாண்டித்யம் கேஷாஞ்சித் அஸ்து—க்ஷேத்ரஜ்ஞ: ஈஶ்வர ஏவ க்ஷேத்ரம் ச அந்யத் க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யைவ விஷய:। அஹம் து ஸம்ஸாரீ ஸுகீ து:கீ । ஸம்ஸாரோபரமஶ்ச மம கர்தவ்ய: க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிஜ்ஞாநேந, த்யாநேந ச ஈஶ்வரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞம் ஸாக்ஷாத்க்ருத்வா தத்ஸ்வரூபாவஸ்தாநேந இதி யஶ்ச ஏவம் புத்யதே, யஶ்ச போதயதி, நாஸௌ க்ஷேத்ரஜ்ஞ: இதி ॥

ஏவம் மந்வாந: ய: ஸ: பண்டிதாபஸத:, ஸம்ஸாரமோக்ஷயோ: ஶாஸ்த்ரஸ்ய ச அர்தவத்த்வம் கரோமீதி; ஆத்மஹா ச; ஸ்வயம் மூட: அந்யாம்ஶ்ச வ்யாமோஹயதி

இனி, இவ்வாறுள்ளவளவிலே, அஜ்ஞானி பயனை வேண்டுகிறவனாதலால் (அவற்றில்) தலைப்படுகிறான். நிர்விகாரியான ஆத்மாவைக் காணும் ஞானியோ, பயனை வேண்டுகிறவனில்லையாதலால் (அவற்றில்) தலைப்படுவது அமையாது; அமையாதாகவே, தேகம் இந்திரியங்கள் இவற்றின் சேர்க்கையின் தொழிலானது ஓய்ந்துவிட, ஒழிபு [அவன் கர்மத்தினின்றும் ஒழிந்துவிட்டான் என்பது] உபசாரவழக்கினால் கூறப்படுகின்றது.

இனி, இது வேறுபாண்டித்யமாக [கல்வித்திறமையாக] சிலர்க்கு இருக்கட்டும்(எனின், அதுவருமாறு):—"க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஈச்வரன்தான். க்ஷேத்ரமோ வேறானது, க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கே விஷயமாயுள்ளது [அவனால் உணரப்படுவது]. ஆனால், நான் பிறந்து இறந்து உழல்பவனாய் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் உடையவனாய் இருக்கின்றேன். க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களை அறிவதனாலும், தியானத்தினாலும் ஈச்வரனாகிய க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நேரேகண்டு, பின்பு, அவன்வடிவமாகநிற்பதனால் எனக்கு ஸம்ஸாரம் ஒழிதலைச்செய்யவேண்டும் என்று எவன் இவ்வாறு உணர்த்தப்படுகின்றானோ, இன்னும் எவன் (இவ்வாறு பிறர்க்கு) உணர்த்துகின்றானோ, அவன் [அந்தசிஷ்யனும், குருவும்] க்ஷேத்ரஜ்ஞன் அல்லன்" என்பது. (ஸம்ஸாரம் உண்மையாயுள்ளது. ஆத்மா அதனையுடையது. இந்த ஆத்மாவைக்காட்டிலும் ஈச்வரன் வேறானவன், ஸம்ஸாரமில்லாதவன். உண்மையான ஸம்ஸாரியாகிய ஆத்மா ஈச்வரனைத் தியானிக்க, அதனைச் சார்ந்துவரும் ஞானத்தினால் தன்னை ஈச்வரனாகச் செய்யவேண்டும் என்னும் அறிவே பாண்டித்யம் என்பது - சிலர் கொள்கை. இதனைப் பாஷ்யகாரர் பின்வருமாறு மறுக்கிறார்.—ஆ.)

இவ்வாறு எவன், ஸம்ஸாரமும் மோக்ஷமும் சாஸ்திரமும் பயன்படுதலைச் செய்கின்றேன் என்று நினைக்கின்றவனோ, அவன் பண்டிதர்களுள் கடைப்பட்டவன்; அன்றியும், ஆத்மாவைக் கொல்பவன். (அவன்) நூற்பொருளின் ஸம்பிரதாயம் [பெரியோர்வழிவரும் முறை]இல்லாதவனாதலால், சொன்னதற்கு இல்லாமையையும், சொல்லாததற்குக் கற்பனையும் செய்துகொண்டு [சாஸ்திரத்தினுள், "நீ அதுவாயிருக்

𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌰𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍, 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌹𑌾𑌨𑌿𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍, 𑌅𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌖𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌃 ॥

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 “𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿; 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃” 𑌇𑌤𑌿—𑌏𑌤𑍌 𑌦𑍋𑌷𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 “𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌽𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃 𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍” 𑌇𑌤𑌿 । 𑌕𑌥𑌮𑍍?—𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌂 𑌨 𑌦𑍂𑌷𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌃—𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 𑌊𑌷𑌰𑌦𑍇𑌶𑌃 𑌨 𑌪𑌙𑍍𑌕𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌦𑍋𑌷𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

கிறது" என்பது முதலியவற்றால் ஜீவனும் ஈச்வரனும் ஒன்றுஎன்று சொன்னதைவிட்டு, "ஜீவனுக்கும் ஈச்வரனுக்கும் வாஸ்தவமாகவே பேதமுண்டு" என்று நூலினுள் சொல்லாததைக் கற்பனைசெய்துகொண்டு] தானே மயங்கியவனாய்ப் பிறரையும் மயக்குகிறான். ஆகவே, ஸம்பிரதாயந்தெரியாதவன் ஸகலசாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவனாயினும், மூர்க்கனைப்போலவே (அவனை) அசட்டைசெய்து ஒழிக.

ஆத்மாவுக்கு ஸம்ஸாரத்தோடு தொடர்பு உண்டென்பது வெறும் மயக்கம்.

இனி, "ஈச்வரனும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனும் ஒன்றாயிருக்குமளவிலே, க. (ஈச்வரன்) ஸம்ஸாரி என்றாகின்றது. அன்றியும், உ. க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களும் ஈச்வரனும் ஒன்றாயிருக்குமளவிலே, ஸம்ஸாரி இல்லாமையினால் ஸம்ஸாரம் இல்லையாதல் வேண்டும்" எனவை கூறப்பட்டனவோ, (அந்த) இவ்விரண்டு குற்றங்களும் "அறிவிற்கும் அறியாமைக்கும் வேற்றுமையை (யாவரும்) ஒத்துக்கொள்வதனால்" என மறுமொழி கூறப்பெற்றன.—எப்படி?—அறியாமையினால் கற்பனைசெய்யப்பட்ட குற்றத்தினால், அதற்கு [அக்கற்பனைக்கு] ஆதாரமாயுள்ள உண்மைப்பொருள் கெடமாட்டாதென்று (மறுமொழிகூறப்பட்டது). அவ்வண்ணமே, கானல்ஜலத்தினால் பாலைநிலம் சேறாகாதென்று திருஷ்டாந்தமும் காட்டப்பட்டது. ஸம்ஸாரி இல்லாமையினால் ஸம்ஸாரம் இல்லையாதல் வேண்டும் என்னும் குற்றமும்—"ஸம்ஸாரமும், ஸம்ஸாரியும் அவித்யையினால் கற்பிக்கப்பட்டவை" என்னும் நியாயத்தினால் மறுமொழிகூறப்பெற்றது.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், அவித்யையுடையவனாயிருத்தலே க்ஷேத்ரஜ்ஞன் ஸம்ஸாரியாதலென்னும் குற்றமாம் [க்ஷேத்ரஜ்ஞன் அவித்யையையுடையவனாயின், அவன் ஸம்ஸாரியாம்]; அன்றியும், அதனாலாகும் [அவித்யையினாலாகும்] இன்பமுடைமையும், துன்பமுடைமையும், மற்றும் இவைபோன்றவையும் பிரத்தியக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன எனின்,—

न; ज्ञेयस्य क्षेत्रधर्मत्वात्, ज्ञातुः क्षेत्रज्ञस्य तत्कृतदोषानुपपत्तेः। यावत् किञ्चित् क्षेत्रज्ञस्य दोषजातम् अविद्यमानम् आसञ्जयसि, तस्य ज्ञेयत्वोपपत्तेः क्षेत्रधर्मत्वमेव, न क्षेत्रज्ञधर्मत्वम्। न च तेन क्षेत्रज्ञः दुष्यति, ज्ञेयेन ज्ञातुः संसर्गानुपपत्तेः। यदि हि संसर्गः स्यात्, ज्ञेयत्वमेव नोपपद्येत। यदि आत्मनः धर्मः अविद्यावत्त्वं दुःखित्वादि च, कथं भोः प्रत्यक्षम् उपलभ्यते, कथं वा क्षेत्रज्ञधर्मः। "ज्ञेयं च सर्वं क्षेत्रं, ज्ञातैव क्षेत्रज्ञः" इति अवधारिते, "अविद्यादुःखित्वादेः क्षेत्रज्ञविशेषणत्वं क्षेत्रज्ञधर्मत्वं, तस्य च प्रत्यक्षोपलभ्यत्वम्" इति विरुद्धम् उच्यते अविद्यामात्रावष्टम्भात् केवलम्॥

अत्र आह—सा अविद्या कस्य? इति।

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; அறியப்படும்பொருளானது க்ஷேத்ரத்தின் தன்மையாதலின், அறியும்பொருளாகிய க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு அதனால் [அறியப்படும் பொருளினால்] ஆன குற்றம் அமையாமையின். க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு இல்லாத எந்தக் குற்றத்தையெல்லாம் நீ எவ்வளவு ஒட்டினாலும், அது [அக்குற்றம்] அறியப்படும்பொருளாய் அமைவதனால் க்ஷேத்ரத்தின் தன்மையாகுமேயன்றி, க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடைய தன்மையாகாது. அன்றியும், அதனால் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் கெடமாட்டான் ; அறியப்படும் பொருளோடு அறியும்பொருளுக்குத் தொடர்பு ஏலாமையின். தொடர்பு இருக்குமாயின், (அங்ஙனம் குற்றமானது) அறியப்படும்பொருளாகவே அமையாது. (1) அவித்யையுடைமை, துன்பமுடைமை முதலியன ஆத்மாவின் தன்மையாயின், ஆ ! (அவை அப்பொழுது) எவ்வாறு பிரத்தியக்ஷமாக உணரப்படும் ? (2) அல்லது, எவ்வாறு க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடைய தன்மையாகும் ? (1) ஆத்மா தன் தன்மையை அறியுமாயின், அது தன்னையும் அறியக்கூடும். அது பொருந்தாது ; ஏனெனில், ஒரே பொருள் ஒருசெய்கைக்குக் கர்த்தாவாகவும், செயப்படுபொருளாகவும் இருக்கமுடியாது. (2) உணரப்படும் பொருளானது உணரும்பொருளின் தன்மையாயிருக்கமுடியாது ; நிறமும், உருவமும் போல. ஆகவே, க்ஷேத்ரமானது க்ஷேத்ரஜ்ஞனது தன்மையாகாது. "அறியப்படும் பொருளாகிய அதெல்லாம் க்ஷேத்ரம் (கங - ௬, ௯) ; அறியும்பொருளே க்ஷேத்ரஜ்ஞன்" (கங - ௧) என நிச்சயமாய் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்குமளவிலே, "அவித்யை, துன்பமுடைமை முதலியன க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடைய விசேஷணங்கள், க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடைய தன்மைகள் : அன்றியும், அவை பிரத்தியக்ஷமாய் உணரப்படுகின்றவை" என, கேவலம் அவித்யையைமாத்திரம் கைபிடித்து விரோதமாகக் கூறப்படுகின்றது.

ஆத்மாவிற்கும், அவித்யை முதலியவற்றிற்கும் தொடர்பு இருக்கின்றது என்னும் உணர்ச்சி மயக்கஅறிவினு லாகின்றது.

இனி(ப் பிரதிவாதி)கூறுகிறான் :— அந்த அவித்யை யாருக்கு என்பது ? (கூடாததையும் கூட்டிவிக்கும் சக்தியுடைய அவித்யைக்குச் சுதந்திரமில்லையாதலால், சுதந்திரமானபொருளொன்று அதற்குச் சார்பிடமாயிருக்கவேண்டும். சித்தானது சித்யாஸ்வபாவமாதலால்[இயல்பாகவே அறிவாயிருப்பதனால்]அவித்யைக்குச் சார்பிடமாகாது. ஆனால், சித்தைக்காட்டினும் வேறு சுதந்திரப்பொருள் இல்லை. ஆகவே, பிரதிவாதி அவித்யையின் சார்பிடத்தை அறிய விரும்புகிறான்.—ஆ.)

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾 ।
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿?
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—"𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇?" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃। 𑌕𑌥𑌮𑍍?—𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌸𑌿। 𑌨 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 "𑌸𑌾 𑌕𑌸𑍍𑌯?" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃। 𑌨 𑌹𑌿 𑌗𑍋𑌮𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 "𑌗𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌸𑍍𑌯?" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌮𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃—𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃। 𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍌, 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌨𑌿𑌰𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍇, 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍?
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑌰𑍍𑌥𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𝌹𝌰𝍍𝌤𝌵𝍍𝌯𝌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

(மறுமொழி) :—எவனுக்குக் காணப்படுகின்றதோ, அவனுக்கே (அவித்யை உள்ளது). (அது காணப்படாததாயின், அது உள்ளதென்பதே அமையாது. காணப்படுவதாயின், அது சுதந்திரமானபொருளன்று; ஆதலால், தானே இருக்கமுடியாது, ஒன்றைச் சார்ந்தே இருக்கவேண்டுமாதலின், "அது எவனுக்குக் காணப்படுகின்றதோ, அவனுக்கே உள்ளது" என மறுமொழிகூற லாயிற்று.—ஆ.)

(வினு) :—(அது) யாருக்குக் காணப்படுகின்றது? என்பது—[அதற்குச் சிறப்பான சார்பிடம் இன்னது எனக் கூறுக.—ஆ.]

(விடை) :—இதில் கூறுவோம்: "அவித்யை யாருக்குக் காணப்படுகின்றது?" என்னும் வினுவானது அர்த்தமில்லாதது [இவ்வினுவிற்கு இடமில்லை].—எப்படி?—அவித்யை காணப்படுகின்றதானுல், அதனை யுடையவனையும் நீ காண்கிருய். அதனை யுடையவன் காணப்படும்பொழுது, "அது யாருக்கு" என வினவுதல் நேரன்று. பசுக்களுடையவன் காணப்படும்பொழுது, "பசுக்கள் யாருக்கு [எவனுடையவை]?" என வினவுதல் அர்த்தமுள்ள தாகாதன்றே. [அவித்யை அறியப்படும் பொருளாதலாலும், அதற்குச் சிறப்பான சார்பிடமாகிய ஆத்மா தன் அநுபவத்திலேயே அமைந்திருப்பதனுலும் இவ்வினுவிற்கு இடமில்லை.—ஆ.]

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானுல், திருஷ்டாந்தம் சரியன்று. பசுக்களும், அவற்றை யுடையவனும் பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பதனுல், அவர்களுடைய ஸம்பந்தமும் பிரத்தியக்ஷமா யுள்ளது; ஆகவே, வினு அர்த்தமில்லாதது. (ஆனுல்,) அவித்யையும், அதனையுடையவனும் அவ்வாறு பிரத்தியக்ஷமாயில்லை. அப்படி யிருந்தாலன்றோ வினு அர்த்தமில்லாத தாகும்.

(ஸமாதானம்) :—பிரத்தியக்ஷமா யில்லாதவனுகிய அவித்யையுள்ளவனோடு அவித்யையின் தொடர்பு அறியப்பட்டவழி, உனக்கு ஆவதென்ன? [அவித்யையை யுடையவன் பிரத்தியக்ஷமாயிராவிட்டாலும், அவன் இன்னுன் என்று நீ அறிகிருய். ஆகவே, —னது வினுவிற்கு இடமில்லை.]

(பிரதிவாதி இச்சமாதானத்தின்கருத்தை அறியாது மீண்டும் கூறுகிருன்.—ஆ.)

(பிரதிவாதி) :—அவித்யை அநர்த்தங்கட்குக் காரணமாதலால், நீக்கவேண்டி (ஆதலால், "எவனுக்கு அவித்யை" என்று அறிய வினவுகின்றேன்.)

யஸ்ய அவித்யா, ஸ: தாம் பரிஹரிஷ்யதி ॥
நநு அஹமேவ அவித்யா ॥
ஜாநாஸி தர்ஹி அவித்யாம் தத்வந்தம் ச ஆத்மாநம் ॥
ஜாநாமி, ந து ப்ரத்யக்ஷேண ॥

அநுமாநேந சேத் ஜாநாஸி, கதம் ஸம்பந்தக்ரஹணம்? ந ஹி தவ ஜ்ஞாது: ஜ்ஞேயபூதயா அவித்யயா தத்காலே ஸம்பந்த: க்ரஹீதும் சக்யதே, அவித்யாவிஷயத்வேநைவ ஜ்ஞாது: உபயுக்தத்வாத்। ந ச ஜ்ஞாது: அவித்யாயாஶ்ச ஸம்பந்தஸ்ய ய: க்ரஹீதா, ஜ்ஞாநம் வா அந்யத் தத்விஷயம் ஸம்பவதி; அநவஸ்தா-ப்ராப்தே:। யதி ஜ்ஞாத்ராபி ஜ்ஞேயஸம்பந்தோ ஜ்ஞாயதே, அந்ய: ஜ்ஞாதா கல்ப்ய: ஸ்யாத், தஸ்யாபி அந்ய:, தஸ்யாபி அந்ய: இதி அநவஸ்தா அபரிஹார்யா। யதி புந: அவித்யா ஜ்ஞேயா, அந்யத்வா ஜ்ஞேயம், ஜ்ஞேயமேவ। ததா ஜ்ஞாதாபி ஜ்ஞாதைவ, ந

(மறுமொழி) :—எவனுக்கு அவித்யையோ, அவன் அதனை நீக்குவான். (அதனை நீக்கவேண்டியவன் அதனையுடையவனேயன்றி வேறொருவ னல்லன்.)

(பிரதிவாதி) :—ஏன்! எனக்கேதான் அவித்யை. (நானேதான் அதனை நீக்க முயலவேண்டும்.—ஆ.)

(மறுமொழி) :—அப்பொழுது நீ அவித்யையையும், அதனையுடைய ஆத்மாவை யும் அறிகிறாய். (அங்ஙனம் உனது வினாவிற்கு அர்த்தமில்லை என்றபடி.—ஆ.)

(பிரதிவாதி) :—அறிகிறேன்; ஆனால், பிரத்தியக்ஷமாய் (அறிகிறேன்) இல்லை. (ஆதலால், எனது வினா என்க.)

(மறுமொழி) :—("நான் அவித்யையுள்ளவன்; ஏனெனில், அவித்யையின் கார் யமாகிய துன்பம் முதலியவை எனக்கு இருக்கின்றன; எனக்கு அவித்யை இல்லையா னால், துன்பம் முதலியன இல்லை; உதாரணமாக, அவித்யையில்லாத விடுபட்ட ஆத் மாக்களுக்கு அவை இல்லை" என்னும்) அநுமானத்தினால் (அவித்யையையும், அதனை யுடைய ஆத்மாவையும்) அறிகின்றனையாயின், (அவ்விரண்டிற்குமுள்ள) ஸம்பந்தத்தை உணர்தல் எவ்வாறு கூடும்? அறியப்படும்பொருளாகிய அவித்யையோடு அக்காலத் திலே [ஆத்மா அவித்யையை அறியுங்காலத்திலே] அறியும்பொருளுக்குள்ள ஸம்பந் தத்தை நீ அறியமுடியாதன்றோ; ஏனெனில், அறியும்பொருள் [ஆத்மா] அவித்யை யை அறிவதாகவே (அப்பொழுது) அமர்ந்துள்ளது. (ஒருபொருள் அறியும்பொரு ளாகவும், அறியப்படும்பொருளாகவும் ஒரேகாலத்து இருக்கமாட்டாது.—ஆ.) அறி யும்பொருளுக்கும்[ஆத்மாவிற்கும்] அவித்யைக்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தை (வேறு) எது அறிவதோ, (அதுவும்), அ(ச்சம்பந்தத்)தைப்பற்றிய வேறு அறிவும் நிகழமா ட்டா; ஏனெனில், வரம்பின்மையாகும். அறியும்பொருளோடு[ஆத்மாவோடு]ம் அறி யப்படும் பொருளுக்குச் சம்பந்தம் அறியப்படுமாயின், வேறோர் அறியும்பொரு[ள்]
கொள்ளவேண்டும்; பின்பு, அந்த அறியும் பொருளுக்கு[ம்]
பொருள்; மறித்தும், அந்த அறியும்பொருளுக்கும் வேறோர்
வரம்பின்மை நீக்கமுடியாததாம். இனி, அவித்யை அறியப்[படு]
வது, வேறெதுவும் அறியப்படும்பொருளாகுக; அறியப்ப[டும்]
பொருளேதான். அவ்வண்ணமே, அறியும்பொருளும் அ[றியும்பொருளேதான்;]
அறியப்படும்பொருளாகமாட்டாது. இவ்வாறுள்ளவ[...]

दोषः भवति । यथा च इदम्, अविद्यादुःखित्वाद्यैः न ज्ञातुः क्षेत्रज्ञस्य किंचित् दुष्यति ॥

तत्र स्यादेव दोषः, यत् दोषवत्क्षेत्रविज्ञातृत्वम् ; इति चेत्—न, विज्ञानस्वरूपस्य अविक्रियस्यैव विज्ञातृत्वोपचारात् ; यथा उष्णत्वोपचारेण अग्नेः तप्तिक्रियोपचारः तद्वत् । यथा च अत्र भगवता क्रियाकारकफलात्मत्वाभावः आत्मनि स्वत एव दर्शितः—अविद्याध्यारोपितः एव क्रियाकारकादिः आत्मनि उपचर्यते ; तथा तत्र तत्र 'य एनं वेत्ति हन्तारम्' 'प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः' 'नादत्ते कस्यचित्पापम्' इत्यादिप्रकरणेषु भगवता दर्शितम्—तथैव च व्याख्यातम् अस्माभिः । उत्तरेषु च प्रकरणेषु दर्शयिष्यामः ॥

हन्त ! तर्हि क्रियाकारकफलात्मतायाः स्वतः अभावे, अविद्यया च अध्यारोपितत्वे, "कर्माणि अविद्वत्कर्तव्यान्येव, न विदुषाम्" इति प्राप्तम् ॥

க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு அவித்யை, துன்பமுடைமை முதலியவற்றால் ஒன்றும் கேடு இல்லை. (ஆத்மா அறியப்படும்பொருள் என்பது ஏலாதாதலின், அதனிடத்து அவித்யாஸம்பந்தத்திற்குப் பிரமாணமில்லை ; அன்றியும், ஆத்மா தன்னைத் தான் எப்பொழுதும் எல்லார்க்கும் காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது.—ஆ. எனவே, கயிற்றிற்கும் பாம்பிற்கும் எப்படி ஸம்பந்தமில்லையோ, அப்படிக் கண்டுகொள்க.)

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியாயின், (ஆத்மாவினிடத்து) இதுவேதான் இழுக்கு : அதாவது - கேடுகளையுடைய க்ஷேத்ரத்தை அறிவதென்பது ; எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; ஏனெனில், அறிவுவடிவமாய் நிர்விகாரியாகவேயுள்ள (ஆத்மாவை) அறியும்பொருளென்பது - உபசாரவழக்கு. நெருப்பிற்கு சூடு மாத்திரத்தினால் எரித்தலென்னும்வினை எப்படி உபசாரவழக்கோ, அதுபோல, அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டவையேயான வினை காரகம் முதலியன ஆத்மாவினிடத்து உபசாரவழக்கினால் கூறப்படுகின்றன. அவ்வாறே, பகவான் ஆங்காங்கு "எவன் இதனைக் கொல்வதாக அறிகின்றானோ" (உ - கக), "பிரகிருதியின் குணங்களால் செய்யப்படுகின்ற" (ங - உஎ), "ஒருவனுடைய பாவத்தை" (ரு-கரு) என்பனமுதலிய பிரகரணங்களுள் (தமது கருத்தைக்) காட்டியுள்ளார். வினை, காரகம், பயன் என்றஇவற்றின்வடிவமாய் இருத்தலென்பது ஆத்மாவினிடத்துத் தானாகவே இல்லை எனப் பகவானாலே எப்படி இங்கே [கீதையினுள்] உணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றதோ, அப்படித்தான் நாமும் உரைசெய்திருக்கின்றோம். (இவ்வாறே, பகவானுடைய கருத்தென்பதை) மேல்வரும் பிரகரணங்களிலும் காட்டுவோம்.

(ஆக்ஷேபம்) :—நல்லது; அப்பொழுது வினை, காரகம், பயன் என்றஇவற்றின் வடிவமாய் இருத்தல் ஆத்மாவினிடத்துத் தானாக இல்லாக்கால், (ஆத்மாவினிடத்து) அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டவையாயின், " கர்மங்கள் அஜ்ஞானிகட்குச் செய்ய வேண்டியவையேயன்றி ஞானிகட்கு அல்ல " என்பதாயிற்று. (ஆகவே, " அறிவோடு கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்னும் சாஸ்திரநியாயத்திற்கு முரணாம்.)

[illegible]

[illegible]

௩. 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌕𑍍𑌚 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿 𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌚 𑌯𑍋 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

[illegible]

(ஸமாதானம்) :—உண்மை; இவ்வாறே ஆயிற்று ("ஆத்மா உடம்பினும் வேறுள்ளது" என்னும் அறிவுமாத்திரமே கர்மிகட்கு வேண்டுமேயன்றி, "ஆத்மா பசிமுதலிய தன்மையற்றது" என்னும் அறிவு வேண்டியதில்லை; என்பது-சாஸ்திரத்தின் கருத்து.—ஆ.) "உடம்பையுடையவனால்" (கஅ-கக) என்றவிடத்து இதனையே எடுத்துக்காட்டுவோம்; அன்றியும், சாஸ்திரம்முழுதும் உபதேசித்த உபதேசத்தை முடிக்கும் பிரகரணத்தினன் "கௌந்தேய! சுருக்கமாகவே" (கஅ-௫௦) என்றவிடத்து விசேஷமாகக் காட்டுவோம். இங்கே மிக்கவிரிப்பதனால் போதும் [விஷயத்தை இங்கு மிகவும் விரிவாக உரைக்கவேண்டாம்] என (இவ்வளவோடு இங்ஙனம் உரையை) முடிக்கின்றேம். (உ)

இவ்வத்தியாயத்தின் விஷயத்தைச் சுருக்கமாய்க் கூறுதல்.

"இது" (கங-க, உ) என்பது முதலான ச்லோகங்களால் உபதேசிக்கப்பட்டதை, (அதாவது) க்ஷேத்ரத்தைப்பற்றிய (இந்த) அத்தியாயத்தின் விஷயத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லுகின்ற இச்லோகமானது "அந்த க்ஷேத்ரம்" (கங-௩) என்பது முதலாக விவரிக்கப்படுகின்றது; ஏனெனில், விவரிக்கப்புகுந்த விஷயத்தைச் சுருக்கமாய் விளக்குதல் சரியென்க:

௩. அந்த க்ஷேத்ரம் எதுவுமாய், எத்தகையதுமாய், எந்த வேறுபாட்டையுடையதுமாய் உள்ளதோ; எதனின்றும் எது (உண்டாகின்றதோ); அவன் எவனுமாய், எந்த வல்லமையை யுடையவனுமாய் இருக்கின்றானோ; அதைச் சுருக்கமாய் என்னிடமிருந்து கேள்.

"இது, (அதாவது) சரீரம்" (கங-க) என எது குறிப்பிட்டுக்காட்டப்பட்டதோ, அதனை - "அந்த" என்னும் சொல்லினால் குறிக்கிறார்.—குறிப்பிட்டுணர்த்தப்பட்ட இந்த க்ஷேத்ரமானது எந்த வடிவத்தையுடையது என்பதையும், எப்படிப்பட்ட தன்தன்மைகளையுடையது என்பதையும், எந்த மாறுபாட்டையுடையது என்

𑌚 𑌯𑌤𑌃 ‘𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇’ 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌸 𑌚, 𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 𑌉𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 । 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁, 𑌤𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌰𑍋𑌚𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍—

௪. 𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍈𑌃 ॥

𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌋𑌗𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑍈𑌃 𑌛𑌨𑍍𑌦𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 𑌗𑍀𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌂𑌚—𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌏𑌵, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑍂𑌚𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿, 𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 ‘𑌗𑍀𑌤𑌂’ 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । ‘𑌆𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑍋𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑌦𑍈𑌃

பதையும் (அறிந்துகொள்). எந்தக்காரணத்தினின்றும் எந்த(க் காரியம் உண்டாகின்றது என்பதையும் தெரிந்துகொள்). "காரியம் உண்டாகின்றது" என வாக்கியத்தில் தொக்கிநிற்கின்றது.—க்ஷேத்ரஜ்ஞனைக் குறிப்பிட்டு உணர்த்தப்பெற்றவன் யார் என்பதையும், உபாதிகளாலான எந்த சக்திகளையுடையவன் என்பதையும் (தெரிந்துகொள். இவ்வாறு) கீழே விசேஷிக்கப்பட்டதான க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய உள்ளபடியான தன்மையை [அவர்களுடைய கீழ்க்கூறிய ஒவ்வொருவகையையும்பற்றிய உண்மையை]ச் சுருக்கமாக என்வார்த்தையினால் கேள்: அதனைக் கேட்டு நிர்ணயித்துக்கொள் என்றபடி.—"ச" என்னும் சொல் (ஐந்தும்) - உம்மைப்பொருளுடையன [க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களை, கீழ்க்கூறிய எல்லாவிதத்தாலும் அறியவேண்டும் என உணர்த்துகின்றன].

(௩)

க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய தன்மையைப் புகழ்தல்.

அறியவிரும்பியதாகிய க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய அந்த உள்ளபடியான தன்மையைக் கேட்பவனுக்கு மனஎழுச்சி பிறக்கும்பொருட்டுப் புகழ்கின்றார்:

௪. (க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய உள்ளபடியான தன்மையானது) ரிஷிகளால் பலவகையாகவும், பல சந்தஸ்களால் தனித்தனியாகவும் பாடப்பெற்றது; காரணமும் நிச்சயமும்பொருந்தி ப்ரஹ்மத்தைக் குறிக்கும் சொற்களாலும் (பாடப்பெற்றது).

ரிஷிகளால்-வஸிஷ்டர் முதலானோர்களால். பாடப்பெற்றது - சொல்லப்பட்டது. சந்தஸ்கள் - ரிக் முதலியன. பல - பலவிதமான. தனித்தனியாக - பிரித்துப்பிரித்து. எவற்றைக்கொண்டு ப்ரஹ்மம் அறியப்படுகின்றதோ, அவை - பதங்கள் எனப்படுகின்றன. ப்ரஹ்மத்தைக் குறிப்பிடும் வார்த்தைகளாகிய அப்பதங்களால் க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய உள்ளபடியான தன்மையானது "பாடப்பெற்றது" எனத் தொடரும். —"ஆத்மா என்றே தொழவேண்டும்" (பி - க - ச - எ) என்பதுமுதலான ப்ரஹ்ம ஸூத்ர பதங்களால் [ப்ரஹ்மத்தைக் குறிப்பிடும் சொற்களால்] ஆத்மா அறியப்படு

-ஷ்டா ஜ்ஞாயதே, ஹேதுமத்பி: யுக்தியுக்தை: விநிஶ்சிதை: நி:ஸம்ஶயரூபை: நிஶ்சிதப்ரத்யயோத்பாதகை: இத்யர்த: ॥ ௪ ॥

ஸ்தூயமாநாபிமுகீபூதாய அர்ஜுநாய ஆஹ பகவாந்—

௫. மஹாபூதாந்யஹங்காரோ புத்திரவ்யக்தமேவ ச ।
இந்த்ரியாணி தஶைகம் ச பஞ்ச சேந்த்ரியகோசரா: ॥

மஹாபூதாநி மஹாந்தி ச தாநி பூதாநி, ஸர்வவிகாரவ்யாபகத்வாத் । பூதாநி ச ஸூக்ஷ்மாணி, ந ஸ்தூலாநி । ஸ்தூலாநி து இந்த்ரியகோசரஶப்தேந அபிதாஸ்யந்தே । அஹங்கார: மஹாபூதகாரணம் அஹம்ப்ரத்யயலக்ஷண: । அஹங்காரகாரணம் புத்தி: அத்யவஸாயலக்ஷணா । தத்காரணம் அவ்யக்தமேவ ச, ந வ்யக்தம் அவ்யக்தம் அவ்யாக்ருதம் ஈஶ்வரஶக்தி: 'மம மாயா துரத்யயா' இத்யுக்தம் । ஏவஶப்த: ப்ரக்ருத்யவதாரணார்த:— ஏதாவத்யேவ அஷ்டதா பிந்நா ப்ரக்ருதி: । 'ச'ஶப்த: பேதஸமுச்சயார்த: । இந்த்ரியாணி தஶ—ஶ்ரோத்ராதீநி பஞ்ச புத்த்யுத்பாதகத்வாத் புத்தீந்த்ரியாணி, வாக்பாண்யாதீநி பஞ்ச கர்மநிர்வர்தகத்வாத் கர்மேந்த்ரியாணி, தாநி தஶ—ஏகம் ச—கிம் தத்?—மந:

கின்றது. காரணம் பொருந்தி - யுக்தியோடுகூடி. நிச்சயம் பொருந்தி - ஸம்சயமற்றவையாகி : நிச்சயபுத்தியை உண்டாக்குவனவாகி என்பது பொருள். (ச)

க்ஷேத்ரமும், அதனுடைய எல்லா வடிவங்களும்.

புகழ்ச்சியினால் எதிர்முகமாகிய [ஆவலோடு கூடிய] அர்ஜுனனுக்குப் பகவான் அருளிச்செய்கிறார் :

ரு. *மஹாபூதங்களும், அகங்காரமும், புத்தியும், அவ்யக்தமும், இந்திரியங்கள் பத்தும், மற்று ஒன்றும், இந்திரியவிஷயங்கள் ஐந்தும் (க்ஷேத்ரமாம்.)*

(நிலம், நீர் முதலியன) எல்லா விகாரங்களையும், வேறுபாடுகளெல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பதனால் மஹாபூதங்கள் என்க. (இங்குக் குறிக்கப்பட்ட) பூதங்கள் ஸூக்ஷ்மங்கள், ஸ்தூலங்களல்ல. ஸ்தூலங்களோ, "இந்திரிய விஷயங்கள்" என்னும் சொல்லினால் (பின்னர்க்) கூறப்படும். அகங்காரமென்பது - "நான்" என்னும் எண்ணமாயிருப்பது ; மஹாபூதங்கட்குக் காரணமானது. புத்தி என்பது - நிச்சய வடிவமாயுள்ளது ; அஹங்காரத்திற்குக் காரணமானது. அவ்யக்தம் என்பது - அதற்கு [புத்திக்கு]க் காரணமானது; வெளிப்படையாக இல்லாதது ; விகாரத்தை, வேறுபாட்டை அடையாதிருப்பது ; "என்னுடைய மாயை கடத்தற்கு அரிது" (எ - கசு) என ஈச்வரசக்தியாகக் கூறப்பெற்றது. "ஏவ" என்னும்சொல் - பிரகிருதியைத் தெளிவாகக் கூறும் பொருளது [பிரகிருதி எட்டுவிதம் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை என்னும் தெளிவுபொருளைத் தருவது]. இத்துணையாகவேதான் ...
வகையாகப் பிரிந்துளது. "ச" என்னும் சொல் - தங்ம
களை ஒருங்குசேர்க்கும் பொருளது. செவிமுதலிய ஐந்தும்
றனவாதலால், ஞானேந்திரியங்களாம் ; வாய், கை பு
செய்துமுடிப்பனவாதலால், கர்மேந்திரியங்களாம். (ஆக,)
ஒன்று உளது.—அது யாது? நினைப்புமுதலியவடிவமாயுள்ள

𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 । 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌆𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ ௫ ॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑌿𑌕𑌾𑌃, 𑌤𑍇 𑌅𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌃 𑌏𑌵, 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍—

மூ. 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌨𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌸𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾—𑌯𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌹𑍇𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂, 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌲𑌭𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍁𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌹𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿; 𑌸𑌾 𑌇𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃, 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃—𑌯𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌲𑌭𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿; 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂, 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 । 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂; 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 । 𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌤𑌿𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌤𑌪𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌲𑍋𑌹-

---

றுவது. ஓசைமுதலியன இந்திரிய விஷயங்கள். அந்த இவற்றை ஸாங்க்ய நூலார் இருபத்துநான்கு தத்துவங்கள் என்பர். (௫)

இனி, இப்பொழுது, வைசேஷிகர் எவற்றை ஆத்மாவினுடைய தன்மைகளென்று கூறுகிறார்களோ, அவைகளும் க்ஷேத்ரத்தினுடைய தன்மைகளேயன்றி க்ஷேத்ரஜ்ஞ(ன ஆத்மாவி)னுடைய (தன்மைகள்) அல்ல எனப் பகவான் அருளிச்செய்கிறார் :

மூ. விருப்பு, வெறுப்பு, இன்பம், துன்பம், சேர்க்கை, உணர்ச்சி, திண்மை (என்ற) இந்த க்ஷேத்ரம் (எல்லாம் அவற்றின்) விகாரங்களோடு சுருக்கமாய் எடுத்துக் கூறப்பட்டன.

(ஒருவன்) எவ்வகுப்பைச் சார்ந்தபொருளை இன்பந்தருவதாகக் கண்டானோ, அவ்வகுப்பைச் சார்ந்தபொருளை மீண்டும் காணும்பொழுது, இன்பந்தருவதென்று அப்பொருளைக் கைப்பற்ற அவாவுகின்றான்; ஆகவே, இந்த விருப்பானது அகக்கரணத்தின் தன்மையாம்; அறியப்படும்பொருளாதலால், க்ஷேத்ரமாம். அவ்வண்ணமே, வெறுப்பு(ம் என்க. ஒருவன்) எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தபொருளைத் துன்பந்
ாக அநுபவித்தானோ, அவ்வினத்தைச் சேர்ந்த பொருளைக் காணும்போது,
றுக்கின்றான். ஆகவே, இந்த வெறுப்பு அறியப்படும்பொருளாதலால்
. இன்பமென்பது - நலமாகி, அமைதி பொருந்தி, ஸத்துவகுண
வறியப்படும்பொருளாதலால், அவ்வாறு க்ஷேத்ரமேதான்.
வாயுள்ளது. அறியப்படும் பொருளாதலால், அதுவும்
ர்பது - உடம்பு, இந்திரியங்கள் என்றவற்றின் சேர்க்கை.
றிவினுடைய [ஸ்வரூபஞானத்தினுடைய] போலித் தோற்
ய வியாபிக்கப்பெற்றதாய், பழுக்கக் காய்ந்த ஓர் உலோ

[illegible]

றைக்கட்டியிலே நெருப்பு [வெளிப்படுவது] போல, அதில் [தேகேந்திரியச் சேர்க்கையில்] வெளிப்பட்ட அகங்காரம்போக்கு: [பழுக்கக்காய்ச்சு ஓர் உலோகக்கட்டியிலே நெருப்பு வெளிப்படுவதுபோல, தேகேந்திரியச் சேர்க்கையிலே புத்திவிருத்தி வெளிப்படுகின்றது. நெருப்பு அதிலே வெளிப்பட்டதாய், அவ்வுலோகக்கட்டியையே நெருப்பென்று கொள்ளும்படி செய்கின்றது. அவ்வண்ணமே, ஆத்மஅறிவானது, ஸ்வரூபஞானமானது, புத்திவிருத்தியில் வெளிப்பட்டதாய், அப்புத்திவிருத்தியையே ஆத்மாவாக உணர்த்துகின்றது. ஆகவே, ஸ்வரூபஅறிவினுடைய வெளித்தோற்றத்தில் விபரீதிக்கப்பெற்ற அப்புத்திவிருத்திதான் உணர்ச்சியென்பது.—ஆ. இங்கே, "கொள்ளும்படி செய்கின்றது" என்பதும், "உணர்த்துகின்றது" என்பதும் உபசாரவழக்கு.] அறியப்படும் பொருளாதலால் அதுவும் [அவ்வுணர்ச்சியும்] க்ஷேத்ரமாம். அகங்காரத்தன்மையினத்திற்கும் உபலக்ஷணத்திற்காக விருப்பு முதலியவற்றைக் கொள்க; என்னெனில், கூறப்பட்டுள்ள அதனை முடிக்கிறார் [பகவான் இங்குக் கூறிவந்த க்ஷேத்ரத்தை முடிக்கின்றாராகலின், விருப்பு முதலிய சொற்கள்தாமும் இனமாகிய வெறுப்பு முதலிய அகங்காரத்தன்மையினத்தையும் உணர்த்துவதற்காகக் கூறப்பட்டன என்க.—ஆ.] இந்த க்ஷேத்ரமானது மஹத் [புத்தி] முதலான விகாரத்தோடு கூறப்பட்டது. (௬)

ஆத்மஞானத்தைக் கொடுக்கும் ஒழுக்கங்கள்.

எந்த க்ஷேத்ரவேறுபாடுகெ எல்லாவற்றினுடைய சேர்க்கையானது இச்சரீரமாகிய க்ஷேத்ரம் (௧௩-௧) எனக் கூறப்பட்டதோ, அந்த க்ஷேத்ரமானது மஹாபூதங்கள் முதலிய பிரிவுகளாக வேறுபட்டதாய் இன்னவரை விரித்துரைக்கப்பட்டது (௧௩-௫, ௬). க்ஷேத்ரஜ்ஞனுடைய சிறப்பியல்புகள் இனிக் கூறப்படும். வல்லமைபொருந்திய எந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞனைப்பற்றிய அறிவினால் சாகாமை கிடைக்கின்றதோ, அவனைப் பகவான் "அறியவேண்டியது எதுவோ, அதனைக் கூறுவேன்" (௧௩-௧௨) என்பதுமுதலாகத் தாமே விசேஷமாய் அருளிச்செய்வர். ஆனால், இப்பொழுது, அறிவிற்கு ஸாதகமான பணிவு முதலாகிய ஒழுக்கத்தை (அருளிச்செய்கிறார்). எது இருந்தால் (ஒருவன்) அறியவேண்டியதை அறிதற்குத் தக்கோனாகவும், உரிமையுள்ளவனாகவும் ஆகிறானோ; எதனுள் கருத்தூன்றிய துறவியானவன் ஞானநிஷ்டன்

𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌤𑍍 𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂, 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍—

> ௭. 𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 ।
> 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥

𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍—𑌮𑌾𑌨𑌿𑌨𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌲𑌾𑌘𑌨𑌮𑍍, 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌦𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍—𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌤𑌦𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌦𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌅𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌪𑍀𑌡𑌨𑌮𑍍 । 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌅𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 । 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 𑌋𑌜𑍁𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌅𑌵𑌕𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑍋𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑍇𑌣 𑌸𑍇𑌵𑌨𑌮𑍍 । 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌮𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌜𑍍𑌜𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌲𑌨𑌂; 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌮𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌨𑌯𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍 । 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌏𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌕𑌾𑌰𑌕𑌤𑌯𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌏𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ ௭ ॥

[ஞானவழியிலே நிலைத்தவன்] எனப்படுகின்றானே ; அந்தப் பணிவு முதலான ஒழுக்கத்தைப் பகவான் அருளிச்செய்கிறார் : (அவ்வொழுக்கம்) ஞானத்திற்குக் கருவியாதலால், ஞானம் என்னும்சொல்லால் கூறப்படுவது [அவ்வொழுக்கத்திற்கே ஞானம் என்று பெயர்].

௭. பணிவு, ஒடுக்கவணக்கம், தீங்கின்மை, பொறுமை, நேர்மை, ஆசாரியனைத்தொழுதல், பரிசுத்தம், உறுதியான தன்மை, தன்னடக்கம் (இவை - கைக்கொள்ளவேண்டிய ஒழுக்கங்களாம்).

(மானமென்பது - மறைந்த கர்வம். அதனையுடையவன் - மானி.) மானியின் தன்மை - தற்புகழ்ச்சி. அஃதின்மை - பணிவு. தனது ஒழுக்கத்தை(ப் பெருமைமுதலியவற்றிற்காக)ப் பிரஸித்தப்படுத்துதல் - டம்பமுடையவனது இயல்பு. அஃதின்மை - டம்பமில்லாமை = ஒடுக்கவணக்கம். தீங்கின்மை - பிராணிகளை ஹிம்ஸியாமை. பொறுமை - பிறர்பிசகு நேர்ந்தவழி (பிறர் தீங்கு செய்தவழி மனம்) மாறுபடாமை. நேர்மை - நேரான தன்மை, கோணலின்மை [மனத்திலுள்ளபடி வியவகரித்தல், பிறரை வஞ்சித்தலின்மை]. ஆசார்யனைத் தொழுதல் - மோக்ஷத்திற்கு உபாயங்களை உபதேசித்தருளும் ஆசார்யனை, பணிவிடை முதலியன செய்து தொழுதல். பரிசுத்தமென்பது - (வெளிப்பரிசுத்தம், உள்பரிசுத்தம் என இருவகைத்து. அவற்றுள், வெளிப்பரிசுத்தமென்பது) - உடம்புஅழுக்குக்களை மண்ணினாலும், நீரினாலும் கழுவுதல் ; உள்பரிசுத்தமா - பிரதிகூலத்தைப் பாவிப்பதனால் [உருவம்முதலிய விஷயங்களிலுள்ள தீங்குகளை உற்றுநோக்கும் நோக்கையே பயிற்சி செய்வதனால்] ஆசைமுதலிய மனஅழுக்குக்களைப் போக்குதல். உறுதியான தன்மை - மோக்ஷவழியிலேயே உறுதிசெய்துநிற்றல். தன்னடக்கம் என்பது - தனக்கு [தான் ஈடேறுதற்கு] உதவி செய்வதனால் தான் என்னும் சொல்லால் கூறப்படும் தேகேந்திரியச்சேர்க்கையை அடக்குதல் : இயற்கையாகவே எல்லாவழியிலும் செல்லுகின்ற (தேகேந்திரியங்களை) நல்வழியிலேயே தடுத்து நிறுத்துதல். (ஒருவன் தன்னை ஈடேற்றிக்கொள்ளுதற்குச் சரீரமே முதல்கருவி ; எப்படியெனில்,— சரீரத்தினால் நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிக்க, அதனால் புண்ய முண்டாக, அதனால் பாவம் தேய, அதனால் புத்தி திருந்த, அதனால் ஞானம் பிறக்க, அதனால் முக்திபெறுதலாம் என நோக்கிக்கொள்க).

மேலும்—

அ. இந்த்ரியார்த்தேஷு வைராக்யம் அநஹங்கார ஏவ ச ।
ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதிது:கதோஷாநுதர்சநம் ॥

இந்த்ரியார்த்தேஷு சப்தாதிஷு த்ருஷ்டாத்ருஷ்டேஷு போகேஷு விராகதா வைராக்யம் । அநஹங்கார: அஹங்காரரஹித: ஏவ ச । ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதிது:கதோஷாநுதர்சநம்— ஜந்ம ச ம்ருத்யுஶ்ச ஜரா ச வ்யாதயஶ்ச து:காநி ச தேஷு ஜந்மாதிது:காந்தேஷு ப்ரத்யேகம் தோஷாநுதர்சநம் । ஜந்மநி கர்பவாஸயோநித்வாரநிஷ்க்ரமணம் தோஷ: । தஸ்ய அநுதர்சநம் அநுஸந்தாநம் । ததா ம்ருத்யௌ தோஷாநுஸந்தாநம் । ததா ஜராயாம் ப்ரஜ்ஞாசக்திதேஜோநிவ்ருத்திரூபதோஷாநுஸந்தாநம், பரிபூததா சேதி । ததா வ்யாதிஷு சிரோரோகாதிஷு தோஷாநுஸந்தாநம் । ததா து:கேஷு ஆத்யாத்மிகாதிபௌதிகாதிதைவிகேஷு ॥

அத வா— து:காந்யேவ தோஷ: து:கதோஷ: தஸ்ய ஜந்மாதிஷு பூர்வவத் அநுஸந்தாநம்— து:கம் ஜந்ம, து:கம் ம்ருத்யு:, து:கம் ஜரா, து:கம் வ்யாதய: । து:கநிமித்தத்வாத் ஜந்மாதய: து:காநி, ந புந: ஸ்வரூபேணைவ து:காநீதி ॥

மேலும்,

அ. இந்திரிய விஷயங்களின்மேல் அவாவின்மையும், அஹங்காரமின்மையும், பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, பிணி, துன்பம் என்பனவற்றிலே தீமையை உணர்தலும் (ஞானத்திற்கு அந்தரங்கமான வழிகளாம்.)

இந்திரியவிஷயங்களின்மேல் அவாவின்மை - ஓசைமுதலிய இம்மைமறுமைப் போகங்களிலே ஆசையின்மை. (தற்புகழ்ச்சி இல்லையாயினும், "நான் மேலானவன்" என்று மனத்தில் இருக்கும் செருக்கு - அஹங்காரமென்பது. அஃதின்மை) - அஹங்காரமின்மை. பிறப்பு......உணர்தல் - பிறப்புமுதலாகத் துன்பம் ஈறுகவுள்ளவற்றில் ஒவ்வொன்றிலும் தீங்கைக் காணுதல். கருப்பையினுள் வாழ்தலும், யோநியின்வழியாக வெளிவருதலும் பிறப்பிலே தீங்கு; அதனைக் காணுதல் - அதனை ஆலோசித்தல். அவ்வாறே, இறப்பில் (எல்லா மர்மஸ்தாநங்களையும் அறுத்தலாகிய) தீங்கை ஆலோசித்தல். அவ்வாறே, மூப்பில் அறிவு தடுமாறலும், வலிமை குன்றுதலும், ஒளிமழுங்குதலுமாகிய தீங்கை ஆலோசித்தல்; அலக்ஷ்யமாக எளனஞ்செய்யப்பெறுதலும் (மூப்பிலே தீங்கு) என்க. அவ்வண்ணமே, தலைவலிமுதலிய நோய்களிலே தீங்கை ஆலோசித்தல். அவ்வாறே, தன்னைப்பற்றியும், பிறவுயிர்களைப்பற்றியும், தெய்வத்தைப்பற்றியும் வரும் துன்பங்களிலே (தீங்கை ஆலோசித்தல்).

அல்லது, (வேறுவிதமாக உரைகொள்ளலாம்):—துன்பங்களே தீங்கு; அதனைப் பிறப்புமுதலியவற்றில் முன்போல ஆலோசித்தல்; பிறப்பு - துன்பமாம்: இறப்பு - துன்பமாம்: மூப்பு - துன்பமாம்: நோய்கள் - துன்பமாம். பிறப்பு முதலியன துன்பத்திற்குக் காரணமாதலால் துன்பங்களேயன்றி தமது வடிவமாகவே துன்பங்களல்ல [அவற்றின்வடிவமே துன்பவடிவமன்று] என்க.

ஏவம் ஜந்மாதிஷு து:கதோஷாநுதர்ஶநாத் தேஹேந்த்ரியவிஷயபோகேஷு வைராக்யமுபஜாயதே | தத: ப்ரத்யகாத்மநி ப்ரவ்ருத்தி: கரணாநாமாத்மதர்ஶநாய | ஏவம் ஜ்ஞாநஹேதுத்வாத் ஜ்ஞாநமுச்யதே ஜந்மாதிது:கதோஷாநுதர்ஶநம் || ௮ ||

கிஞ்ச—

௯. அஸக்திரநபிஷ்வங்க: புத்ரதாரக்ருஹாதிஷு |
நித்யம் ச ஸமசித்தத்வமிஷ்டாநிஷ்டோபபத்திஷு ||

அஸக்தி:—ஸக்தி: ஸங்கநிமித்தேஷு விஷயேஷு ப்ரீதிமாத்ரம், ததபாவ: அஸக்தி: | அநபிஷ்வங்க: அபிஷ்வங்காபாவ: | அபிஷ்வங்கோ நாம ஆஸக்திவிஶேஷ ஏவ அநந்யாத்மபாவநாலக்ஷண:; யதா அந்யஸ்மிந் ஸுகிநி து:கிநி வா "அஹமேவ ஸுகீ து:கீ ச," ஜீவதி ம்ருதே வா "அஹமேவ ஜீவாமி மரிஷ்யாமி ச" இதி | க்வ இதி ஆஹ—புத்ரதாரக்ருஹாதிஷு புத்ரேஷு தாரேஷு க்ருஹேஷு—'ஆதி'க்ரஹணாத் அந்யேஷ்வபி அத்யந்தேஷ்டேஷு தாஸவர்காதிஷு | தச்சோபயம் ஜ்ஞாநார்தத்வாத் ஜ்ஞாநமுச்யதே | நித்யம் ச ஸமசித்தத்வம் துல்யசித்ததா—

இவ்வாறாக, பிறப்புமுதலியவற்றிலே துன்பமென்னுந்தீங்கை உணர்வதனால் தேகம், இந்திரியங்கள், விஷயங்கள் இவற்றினுடைய போகங்களின்மேல் அவாவின்மை பிறக்கின்றது. அதனால் இந்திரியங்கள் ஆத்மாவைக் காணும்பொருட்டு உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை நோக்கிச் செல்லுதல் (கூடும்). இவ்வாறாக, பிறப்புமுதலியவற்றில் துன்பமென்னுந்தீங்கை உணர்தல் ஞானத்தைத்தருவதாதலால் ஞானம் எனப்படுகின்றது. (௮)

அன்றியும்,

௯. மக்கள் மனைவி வீடு முதலானவர்மீது பற்றின்மையும், அபிமானமின்மையும், வேண்டியனவும் வேண்டாதனவும் வருவதிலே எப்பொழுதும் ஒரேமனமுள்ள தன்மையும் (ஞானத்திற்கு அந்தரங்கமான கருவிகளாம்).

பற்று என்பது - பற்றுக்குக் காரணமான பொருள்களிலே பிரியம்மாத்திரம். அஃதின்மை - பற்றின்மை. அபிமானமென்பது - வேறாகாத தன்னைப் பாவித்தலாகிய [பற்றுவைக்கப்பட்ட பொருளும் தானும் ஒன்றெனப்பாவித்தலாகிய] மிகுதியான ஓர் வகைப் பற்றேதான். உதாரணமாக, வேறொருவன் இன்பத்தையேனும் துன்பத்தையேனும் உடையவனாயிருக்குமளவிலே, "நானே இன்பத்தையுடையவன், நானே துன்பத்தையுடையவன்" (என்பதையும், வேறொருவன்) வாழுமளவிலாயினும், சாகுமளவிலாயினும், "நானே வாழ்கின்றேன், நானே சாகின்றேன்" என்பதை(யும் காண்க, இத்தகைய பற்றின்மை - அபிமானமின்மை).—எங்கே என்பது? —கூறுகிறார்: —மக்கள், மனைவி, வீடு முதலானோர்மீது. "முதலானவர்" என்றதனால் - மிகவும் பிரியமான மற்றைய வேலைக்காரஜனம் முதலானோரிடத்தும் என்க. அவையிரண்டும் [பற்றின்மையும், அபிமானமின்மையும்] ஞானத்திற்குப் பயன்படுதலால் ஞானம் எனப்படுகின்றன. எப்பொழுதும் ஒரேமனமுள்ள தன்மை எதிலே என்பது? —வேண்டியனவும் வேண்

[illegible] ||௯||

கிஞ்ச—

௧0. [illegible] |

[illegible] ||

[illegible]

பாதனையும் வருவதிலே. வேண்டியவை வருவதிலே மகிழ்வதில்லை; வேண்டாதவை வருவதிலேயும் மனங்கொதிப்பதில்லை. ஆதலால், எப்பொழுதும் இந்த ஓரேமனமுள்ள தன்மை ஞான(ஸாதந)மாம். (௯)

இன்னும்,

௧0. அநந்யயோகத்தினால் என்னிடத்துப் பிறழாதபக்தியும், தனிமையான இடத்தைச் சார்பவனாதலும், ஜனக்கூட்டத்தில் அருவருப்பும் (ஞானத்திற்கு ஸாதனங்களாம்).

என்னிடத்து - ஈச்வரனிடத்து. அநந்ய யோகமென்பது - வேறுநினைப்பில்லாமை, ஓரேஸமாதி. (அதாவது,) "பகவான் வாஸுதேவனைக்காட்டிலும் வேறொருவன் இல்லை; ஆதலால், அவனேதான் நமக்கு அடைக்கலம்" என இவ்வாறு நிச்சயமாயுள்ள பிறழாதபுத்தி. அதனால் (பகவானைத்) தொழுதல் - பிறழாத பக்தி. அதுவும் ஞான (ஸாதந)மாம். இயற்கையினாலாயினும், (மெழுகிப்பெருக்கிச்) சுத்திசெய்வதனாலாயினும் அசுத்தம்முதலியன இல்லாததும், பாம்பு திருடன் புலி இவர்களினின்றும் பயம்முதலியன இல்லாததுமான வநம், ஆற்றுமணல், தேவாலயம் முதலியது - தனிமையான இடம். அதனைச் சார்பவனாதல் - அதனைச் சாருந்தன்மையனாதல். தனி[illegible] இடத்திலன்றோ மனம் தெளிகின்றது; ஆகவே, ஆத்மாமுதலியவைத் [illegible]
தனிமையிலே நன்கு உண்டாகின்றது. ஆதலால், தனிஇடத்தைச் [illegible]
ணம் எனப்படுகின்றது. ஜனக்கூட்டமென்பது - (இங்கே,) சீர் [illegible]
தவராய்ச் சிறியோரான [ஒழுங்கில்லாத] ஸாமான்னிய ஜனங்களி[illegible]

ஸம்ஸத்; ந ஸம்ஸ்காரவதாம் விநீதாநாம் ஸம்ஸத், தஸ்யா: ஜ்ஞாநோபகாரகத்வாத் । அத: ப்ராக்ருதஜநஸம்ஸதி அரதி: ஜ்ஞாநாயோபகாரகத்வாத் ஜ்ஞாநம் ॥ ௧௦ ॥

கிஞ்ச—

> ௧௧. அத்⁴யாத்மஜ்ஞாநநித்யத்வம் தத்த்வஜ்ஞாநார்த²த³ர்ஶநம் ।
> ஏதஜ்ஜ்ஞாநமிதி ப்ரோக்தமஜ்ஞாநம் யத³தோ(அ)ந்யதா² ॥

அத்⁴யாத்மஜ்ஞாநநித்யத்வம் ஆத்மாதி³விஷயம் ஜ்ஞாநம் அத்⁴யாத்மஜ்ஞாநம், தஸ்மிந் நித்யபா⁴வ: நித்யத்வம் । அமாநித்வாதீ³நாம் ஜ்ஞாநஸாத⁴நாநாம் பா⁴வநாபரிபாகநிமித்தம் தத்த்வஜ்ஞாநம், தஸ்ய அர்த²: மோக்ஷ: ஸம்ஸாரோபரம: ; தஸ்ய ஆலோசநம் தத்த்வஜ்ஞாநார்த²த³ர்ஶநம் ; தத்த்வஜ்ஞாநப²லாலோசநே ஹி தத்ஸாத⁴நாநுஷ்டா²நே ப்ரவ்ருத்தி: ஸ்யாதி³தி । ஏதத் அமாநித்வாதி³ தத்த்வஜ்ஞாநார்த²த³ர்ஶநபர்யந்தம் உக்தம் ஜ்ஞாநம் இதி ப்ரோக்தம், ஜ்ஞாநார்த²த்வாத் । அஜ்ஞாநம் யத் அத: யதோ²க்தாத் அந்யதா² விபர்யயேண—மாநித்வம் த³ம்பி⁴த்வம் ஹிம்ஸா அக்ஷாந்தி: அநார்ஜவம் இத்யாதி³ அஜ்ஞாநம் விஜ்ஞேயம் பரிஹரணாய, ஸம்ஸாரஸ்ய ப்ரவ்ருத்திகாரணத்வாத் இதி ॥ ௧௧ ॥

யதோ²க்தேந ஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாதவ்யம் கிம் ? இத்யாகாங்க்ஷாயாமாஹ—'ஜ்ஞேயம் யத்தத்' இத்யாதி³நா—

திய அறிவுடையவராய் ஒழுங்குள்ளவரது கூட்டமன்று ; ஏனெனில், (அது) ஞானத்திற்கு உதவிசெய்யுமென்க. ஆகவே, ஸாமான்னிய ஜனக்கூட்டத்தில் அருவருப்பானது ஞானத்திற்குப் பயன்படுதலால் ஞான(ஸாதந)மாம். (௧௦)

மற்றும்,

௧௧. ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவிலே எப்பொழுதும் நிற்றலும், உண்மையறிவின் பயனை நோக்குதலும் (ஞானத்திற்கு ஸாதநமாம்). இது ஞானமென்று கூறப்பட்டது. இதனினும் வேருக எது உள்ளதோ, (அது) அஜ்ஞானமாம்.

ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவிலே எப்பொழுதும் நிற்றல் - ஆத்மாமுதலியவற்றைப் பற்றிய அறிவிலே எப்பொழுதும் நிலைத்துநிற்றல். உண்மையறிவானது, பணிவு (௧௩-௭) முதலான ஞானஸாதநங்களுடைய பயிற்சியின் பரிபக்குவத்தினுல் வருவது. அதனுடைய பயன் - மோக்ஷம், ஸம்ஸாரம் ஒழிதல் ; அதனை ஆலோசித்தல் - உண்மையறிவின் பயனை நோக்குதல் என்பது. உண்மையறிவின் பயனை ஆலோசிக்குமளவிலன்றோ அதன் ஸாதநங்களை அநுஷ்டிப்பதில் தலைப்படுதல் கூடும் ; ஆகவே, (உண்மையறிவின் பயனை ஆலோசித்தல் பயனுடைத்தென்க). "பணிவு" முதலாக "உண்மையறிவின்பயனைநோக்குதல்" ஈருகக் கூறப்பெற்ற இது ஞானத்திற்குப் பயன்படுதலால் ஞானம் எனப்பட்டது. கீழ்க்கூறிய இதற்கு மாருன செருக்குடைமை, டம்பமுடைமை, ஹிம்ஸை, பொறுமையின்மை, நேர்மையின்மை முதலியன ஸம்ஸாரம் உண்டாதற்குக் காரணமாதலால், (அவற்றை) நீக்கவேண்டி (அவை) அஜ்ஞானமென்று அறிக என்பதாம். (௧௧)

அறியவேண்டியபொருள் ப்ரஹ்மம்.

கீழ்க்கூறிய ஞானத்தினுல் [அறிவினுல்] அறியவேண்டியபொருள் யாது ?—என வேண்டிநிற்குமிடத்து "அறியவேண்டியபொருள்" (௧௩-௧௨) என்பது முதலாக (அதனைக்) கூறுகிருர் :

[illegible]

கஉ. ஜ்ஞேயம் யத்தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஜ்ஞாத்வாऽம்ருதமஶ்நுதே |
அநாதிமத் பரம் ப்ரஹ்ம ந ஸத்தந்நாஸதுச்யதே ||

[illegible]

(அர்த்தம்) :— ஆதலின், பணிவுமுதலியவை யாவும் ஞானங்களாம் [ஞானவகையான வைகளாம்]. அவற்றுள் அறியவேண்டியபொருள் அறியப்படுவதில்லை. பணிவு முதலியவை ஒருபொருளை விளைவிப்பதாக [அறிவதாக]க் காணப்படவில்லை. அன்றியும், ... அறிவு ... அந்த அறியவேண்டியபொருளை ... [அந்த அறிவுதான்] அறிவதாகக் காணப்படவில்லை. ஒன்றைப்பற்றிய அறிவினுல் வேறென்று அறியப்படமாட்டாது; உதாரணமாக, குடத்தைப்பற்றிய அறிவினுல் ... (அறியப்படமாட்டாது).

(ஸமாதானம்) :— இது குற்றமன்று; ஏனெனில், (பணிவுமுதலானவை) ஞானத்துக் காரணமாதலால், ஞானம் எனப்படுகின்றன என்று அறியுங்களாம்: (அவை) ஞானத்திற்குத் துணைக்காரணமாதலால் (ஞானம் என்க) :

கஉ. அறியவேண்டியபொருள் எதுவோ, (ஒருவன்) எதனை அறிந்து சாகாமையை அடைகின்றனோ, அதனை விரித்துரைப்பேன். பரப்ரஹ்மமானது ஆதியில்லாதது; அது ஸத் [உள்ளது] எனப்படுவதில்லை, அஸத் [இல்லது] எனப்படுவதில்லை.

அறியவேண்டியபொருள் எதுவோ, அதனை உள்ளபடி தெளிவாக உரைப்பேன்.— கேட்பவனுக்கு ருசியை உண்டாக்கி, அவனைக் கேட்கும்படி செய்தற் பொருட்டு அதற்குப் பயன் இன்னதென்று அருளிச்செய்கிறார் :— அறியவேண்டிய பொருளை அறிந்து (ஒருவன்) சாகாமையைப் பெறுகிறான் : மீளவும் இறப்பதில்லை என்பது பொருள். ஆதியில்லாதது.— அது யாது ?— யாவற்றினும் மேம்பட்ட ப்ரஹ்மம், "அறியவேண்டியபொருள்" என்று ப்ரகிருதத்தில் பேசப்படுவது.

அர்த்தத்தை அன்மொழித்தொகை உணர்த்த, மதுப் என்னும்ப்ரத்யயம் அர்த்தமின்றி நிற்றலாகிய குற்றம் வரும் என்று, இதில் சிலர் "அநாதி," "மத்பரம்" எனப் பதம் பிரிக்கிறார்கள். "(ப்ரஹ்மம்) முதலில்லாதது; நான் அதனுடைய வாஸுதேவ னென்னும் பராசக்தி" என அர்த்தவேறுபாட்டையும் காட்டுகிறார்கள்.

ஸத்யம் ஏவம் ந வாசாரம்பணம் ஸ்யாத், அர்த்த: சேத் ஸம்பவதி | ந த்வர்த்த: ஸம்பவதி, ப்ரஹ்மண: ஸர்வவிசேஷப்ரதிஷேதேநைவ விஜிஜ்ஞாபயிஷிதத்வாத் 'ந ஸத்தந்நாஸதுச்யதே' இதி | விசிஷ்டசக்திமத்த்வப்ரதர்சநம், விசேஷப்ரதிஷேதச்ச இதி விப்ரதிஷித்தம் | தஸ்மாத் மதுப: பஹுவ்ரீஹிணா ஸமாநார்த்தத்வேऽபி ப்ரயோக: ச்லோகபூரணார்த்த: ||

அம்ருதத்வபலம் ஜ்ஞேயம் மயா உச்யத இதி ப்ரரோசநேந அபிமுகீக்ருத்ய ஆஹ — ந ஸத் தத் ஜ்ஞேயம் உச்யதே, ந அபி அஸத் தத் உச்யதே ||

நநு மஹதா கண்டரவேண உத்குஷ்ய 'ஜ்ஞேயம் ப்ரவக்ஷ்யாமி' இதி, அநநுரூபம் உக்தம் 'ந ஸத்தந்நாஸதுச்யதே' இதி ||

ந, அநுரூபமேவ உக்தம் | கதம்? — ஸர்வாஸு ஹி உபநிஷத்ஸு ஜ்ஞேயம் ப்ரஹ்ம 'நேதி நேதி' 'அஸ்தூலம் அநணு' இத்யாதிவிசேஷப்ரதிஷேதேநைவ நிர்திச்யதே "ந இதம் தத்" இதி, வாச: அகோசரத்வாத் ||

(ஆனால், நாம் கூறுவோம்): —உண்மை; அர்த்தம் கூடுமாயின், கூறினது கூறல் இவ்வாறாக ஆகாது. மற்று, அர்த்தம் அமையாது; "அது ஸத் எனப்படுவதில்லை, அஸத் எனப்படுவதில்லை" என எல்லாச் சிறப்பியல்புகளையும் மறுத்தே ப்ரஹ்மத்தை விவரமாயுணர்த்தப்புகுந்தமையின் என்க. (தனக்கென்றுரிய ஓர்வகைச்) சிறப்புச்சக்தியையுடையதாக ப்ரஹ்மத்தை உணர்த்துதலும், சிறப்பியல்புகளை மறுத்தலும் என்பவை (தம்முள்)விரோதமாம். ஆகவே, அன்மொழித்தொகையொடு மதுப் என்னும்விகுதிக்கு அர்த்தம் ஸமமாக இருந்தாலும், (அவ்விகுதியை) வழங்கினது -சுலோகத்தை நிரப்புதற்கானதாம் என்க.

ப்ரஹ்மம் சொல்லிற்கும், நினைப்பிற்கும் எட்டாதது.

சாகாமை என்னும் பயனையுடைய அறியவேண்டியபொருளை யான் கூறுகின்றேன் என்று (கேட்பவனுக்கு) ருசியை உண்டாக்கி, ஆவலோடு கேட்கும்படிசெய்து சொல்லுகிறார்:—அந்த அறியவேண்டியபொருள் ஸத் எனப்படுவதில்லை, அது அஸத் எனப்படுவதும் இல்லை.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், "அறியவேண்டியபொருளைத் தெளிவாகக் கூறுவேன்" எனத் தொண்டையினின்றும் பெரிய சத்தமாக உரத்துக் கத்தி, பின்பு, "அது ஸத் எனப்படுவதில்லை, அஸத் எனப்படுவதில்லை" எனக்கூறுவது ஏற்கத்தக்கதன்று.

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; ஏற்கத்தக்கதேதான் கூறப்பட்டது.—எப்படி? —அறியவேண்டியபொருளாகிய ப்ரஹ்மமானது எல்லா உபநிஷத்துக்களிலும் "இப்படியன்று, இப்படியன்று" (பி - உ - ௩ - ௬), "ஸ்தூலமன்று, அணு அன்று" (பி - ௩ - ௮ - ௮)என இவைபோன்ற சிறப்பியல்புகளை மறுத்தே,"அது இது அன்று" எனக்குறிப்பிட்டுக்காட்டிஉணர்த்தப்படுகின்றது ; சொல்லுக்கு எட்டாததலின்.

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம்.

ननु तदस्ति, यद्वस्तु 'अस्ति'शब्देन उच्यते । अथ अस्ति-शब्देन नोच्यते, नास्ति तत् ज्ञेयम् । विप्रतिषिद्धं च—"ज्ञेयं तत्" "अस्तिशब्देन नोच्यते" इति च ॥

न तावत् नास्ति, नास्तिबुद्ध्यविषयत्वात् ॥

ननु सर्वाः बुद्धयः अस्तिनास्तिबुद्ध्यनुगताः एव । तत्र एवं सति ज्ञेयमपि अस्तिबुद्ध्यनुगतप्रत्ययविषयं वा स्यात्, नास्तिबुद्ध्यनुगतप्रत्ययविषयं वा ॥

न, अतीन्द्रियत्वेन उभयबुद्ध्यनुगतप्रत्ययाविषयत्वात् । यद्धि इन्द्रियगम्यं वस्तु घटादिकम्, तत् अस्तिबुद्ध्यनुगतप्रत्ययविषयं वा स्यात्, नास्तिबुद्ध्यनुगतप्रत्ययविषयं वा । इदं तु ज्ञेयम् अतीन्द्रियत्वेन शब्दैकप्रमाणगम्यत्वात् न घटादिवत् उभयबुद्ध्यनुगतप्रत्ययविषयम्, अतः 'न सत्तन्नासत्' इति उच्यते ॥

यत्तु उक्तम्—विरुद्धम् उच्यते, 'ज्ञेयं तत्' 'न सत्तन्नासदुच्यते' इति—न विरुद्धम्, 'अन्यदेव तद्विदितादथो अविदितादधि' इति श्रुतेः ॥

(ஆக்ஷேபம்):—ஆயின், எப்பொருள் 'உள்ளது' என்னுஞ்சொல்லால் சொல்லப்படுகின்றதோ, அது உள்ளது; அறியவேண்டியபொருளோ 'உள்ளது' என்னுஞ்சொல்லால் சொல்லமுடியாததாயின், அது இல்லை. அன்றியும், "அது அறியவேண்டிய பொருள்" என்பதும், "(அதனை) உள்ளது என்னுஞ்சொல்லால் சொல்லமுடியாது" என்பதும் (தம்முள்) விரோதமாம்.

(ஸமாதானம்):—இல்லையென்பதில்லை; இல்லையென்னுமுணர்வினால் குறிக்கப்படாமையின்.

(ஆக்ஷேபம்):—ஆயின், எல்லா உணர்ச்சிகளும் "உள்ளது" "இல்லை" என்னும் உணர்ச்சிகளைத் தொடர்ந்தனவேயாகும். அவ்வாறுள்ளவளவில், அறியவேண்டியபொருளும் - உள்ளதென்னும் உணர்வைத் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படுவதாதல், இல்லையென்னும் உணர்வைத் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படுவதாதல் கூடும்.

(ஸமாதானம்):—அப்படியன்று; (அப்பொருள்) இந்திரியங்கட்கு எட்டாமையினால், (உள்ளது, இல்லையென்னும்) இரண்டுணர்வுகளையும் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படாமையின். இந்திரியங்களால் உணரக்கூடிய குடம் முதலிய பொருள் எதுவோ, அதுவன்றே உள்ளதென்னும் உணர்வைத் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படுவதாதல், இல்லையென்னுமுணர்வைத் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படுவதாதல் கூடும். அறியவேண்டியபொருளாகிய இதுவோ இந்திரியங்கட்கு எட்டாமையினால் சப்த[சுருதிப்]பிரமாணமொன்றினாலேயே அறியத்தக்கதாம்; ஆகவே, குடம் முதலியனபோல, (உள்ளது, இல்லையென்னும்) இரண்டுணர்வுகளையுந் தழுவிய உணர்வினால் குறிக்கப்படுவதில்லை; எனவே, "அது உள்ளது அன்று, இல்லது அன்று" எனக் கூறப்படுகின்றது.

இனி, "அது அறியவேண்டிய பொருள்" எனவும், "அது உள்ளது அன்று இல்லது அன்று" எனவும் விரோதமாகக் கூறப்படுகின்றது (எனப்பிரதிவாதி) கூறியதற்கு (மறுமொழி வருமாறு):—விரோதமில்லை; ஏனெனில், "அது - அறியப்பட்டபொருளினும் வேறுதான்; அன்றியும், அறியப்படாத பொருளுக்கும் அப்பால் உள்ளது" (கே - உ - ௩) எனச் சுருதி (கூறுகின்றது).

ஶ்ருதிரபி விருத்தார்தா இதி சேத் — யதா யஜ்ஞாய ஶாலாமாரப்ய 'யத்யமுஷ்மிந் லோகேऽஸ்தி வா ந வேதி' இத்யேவமாதி இதி சேத் —

ந; விதிதாவிதிதாப்யாமந்யத் ஶ்ருதே: அவஶ்யவிஜ்ஞேயார்தப்ரதிபாதநபரத்வாத்। 'யத்யமுஷ்மிந்' இத்யாதி து விதிஶேஷ: அர்தவாத: ॥

உபபத்தேஶ்ச ஸதஸதாதிஶப்தை: ப்ரஹ்ம நோச்யத இதி। ஸர்வோ ஹி ஶப்த: அர்தப்ரகாஶநாய ப்ரயுக்த:, ஶ்ரூயமாணஶ்ச ஶ்ரோத்ருபி:, ஜாதிக்ரியாகுணஸம்பந்தத்வாரேண ஸங்கேதக்ரஹணஸவ்யபேக்ஷ: அர்தம் ப்ரத்யாயயதி; நாந்யதா, அத்ருஷ்டத்வாத்। தத்யதா — 'கௌ:' 'அஶ்வ:' இதி வா ஜாதித:, 'பசதி' 'படதி' இதி வா க்ரியாத:, 'ஶுக்ல:' 'க்ருஷ்ண:' இதி வா குணத:, 'தநீ' 'கோமாந்' இதி வா ஸம்பந்தத:। ந து ப்ரஹ்ம ஜாதிமத், அத: ந ஸதாதிஶப்தவாச்யம்। நாபி குணவத் — யேந குணஶப்தேந உச்யேத — நிர்குணத்வாத்।

(ஆக்ஷேபம்):—சுருதியும் விரோதமான அர்த்தமுடையதாம் எனில்,—உதாரணமாக, யாகத்திற்கு மண்டபத்தை அமைத்தபின்பு, "மறுமையிலே (நன்மை) உண்டோ இல்லையோ என்பதை (எவன் அறிகின்றான்?)" (தை - ஸம் - சு - க - க) என(ச் சந்தேகிக்கும் சுருதியை)ப்போல எனின்,—(ஒத்துக்கொண்ட பிரமாணத்திற்கு விரோதமான சுருதியை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது எனின்,—)

(ஸமாதானம்):—அப்படியன்று; "(ப்ரஹ்மம்) - அறியப்பட்டதினும், அறியப்படாததினும் வேறு" என்னும்சுருதியானது, அவச்யம் அறியவேண்டிய பொருளை அறிவிக்கநிற்கின்றமையின். ("ப்ரஹ்மமானது உள்ளேயுள்ள ஆத்மாதான்" என்னும் உண்மையை அந்தச்சுருதி உணர்த்துவதனால் பிரமாணமாம்; ஆகவே, அதனை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.—ஆ.) ஆனால், "மறுமையிலே" (தை - ஸம் - சு - க - க) என்று தொடங்கும் (சுருதியானது) விதியின் சேஷமான அர்த்தவாதமாம். (ஆகவே, இதனை உதாஹரித்தல் சரியன்று; அர்த்தவாதமாதலால்.—ஆ. சேஷம், அர்த்தவாதம் என்றவற்றின் விவரங்களை 21, 59 - ஆம் பக்கங்களில் காண்க.)

மேலும், ப்ரஹ்மமானது 'உள்ளது' முதலான சொற்களால் கூறப்படுவதில்லை என்பது யுக்தியினாலும்(தெரியவருகின்றது). ஒவ்வொருசொல்லும் ஒருபொருளைக் காட்டுவதற்காக வழங்கப்பெற்று, கேட்பவர்களால் கேட்கப்படும்பொழுது, ஜாதி தொழில் குணம் ஸம்பந்தம் என்றவற்றின் வழியாகத் தொடர்பின் பற்றை வேண்டிநிற்பதாய் [ஜாதி, தொழில் முதலியவற்றைத் தழுவியதாய்] ஒருபொருளைக் காட்டுகின்றது. (அது அப்பொருளைக் காட்டுவது) வேறுவிதமாக அன்று; காணப்படாமையின். அது வருமாறு:—'ஆ' 'குதிரை' என்பவை - ஜாதியினாலும், 'சமைப்பவன்' 'படிப்பிப்பவன்' என்பவை - தொழிலினாலும், 'வெண்மை' 'கருமை' என்பவை - குணத்தினாலும், 'பணமுள்ளவன்' 'பசுக்களுள்ளவன்' என்பவை - (பணம், பசுக்கள் என்றவற்றின்)ஸம்பந்தத்தினாலும்(அமைந்தசொற்களாம். ஆகவே, குதிரை முதலியன 'குதிரை உள்ளது' 'குதிரை இல்லை' என 'உள்ளது' முதலான சொற்களால் ஜாதிமுதலியவற்றைக்கொண்டு குறிக்கப்படுகின்றன.) ஆனால், ப்ரஹ்மத்திற்கு ஜாதி இல்லை; ஆதலால்,

நாபி க்ரியாஶப்³த³வாச்யம், நிஷ்க்ரியத்வாத் 'நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம்' இதி ஶ்ருதே:| ந ச ஸம்ப³ந்தீ⁴, ஏகத்வாத் | அத்³வயத்வாத் அவிஷயத்வாத் ஆத்மத்வாச்ச ந கேநசித் ஶப்³தே³ந உச்யத இதி யுக்தம்; 'யதோ வாசோ நிவர்தந்தே' இத்யாதி³ஶ்ருதி-ப்⁴யஶ்ச || கஉ ||

ஶப்³த³ப்ரவ்ருத்த்யவிஷயத்வாத் அஸத்த்வாஶங்காயாம் ஜ்ஞேயஸ்ய ஸர்வப்ராணி-கரணோபாதி⁴த்³வாரேண தத³ஸ்தித்வம் ப்ரதிபாத³யந் ததா³ஶங்காநிவ்ருத்த்யர்த²ம் ஆஹ—

கங. ஸர்வத: பாணிபாத³ம் தத் ஸர்வதோऽக்ஷிஶிரோமுக²ம் |

'உள்ளது' முதலிய சொற்களால் கூறத்தக்கதில்லை: குணசப்தத்தினால் [பண்புச்சொல்லினால்] கூறப்படும்படியான குணமும் இல்லை; நிர்க்குணமாதலின்: தொழிலைப்பற்றிய சொல்லினாலும் குறிப்பிக்கப்படுவதில்லை; தொழிலில்லாததாதலின்; "உறுப்பில்லாதது, வினையில்லாதது, சாந்தமானது" (ச்வே - சா - கக)என்னும் சுருதியினாலென்க. அன்றியும், (ப்ரஹ்மத்திற்கு எதனோடும்) தொடர்பு இல்லை; ஏனெனில், (அது) ஒன்றாயுள்ளது: இரண்டாவதில்லாதது: (இந்திரியங்கட்கு) எட்டாதது: ஆத்மாவாயிருப்பது [தான் எனப்படுவது]. (ஆகவே, அது) ஒருசொல்லினாலும் கூறப்படுவதில்லையென்பது நேரென்க. "எதனின்றும் [எதனை அணுகமுடியாது] சொற்கள் திரும்புகின்றனவோ" (தை-உப -உ-சா-க)என்பது முதலிய சுருதிகளாலும் (அது உணர்த்தப்படுகின்றது). (கஉ)

எல்லா முயற்சிக்கும் ப்ரஹ்மம் மூலகாரணம்.

அறியவேண்டியபொருளான(ப்ரஹ்மமான)து உள்ளதென்னும் சொல்லுக்காவது எண்ணத்திற்காவது எட்டாமையினால் இல்லையென்னும் சங்கை வர, எல்லாப் பிராணிகளுடைய இந்திரியங்களாகிய உபாதிகளைக்கொண்டு அது [ப்ரஹ்மம்] உள்ளதென்பதை நிரூபிப்பவராய் அச்சங்கையை நீக்கும்பொருட்டுக் கூறுகிறார்: [ஒருவிதமான தன்மையும் இல்லாததாய் சொல்லிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டாததோர் பொருளைக்காணவில்லை; மற்று, இதற்குமாறானதை, ஏதாவதொரு தன்மையைப்பெற்றதாய் சொல்லிற்கும் மனத்திற்கும் எட்டுகின்ற பொருளை, த்வைதத்தைக் காண்கிறோம். ஆகவே, ப்ரஹ்மமானது வெறும் பாழாம் என்னும் சங்கை வர, ஸமாதானம் வருமாறு:—அது பாழன்று; ஏனெனில், அது - (1) உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாயுள்ளது: (2) இந்திரியங்களுடைய முயற்சிக்கும் பிறவற்றிற்கும் காரணமானது: (3) கற்பிக்கப்பட்ட த்வைதம் விளங்குதற்கு அடி-ஆதாரமாயுள்ளது: (4) பிரபஞ்சத்தை ஆளுவது; ஆகவே, அது உள்ளதென்க. இனி "வண்டிமுதலியன தாமே செல்லமாட்டா; அவைபோல, ஜடப்பொருளான உடம்பு முதலியவற்றுள் உணர்வு இல்லாவிட்டால், அவை தாமாகவே செல்லமாட்டா, முயலமாட்டா, ஒருதொழிலைச்செய்யமாட்டா; ஆகவே, அவற்றுள் சேதநப் பொருள் இருக்கவேண்டும்" என்னும் அநுமானத்தால் (1) "ப்ரஹ்மம் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாயுள்ளது" என்பதை முதலில் அருளிச்செய்கிறார்:—ஆ.]

கங. அது எங்கும் கை கால்களையுடையது: எங்கும் கண்களையும், தலைகளை

ஸர்வத꞉ஶ்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி ||

ஸர்வத꞉ பாணய꞉ பாதாஶ்ச அஸ்ய இதி ஸர்வத꞉பாணிபாதம் தத் ஜ்ஞேயம் | ஸர்வப்ராணிகரணோபாதிபி꞉ க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய அஸ்தித்வம் விபாவ்யதே | க்ஷேத்ரஜ்ஞஶ்ச க்ஷேத்ரோபாதித꞉ உச்யதே | க்ஷேத்ரம் ச பாணிபாதாதிபி꞉ அநேகதா பிந்நம் | க்ஷேத்ரோபாதிபேதக்ருதம் ச விஶேஷஜாதம் மித்யைவ க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய, இதி தத³பநயேந ஜ்ஞேயத்வம் உக்தம் 'ந ஸத்தந்நாஸது³ச்யதே' இதி உபாதிக்ருதம் மித்யாரூபமபி அஸ்தித்வாதி⁴க³மாய ஜ்ஞேயஸ்ய த⁴ர்மவத் பரிகல்ப்ய உச்யதே 'ஸர்வத꞉பாணிபாதம்' இத்யாதி | ததா² ஹி ஸம்ப்ரதா³யவிதா³ம் வசநம்— 'அத்⁴யாரோபாபவாதா³ப்⁴யாம் நிஷ்ப்ரபஞ்சம் ப்ரபஞ்ச்யதே |' இதி | ஸர்வத்ர ஸர்வதே³ஹாவயவத்வேந க³ம்யமாநா꞉ பாணிபாதா³த³ய꞉ ஜ்ஞேயஶக்திஸத்³பா⁴வநிமித்தஸ்வகார்யா꞉ இதி ஜ்ஞேயஸத்³பா⁴வலிங்கா³நி "ஜ்ஞேயஸ்ய" இதி உபசாரத꞉ உச்யந்தே |

யும், முகங்களையும் உடையது; எங்கும் செவிகளையுடையது; உலகத்தில் ஸகலத்தையும் வியாபித்து நிற்கின்றது.

அறியவேண்டியபொருளுக்குக் கைகளும் கால்களும் எவ்விடத்தும் உள்ளன. க்ஷேத்ரஜ்ஞன் இருக்கிறனென்பது - எல்லாப்பிராணிகளுடைய இந்திரியங்களாகிய உபாதிகளால் மெய்ப்பிக்கப்படுகின்றது. (ஏனெனில், ஜடப்பொருளான இந்திரியங்கள் சேதநத்தை முன்னிடப்பெறுது முனைக்கமுடியா.) அன்றியும், (உள்ளேயுள்ள சேதநமானது) க்ஷேத்ரமாகிய உபாதியினுல் க்ஷேத்ரஜ்ஞனைக் கூறப்படுகின்றது. க்ஷேத்ரமோ கை கால் முதலியவற்றுல் பலவாறு வேறுபட்டிருப்பது. க்ஷேத்ரமாகிய உபாதியின் பேதத்தினுலான வேற்றுமையெல்லாம் க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்குப்பொய்ம்மையேதான்; எனவே, அவற்றை நீக்கி (ப்ரஹ்மத்தை) அறியவேண்டுமென்பது - "அது உள்ளது எனப்படுவதில்லை, இல்லது எனப்படுவதில்லை" (கங - கஉ) எனக் கூறப்பட்டது. உபாதிகளாலானது பொய்வடிவமுள்ளதாயினும், (ப்ரஹ்மத்தின்) இருப்பைத்தெரிவிப்பதற்காக, அறியவேண்டியபொருளான (அதன்) தன்மைபோலக் கற்பனைசெய்து "எங்கும் கை கால்களையுடையது" என்பது முதலானது கூறப்படுகின்றது. அவ்வண்ணமே, ஸம்பிரதாயத்தை அறிந்தவருடைய—"அத்வைத(மான தனி)ப்பொருளானது அத்யாரோபத்தினுலும் அபவாதத்தினுலும், ஏற்றுதலாலும் விலக்குதலாலும் விவரிக்கப்படுகின்றது" என்னும்திருவாக்கு உள்ளதாம்(அத்யாரோபம் என்பது-பாம்பல்லாத கயிற்றிலே பாம்பை ஏற்றுதல்போல, உண்மைப்பொருளிலே உண்மையல்லாப்பொருளை ஏற்றுதல். அபவாதமென்பது -கயிற்றின்பொய்த்தோற்றமாகிய பாம்பு கயிறுமாத்திரமாக நிற்பதுபோல, உண்மைப்பொருளின் பொய்த்தோற்றமாகிய பிரபஞ்சம் உண்மைப்பொருள்மாத்திரமாகநிற்றல்.)எவ்விடத்தும் எல்லாஉடம்புகளது உறுப்புக்களாகத் தெரிகின்ற கைகால்கள் முதலியவை, அறியவேண்டியபொருளான (ப்ரஹ்மத்தின்) சக்தி இருப்பதனுல் [அதனுடைய வெறும் சந்நிதியாத்திரத்தினுல்] தமக்கு முயற்சிஉண்டாகப் பெறுகின்றன; எனவே, அறியவேண்டியபொருள் இருத்தற்கு (அவை)அடையாளங்களாம்; (ஆகவே, அவை) "அறியவேண்டியபொருளுக்குச் சொந்தமானவை" என்று உபசாரவழக்கினுல் கூறப்படுகின்றன.—அவ்வாறே மற்

तथा व्याख्येयम् । सर्वतःपाणिपादं तत् ज्ञेयं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम्, सर्वतः अक्षीणि शिरांसि मुखानि च यस्य तत् सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम्; सर्वतःश्रुतिमत् श्रुतिः श्रवणेन्द्रियम्, तत् यस्य तत् श्रुतिमत् लोके प्राणिनिकाये; सर्वम् आवृत्य संव्याप्य तिष्ठति स्थितिं लभते, न चलति इत्यर्थः ॥ १३ ॥

उपाधिभूतपाणिपादादीन्द्रियाध्यारोपणात् ज्ञेयस्य तद्वत्ताऽऽशङ्का मा भूदित्येवमर्थः श्लोकः—

१४. सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।
असक्तं सर्वभृच्चैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च ॥

सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वाणि च तानि इन्द्रियाणि श्रोत्रादीनि बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियाख्यानि, अन्तःकरणे च बुद्धिमनसी—ज्ञेयोपाधित्वस्य तुल्यत्वात्—सर्वेन्द्रियग्रहणेन गृह्यन्ते। अपि च, अन्तःकरणोपाधिद्वारेणैव श्रोत्रादीनामपि उपाधित्वम् इत्यतः अन्तःकरणबहिष्करणोपाधिभूतैः सर्वेन्द्रियगुणैः अध्यवसायसंकल्पश्रवणवचनादिभिः अवभासत इति सर्वेन्द्रियगुणाभासम्, सर्वेन्द्रियव्यापारैः व्यापृतमिव तत् ज्ஞेयम् इत्यर्थः; 'ध्यायतीव लेलायतीव'

றையதை உரைத்துக்கொள்க.—(ப்ரஹ்மமானது) உலகத்திலே, பிராணிவர்க்கத்திலே எல்லாவற்றையும் வியாபித்துநிற்கின்றது, நிலைபெறுகின்றது, அசைவதில்லை என்றபடி. (கங)

ப்ரஹ்மத்திற்கு எத்தகைய தன்மையும் இல்லை.

உபாதிகளான கைகால்முதலிய இந்திரியங்களை ஏற்றுவதனால் "அறியவேண்டியபொருளுக்கு அவை (உண்மையாகவே) உண்டு" என்னும்சங்கை வரக்கூடாதென்பதற்காக (இச்)சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது :

கச. எல்லா இந்திரியங்களுடைய செய்கைகளினால் விளங்குவது ; (ஆனால்) எல்லா இந்திரியங்களும் இல்லாதது : (ஒன்றையும்) பற்றாதது ; ஆனால், எல்லாவற்றையும் தாங்குவது : குணங்களில்லாதது ; ஆனால், குணங்களை அநுபவிப்பது.

எல்லா இந்திரியங்கள் - ஞானேந்திரியங்கள், கர்மேந்திரியங்கள்என்னும்பெயருடைய செவிமுதலிய இந்திரியங்கள். "எல்லா இந்திரியங்கள்" என்றதனால் - புத்தி, மனம் என்ற அகக்கரணங்களையும் கொள்க ; அறியவேண்டியபொருளுக்கு உபாதியாய்நிற்றலானது (செவிமுதலியவற்றோடு) ஸமமாயிருத்தலின். மேலும், அகக்கரண உபாதியின் வழியாகவேதான் செவிமுதலியவையும் உபாதியாகின்றன ; ஆகவே, (அறியவேண்டியபொருளானது) - அகக்கரணம், புறக்கரணம் என்னும்உபாதிகளாய் எல்லாஇந்திரியங்களது செய்கைகளான நிச்சயித்தல், நினைத்தல், கேட்டல், மொழிதல் முதலியவற்றால் வெளிப்படுகின்றது : அந்த அறியவேண்டிய பொருளானது எல்லா இந்திரியங்களது செய்கைகளால் தொழிற்பட்டிருப்பதுபோலும் என்றபடி ; "தியானிப்பதுபோலும், அசைவதுபோலும்" (பி - ச - ௩ - எ) என்னும் சுருதியினுமெலன்க.

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤 𑌏𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇? 𑌅𑌤𑌃 𑌆𑌹 — 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑌣𑌰𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌅𑌤𑌃
𑌨 𑌕𑌰𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 — '𑌅𑌪𑌾𑌣𑌿-
𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌜𑌵𑌨𑍋 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌃
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍁𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌭𑌜𑌨𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂-
𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 ।
'𑌅𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌮𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑌣𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌸𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇-
𑌷𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌏𑌵𑌂, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍃𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 । 𑌸𑌦𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂,
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌮𑍃𑌗𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌕𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌾𑌃 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍃𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 ॥

—மற்று, எக்காரணத்தினல், "(ப்ரஹ்மம் வாஸ்தவமாகத்) தொழிற்படுவதே இல்லை" எனக் கொள்ளப்படுகின்றது ? என்பது.—இதில் கூறுகிறார் : எல்லாஇந்திரியங்களும் இல்லாதது,எத்தகைய கருவியும் இல்லாதது என்பது பொருள். ஆகவே, அந்த அறிய வேண்டியபொருள் இந்திரியங்களுடைய தொழில்களால் தொழிற்படுவதில்லை[இந்திரியங்கள் தொழிற்படும்பொழுது, அது, தான் வாஸ்தவமாகவே தொழிற்படுவதில்லை]. ஆனல், "அது கைகால்களில்லாததாய் விரைந்துசெல்வது, பற்றிப்பிடிப்பது ; கண்ணில்லாததாய்ப் பார்க்கின்றது ; செவியில்லாததாய்க் கேட்கின்றது" (ச்வே - ௩ - ௰௯) என்றுதொடங்குகின்ற இம்மந்திரம் எதுவோ, அது - "அந்த அறியவேண்டியபொருள்எல்லாஇந்திரியங்களாகிய உபாதிகளின் செய்கைகளுக்கு அனுகூலத்தைஅடைவதிலே[அநுகூலமாய் நடக்கும்]வலிமையுள்ளது" என இவ்வாருன அர்த்தத்தைக்காட்டுவதேயன்றி, "(ப்ரஹ்மத்திற்கு)வாஸ்தவமாகவே விரைந்துசெல்லுதல் முதலியதொழில்கள் உண்டு" என்னும்பொருளை எடுத்துக்காட்டுவதன்று. "குருடன் ரத்நத்தைக் கண்ணுற்ருன்"(தை-ஆ-க - கக)என்பது முதலான மந்திரத்தின் அர்த்தம்போல, அந்த மந்திரத்திற்கும் அர்த்தமாம். (அர்த்தவாதத்திற்குச் சொல்அர்த்தத்தைக் கொள்ளாது, பிரகிருதத்திற்குஇணங்கப் பொருள் கொள்ளவேண்டும்.—ஆ.)

ப்ரஹ்மம், பொய்ம்மையான தோற்றத்திற்கு ஆதாரமான உண்மை.

அந்த அறியவேண்டியபொருள் எல்லா இந்திரியங்களும் இல்லாதது ஆதலால், எதனேடும் ஒட்டுதலில்லாதது ; இவ்வாறிருந்தாலும், ஸகலத்தையும் தாங்குவதே தான். எல்லாவற்றிற்கும் ஸத்தன்றே ஆதாரமானது ; ஸத்என்னும் எண்ணமானது எங்கும் தொடர்ச்சியாயிருத்தலின். கானல்நீர்முதலியனவுங்கூட ஆதாரமில்லாதவையாய் இல்லை.(ஸத்-உள்ளது,உண்மை. கற்பிக்கப்பட்ட குடம்,மரம் முதலியவை "குடம் உள்ளது," "மரம் உள்ளது" என உள்ளதென்னும் உணர்வினல் அறியப்படுகின்றன. அவ்வாறே, "கானல்ஜலம் உள்ளது" என உள்ளதென்னும்புத்தியினல் கானல்ஜலமும் அறியப்படுகின்றது. கற்பிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருபொருளும் இவ்வாருக "உள்ளது" என்பதைத் தழுவிய அறிவினல் அறியப்படுகின்றது. ஆதலால், ஸத்என்னும் புத்தியானது எவ்விடத்தும் தொடர்ச்சியா யிருக்கின்றதெனக் காண்க.)ஆகவே, ப்ரஹ்மம் எல்லாவற்றையும் தாங்குகின்றது என்பதாம்.

[illegible]

[illegible]

கரு. [illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

குணங்களை அறிவது ப்ரஹ்மம்.

"அறியவேண்டியபொருள் உள்ளது" என்று தெரிதற்கு இதுவும் ஒருவேறு ...றியாம்: (ப்ரஹ்மம்), ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்களில்லாததாயினும், ...கையுதலான ஸமீபிலன் [ஓசை, உருவம், முதலான இந்திரியவிஷயங்களான்] ...ஸ்பமாவுமாகவும் ஆன்பமாவுமாகவும் மயக்கமாவுமாகவும் மாறிய ஸத்துவம் ரஜஸ் ...மஸ் என்னும் குணங்களை அநுபவிப்பது; அந்த அறியவேண்டியபொருள் (அவற்றை) ...ாவது என்பது பொருள். (கசு)

எல்லாம் ப்ரஹ்மம்.

கரு. பூதங்கட்கு வெளியானது, உள்ளுமானது; ஸ்தாவரமானது, ஜங்கமமு...னது; அது நுண்மையானதாதலால் அறிதற்கு அரியது; அது தூரத்திலுள்...து, ஸமீபத்திலும் (உள்ளது).

அறியாமையினால் ஆத்மாவாகக் கொள்ளப்பட்டதாய், தோல்வரையுள்ளதான ...டம்பை உத்தேசித்து, அதனையே எல்லையாகக்கொண்டு வெளி எனப்படுகின்றது. ...வ்வாறே, உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை உத்தேசித்து உடம்பையே எல்லையாகக் ...காண்டு உள் எனப்படுகின்றது. (பூதங்கட்கு வெளியிலுள்ள பொருள்களும் ப்ரஹ்ம...த்தான், உள்ளேயுள்ளபொருளும் ப்ரஹ்மத்தான் என்றபடி.) "வெளியானது, ...ள்ளுமானது" என்றமையினால், இடையிலே (ஒன்றும்) இல்லாமையாகவே, ...துகைக் கூறுகிறார்:— "ஸ்தாவரமானது, ஜங்கமமுமானது." ஜங்கம ஸ்தாவரமான ...டம்புத்தோற்றமும் எதுவோ, அது(வும்)தான் அறியவேண்டிய பொருள் [ப்ரஹ்...ம்]; கயிற்றிலே பாம்புத்தோற்றம்போல. (வெளியிலுள்ள பொருள்கட்கும் உள்ளே ...ள்ள ஆத்மாவிற்கும் நடுவிலே பூதவடிவமாய்ப் பலபலவித உடம்புகளாகத் தோற்று...ன்றதும்ப்ரஹ்மம்தான். கயிற்றிலே பாம்புத்தோற்றம் அடங்கியிருப்பதுபோல,ப்ரஹ்...த்திலே உடம்புத்தோற்றம் அடங்கியிருக்கின்றது. ஆகவே, நடுவும் ப்ரஹ்மமாம் ...னக் கண்டுகொள்க.—ஆ.)

யதி சராசரம் ஏவ ச ஸர்வம் வ்யவஹாரவிஷயம் ஸத் ஜ்ஞேயம், கிமர்த்தம் "இதம்" இதி ஸர்வை: ந விஜ்ஞேயம் இதி? உச்யதே — ஸத்யம் ஸர்வாவபாஸம் தத்; ததாபி வ்யோமவத் ஸூக்ஷ்மம்। அத: ஸூக்ஷ்மத்வாத் ஸ்வேன ரூபேண தத் ஜ்ஞேயமபி அவிஜ்ஞேயம் அவிதுஷாம்। விதுஷாம் து — 'ஆத்மைவேதம் ஸர்வம்' 'ப்ரஹ்மைவேதம் ஸர்வம்' இத்யாதிப்ரமாணத: நித்யம் விஜ்ஞாதம்। அவிஜ்ஞாததயா தூரஸ்தம், வர்ஷஸஹஸ்ரகோட்யாऽபி அவிதுஷாம் அப்ராப்யத்வாத்। அந்திகே ச தத், ஆத்மத்வாத் விதுஷாம் ॥ ௧௫ ॥

கிஞ்ச —

௧௬. அவிபக்தம் ச பூதேஷு விபக்தமிவ ச ஸ்திதம்।
பூதபர்த்ரு ச தஜ்ஜ்ஞேயம் க்ரஸிஷ்ணு ப்ரபவிஷ்ணு ச ॥

அவிபக்தம் ச ப்ரதிதேஹம் வ்யோமவத் தத் ஏகம்। பூதேஷு ஸர்வப்ராணிஷு விபக்தமிவ ச ஸ்திதம், தேஹேஷ்வேவ விபாவ்யமானத்வாத் ॥

பூதபர்த்ரு ச பூதானி பிபர்த்தீதி தத் ஜ்ஞேயம் பூதபர்த்ரு ச ஸ்திதிகாலே। ப்ரலயகாலே க்ரஸிஷ்ணு க்ரஸனசீலம்। உத்பத்திகாலே ப்ரபவிஷ்ணு ச ப்ரபவனசீலம், யதா — ரஜ்ஜ்வாதி: ஸர்பாதே: மித்யாகல்பிதஸ்ய ॥ ௧௬ ॥

ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறவர்கள் ஞானிகளேதான்.

(வினா):—ஸ்தாவரமும் ஜங்கமமுமேயானவியவகாரப்பொருள்களெல்லாம் அறியவேண்டியபொருளா(ன ப்ரஹ்மமா)யின், ஏன் (அது) "இது" என(ச் சுட்டி)எல்லாராலும் அநுபவித்தறியப்படவில்லை? என்பது.

(விடை):—கூறுவோம்: உண்மை, அது எல்லாத்தோற்றமாயுள்ளது; ஆயினும், ஆகாசம்போல, நுண்மையானது [இந்திரியங்கட்குப் புலப்படாதது]. ஆகவே, அது தன்வடிவத்தால் அறியத்தக்கதாயினும், நுண்மையாயிருப்பதனால் அஜ்ஞானிகட்கு அறியப்படாததாம். மற்று, ஞானிகட்கோ "இதெல்லாம் ஆத்மாதான்" (பி - உ - ௪ - ௬), "இதெல்லாம் ப்ரஹ்மம்தான்" (பி - உ - ௫ - ௧) என்பனமுதலியப் பிரமாணங்களால் எப்பொழுதும் அறியப்பட்டது. அறியப்படாமையினால் அது தூரத்திலுள்ளது; ஆயிரங்கோடி வருஷங்களாலும் அஜ்ஞானிகட்கு அடையமுடியாததாதலின். அது ஸமீபத்திலுள்ளது; ஞானிகட்கு(த் தமது சொந்த) ஆத்மாவாயிருத்தலின்.

ப்ரஹ்மம் எல்லாவற்றிலுமுள்ள ஒரேஆத்மாதான்.

அன்றியும்,

௧௬. அந்த அறியவேண்டியபொருள் வேறாகவகுக்கப்படாதது; ஆயினும், பூதங்களிடத்து வேறாகவகுக்கப்பட்டதுபோலும் உள்ளது: மற்றும், பூதங்களைத் தாங்குவது; விழுங்குவது: மேலும், உண்டாக்குவது.

அது உடம்புதோறும் வேவ்வேறான தன்று; ஆகாசம்போல ஒன்றாயுள்ளது. ஒவ்வொரு பிராணியினிடத்தும் வேவ்வேறாயுள்ளதுபோல(த் தோற்றுகின்றது); உடம்புகளிலேயே தெரியப்படுகின்றமையின்[சரீரங்களிலேதான் வெளிப்படையாகப் புலப்படுகின்றமையின்].

ப்ரஹ்மம் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம்.

அந்த அறியவேண்டியபொருள் - (பிரபஞ்சம்)இருக்கும்பொழுது பூதங்களைத் தாங்குவதாம்; மறையும்பொழுதும், (அவற்றை) விழுங்குந்தன்மையதாம்; உண்டாகும்பொழுது, (அவற்றை) உண்டாக்கும் இயல்பினதுமாம்; பொய்யாகக் கற்பிக்கப்பெற்ற பாம்புமுதலியவற்றை கயிறுமுதலானவை (உண்டாகுவது) போல. (௧௬)

கிஞ்ச— ஸர்வத்ர வித்யமாநமபி ஸத் ந உபலப்யதே சேத், ஜ்ஞேயம் தத் தமஸி? ந | கிம் தர்ஹி?—

௧௭. ஜ்யோதிஷாமபி தஜ்ஜ்யோதி: தமஸ: பரமுச்யதே |
ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாநகம்யம் ஹ்ருதி ஸர்வஸ்ய விஷ்டிதம் ||

ஜ்யோதிஷாம் ஆதித்யாதீநாம் அபி தத் ஜ்ஞேயம் ஜ்யோதி: [illegible] ஜ்யோதிஷாம் [illegible] ஆதித்யாதீநி ஜ்யோதீம்ஷி தீப்யந்தே, 'யேந ஸூர்ய: [illegible]' 'தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி' இத்யாதிஶ்ருதிப்ய: ; [illegible] 'யதாதித்யகதம் தேஜ:' இத்யாதே: | தமஸ: அஜ்ஞாநாத் [illegible] உச்யதே ||

ஜ்ஞாநம் [illegible] ப்ராப்யம் [illegible] ; ஜ்ஞேயம் 'ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி' இத்யா- [illegible] ; ஜ்ஞாநகம்யம், ஜ்ஞேயமேவ ஜ்ஞாதம் ஸத் ஜ்ஞாநபலமிதி ஜ்ஞாநகம்யம் [illegible] ; ஜ்ஞாயமாநம் [illegible] ஜ்ஞேயம் | தத் [illegible] ஹ்ருதி ஸர்வஸ்ய [illegible],

ப்ரஹ்மம் எல்லாவற்றையும் ப்ரகாசிக்கச் செய்வது.

(ஆக்ஷேபம்) :—அறியவேண்டியபொருள் எங்கும் உள்ளதாயிருந்தும், உணரப்படவில்லையாகில், அங்ஙனம் (அது) இருளோதான் ?

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று ; மற்றென்னவெனின்,—

இன்னும்,

௧௭. அது ஒளிகட்கும் ஒளியாய் இருட்டிற்கு அப்பாலுள்ளது எனப்படுகின்றது. அறிவு, அறியவேண்டியபொருள், அறிவினால் அடையப்படுவது (என்ற இம்மூன்றும்) எல்லாருடைய ஹ்ருதயத்திலும் விசேஷமாயுள்ளன.

அந்த அறியவேண்டியபொருள் ஸூர்யன் முதலிய ஒளிகட்கும் ஒளியாம். (வெளியிலுள்ள ஸூர்யன் முதலியனவும், உள்ளேயுள்ள புத்தி முதலியனவுமான ஜடப்பொருள்களைப் ப்ரகாசிக்கச் செய்வதனாலும் ப்ரஹ்மம் உள்ளதென்க.—ஆ.) ஆத்மஅறிவுஒளியினால் ப்ரகாசிப்பிக்கப்பெற்றன்றோ ஸூர்யன்முதலான ஒளிகள் ஒளிர்கின்றன ; "ஸூர்யன் எந்த ஒளியினால் ஒளிசெய்விக்கப்பெற்று ஒளிவீசுகின்றானோ" (தை - ப்ரா - ௩ - ௧௨ - ௯), "இதெல்லாம் அதனுடைய ஒளியினால் விளங்குகின்றது" (ச்வே - ௬ - ௧௪)என்பன முதலிய மந்திரங்களாலும், இங்கேயே "ஸூர்யனைச் சேர்ந்த ஒளி எதுவோ" (௧௫ - ௧௨) என்பது முதலிய ஸ்ம்ருதியினாலும் என்க. (ப்ரஹ்மம்) இருட்டிற்கு அப்பால் உள்ளது, அஜ்ஞானத்தால் பற்றப்படாதது எனப்படுகின்றது.

அறியவேண்டியபொருளும், கருவியும், பயனும் ஒவ்வொருவனுடைய ஹ்ருதயத்திலும் உள்ளன.

ஞானம் முதலியவற்றைச் ஸம்பாதித்தல் மிகக்கஷ்டமென்று நினைத்து மனத்தளர்ச்சியுற்ற (அர்ஜுனனை) உற்சாகப்படுத்த [மனத்திட்பமுண்டாக]க் கூறுகிறார் :— அறியவேண்டிய ஞானம் என்பது - பணிவுமுதலானது (௧௩ - ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧). அறியவேண்டிய பொருள் என்பது – "எது"என்பதுமுதலாக(௧௩ - ௧௨, ௧௩, ௧௪, ௧௫, ௧௬, ௧௭)கூறப் பெற்றது. (அறியவேண்டியதை)அறிந்தவுடன், (அதுவே, அந்த)அறியவேண்டிய பொருளை அறிவின்பயனும் ; ஆதலின், அறிவினால் அடையத்தக்கது எனப்படுகின்

ஸர்வஸ்ய ப்ராணிஜாதஸ்ய விஷ்டிதம் விஶேஷேண ஸ்திதம் । தத்ரைவ ஹி ஸ்புடம் த்ரயம் விபாவ்யதே ॥ கஎ ॥

யதோக்தார்த்தோபஸம்ஹாரார்த்த: அயம் ஶ்லோக: ஆரப்யதே—

கஅ. இதி க்ஷேத்ரம் ததா ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் சோக்தம் ஸமாஸத: ।
மத்பக்த ஏதத்விஜ்ஞாய மத்பாவாயோபபத்யதே ॥

இதி ஏவம் க்ஷேத்ரம் மஹாபூதாதி த்ருத்யந்தம், ததா ஜ்ஞானம் அமானித்வாதி தத்த்வஜ்ஞானார்த்ததர்ஶனபர்யந்தம், ஜ்ஞேயம் ச 'ஜ்ஞேயம் யத் தத்' இத்யாதி 'தமஸ: பரமுச்யதே' இத்யேவமந்தம், உக்தம் ஸமாஸத: ஸம்க்ஷேபத: । ஏதாவான் ஹி ஸர்வ: வேதார்த்த: கீதார்த்தஶ்ச உபஸம்ஹ்ருத்ய உக்த: ॥

அஸ்மின் ஸம்யக்தர்ஶனே க: அதிக்ரியதே இதி? உச்யதே— மத்பக்த: மயி பரமேஶ்வரே ஸர்வஜ்ஞே பரமகுரௌ வாஸுதேவே ஸமர்பிதஸர்வாத்மபாவ: யத் பஶ்யதி ஶ்ருணோதி ஸ்ப்ருஶதி வா "ஸர்வமேவ பகவான் வாஸுதேவ:" இத்யேவம்க்ரஹாவிஷ்டபுத்தி: மத்பக்த: ஸ: ஏதத் யதோக்தம் ஸம்யக்தர்ஶனம்

றது; மற்று, அது அறியப்படுகின்றபொருளாகவுள்ளவளவிலே அறியவேண்டிய பொருளாம் [ப்ரஹ்மத்தை அறியவேண்டியநிலைமையிலே, அது அறியப்படுகின்ற பொருள்; அப்பொழுது அது அறியவேண்டிய பொருளாம் என்க]. அந்த இம்மூன்றும் எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஹிருதயத்தில், புத்தியில் விசேஷமாய் உள்ளன; அதனுள்ளேயன்றே இம்மூன்றும் புலப்படுகின்றன. (ஆகவே, அவை தேசாந்தரத்தில் வெகுதூரத்தில் இல்லையெனத் தெளிக.) (கஎ)

பக்தியோடு மெய்யறிவைத் தேடவேண்டும்.

கீழ்க்கூறிய விஷயங்களை முடிக்கும்பொருட்டாய் இச்சுலோகம் தொடங்கப் படுகின்றது:

கஅ. இவ்வாறு க்ஷேத்ரமும், ஞானமும், அறியவேண்டியபொருளும் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டன. என்பக்தன் இதனை அறிந்து எனது நிலைக்குத் தக்கோனாகிறான்.

க்ஷேத்ரமானது-மஹாபூதம்முதலாக(கங-௫)உறுதியானதன்மை ஈறாக(கங-௬) சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. அவ்வாறே, ஞானமானது-பணிவுமுதலாக(கங-எ)உண்மையறிவை நோக்குதல் ஈறாக(கங-கக)சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. மேலும், அறியவேண்டியபொருளானது-"எது" (கங-கஉ) என்பதுமுதலாக "அப்பால்உள்ளது எனப்படுகின்றது" (கங-கஎ) என்பதுஈறாகச் சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. வேதப்பொருளெல்லாம் இவ்வளவுதான்; கீதாப்பொருளெல்லாமும் இவ்வளவுதான்; (அது இவ்வாறு சுருக்கி)முடித்துக்கூறப்பட்டது.

(வினா):—எவன் இந்தமெய்யறிவிலே உரிமையுள்ளவனாகிறான்? என்பது.

(விடை):—கூறுவோம்:—என்னுடைய பக்தன்: முற்றும்உணர்ந்த பரமேச்வரனை பரமாசார்யனாகிய வாஸுதேவனை என்னிடத்து எல்லாஆத்மஎண்ணத்தையும் வைத்தவன் [பகவானை எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாகக்கொண்டவன்]: எதனைக் காண்கின்றானோ, கேட்கின்றானோ, அல்லது தொடுகின்றானோ, "(அது)எல்லாமே பகவான் வாஸுதேவன்" என இத்தகைய கொள்கை புகுந்துகிடக்கும்புத்தியை

[illegible]

௧௯. 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑍀 𑌉𑌭𑌾𑌵𑌪𑌿 ।
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥

[illegible]

யுடையவன். அந்த என் பக்தன் கீழ்க்கூறிய மெய்யறிவைப் பெற்று எனதுநிலைக்கு உரியவனாகிறான்; மோக்ஷத்தை அடைகிறான். (௧௮)

பிரகிருதியும், புருஷனும் நித்தியமானவை.

இனி, ஏழாம் அத்தியாயத்தில் தாழ்ந்ததும் உயர்ந்ததுமான "க்ஷேத்ரம்" "க்ஷேத்ரஜ்ஞன்" என்னும் இரண்டு பிரகிருதிகள் ஈச்வரனுக்கு விளக்கப்பட்டன; அன்றியும், "பூதங்கட்கு இவை பிறப்பிடம்" (௭-௬) எனவும் கூறப்பட்டது. க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்னும் இரண்டு பிரகிருதிகளும் பூதங்கட்குப் பிறப்பிடமாதல் எப்படி? —என்னும் (வினாவைச் சங்கித்து) இவ்விஷயத்திற்கு இங்ஙனம் விடைகூறப்படுகின்றது:

௧௯. பிரகிருதி, புருஷன் இரண்டையும் அநாதியாக அறிந்துகொள். விகாரங்களையும் குணங்களையும் பிரகிருதியினின்றும் பிறந்தவையாகத் தெரிந்துகொள்.

பிரகிருதியும் புருஷனும் ஈச்வரனுடைய பிரகிருதிகள். அந்தப்பிரகிருதி புருஷன் என்றஇரண்டிற்கும் ஆதி இல்லை, முதல் இல்லை (என்றறி) அறியக்கடவாய். ஈச்வரன் நித்தியமானவன் ஆதலால், அவனது பிரகிருதிகளும் நித்தியமாயிருத்தல் நேர். இரண்டுப் பிரகிருதிகளையும் உடையவனாதலினன்றோ ஈச்வரன் ஈச்வரனாயிருத்தலென்பது. பிரபஞ்சம் உண்டாதற்கும், நிலைத்தற்கும், அழிதற்கும் ஈச்வரன் அந்த இரண்டுபிரகிருதிகளால் காரணமாகின்றானே, அந்த இரண்டும் அநாதியாய் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம்.

சிலர் "(அப்பிரகிருதிகள்) ஆதியானவையல்ல" என, தத்புருஷ ஸமாஸத்தைக் கொண்டு இங்ஙனம் சொல்லுகிறார்கள். அதனால், ஈச்வரன் காரணமாதல் அமையின் பிரகிருதி புருஷன் இரண்டுமே நித்தியமானவையாயின், பிரபஞ்சம் படைக்கப்பட்டது; ஈச்வரன் பிரபஞ்சத்திற்குக் கர்த்தாவாகமாட்டான் (ஆகும்).

तदसत्; प्राक् प्रकृतिपुरुषयोः उत्पत्तेः ईशितव्याभावात् ईश्वरस्य अनीश्वरत्वप्रसङ्गात्, संसारस्य निर्निमित्तत्वे अनिर्मोक्षप्रसङ्गात् शास्त्रानर्थक्यप्रसङ्गात्, बन्धमोक्षाभावप्रसङ्गाच्च ।

नित्यत्वे पुनः ईश्वरस्य प्रकृत्योः सर्वमुपपन्नं भवेत् । कथम्? — विकारांश्च बुद्ध्यादिदेहान्तान् गुणांश्च सुखदुःखमोहप्रत्ययाकारपरिणतान् वक्ष्यमाणान् विद्धि जानीहि प्रकृतिसंभवान्, प्रकृतिः ईश्वरस्य विकारकारणशक्तिः त्रिगुणात्मिका माया, सा संभवो येषां विकाराणां गुणानां च तान् विकारान् गुणांश्च विद्धि जानीहि प्रकृतिसंभवान् प्रकृतिपरिणामान् ॥ ௧௯ ॥

के पुनः ते विकाराः गुणाश्च प्रकृतिसंभवाः इति? उच्यते —

௨௦. कार्यकरणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते ।
पुरुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतुरुच्यते ॥

அது சரியன்று; ஏனெனில், பிரகிருதியும் புருஷனும் உண்டாவதற்குமுன் ஆளப்படும்பொருளொன்றும் இல்லாமையினால் ஈச்வரன்[ஆளுபவன்]ஈச்வரனில்லை என்றாகும்: அன்றியும், மோக்ஷமில்லை என்றாகும்: சாஸ்திரம் வீண் என்றாகும்: பந்தமும், மோக்ஷமும் இல்லைஎன்றாகும்: (பிரகிருதி, புருஷன் என்றவற்றின் சார்பு இல்லாமலே ஈச்வரன் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாயின், முக்தர்களும் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் வந்து உழலுதலைத்தடுத்தற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, மோக்ஷத்தைக்கூறும் நூல் வீணாம். மற்றும், எப்பொழுதாவது பந்தமும், மோக்ஷமும் இல்லையாயின், பின்பு அவை உண்டாதற்குக் காரணமும் இல்லை.—ஆ.)

பிரகிருதியும், புருஷனும் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம்.

மற்று, ஈச்வரனுடைய பிரகிருதிகள் நித்தியமானவையாயின், இதெல்லாம் பொருந்தியதாகும்.—எப்படி?—வேறுபாட்டிற்குக் காரணமான ஈச்வரசக்தியாய், முக்குணவடிவமான மாயையானது - புத்திமுதலாக உடம்பீறாகவுள்ளவையாய் மேலே கூறப்படும் விகாரங்கட்கும், இன்ப துன்ப மயக்கஎண்ணங்களின் வடிவங்களாய் மாறியுள்ளவையாய் மேலே கூறப்படும் குணங்கட்கும் பிறப்பிடம் என்று அறிந்துகொள்: (அவை) பிரகிருதியின்வேறுபாடு எனத்தெரிந்துகொள். (பிரகிருதிக்கு ஆதியில்லாவளவிலே, விகாரங்களும் குணங்களும் அப்பிரகிருதியின் கார்யமாதலால், ஆத்மா நிர்விகாரி எனவும், நிர்க்குணம் எனவும் பெறப்படுகின்றன.—ஆ.) (௧௯)

ஆனால், பிரகிருதியைப் பிறப்பிடமாகவுடைய அந்த விகாரங்களும், குணங்களும் யாவை? என்பது.—கூறுகிறார்:

௨௦. **கார்யத்தையும், கருவிகளையும் உண்டாக்குவதிலே பிரகிருதி - காரணம் எனப்படுகின்றது. இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பதிலே புருஷன் - காரணம் எனப்படுகிறான்.**

காயகாரணகர்த்ருத்வே — கார்யம் ஶரீரம், காரணாநி ஜ்ஞாநகர்மாத்மகாநி ஸமநஸ்காநி இந்த்ரியாணி ... விஷயாஶ்ச ப்ரக்ருதிஸம்பவா: விகாரா: ... கார்யஶப்தேந க்ருஹ்யந்தே । ... ப்ரக்ருதிஸம்பவா: ... காரணஶப்தேந க்ருஹ்யந்தே । ... கார்யகாரணகர்த்ருத்வம் ... கார்யகாரணகர்த்ருத்வே ஹேது: காரணம் ... ப்ரக்ருதி: ... ஸம்ஸாரஸ்ய காரணம் ப்ரக்ருதி: ॥

'காயகாரணகர்த்ருத்வே' ... பாடே — கார்யம், யஸ்ய யஸ்ய ... கார்யம் விகார:, விகாரீ காரணம்; தயோ: விகாரவிகாரிணோ: கார்யகாரணயோ: கர்த்ருத்வே — ... கார்யகாரணாநி ... ஷோடஶ விகாரா: கார்யம், ஸப்த ப்ரக்ருதிவிக்ருதய: காரணம், தேஷாம் கர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதி: உச்யதே, ஸம்ஸாரகாரணமேவ ॥

... ஸம்ஸாரஸ்ய காரணம் யதா ஸ்யாத் ததா உச்யதே — ...

காரியமென்பது - சரீரம். கருவிகள் என்பன - (ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள், ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள், மனம், புத்தி, அஹங்காரம் எனப்) பதின்மூன்று. "காரியம்" என்றதனால் - (இங்குக் கூறப்பட்ட) சரீரத்தைக் கட்டுகின்ற ஐந்து பூதங்களும், பிரகிருதியைப் பிறப்பிடமாகவுடைய ... விகாரங்களான ஐந்து இந்திரிய விஷயங்களும் இங்குக் கொள்ளப்படுகின்றன. "கருவிகள்" என்றமையினால் - பிரகிருதியைப் பிறப்பிடமாகவுடைய இன்பதுன்பமயக்கமாயுள்ள குணங்களும் கொள்ளப்படுகின்றன; கருவிகள் (அவற்றிற்குத்) தக்குமிடமாதலின். அந்தக் காரியத்தையும் கருவிகளையும் [சரீரமுதலியவற்றையும், இன்பதுன்பம் முதலியவற்றையும்] உண்டாக்கும் விஷயத்திலே பிரகிருதியானது காரணம் எனப்படுகின்றது; (அவற்றை) உண்டாக்குவதாதலின். இவ்வாறாக, பிரகிருதியானது காரியத்தையும் கருவிகளையும் செய்வதாதலால் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம் என்க.

"காரியத்தையும், காரணத்தையும் உண்டாக்குவதிலே" என்ற இப்பாடத்தில் (இவ்வாறு பொருள் கொள்க) :— எது எதனுடைய வேறுபாடோ, அது அதனுடைய காரியம், விகாரம். விகாரத்தையுடையது - விகாரி : காரணம் என்க. அந்த விகாரவிகாரியான காரியகாரணத்தை உண்டாக்கும் விஷயத்திலே (பிரகிருதி காரணமாம்) என அவையே [மேலே உரைத்துள்ள காரியமும், கருவிகளுமே] காரியகாரணங்கள் எனப்படுகின்றன. அல்லது, (வேறுவிதமாக உரையிடலாம் :— இந்திரியங்கள் பத்து, மனம் ஒன்று, இந்திரியவிஷயங்கள் ஐந்து ஆகப்) பதினாறு விகாரங்களும் காரியமாம். (மஹத், அஹங்காரம், ஐந்து தந்மாத்ரங்கள் என ஏழைப்) பிரகிருதியின் விகாரங்கள் ஏழும் காரணமாம். அவற்றை உண்டாக்கும் விஷயத்திலே பிரகிருதி (காரணம்) எனப்படுகின்றது ; (அவற்றையெல்லாம்) உண்டாக்குவதேயாதலின்.

இனி, புருஷன் ஸம்ஸாரத்திற்கு எவ்வாறு காரணமாகிறான் (என்பதைக் கூறுகி)ன்றது : புருஷன், ஜீவன், க்ஷேத்ரஜ்ஞன், போக்தா என்பன ...

புருஷோ ஜீவ: க்ஷேத்ரஜ்ஞோ போக்தா இதி பர்யாய:, ஸுகது:கானாம் போக்யானாம் போக்த்ருத்வே உபலப்த்ருத்வே ஹேது: உச்யதே ||

கதம் புன: அனேன கார்யகாரணகர்த்ருத்வேன ஸுகது:கபோக்த்ருத்வேன ச ப்ரக்ருதிபுருஷயோ: ஸம்ஸாரகாரணத்வம் உச்யத இதி ?

அத்ர உச்யதே—கார்யகாரணஸுகது:காகாரேண பரிணதாயா: ப்ரக்ருதே: பரிணாமாபாவே, புருஷஸ்ய ச சேதனஸ்ய அஸதி ததுபலப்த்ருத்வே, குத: ஸம்ஸார: ஸ்யாத்? யதா புன: கார்யகாரணஸுகது:கஸ்வரூபேண பரிணதயா ப்ரக்ருத்யா போக்யயா புருஷஸ்ய தத்விபரீதஸ்ய போக்த்ருத்வேன அவித்யாரூப: ஸம்யோக: ஸ்யாத், ததா ஸம்ஸார: ஸ்யாத் இதி | அத: யத் ப்ரக்ருதிபுருஷயோ: கார்யகாரணகர்த்ருத்வேன ஸுகது:கபோக்த்ருத்வேன ச ஸம்ஸாரகாரணத்வம் உக்தம், தத் யுக்தம் ||

க: புன: அயம் ஸம்ஸாரோ நாம ?

ஸுகது:கஸம்போக: ஸம்ஸார: | புருஷஸ்ய ச ஸுகது:கானாம் ஸம்போக்த்ருத்வம் ஸம்ஸாரித்வம் இதி || ௨௦ ||

சொற்கள். அநுபவிக்கப்படும் இன்பதுன்பங்களை உணரும்விஷயத்திலே புருஷன் காரணமாகக் கூறப்படுகிறான். (இங்குக் கூறப்பட்ட ஜீவன் - ஸோபாதிக ஜீவன், உபாதியுள்ளஜீவன். அவன் வாஸ்தவத்திலே நிருபாதிகன், உபாதியில்லாதவன், ப்ரஹ்மமாயிருப்பவன் என்பதையும் நோக்கிக்கொள்க.)

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆனால், கார்யகாரணங்களை உண்டாக்குவதும், இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பதுமாகிய இவற்றினால் பிரகிருதியும் புருஷனும் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாதல் எப்படிச் சொல்லப்படுகின்றது ? என்பது.

(ஸமாதானம்) :—இதில்கூறுவோம் : தேகேந்திரியங்களாக, இன்பதுன்பங்களாக காரணகாரியங்களாகப் பிரகிருதிக்கு வேறுபாடு இல்லாவளவிலே, உணர்வுப்பொருளான புருஷனுக்கு அவற்றை உணர்தலென்பதும் இல்லாவளவிலே, ஸம்ஸாரம் எங்கிருந்துவரும் ? (வாராது. ஏனெனில், என்றும் விடுபட்ட ஆத்மாவிற்கு ஸம்ஸாரம் தானாகவே இல்லையென்பதாம்.—ஆ.) ஆனால், தேகேந்திரியங்களாக, இன்ப துன்பங்களாக, காரணகார்யங்களாக வேறுபட்டு அநுபவிக்கப்படும் பிரகிருதியோடு அதற்கு மாறான புருஷனுக்கு அநுபவிக்குந்தன்மையினால் அவித்யாவடிவமாகிய ஸம்பந்தம் எப்பொழுது இருக்குமோ, அப்பொழுது ஸம்ஸாரம் இருக்குமென்க. ஆகவே, பிரகிருதியும் புருஷனும் (முறையே) தேகேந்திரியங்களை உண்டாக்குவதனாலும், இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பதனாலும் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம் என்று எது கூறப்பட்டதோ, அது நேர்.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆனால், இந்த ஸம்ஸாரமென்பது யாது ? (அவிகாரியான ஆத்மாவிற்கு ஸம்ஸாரம் தகாது.—ஆ.)

(ஸமாதானம்) :—ஸம்ஸாரமென்பது - இன்பதுன்பங்களை அநுபவித்தல். ஸம்ஸாரியாயிருத்தலென்பது - புருஷன் இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பதனாலாம். (இன்பத்தையேனும், துன்பத்தையேனும் நேரே உணர்தல் - போகம் என்பது. நிர்விகாரமாகவே, பார்த்தபடியே பார்த்துநிற்கும்பொருளுக்கு அப்போகந்தான் ஸம்ஸாரமாம். அத்தகையபோகமுடைமை - இது ஸம்ஸாரியாயிருத்தலென்பது.—ஆ.)

[illegible]

௨௧. [illegible] ॥

[illegible] ॥

அநுபவமும், அதற்குக் காரணம் பிறப்புமாயிருத்தற்குக் காரணம்.

ஸம்ஸாரியாயிருத்தலென்பது - புருஷன் இன்பதுன்பங்களை அநுபவிப்பவனு தல் என்று கூறப்பட்டதே, அது [அவற்றை அநுபவித்தலானது] அவனுக்கு எத னாலாவது? என்பதைக் கூறுகிறார் :

௨௧. பிரகிருதியில் தங்கிய புருஷன் பிரகிருதியினின்றும் தோன்றிய குணங் களை அநுபவிக்கிறான். இவனுக்குக் குணங்களிலேயுள்ள பற்றுதலே நல்லனவும் தீயனவு மான பிறவிகளிலே பிறத்தற்குக் காரணம்.

அநுபவிக்கின்ற புருஷன், ஏதேகிங்திரியவுடையனாக வேறுபட்ட அவித்யை யென்னும் பிரகிருதியில் தங்கியிருப்பவன் : பிரகிருதியை [உடம்பு இந்திரியங்களின் சேர்க்கையை] ஆத்மாவாகக்கொண்டவன் என்பது ; ஆதலால், இன்பவடிவாகவும், துன்பவடிவாகவும், மயக்கவடிவாகவும் பிரகிருதியினின்றும் தோன்றியகுணங்களை "நான் இன்புறுடையவன், துன்புறுடையவன், மயங்கியவன், அறிவுள்ளவன்" என இவ்வாறு அநுபவிக்கிறான் : உணர்கிறான் என்பது பொருள். அவித்யை (பிறப்பிற்குக் காரணமாய்) இருந்தாலும், அநுபவிக்கப்படுகின்ற இன்பம்துன்பம் மயக்கம் என்ற குணங்களின்மீது பற்றுதல், தான் என்னும் எண்ணமானது [அக்குணங்களே என்னும் நினைப்பு] எதுவோ, அது - இப்புருஷனது பிறப்பிற்கேயாக்கிய "அவன் எதனை விரும்புகிறவனாய் இருக்கின்றானோ, அதனை [அடைய வேண்டுமென்று] கொள்கிறவனாகிறான்" (பி - ௪ - ௪ லெனக. அந்த இதனை அருளிச்செய்கிறார் :—அநுபவிப்பவனு ள்ள அபிமானமானது - நல்லபிறவிகளிலும் [illegible] காரணம்.

अथवा — सदसद्योनिजन्मसु अस्य संसारस्य कारणं गुणसङ्गः, इति संसारवर्त्म अस्याख्यातम् ॥

सद्योनयः देवादियोनयः । असद्योनयः पश्वादियोनयः । सामर्थ्यात्, सदसद्योनयः मनुष्ययोनयोऽपि अविरुद्धाः द्रष्टव्याः ॥

एतत् उक्तं भवति — प्रकृतिस्थत्वाख्या अविद्या, गुणेषु च सङ्गः कामः, संसारस्य कारणमिति । तत् परिवर्जनाय उपदिश्यते । अस्य च निवृत्तिकारणम् — ज्ञानवैराग्ये ससंन्यासे गीताशास्त्रे प्रसिद्धम् । तत् ज्ञानं च पुरस्तात् उपन्यस्तं क्षेत्रक्षेत्रज्ञविषयं 'यत् ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते' इति । उक्तं च अन्यापोहेन अतद्धर्माध्यारोपेण च ॥

तस्यैव पुनः साक्षात् निर्देशः क्रियते —

அல்லது, "நல்ல பிறவிகளிலும், தீய பிறவிகளிலும் பிறக்கும்விஷயத்திலே, குணங்களின்மீதுள்ள பற்றானது இவனது ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம்" என ஸம்ஸாரமென்னும் சொல்லைவருவி(த்துரை)க்க.

நல்ல பிறவிகள் - தேவர்முதலான பிறவிகள். தீய பிறவிகள் - பசுமுதலான பிறவிகள். நல்லவையும் தீயவையுமான மனுஷ்யப்பிறவிகளும் விரோதப்படாதவை என ஆற்றலால் கண்டுகொள்க. (ஆற்றல் - சப்தசக்தி. நல்லனவும் தீயனவுமான இருபிறவிகளையும் உணர்த்துகின்ற சொல்லின் சக்தியினால் - நன்மையும் தீமையும் கலந்து அவ்விருபிறவிகட்கும் இடையிலுள்ள மனிதப்பிறவி தொனிக்கப்படுகின்றது. அதனை இங்கே கொள்ளுதல் ஒருநியாயத்திற்கும் விரோதமில்லை. ஆகவே, மானிடப் பிறவியையும் கூட்டிக்கொள்க.)

இது சொல்லப்பட்டதாகின்றது :— பிரகிருதியில் தங்கியுள்ள தன்மை - அவித்யை. குணங்களில் பற்று - காமம். (இவையிரண்டும்) ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமாம் என்பது. (அவித்யை - உபாதாநகாரணம். காமம் - நிமித்தகாரணம்.—ஆ.)

ஆத்மஅறிவு ஸம்ஸாரத்தை ஒழிக்கும்.

அது நீக்குவதற்காகக் கூறப்படுகின்றது [அவித்யை, காமம் என்ற அவ்விருவிதக் காரணத்தையும் நீக்கவேண்டுமென்று உபதேசிக்கப்படுகின்றது]. இவ்விரண்டும் ஒழிதற்குக்காரணம் துறவோடுகூடிய ஞான வைராக்கியங்கள். (அவை) கீதாசாஸ்திரத்தினுள் தெளிவாய் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளன: க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களைப்பற்றிய அந்த அறிவு "எதனை அறிந்து சாகாமையைப் பெறுகின்றானோ" (௧௩ - ௧௨) என முன்னர் விரித்துரைக்கப்பட்டது; மேலும், வேறானவற்றை நீக்குவதனாலும் (௧௩ - ௧௨) அதன் தன்மையல்லாதவற்றை ஏற்றுவதனாலும் (௧௩ - ௧௩) கூறப்பட்டது. (௨௧)

ஆத்மாவினுடைய வாஸ்தவத்தன்மை.

மீளவும் அதனையே நேரே குறிப்பிட்டு உணர்த்துதல் செய்யப்படுகின்றது [முக்தியைக் கொடுப்பதாகப் பிரகிருதத்தில் பேசப்பட்டுவரும் ஞானத்தை நேரே உணர்த்தும்பொருட்டு இச்சுலோகம் எழுகின்றது.—ஆ.]:

௨௨. 𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌰𑌃 ॥

𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌮𑍀𑌪𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌟𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌶𑌲𑌃 𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌗𑍁𑌣𑌦𑍋𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌈𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾, 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 । 𑌅𑌥 𑌵𑌾 — 𑌦𑍇𑌹𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌃 ; 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌃, 𑌤𑌤𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌸𑌮𑍀𑌪𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾, 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌤𑌰𑌃 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 ; 𑌸𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌸𑌾𑌮𑍀𑌪𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 । 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌚 — 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍋𑌦𑌨𑌮𑌨𑍁𑌮𑌤𑌿𑌃, 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍋𑌷𑌃, 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌚 । 𑌅𑌥 𑌵𑌾, 𑌅𑌨𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 — 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰-

---

௨௨. ***இந்த உடம்பினுள் (உள்ள) மேலான புருஷன் கிட்டநின்று பார்ப்பவன்; அநுமதிப்பவன், தாங்குபவன், அநுபவிப்பவன், மேலான ஈச்வரன், பரமாத்மாஎன்றும் கூறப்பெற்றவன்.***

கிட்டநின்று பார்ப்பவன்-ஸமீபத்திலே நின்று தான் தொழிற்படாதவனைப்பார்ப்பவன், (ஸந்நிதிமாத்திரத்தால் ஸாக்ஷியாயிருப்பவன், கண்காணியாயிருப்வன். இங்கே, பார்ப்பதென்பது-பார்த்தலென்னும் தொழிலன்று; தொழிலில்லாத ஸந்நிதிமாத்திரமே தானென்க.—ஆ.) ரித்விக்குக்களும் யஜமானனும் யாககர்மங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, யாகவித்யையில் மிகவும்தேர்ச்சிபெற்ற பொதுவான வேறொருவன் (அவற்றில்) தலைப்படாதவனாய் ரித்விக் யஜமானர்களுடைய செய்கையின் குணத்தையும் குற்றத்தையும் எவ்வாறு நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறானோ, அதுபோல, உடம்பு இந்திரியங்களின் செய்கைகளில் தலைப்படாத அன்னியனாய், அவற்றினும் வேறானவனாய், அந்த உடம்புஇந்திரியங்களையும், அவற்றின் செய்கைகளையும் கிட்டநோக்கிக்கொண்டிருப்பவன் - கிட்டநின்று பார்ப்பவன். அல்லது, (இவ்வாறு கொள்ளலாம்) :— உடம்பு, கண், மனம், புத்தி என்பன - பார்க்கும்பொருள்கள் ; அவற்றுள், வெளியிலுள்ள பார்க்கும்பொருள் - உடம்பு. அதுதொடங்கி மிகவும் உள்ளேயுள்ளதும், மிகச்சமீபத்திலிருந்து பார்ப்பதும் - ஆத்மா ; ஏனெனில், மிகவும் உள்ளேயுள்ள பார்க்கும்பொருள் (அதனினும்) வேறு இல்லை. அது மிகச்சமீபத்திலிருந்து [இடையீடில்லாது] பார்ப்பதாயிருத்தலால், கிட்டநின்று பார்க்கும்பொருளாம். அல்லது, யாகத்தை மேல்பார்ப்பவன்போல, (இந்த ஆத்மா அறிவுமாத்திர வடிவமாய்) எல்லாவற்றையும் மேல்பார்ப்பதனால், மேல்பார்க்கும் பொருளென்க. *அநுமதித்தல்* - அநுமோதித்தல், (தாமாகத் தொழில்களைச் செய்கிறவர்கள் அவற்றைச்) செய்யும்போது, அவரது செய்கைகளிலே சந்தோஷித்தல் ; அதனைச் செய்பவன் - *அநுமதிப்பவன்.* அல்லது, (ஆத்மாவான புருஷன்) உடம்பு இந்திரியங்களின் செய்கைகளில் தான் செல்

[illegible]

லாதவனாயினும், சென்றவன்போல அவற்றிற்கு அநுகூலமாக [அவற்றிற்குத் துணையாகத் தொழிற்பட்டவன்போலக்] காணப்படுகிறான் ; அதனால், **அநுமதிப்பவன்** என்க.—அல்லது, தம்தம்செய்கைகளில் சென்றுள்ளவர்கட்கு ஸாக்ஷியாயுள்ள (அவன்) அவர்களைத் தடுப்பதில்லையாதலால், **அநுமதிப்பவன்** என்க. தாங்குதலென்பது - சைதந்யத்தின் தோற்றங்களாய் ஒருங்குசேர்ந்துள்ள உடம்பு இந்திரியங்கள் மனம் புத்தி என்பன, சைதந்யமான ஆத்மாஎன்னும் உண்மைப்பொருள் காரணமாகத் தமது வடிவங்களைத் தாங்கிக்கொண்டிருத்தல் எதுவோ,அது. (அது) சைதந்யமான ஆத்மாவினாலானதேயாதலின், ஆத்மாவான (புருஷன்) **தாங்குபவன்** எனப்படுகிறான். (சைதந்யம்-அறிவுப்பொருள். கயிறுஎன்னும்காரணமில்லாவிடில், கயிற்றின்தோற்றமான பாம்பிற்கு நிலைப்பு இல்லை ; ஆகவே, பாம்பைத் தாங்குவது கயிறு என்க. அதுபோல, இங்கு நோக்கிக்கொள்க.) இன்ப துன்ப மயக்க வடிவங்களாய், எல்லாவிஷயங்களையும்பற்றியவையான புத்தியின்உணர்ச்சிகள் உண்டாகும்போது சைதந்யமான ஆத்மாவினால் விழுங்கபெற்றவைபோல(க் காணப்பட்டு), நெருப்புச்சூடுபோல [நெருப்பு, சூடுவடிவமாயிருப்பதுபோல] எப்பொழுதும் அறிவுவடிவான (ஆத்மாவினால்) வெவ்வேறாகத் தெளிவாய்ப் புலப்படுகின்றன ; ஆதலால், ஆத்மா **அநுபவிப்பவன்** எனப்படுகிறான். எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாகவும், சுதந்திரமாகவும் இருத்தலால் (அவன்) **மேலான ஈச்வரனும்.** அறியாமையினால் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகக் கற்பிக்கப்பட்டவையாய் உடம்புமுதலாக அவ்யக்தம்ஈறாகவுள்ளவற்றிற்கு அவன் உயர்ந்தஆத்மா, கிட்டநின்று பார்த்தல்முதலிய லக்ஷணங்களுள்ள மேலான ஆத்மா ; ஆகவே, பரமாத்மா என்க. **ஆதலால், அவன் ''பரமாத்மா'' என்ற இச்சொல்லினாலும் சுருதியினுள் கூறப்பெற்றவன்.—அவன் எங்கே இருக்கிறான் ? — ''உயர்ந்தபுருஷன்''** (கடு - கஎ) என இனிக் கூறப்படுவன் எவனோ, (அந்தப்) **புருஷன் அவ்யக்தத்தைக் கடந்துநிற்பவனாய் இச்சரீரத்தில் இருக்கின்றான்.**

(௨௨)

'க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி' இதி உபந்யஸ்தஸ்ய, வ்யாக்யாய உபஸம்ஹ்ருதஸ்ய, தஸ்ய ஏதஸ்ய யதோக்தலக்ஷணஸ்ய ஜ்ஞாநஸ்ய—

௨௩. ய ஏவம் வேத்தி புருஷம் ப்ரக்ருதிம் ச குணை: ஸஹ ।
ஸர்வதா வர்த்தமாநோऽபி ந ஸ பூயோऽபிஜாயதே ॥

ய: ஏவம் யதோக்தப்ரகாரேண வேத்தி புருஷம் ஸாக்ஷாத் 'அயம் அஹம் அஸ்மி' இதி, ப்ரக்ருதிம் ச யதோக்தாம் அவித்யாலக்ஷணாம் குணை: ஸ்வவிகாரை: ஸஹ நிவர்த்திதாம் அபாவம் ஆபாதிதாம் வித்யயா, ஸர்வதா ஸர்வப்ரகாரேண வர்த்தமாநோऽபி ந ஸ: பூய: பதிதே அஸ்மிந் வித்வச்சரீரே தேஹாந்தராய ந அபிஜாயதே ந உத்பத்யதே, தேஹாந்தரம் ந க்ருஹ்ணாதி இத்யர்த்த: । அபிசப்தாத் கிமு வக்தவ்யம் ஸ்வவ்ருத்தஸ்தோ ந ஜாயதே இதி அபிப்ராய: ॥

நநு— யத்யபி ஜ்ஞாநோத்பத்த்யநந்தரம் புநர்ஜந்மாபாவ: உக்த:, ததாபி ப்ராக் ஜ்ஞாநோத்பத்தே: க்ருதாநாம் கர்மணாம், உத்தரகாலபாவிநாம் ச, யாநி ச அதிக்ராந்தாநேகஜந்மக்ருதாநி தேஷாம் ச, ஸர்வேஷாம் நாஶோ ந யுக்த: இதி, ஸ்யு: த்ரீணி ஜந்மாநி, க்ருதவிப்ரணாஶோ ஹி ந யுக்த இதி, யதா

ஆத்ம அறிவின் பயன்.

“க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நானாகவும் அறி” (௧௩ - ௨) எனக் கூறப்பட்ட (விஷயம்) விரித்துரைத்து முடிக்கப்பெற்றது. அந்தக் கீழ்க்கூறிய லக்ஷணங்களுள்ள இவ்வாத்மா வாகிய

௨௩. புருஷனையும், பிரகிருதியையும் குணங்களோடுகூட எவன் இவ்வாறு அறிகின்றானோ, அவன் எப்படி இருந்தாலும் மீளவும் பிறப்பதில்லை.

எவன் புருஷனை கீழ்க்கூறியவாறு [ஜீவன், ஈச்வரன்முதலிய கற்பனைகளனைத்திற்கும் ஆதாரமாக] “இதோ நான் இருக்கிறேன்” என்று ஆத்மாவாக நேரே அறிகிறானோ; கீழ்க்கூறிய [ஆதியில்லாததாய், இன்னதென்று சொல்லுதற்கு வாராததாய், அனர்த்தங்களனைத்திற்கும் அடிக்காரணமான] அவித்யையென்னும்பிரகிருதியையும் அதன் வேறுபாடுகளையும் அறிகிறானோ, (அதாவது அது) ஞானத்தினால் நீக்கப்பட்டதாக, இல்லாமையை அடைவிக்கப்பெற்றதாக [இல்லாமற்போனதாக] அறிகிறானோ; அவன் எவ்வாறு இருந்தாலும் [விதிப்படி நடந்தாலும், விலக்கியதைச் செய்தாலும்] மீண்டும்பிறப்பதில்லை, ஞானியினுடைய இச்சரீரம் மாய்ந்தபின்பு வேறோர்சரீரத்திற்கு உண்டாவதில்லை, வேறோர்சரீரத்தை எடுப்பதில்லை என்பது பொருள். (“எப்படியிருந்தாலும்” என்பதிலுள்ள) உம் என்னும்சொல்லினால் - தனது நல்லொழுக்கத்திலுள்ளவன் பிறக்கமாட்டானெனக் கூறவும்வேண்டுமோ? என்பது கருத்து.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், ஞானம் பிறந்தபின்பு மறுபிறப்பின்மை கூறப்பட்டது. ஆயினும், ஞானமுண்டாதற்கு முன் செய்யப்பட்ட கர்மங்களும், (அதற்குப்) பிற்காலத்திலுள்ள கர்மங்களும், சென்ற பல பிறப்புக்களில் செய்யப்பட்டவை எவையோ அக்கர்மங்களும் பயனைக் கொடாது அழிதல் பொருந்தாமையின், (இன்னும்) மூன்று ஜன்மங்கள் உண்டு. ஏனெனில், செய்தன அழிதல் ஏலாதாதலின் (கர்மங்கள் பயனைத் தராது அழியா). உதாரணமாக, பயனிலே [அதனைக் கொடுப்பதிலே] தலைப்

सह प्रवृत्तानाम् आरब्धानां कर्मणाम्। न च कर्मणां विशेषः अवगम्यते। तस्मात् त्रिप्रकाराण्यपि कर्माणि त्रीणि जन्मानि आरभेरन्; संहतानि वा सर्वाणि एकं जन्म आरभेरन्। अन्यथा कृताकृत-विप्रणाशे सर्वत्र अनाश्वासप्रसङ्गः, शास्त्रानर्थक्यं च स्यादित्यतः इदम् अयुक्तम् उक्तं 'न स भूयोऽभिजायते' इति॥

न; 'क्षीयन्ते चास्य कर्माणि' 'ब्रह्म वेद ब्रह्मैव भवति' 'तस्य तावदेव चिरम्' 'इषीकातूलवदस्य सर्वाणि कर्माणि प्रदूयन्ते' इत्यादिश्रुतिशतेभ्यः। उक्तश्च अर्थः 'यथैधांसि' इत्यादिना सर्व-

---

பட்டு (இப்பொழுதுள்ள) பிறப்பை விளைத்த கர்மங்கள் (ஞானத்தால் அழியமாட்டா). மேலும், கர்மங்கட்கு வேற்றுமை காணப்படவில்லை. ஆகவே, மூவகைக்கர்மங்களும் மூன்றுஜன்மங்களை விளைக்கவேண்டும்; எல்லாம் ஒருங்குகூடியாயினும் ஒருஜன்மத்தை விளைக்கவேண்டும். இல்லாக்கால், செய்தன அழியுமளவிலே, எங்குமே நிச்சயமின்மை யாகும்; சாஸ்திரம் வீணுதலும் வேண்டும். ஆதலால், **"அவன் மீளவும் பிறப்பதில்லை"** என்ற இது நேரில்லாது கூறப்பட்டது. (க. இப்பொழுதுள்ள உடம்பை உண்டாக்கிப் பயனைக்கொடுப்பது ஒன்று. உ. இப்பொழுதுள்ள ஜன்மத்தில் ஞானமுண்டாதற்கு முன்செய்யப்பட்டது ஒன்று. ௩. ஞானமுண்டானதற்குப் பின் செய்யப்படுவது ஒன்று. ௪. சென்ற பல பிறவிகளில் செய்தது ஒன்று. என நான்குவகைப்பட்ட கர்மங்களெல்லாம் அஜ்ஞானத்தினாலானமையின் அவற்றுள் ஒன்றற்கொன்று வித்தியாசமில்லை. ஆகவே, முதல்வகைக் கர்மமானது ஞானமுண்டானபின்பும் தனதுபயனைக் கொடுக்குமாறுபோல, "அநுபவியாது கர்மம் தேயாது" என்னும்நியாயப்படி பிந்தின மூவகைக்கர்மங்களும் ஓரோர்வகைக்கு ஓரோர்ஜன்மமாக மூன்று ஜன்மங்களை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும்; அல்லது, அவையெல்லாம் ஒருங்குசேர்ந்தாயினும் ஒரு ஜன்மத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். இனி, செய்தன அநுபவிக்கப்படாது அழியுமாயின், முதல்வகைக்கர்மமுந்தான் பயனைக் கொடுப்பதென்பதில் நிச்சயமில்லை என்றும், கர்மத்தைப்பற்றிய சாஸ்திரம் வீண் என்றும் ஆகும். ஆகவே, "அவன்மீண்டும் பிறப்பதில்லை" என்பது சரியில்லை.—ஆ.)

(**ஸமாதாநம்**) :—அப்படியன்று; "இவனுடைய கர்மங்கள் தேய்கின்றன" (மு - உ - உ - அ), "ப்ரஹ்மத்தை அறிகிறுன், ப்ரஹ்மமாகவே ஆகிறுன்" (மு - ௩ - உ - ௯), "(எவ்வளவுகாலம்வரை இச்சரீரத்தினின்றும் நீங்கவில்லையோ) அவனுக்கு அவ்வளவே தாமதம்" (சா - ௬ - ௧௪ - உ), கர்மங்களெல்லாம் நாணல்பூப்பஞ்சுபோல எரிக்கப்படுகின்றன" (சா - ரு - உ௪ - ௩) என்பனமுதலிய நூற்றுக்கணக்கான சுருதிகளாலென்க. இங்கேயும், கர்மங்களெல்லாம் எரிந்துபோதலானது - "எவ்வாறு விறகுகளை" (௪ - ௩௭) என்பது முதலாகக் கூறப்பட்டுள்ளது; மேலும், (அதனைப் பகவான்) அருளிச்செய்வர். (ஸம்ஸாரத்தினின்றும் நீங்கவிரும்பி ஞானத்திலே நிலைத்தவனை, தருமங்களையும் அதருமங்களையும் விட்டொழியும்படி ௧௮ - ௬௬ல் உபதேசிக்கிறுர். இதனுல் - ஞானத்தால் கர்மம் எரிந்துபோதல் குறிக்கப்படுகின்றது.—ஆ.) இன்னும்,

[illegible]

[illegible]

(ஆக்ஷேபம்) :—இனி, ஞானமுண்டானதற்குப் பிற்காலத்தில் செய்யப்பட்ட கர்மங்கள் ஞானத்தீயால் [illegible] ஞானத்தால் எரிக்கப்படாதல் இருக்கின்றன. மற்றும், இப்பிறப்பிலே ஞானமுண்டாவதற்கு முன்செய்யப்பட்ட கர்மங்களும், சென்றபல பிறவிகளில் செய்யப்பட்ட கர்மங்களும் (ஞானத்தீயால்) எரிக்கப்படாதல் காது.

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; "எல்லாக்கர்மங்களையும்" (ச - கர) என நிர்தேசித்தலால்.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஞானத்திற்குப் பிற்காலத்திலுள்ள எல்லாக்கர்மங்களுந்தான் ஞானத்தால் எரிக்கப்படாகும்) எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; (அவ்வாறு) வரையறுத்ததற்குக் காரணம் இல்லாததனால்.

यत्तु उक्तं "यथा वर्तमानजन्मारम्भकाणि कर्माणि न क्षीयन्ते फलदानाय प्रवृत्तान्येव सत्यपि ज्ञाने, तथा अनारब्धफलानामपि कर्मणां क्षयो न युक्तः" इति—तदसत्। कथम्? —तेषां मुक्तेषुवत् प्रवृत्तफलत्वात्। यथा पूर्वं लक्ष्यवेधाय मुक्त इषुः धनुषः लक्ष्यवेधोत्तरकालेऽपि आरब्धवेगक्षयात् पतनेनैव निवर्तते, एवं शरीरारम्भकं कर्म शरीरस्थितिप्रयोजने निवृत्तेऽपि, आसंस्कारवेगक्षयात् पूर्ववत् वर्तत एव। यथा स एव इषुः प्रवृत्तिनिमित्तानारब्धवेगस्तु अमुक्तो धनुषि प्रयुक्तोऽपि उपसंह्रियते, तथा अनारब्धफलानि कर्माणि स्वाश्रयस्थान्येव ज्ञानेन निर्बीजीक्रियन्ते इति, पतितेऽस्मिन् विद्वच्छरीरे 'न स भूयोऽभिजायते' इति युक्तमेवोक्तमिति सिद्धम् ॥ ௨௩ ॥

अत्र आत्मदर्शने उपायविकल्पाः इमे ध्यानादयः उच्यन्ते—

௨௪. ध्यानेनात्मनि पश्यन्ति केचिदात्मानमात्मना ।
अन्ये सांख्येन योगेन कर्मयोगेन चापरे ॥

இனி, "பயனைக்கொடுக்கத் தலைப்பட்டு இப்பொழுதுள்ளபிறப்பை விளைத்த கர்மங்கள், ஞானமிருந்தும் [ஞானமுண்டான பின்பும்] தேய்ந்துபோகாதவாறுபோல, பயனை விளைக்கத்தொடங்காத கர்மங்களும் தேய்ந்துபோகாமை பொருந்தியது" என எது கூறப்பட்டதோ, அது சரியன்று.—எப்படி ? —அவை, எய்த அம்புபோல, பயனை(க் கொடுக்க)த் தலைப்பட்டுள்ளமையின். எவ்வாறு ஓர் குறியைத் துளைக்க வில்லினின்றும் ஒருகால் விடுத்த அம்பு குறியைத் துளைத்தபின்பும் (ஓயாது) தொடங்கிய விசை குறைய(க் கீழே)விழுந்துதான் ஓய்கின்றதோ, அவ்வாறே, உடம்பைஉண்டாக்கிய கர்மமானது - உடம்பு உள்ளதின் பிரயோஜனம் ஒழிந்திட்டதாயினும், (அக்கர்ம) வாஸநாவலிமையின் வேகம் குன்றும்வரை முன்போல செல்லவே செல்லுகின்றது. ஆனால், எவ்வாறு அதேஅம்பானது வில்லில் தொடுக்கப்பெற்றதாயினும், செல்லுதற்குக் காரணமான வேகத்தால் செலுத்தப்படாதவளவிலே (குறியை நோக்கி) விடப்படாததாய் (வில்லினின்றும்) பிரித்தெடுக்கப்படுகின்றதோ, அவ்வாறு, பயனைக் கொடுக்கத்தலைப்படாத கர்மங்கள் தமது இருப்பிடத்தினின்றே [சைதந்யப்பிரதிபலநமுள்ள அகக்கரணத்தினின்றே] மெய்யறிவினால் விதையற்றுப்போமாறுசெய்யப்படுகின்றன [முளைக்கும்சக்தியில்லாமற்போகின்றன]; ஆகவே, ஞானியினுடைய இவ்வுடம்பு இறந்தவளவிலே "அவன் மீளவும் பிறப்பதில்லை" என்று கூறியது நேர்தான் என அமைந்தது. (௨௩)

ஆத்மஞானத்திற்கு நால்வகை வழிகள்.

இனி, ஆத்மாவைக் காண்பதற்குத் தியானம்முதலிய அநேகமான இந்த வழிவகைகளை அருளிச்செய்கிறார் :

௨௪. சிலர் தியானத்தால் புத்தியினுள் ஆத்மாவை அகக்கரணத்தால் காண்கிறார்கள் : வேறுசிலர் ஸாங்க்ய யோகத்தினாலும், வேறுசிலர் கர்மயோகத்தினாலும் (காண்கிறார்கள்).

௨௫. [illegible] ॥

[illegible] ॥ ௨௪ ॥

௨௫. மற்று, வேறுசிலர் இவ்வாறு அறியாதவராய்ப் பிறரிடம் கேட்டுத் தொழுகிறார்கள்; கேட்டதையே சிறந்த கதியாகக்கொண்ட [அதனையே கடைப்பிடித்த] அவர்களுங்கூட இறப்பைக் கடந்தேவிடுகிறார்கள்.

தியானமென்பது - ஓசை முதலிய விஷயங்களினின்றும் செவி முதலிய இந்திரியங்களை [illegible] மனத்தினுள் இழுத்து ஒடுக்கி, மனத்தையும் உள்ளேயுள்ள அறிவுப்பொருளினிடத்து ஒடுக்கி (அப்பொருளையே) சிந்தித்தல் எனுமிவை, அது; அவ்வண்ணமே, "கொக்கு தியானிப்பதுபோலும், [illegible] தியானிப்பதுபோலும், ... மலைகள் தியானிப்பதுபோலும்" ([illegible]) என உவமைகளை எடுத்தாளுவதனால் [illegible] இடையறாத எண்ணம் - தியானம். யோகிகள் [உத்தமாதிகாரிகள்] அந்தத் தியானத்தினால் தமது உள்ளத்தினில் (புத்தியில்) தியானத்தால் சீர்திருத்திய அந்தக்கரணத்தினாலே புத்தியினால் ஆத்மாவை, உள்ளேயுள்ள அறிவுப்பொருளை (ப்ரத்யகாத்மாவை)க் காண்கிறார்கள்.—ஸாங்க்யமென்பது - "இவை ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் குணங்கள்; ஆத்மா அவற்றின் செயல்களுக்கு, ஸாக்ஷியாய், நித்யமாய், குணங்கட்கு வேறாயுள்ளது" எனச் சிந்திக்கல். இதுவே ஸாங்க்யமென்னும் யோகமாம். (ஸாங்க்யம் - ஆராய்ச்சியால் பிறக்கும் அறிவு. இது யோகத்தைத் தருவதனால், யோகம் எனப்படுகின்றது.—ஆ.) சிலர் [மத்யமாதிகாரிகள்] அந்த ஸாங்க்யயோகத்தினால் "ஆத்மாவை அகக்கரணத்தினால் காண்கிறார்கள்" எனத் தொடரும்.—கர்மமென்பது யோகம்; ஈச்வரார்ப்பணஎண்ணத்தோடு அநுஷ்டிக்கப்படும் கர்மமானது யோகத்திற்காவதனால் உபசாரவழக்கைக் கொண்டு யோகம் எனப்படுகின்றது. (கர்மம் சித்தத்தைச் சுத்தப்படுத்துவதனால் யோகத்திற்கு, சித்தம் ஒருநிலைப்படுதற்குக்காரணமாம்.—ஆ.) சிலர் [மந்தாதிகாரிகள்] அக்கர்மயோகத்தினால் மனம்திருந்தி ஞானமுண்டாதல் வழியாக (ஆத்மாவைக் காண்கிறார்கள்.)

(௨௪)

அந்யே து ஏதேஷு விகல்பேஷு அந்யதமேநாபி ஏவம் யதோக்தம் ஆத்மாநம் அஜாநந்த: அந்யேப்ய: ஆசார்யேப்ய: ஶ்ருத்வா "இதமேவ சிந்தயத" இதி உக்தா: உபாஸதே ஶ்ரத்ததாநா: ஸந்த: விஜ்ஞயந்தி । தேऽபி ச அதிதரந்த்யேவ அதிக்ராமந்த்யேவ ம்ருத்யும் — ம்ருத்யுயுக்தம் ஸம்ஸாரமித்யேதத் — ஶ்ருதிபராயணா: ஶ்ருதி: ஶ்ரவணம் பரம் அயநம் கமநம் மோக்ஷமார்கப்ரவ்ருத்தௌ பரம் ஸாதநம் யேஷாம் தே ஶ்ருதிபராயணா: ; கேவலபரோபதேஶப்ரமாணா: ஸ்வயம் விவேகரஹிதா: இத்யபிப்ராய: । கிமு வக்தவ்யம் 'ப்ரமாணம் ப்ரதி ஸ்வதந்த்ரா: விவேகிந: ம்ருத்யுமதிதரந்தி' இதி ॥ ௨௫ ॥

'க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி' இதி க்ஷேத்ரஜ்ஞேஶ்வரைகத்வவிஷயம் ஜ்ஞாநம் மோக்ஷஸாதநம் 'யஜ்ஜ்ஞாத்வாऽம்ருதமஶ்நுதே' இத்யுக்தம், தத் கஸ்மாத் ஹேதோரிதி? தத்தேதுப்ரதர்ஶநார்தம் ஶ்லோக: ஆரப்யதே । யஸ்மாத் —

உகூ. யாவத்ஸஞ்ஜாயதே கிஞ்சித் ஸத்த்வம் ஸ்தாவரஜங்கமம் ।
க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்யோகாத் தத்வித்தி பரதர்ஷப ॥

யாவத் யத் கிஞ்சித் ஸஞ்ஜாயதே ஸமுத்பத்யதே ஸத்த்வம் வஸ்து — கேந விஶேஷேண? இதி உச்யதே — ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் ச க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்யோகாத் தத் ஜாயதே இத்யேவம் வித்தி ஜாநீஹி ஹே பரதர்ஷப ॥

இவ்வகைகளுள் எதாவதொன்றிலும் கீழ்க்கூறியவாறு ஆத்மாவை அறியமாட்டாத பற்றையோர் [மிகவும் மந்தர்களான அதிகாரிகள்] பிறரிடத்தினின்றும் = ஆசார்யரிடத்தினின்றும் கேட்டு, "இதனை இவ்வாறு தியானிக்க" என உபதேசிக்கப்பட்டவராய்த் தொழுகிறார்கள், நம்பிக்கையொடு தியானிக்கிறார்கள். அவர்களும் சாதலை, அதாவது சாதலோடமைந்த ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்துவிடுகிறார்கள். **கேட்டதையே சிறந்தகதியாகக்கொண்ட** - கேட்டதையே, மோக்ஷவழியில்செல்லுதற்கு மேலான கருவியாகக்கொண்ட; கேவலம் பிறரது உபதேசத்தையே பிரமாணமாகவுடைய, தாமாகப் பகுத்தறியும் திறமையில்லாத என்பது கருத்து. "பிரமாணவிஷயத்திலே சுதந்திரராய் [பிரமாணங்களைத் தாமாகவே ஊகித்துணர்பவராய்]ப் பகுத்தறியும் சக்தியுள்ளவர் சாவினைக் கடந்துவிடுகிறார்கள்" எனக் கூறவும் வேண்டுமோ? (உரு)

ஆத்மாவைத்தவிர ஒன்றும் இல்லை.

"க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நானாகவும் அறி" (கந - உ) என க்ஷேத்ரஜ்ஞனும் [ஆத்மாவும்] ஈச்வரனும் ஒன்று என்பதைப்பற்றிய அறிவானது "எதனை அறிந்து சாகாமையைப் பெறுகின்றனோ" (கந - கஉ) என முக்திக்கு ஸாதநமாகக் கூறப்பட்டது. அது எக்காரணத்தால் [அவ்வறிவு எதனால் அவ்வாறுள்ளது]? என்பது.—அக்காரணத்தை விளக்கும்பொருட்டு (இச்) சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது :—ஏனெனில்,

உகூ. **பரதரிற் சிறந்தோனே! ஸ்தாவரமும் ஜங்கமமுமான யாதொருபொருள் உண்டாகின்றதோ, அதெல்லாம் க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் என்றவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தால் (உண்டாவதாக) அறிந்துகொள்.**

[எல்லாம் க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞன் இவர்களுடைய ஸம்பந்தத்தால் பிறப்பது; க்ஷேத்ரஜ்ஞனாகிய பரமாத்மாவிற்குப் புறம்பாக ஒருபொருளும் இல்லை. ஆகவே, ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்று என்னும்உணர்வே மோக்ஷத்தைத் தருவதென்க.—ஆ.]

பொருள்கள் எவ்வேற்றுமையோடு பிறக்கின்றது? என்பது.—கூறுகிறார் : ஸ்தாவரம், ஜங்கமம் (என்னும் வேற்றுமையோடு பிறக்கின்றன).

𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌃 ? 𑌨 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌯𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃, 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 — 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌿𑌣𑍋𑌃 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌤𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃, 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌪𑌰𑌜𑌤𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌵𑌤𑍍 । 𑌸𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 । 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌭𑍇𑌦𑌪𑌰𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌰𑍂𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍, 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵 𑌇𑌷𑍀𑌕𑌾𑌂, 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 '𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌸𑌦𑍁-

---

(ஆக்ஷேபம்) :—க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுக்குக் கருதப்பட்ட இச்சம்பந்தம் யாது? [அவர்களது சம்பந்தம் எப்படிப்பட்டதென்று கொள்ளப்பட்டது?] இனி, உறுப்புக்கள் ஒன்ருேடொன்று சேர்தல்வழியாக வரும் ஸம்யோகமென்னும் ஓர்வகைச்சம்பந்தம் கயிற்ருேடு குடத்திற்கு(உண்டாவது)போல, க்ஷேத்ரத்தோடு க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கு (அத்தகைய சம்பந்தம்) நிகழாது; (க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஆத்மா) ஆகாசம்போல, உறுப்பில்லாததாகலின். அன்றியும், (நூல் ஆடைகட்கு இருப்பதுபோல,) க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கட்கு ஸமவாயம் [ஒற்றிநிற்றல், நீக்கமின்றிநிற்றல்] என்னும் ஸம்பந்தமும் இல்லை; ஒன்றற்கொன்று கார்யகாரணத்தன்மையை[கார்யகாரணமென்பதை] ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததலின் என்க.

(ஸமாதாநம்) :—கூறுவோம்: கயிறு, இப்பிமுதலியவற்றிற்கு - அவற்றைப் பகுத்தறியாமையினுல் ஏற்றப்பட்ட பாம்பு, வெள்ளி முதலியவற்றின் சம்பந்தம்போல, வெவ்வேறுதன்மையுள்ள விஷய விஷயிகளான க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கட்கு - க்ஷேத்ரம் இன்னது, க்ஷேத்ரஜ்ஞன் இன்னுன் என்பதைப் பகுத்தறியாமையினுல் அமைவதாகி ஒன்றிலொன்றையும், அவற்றின் தன்மைகளையும் ஏற்றுதலாகிய சம்பந்தமாம் [தலைதடுமாற்றமாக ஒன்றில் மற்ருென்றை மயங்குதல் என்னும் ஸம்பந்தமாம்]. (குடத்தைக் கண் கண்டது என்றவிடத்து, குடம்போலஇருப்பது - விஷயம்; கண்போல இருப்பது - விஷயி. பிரகிருதத்தில், க்ஷேத்ரம் - விஷயம்; க்ஷேத்ரஜ்ஞன் - விஷயி.) க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கட்கு அந்த(த் தடுமாற்றமாக)ஏற்றுதலாகிய இச்சம்பந்தமானது மயக்க உணர்வாய் உள்ளது. சாஸ்திரப்படி க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களது லக்ஷணங்களையும் வேற்றுமைகளையும் அறிவதோடு, இன்னது என்று முன் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட க்ஷேத்ரத்தினின்றும் கீழ்க்கூறிய லக்ஷணங்களுள்ள க்ஷேத்ரஜ்ஞனை, முஞ்ஜைஎன்னும் புல்லினின்று நடுத்தாளைப் (பிரிப்பது)போலப்பிரித்து, "அது உள்ளதன்று; இல்லதன்று எனப்படுகின்றது" (கங - கஉ) என்பதனுல் உபாதிவேற்றுமையனைத்தும்

𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌤𑍍 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 "𑌅𑌸𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌦𑌿𑌵 𑌅𑌵𑌭𑌾𑌸𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌃 𑌯𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌅𑌪𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍 '𑌯 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑌹' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 "𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌨 𑌅𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥

'𑌨 𑌸 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑍀𑌜𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌚 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃; 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௨௭. 𑌸𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌸 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

𑌸𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂—𑌕𑍍𑌵?—𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌷𑍁— 𑌕𑌮𑍍?—

ஒழிந்த அறியவேண்டிய ப்ரஹ்மத்தை எவன் ஸ்வரூபத்தால் காண்கிறானோ [அநுபவிக்கின்றானோ]; அன்றியும், ஜாலத்தால் படைக்கப்பட்ட யானை மாளிகை முதலியன போலவும், கனவில் கண்ட பொருள்போலவும், கந்தர்வநகரம் [மனத்தால் கற்பனை செய்யப்பட்ட ஆகாசபட்டணம்] போலவும் "இல்லாததேயான க்ஷேத்ரம் உள்ளது போலத் தோற்றுகின்றது" என இவ்வாறு மெய்ப்பிக்கப்பெற்ற அறிவினனாய் எவன் இருக்கின்றானோ; அவனுக்கு மயக்கஉணர்வு கீழ்க்கூறிய மெய்யுணர்வின் விரோதத்தால் போய்விடுகின்றது. அவனுக்குப் பிறப்பிற்குக் காரணம் போய்விடுவதனால் - "ஞானி மீளவும் பிறப்பதில்லை" என "எவன் இவ்வாறு" (௧௩ - ௨௩) என்பதனால் எது கூறப்பட்டதோ அது நேராகக் கூறப்பட்டது. (௨௬)

எங்கும் ஆத்மா ஒன்றுதான்.

"அவன் மீளவும் பிறப்பதில்லை" (௧௩ - ௨௩) என மெய்யுணர்வின் பயனானது அறியாமைமுதலிய ஸம்ஸாரவித்துக்கள் ஒழிந்திடுதல்மூலமாகப் பிறப்பின்மையானது கூறப்பட்டது; பிறவிக்குக் காரணமாய் அவித்யையினாலாகும் க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்பந்தமும் கூறப்பட்டது. ஆதலால் அந்த அவித்யையைப் போக்கும் மெய்யுணர்வு கூறப்பெற்றதாயினும், மீண்டும் வேறுசொற்களால் கூறப்படுகின்றது :

௨௭. எல்லாப்பொருள்களுள்ளும் ஸமமாக இருக்கின்றவனும், அழிவனவற்றுள் அழியாதவனுமான பரமேச்வரனை எவன் காண்கின்றானோ, அவன் காண்கின்றான்.

வேற்றுமையில்லாது நிலைகொள்ளுகின்ற—எதனுள் ?—ப்ரஹ்மாமுதலாகஸ்தாவரம் ஈறாகவுள்ளப் பிராணிகளுள்.—(நிலைக்கொள்ளுகின்ற)யாரை ?—பரமேச்வரனை.

பரமேஶ்வரம் தே³ஹேந்த்³ரியமநோபு³த்³த்⁴யவ்யக்தாத்மநோ(அ)பேக்ஷ்ய பரமாத்மா ஸ ஈஶ்வரஶ்ச பரமேஶ்வர:, தம் ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு ஸமம் திஷ்ட²ந்தம் । தாநி விஶிநஷ்டி 'விநஶ்யத்ஸு' இதி, தம் ச பரமேஶ்வரம் 'அவிந-ஶ்யந்தம்' இதி, பூ⁴தாநாம் பரமேஶ்வரஸ்ய ச அத்யந்தவைலக்ஷண்யப்ரத³ர்ஶ-நார்த²ம் । கத²ம்? ஸர்வேஷாம் ஹி பா⁴வவிகாராணாம் ஜநிலக்ஷணோ பா⁴வவி-காரோ மூலம்; ஜந்மோத்தரகாலபா⁴விந: ஸர்வே பா⁴வவிகாரா: விநா-ஶாந்தா:; விநாஶாத் பரோ ந கஶ்சித் பா⁴வவிகாரோ(அ)ஸ்தி, பா⁴வாபா⁴வாத் । ஸதி ஹி த⁴ர்மிணி த⁴ர்மா ப⁴வந்தி । அதோ(அ)ந்த்யபா⁴வவிகாராபா⁴வாநுவாதே³ந பூர்வபா⁴விந: ஸர்வே பா⁴வவிகாரா: ப்ரதிஷித்³தா⁴ ப⁴வந்தி ஸஹ கா-ர்யை: । தஸ்மாத் ஸர்வபூ⁴தேஷு வைலக்ஷண்யம் அத்யந்தமேவ பரமேஶ்வரஸ்ய ஸித்³த⁴ம், நிர்விஶேஷத்வம், ஏகத்வம் ச । ய: ஏவம் யதோ²க்தம் பரமேஶ்வரம் பஶ்யதி, ஸ: பஶ்யதி ॥

ஸர்வோ(அ)பி லோக: பஶ்யதி, கிம் விஶேஷணேந? இதி ।

ஸத்யம் பஶ்யதி; கிந்து விபரீதம் பஶ்யதி । அத: விஶிநஷ்டி—ஸ

[illegible] ரூபமுள்ளவன்.) பரமேச்வரன் உடம்பு, இந்த்ரியங்கள், மனம், புத்தி, அவ்யக்தம் [காரணசரீரம், அவித்யை], ஜீவன் என்றவற்றைவிடச் சிறந்தவன், ஆளுந்தன்மையுள்ளவன். அவன் எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் சமமாக இருக்கின்றான். அவற்றை "அழிவனவற்றுள்" என விசேஷிக்கின்றார். பிராணிகட்கும் பரமேச்வரனுக்கும் முற்றும் வேற்றுமையைக் காட்டும்பொருட்டு பரமேச்வரனை "அழியாதவனும்" என விசேஷிக்கின்றார்.—எவ்வாறு?—எல்லாப் பாவவிகாரங்கட்கும் பிறத்தலென்னும் பாவவிகாரம் அடிக்காரணம். (பாவவிகாரம் - பொருள்கட்குள்ள நிலைவேறுபாடு. பிறத்தல், இருத்தல், வளர்தல், முதிர்தல், தேய்தல், அழிதல் என்பன பாவவிகாரங்களாம்.) அழிதலை முடிவாகக்கொண்ட மற்றைய எல்லாப் பாவவிகாரங்களும் பிறப்பிற்குப் பிற்காலத்து உண்டாகின்றவை. அழிதற்குப் பிற்பட்ட வேறெந்தப் பாவவிகாரமும் இல்லை; பொருளே இல்லாமற்போதலின். பொருளுள்ள தருணத்தே (அதன்) தன்மைகள் உண்டு [இருக்கக்கூடும்]. ஆகவே, கடைப்பட்ட பாவவிகாரம் இல்லாமற்போதலை அநுவதிப்பதனால்-அதற்குமுன் உண்டாகின்ற பாவவிகாரங்களெல்லாம் அவற்றின் காரியத்தோடுகூட மறுக்கப்பட்டவையாகின்றன. ஆதலால், பரமேச்வரன் எல்லாப்பிராணிகளோடும் முற்றுமே வேறுபட்டவன் எனவும், வேறுபாடு [பாவவிகாரம்] இல்லாதவன் எனவும், ஒருவன் தான் எனவும் அமைந்தன. எவன் இவ்வாறு மேற்கூறிய பரமேச்வரனைக் காண்கிறானோ, அவன் (நேரே) காண்கிறான்.

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், உலகெல்லாந்தான் காண்கின்றது. (அவன் காண்கிறான் என) விசேஷித்துரைப்பதனால் என்ன? என்பது.

(ஸமாதானம்):—உண்மை; காண்கின்றது; மற்று, மாறாகக் காண்கின்றது. ஆதலால் விசேஷித்துரைக்கிறார் "அவன்தான் காண்கிறான்" என்று. திமிரத்தால்

𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌤𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌏𑌕𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 — 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 ; 𑌤𑌥𑌾 𑌇𑌹𑌾𑌪𑌿 𑌏𑌕𑌮𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌸𑌃 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍇𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 — 𑌸 𑌏𑌵 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 । 𑌇𑌤𑌰𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ உஎ ॥

𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾, 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇—

உஅ. 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ‖

𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌉𑌪𑌲𑌭𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌹𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂, 𑌅𑌤𑍀𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 — 𑌸𑌮𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌕𑌿𑌮𑍍 ? — 𑌨 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑌦𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 ।

𑌨𑌨𑍁 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑌥𑌮𑍍

[ஓர்வகைக்கண்நோயினால்]பார்வை மழுங்கியவன் அநேக சந்திரர்களைக் காண்கிறான். அவனை நோக்க, ஒருசந்திரனைக் காண்பவனை "அவன்தான் காண்கிறான்" என விசேஷித்துரைக்குமாறுபோல, இங்கும், வேறுவேறாயில்லாத கீழ்க்கூறிய ஒரே ஆத்மாவை எவன் காண்கின்றானோ, அவன் - வேறு வேறான அநேக ஆத்மாக்களைத் தவறாகக் காண்பவரைக்காட்டிலும் "அவன்தான் காண்கிறான்" என விசேஷித்துரைக்கப்படுகின்றான். மற்றையோர்கள் காண்பவராயினும், காண்பவரல்லர்; அநேக சந்திரர்களைக் காண்பவன்போல, தவறாகக் காண்கின்றமையின்; என்பதுபொருள். (உஎ)

ஆத்ம உணர்வு மோக்ஷத்தைத் தரும்.

கீழ்க்கூறிய மெய்யுணர்விற்குப் பயனைக்கூறிப் புகழ்ச்சி செய்யவேண்டும் என (இச்)சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது :

உஅ. **எங்கும் ஒப்பநிற்கின்ற ஈச்வரனை ஸமமாகக் காண்கிறவன் தன்னைத் தன்**
னால் ஹிம்ஸிப்பதில்லை ; அதனால் மேலான கதியை அடைகிறான்.

எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் ஒப்பநிற்கின்ற ஈச்வரனை, அதாவது, சென்ற அடுத்த
லோகத்தில் லக்ஷணம் கூறப்பெற்றவனை ஸமமாக [ஒரேவடிவுள்ளவனாக]க் கண்டுணர்
வன் என்ன (செய்வதில்லை) ?—தன்னைத் தானே ஹிம்ஸிப்பதில்லை, கொல்வதில்லை ;
அதனை [ஆத்மாவை] ஹிம்ஸியாமையினால், மோக்ஷமென்னும்பெயருடைய உயர்ந்த
தியைப் பெறுகிறான் [ஆத்மாவின் வாஸ்தவத்தன்மையை மறைக்கின்ற அஜ்ஞானத்
திரையும், பொய்யுணர்வுத்திரையும் அழிந்தவுடன், எல்லாவற்றினும் மேம்பட்ட கதி
ான உயர்ந்த புருஷார்த்தமாகிய பரமாநந்தத்தை ஞானி அநுபவிக்கிறான்.—ஆ.]

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், எந்தப்பிராணியுமேதான் தன் ஆத்மாவை
றிம்ஸிப்பதில்லை. "அக்நியைப் பிரதிஷ்டைசெய்தல் நிலத்தில் கூடாது, ஆகாசத்தில்

उपपद्यते च सर्वदा 'न हिनस्ति' इति? यथा 'न पृथिव्यामग्निश्चेतव्यो नान्तरिक्षे न दिवि' इत्यादि ॥

नैष दोषः. अज्ञानामात्मतिरस्करणोपपत्तेः । सर्वो हि अज्ञः अत्यन्तप्रसिद्धं साक्षादपरोक्षादात्मानं तिरस्कृत्य अनात्मानमात्मत्वेन परिगृह्य, तमपि धर्माधर्मौ कृत्वा उपात्तमात्मानं हत्वा अन्यमात्मानमुपादत्ते नवं, तं चापि हत्वा अन्यम्, एवमुपात्तमुपात्तमात्मानं हन्ति, इति आत्महा सर्वोऽज्ञः । यस्तु परमार्थात्मा, असावपि सर्वदा अविद्यया हत एव, विद्यमानफलाभावात्, इति सर्वे आत्महन एव अविद्वांसः । यस्त्वितरः यथोक्तात्मदर्शी, स उभयथापि आत्मना आत्मानं न हिनस्ति । ततः याति परां गतिम्, यथोक्तं फलं तस्य भवति इत्यर्थः ॥ २८ ॥

'सर्वभूतस्थमीश्वरं समं पश्यन् न हिनस्त्यात्मनाऽऽत्मानम्'

கூடாது, ஸ்வர்க்கத்தில் கூடாது'' (தை - ஸம் - ரு - உ - எ) என்பது முதலியனபோல, ''ஹிம்ஸிப்பதில்லை'' என வாராததை எப்படிக் கூறுகிறுர்? (அக்நிகுண்டத்தை நிலத்தில் கட்டக்கூடுமாதலின், அக்நியை நிலத்தில் பிரதிஷ்டைசெய்யக்கூடாது என்பது ஏற்கும். ஆனால், அக்நிகுண்டத்தை ஆகாசத்திலாயினும், ஸ்வர்க்கத்திலாயினும் அமைக்கமுடியாததாதலின், பிந்தின இரண்டுமறுப்புக்களும் ஏற்கா. ஆதலால், அவற்றிற்குச் சொல்அர்த்தத்தைக் கொள்ளக்கூடாது. அதுபோல, இங்கும் ''ஹிம்ஸிப்பதில்லை'' என்பதற்குச் சொல்அர்த்தத்தைக் கொண்டால் பொருத்தமில்லை.—ஆ.)

(ஸமாதானம்):—இது குற்றமன்று; அஜ்ஞானிகள் ஆத்மாவை அசட்டைசெய்தல் கூடுமாதலின். (யாவர்க்கும்) நன்றாகத்தெரிந்துள்ளதாய் நேரே ப்ரத்தியக்ஷமாயுள்ள ஆத்மாவை அஜ்ஞானிகளெல்லாம் அசட்டைசெய்து, ஆத்மா அல்லாததை [உடம்புமுதலியவற்றை] ஆத்மாவாகக் கொண்டு, நல்வினை தீவினைகளைச் செய்து தன்னுடைதாக்கிக்கொண்ட அந்த ஆத்மாவையும் [உடம்புமுதலியவற்றையும்] கொன்று, வேறோர் புதிய ஆத்மாவைத் தன்னுடையதாக்கிக்கொள்கிறார்கள்; அதனையும் கொன்று வேறொன்றைத் தனதாக்கிக்கொள்கிறார்கள்; என இவ்வாறு தேடித்தேடித் தனக்குத் தனக்கென்று உரித்தாக்கிக்கொண்ட ஆத்மாவைக் கொல்கிறார்கள்; எனவே, அஜ்ஞானிகளெல்லாம் ஆத்மாவைக்கொல்பவர்களென்க. மற்று, உண்மையான ஆத்மா எதுவோ, அதுவுங்கூட எப்பொழுதும் அவித்யையினால் கொல்லப்பட்டதுபோலும்; உள்ள பயன் இல்லாமையினால் [நித்யமாயுள்ள ப்ரஹ்மாநந்தத்தை அநுபவியாமையினால்]. ஆதலால் அஜ்ஞானிகளெல்லாம் ஆத்மாவைக் கொல்பவர்களேதான். ஆனால், கீழ்க்கூறிய ஆத்மாவைக் காண்கின்ற மற்றையவன் எவனோ, அவன் இருவகையாலும் தன்னைத் தான் கொல்வதில்லை; ஆகவே, உயர்ந்தகதியை அடைகிறான்: கீழ்க்கூறிய பயன் அவனுக்கு உண்டு என்பது பொருள். (உஅ)

தொழிலைச் செய்வது பிரகிருதிதான்; ஆத்மா அன்று.

''எல்லாப்பிராணிகளுள்ளும் உள்ள ஈச்வரனை ஸமமாகக் காண்கிறவன் தன்னைத் தன்னால் கொல்வதில்லை'' எனக் கூறப்பட்டது. தமது குணம், செய்கை இவற்

इति उक्तम् । तत् अनुपपन्नं स्वगुणकर्मवैलक्षण्यभेदभिन्नेषु आत्मसु, इत्येतत् आशङ्क्य आह —

௨௯. प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि सर्वशः ।
यः पश्यति तथाऽऽत्मानमकर्तारं स पश्यति ॥

प्रकृत्या — प्रकृतिः भगवतः माया त्रिगुणात्मिका, 'मायां तु प्रकृतिं विद्यात्' इति मन्त्रवर्णात्, तया प्रकृत्यैव च — न अन्येन — महदादिकार्यकारणाकारपरिणतया कर्माणि वाङ्मनःकायारभ्याणि क्रियमाणानि निर्वर्त्यमानानि सर्वशः सर्वप्रकारैः यः पश्यति उपलभते, तथा आत्मानं क्षेत्रज्ञम् अकर्तारं सर्वोपाधिविवर्जितं, सः पश्यति, सः परमार्थदर्शी इत्यभिप्रायः, निर्गुणस्य अकर्तुः निर्विशेषस्य आकाशस्येव भेदे प्रमाणानुपपत्तिः इत्यर्थः ॥ ௨௯ ॥

पुनरपि तदेव सम्यग्दर्शनं शब्दान्तरेण प्रपञ्चयते —

௩0. यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ।
तत एव च विस्तारं ब्रह्म सम्पद्यते तदा ॥

றின் வேற்றுமைகளால் வெவ்வேறாக வேறுபட்ட அநேக ஆத்மாக்கள் உள்ளனவாதலால், அது [ஸமமாகப்பார்த்தல்] பொருந்தாது என்பதைச்சங்கித்து அருளிச்செய்கிறார் :

௨௯. *எவன் கர்மங்களை எவ்வாற்றாலும் பிரகிருதியினாலேயே செய்யப்படுகின்றவையாகக் காண்கிறானோ ; அவ்வண்ணமே, ஆத்மாவை அகர்த்தாவாக(க் காண்கிறானோ) ; அவன் காண்கிறான்.*

பிரகிருதியென்பது - பகவானுடைய மாயை, முக்குணவடிவமாயுள்ளது ; "மாயைப் பிரகிருதியாக அறியவேண்டும்" (ச்வே-௪-௰) என்னும் மந்திரவர்ணத்தாலென்க. "பிரகிருதிதான் [ஈச்வரனது சக்திதான்]-மொழிமனமெய்களால் செய்யப்படும் தொழில்களைச் செய்துமுடிக்கின்றது ; வேறு அன்று, மஹத்முதலான கார்யகாரணங்களாகவேறுபட்ட (பிரதாநமன்று,ஸாங்க்யர்கள் கூறும் பிரகிருதியன்று" எனவும்,) "க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஆத்மா அகர்த்தா, உபாதிகளெல்லாமில்லாதவன்" எனவும் எவன் உணர்கின்றானோ, அவன் மெய்ப்பொருளைக்கண்டுணர்ந்தவன் என்பது கருத்து. ஆகாசத்திற்கு பேதம்(இல்லாதது)போல, நிர்க்குணமாய் அகர்த்தாவாய் வேற்றுமையில்லாப் பொருளுக்கு பேதம் உண்டு என்பதற்குப் பிரமாணம் அமையவில்லை என்பது பொருள்.
(௨௯)

ஆத்மா எல்லாவற்றிற்கும் பிறப்பிடம், இருப்பிடம்.

மீண்டும் அந்தமெய்யுணர்வையே விரித்துரைக்கின்றார் (பிரகிருதியும், அதன் வேறுபாடுகளும் புருஷனுக்குப் புறம்பாகவே உள்ளன என்னும் ஸாங்க்யர்கொள்கையை மறுத்தற்கு இச்சுலோகம் எழுகின்றது) :

௩0. *எப்பொழுது (ஒருவன்) பிராணிகளுடைய தனித்தனியான தன்மையை ஒன்றிலிருப்பதாகக் காண்கின்றானோ ; அன்றியும், அதனினின்றே [ஒன்றிலிருந்தே] விரிவதாக(க் காண்கின்றானோ) ; அப்பொழுது ப்ரஹ்மமாகிறான்.*

[illegible]

[illegible]

கக. [illegible]

[illegible]

ஒருவன் சாஸ்திரம், ஆசார்யன் இவர்களது உபதேசத்திற்கு இணங்க, பொருள்களின் வேற்றுமையானது, வகுப்பானது ஒரே ஆத்மாவினிடத்து உள்ளது என எக்காலத்துக் காண்கின்றானே, (கற்பிக்கப்பட்டதெல்லாம் ஆதாரத்திற்குப் புறம்பாக இல்லை எனத் தெளிந்து) "இதெல்லாம் ஆத்மாதான்" என ஆத்மாவை பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்கின்றானே; மற்றும், "உயிர் ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது: ஆசை ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது: காதல் ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது: ஆகாசம் ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது: ஒளி ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது: நீர் ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது: தோற்றமும் மறைவும் ஆத்மாவினின்றும் உள்ளன: உணவு ஆத்மாவினின்றும் உள்ளது" (சா - எ - உசு - க) என இவைபோன்ற விதங்களாக(ப் பொருள்கள்) அந்த ஆத்மாவினின்றே தோன்றிவிரிதலை எக்காலத்துக் காண்கிறானே; அக்காலத்து ப்ரஹ்மமே ஆகிறான் [எங்கும் நிறைந்தவனாகிறான்]. (கா)

வினைகளின் பயன்களால் ஆத்மா தாக்கப்படுவதில்லை.

ஒரே ஆத்மாவானது எல்லாத்தேகங்களுடைய ஆத்மாவாயின் [எல்லா உடம்புகளினுமுள்ள ஆத்மாவாயிருந்தால்], அவற்றது குற்றங்களோடு ஸம்பந்தம் அமையவேண்டும் [அவற்றால் ஆத்மா தாக்கப்படவேண்டும்]; எனவே, (இச்சங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு) இதனை அருளிச்செய்கிறார்:

கக. **இந்தப் பரமாத்மா அநாதியாதலால், நிர்க்குணமாதலால் அழிவில்லாதது; கௌந்தேய! உடம்புகளுள் உள்ளதாயினும், செய்வதில்லை, பற்றப்படுவதில்லை.**

ஆதியென்பது - காரணம். எதற்கு ஆதியில்லையோ அது அநாதி. எதற்குக் காரணம் உள்ளதோ, அது தன் வடிவத்தால் [தானாக] அழிகின்றது. இதுவோ காரணமில்லாப்பொருளாதலால் உறுப்பில்லாதது; எனவே, அழிவதில்லை. குணமுள்ளது குணம்தேய்தலால் அழிகின்றது. இதுவோ நிர்க்குணமாதலாலும் அழிவதில்லை. இவ்

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌯𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃, 𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃। 𑌯𑌤 𑌏𑌵𑌂,
𑌅𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿, 𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯-
𑌤𑍇 ; 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍। 𑌤𑌦𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍇𑌨 𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇।
𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌸𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑍇𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇। 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌅𑌤𑌃 𑌨 𑌫𑌲𑍇𑌨
𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚? 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚, 𑌤𑌤𑌃 𑌇𑌦𑌮𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍈𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 '𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾। 𑌅𑌥 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍀, 𑌕𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚? 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂; 𑌪𑌰𑍋 𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿। 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍌𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃—'𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌇𑌤𑌿

வாருக இந்தப்பரமாத்மா அழிவில்லாதது ; இதற்கு அழிவில்லையென்க. இவ்வாறுள்ளதனால்,—(இது) சரீரங்களுள் உள்ளதாயினும், சரீரங்களில்தான் ஆத்மா புலப்படுதலாகின்றது எனச் சரீரங்களிலுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றதாயினும்,—தொழிலைச்செய்வதில்லை ; அதனைச் செய்யாமையினலேயே அதன்பயனல் பற்றப்படுவதில்லை. எவன் செய்பவனே, அவன் கர்மத்தின்பயனல் பற்றப்படுகிறான் [தாக்கப்படுகிறான்] ; இதுவோ அகர்த்தா, செய்யாதது ; ஆகவே, பயனல் பற்றப்படுவதில்லை என்பதுபொருள்.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆனல், தேகங்களில் யார் செய்கிறான் ? பற்றவும்படுகிறான் ? இனி, பரமாத்மாவினும் வேறான ஓர்தேகியானவன் செய்கிறான், பற்றவும்படுகிறான் ஆயின், அப்பொழுது இது, "க்ஷேத்ரஜ்ஞனை நானாகவும் அறி" (கங - உ) என்பது முதலியவற்றால் க்ஷேத்ரஜ்ஞனும் ஈச்வரனும் ஒன்று எனக் கூறியது பொருந்தாது. (தேகி - தேகத்தையுடையவன், உடம்போடுநிற்பவன்.) ஈச்வரனைக்காட்டிலும் வேறான ஓர்தேகி இல்லையாயின், யார் செய்கிறான் ? பற்றவும்படுகிறான் ? என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் ; அல்லது, (ஈச்வரன்தான் என்றால், அங்ஙன மவன்) பரம்பொருளல்லன் எனக் கூறுக. (செய்புந்தன்மையும், அநுபவிக்குந்தன்மையும் ஈச்வரனுக்கு இருக்குமாயின், அவனும் நம்மைபோல, ஈச்வரனாகமாட்டான்.—ஆ.) பகவான் கூறியதான உபநிஷத்துக்களின் கொள்கையானது எவ்வாற்றாலும் அறியவும் சொல்லவும் முடியாதது என வைசேஷிகர்களாலும், ஸாங்கியர்களாலும், ஆர்ஹதர்களாலும், பௌத்தர்களாலும் தள்ளப்பட்டது.

(ஸமாதாநம்) :—அவ்விஷயத்திலே, பகவான் "ஸ்வபாவமே தொழிற்படுகின்றது" (ரு - கச) என்ற இப்பரிகாரத்தை [விடையை]த் தாமே அருளிச்செய்திருக்கின்றார். (பரம்பொருள் செய்வதென்பதும், அநுபவிப்பதென்பதும் உண்மையிலேஇல்லை. செய்கையும், அநுபவமும் அவித்யையினல் அதற்கு ஏற்றப்படுகின்றன. ஆதலால், பகவானது உபதேசம் நேரான உண்மையாம்.—ஆ.) "செய்கிறான், பற்றவும்படுகிறான்"

[illegible] ॥௩௧॥

[illegible] —

௩௨. யதா² ஸர்வக³தம் ஸௌக்ஷ்ம்யாதா³காஶம் நோபலிப்யதே ।
ஸர்வத்ராவஸ்தி²தோ தே³ஹே ததா²த்மா நோபலிப்யதே ॥

யதா² ஸர்வக³தம் [illegible] ஸௌக்ஷ்ம்யாத் ஆகாஶம் [illegible] நோபலிப்யதே [illegible] ததா²த்மா நோபலிப்யதே ॥௩௨॥

[illegible] —

௩௩. யதா² ப்ரகாஶயத்யேக: க்ருத்ஸ்னம் லோகமிமம் ரவி: ।
க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரீ ததா² க்ருத்ஸ்னம் ப்ரகாஶயதி பா⁴ரத ॥

யதா² ப்ரகாஶயதி [illegible] க்ருத்ஸ்னம் லோகமிமம் ரவி: [illegible] க்ஷேத்ரம் [illegible] ப்ரகாஶயதி [illegible] க்ஷேத்ரீ பரமாத்மா இத்யர்த²: ।

[illegible] அவித்யையாத் [illegible] தான் [வெறும் மயக்கமாத் திரந்தான்]. [illegible] அது [செய்கையும், அறுதலையும்] அப்பரமாத்மாவினிடத்து உண்மையாக இல்லை. ஆதலால்தான், [illegible] நிலைத்து, [illegible] அவித்யையையும் அதன் வியவகாரங்களையும் [illegible] கர்மத்தில் அதிகாரமில்லையென [illegible] உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. (௩௧)

எதுபோல, செய்வதில்லை? பற்றப்படுவதில்லை? என்பதற்குத் திருஷ்டாந்தம் கூறுகிறார்:

௩௨. எல்லாவற்றிலுமுள்ள ஆகாசமானது நுண்மையினால் நுண்ணிய தன்மையையுடையதாதலால் (சேறு முதலியவற்றால்) கறைப்படுத்தப்படாதவாறுபோல, சரீரத்தில் எங்குமுள்ள ஆத்மா (எதனாலும்) கறைப்படுத்தப்படுவதில்லை.

ஆத்மா எல்லாவற்றையும் விளங்கச்செய்கின்றது.

மேலும், (விளக்கச்செய்யும்பொருளான ஆத்மாவானது விளங்கச்செய்யப்படும்பொருள்களின் தன்மைகளால் தாக்கப்படமாட்டாது எனஅருளிச்செய்கிறார்-ஆ.)

௩௩. ஒரே ஸூர்யன் இவ்வுலகத்தையெல்லாம் விளங்கச்செய்யுமாறுபோல, பாரத! க்ஷேத்ரமுடையவன் க்ஷேத்ரத்தையெல்லாம் விளங்கச்செய்கிறான்.

அவ்யக்தம்முதலாக ஸ்தாவரம்வரையாகவும், மஹாபூதங்கள் முதலாக உறுதியான தன்மைவரையாகவும் (௧௩ - ௫, ௬) உள்ள க்ஷேத்ரங்களை ஒருவனாயிருந்தே விளங்கச் செய்கிறான்.—யார்? —க்ஷேத்ரத்தையுடையவன், பரமாத்மா என்பது பொருள்.—

𑌰𑌵𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌉𑌭𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌰𑌵𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾, 𑌅𑌲𑍇𑌪𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌤𑌿 ॥ ௩௩ ॥

𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 —

௩௪. 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ।
𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌤𑌰𑌵𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌜𑌨𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾, 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚, 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌭𑌾𑌵𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌚 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮, 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌦𑌦𑌤𑍇 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௩௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஸூர்யதிருஷ்டாந்தமானது இங்கு ஆத்மாவிற்கு இருவிதத்தாலும் பயன்படுவதாகின்றது : (1) ஸூர்யன்போல, ஆத்மாவானது எல்லாக்ஷேத்ரங்களிலும் ஒன்றேதான் ; (2) ஸூர்யன்போல, (ஒன்றிலும்) ஒட்டாததுமாம் என்க. (௩௩)

விஷயத்தை முடித்தல்.

அத்தியாயம்முழுவதிலும் உபதேசித்த விஷயத்தை முடிக்கும்பொருட்டாய் இச்சுலோகம்(வருகின்றது) :

௩௪. எவர்கள் க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞர்களது வேற்றுமையையும், பிராணிகளுடைய பிரகிருதி நீங்குதலையும், ஞானக்கண்ணாலே இவ்வாறு உணர்கிறார்களோ, அவர்கள் பரம்பொருளை அடைகிறார்கள்.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸ ரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்திலே, க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ விபாக யோகம் என்னும் பதின்மூன்றாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

கீழே விரித்துரைக்கப்பட்ட க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞர்கட்கு ஒன்றற்கொன்றுள்ள வேற்றுமையின்பேதத்தை ஞானக்கண்ணினால் (அதாவது) சாஸ்திரம் ஆசார்யன் இவர்களது உபதேசத்தால் உண்டானதாய் ஆத்மாவை உணர்த்தும் அறிவாகிய கண்ணினால், எவர்கள் கீழ்க்காட்டியபிரகாரம் அறிகிறார்களோ ; பிராணிகளது அவித்தையாகிய அவ்யக்தமென்னும்பிரகிருதி இல்லாமற்போவதையும் அறிகிறார்களோ ; அவர்கள் பரமாத்மஉண்மையான ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறார்கள், மீண்டும் உடம்பை எடுப்பதில்லை என்பது பொருள். (௩௪)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா பாஷ்யத்தில் பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அத சதுர்தசோऽத்யாய: குணத்ரயவிபாகயோக: ||

[illegible] க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞஸம்யோகாத் [illegible] ஜகதி [illegible] | [illegible] 'பரம் பூய:' இத்யாதி: அத்யாய: [illegible] ||

[illegible] க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோ: [illegible] [illegible] ||

ஸ்ரீபகவாநுவாச |

க. பரம் பூய: ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞாநாநாம் ஜ்ஞாநமுத்தமம் |
யஜ்ஜ்ஞாத்வா முநய: ஸர்வே பராம் ஸித்திமிதோ கதா: ||

பதினான்காம் அத்தியாயம்: குணத்ரயவிபாகயோகம்.

இவ்வத்தியாய விஷயம்.

உண்டாகும் பொருள்களெல்லாம் க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுடைய ஸம்பந்தத்தால் உண்டாகின்றன எனக் கூறப்பட்டது.—அது எப்படி? என்பது.—அதனை விளக்கும் பொருட்டு "முநிகளெல்லாம்" (கச - க) என்று தொடங்குகின்ற (இந்த) அத்தியாயம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது:

அங்ஙனம், (முந்தின அத்தியாயத்திற்கும் இவ்வத்தியாயத்திற்குமுள்ள ஸம்பந்தத்தை இவ்வாறு கூறலாம்): "க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கள் சேர்வதுவாகு அதனை மாய் நின்ற ப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாம்; அதுவன்றி, ஸாங்கியர்கட்குப் போல, சுதந்திரமாய் நின்று (அவை ப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணம்) அல்ல" என்ற இதனைக் காட்டுதற்காக, ப்ரக்ருதியில் தங்கியிருத்தல் [தான் அப்ப்ரக்ருதியோடு ஒன்றாய் மயங்குதல்], குணங்களின்மீது பற்றுதல் [ஸுகம் முதலிய விஷயங்களின் மேல் விடாப்பிடியும்] ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம் எனக் கூறப்பட்டது (கங - உக).—அந்த குணத்தில் எப்படிப் பற்று? குணங்களென்பவை யாவை? எவ்வாறு கட்டுப்படுத்துகின்றன? குணங்களினின்றும் விடுபடுதல் எவ்வாறு? விடுபட்டவனுடைய லக்ஷணத்தைச் சொல்லவேண்டும்.—என்னும் இத்தகைய விஷயத்தைப் பகவான் அருளிச்செய்யலானார்:

ப்ரபஞ்ச வரலாற்றை அறியவேண்டும்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார்:

க. முநிகளெல்லாம் எதனை உணர்ந்து இதனினின்றும் மேம்பட்ட ஸித்தியை அடைந்துள்ளாரோ, (அதனை,) அறிவுகளுள் சிறந்த மேலான அறிவை (யான்) மீளவும் உரைப்பேன்.

𑌪𑌰𑌂— '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃—𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌅𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿, 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 । 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍍, 𑌪𑌰𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍?—𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍, 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌅𑌮𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂; 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿?—𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌨 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯, 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯; 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍃𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌮𑌨𑌨𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃 𑌐𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

உ. 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑍇 𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌥𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥

𑌇𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯— 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍—𑌮𑌮 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌆𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌯𑍋𑌃 𑌭𑍇𑌦𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 । 𑌫𑌲𑌵𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇𑌽

"𑌪𑌰𑌮𑍍" என்பதை "𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍" என ஓதுங்கிநிற்பதனேடு கூட்டுக. (ஞானமா
னது) முந்தின அத்தியாயங்களில் ஒருமுறைக்குப்பலமுறை கூறப்பட்டதாயினும்,
(அதனை நான்) மறுபடியும் கூறுவேன். அது மேலானது; பரம்பொருளைப்பற்றிய
தாதலின்.—அது யாது?—ஞானமென்பது. (அது) ஞானங்களெல்லாவற்றிலும் சிறந்
தது; சிறந்த பயனையுடையதாதலின். "ஞானங்களுள்" என்பது - பணிவுமுதலிய
தற்றை (கங - எ, அ, கூ, க௦) (குறிப்பது) இல்லை. மற்றென்னவெனின், யாகத்தை
யும் அதுபோன்ற அறியவேண்டிய விஷயங்களையும் பற்றிய (ஞானங்களைக் குறிப்பது)
என(க் கொள்க.) அவை மோக்ஷத்திற்காவதில்லை; இதுவோ மோக்ஷத்திற்காவது.
ஆதலால், கேட்போரது மனத்தில் ருசி பிறக்கும்பொருட்டு "மேலான" "சிறந்த"
என்னும் சொற்களால் (இதனைப்) புகழ்கின்றார். அந்த அறிவைப் பெற்றுத் துறவிக
ளாய்ச் சிந்திக்குந்தன்மையரெல்லாம் இந்தத் தேகபந்தத்தினின்றும் விடுபடுதலென்
னும்பெயருடைய மேலான ஸித்தியை அடைந்துள்ளார்கள். (க)

அந்த ஸித்தியானது தவறாது (முக்தியைத் தரும்) எனப்படுகின்றது:

உ. (அவர்கள்) இந்த ஞானத்தை அடைந்து எனது ஒற்றுமையைப் பெற்
றுள்ளார்கள்; சிருஷ்டியிலும் பிறப்பதில்லை; பிரளயத்திலும் கலங்குவதில்லை.

(அவர்கள்) கீழ்க்கூறிய இந்த ஞானத்தை அடைந்து, அதாவது ஞானஸாதந
ங்களை அநுஷ்டித்து, பரமேச்வரனான எனது ஒற்றுமையை, என்வடிவமாதலைப்
பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒற்றுமையென்பது - ஒப்புமையன்று; க்ஷேத்ரஜ்ஞனுக்கும் ஈச்
வரனுக்கும் பேதத்தை கீதாசாஸ்திரத்தினுள் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாதாதலின். (இர
ண்டு பொருள்களுள், ஒன்றற்கொன்று பேதமுள்ளவழி, இரண்டிற்கும் பொதுவா
யுள்ள சிலதன்மைகளால் ஒப்புமை கூடும். பேதமில்லாவழி, இரண்டும் ஒன்றும் என
ஆலோசிக்க.) இந்தப் பலவாதமானது (முக்தியாகிய முக்கியமான பயனைக் கூறுதலா

[illegible]

ங. [illegible] ||

[illegible]

...லாது, (மாறுதலையும்) புகழும்பொருட்டென்க. (அவர்கள்) படைப்புக்காலத்திலும் உண்டாவதில்லை; பிரளயத்திலும், ப்ரளய அழியுங்காலத்திலுங்கூட கலங்குவதில்லை, வருத்தமடைவதில்லை, நிலைகுலைவதில்லை என்பது பொருள். (உ)

ப்ராக்ருதம் தோன்றிவிரிதல்.

க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞருடைய இருவகைய கட்டானது பொருள்கள் (எல்லாம்) [illegible] அருளிச்செய்கிறார்:

ங. எனது யோனியானது பெரிய ப்ரஹ்மம்; அதனுள் யான் கருத்தரிக்கின்றேன்; பாரத! எல்லாப்பொருள்கட்கும் பிறப்பு அதனின்றும் உண்டாகின்றது.

[illegible] முக்குண [illegible] பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் காரணம். (காரணமான அது [illegible]) [illegible] பெரியதாகையால் "பெரிய" எனவும், தனது [illegible] "ப்ரஹ்மம்" எனவும் [illegible] க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ [illegible] யான் அந்தப் பெரிய ப்ரஹ்மமாகிய [illegible], ஹிரண்யகர்ப்பன் உண்டா[illegible] காரணமான [illegible] வைக்கி[illegible] [அவற்றின் [illegible]] க்ஷேத்ரஜ்ஞனை க்ஷேத்ரத் [illegible] என்பது (கருத்து) பொருள். பாரத! அந்தக் கர்ப்பாதானத்தினின்றும் ஹிரண்யகர்ப்பன் [illegible] எல்லாப்பொருள்களும் உண்டா[illegible] [illegible] (வாஸனைகளோடு கூடி, [illegible] வடிவமாய்த் தன ஒடுங்கியுள்ள [illegible] பொருட்குக் கருப்பையினுள் [illegible] [illegible] கர்ப்பத்தை வைக்கிறான். அங்ஙனம் கருத்தி[illegible] மாதல் முதலிய [illegible] உண்டாக, அந்தக் கர்ப்பாதானத்தினின்றும் [illegible] [illegible]. அதுபோல, அசித்தை முதலியவற்றின் வாஸனைகளோடு கூடி [illegible] லத்திலே என்னிடத்தில் ஒடுங்கியுள்ள க்ஷேத்ரஜ்ஞனை, ஸ்ருஷ்டி சமயத்தில்,

[illegible]

[illegible] ‘நிர்மலத்வாத்’ [illegible] ॥ ௫ ॥

[illegible]—

௬. [illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] ; ஆகவே, "கட்டுறுத்துகின்றன" எனக் கூறப்படுகின்றது. [illegible] வற்றில் இருக்கிறது. [illegible] கட்டுகின்றன [illegible] ஆன்மாவை [illegible] "அசாதாரணமாய்" [illegible] கூறப்பட்டது.

(ஆக்ஷேபம்) :— ஆத்மா, "[illegible]" (கக.-[illegible]) எனக் கூறப்பட்டது. அது இங்கே ‘கட்டுறுத்துகின்றன’ என எவ்வாறு சொல்லப்படுகின்றது ?

(ஸமாதானம்) :— "கட்டுறுத்துகின்றன போலும்" எனப் [illegible] சொல்லப்பட்டது (ஆதலின்) [illegible]. (௫)

ஸத்துவகுணத்து இயல்பும், செய்கையும்

இனி, ஸத்துவம் முதலியவற்றுள் ஸத்துவகுணத்திற்கு முதலில் லக்ஷணம் கூறுகிறார் :

௬. அவற்றுள், ஸத்துவகுணம் மாசற்றதாதலால் துலக்கமானது, தொந்தரையில்லாதது ; பாவமற்றோனே ! இன்பப்பற்றினால் (ஒருவனைக்) கட்டுகின்றது ; அறிவுப்பற்றினாலும் (அவனைக்) கட்டுகின்றது.

ஸத்துவகுணமானது பளிங்குக்கற்போல ஸ்வச்சமாயுள்ளதனால் துலக்கமாயுள்ளது, தொந்தரையில்லாதது (ஸத்துவம் ஸ்வச்சமானது, மறைப்பனவற்றை விலக்க வல்லது. ஆதலால், துலக்கமானது-அறிவுப்பொருளைத் தோற்றுவிப்பது. தொந்தரையில்லாதது-ஸ்வச்சமாய் நின்று இன்பத்தை வெளிப்படுத்துவது. அது ஆத்மாவைக்) கட்டுகின்றது.—எவ்விதத்தால் ?—" யான் இன்பமுடையவன் " என்னும் ஸங்கப்பற்

தஸ்ய ஸுகஸ்ய விஷயிணி ஆத்மநி ஸம்ச்லேஷாபாதநமேவ । "மமைவ ஸுகம் ஜாதம்" இதி ம்ருஷைவ ஸுகே ஸஞ்ஜநம் । ஸைஷா அவித்யா । ந ஹி விஷயதர்ம: விஷயிணோ பவதி । இச்சாதி ச த்ருத்யந்தம் க்ஷேத்ரஸ்யைவ விஷயஸ்ய தர்ம: இதி உக்தம் பகவதா । அத: அவித்யயைவ ஸ்வகீயதர்மபூதயா விஷயவிஷய்யவிவேகலக்ஷணயா அஸ்வாத்மபூதே ஸுகே ஸஞ்ஜயதி இவ, அஸக்தம் ஸக்தமிவ கரோதி, அஸுகிநம் ஸுகிநமிவ । ததா ஜ்ஞாநஸங்கேந ச, — ஜ்ஞாநமிதி ஸுகஸாஹசர்யாத் க்ஷேத்ரஸ்யைவ விஷயஸ்ய அந்த:கரணஸ்ய தர்ம:, ந ஆத்மந:; ஆத்மதர்மத்வே ஸங்காநுபபத்தே: பந்தாநுபபத்தேச்ச । ஸுகே இவ ஜ்ஞாநாதௌ ஸங்க: மந்தவ்ய: । அநக அபாப ॥ ௬ ॥

எ. ரஜோ ராகாத்மகம் வித்தி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம் ।
தந்நிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந தேஹிநம் ॥

ரஜ: ராகாத்மகம் — ரஞ்ஜநாத் ராக: கைரிகாதிவத் — வித்தி ஜாநீஹி த்ருஷ்ணாஸங்கஸமுத்பவம் த்ருஷ்ணா அப்ராப்தாபிலாஷ:, ஆஸங்க: ப்ராப்தே விஷயே மநஸ: ப்ரீதிலக்ஷண: ஸம்ச்லேஷ:, த்ருஷ்ணாஸங்கயோ: ஸமுத்பவம் த்ருஷ்ணாஸங்க-

---

றினால், விஷயமான இன்பத்தை விஷயியான ஆத்மாவினிடத்து ஒட்டுமாறுசெய்வதனால்தான் என்க. "எனக்கே ஸுகம் பிறந்துள்ளது" என இன்பத்தால் பற்றுக்கொள்ளுதல் மயக்கந்தான். ஆதலால், இது அவித்யையாம். விஷயத்தின் தன்மையானது விஷயிக்குவாராதன்றோ. அன்றியும், ஆசைமுதலாக உறுதியான தன்மை ஈறாக வுள்ளதெல்லாம்) க்ஷேத்ரமேயான விஷயத்தின் தன்மை எனப் பகவான் அருளிச்செய்துள்ளார். ஆகவே, (ஸத்வகுணமானது ஆத்மாவை), தனது[ஆத்மாவினது]தன்மைபோன்றதாய், விஷயவிஷயிகளைப் பகுத்தறியாமை யென்னும் அவித்யையினாலேயே, தானல்லாத[ஆத்மா அல்லாத]இன்பத்திலே பற்றச்செய்கின்றதுபோலும்: பற்றில்லாததைப்பற்றுக்கொண்டதுபோலச் செய்கின்றது : இன்பமில்லாததை இன்பமுடையதுபோலச்செய்கின்றது. அவ்வண்ணமே, அறிவுப்பற்றினாலும்(ஆத்மாவை ஸத்துவகுணம் கட்டுகின்றது). அறிவென்பது-(இங்கே)இன்பத்தோடுஉடன்கூறப்பெற்றமையினால், க்ஷேத்ரமேயான விஷயமாகிய அகக்கரணத்தினது தன்மைதான்; ஆத்மாவினது தன்மையன்று ; ஆத்மாவினது தன்மையாயின், பற்றும் பந்தமும் அமையாவாதலின். இன்பத்திற்போல, அறிவுமுதலியவற்றில் பற்றை ஆலோசித்துக்கொள்க. (இன்பத்தில் பற்று உண்டாவதுபோலவே, அறிவு செல்வம் முதலியவற்றிலும் பற்று உண்டாதலை நோக்கிக்கொள்க. இங்குக்கூறப்பட்ட இன்பமும், அறிவும் - விருத்தி ஸுகமும், விருத்திஞானமுமேயன்றி, ஸ்வரூபாநந்தமும், ஸ்வரூபஞானமுமல்ல எனக் காண்க.) (௬)

எ. ரஜோகுணத்தை ராகவடிவுள்ளதாக [காமவடிவுள்ளதாக] ஆசைக்கும் பற்றுக்கும் பிறப்பிடமாகத் தெரிந்துகொள் ; கௌந்தேய ! அது கர்மப்பற்றினால் தேகியைக் கட்டுகின்றது.

ரஜோகுணமானது ராகமென்னும் வடிவுடையது. காவிக்கல் (ஆடைக்கு நிறங்கொடுப்பது)போல, ரஜஸானது ஆத்மாவிற்கு நிறங்கொடுப்பதனால், (அநாத்ம விஷயங்களை அவாவச்செய்வதனால், அதனை) ராகம் என்க. (ராகம் - காமம்.) ஆசையென்பது - கிடையாத பொருளின்மேல் அவா. பற்று என்பது - கிடைத்தபொருளின் மேல் மனத்திற்குப் பிரியம் என்னும் ஒட்டு. கர்மப்பற்று - இம்மைமறுமைக்கான கர்

[illegible] தத் ரஜ: நிபத்நாதி கௌந்தேய கர்மஸங்கேந, ஐஹிகாமுஷ்மிகேஷு கர்மஸு ஸங்க: கர்மஸங்க:, தேந நிபத்நாதி ரஜ: தேஹிநம் ॥ ௭ ॥

௮. தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம் வித்தி மோஹநம் ஸர்வதேஹிநாம் ।
ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபிஸ்தந்நிபத்நாதி பாரத ॥

தம: து [illegible] அஜ்ஞாநாத் ஜாதம் வித்தி, மோஹநம் [illegible] ஸர்வதேஹிநாம் [illegible] । ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபி: ப்ரமாதஸ்ய [illegible] ப்ரமாதாலஸ்யநித்ரா: தாபி: ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபி: தத் தம: நிபத்நாதி பாரத ॥ ௮ ॥

[illegible] குணாநாம் வ்யாபாரம் ஸம்க்ஷேபத: ஆஹ—

௯. ஸத்த்வம் ஸுகே ஸஞ்ஜயதி ரஜ: கர்மணி பாரத ।
ஜ்ஞாநமாவ்ருத்ய து தம: ப்ரமாதே ஸஞ்ஜயத்யுத ॥

ஸத்த்வம் ஸுகே ஸஞ்ஜயதி [illegible], ரஜ: கர்மணி [illegible] பாரத [illegible] ஜ்ஞாநம் [illegible] ஆவ்ருத்ய ஸ்வகீயேந ஆவரணாத்மநா ப்ரமாதே ஸஞ்ஜயதி உத— ப்ரமாத: ப்ராப்தகர்தவ்யாகரணம் ॥ ௯ ॥

பலன்களில் பற்றுக்கொள்ளுதல், அவற்றில் அழுந்தியிருத்தல். அதனுல் ரஜோகுணமானது தேகியை, [illegible] ஆத்மாவைக் கட்டுகின்றது. [அகர்த்தாவாகிய [illegible] ஆத்மாவை "நான் செய்கிறேன்" என்னும் அபிமானத்தால் [illegible] கட்டுகின்றது. [illegible]] (எ)

௮. தமோகுணமோ, அஜ்ஞானத்தினின்றும் பிறப்பதாக, எல்லாத்தேகிகளையும் மயக்குவதாகத் தெரிந்துகொள்; பாரத! அது அஜாக்கிரதை, சோம்பல், உறக்கம் என்றவற்றால் (தேகியைக்) கட்டுகின்றது.

ஆனால் அவ்வாறான தமோகுணமானது (ஆவரணசக்தியாகிய) அஜ்ஞானத்தினின்றும் பிறந்து எல்லாத் தேகிகளையும் மயக்குவது, மயக்கத்தைச் செய்வது, பகுத்தறிவின்மையை உண்டாக்குவது. (அ)

பின்பு, குணங்களது செய்கையைச் சுருக்கிக் கூறுகிறார்:

௯. பாரத! ஸத்துவம் இன்பத்திலும், ரஜஸ் தொழிலிலும் பற்றச்செய்கின்றன; தமஸோ, (இவற்றிற்கு) எதிராக, அறிவை மறைத்து அஜாக்கிரதையில் பற்றச் செய்கின்றது.

ரஜஸ் தொழிலில் "பற்றச்செய்கின்றது" எனத் தொடருக. தமோகுணமானது தனது ஆவரணவடிவத்தால், மறைக்குந்தன்மையினுல் - ஸத்துவகுணத்தாலான பகுத்தறிவை மறைத்து அஜாக்கிரதையில் பற்றச்செய்கின்றது. அஜாக்கிரதை - செய்யவேண்டியன வந்தவழி, (அவற்றைச்) செய்யாமை. (௯)

[illegible]

கக. எப்பொழுது இச்சரீரத்தில் எல்லாவாயில்களிலும் அறிவெனும் பிரகாசம் உண்டாகின்றதோ, அப்பொழுது ஸத்துவம் ஓங்கியுள்ளது என அறிவாய்.

செவிமுதலிய இந்திரியங்களெல்லாம் ஆத்மாவின் அறிவுக்கு வழிகளாம். அந்த எல்லாவழிகளுள்ளும் [illegible] பிரகாசமென்பது, விளக்கமென்பது, [illegible]

ப்ரகாஶ: தேஹேऽஸ்மிந் ஸர்வத்வாரேஷு உபஜாயதே । ததேவ ஜ்ஞாநம் । யதா ஏவம் ப்ரகாஶோ ஜ்ஞாநாக்²ய: உபஜாயதே, ததா ஜ்ஞாநப்ரகாஶேந லிங்கேந விந்த்³யாத் விவ்ருத்³த⁴ம் உத்³ப⁴தம் ஸத்த்வம் இதி உத அபி ॥ ௧௧ ॥

ரஜஸ: உத்கடஸ்ய இத³ம் சிஹ்நம் —

௧௨. லோப⁴: ப்ரவ்ருத்திராரம்ப⁴: கர்மணாமஶம: ஸ்ப்ருஹா ।
ரஜஸ்யேதாநி ஜாயந்தே விவ்ருத்³தே⁴ ப⁴ரதர்ஷப⁴ ॥

லோப⁴: பரத்³ரவ்யாபி⁴ப்ஸா, ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரவர்தநம் ஸாமாந்யசேஷ்டா, ஆரம்ப⁴: — கஸ்ய? — கர்மணாம், அஶம: அநுபஶம:, ஹர்ஷராகா³தி³ப்ரவ்ருத்தி:, ஸ்ப்ருஹா ஸர்வஸாமாந்யவஸ்துவிஷயா த்ருஷ்ணா — ரஜஸி கு³ணே விவ்ருத்³தே⁴ ஏதாநி லிங்கா³நி ஜாயந்தே ஹே ப⁴ரதர்ஷப⁴ ॥ ௧௨ ॥

௧௩. அப்ரகாஶோऽப்ரவ்ருத்திஶ்ச ப்ரமாதோ³ மோஹ ஏவ ச ।
தமஸ்யேதாநி ஜாயந்தே விவ்ருத்³தே⁴ குருநந்த³ந ॥

அப்ரகாஶ: அவிவேக:, அத்யந்தம் அப்ரவ்ருத்திஶ்ச ப்ரவ்ருத்த்யபா⁴வ: தத்கார்யம், ப்ரமாதோ³ மோஹ ஏவ ச தத்கார்யம், அவிவேக: மூட⁴தா இத்யர்த²: । தமஸி கு³ணே விவ்ருத்³தே⁴ ஏதாநி லிங்கா³நி ஜாயந்தே ஹே குருநந்த³ந ॥ ௧௩ ॥

மரணத்³வாரேணாபி யத்ப²லம் ப்ராப்யதே, தத³பி ஸங்க³ராக³ஹேதுகம் ஸர்வம் கௌ³ணமேவ இதி த³ர்ஶயந்நாஹ —

தான் - அறிவென்பது. இவ்வாறாக, எப்பொழுது அறிவென்னும் வெளிச்சமானது இச்சரீரத்தில் எல்லா இந்திரியங்களுள்ளும் உண்டாகின்றதோ, அப்பொழுது, அறிவுப்பிரகாசமாகிய குறியினால் "ஸத்துவகுணம் ஓங்கியுள்ளது" என அறியலாகும். ()

ரஜோகுணம் மேலிட்டுநிற்குமிடத்து இது அடையாளமாம் : —

௧௨. பரதரிற் சிறந்தோனே ! ரஜஸ் ஓங்கியுள்ளவிடத்து உலோபம், முயற்சி, தொழில்களைச்செய்தல், ஓய்வின்மை, ஆசை இவை உண்டாகின்றன.

உலோபம்-பிறர்பொருளை வெளவக் கருதல். முயற்சி-பொதுவானப் பிரயத்தினம்.செய்தல்.—எவற்றை?—கார்யங்களை.ஓய்வின்மை-மகிழ்ச்சி, பற்றுமுதலியவற்றுள் புகுந்துசெல்லுதல். ஆசை-ஸாமான்னியமான எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றியஆசை. ரஜோகுணம் மேலிட்டிருக்குங்கால், இவைகுறிகளாக உண்டாகின்றன[காணப்படுகின்றன]. (௧௨)

௧௩. குருநந்தந ! தமஸ் ஓங்கியுள்ளவிடத்து விளங்காமை, முயற்சியின்மை, தவறுதல், மயக்கம் இவை உண்டாகின்றன.

விளங்காமை - பகுத்தறிவின்மை. முயிற்சியின்மை-முற்றும் ஊக்கமின்மை ; (இது) அந்த(ப் பகுத்தறிவின்மையின்)கார்யம். தவறுதலும், மயக்கமும் அதன்[பகுத்தறிவின்மையின்]கார்யங்களாம். விவேகமின்மை - மயங்கியதன்மை என்றபடி. (௧௩)

குணங்களாலாகும் பிறவிகள்.

இறப்புவழியாகவும் எந்தப்பயன் அடையப்படுகின்றதோ, அதெல்லாம் பற்றினாலும், ஆசையினாலும் வருவதாய் குணங்களாலாவதேதான் என உணர்த்தும்பொருட்டு அருளிச்செய்கிறார் :

கச. யதா ஸத்த்வே ப்ரவ்ருத்தே து ப்ரளயம் யாதி தேஹப்ருத் ।
ததோத்தமவிதாம் லோகாநமலாந் ப்ரதிபத்யதே ॥

கரு. ரஜஸி ப்ரளயம் கத்வா கர்மஸங்கிஷு ஜாயதே ।
ததா ப்ரலீநஸ்தமஸி மூடயோநிஷு ஜாயதே ॥

யதா ஸத்த்வே ப்ரவ்ருத்தே து உத்பூதே து ப்ரளயம் மரணம் யாதி ப்ரதிபத்யதே தேஹப்ருத் ஆத்மா, ததா உத்தமவிதாம்—மஹதாதிதத்த்வவிதாம் இத்யேதத்—லோகாந் அமலாந் மலரஹிதாந் ப்ரதிபத்யதே ப்ராப்நோதி இத்யேதத் ॥ கச ॥

ரஜஸி ப்ரவ்ருத்தே ப்ரளயம் மரணம் கத்வா ப்ராப்ய கர்மஸங்கிஷு கர்மாஸக்தியுக்தேஷு மநுஷ்யேஷு ஜாயதே। ததா தத்வதேவ ப்ரலீநோ ம்ருதஃ தமஸி ப்ரவ்ருத்தே மூடயோநிஷு பச்வாதியோநிஷு ஜாயதே ॥ கரு ॥

அதீதச்லோகார்த்தஸ்யைவ ஸங்க்ஷேப உச்யதே—

கசு. கர்மணஃ ஸுக்ருதஸ்யாஹுஃ ஸாத்த்விகம் நிர்மலம் பலம் ।
ரஜஸஸ்து பலம் துஃகமஜ்ஞாநம் தமஸஃ பலம் ॥

கர்மணஃ ஸுக்ருதஸ்ய— ஸாத்த்விகஸ்ய இத்யர்த்தஃ—ஆஹுஃ சிஷ்டாஃ ஸாத்த்விகம் ஏவ நிர்மலம் பலம் இதி । ரஜஸஸ்து—ராஜஸஸ்ய கர்மண இத்யர்த்தஃ, கர்மாதிகாராத்—பலம் துஃகம் ஏவ, காரணாநுரூப்யாத் ராஜஸமேவ। ததா அஜ்ஞாநம் தமஸஃ தாமஸஸ்ய கர்மணஃ அதர்மஸ்ய பலம் ப்ரவதந்தி ॥ கசு ॥

கச. தேகியானவன், ஸத்துவம் மேலிட்டவழி சாதலை அடைந்தால், உயர்ந்தவற்றை அறிந்தவருடைய மாசற்ற உலகங்களைச் சேர்கிறான்.

கரு. ஒருவன் ரஜோகுணத்தில் சாதலைப்பெற்று கர்மப்பற்றுள்ளவருள் பிறக்கிறான். அவ்வண்ணமே, தமோகுணத்தில் இறந்தவன் மயங்கியபிறவிகளுள் பிறக்கிறான்.

தேகி-ஆத்மா. உயர்ந்தவற்றை - மஹத் முதலிய தத்துவங்களை. மாசற்ற உலகங்களை-(ரஜஸ் தமஸ் உண்டாதலில்லாத ப்ரஹ்மலோகம் முதலியவற்றை.—ஆ.)(கச)

ரஜோகுணம் மேலிட்டிருக்கும்பொழுது சாதலை அடைந்தால், கர்மபற்றுடைய மனிதர்களுள் பிறக்கிறான். அதுபோலவே, தமோகுணம் மேலிட்டிருக்கும்பொழுது இறந்தவன் பசுமுதலிய அறிவிலாப் பிறவிகளில் பிறக்கிறான். (கரு)

சென்ற சுலோகங்களில் கூறிய விஷயத்தையே சுருக்கிச் சொல்லுகிறார் :

கசு. நல்வினையான கர்மத்திற்கு மாசற்ற ஸாத்விகப் பயன் என்கிறார்கள் ; ரஜஸுக்கோ துன்பம் பயன் ; தமஸுக்கு அறியாமை பயன்.

ஸாத்விக கர்மத்திற்கு ஸாத்விகமேயான [ஸத்துவகுணத்தாலான] பரிசுத்தமான [ரஜஸ் தமஸ் அழுக்கில்லாத] பயன் என்று ஆன்றோர்கூறுகிறார்கள். ரஜஸ் என்பதற்கு - ராஜஸகர்மம் என்று பொருள் ; (இப்)பிரகரணம் கர்மத்தைப்பற்றியதாதலின். ராஜஸகர்மத்தின் பயனும் துன்பமேதான், ராஜஸமேதான் [ரஜோகுணத்தாலானதேதான்] ; (கார்யமானது) காரணத்தை ஒத்துநிற்குமாதலின். தமஸுக்கு - தாமஸ கர்மமான அதர்மத்திற்கு. (கசு)

கிஞ்ச குணேப்⁴யோ ப⁴வதி—

கஎ. ஸத்த்வாத்ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம் ரஜஸோ லோப⁴ ஏவ ச ।
ப்ரமாத³மோஹௌ தமஸோ ப⁴வதோঽஜ்ஞாநமேவ ச ॥

ஸத்த்வாத் லப்³தா⁴த்மகாத் ஸஞ்ஜாயதே ஸமுத்பத்³யதே ஜ்ஞாநம், ரஜஸோ லோப⁴ ஏவ ச, ப்ரமாத³மோஹௌ ப்ரமாத³ஶ்ச மோஹஶ்ச ப்ரமாத³மோஹௌ உபௌ⁴ தமஸோ ப⁴வத꞉, அஜ்ஞாநமேவ ச ப⁴வதி ॥ கஎ ॥

கிஞ்ச—

கஅ. ஊர்த்⁴வம் க³ச்ச²ந்தி ஸத்த்வஸ்தா² மத்⁴யே திஷ்ட²ந்தி ராஜஸா꞉ ।
ஜக⁴ந்யகு³ணவ்ருத்தஸ்தா² அதோ⁴ க³ச்ச²ந்தி தாமஸா꞉ ॥

ஊர்த்⁴வம் க³ச்ச²ந்தி தே³வலோகாதி³ஷு உத்பத்³யந்தே ஸத்த்வஸ்தா²꞉ ஸத்த்வகு³ண-வ்ருத்தஸ்தா²꞉ । மத்⁴யே திஷ்ட²ந்தி மநுஷ்யேஷு உத்பத்³யந்தே ராஜஸா꞉। ஜக⁴ந்யகு³ண-வ்ருத்தஸ்தா²꞉ ஜக⁴ந்யஶ்ச அஸௌ கு³ணஶ்ச ஜக⁴ந்யகு³ண꞉ தம꞉, தஸ்ய வ்ருத்தம் நித்³ராঽঽ-லஸ்யாதி³, தஸ்மிந் ஸ்தி²தா꞉ ஜக⁴ந்யகு³ணவ்ருத்தஸ்தா²꞉ மூடா⁴꞉ அத⁴꞉ க³ச்ச²ந்தி பஶ்வாதி³-யோநிஷு உத்பத்³யந்தே தாமஸா꞉ ॥ கஅ ॥

“புருஷஸ்ய ப்ரக்ருதிஸ்த²த்வரூபேண மித்²யாஜ்ஞாநேந யுக்தஸ்ய போ⁴க்³யேஷு கு³ணேஷு ஸுக²து³꞉க²மோஹாத்மகேஷு ‘ஸுகீ² து³꞉கீ² மூடோ⁴ঽஹமஸ்மி’ இத்யேவம்ரூபோ ய꞉ ஸங்க³꞉ ஸ꞉ காரணம் புருஷஸ்ய ஸத³ஸத்³யோநிஜந்மப்ராப்திலக்ஷணஸ்ய ஸம்ஸாரஸ்ய” இதி ஸமாஸேந பூர்வத்ரா-

குணங்களின் செய்கைகளைச் சுருக்கிக்கூறுதல்.

மேலும், குணங்களினின்றும் (எது) உண்டாகின்றதோ, (அதனை அருளிச் செய்கிறார்) :

கஎ. அறிவு ஸத்துவத்தினின்றும் பிறக்கின்றது : உலோபம் ரஜஸினின்று (பிறக்கின்றது) : அஜாக்கிரதையும், மயக்கமும் தமஸினின்றும் பிறக்கின்றன, அறியாமையுந்தான் (பிறக்கின்றது).

ஸத்துவம் மேலிட்டவிடத்து அறிவு உண்டாகின்றது. ....(கஎ)

அன்றியும்,

கஅ. ஸத்துவத்திலுள்ளவர்கள் மேலே செல்லுகிறார்கள் : ராஜஸர்கள் நடுவில் நிற்கிறார்கள் : கடைப்பட்ட குணஒழுக்கத்திலுள்ள தாமஸர்கள் கீழே செல்லுகிறார்கள்.

ஸத்துவகுண ஒழுக்கத்திலுள்ளவர்கள் தேவலோகம் முதலியவற்றுள் பிறக்கிறார்கள். ராஜஸர்கள், ரஜோகுணஒழுக்கத்திலுள்ளவர்கள் மனிதர்களில் பிறக்கிறார்கள். கடைப்பட்ட தமோகுண ஒழுக்கங்களான உறக்கம் சோம்பல்முதலியவற்றிலுள்ள மூடர்களான தாமஸர்கள் பசுமுதலிய பிறவிகளுள் பிறக்கிறார்கள். (கஅ)

குணங்களினின்றும் மெய்யறிவினல் நீங்குதல்.

“ பிரகிருதியில் நிற்றலாகிய [பிரகிருதியையே ஆத்மாவாக மயங்குதலாகிய] மயக்கவுணர்வுள்ள புருஷனுக்கு இன்ப துன்ப மயக்கவடிவங்களால் அநுபவிக்கப்படும் குணங்களின்மேல் ‘ நான் இன்பமுடையவனா யிருக்கிறேன், துன்பமுடையவனா யிருக்கிறேன், மூடனா யிருக்கிறேன் ’ என இத்தகைய பற்று எதுவோ, அது - நல்லன தீயனவான பிறவிகளில் பிறப்பைப் பெறுதலாகிய புருஷனது ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரண

गुणानेतान् यथोक्तान् अतीत्य जीवन्नेव अतिक्रम्य मायोपाधिभूतान् त्रीन् देही देहसमुद्भवान् देहोत्पत्तिबीजभूतान् जन्ममृत्युजरादुःखैः जन्म च मृत्युश्च जरा च दुःखानि च जन्ममृत्युजरादुःखानि तैः जीवन्नेव विमुक्तः सन् विद्वान् अमृतमश्नुते, एवं मद्भावं प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ २० ॥

जीवन्नेव गुणानतीत्य अमृतमश्नुते, इति प्रश्नबीजं प्रतिलभ्य, अर्जुन उवाच—

अर्जुन उवाच ॥

२१. कैर्लिङ्गैस्त्रीन्गुणानेतानतीतो भवति प्रभो ।
किमाचारः कथं चैतांस्त्रीन्गुणानतिवर्तते ॥

कैः लिङ्गैः चिह्नैः त्रीन् एतान् व्याख्यातान् गुणान् अतीतः अतिक्रान्तः भवति प्रभो किमाचारः कः अस्य आचारः इति किमाचारः कथं केन च प्रकारेण एतान् त्रीन् गुणान् अतिवर्तते ॥ २१ ॥

गुणातीतस्य लक्षणं गुणातीतत्वोपायं च अर्जुनेन पृष्टः अस्मिन् श्लोके प्रश्नद्वयार्थं प्रतिवचनं भगवान् उवाच । यत् तावत् "कैः लिङ्गैः युक्तो गुणातीतो भवति" इति तत् शृणु—

श्रीभगवानुवाच ॥

२२. प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव ।
न द्वेष्टि सम्प्रवृत्तानि न निवृत्तानि काङ्क्षति ॥

ஞானியான தேகியானவன் மாயையாகிய உபாதிவடிவங்களாய் உடம்பு உண்டாதற்கு வித்துக்களான கீழ்க்கூறிய இந்த முக்குணங்களையும் உயிர்வாழும்பொழுதேயே கடந்து, பிறப்பிறப்புமூப்புத்துன்பங்களால் உயிர்வாழும்பொழுதேயே விடப்பட்டவனாய்ச் சாகாமையைப் பெறுகிறான் : இவ்வாறாக என்நிலையை அடைகின்றான் என்றபடி. (௨0)

விடுபட்டவனுடைய அடையாளங்கள்.

உயிரோடிருக்குமளவிலேயே குணங்களைக் கடந்து சாகாமையைப் பெறுகிறான் எனவே, வினாவிற்கு இடம் வாய்க்கப்பெற்று அர்ஜுனன் கூறலாயினன் :

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

௨௧. பிரபுவே ! இந்த முக்குணங்களையும் கடந்துநிற்பவன் என்ன அடையாளங்களுள்ளவனாகிறான் ? என்னவொழுக்கமுடையவன் ? மேலும், எவ்வாறு இந்தமுக்குணங்களையும் கடந்துவிடுகிறான் ?

குணங்களைக் கடந்தவனது அடையாளத்தையும், குணங்களைக்கடந்தவனாதற்கு வழியையும் இச்சுலோகத்தினுள் அர்ஜுனனால் கேட்கப்பட்ட பகவான் இரண்டு வினாவிற்கும் மறுமொழி கூறலானார். முதலில், " குணங்களைக்கடந்தவன் என்ன அடையாளங்களுள்ளவனாயிருக்கிறான் ? " என்பது எதுவோ, அதனைக் கேட்பாயாக :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

௨௨. பாண்டவ! விளக்கமென, முயற்சியென, மயக்கமென வந்தவற்றை(அவன்) வெறுப்பதில்லை ; போனவற்றை விரும்புவதில்லை.

ப்ரகாஶம் ச ஸத்த்வகார்யம், ப்ரவ்ருத்திம் ச ரஜ:கார்யம், மோஹமேவ ச தம:கார்யம், இத்யேதானி ந த்³வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி ஸம்யக்³விஷயபா⁴வேனோத்³பூ⁴தானி "மம தாமஸ: ப்ரத்யயோ ஜாத:, தேனாஹம் மூட⁴:; ததா² ராஜஸீ ப்ரவ்ருத்திர்மமோத்பன்னா து:³கா²த்மிகா, தேனாஹம் ரஜஸா ப்ரவர்திதச்ப்ரசலித: ஸ்வரூபாத்; கஷ்டம் மம வர்ததே யோ(அ)யம் ஸ்வரூபாவஸ்தா²னாத்³ ப்⁴ரம்ஶ:; ததா² ஸாத்த்விகோ கு³ண: ப்ரகாஶாத்மா மாம் விவேகித்வமாபாத³யன் ஸுகே² ச ஸஞ்ஜயன் ப³த்⁴னாதி" இதி தானி த்³வேஷ்ட்யஸம்யக்³த³ர்ஶித்வேன। தத³ேவம் கு³ணாதீதோ ந த்³வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி। யதா² ச ஸாத்த்விகாதி:³ புருஷ: ஸத்த்வாதி³கார்யாணி ஆத்மானம் ப்ரதி ப்ரகாஶ்ய நிவ்ருத்தானி காங்க்ஷதி, ந ததா² கு³ணாதீதோ நிவ்ருத்தானி காங்க்ஷதீத்யர்த:²। ஏதந்ந பரப்ரத்யக்ஷம் லிங்க³ம்। கிம் தர்ஹி? ஸ்வாத்மப்ரத்யக்ஷத்வாதா³த்மார்த²மேவைதல்லக்ஷணம்। ந ஹி ஸ்வாத்மவிஷயம் த்³வேஷமாகாங்க்ஷாம் வா பர: பஶ்யதி ॥ ௨௨ ॥

அதே²தா³னீம் "கு³ணாதீத: கிமாசார:?" இதி ப்ரஶ்னஸ்ய ப்ரதிவசனமாஹ—

௨௩. உதா³ஸீனவதா³ஸீனோ கு³ணைர்யோ ந விசால்யதே।
கு³ணா வர்தந்த இத்யேவ யோ(அ)வதிஷ்ட²தி நேங்க³தே ॥

விளக்கமென்பது - ஸத்துவத்தின்காரியம். முயற்சியென்பது-ரஜஸின் காரியம். மயக்கமென்பது-தமஸின்காரியம். (இவையெல்லாம் ஒரோர் தனித்தனிப்)பொருளா கச் செவ்வனே புலப்பட்டவழி இவற்றை வெறுப்பதில்லை. மெய்யுணர்வில்லாமையிஞ லன்றே "எனக்குத் தாமஸமான எண்ணம் உண்டாகியுள்ளது, அதஞல் நான் மயங்கி யுள்ளேன்; அவ்வாறே, எனக்கு ராஜஸமான முயற்சி துன்பவடிவமாய் உண்டாகியுள் ளது, அந்தரஜஸிஞல் நான் அசைக்கப்பெற்று தன்நிலையினின்றும் தவறியுள்ளேன்; தன்நிலையினின்றும் இந்தத்தவறுதல் எதுவோ, (அது)எனக்குத்தொல்லையாயிருக்கின் றது; அவ்வண்ணமே,பிரகாசவடிவமான ஸாத்விககுணமானது என்னைப் பகுத்தறிவு டையவஞகச் செய்வதோடு இன்பத்தையும் பற்றச்செய்வதாய்க் கட்டுறுத்துகின்றது" என(ஒருவன்) அவற்றை வெறுக்கிருன். ஆகவே,குணங்களைக் கடந்தவன் வந்தவற்றை இவ்வாறு வெறுப்பதில்லை. அன்றியும், ஸாத்விகன் [ஸத்துவகுணமுள்ளவன்] முத லான புருஷன், ஸத்துவகுணம்முதலியவற்றின் காரியங்களாய் ஆத்மாவிற்குக் காட்டி மறைந்தவற்றை விரும்புமாறுபோல, குணங்களைக் கடந்தவன் போனவற்றை விரும்பு வதில்லை என்பதுபொருள்.—இந்தஅடையாளம் பிறர்க்குத் தெரிவதன்று. மற்றென் னவெனின்,—தனக்குத் தெரியுமாதலால் தனக்காகத்தான் இவ்வடையாளமென்க. தன்னைப்பற்றிய வெறுப்பையாயினும், விருப்பையாயினும் பிறஞெருவன் தெரியமாட் டானன்றே [ஒருவனிடத்துள்ள வெறுப்புவிருப்புக்களை வேறெருவன் உணரமுடியா தன்றே].

(௨௨)

விடுபட்டவனுடைய வாழ்க்கையின் நடக்கை.

இனி இப்பொழுது "குணங்களைக்கடந்தவன் என்ன ஒழுக்கமுடையவன் ?" என்னும்விஞவிற்கு மறுமொழி அருளிச்செய்கிருர் :

௨௩. எவன் உதாஸீனன்போல வீற்றிருப்பவஞய்க் குணங்களால் அசைக்கப் படுவதில்லையோ, எவன் "குணங்கள் செய்கின்றன" என்றே உறுதியாகநிற்கின் றனு, அசைவதில்லையோ, (அவன் குணங்களைக் கடந்தவன்).

உதா₃ஸீநவத் யதா₂ உதா₃ஸீந: ந கஸ்யசித் பக்ஷம் ப₄ஜதே, ததா₂ அயம் [illegible] ஸ்தி₂த: ஆஸீந: கு₃ணை: ய: ந [illegible] விவேகத₃ர்ஸ₂நாவஸ்தா₂த: । தத₃தத் ஸ்பஷ்டீகரோதி— [illegible] பரிணதா: கு₃ணா: அந்யோந்யஸ்மிந் வர்தந்தே இதி ய: அவதிஷ்ட₂தி [illegible]— ‘ய: அநுதிஷ்ட₂தி’ [illegible] ந இங்க₃தே ந சலதி, ஸ்வரூபாவஸ்த₂ ஏவ ப₄வதி இத்யர்த₂: ॥ ௨௩ ॥

கிஞ்ச—

௨௪. ஸமது₃:க₂ஸுக₂: ஸ்வஸ்த₂: ஸமலோஷ்டாஸ்₂மகாஞ்சந: ।
துல்யப்ரியாப்ரியோ தீ₄ர: துல்யநிந்தா₃த்மஸம்ஸ்துதி: ॥

ஸமது₃:க₂ஸுக₂: ஸமே து₃:க₂ஸுகே₂ யஸ்ய ஸ: ஸமது₃:க₂ஸுக₂:, ஸ்வஸ்த₂: ஸ்வே ஆத்மநி ஸ்தி₂த: ப்ரஸந்ந:, ஸமாநி லோஷ்டாஸ்₂மகாஞ்சநாநி யஸ்ய ஸ: ஸமலோஷ்டாஸ்₂மகாஞ்சந:, துல்யப்ரியாப்ரிய: ப்ரியம் ச அப்ரியம் ச துல்யே [illegible] யஸ்ய ஸ: [illegible] துல்யப்ரியாப்ரிய:. தீ₄ர: தீ₄மாந், துல்யநிந்தா₃த்மஸம்ஸ்துதி: நிந்தா₃ ச ஆத்மஸம்ஸ்துதிஸ்₂ச நிந்தா₃த்மஸம்ஸ்துதீ, துல்யே நிந்தா₃த்மஸம்ஸ்துதீ யஸ்ய [illegible] ஸ: துல்யநிந்தா₃த்மஸம்ஸ்துதி: ॥ ௨௪ ॥

உதாஸீனன் [ஈடுபாடற்றுள்ளவன்] என்பான் ஒருவனது பக்கத்தையும் சாரா திருப்பவன். ஆத்மாவை அறியும் ஆற்றலுள்ள இவன், குணங்களைக் கடந்தவனுதற்கு ஸாதகமான வழியிலே [விவேகமுணர்விலே] நிலைத்து வீற்றிருப்பவனாய் விவேகப்பார்வை யான நிலையினின்றும் குணங்களால் அசைக்கப்படுவதில்லை. அந்த இதனை விளக்கு கிறார் [illegible] இந்திரியங்கள், இந்திரியவிஷயங்கள் என்றவற்றின் வடிவங்களாய் வேறுபட்டிருக்கும் குணங்கள் (தாமே) ஒன்றிலொன்று தொழிற்படுகின்றன எனக் கொண்டு [illegible], அசைவதில்லை, தன்னிலேயே உள்ளவனாகவே இருக்கிறான் என்பது கருத்து. ‘அநுதிஷ்டதி’ என்பதை [illegible] இடர்ப்படுதலஞ்சி [illegible] வழங்கலாயிற்று. ‘‘அநுதிஷ்டதி’’ என்றும் வேறோர் பாடம். (இங்கே, அநுஷ்டானம் என்பது [illegible] தன்னுடையதான யோகிக்கர்மத் தைச் செய்வது. [illegible] ஆத்மாவை அறிபவன் ‘‘ஆத்மா நிர் விகாரி’’ என்று அறிவதால் தன்னைக் கர்மங்களுக்குக் கர்த்தாவாகக் கொள்ளாது, தான் தொழிற்படுதலின்றி நிற்கும் தனிநிலையை விளக்குகின்றது.—அ.) (௨௩)

அன்றியும்,

௨௪. (இவன்) இன்பதுன்பங்களை ஸமமாகக்கொண்டவன் : தன்னிடத்து வாழ் பவன் : மண்ணாங்கட்டி, கல், தங்கம் இவற்றை ஸமமாகக்கொண்டவன் : வேண்டியதை யும், வேண்டாததையும் ஸமமாகக்கொண்டவன் : ஞானமுள்ளவன் : இகழ்ச்சியையும் தற்புகழ்ச்சியையும் ஸமமாகக்கொண்டவன்.

இந்த மதியானவன் தன்னிடத்து வாழ்பவன், ஆத்மாவினிடத்து நிற்பவனைத் தெளிந்துள்ளவன் [தன்னிலையினின்றும் தவறாத அதிகாரியாயிருப்பவன்.—ஆ.] (௨௪)

கிஞ்ச—

௨௫. 𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌮𑌾𑌨𑌾𑌪𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 ; 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌃 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃—𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣, 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀— 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀, 𑌦𑍇𑌹𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌸𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௫ ॥

'𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌵𑌤𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 '𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇𑌯𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌤𑍍𑌵𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 ; 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍀𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍇𑌃 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 ।

மற்றும்,

௨௫. **மானவமானங்களில் ஒப்பநிற்பவனாய், நண்பரது பக்கத்திலும், பகைவரது பக்கத்திலும் ஒப்பநிற்பவனாய், எல்லாமுயற்சிகளையும் துறக்கின்ற அவன் "குணதீதன்" [குணங்களைக் கடந்தவன்] எனப்படுகிறான்.**

ஒப்பநிற்பவன் - மாறுபாடில்லாதவன் [தாக்கப்படாதவன்]. சிலர் தமதுகருத்தின்படி உதாஸீநர்களாயிருந்தாலும், பிறர்கருத்தின்படி நண்பரது பக்கத்திலாயினும், பகைவரது பக்கத்திலாயினும் இருக்கிறவர்போல(க் காணப்படுகிறார்கள்) ; என்று, "இவனே நண்பரது பக்கத்திலும் பகைவரது பக்கத்திலும் ஒப்பநிற்பவன்" என அருளிச்செய்கிறார். இவன் இம்மைமறுமைக்கான எல்லாக்கர்மங்களையும் விட்டொழியும் தன்மையன் : உடம்பைக் கொண்டுசெலுத்தற்குமாத்திரம் காரணமானவை [உடம்பு நிற்றற்குமாத்திரம்வேண்டிய கர்மங்கள்] நீங்கலாக எல்லாக்கர்மங்களையும் **துறந்துநிற்பவன்** என்பது பொருள். (௨௫)

பகவத்பக்தி முக்திக்கு ஸாதநம்.

குணங்களைக்கடந்தவனுதற்கு "எவன்" (௧௪ - ௨௩) என்பதுமுதல் "குணங்களைக் கடந்தவன் எனப்படுகிறான்" (௧௪ - ௨௫) என்பதுவரை கூறப்பட்ட ஸாதநங்கள் எவ்வளவுகாலத்தில் முயற்சியால் ஸாதிக்கக்கூடியவையோ, அவ்வளவுகாலம் ஸந்யாஸியினால், மோக்ஷத்தை நாடும் துறவியினால் அநுஷ்டிக்கவேண்டியவை ; ஆனால், உறுதியாகநிலைப்பட்டுத் தானே உணரக்கூடியவளவிலே [தன்அநுபவத்தில் முயற்சியின்றி அவை தாமாகவே இயல்பாய் அமைந்திட்டபொழுது], குணங்களைக் கடந்துநிற்கும்யதிக்கு அடையாளங்களாகின்றன. (ஞானதிகாரியானவன் தனக்கு ஆத்மஅறிவு பிறத்தற்குமுன் உதாஸீநனாயிருத்தல்முதலிய இவ்வொழுக்கங்களையெல்லாம் முயற்சியோடு அநுஷ்டித்துச் சாதித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆனால், ஆத்மஞானம் உதித்தவுடன் ஜீவந்முக்தனான அவனுக்கு அவையெல்லாம் உறுதியாகநிலைப்பட்டு அநுபவத்தில் அமைந்து, அவனுக்கு லக்ஷணங்களாகநிற்கின்றன.—ஆ.)

குணத்ரயவிபாகயோகம்.

[illegible] ? " [illegible]

[illegible] ஸேவதே ।
[illegible] கல்பதே ॥

[illegible] யோ யதிः [illegible]
[illegible] பக்தியோகः— [illegible]
[illegible] பக்தியோகேந— [illegible]
[illegible] — ஸேவதே, ஸः [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible] ॥ உசு ॥

[illegible] ச ।
[illegible] ச ॥
[illegible]
[illegible]

" [illegible] கடந்துவிடுகிறான் ? " என்னும் இவ்வினா
[illegible] :

[illegible] என்னைத் தொழுகின்றானோ,
[illegible] ப்ரஹ்மமாயிருத்தற்குத் தக்கவனாகிறான்.
[illegible] எல்லாப்பிராணிகளுடைய
[illegible] என்னை, பிறழாத பக்தி
[illegible] யோகத்தினால், பகுத்தறியும்
[illegible] அவன் கீழ்க்கூறிய இக்குணங்
[illegible] தக்கவனாகிறான், மோக்ஷத்தை
[illegible] பகவானது அநுக்கிரகமென்னும்
[illegible] பக்தியோகமென்பது - பரமப்பிரேமையா
[illegible] பக்தியோகத்தால் பகவானைத் தொழுதலென்பது -
[illegible] பகவானை இடைவிடாது தியானித்தல்.
[illegible] பிறக்கின்றது ; பிறக்கவே, ஞானி உயி
[illegible] அடைந்துவிடுகிறான்.—ஆ.) (உசு)

ஆத்மா ஒன்றுதான்.

[illegible] என்பது] எதனால் ? என்பது.—கூறுவோம் :
[illegible]வெனில், யான் இறவாததாய் வேறுபாடில்லதாய் சாச்வதமான தரும
இன்பமுமான ப்ரஹ்மத்திற்கு இருப்பிடம்.

[illegible]பாரதத்திலே, வியாஸராருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்தஸம்ஹிதையிலே,
[illegible]லே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யை

ஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே குணத்ரயவிபாகயோகோ நாம சதுர்தஶோ(அ)த்யாய: ॥

ப்ரஹ்மண: பரமாத்மன: ஹி யஸ்மாத் ப்ரதிஷ்டா அஹம் ப்ரதிதிஷ்டதி அஸ்மின் இதி ப்ரதிஷ்டா அஹம் ப்ரத்யகாத்மா। கீத்ருஶஸ்ய ப்ரஹ்மண: ?— அம்ருதஸ்ய அவிநாஶின: அவ்யயஸ்ய அவிகாரிண: ஶாஶ்வதஸ்ய ச நித்யஸ்ய தர்மஸ்ய ஜ்ஞானயோகதர்மப்ராப்யஸ்ய ஸுகஸ்ய ஆனந்தரூபஸ்ய ஐகாந்திகஸ்ய அவ்யபிசாரிண: அம்ருதாதிஸ்வபாவஸ்ய பரமானந்தரூபஸ்ய பரமாத்மன: ப்ரத்யகாத்மா ப்ரதிஷ்டா, ஸம்யக்ஜ்ஞானேன பரமாத்மதயா நிஶ்சீயதே। தத் ஏதத் 'ப்ரஹ்மபூயாய கல்பதே' இதி உக்தம் ॥

யயா ச ஈஶ்வரஶக்த்யா பக்தானுக்ரஹாதிப்ரயோஜனாய ப்ரஹ்ம ப்ரதிஷ்டதே ப்ரவர்ததே, ஸா ஶக்தி: ப்ரஹ்மைவ அஹம், ஶக்திஶக்திமதோ: அனன்யத்வாத் இத்யபிப்ராய: ॥

அதவா — ப்ரஹ்மஶப்தவாச்யத்வாத் ஸவிகல்பகம் ப்ரஹ்ம। தஸ்ய ப்ரஹ்மணோ நிர்விகல்பக: அஹம் ஏவ நான்ய: ப்ரதிஷ்டா ஆஶ்ரய:। கிம்விஶிஷ்டஸ்ய ? — அம்ருதஸ்ய

யாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்திலே குணத்ரய விபாகயோகம் என்னும் பதினான்காம் அத்தியாயம் முற்றும்.

ஏனெனில், உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவான நான் ப்ரஹ்மமான பரமாத்மாவிற்கு இருப்பிடம் [ப்ரஹ்மம் என்னைக்காட்டிலும் வேறன்று, நான் ப்ரஹ்மமான ஆத்மா தான் என்றபடி].—எத்தகைய ப்ரஹ்மத்திற்கு ? —அழியுந்தன்மையில்லதாய், அவிகாரியாய், நித்யமான தருமமாய் (அதாவது) ஞானயோகமென்னும் தருமத்தால் அடையத்தக்கதாய், தவறுத இன்பவடிவமான (ப்ரஹ்மத்திற்கு). சாகாமைமுதலிய இயல்பானதாய்ப் பேராநந்தவடிவமான பரமாத்மாவிற்கு உள்ளேயுள்ள ஆத்மா இருப்பிடம் ; (ஆகவே, அது) பரமாத்மாவாக மெய்யறிவினால் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால், இந்த (உண்மைதான்) "ப்ரஹ்மமாயிருத்தற்குத் தக்கவனாகிறான்" (கச - உசு) எனக் கூறப்பட்டது.

ப்ரஹ்மம் எந்த ஈச்வரசக்தியால் பக்தர்களை அநுக்கிரகித்தல் முதலியவற்றிற்காக அமைந்து தலைப்படுகின்றதோ, அந்தச் சக்தி ப்ரஹ்மமேயான நான்தான் ; ஏனெனில், சக்தியும் சக்தியையுடைய பொருளும் வேறல்ல [ஒன்றுதான்] ; என்பது கருத்து.

அல்லது, (இவ்வாறு கொள்ளினும், அமையும், ஸகுண ப்ரஹ்மமே) ப்ரஹ்மமென்னும் சொல்லால் சொல்லக்கூடியதாதலால், ப்ரஹ்மமென்பது - ஸவிகல்பமான [ஸகுண] ப்ரஹ்மமென்க. சொல்லமுடியாத நிர்விகல்பமான [நிர்க்குணமான] யான் அந்த ப்ரஹ்மத்திற்கு இருப்பிடம், தங்குமிடம்.—எப்படிப்பட்ட (அந்த ப்ரஹ்மத்

[illegible]ணயஸ்ய அவ்யயஸ்ய ச வ்யாக்ருதஸ்ய । கிஞ்ச — ஶாஶ்வதஸ்ய ச நித்யஸ்ய [illegible] ஜ்ஞாநவிஷயஸ்ய [illegible]ஸ்ய தஜ்ஜ்ஞாநிகஸ்ய வைகாந்திகஸ்ய ஸுகா-[illegible]ஸ்ய ச, 'ப்ரதிஷ்டாஹம்' இதி ஸம்பத்யதே ॥ ௨௭ ॥

இதி ஸ்ரீ பகவத்கீதாபாஷ்யே சதுர்தஶோऽத்யாய: ॥

[illegible]க்கள் [illegible]ல்லதாய் விகாரமில்லாததற்கு. மேலும், ஞானநிஷ்டை என்னும் [illegible] தருமத்திற்கும், அதனின்று பிறப்பதாய்த் தவறாது அமைகின்ற [illegible]த்திற்கும் ''யான் இருப்பிடம்'' எனத் தொடர்கின்றது. (௨௭)

ஸ்ரீ பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினான்காம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌯𑍋𑌗𑌃 ॥

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌦𑌧𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂, 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌫𑌲𑌮𑍍, 𑌅𑌤𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍇 𑌸𑍇𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌇𑌤𑌿। 𑌅𑌤𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌉𑌵𑌾𑌚 '𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑌕𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌯𑌾 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿। 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃, 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍁 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

க. 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑍂𑌲𑌮𑌧𑌃𑌶𑌾𑌖𑌮𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌰𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍।
𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍 ॥

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்: புருஷோத்தமயோகம்.

ஸம்ஸாரவிருக்ஷம்.

பிராணிகளது கர்மத்தின் பயனும், ஞானிகளது ஞானத்தின் பயனும் என்னைச் சார்ந்துநிற்பனவாதலால், எவர்கள் என்னைப் பக்தியோகத்தால் தொழுகிறார்களோ, அவர்கள் எனது அநுக்கிரகத்தினால் ஞானத்தையடைதல்வழியாகக் குணங்களைக் கடந்தவராய் மோக்ஷத்தைப் பெறுகிறார்கள். ஆத்மாவினுடைய உண்மையையே நேராக அறிகிறவர்களைப்பற்றிக் கூறவும்வேண்டுமோ? என்க. ஆகவே, பகவான், அர்ஜுனனால் வினவப்படாததாயினும் [அவன் கேட்காமலிருந்தாலும்] ஆத்மாவினது உண்மையை விவரிக்கக்கருதியவராய் "சந்தஸ்கள் எதற்கு" (கரு-க) என்பது முதலியவற்றை அருளிச்செய்யலானார் :

இனி முதலில், விருக்ஷமாக உருவகஞ்செய்து [ஞானமென்னும் கோடரியினால் வெட்டக்கூடியதாதலால், மரமாக ரூபகாலங்காரப்படுத்தி], வைராக்கியம் பிறக்கும்பொருட்டு ஸம்ஸாரம் இன்னதென்பதை விரித்துரைக்கிறார்; ஏனெனில்,—பகவானுடைய உண்மையை அறிவதிலே - ஸம்ஸாரத்தினின்றும் ஆசைநீங்கியவனுக்கு அதிகாரமேயன்றி மற்றையோனுக்கு இல்லை என்று.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

க. சந்தஸ்கள் எதற்கு இலைகளோ, (அந்த) அச்வத்தத்தை - மேலே வேரும், கீழே கிளைகளும்உடையதாக, அழிவற்றதாகக் கூறுகிறார்கள். எவன் அதனை அறிகிறானோ, அவன் வேதங்களை அறிபவன்.

1]

புருஷோத்தமயோகம்.

[illegible]

அவ்யக்தமென்னும் மாயாசக்தியுடைய ப்ரஹ்மமானது காலத்தால் நுண்ணியதும், காரணமும், நித்யமும், பெரிதும் [எங்குமுள்ளதும்] ஆதலால், "மேல்" எனக் கூறப்படுகின்றது. கூடஸ்தமான [நிர்விகாரியான] ப்ரஹ்மம் காரணமாகாதாதலால், மாயாசக்தியுடைய ப்ரஹ்மமென்றார். அது நித்யப்பொருளாய், எல்லாக்காரியங்கட்கும் ஹேதுவாய் முன்னிற்குங்காரணமாதலால், காலத்தால் நுண்ணியதென்க.— ஆக "மேலே வேரும், கீழே கிளைகளுமுடைய இந்த அச்வத்தம் என்றுமுள்ளது" ([illegible]) என்னும் ச்ருதியுமுளதென்க. புராணத்திலும், "ப்ரஹ்மவிருக்ஷமானது, ப்ரஹ்மமாகிய பழைய விருக்ஷமானது அவ்யக்தமாகிய வேரைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்டது: அதனது வலிமையிலிருந்தே கிளைகள் வளர்ந்துள்ளது: புத்தியாகிய அடிமரமுடையது: இந்திரியத்துவாரங்களாகிய பொந்துகளையும், (நிலம், நீர் முதலிய) மஹாபூதங்களாகிய பலகொம்புகளையும், விஷயங்களாகிய இலைகளையும் கிளைகளையும், நல்வினை தீவினைகளாகிய அழகிய புஷ்பங்களையும், இன்ப துன்பங்களாகிய பழங்களையும் உடையது: எல்லாப்ப்ராணிகட்கும் பிழைப்பைத் தருவது: (ஞானத்தாலன்றி வேறுவழியால் வெட்டமுடியாதது ஆதலால்) என்றுமுள்ளது. இது ப்ரஹ்மத்திற்குத் தங்குமிடம். அது அந்த ப்ரஹ்மவிருக்ஷத்தின் (ஸாரம். ப்ரஹ்மத்திற்குப் புறம்பாக ஸம்ஸாரத்திற்கு நிலைப்பு இல்லை என்றபடி.—ஆ.). ஞானமாகிய வலிய கோடரியினால் இதனை வெட்டிப் பிளந்து, பின்பு, ஆத்மஆநந்தத்தைப் பெற்று அதனின்று மீண்டும் திரும்புவதில்லை" என்பதுமுதலியவற்றை(க் காண்க). மயக்கமயமான ஸம்ஸாரத்தை மேலே வேருடைய விருக்ஷமாகக் கூறுகிறார்கள். மஹத், அஹங்காரம், தந்மாத்திரங்கள் முதலியவை இதனது கிளைகள்போலக் கீழேஉள்ளன. அச்வத்தம் - நாளைக்குக்கூட நில்லாதது, கணப்பொழுதுள் அழியுந்தன்மையது; (ஆகவே,

𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ; 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂—𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌲𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 । 𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌹𑌿 𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 । 𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌦𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍—𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌛𑌾𑌦𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌃𑌸𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍀𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌿, 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌪𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃, 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌯𑌃 𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌸𑌃 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌤𑍍, 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌮𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌣𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍂𑌲𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌰𑌾 𑌅𑌵𑌯𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

ஸம்ஸாரத்தை) அச்வத்தம் என்கிறார்கள். ஸம்ஸாரமாயை அநாதிகாலமாகத் தலைப்பட்டுள்ளமையால், அந்த இச்சம்சாரவிருக்ஷம் அழிவற்றதென்க. ஏனெனில், அது முதலும்முடிவும்இல்லாததாகிய உடம்புமுதலியவற்றின்தொடர்ச்சியைச் சார்ந்திருப்பதாக(யாவர்க்கும்)தெரிந்துளது. அதே ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்திற்கு இது வேறோர் விசேஷணம் :—“ சந்தஸ்கள் எதற்கு இலைகளோ ” (என்பது). ரிக் யஜுஸ் ஸாமமென்னும்சந்தஸ்கள் மறைத்தலால், பாதுகாத்தலால் ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்திற்கு இலைகள் போன்றுள்ளன. இலைகள் மரத்தைப் பாதுகாத்தற்காக இருக்குமாறுபோல,வேதங்கள் [கர்மகாண்டங்கள்] ஸம்ஸாரமரத்தைப் பாதுகாத்தற்காக உள்ளன ; நல்வினைகளையும், தீவினைகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும், பயன்களையும் உணர்த்தும் பொருட்டுள்ளனவாதலின் என்க. (இலைகள் மரத்திலுள்ள குற்றத்தை மறைத்து, மரத்தைப் பாதுகாப்பதுபோல, கர்மகாண்டங்கள் ஸம்ஸாரத்திலுள்ள குற்றத்தை மறைத்து, ஸம்ஸாரத்தைப் பாதுகாக்கின்றன.—ஆ.) கீழ்உரைத்தபடி ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தை வேரொடு எவன் அறிகின்றானோ, அவன் வேதங்களை அறிந்தவன், வேதங்கள் உபதேசிக்கும் பொருளை அறிந்தவன் என்பது பொருள். நிச்சயமாக,இந்த ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தைக்காட்டிலும்,அதனது வேரைக்காட்டிலும் அறியவேண்டியபொருள் வேறு அணுவளவுங்கூட மிச்சமில்லை; ஆகவே, எல்லாவேதப்பொருளையும் அறிந்தவன், முற்றுமுணர்ந்தவன் என ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தை வேரொடு அறிதலைப் புகழ்கின்றார். (கங்கைநதிக்கரையிலே காற்றினால் வேர்ப்பிடுங்காகப் பிடுங்கித் தலைகீழாகச் சாய்க்கப்பெற்ற ஒருபெரிய அரசமரத்தை உபமானமாகக்கொண்டு இவ்வுருவகம் செய்யப்பட்டது.—ம. “அழகிய கையாகிய மலரினையும்,அடியாகிய தளிரினையும்,கண்ணாகிய வண்டினையும்...........உடையதாய் ஓர் கொடி உளது ” என்றவிடத்து, பெண் என்று வெளிப்படையாகக் கூறாமல் கொடி என்றுமாத்திரம் கூறியிருப்பதுபோல, ஸம்ஸாரமென்றுகூறாமல் அச்வத்தம் என்றுமாத்திரம் கூறப்பட்டது.) (க)

அதே ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தின் உறுப்புக்கட்கு வேறுகற்பனை சொல்லப்படுகின்றது [அதனுடைய உறுப்புக்களை வேறுவகையாக வர்ணிக்கிறார்] :

புருஷோத்தமயோகம்.

உ. அதஶ்சோர்த்⁴வம் ப்ரஸ்ருதாஸ்தஸ்ய ஶாகா²
கு³ணப்ரவ்ருத்³தா⁴ விஷயப்ரவாலா: ।
அத⁴ஶ்ச மூலாந்யநுஸந்ததாநி
கர்மாநுப³ந்தீ⁴நி மநுஷ்யலோகே ॥

[illegible] ப்ரஸ்ருதா: [illegible] ஜ்ஞாநகர்மாநுஸாரி, தஸ்ய [illegible] ப்ரஸ்ருதா: ப்ரவ்ருத்தா:, கு³ணப்ரவ்ருத்³தா⁴: [illegible] ப்ரவ்ருத்தா: [illegible] விஷயப்ரவாலா: [illegible] ஶாகா²: [illegible] ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷஸ்ய [illegible] கர்மாநுப³ந்தீ⁴நி [illegible] மநுஷ்யலோகே [illegible] ப்ரஸித்³தா⁴: ॥ உ ॥

உ. அதனுடைய கொம்புகள் கீழேயும் மேலேயும் பரவியுள்ளன: குணங்களால் வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன: விஷயங்களாகிய தளிர்களையுடையன. கீழேயும் மநுஷ்யலோகத்தில், வேர்கள் கர்மத்தை விளைப்பனவாய்த் தொடர்ச்சியாக விரிந்துள்ளன.

[illegible] மநுஷ்யன் முதலாக அதமமான ஸ்தாவரங்களுக [illegible] மநுஷ்யன் முதலாக உத்தமனான ப்ர [illegible] ஸ்தாவரங்களாகிய, (அதமமநுஷ்யன் [illegible] இருப்பிடம் என்று இதுவரையி [illegible] கர்மத்தின்பயனுகவும் [illegible] அக்கரமத்தின் [illegible] ; [illegible] ஸத்த்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் [illegible] விஷயங்கள் கர்மத்தின் [illegible] முளைக்கொள்ளுகின்றன [illegible] ; ஆகவே, விஷயங்கள் [illegible] தளிர்களென்க.— ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தி [illegible] இனி இப்பொழுது, கர் [illegible] வாஸனை [illegible] காரணமாய் இடையில் [பக்கத்தில்] வெடி [illegible]). [illegible] அதமமநுஷ்யன் [illegible] வேர்கள் [illegible] தொடர்ந்து விரிந்துள்ளன, [illegible] கர்மமானது [illegible] அதமவேர்கள் மநுஷ்யலோகத்திலே, மனிதசரீ [illegible] கர்மத்தை [illegible] விளைக்கின்றன ; ஏனெனில், மநுஷ்யர்களுக் [illegible] கர்மத்திலே அதிகாரம் [illegible] அமைந்துள்ளது. (உ)

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌃—

௩. 𑌨 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌤𑌥𑍋𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇
 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌦𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 |
 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌮𑍇𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌰𑍂𑌢𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍
 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌗𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍃𑌢𑍇𑌨 𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 ||

௪. 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌿𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂
 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌨 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌯𑌃 |
 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇
 𑌯𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍃𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍀 ||

𑌨 𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌹 𑌯𑌥𑌾 𑌉𑌪𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌮𑌰𑍀𑌚𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌮𑌾𑌯𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌸𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍; 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌨𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃 𑌇𑌤𑌿 | 𑌅𑌤 𑌏𑌵 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌚 𑌆𑌦𑌿𑌃, “𑌇𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃” 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌨 𑌚 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 | 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌮𑍇𑌨𑌂

மரத்தை வெட்டி மேலான கதியை நாடுக.

மற்று, (இங்கு) வர்ணிக்கப்பெற்ற இந்த ஸம்ஸாரவிருக்ஷம் எதுவோ,

௩. அதனுடைய உருவம் அவ்வாறு இங்குக் காணப்படவில்லை; முடிவு(காணப்பட)வில்லை; முதலும்(காணப்பட)வில்லை; இருப்பு(க் காணப்பட)வில்லை. நன்கு வேரூன்றிய இந்த அச்வத்தத்தை, பற்றின்மையென்னும் திண்ணியகோடரியினால் வெட்டி,

௪. அதற்குமேலே,—எதனுள் சென்றவர்கள் மீண்டும் திரும்பிவருவதில்லையோ, அந்த நிலையைத் தேடவேண்டும். “(ஸம்ஸாரவிருக்ஷம்) தொன்றுதொட்டு தலைப்பட்டுவருதல் எவனிடத்தினின்றும் தோன்றிற்றோ, அந்தமுதல்வனை புருஷனையே அடைக்கலமாக அடைகின்றேன்” (என நாடவேண்டும்).

கீழே வருணித்தபடி இதனது உருவம் இங்கே புலப்படவேயில்லை; கனவோடும், கானல்நீரோடும், இந்திரஜாலத்தாலான ஆகாசபட்டணத்தோடும் ஒப்பநிற்றலின். ஏனெனில், அது பார்க்கும்பொழுதேயே அழியுந்தன்மையதாம் என்க. (“ஸம்ஸாரவிருக்ஷமானது விருப்புமுதலியவற்றால் தலைப்பட்டு அநாதியாயிருப்பதனால் தானே அழியமாட்டாது; அன்றியும், ஒருவராலும் வெட்டமுடியாதது” என்னும்சங்கை வர,—அவ்விருக்ஷமானது கீழேவருணித்தபடி பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரியாவிட்டாலும் சாஸ்திரத்தால் அநுமானிக்கப்படுகின்றது எனவும், ஆகவே ஞானத்தால் வெட்டக்கூடியது எனவும் அருளிச்செய்தனர்.—ஆ.) ஆதலால், முடிவு இல்லை, எல்லை இல்லை. (மயக்கமும், வாஸனையும், கர்மமும் ஒன்றையொன்று கிளப்பிக்கொண்டிருத்தலால்,ஞானமில்லாது இவற்றிற்கு முடிவு இல்லை.—ஆ.) அவ்வாறே, “இதுமுதல் இது தலைப்பட்டது” என ஒருவராலும் முதலும் அறியப்படவில்லை. இன்னும், இதனுடைய இருப்பும், நிலைப்பும், நடுவும் ஒருவனாலும் அறியப்படவில்லை. நன்றாக

यथोक्तं सुविरूढमूलं सुदृढं विरूढानि विरोहं गतानि त्रिगुणानि यस्य तम् एनं सुविरूढमूलम् असङ्गशस्त्रेण, असङ्गः असङ्गता पुत्रवित्तलोकेषणाभ्यः व्युत्थानं, तेन असङ्गशस्त्रेण दृढेन परमात्मज्ञाननिश्चयदृढीकृतेन सन्नद्धेन विवेकाभ्यासाग्निशितेन छित्त्वा संसारवृक्षं सबीजं उद्धृत्य ॥ ३ ॥

ततः पश्चात् यत् पदं वैष्णवं तत् परिमार्गितव्यं, परिमार्गणं अन्वेषणं, ज्ञातव्यमित्यर्थः । यस्मिन् पदे गताः प्रविष्टाः न निवर्तन्ति न पुनरावर्तन्ते भूयः पुनः संसाराय । कथं परिमार्गितव्यमिति ? आह—तमेव च यः पदशब्देन उक्तः आद्यं आदौ भवम् आद्यं पुरुषं प्रपद्ये इत्येवं परिमार्गितव्यं, तच्छरणतया इत्यर्थः । कः पुनः असौ पुरुषः इति ? उच्यते— यतः यस्मात् पुरुषात् संसारमायावृक्षप्रवृत्तिः प्रसृता निःसृता, ऐन्द्रजालिकादिव माया, पुराणी चिरन्तनी ॥

कथंभूताः तत् पदं गच्छन्ति इति ? उच्यते—

५. निर्मानमोहा जितसङ्गदोषा

अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः ।

வேரூன்றிய கீழ்க்கூறிய இந்த அச்வத்தமென்னும் ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்தை - பரமாத்ம நோக்கஉறுதியினால் திண்மையாக்கப்பெற்றதாய், விவேகப்பயிற்சியென்னும் சாணைக் கல்லிலே அடிக்கடி தீட்டப்பட்டதாய், மக்கள் செல்வம் உலகவாழ்க்கை என்றஇவற் றின்மேல் ஆசையைத் துறத்தலாகிய பற்றின்மையென்னும் கோடரியினால் வேரொ டுவெட்டிப்பிடுங்கித் (தொலைக்கவேண்டும். ஸம்ஸாரத்தின் வேர் மிக்க உறுதியா னது ; ஆகவே, வைராக்கியத்தைப் பயிற்சிசெய்தல் வழியாகத் துறவைச் சார்ந்து, அவ்வேரை அறுக்க மிகுந்த முயற்சி செய்யவேண்டும்.) (௩)

அதற்கு [ஸம்ஸாரவிருக்ஷத்திற்கு] மேலேயுள்ள எங்குமுள்ளபொருளின் நிலை எதுவோ, எந்தஇடத்தில் புகுந்தவர்கள் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்திற்குத் திரும்பிவரு வதில்லையோ, அதனைத்தேடவேண்டும், அறியவேண்டும் என்பது பொருள்.—எவ் வாறு தேடவேண்டும்? என்பது.—கூறுகிறார் : நிலைஎன்னும்சொல்லால் கூறப்பெற்ற வன் எவனோ,அந்த முதல்வனான புருஷனை அடைகின்றேன் என இவ்வாறு தேடவே ண்டும், அவனையே தஞ்சமாகக்கொண்டு (அறியவேண்டும்) என்றபடி.—இப்புருஷன் யார்? என்பது.—கூறுவோம் : இந்திரஜாலக்காரனிடத்தினின்று (பொய்த்தோற்றங் கள் வெளிப்படுவது)போல, ஸம்ஸாரமாயாமரம் தலைப்படுதல் எந்தப்புருஷனிடத்தி னின்று தொன்றுதொட்டு வெளிப்பட்டிருக்கின்றதோ, (அந்தப் புருஷன்.) (௪)

எங்குமுள்ள பொருளை அடையும்வழி.

எப்படிப்பட்டவர்கள் அந்நிலையை அடைகிறார்கள்? என்பது.—கூறுவோம் :

௫. செருக்கும் மயக்கமும் நீங்கியவராய், பற்றென்னும்தீங்கை வென்றவராய், ஆத்மாவினிடத்து எப்பொழுதும் வாழ்பவராய், முற்றும் ஆசையொழிந்தவராய், இன்

द्वन्द्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञैः
गच्छन्त्यमूढाः पदमव्ययं तत् ॥

निर्मानमोहाः मानश्च मोहश्च मानमोहौ, तौ निर्गतौ येभ्यः ते निर्मानमोहाः मानमोहवर्जिताः। जितसङ्गदोषाः सङ्ग एव दोषः सङ्गदोषः जितः सङ्गदोषः यैः ते जितसङ्गदोषाः। अध्यात्मनित्याः परमात्मस्वरूपालोचननित्याः तत्पराः। विनिवृत्तकामाः विशेषतो निर्लेपेन निवृत्ताः कामाः येषां ते विनिवृत्तकामाः यतयः संन्यासिनः। द्वन्द्वैः प्रियाप्रियादिभिः विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञैः परित्यक्ताः गच्छन्ति अमूढाः मोहवर्जिताः पदम् अव्ययं तत् यथोक्तम् ॥

तदेव पदं पुनः विशेष्यते—

ஸ். न तद्भासयते सूर्यो न शशाङ्को न पावकः ।
यद्गत्वा न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥ ६ ॥

तत् धाम इति व्यवहितेन धाम्ना सम्बध्यते—तत् धाम तेजोरूपं पदं न भासयते सूर्यः आदित्यः सर्वावभासनशक्तिमत्त्वेऽपि सति। तथा न शशाङ्कः चन्द्रः, न पावकः न अग्निरपि। यत् धाम वैष्णवं पदं गत्वा प्राप्य न निवर्तन्ते, यच्च सूर्यादिः न भासयते तत् धाम पदं परमं विष्णोः मम पदम् ॥ ६ ॥

பதுன்பமென்னும்பெயருடைய த்வந்தங்களால் விடப்பெற்றவராய் மயங்காதவர்கள் அந்த அழிவிலா நிலையை அடைகிறார்கள்.

செருக்கு - (நான் என மதிக்கும் அஹங்காரமுனைப்பு). மயக்கம் - (அவிவேகம்). ஆத்மாவினிடத்து எப்பொழுதும் வாழ்பவர் - பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை ஆலோசிப்பதிலே எப்பொழுதும் உள்ளவர், அதிலேயே கருத்துடையவர். முற்றும் ஆசையொழிந்தவர் - ஆசைமுழுதும் கசடற நீங்கியவர், யதிகள், துறவிகள். த்வந்தங்களால் - வேண்டியது வேண்டாதது முதலியவற்றால். மயங்காதவர்கள் - மயக்கமில்லாதவர்கள் [மெய்யறிவுகூடியவர்கள்—ஆ]. அந்த - கீழ்க்கூறிய. (ரு)

அந்த நிலை எங்குமுள்ளபொருளின் ஸ்வரூபம்.

அதேநிலையை மீண்டும் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார்:

ஸ். அதனை ஸூர்யன் பிரகாசிக்கச்செய்வதில்லை: சந்திரன் (பிரகாசிக்கச் செய்வது) இல்லை: தீ (பிரகாசிக்கச்செய்வது) இல்லை. எதனை அடைந்து திரும்பிவருவதில்லையோ, அது என்னுடைய மேலான இடம்.

तत् धाम என ஒதுங்கிநிற்கும் धाम என்பதனோடு இயையும். ஸூர்யன் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்ய வல்லமையுடையவனாயினும், ஒளிவடிவான அந்த இடத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்வதில்லை. அவ்வண்ணமே, சந்திரனும் தீயும் (அதனைப் பிரகாசிக்கச்செய்வதில்லை). எங்குமுள்ளபொருளினுடைய எந்நிலையை அடைந்து திரும்பிவருதலில்லையோ, மேலும் ஸூர்யன்முதலானோர்கள் எதனைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதில்லையோ, அது - எங்குமுள்ளபொருளான எனது மேலான இடம். (சு)

புருஷோத்தம யோகம்.

[illegible] '' [illegible] '' [illegible] ''[illegible]'' [illegible] காரணமு—

எ. மமைவாம்சோ ஜீவலோகே ஜீவபூத: ஸநாதந: |
மந:ஷஷ்டாநீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தாநி கர்ஷதி ||

[illegible] ஜீவலோகே [illegible] ஜீவபூத: [illegible] [illegible] 'யத்கத்வா ந நிவ-ர்த்தந்தே' [illegible]

உபாதியிற் சிக்கிப் பரம்பொருளினுடைய அம்சம்போலும்.

'' யாதொன்றை அடைந்து திரும்பிவருதலில்லையோ '' (கரு - ௬) எனக் கூறப்பட்டதன் [illegible], [illegible] கொண்டதன்றே; சேர்க்[illegible] (யாவர்க்கும்) தெரிந்திருக்கின்றது. '' அதனை அடைந்தவர்கள் திரும்பிவருதலில்லை '' என எப்படிக் கூறப்படுகின்றது [illegible] காரணத்தைக் கூறுவாராக:

எ. என்னுடைய நித்தியமான அம்சமானது ஜீவர்களுடைய உலகில் ஜீவனாகி எப்பொழுதுமுள்ளது; மனத்தை ஆறாவதாகக்கொண்டவையாய், பிரகிருதியில் தங்கி நிற்கும் இந்திரியங்களை இழுக்கின்றது.

மம, ஏவ, அம்சம் [ஒரு பகுதி], ஸநாதந: என்பன - வெவ்வேறு [illegible] [illegible]. பரமாத்மாவான நாராயணனாகிய என்னுடைய அம்சமானது ஸம்ஸாரத்தில் தொன்றுதொட்டுவரும் ஜீவனாகி யுள்ளது, கர்த்தா [செய்பவன்] போக்தா [அநுபவிப்பவன்] என (நடப்புமொறும்) அமைந்துள்ளது. [illegible] நீரில் பிரதிபலிக்கும் ஸூர்யனை ஸூர்யாம்சமானது, [illegible] ஸூர்யனுடைய அம்சமானது [illegible] காரணம் போனவழி ஸூர்யனையே சென்று அவனிடத்தினின்று திரும்பிவருவதில்லையோ; அல்லது, எப்படி குடம்முதலியவற்றினால் வரையறுக்கப்பட்டதான குடம்முதலியவற்றின் ஆகாசமானது ஆகாசத்தின் அம்சமாய் நின்று, குடம்முதலியகாரணம் போனவழி, ஆகாசத்தை அடைந்து திரும்பிவருவதில்லையோ; அப்படிப்போல. (1. நீரில் பிரதிபலிக்கும் ஸூர்யன்கள் ஸூர்யனது அம்சங்கள். நீரில்லாமற்போனவழி, அவை ஸூர்யனைச் சென்று அவனிடத்தினின்று மீண்டும் திரும்பிவருவதில்லை; அதாவது, அவை அந்த ஸூர்யனாகவே இருக்கின்றன. 2. குடம்முதலியவற்றின் ஆகாசங்கள் மஹாகாசத்தின் அம்சங்கள். குடம்முதலியன உடைந்தவழி, அவை மஹாகாசத்தை அடைந்து அதனினின்று மீளவும் திரும்பிவருவதில்லை; அதாவது, அவை மஹாகாசமாகவே இருக்கின்றன. இவைபோல, ஜீவனுக்கும் உபாதியில்லாமற்போன வழி, அது உபாதியற்ற தன்னிலையை, ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை அடைந்து அதனினின்று மீண்டும் திரும்பிவருவதில்லை; அதாவது, அது ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கின்றது.) ஆகவே, '' யாதொன்றை அடைந்து திரும்பிவருதலில்லையோ '' (கரு - ௬) எனக் கூறியது நேரெனக.

ननु निरवयवस्य परमात्मनः कुतः सावयवः एकदेशः अंशः इति? सावयवत्वे च विनाशप्रसङ्गः अवयवविभागात्॥

नैष दोषः, अविद्याकृतोपाधिपरिच्छिन्नः एकदेशः अंश इव कल्पितो यतः। दर्शितश्चायमर्थः क्षेत्राध्याये विस्तरशः॥

स च जीवो मदंशत्वेन कल्पितः कथं संसरति उत्क्रामति च इति? उच्यते—मनःषष्ठानि इन्द्रियाणि श्रोत्रादीनि प्रकृतिस्थानि स्वस्थाने कर्णशष्कुल्यादौ प्रकृतौ स्थितानि कर्षति आकर्षति॥७॥

कस्मिन् काले? —

அ. शरीरं यदवाप्नोति यच्चाप्युत्क्रामतीश्वरः।

गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गन्धानिवाशयात्॥

यच्चापि यदाऽपि उत्क्रामति ईश्वरः देहादिसंघातस्वामी जीवः, तदा 'कर्षति' इति श्लोकस्य द्वितीयपादः अर्थवशात् प्राथम्येन संब-

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், உறுப்புக்களில்லாத பரமாத்மாவிற்கு உறுப்பென்பது, ஏகதேசமென்பது, அம்சமென்பது ஏது? உறுப்புகளையுடையதாயின், உறுப்புக்கள் பிரிந்திடுவதனால் அழிவு வரவேண்டும்.

(ஸமாதானம்) :—இது குற்றமன்று (இந்த ஆக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை); ஏனெனில், அவித்யையினாலான உபாதியினால் வரையறுக்கப்பட்ட ஏகதேசமானது, அம்சம்போல (மனத்தால்) எண்ணிவைத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. (குடத்தால் வரையறுக்கப்பெற்ற ஏகதேசமான ஆகாசத்தை மஹாகாசத்தின் அம்சம்போல மனத்தாற் கற்பித்துக்கொள்ளுமாறுபோல என்க). அன்றியும், இவ்விஷயமானது க்ஷேத்ர (கங-ஆம்) அத்தியாயத்தினுள் விரிவாகக்காட்டப்பட்டது (ஜீவன் உண்மையிலே பரம்பொருளினுடைய அம்சமில்லையென்றும், ஜீவன் உண்மையிலே ப்ரஹ்மம்தான் என்றும் காட்டப்பட்டன.—ஆ).

ஜீவன் உடம்பினுள் வாழும்விதமும், அதனை விட்டுப்போகும் வகையும்.

எனது அம்சமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தஜீவன் எவ்வாறு (உலகத்து) வாழ்கிறான்? (அதனை) விட்டும் செல்கிறான்? என்பது. [ஜீவன் பரமாத்மாவாயின், அவனை ஸம்ஸாரி என்றலும், இவ்வுலகை விட்டுப்போகிறான் என்றலும் எப்படி?—ஆ.]—கூறுவோம்: மனத்தை ஆறுவதாகக்கொண்டவையாய், தமது இருப்பிடமான காதுத்துவாரம்முதலிய பிரகிருதியில் தங்கிநிற்கும் செவிமுதலிய இந்திரியங்களை சுற்றிலும் இழுக்கின்றது[ஜீவன் மனத்தோடுகூட இந்திரியங்களையும் கவர்ந்து செல்கிறான்].

எப்பொழுது (அவன் அவற்றைக் கவர்ந்திடுகிறான்)?

அ. **(உடம்புமுதலியவற்றை) ஆளுபவன் வெளியிற் செல்லும்பொழுது, (கவர்ந்திடுகிறான். அவன் வேறோர்) உடம்பைப்பெறும்பொழுது, காற்று நாற்றங்களை (அவற்றது) இருப்பிடத்தினின்றும் (எடுத்துக்கொண்டுபோவது)போல, இவற்றை எடுத்துக்கொண்டு போகிறான்.**

உடம்புமுதலியவற்றினுடைய சேர்க்கையின் சொந்தக்காரனான ஜீவன் எப்பொழுது வெளியிற்செல்கின்றானோ, அப்பொழுது (அவன் மனத்தையும், இந்திரியங்களையும்) "கவர்ந்திடுகிறான்" எனச் சுலோகத்தின் இரண்டாம் பாதத்தை அர்த்தத்

[illegible] ஸரீராக ஸரீராந்தரம் அவாப்நோதி [illegible] தாநி [illegible] ஸம்யாதி [illegible] ॥ ௮ ॥

[illegible]

௯. ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷு: ஸ்பர்ஶநம் ச ரஸநம் க்ராணமேவ ச ।
அதிஷ்டாய மநஶ்சாயம் விஷயாநுபஸேவதே ॥

[illegible] க்ராண- [illegible] விஷ- [illegible] ॥ ௯ ॥

[illegible]

௰. உத்க்ராமந்தம் ஸ்திதம் வாபி புஞ்ஜாநம் வா குணாந்விதம் ।
விமூடா நாநுபஶ்யந்தி பஶ்யந்தி ஜ்ஞாநசக்ஷுஷ: ॥

[illegible] வா [illegible]

[illegible] வல-

[illegible] (அவன்) எப்பொழுது முந்தின சரீரத்தினின்றும் [illegible] அப்பொழுது, மனத்தை ஆறாவதாகக்கொண்ட இந்திரியங்களை [illegible] செல்லுகிறான். — எதுபோல? என்பது.— [illegible] (அதற்கு) இருப்பிடமான புஷ்பம் முதலியவற்றினின்று [illegible] (அ)

[illegible]

௯. இவன் செவி, கண், மெய், நாக்கு, மூக்கு என்பவற்றையும், மனத்தையும் [illegible] விஷயங்களை நுகர்கின்றான்.

[illegible] ஆறாவதான மனத்தை, தனித்தனியே (ஒவ்வொரு) இந்திரியத்தி [illegible] விஷயங்களை அநுபவிக்கின்றான். (௯)

[illegible] புலப்படும்.

இவ்வாறு [illegible]

௰. வெளியிற்செல்பவனும், (உடம்பிலுள்) தங்கிநிற்பவனும், அநுபவிப்பவனும், குணங்களோடு கூடியவனுமான (இவனை), மயங்கியவர்கள் அறிவதில்லை. ஞானக்கண்ணுடையோர்கள் பார்க்கிறார்கள்.

[illegible] வாழ்பவனையும், ஓசைமுதலியவிஷயங்களை நுகர்பவனையும், இன்பம் துன்பம் மயக்கம் என்னும்பெயர்களையுடைய குணங்களோடு அமைந்தவனையுமுள்ள (ஜீவனை அஜ்ஞானிகள் அறிவதில்லை). பார்வைக்கு விஷயமாதலை முற்றும் பெற்று இவ்வாறிருந்தாலும [ஜீவன் எல்லாநிலைமைகளிலும் இவ்வாறு பார்க்கக்கூடியவனாய் மிகவும் ஸமீபத்திலிருந்தாலும்], இம்மை

ஏவம்பூதமபி ஏநம் அத்யந்ததர்ஶநகோசரதாம் ப்ராப்தம் விமூடா: த்ருஷ்டாத்ருஷ்டவிஷய-போகபலாக்ருஷ்டசேதஸ்தயா அநேகதா மூடா: ந அநுபஶ்யந்தி — அஹோ! கஷ்டம் வர்ததே இதி அநுக்ரோஶதி பகவாந் — யே து புந: ப்ரமாணஜநித-ஜ்ஞாநசக்ஷுஷ: தே ஏநம் பஶ்யந்தி ஜ்ஞாநசக்ஷுஷ:, விவிக்தத்ருஷ்டய: இத்யர்த:॥

கிஞ்ச —

௧௧. யதந்தோ யோகிநஶ்சைநம் பஶ்யந்த்யாத்மந்யவஸ்திதம் ।
யதந்தோऽப்யக்ருதாத்மாநோ நைநம் பஶ்யந்த்யசேதஸ: ॥

யதந்த: ப்ரயத்நம் குர்வந்த: யோகிநஶ்ச ஸமாஹிதசித்தா: ஏநம் ப்ரக்ருதம் ஆத்மாநம் பஶ்யந்தி "அயம் அஹம் அஸ்மி" இதி உபலபந்தே ஆத்மநி ஸ்வஸ்யாம் புத்தௌ அவஸ்திதம் । யதந்தோऽபி ஶாஸ்த்ராதிப்ரமாணை:, அக்ருதாத்மாந: அஸம்ஸ்க்ருதாத்மாந: தபஸா இந்த்ரியஜயேந ச, துஶ்சரிதாத் அநுபரதா:, அஶாந்ததர்பா:, ப்ரயத்நம் குர்வந்தோऽபி ந ஏநம் பஶ்யந்தி அசேதஸ: அவிவேகிந:॥

யச்ச பதம் ஸர்வஸ்ய அவபாஸகமபி ஆதித்யாதிகம் ஜ்யோதி: ந அவபாஸயதே, யச்ச ப்ராப்ய முமுக்ஷவ: புந: ஸம்ஸாராபிமுகா: ந நிவர்தந்தே, யஸ்ய ச பதஸ்ய உபாதிபேதம் அநுவிதீயமாநா: ஜீவா:—கடாகாஶா-

---

மறுமைகளிலேயுள்ள விஷயபோகத்தின் வன்மையினால் மனம் கவரப்பெற்றுப் பல வாறு மயங்கியுள்ளவர்கள் இவனை உணர்வதில்லை [இன்னானென்று அறிவதில்லை].— ஆ! (இஃதென்ன) கஷ்டமாயிருக்கின்றது! எனப் பகவான் இரங்குகிறார்.—ஆனால், ஞானக்கண் எவர்கட்கு பிரமாணத்தினால் உண்டாகியுள்ளதோ, அந்தஞானக்கண்ணுடையோர்கள், அதாவது பகுத்தறியும் பார்வையுள்ளவர்கள் இவனைப் பார்க்கிறார்கள் [இன்னானென்று அறிகிறார்கள்]. (௧௦)

யோகமில்லாது ஆத்மஅறிவு இல்லை.

(ஞானக்கண் என்பது - அறிவிற்குக் கருவியாய், யுக்திபொருந்திய சாஸ்திரம். ஆகவே, யுக்தியோடமைந்த அந்தக் கேவல சாஸ்திரத்தினால்மாத்திரம் ஆத்மாவைக் காணமுடியுமோ? எனின்—முடியாது என அருளிச்செய்கிறார்.—ஆ.) ஆனால், சில

௧௧. **முயலும் யோகிகள் தம்மிடத்துள்ள இவனைக் காண்கிறார்கள்; புத்தி திருந்தாத அவிவேகிகள் முயல்பவராயினும், இவனைக் காண்பதில்லை.**

(சிரவண மநநமென்னும்) முயற்சியைச் செய்கின்றவராய்ச் சித்தம்ஒருநிலைப் பட்டவர்கள் பிரகிருதத்தில் பேசிவருகின்ற இவனை, தம் புத்தியிலுள்ள ஆத்மாவை "இதோ நானிருக்கின்றேன்" என உணர்வதில்லை. தவத்தாலும், இந்திரியவெற்றியாலும் மனந்திருந்தாதவராய், தீயொழுக்கத்தினின்றும் ஒழியாதவராய், செருக்கடங்காதவரான அவிவேகிகள் சாஸ்திரம் முதலிய பிரமாணங்களால் முயற்சிசெய்பவராயினும் இவனைக் காண்பதில்லை. (புத்தி சுத்தமாகாத அவிவேகிகட்கு சிரவணம்முதலியன இருந்தாலும், பயன்படா என்பதாம்.—ஆ.) (௧௧)

பகவான் - யாவற்றையும் விளங்கச்செய்கின்ற சைதந்யஒளி.

நெருப்பு, ஸூர்யன்முதலிய ஒளிகள் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிக்கச்செய்வனவாயினும், எந்த நிலையைப் பிரகாசிக்கச்செய்வதில்லையோ; மேலும், எதனை அடைந்த முமுக்ஷுக்கள் [ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட விரும்புவோர்கள்] மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தை நோக்கித் திரும்புவதில்லையோ; அன்றியும், குடாகாசம்முதலியன மஹாகாசத்தினது (அம்சங்களாயிருப்பது) போல, பற்பல [அந்தந்த] உபாதிகட்குத் தக்க

दयः इव आकाशस्य — अंशाः, तस्य पदस्य सर्वात्मत्वं सर्वव्यवहारा-स्पदत्वं च विवक्षुः चतुर्भिः श्लोकैः विभूतिसंक्षेपम् आह भगवान् —

௧௨. यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलम् ।
यच्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धि मामकम् ॥

यत् आदित्यगतम् आदित्याश्रयम् — किं तत्? — तेजः दीप्तिः प्रकाशः जगत् भासयते प्रकाशयति अखिलं समस्तम्; यत् च चन्द्रमसि शशभृति तेजः अवभासकं वर्तते, यत् च अग्नौ हुतवहे, तत् तेजः विद्धि विजानीहि मामकं मदीयं मम विष्णोः तत् ज्योतिः ॥

अथवा — यत् आदित्यगतं तेजः चैतन्यात्मकं ज्योतिः यत् चन्द्रमसि, यत् च अग्नौ वर्तते तत् तेजः विद्धि मामकं मदीयं विष्णोः तत् ज्योतिः ॥

ननु स्थावरेषु जङ्गमेषु च तत् समानं चैतन्यात्मकं ज्योतिः । तत्र कथम् इदं विशेषणम् — 'यदादित्यगतम्' इत्यादि?

नैष दोषः; सत्त्वाधिक्यात् आविस्तरत्वोपपत्तेः । आदित्यादिषु हि सत्त्वम् अत्यन्तप्रकाशम् अत्यन्तभास्वरम्; अतः तत्रैव आविस्तरं ज्योतिः इति तत् विशिष्यते, न तु तत्रैव तत् अधिकम् इति । यथा हि

வாறு அமைந்துள்ள ஜீவன்கள் எந்த நிலையினுடைய அம்சங்களாய் உள்ளனவோ; அந்த நிலையானது [ப்ரஹ்மமானது] எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மா எனவும், எல்லாவிய வகாரங்கட்கும் அடிஆதாரம் எனவும் சொல்லக்கருதியவராய்ப் பகவான் விபூதியின் சுருக்கத்தை [தாம் எங்கும் வெளிப்பட்டுநிற்றலைச் சுருக்கமாய்] நான்கு சுலோகங் களால் அருளிச்செய்கிறார்:

௧௨. எந்த ஒளி ஸூர்யனைச் சார்ந்து நின்று, உலகையெல்லாம் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றதோ; எது சந்திரனிடத்தும், எது தீயினிடத்தும் உள்ளதோ; அந்த ஒளியை என்னுடையதாகத் தெரிந்துகொள்.

எது ஸூர்யனைச் சார்ந்துள்ளதோ, அது யாது? —ஒளி, காந்தி, பிரகாசம்.

அல்லது, "ஒளி = அறிவுவடிவான ஜ்யோதிஸ்" (எனவும் கொள்ளலாம்).

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆயின், அறிவுவடிவான அவ்வொளி ஸ்தாவரங்களிலும், ஜங்கமங்களிலும் ஒருநிகராக உள்ளது. ஆகவே, "எது ஸூர்யனைச் சார்ந்துநின்று" என்பது முதலான இவ்விசேஷணம் (பொருந்துமாறு) எப்படி?

(ஸமாதாநம்) :—இது குற்றமில்லை (இவ்வாக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை; ஸூர் யன்முதலியவற்றில்) ஸத்துவகுணம் மிகுதியாயிருத்தலால், (அறிவுவடிவான அவற்றில்) நிரம்பப் புலப்படுதல் அமையுமாதலின் ஸூர்யன்முதலானவ ஸத்துவகுணம் மிகத் துலக்கமாயுள்ளது, மிகப் பளபளப்பாயுள்ளது. ஆத ற்றில்தான் ஒளி நிரம்பப் புலப்படுகின்றது; எனவே, அது விசேஷித்து இன்றது. மற்று, அது [ஒளி] அவற்றுள்தான் அதிகமாயுள்ளது என்று அ

ருள

லோகே, முகாகாரம் ஸதபி காஷ்டகுட்யாதௌ ந ஆபாதி, ஆதர்ஶாதௌ து ஸ்வச்சே ஸ்வச்சதரே ச தாரதம்யேந ஆபாதி; தத்வத் || ௧௨ ||

கிஞ்ச—

௧௩. காமாவிஶ்ய ச பூதாநி தாரயாம்யஹமோஜஸா |
புஷ்ணாமி சௌஷதீஸ்ஸர்வாஸ்ஸோமோ பூத்வா ரஸாத்மக: ||

காம் ச ப்ருதிவீமாவிஶ்ய ப்ரவிஶ்ய தாரயாமி பூதாநி ஜகதஹமோஜஸா பலேந; யத் பலம் காமராகவிவர்ஜிதமைஶ்வரம் ரூபம் ஜகத்விதாரணாய ப்ருதிவ்யாமாவிஷ்டம், யேந ப்ருதிவீ குர்வீ நாத: பததி, ந விதீர்யதே ச | ததா ச மந்த்ரவர்ண:—'யேந த்யௌருக்ரா ப்ருதிவீ ச த்ருடா' இதி, 'ஸ தாதார ப்ருதிவீம்' இத்யாதிஶ்ச | அத: காமாவிஶ்ய ச பூதாநி சராசராணி தாரயாமி | கிஞ்ச—ப்ருதிவ்யாம் ஜாதா: ஓஷதீ: ஸர்வா: வ்ரீஹியவாத்யா: புஷ்ணாமி புஷ்டிமதீ: ஸ்வாதுமதீஶ்ச கரோமி ஸோமோ பூத்வா ரஸாத்மக: ஸோம: ஸந் ரஸாத்மகோ ரஸஸ்வபாவ: | ஸர்வரஸாநாமாகர: ஸோம: | ஸ ஹி ஸர்வரஸாத்மக: ஸர்வா: ஓஷதீ: ஸ்வாத்மரஸாநநுப்ரவேஶயந் புஷ்ணாதி || ௧௩ ||

கிஞ்ச—

ரணமாக, உலகத்திலே, முகவடிவம் ஒன்றாயிருந்தாலும், முகமானது மரம், சுவர் முதலியவற்றுள் தோன்றுவதில்லை; மற்று, துலக்கமாயும், அதிகத்துலக்கமாயு முள்ள கண்ணாடிமுதலியவற்றுள் ஏற்றத்தாழ்ச்சியாக [அவற்றது சுத்தத்திற்குத் தக்கபடி] தோன்றுகின்றது. அதுபோல என்க. (௧௨)

பகவான் எல்லாவற்றையும் தாங்கிநிற்கிறார்.

மேலும்,

௧௩. **யான் பூமியைப் புகுந்து வலிமையினால் பொருள்களைத் தாங்குகிறேன்; அன்றியும், சுவைவடிவான சந்திரனாகி பயிர்களெல்லாவற்றையும் வளர்க்கின்றேன்.**

யான் பூமியினுள் புகுந்து பிரபஞ்சத்தை வலிமையினால் தாங்குகிறேன். அவ்வலிமை காமமும் விகாரமும் அற்றது, ஈசுவரனுடையது, பிரபஞ்சத்தைத் தாங்கும் பொருட்டுப் பூமியினுள் சென்றிருப்பது; பாரமான பூமியானது அதனால் (மண்ணாங்கட்டிபோலக்) கீழேவிழுவதில்லை, (மணல்போல) உதிர்ந்திடுவதும் இல்லை. அவ்வண்ணமே, மந்திரவர்ணம் "விசாலமானவிண்ணும், மண்ணும் எதனால் உறுதியாகத் தாங்கப்பட்டுள்ளனவோ" (தை - ஸம் - ச - க - அ) எனக்(கூறுகின்றது); "அவன் பூமியை உறுதியாகத் தாங்கினன்" (தை - ஸம் - ச - க - அ) என்பது முதலானதும் (அதற்குஇணங்க உள்ளது). அன்றியும், சுவைவடிவினனாய் ரஸத்தன்மையுள்ள சந்திரனாகி, பூமியில் முளைக்கும் நெல், கோதுமைமுதலிய பயிர்களையெல்லாம் வளமும் ருசியும் பொருந்தியவையாகச் செய்கிறேன். சந்திரன் சுவைகட்கெல்லாம் இருப்பிடம். எல்லாச்சுவைவடிவினனான அவனன்றோ எல்லாப்பயிர்களையும் தனது ரஸத்தைச் செலுத்தி வளர்க்கின்றான். (௧௩)

பகவான் பிராணிகளுள் ஜீரணிக்கும் அக்நியா யிருக்கிறார்.

அன்றியும்,

௧௪. 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌚𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 𑌉𑌦𑌰𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾— '𑌅𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇 𑌯𑍇𑌨𑍇𑌦𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃— 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌚𑌾𑌮𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍋𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍇𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌚 "𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 𑌭𑍋𑌜𑍍𑌯𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌃, 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑍀𑌷𑍋𑌮𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌦𑍋𑌷𑌲𑍇𑌪𑌃 𑌨 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥ ௧௪ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௧௫. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌨𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌚 ।
𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌨𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌸𑌂-

---

௧௪. யான் வைச்வாநரனாகி, பிராணிகளுடைய உடம்பைச் சார்ந்து, பிராணன் அபானன் இவற்றோடு கூடி நால்வகையான உணவைச் செரிக்கின்றேன்.

வைச்வாநரன் - வயிற்றிலுள்ள தீ; "இந்த நெருப்பு வைச்வாநரன்; அந்த இது மனிதனுள்ளே இருக்கின்றது; அதனால் இவ்வுணவு செரிக்கப்படுகின்றது" (பி - ரு - ஐ - க) என்பதுமுதலான சுருதியினாலென்க. சார்ந்து - புகுந்து. கூடி - (பிராணன் அபானன் இவற்றால் கொளுத்தப்பெற்று—ஆ.) நால்வகை உண்டியாவன - (சோறுமுதலிய) உண்டலும், (கறிமுதலிய) தின்றலும், (நீர்முதலிய) பருகலும், (தேன்முதலிய) நக்கலுமாம். "உண்பவன் வைச்வாநரனென்னும் அக்நி; (இந்த அக்நியால் உண்ணப்படும் உணவு ஸோமன் [சந்திரன்]; அந்த இவ்விரண்டுமாகிய எல்லாம் அக்நி ஸோமர்கள்" எனப் பார்ப்பவனுக்கு உணவின் குற்றம் ஒட்டுவதில்லை. (போஜனகாலத்திலே "உண்பவனும் உண்ணப்படுவதுமாகிய உலகெல்லாம் அக்நி ஸோமர்கள்" என உண்பவனை வைச்வாநரனாகவும், உண்ணப்படுவதை ஸோமனாகவும் கொண்டு தியானிப்பவனாய் உண்பவனுக்கு, உணவினாலான கெடுதி இல்லை. என, இடையேநேர்ந்த இந்தத் தியானத்தைப் பயனைக் கூறி உணர்த்துகிறார்.—ஆ.) (௧௪)

பகவான் எல்லாருடைய ஹிருதயத்துள்ளும் வஸிக்கின்றார்.

மற்றும்,

௧௫. யான் எல்லாருடைய ஹிருதயத்தினுள்ளும் தங்கியிருப்பவன்; நினைவும், அறிவும், (அவற்றின்) கேடும் என்னிடமிருந்து (வருகின்றன); எல்லாவேதங்களாலும் அறியவேண்டியவன் நானே; வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும், வேதங்களை அறிந்தவனும் நானே.

நான் எல்லாப்பிராணிகளுடைய புத்தியினுள்ளும் ஆத்மாவாய்த் தங்கியுள்ளவன் [அவர்களது ஹிருதயத்திலே நல்லதாயிருப்பதையும், தீயதாயிருப்பதையும் ஸாக்ஷியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன்]. ஆகவே, நினைவும் அறிவும் அவற்றின்

நிவிஷ்ட: | அத: மத்த: ஸ்ம்ருதி: ஜ்ஞாநம் ததபோஹநம் ச; யேஷாம் புண்யகர்மணாம் புண்யகர்மாநுரோதேந ஜ்ஞாநஸ்ம்ருதீ பவத:, ததா பாபகர்மணாம் பாபகர்மாநுரோதேந ஸ்ம்ருதிஜ்ஞாநயோ: அபோஹநம் ச அபாயநம் ச | வேதைஶ்ச ஸர்வை: அஹமேவ பரமாத்மா வேத்யோ வேதிதவ்ய:| வேதாந்தக்ருத் வேதாந்தார்தஸம்ப்ரதாயக்ருத் இத்யர்த:, வேதவித் வேதார்தவித் ஏவ ச அஹம் || கரு ||

பகவத: ஈஶ்வரஸ்ய நாராயணாக்யஸ்ய விபூதிஸம்க்ஷேப: உக்த: விஶிஷ்டோபாதிக்ருத: 'யதாதித்யகதம் தேஜ:' இத்யாதிநா | அத அதுநா தஸ்யைவ க்ஷராக்ஷரோபாதிப்ரவிபக்ததயா நிருபாதிகஸ்ய கேவலஸ்ய தத்த்வநிர்திதாரயிஷயா உத்தரே ஶ்லோகா: ஆரப்யந்தே | தத்ர ஸர்வமேவ அதீதாநாகதாத்யாயார்தஜாதம் த்ரிதா ராஶீக்ருத்ய ஆஹ—

கசு. த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச |
க்ஷர: ஸர்வாணி பூதாநி கூடஸ்தோऽக்ஷர உச்யதே ||

கேடும் எல்லாப்பிராணிகட்கும் ஆத்மாவாகிய [கர்மங்களையெல்லாம் மேற்பார்த்து வருபவனுய், பிரபஞ்சமாகிய யந்திரத்தின் ஸூத்ரதாரனை] என்னிடமிருந்து (வருகின்றன. நினைவு - சென்ற பிறவிகளில் அநுபவித்ததின் நினைவு. அறிவு - இடம், காலம், இயற்கை என்றவற்ருல் தூரத்திலுள்ள பொருள்களை அறிதல். அவற்றின் கேடு - நினைவும், அறிவும் போய்விடுதல்.—ஆ.) நல்வினையுடைய அவர்களது நல்வினைக்குத் தக்கபடி அறிவும் நினைவும் உண்டாகின்றன; அவ்வாறே, தீவினையுடையவரது தீவினைக்குத் தக்கபடி நினைவும் அறிவும் போய்விடுதலாகின்றது. எல்லாவேதங்களாலும் அறியவேண்டியவன் பரமாத்மாவான நானே. வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும், அதாவது, வேதாந்தவிஷய ஸம்பிரதாயத்தைச் செய்தவனும் [வேதாந்த உபதேசத்தை அமைத்துப் பரம்பரையாக வரச்செய்தவனும்], வேதப்பொருளை அறிந்தவனும் நானே. (கரு)

பகவான் - அழியும் பிரபஞ்சத்திற்தும், அழியாப் பிரபஞ்சத்திற்தும் அப்பால் உள்ளவர்.

நாராயணனென்னும் திருநாமமுடைய ஈச்வரனை பகவானுக்குச் சிறந்த உபாதிகளால் [ஸூர்யன்முதலியவற்ருல்.—ஆ.] ஆன பெருமையானது "எந்த ஒளி" (கரு - கஉ) என்பதுமுதலியவற்ருல் சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டது. இனி, இப்பொழுது, அதுவே அழிவதும் அழியாததுமான உபாதிகளைக்காட்டிலும் முற்றும் வேறுபட்டுள்ளமையால் நிருபாதிகமான (உபாதியில்லாத அத்) தனிப்பொருளின் உண்மையை இன்னதென்று நிச்சயிக்கவேண்டும் என்னும் கருத்தோடு பின்வரும் சுலோகங்கள் தொடங்கப்படுகின்றன. அங்ஙனம், சென்ற அத்தியாயங்களிலும் வரும் அத்தியாயங்களிலும் உணர்த்திய விஷயங்களெல்லாவற்றையுமே மூவகையாக ராசிப்படுத்தி [மூன்று வகுப்பாகப் பிரித்து] அருளிச்செய்கிறுர்:

கசு. க்ஷரம் [அழிவது] எனவும், அக்ஷரம் [அழியாதது] எனவும் உலகில் இவ்விரண்டு புருஷர்கள் இருக்கிருர்கள்; க்ஷரமென்பது - எல்லாப்பொருள்களுமாம்; கூடஸ்தம் - அக்ஷரம் எனப்படுகின்றது.

[illegible] ஜதி [illegible] மொக்ஷெ [illegible] ஜதி [illegible] ராஶிஃ; [illegible] ஸஂஸாரஸ்ய [illegible] ஜதி? [illegible] கூடஸ்தஃ [illegible] ஸஂஸார- [illegible] ॥ ௧௬ ॥

[illegible]

௧௭. [illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

[illegible] இவ்விரண்டு(பொருள்களு)ம் [illegible] "புருஷர்கள்" [illegible]. (இவை புருஷனை சைதந்யத்திற்கு [illegible] "புருஷர்கள்" எனக் கூறப்படுகின்றன.—ஆ.) அழிவதென்பது [illegible] அதற்கு [புக்தினதற்கு] மாறுனது : (அதா [illegible] புருஷன் உண்டாதற்கு [illegible] ஆசை கர்மம் முதலியவற்றின் [illegible] புருஷன் எனப்படுகின்றது.—அவ்விருபுரு [illegible] அருளிச்செய்கிறார் : க்ஷரமென்பது - எல் [illegible] என்றபடி. குவியல்போல [illegible], வஞ்சனை, கோணல், வக்கிரம் என்பன - [illegible] மாயை, வஞ்சனை முதலாகப் பலவிதமாயுள் [illegible] [அவ்விதை ப்ரஹ்மஞானத்தாலன்றி [illegible] (மாயாசக்திவடிவமான காரணோபாதியானது) அழியாதது (௧௬)
எனப்படுகின்றது.

வேறொருவன் இந்த க்ஷர அக்ஷரங்களினும் வேறானவனாய், க்ஷரம் அக்ஷரம் என்னும் இருவுபாதிகளுடைய தோஷங்களால் கலக்கப்படாதவனாய், இயல்பாகவே நித்ய னாய் சுத்தனாய் புத்தனாய் முக்தனாய் (இருக்கிறான் என அருளிச்செய்கிறார்) :

௧௭. மற்று, எந்த நிர்விகாரியான ஈச்வரன் மூவுலகையும் புகுந்து தாங்கு கின்றானோ, (அந்த) வேறொருவன் "மேலான புருஷன்" "பரமாத்மா" எனக் கூறப்படுகிறான்.

ஆனால், (எல்லாவற்றினும) மேம்பட்ட புருஷன் இவற்றைக்காட்டிலும் முற்றும் வேறானவன், பரமாத்மா. இவன் அவித்யையினாலான [அஜ்ஞானத்தால் கற்பிக்கப் பட்ட] உடம்புமுதலிய ஆத்மாக்களைக்காட்டிலும் மேலானவன் ; ஆத்மா, எல்லாப்

ஸர்வபூதாநாம் ப்ராணிநாம் ப்ரத்யகாத்மா இத்யத: பரமாத்மா இதி — உதாஹ்ருத: உக்த: வேதாந்தேஷு । ஸ ஏவ விசிஷ்யதே — ய: லோகத்ரயம் பூர்புவஸ்ஸ்வராக்யம் ஸ்வகீயயா சைதந்யபலசக்த்யா ஆவிச்ய ப்ரவிச்ய பிபர்தி ஸ்வரூபஸத்பாவமாத்ரேண பிபர்தி தாரயதி அவ்யய: ந அஸ்ய வ்யய: வித்யதே இதி அவ்யய: — க:? — ஈச்வர: ஸர்வஜ்ஞ: நாராயணாக்ய: ஈசநசீல: ॥ கஎ ॥

யதாவ்யாக்யாதஸ்ய ஈச்வரஸ்ய "புருஷோத்தம:" இத்யேதத் நாம ப்ரஸித்தம் । தஸ்ய நாமநிர்வசநப்ரஸித்த்யா அர்தவத்த்வம் நாம்நோ தர்சயந் "நிரதிசய: அஹம் ஈச்வர:" இதி ஆத்மாநம் தர்சயதி பகவாந் —

கஅ. யஸ்மாத்க்ஷரமதீதோऽஹமக்ஷராதபி சோத்தம: ।
அதோऽஸ்மி லோகே வேதே ச ப்ரதித: புருஷோத்தம: ॥

யஸ்மாத் க்ஷரம் அதீத: அஹம் ஸம்ஸாரமாயாவ்ருக்ஷம் அச்வத்தாக்யம் அதிக்ராந்த: அஹம், அக்ஷராதபி ஸம்ஸாரமாயாவ்ருக்ஷபீஜபூதாதபி ச உத்தம: உத்க்ருஷ்டதம: ஊர்த்வதமோ வா, அத: தாப்யாம் க்ஷராக்ஷராப்யாம் உத்தமத்வாத் அஸ்மி பவாமி லோகே வேதே ச ப்ரதித: ப்ரக்யாத: புருஷோத்தம: இதி ஏவம் மாம் பக்தஜநா: விது: । கவய: காவ்யாதிஷு ச இதம் நாம நிபத்நந்தி ॥ கஅ ॥

பிராணிகட்கும் உள்ளேயுள்ள அறிவுப்பொருள்; ஆகவே, வேதாந்தங்களில் [உபநிஷத்துக்களில்] "பரமாத்மா" எனக் கூறப்படுகிறான். அவனையே சிறப்பித்துக் கூறுகிறார்: அவன் பூர்லோகம், புவர்லோகம், ஸ்வர்லோகம் என்னும் பெயருடைய மூவுலகையும் [பிரபஞ்சமனைத்தையும்] சைதந்யவலிமையிலுள்ள சக்தியினால், தனது மாயையினால், புகுந்து ஸ்வரூபத்தினுடைய கேவல இருப்பினால் [தன்னுடைய வெறும் இருப்பினால்] தாங்குகிறான். இவன் விகாரமில்லாதவன். — யார்? — ஈச்வரன், முற்று முணர்ந்தவன், நாராயணனென்னும் திருநாமமுடையவன், ஆளுந்தன்மையன். (கஎ)

கீழ் விரித்துரைக்கப்பட்ட ஈச்வரனுக்கு "புருஷோத்தமன்" என்னும் இப்பெயர் பிரஸித்தமாயுள்ளது. அவனுடைய பெயரின் சொல்லிலக்கணமும் அர்த்தமும் (யாவர்க்கும்) தெரிந்துள்ளதனால், (அப்) பெயர் அர்த்தமுள்ளது எனக்காட்டிப், பகவான் "யான் (யாவற்றினும்) மேலான ஈச்வரன்" எனத் தன்னை உணர்த்துகிறார்:

கஅ. யான் க்ஷரத்தைக் கடந்தவன்; அன்றியும், அக்ஷரத்தினும் மேலானவன்; ஆகவே, உலகத்திலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமனாகப் பிரஸித்தனாயுள்ளேன்.

நான் அச்வத்தமென்னும் பெயருடைய ஸம்ஸாரமாயாமரத்தைக் கடந்துள்ளவன்; அன்றியும், ஸம்ஸாரமாயாமரத்தின் வித்தாயுள்ள அக்ஷரத்தைக்காட்டிலும் மேலானவன்; அல்லது, (அதற்கு) மேலேயுள்ளவன். ஆதலால், (நான் உத்தமனாக புருஷனென்க). அந்த க்ஷர அக்ஷரங்களினும் உயர்ந்தவனாதலால், உலகத்திலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமன் என்று பிரஸித்தனாயிருக்கின்றேன். பக்தஜனங்கள் என்னை இவ்வாறு அறிகிறார்கள். மற்றும், கவிகளும் காவ்யம்முதலியவற்றுள் இப்பெயரை அமைக்கிறார்கள். (கஅ)

புருஷோத்தமயோகம்.

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌿𑌰𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 —

௧௯. 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌮𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍 𑌏𑌵𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌅𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌂𑌮𑍋𑌹𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 '𑌅𑌯𑌮𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂, 𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 — 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 — 𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌹𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥ ௧௯ ॥

𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌫𑌲𑌮𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 —

௨௦. 𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌨𑌘 ।
𑌏𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑍇 𑌶𑌤𑌸𑌾𑌹𑌸𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌯𑌾𑌸𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍀𑌷𑍍𑌮𑌪𑌰𑍍𑌵𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌯𑍋𑌗𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஆத்ம அறிவின் பெருமை.

இனி இப்பொழுது, கீழ்விரித்துரைக்கப்பட்ட ஆத்மாவை எவன் அறிகின்றானோ, அவனுக்கு இப்பயன் கூறப்படுகின்றது :

௧௯. எவன் புருஷோத்தமனான என்னை, மயங்காதவனாய் இவ்வாறு அறிகின்றானோ, அவன், பாரத! எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாய் முழுமனத்தோடு என்னைத் தொழுகிறான்.

எவன் கீழ்க்கூறிய விசேஷணங்களையுடைய ஈச்வரனாகிய புருஷோத்தமனான என்னை, மயக்கமில்லாதவனாய் "யான் இதோ இருக்கின்றேன்" எனக் கீழ்க்கூறியவாறு அறிகின்றானோ, அவன் முற்றும் உணர்ந்தவனாகி, ஸகலத்திற்கும் ஆத்மாவான (என்னிடத்து பதிந்த) மனத்தோடு என்னைத் தொழுகிறான். (௧௯)

இவ்வத்தியாயத்தினுள், "பகவானது உண்மையைப்பற்றிய அறிவிற்கு மோக்ஷம் பயன்" எனக் கூறி, பின்பு, இங்ஙனம் அதனைப் புகழ்கின்றார் :

௨௦. பாவமற்றோனே! மிக ரஹஸ்யமான இந்த சாஸ்திரம் என்னால் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. பாரத! (ஒருவன்) இதனை அறிந்து அறிவுள்ளவனாகவும், செய்யவேண்டியதைச் செய்தவனாகவும் ஆவன்.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்தஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே புருஷோத்தமயோகம் என்னும் பதினைந்தாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

[illegible]

இந்தப் பரமார்த்தத்தன்மையை என்னிடமிருந்து கேட்டிருக்கின்றாய்; ஆதலால், பாரத! நீ க்ருதார்த்தன் [பேறு பெற்றவன்] ஆகுக. (உ0)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சு ய

ஷோடஶோऽத்⁴யாய꞉ தை³வாஸுரஸம்பத்³விபா⁴க³யோக³꞉ ॥

தை³வீ சாஸுரீ ராக்ஷஸீ ச இதி ப்ராணிநாம் ப்ரக்ருதய꞉ நவமே அத்⁴யா-யே ஸூசிதா꞉ । தாஸாம் விஸ்தரேண ப்ரத³ர்ஶநாய 'அப⁴யம் ஸத்த்வஸம்ஶுத்³தி⁴꞉' இத்யாதி³꞉ அத்⁴யாய꞉ ஆரப்⁴யதே । தத்ர ஸம்ஸாரமோக்ஷாய தை³வீ ப்ரக்ருதி꞉, நிப³ந்தா⁴ய ஆஸுரீ ராக்ஷஸீ ச இதி, தை³வ்யா꞉ ஆதா³நாய ப்ரத³ர்ஶநம் க்ரியதே, இதரயோ꞉ பரிவர்ஜநாய ச—

ஶ்ரீப⁴க³வாநுவாச ॥

க. அப⁴யம் ஸத்த்வஸம்ஶுத்³தி⁴꞉ ஜ்ஞாநயோக³வ்யவஸ்தி²தி꞉ ।
தா³நம் த³மஶ்ச யஜ்ஞஶ்ச ஸ்வாத்⁴யாயஸ்தப ஆர்ஜவம் ॥

அப⁴யம் அபீ⁴ருதா । ஸத்த்வஸம்ஶுத்³தி⁴꞉ ஸத்த்வஸ்ய அந்த꞉கரணஸ்ய ஸம்ஶுத்³தி⁴꞉ ஸம்வ்யவஹாரேஷு பரவஞ்சநாமாயாऽந்ருதாதி³பரிவர்ஜநம், ஶுத்³த⁴ஸத்த்வபா⁴வேந

பதினாறும் அத்தியாயம் : தைவாஸுரஸம்பத்விபாகயோகம்.

ஞானமார்க்கத்தன்மை.

பிராணிகளது இயல்புகள் தைவமென, ஆஸுரமென, ராக்ஷஸமென ஒன்ப தாம் அத்தியாயத்தினுள் (கூ - கஉ, கங) குறிப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றை விரிவாக எடுத்துக்காட்ட, "பயமின்மை, மனத்தூய்மை" (கசு - க) என்றுதொடங்கும் அத்தி யாயம் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றது. (கர்மத்தால் குறிக்கப்படுவனவாய், ஸம்ஸாரமரத்தி னுடைய பக்கவேர்களாய் (கரு - உ), முந்தின கர்மத்திற்கேற்ப மநுஷ்யசரீரத்திலே வெளிப்படுகின்ற ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்னும் வாஸனைகள் - முறையே தைவத்தன்மை, ஆஸுரத்தன்மை, ராக்ஷஸத்தன்மை எனப்படுகின்றன.—ஆ.) "அவற்றுள், தைவத்தன்மை ஸம்ஸாரத்தினின்றும் நீங்குதற்காவது ; ஆஸுரமும், ராக்ஷஸமுமான தன்மை (அதனுள்) கட்டுண்டுகிடத்தற்காவது" என, கைப்பற்று தற்குத் தைவத்தன்மையும், கைவிடுதற்கு மற்றையவற்றையும் உணர்த்துதலை அரு ளிச் செய்கிறார் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

க. பயமின்மை, மனத்தூய்மை, ஞானத்திலும் யோகத்திலும் உறைத்துநிற் றல், ஈகை, அடக்கம், நற்செய்கை, தன்னுடையதை ஓதுதல், தவம், நேர்மை.

பயமின்மை - பயமில்லாத் தன்மை [சாஸ்திரம் உபதேசித்த விஷயத்திலே சிறி தும் ஸந்தேகமில்லாது அதனை அநுஷ்டிப்பதிலே உறுதியாகநிற்றல்.—ஆ. அல்லது, "நான் யாதொரு உடைமையுமில்லாதவனாய்த் தனியே எப்படி வாழ்வேன்" என் னும் பயமின்மை.—ம.]. **மனத்தூய்மை** - அகக்கரணத்தின் பரிசுத்தம் [மனத்தின் மாசற்றதன்மை] ; நடக்கைகளில், பிறரைவஞ்சித்தல் கள்ளம் பொய் முதலியவற்றை விட்டிடுதல் ; சுத்தத்தன்மையோடு[யோக்கியமாக, நியாயமாக]ஒழுகுதல் என்றபடி. (பிறரை வஞ்சித்தல் - கபடமாகப் பிறரை வசப்படுத்தல். கள்ளம் - மனத்திலொரு

व्यवहारः उच्यते । ज्ञानयोगव्यवस्थितिः — ज्ञानं शास्त्रतः आचार्यतश्च आत्मादिपदार्थानामवगमः, अवगतानाम् इन्द्रियाद्युपसंहारेण एकाग्रतया स्वात्मसंवेद्यतापादनं योगः, तयोः ज्ञानयोगयोः व्यवस्थितिः व्यवस्थानं तन्निष्ठता । एषा प्रधाना दैवी सात्त्विकी संपत् । यत्र येषामधिकृतानां या प्रकृतिः संभवति, सात्त्विकी सा उच्यते । दानं यथाशक्ति संविभागः अन्नादीनाम् । दमश्च बाह्यकरणानाम् उपशमः — अन्तःकरणस्य उपशमं शान्तिं वक्ष्यति, यज्ञश्च श्रौतः अग्निहोत्रादिः, स्मार्तश्च देवयज्ञादिः, स्वाध्यायः ऋग्वेदाद्यध्ययनम् अदृष्टार्थम् । तपः वक्ष्यमाणं शारीरादि । आर्जवम् ऋजुत्वं सर्वदा ॥ १ ॥

किंच —

२. अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनम् ।
दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम् ॥

अहिंसा अहिंसनं प्राणिनां पीडावर्जनम् । सत्यम् अप्रियानृतवर्जितं यथाभूतार्थवचनम् । अक्रोधः परैः आक्रु-

விதமும், வெளியிலொருவிதமுமாக வியவகரித்தல்.—ஆ.) ஞானமென்பது - சாஸ்திரத்தினின்றும், ஆசார்யனிடத்தினின்றும் ஆத்மாமுதலியபொருள்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதல். யோகமென்பது - தெரிந்துகொண்டவற்றைத் தன்னால் உணரப்படுவனவாகச் செய்துகொள்ளுதல், இந்திரியம் முதலியவற்றை ஒடுக்கி ஒருமுகப்பட்டுத் தனது அநுபவத்திற்குவருமாறு செய்துகொள்ளுதல். அந்த ஞானயோகங்களிலே உறைத்துநிற்றல் - அவற்றில் உறுதியாகநிற்றல். இது [பயமின்மையும், மனத்தூய்மையும், ஞானயோகங்களில் நிலைத்து நிற்றலும்] முதன்மையானது, தைவத்தன்மையென்பது, ஸாத்விகத்தன்மையென்பது. எதிலே உரிமையுள்ள எவர்கட்கு எந்தத்தன்மை உள்ளதோ, (அதிலே அவர்கட்கு) அது ஸாத்விகத்தன்மை எனப்படுகின்றது. (தைவத்தன்மையென்பனவற்றுள், சில - ஞானயோகிகட்கே உரியவை ; சில - கர்மயோகிகட்கே உரியவை ; சில இருவர்க்கும் பொதுவானவை. என்பதை ஆராய்க.) ஈகை - உண்டிமுதலியவற்றைச் சக்திக்குஏற்ப பகுத்துக்கொடுத்தல். அடக்கம்-வெளி இந்திரியங்களை அடக்குதல் ; அகக்கரண அடக்கத்தைக் கூறுவர் (கசு - உ). நற்செய்கை - வேதத்தில் விதித்த அக்நிஹோத்ரம் முதலியவையையும், ஸ்மிருதியில் விதித்த தேவயஜ்ஞம் முதலியவையு மென்க. தன்னுடைய (வேதத்)தை ஓதுதல் - மறுமைக்காக ரிக்வேதம் முதலியவற்றை ஓதுதல். தவம் - சரீரத்தைப்பற்றியது முதலாக இனிக் கூறப்படுவது. நேர்மை - எப்பொழுதும் நேரான தன்மை [விச்வாசத்தோடு கேட்பவரிடத்துத் தனக்குத் தெரிந்தவற்றை மறையாமை.—ம.]. (க)

மேலும்,

உ. ஹிம்ஸியாமை, உண்மை, கோபமின்மை, துறவு, ஒழிபு, புறங்கூறாமை, பிராணிகளிடத்துக் கருணை, அவாவின்மை, மென்மை, நாணம், சேஷ்டையின்மை.

ஹிம்ஸியாமை - பிராணிகளை வருத்துதலில்லாமை. உண்மை - அப்பிரியமாகவும், பொய்யாகவும் உள்ளதை நீக்கி நடந்த செய்தியைப் பார்த்தபடி கூறுதல். கோபமின்மை - பிறரால் வையப்பெற்றவன், அல்லது அடிக்கப்பெற்றவன (தனக்கு) வந்த

ष्टस्य अभिहतस्य वा प्राप्तस्य क्रोधस्य उपशमनम्। त्यागः संन्यासः—पूर्वं दानस्य उक्तत्वात्। शान्तिः अन्तःकरणस्य उपशमः। अपैशुनम् अपिशुनता; परस्मै पररन्ध्रप्रकटीकरणं पैशुनं, तदभावः अपैशुनम्। दया भूतेषु दुःखितेषु। अलोलुप्त्वम् इन्द्रियाणां विषयसंनिधौ अविक्रिया। मार्दवं मृदुता अक्रौर्यम्। ह्रीः लज्जा। अचापलम् असति प्रयोजने वाक्पाणिपादादीनाम् अव्यापारयितृत्वम्॥ २ ॥

किंच—

௩. तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नातिमानिता ।
भवन्ति सम्पदं दैवीमभिजातस्य भारत ॥

तेजः प्रागल्भ्यं, न त्वग्गता दीप्तिः। क्षमा आक्रुष्टस्य ताडितस्य वा अन्तर्विक्रियानुत्पत्तिः—उत्पन्नायां विक्रियायां उपशमनम् अक्रोधः इति अवोचाम। इत्थं क्षमायाः अक्रोधस्य च विशेषः। धृतिः देहेन्द्रियेषु अवसादं प्राप्तेषु तस्य प्रतिषेधकः अन्तःकरणवृत्तिविशेषः, येन उत्तम्भितानि करणानि देहश्च न अवसीदन्ति। शौचं द्विविधं, मृज्जलकृतं बाह्यम्, आभ्यन्तरं च मनोबुद्ध्योः नैर्मल्यं मायारागादिका-

---

கோபத்தைத் தணித்துக்கொள்ளுதல். முன்னர் ஈகையைக் கூறியுள்ளமையால், "த்யாகம் - துறவு" என்க. புறங்கூறுதலென்பது - பிறனுக்குப் பிறனது குற்றங்களை வெளிப்படுத்தல், (காணாதவழி இகழ்ந்துரைத்தல்) ; அஃதின்மை - புறங்கூறாமை. **கருணை** - துன்புற்ற பிராணிகளின்மேல் இரக்கம். **அவாவின்மை** - விஷயங்களுடைய முன்னிலையிலே இந்திரியங்கட்கு விகாரமின்மை. **மென்மை** - மெல்லிய தன்மை, வெடுவெடுப்பின்மை, கடுமையின்மை. **நாணம்** - (தனக்குஒவ்வாத இழிந்த கர்மங்களில் நாணுதல்). **சேஷ்டையின்மை** - பயனில்லாவழி, வாய் கை கால் முதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்தாமை.
(௨)

அன்றியும்,

௩. ஒளி, பொறுமை, நிறை, பரிசுத்தம், துரோகமின்மை, தருக்கின்மை,— **பாரத ! (இவையெல்லாம்) தைவத்தன்மையைக் கொண்டு பிறந்தவனுக்கு நிகழ்கின்றன.**

ஒளி யென்பது - திட்பம், திண்மை, ஆண்மை, ஆளுந்தன்மை [மாதர் சிறுவர் முதலிய மூடர்களால் தாக்கப்பெறுமை—ம.]; ஆனல், மெய்யிலுள்ள [உடம்பிலுள்ள] காந்தியன்று. **பொறுமை** - வையப்பெற்றவனுக்கு, அல்லது அடிக்கப்பெற்றவனுக்கு மனக்கலக்கமுண்டாகாமை, "கலக்கமுண்டானவிடத்துத், தணிதல் - கோபமின்மை" எனக் கூறியுள்ளோம். இவ்வாறாகப் பொறுமைக்கும்,கோபமின்மைக்கும் வேறுபாடென்க. **நிறை** - உடம்பும் இந்திரியங்களும் சோர்வுற்றவளவில், அதனை [... ர்வை]ப் போக்குகின்ற ஓர்வகை அகக்கரணப்போக்கு ; அதனல் உடம்பும், ... களும் தாங்கப்பெற்றுத் தளர்ந்திடுவதில்லை. **பரிசுத்தம்** - இருவகைத்து ... லும், நீரினுலுமாவது - வெளிப்பரிசுத்தம் ; உள்பரிசுத்தமென்பது - ... தியும் மாசற்றுநிற்றல் ; கள்ளமும், காமமும்முதலிய கலக்கமில்லா

லுஷ்யாபாவ:; ஏவம் த்விவிதம் ஶௌசம் | அத்ரோஹ: பரஜிகாம்ஸாபாவ: அஹிம்ஸனம் | நாதிமானிதா அத்யர்த்தம் மான: அதிமான:, ஸ: யஸ்ய வித்யதே ஸ: அதிமானீ, தத்பாவ: அதிமானிதா, ததபாவ: நாதிமானிதா ஆத்மன: பூஜ்யதாதிஶய-பாவனாபாவ இத்யர்த்த: | பவந்தி அபயாதீனி ஏதந்தானி ஸம்பதம் அபி-ஜாதஸ்ய—கிம்விஶிஷ்டாம் ஸம்பதம் ?—தைவீம், தேவானாம் யா ஸம்பத் தாம் அபி-லக்ஷ்ய ஜாதஸ்ய தேவவிபூத்யர்ஹஸ்ய பாவிகல்யாணஸ்ய இத்யர்த்த:, ஹே பாரத ||

அத இதானீம் ஆஸுரீ ஸம்பத் உச்யதே—

ச. தம்போ தர்போऽதிமானஶ்ச க்ரோத: பாருஷ்யமேவ ச |

அஜ்ஞானம் சாபிஜாதஸ்ய பார்த்த ஸம்பதமாஸுரீம் ||

தம்ப: தர்மத்வஜித்வம் | தர்ப: வித்யாதனஸ்வஜனாதிநிமித்த: உத்ஸேக: | அதி-மான: பூர்வோக்த: | க்ரோத:, பாருஷ்யமேவ ச பருஷவசனம்—யதா காணம் "சக்ஷுஷ்மான்," விரூபம் "ரூபவான்," ஹீனாபிஜனம் 'உத்தமாபிஜன:' இத்யாதி | அஜ்ஞானம் ச அவிவேகஜ்ஞானம் கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யாதிவிஷயமித்யாப்ரத்யய: | அபிஜாதஸ்ய பார்த்த—கிம் அபிஜாதஸ்ய இதி? ஆஹ—ஸம்பதம் ஆஸுரீம் அஸுராணாம் ஸம்பத் ஆஸுரீ தாம் அபிஜாதஸ்ய இத்யர்த்த: || ச ||

சுத்தமென்பது இருவகைத்தாம். துரோகமின்மை - பிறரைக் கெடுக்கக் கருதாமை, கெடுதி செய்யாமை. தருக்கின்மை - (தன்னை) மிக்கு மதித்தலின்மை; (யாவரும்) தன்னை உயர்த்திமதிக்கவேண்டும் என்னும் எண்ணமில்லாமை என்றபடி.—பயமின்மைமுதலாக இதுவரையிலுள்ளவைகள் தன்மையைக் கொண்டு பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன.—எத்தகைய தன்மையை ?—தேவர்கட்குரிய தன்மையை. பாரத ! தேவர்களது தன்மை எதுவோ, அதனைக் கொண்டு பிறந்தவனுக்கு, அதாவது தேவப்பெருமைக்கு உரியவனாய் இனிமேல் மங்களமுண்டாகப்பெறும் (மனிதனுக்கு இவை உண்டாகின்றன). (௩)

அஜ்ஞானமார்க்கத்தன்மை.

இனி இப்பொழுது ஆஸுரத்தன்மையை அருளிச்செய்கிறார் :

ச. டம்பமும், செருக்கும், (தன்னை) மிக்கு மதித்தலும், கோபமும், துடுக்கும், அறிவின்மையும் பார்த்த ! ஆஸுரத்தன்மையைக் கொண்டு பிறந்தவனுக்கு (இருக்கின்றன).

டம்பம் - நற்குணநற்செய்கையுள்ளவனைக் கள்ளமாய் நடித்தல். **செருக்கு** - கல்வி, பொருள், தன்ஜனங்கள்முதலானோராலாகும் கொழுப்பு. **(தன்னை) மிக்கு மதித்தல்** - முன்கூறப்பட்டது. **துடுக்கு** - கொடுஞ்சொல்; உதாரணமாக, குருடனைக் கண்ணுடையவனெனவும், அவலட்சணமுடையவனை அழகுள்ளவனெனவும், இழிபுறப்புடையவனை உயர்பிறப்புடையவனெனவும், பிறவற்றையும் நேரே துடுக்காகப்பேசுதல். **அறிவின்மை** - பகுத்துணர்வின்மை, செய்யவேண்டியவிஷயம் முதலியவற்றைத் தவறாகக் கொள்ளுதல். பார்த்த ! கொண்டு பிறந்தவனுக்கு (இவை இருக்கின்றன).—எதனைக்கொண்டு பிறந்தவனுக்கு ? என்பது.—கூறுகிறார் : அஸுரரது தன்மையினைக் கொண்டு பிறந்தவனுக்கு என்க. (ச)

सम्पदोः कार्यम् उच्यते—

௫. दैवी सम्पद्विमोक्षाय निबन्धायाऽऽसुरी मता ।
मा शुचः सम्पदं दैवीमभिजातोऽसि पाण्डव ॥

दैवी सम्पत् या, सा विमोक्षाय संसारबन्धनात् । निबन्धाय नियतः बन्धः निबन्धः तदर्थम् आसुरी सम्पत् मता अभिप्रेता । तथा राक्षसी च । तत्र एवम् उक्ते सति अर्जुनस्य अन्तर्गतं भावं "किमहम् आसुरीसम्पद्युक्तः ? किं वा दैवीसम्पद्युक्तः ? " इति आलोचनारूपम् आलक्ष्य आह भगवान्—मा शुचः शोकं मा कार्षीः । सम्पदं दैवीम् अभिजातः अभिलक्ष्य जातोऽसि, भाविकल्याणः त्वम् असि इत्यर्थः, हे पाण्डव ॥ ௫ ॥

௬. द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन् दैव आसुर एव च ।
दैवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृणु ॥

द्वौ द्विसंख्याकौ भूतसर्गौ भूतानां मनुष्याणां सर्गौ सृष्टी—सृज्येते इति सर्गौ, भूतान्येव सृज्यमानानि दैवासुरसम्पद्युक्तानि इति द्वौ भूतसर्गौ इति उच्यते, 'द्वया ह वै

இவ்விருதன்மையின் பயன்கள்.

இவ்விருதன்மைகளுடைய பயனைக் கூறுகிறார் :

௫. **தைவத்தன்மை விடுபடுதற்காகவும், ஆஸுரத்தன்மை கட்டுண்டுகிடத்தற்காகவும் கருதப்பட்டுள்ளன. பாண்டவ ! வருந்தாதே ; தைவத்தன்மையைக் கொண்டு பிறந்திருக்கிறாய்.**

தைவத்தன்மை எதுவோ, அது ஸம்ஸாரக்கட்டினின்றும் விடுபடுதற்காவதென்க. ஆஸுரத்தன்மை, (ஸம்ஸாரத்தினுள்) தவறாது கட்டுண்டுகிடத்தற்காவதென்க. அவ்வாறே, ராக்ஷஸத்தன்மையு மென்க. அங்ஙன மிவ்வாறுள்ளவளவிலே, " நான் ஆஸுரத்தன்மையுடையவனோ ? அல்லது, தைவத்தன்மையுடையவனோ? " என இவ்வாறு ஆலோசித்தலாகிய அர்ஜுனனுடைய உள்ளேயுள்ள கருத்தைக் கண்டு பகவான் அருளிச்செய்கிறார் :—பாண்டவ ! வருத்தத்தைக்கொள்ளாதே ; தைவத்தன்மையைக்கொண்டு பிறந்திருக்கிறாய், உனக்கு இனிமேல் மங்கள முண்டாகும் என்றபடி. (௫)

ஆஸுரத்தன்மையர்கள்.

௬. **இவ்வுலகிலே மநுஷ்யஸிருஷ்டிகள் தைவமாகவும், ஆஸுரமாகவும் இரண்டென்க. தைவ(ஸிருஷ்டி) விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது ; பார்த்த! ஆஸுர (ஸிருஷ்டியை) என்னிடமிருந்து கேள்.**

இவ்வுலகிலே, அதாவது ஸம்ஸாரத்திலே மனிதர்களது ஸிருஷ்டி இருவகைத்து. மனிதர்களே படைக்கப்படும்பொழுது தைவத்தன்மையும், ஆஸுரத்தன்மையும் பொருந்தியவர்கள் என மனிதஸிருஷ்டி இரண்டு எனக் கூறப்படுகின்றது ; " பிர

ப்ராஜாபத்யா தேவாஶ்சாஸுராஶ்ச' இதி ஶ்ருதே:—லோகே அஸ்மிந், ஸம்ஸாரே இத்யர்த: ; ஸர்வேஷாம் த்வைவித்யோபபத்தே: । கௌ தௌ பூதஸர்கௌ இதி? உச்யதே—ப்ரக்ருதாவேவ தைவ: ஆஸுரஶ்ச । உக்தயோரேவ புந: அநுவாதப்ரயோஜநமாஹ—தைவ: பூதஸர்க: 'அபயம் ஸத்த்வஸம்ஶுத்தி:' இத்யாதிநா விஸ்தரஶ: விஸ்தரப்ரகாரை: ப்ரோக்த: கதித:, ந து ஆஸுர: இதி । அத: தத்பரிவர்ஜநார்தம் ஆஸுரம் பார்த மே மம வசநாத் உச்யமாநம் விஸ்தரஶ: ஶ்ருணு அவதாரய ॥ ௬ ॥

ஆ அத்யாயபரிஸமாப்தே: ஆஸுரீ ஸம்பத் ப்ராணிவிஶேஷணத்வேந ப்ரதர்ஶ்யதே, ப்ரத்யக்ஷீகரணேந ஹி ஶக்யதே தஸ்யா: பரிவர்ஜநம் கர்துமிதி—

௭. ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச ஜநா ந விதுராஸுரா: ।
ந ஶௌசம் நாபி சாசாரோ ந ஸத்யம் தேஷு வித்யதே ॥

ப்ரவ்ருத்திம் ச ப்ரவர்தநம், யஸ்மிந் புருஷார்தஸாதநே கர்தவ்யே ப்ரவ்ருத்தி: தாம், நிவ்ருத்திம் ச ஏதத்விபரீதாம், யஸ்மாத் அநர்தஹேதோ: நிவர்திதவ்யம் ஸா நிவ்ருத்தி: தாம் ச, ஜநா: ஆஸுரா: ந விது: ந ஜாநந்தி । ந

ஜாபதியினால் படைக்கப்பட்டவர்கள் தேவர்களாகவும் அஸுரர்களாகவும் இருவகுப்பினரன்றோ '' (பிரு - க - ௩ - க) என்னும்சுருதியினாலென்க ; யாவர்க்கும் இருவகையே [எதாவதொன்றே] அமையுமாதலால், (மனிதசிருஷ்டி இருவகைத்து. ஆஸுரத்தன்மையினுள் ராக்ஷஸத்தன்மை அடங்கியதென்றறிக.—இருதிறமான) அம்மனிதசிருஷ்டி யாவை? என்பது.—கூறுவோம் : பிரகிருதத்தில் பேசிவருகின்ற தைவமும், ஆஸுரமும்தான். சொன்னவற்றையே மீண்டும் சொல்வதற்குப் பயன் கூறுகிறார் : மனிதர்களுடைய தைவசிருஷ்டியானது '' பயமின்மை, மனத்தூய்மை '' (கசு - க) என்பது முதலாக விரிவாய்க் கூறப்பட்டுளது ; மற்று, ஆஸுர(சிருஷ்டி கூறப்பட)வில்லை என்பதாம். ஆகவே, பார்த்த ! அதனை நீக்க ஆஸுரத்தை விரிவாய்க் கூறுகிறேன் ; என்வார்த்தையினால் கேட்டுத் தெரிந்துகொள். (சு)

அத்தியாயமுடிவுவரை ஆஸுரத்தன்மையை (சில) மனிதர்களுடைய விசேஷணமாக எடுத்துக்காட்டுகிறார் ; (ஏனெனில், அவர்களிடத்து அதனை) நேராகக் கண்டவிடத்தன்றோ அதனை விட்டிடுதலைச் செய்யக்கூடுமென்று :

ஆஸுரத்தன்மையுள்ள ஜனங்கள், செய்வதையும் தவிர்வதையும் அறிவதில்லை ; அவரிடத்துச் சுத்தமில்லை : ஒழுக்கமுமில்லை : உண்மை இல்லை.

என்பது-புருஷார்த்தத்திற்காக[தான்விரும்பியதைப்பெறுதற்காக]ச் செய்யவேண்டிய எந்த ஸாதனத்தைச் செய்தல் (வேண்டுமோ, அது : அதாவது, விதிக்கப்பட்ட தர்மம்). தவிர்வது என்பது - இதற்கு [செய்வதற்கு] மாறானது, தீங்கிற்குக் காரணமான எதனைத் தவிர்க்கவேண்டுமோ, அது : (அதாவது, விலக்கப்பட்ட அதர்மம். இவ்விரண்டனையும்) அஸுரத்தன்மையரான ஜனங்கள் அறிவதில்லை. அவர்கள் கேவலம் செய்வது தவிர்வது என்பவற்றைமட்டும் அறிவதில்லையென்பதி

𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀 𑌏𑌵 𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃—𑌨 𑌶𑍌𑌚𑌂 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌆𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌨 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌅𑌶𑍌𑌚𑌾𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌚𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌹𑌿 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 ॥ ௭ ॥

𑌕𑌿𑌂𑌚—

௮. 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌹𑍁𑌰𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑌾𑌮𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌤𑌥𑌾 𑌇𑌦𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂—𑌨 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾, 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚—𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌆𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌜𑌨𑌾𑌃 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌆𑌹𑍁𑌃 𑌅𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍—𑌨 𑌚 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑌿𑌤𑌾 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌤𑌃 𑌅𑌨𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌆𑌹𑍁𑌃 । 𑌕𑌿𑌂𑌚—𑌅𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌯𑍋𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌗𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑌂—𑌕𑌾𑌮𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌮𑌹𑍈𑌤𑍁𑌕𑌂 ; 𑌕𑌿𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ? 𑌨 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌗𑌤𑌃 । "𑌕𑌾𑌮 𑌏𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑌤𑌿𑌕𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌇𑌯𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

ல்லை ; அவர்களிடத்துப் பரிசுத்தமும், நல்லொழுக்கமும், உண்மையும் இல்லை. அஸுரத்தன்மையர்கள் பரிசுத்தமில்லாதவர், நல்லொழுக்கமில்லாதவர், கள்ளமுடையவர், பொய்பேசுபவர் எனப் பிரஸித்தமன்றோ. (எ)

உலகத்தைப்பற்றி நாஸ்திகர் கொண்ட கொள்கை.

மற்றும்,

அ. **"உலகம் உண்மையில்லது : அடி ஆதாரமில்லது : ஆளுபவனில்லது : ஒருவரோடொருவர் சேர்வதனு லுண்டானது : காமத்தால் வந்திருப்பது ; வேறு என்ன?" (என) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.**

"நாம் பொய்மயமாகவே இருக்குமாறுபோல, இவ்வுலகெல்லாம் பொய்ம்மையாயுளது. இதற்கு தர்மமும் அதர்மமும் ஆதாரமாயில்லை ; ஆகலான் இது ஆதாரமில்லாதது. (வரைமுறைக்குக் காரணமான தர்மம் அதர்மம் என்னும் ஒழுங்கு இல்லை.) அன்றியும், தர்மஅதர்மங்களைச் சார்ந்து இதனை ஒழுங்குசெய்து ஆள்பவன் இல்லை ; ஆதலால், உலகம் ஆள்பவனில்லாததாம். மேலும், இவ்வுலகெல்லாம் - காமத்தால் தூண்டப்பெற்ற ஸ்திரீபுருஷர்கள் ஒருவரோடொருவர் புணர்வதனுல் உண்டானது ; காமத்தையே காரணமாகக்கொண்டது, காமத்தாலேயே வந்திருப்பது. ஜகத்திற்கு வேறுகாரணம் என்ன?ஜகத்திற்கு வேறுகாரணமில்லை,(இந்திரியங்கட்குப்)புலப்படா தருமம் அதருமம் முதலிய காரண மொன்றுமில்லை" என்று ஆஸுரத்தன்மைய ஜனங்கள் கூறுகிறார்கள்.—"உயிருள்ள பிராணிகட்குக் காமமேதான் காரண என்றஇது, லோகாயதிகரது [இந்திரியங்கட்குப் புலப்படுவதைமாத்திரம் ஒ கொள்கின்ற நாஸ்திகரது] கொள்கை.

௯. एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानोऽल्पबुद्धयः ।
प्रभवन्त्युग्रकर्माणः क्षयाय जगतोऽहिताः ॥

एतां दृष्टिम् अवष्टभ्य आश्रित्य नष्टात्मानः नष्टस्वभावाः विभ्रष्टपरलोकसाधनाः अल्पबुद्धयः विषयविषया अल्पैव बुद्धिः येषां ते अल्पबुद्धयः प्रभवन्ति उद्भवन्ति उग्रकर्माणः क्रूरकर्माणः हिंसात्मकाः । क्षयाय जगतः — 'प्रभवन्ति' इति सम्बन्धः । जगतः अहिताः, शत्रवः इत्यर्थः ॥ ९ ॥

ते च—

௧௦. काममाश्रित्य दुष्पूरं दम्भमानमदान्विताः ।
मोहाद्गृहीत्वासद्ग्राहान्प्रवर्तन्तेऽशुचिव्रताः ॥

कामम् आश्रित्य अवष्टभ्य दुष्पूरम् अशक्यपूरणं दम्भमानमदान्विताः दम्भश्च मानश्च मदश्च दम्भमानमदाः तैः अन्विताः दम्भमानमदान्विताः मोहात् अविवेकतः गृहीत्वा उपादाय असद्ग्राहान् अशुभनिश्चयान् प्रवर्तन्ते लोके अशुचिव्रताः अशुचीनि व्रतानि येषां ते अशुचिव्रताः ॥ १० ॥

किञ्च—

௧௧. चिन्तामपरिमेयां च प्रलयान्तामुपाश्रिताः ।
कामोपभोगपरमा एतावदिति निश्चिताः ॥

நாஸ்திகருடைய வாழ்க்கை.

௯. ***இக்கொள்கையைப் பிடித்துக் கெட்ட ஆத்மாக்களான அற்பபுத்திகள் கொடுந்தொழிலுள்ள சத்துருக்களாக உலகத்தைக் கெடுக்கக் கிளம்புகிறார்கள்.***

கெட்ட ஆத்மாக்களான - மறுமைக்கான ஸாதநங்களை இழந்த. அற்பபுத்திகள் - விஷயங்களைப்பற்றிய அற்பபுத்தியுள்ளவர் [கண்டதைக் கண்டபடி செய்பவர்.—ஆ.]. கொடுந்தொழிலுள்ள - ஹிம்ஸிக்கும் தன்மையுள்ள. உலகத்தைக் கெடுக்கக் "கிளம்புகிறார்கள்" என இயையும். சத்துருக்களாக - உலகத்திற்குப் பகைஞராக என்றபடி. (௯)

மேலும், அவர்கள்

௧௦. ***நிரப்பமுடியாத அவாவினைக் கைப்பற்றி டம்பமும், கர்வமும், செருக்கும் உடையவராகித் தீயகொள்கைகளை மயக்கத்தால் பிடித்து அசுத்தமான விரதங்களைக் கொண்டவராய் (உலகில்) தலைப்படுகிறார்கள்.***

மயக்கத்தால் - அவிவேகத்தால், பகுத்தறிவின்மையால். (அசுத்தமான விரதங்கள் - வேதத்தில் விதிக்கப்படாத அசுத்தச்செய்கைகள்; அவை - சுடுகாட்டிற் சென்று அற்பதேவதையை ஆராதித்தல், வாமாகமத்தைத் தழுவி கள்குடித்தல், அதனால் பிறனும் பிறன்மனைவியும் மதிமயங்கிக் கூடுதல் முதலியன.) (௧௦)

அன்றியும், (அவர்கள்)

௧௧. ***சாவினையே முடிவாகப்பெற்ற அளவிடவொண்ணாத கவலையையுடையவர்: காமநுகர்ச்சியையே மேலாகக்கொண்டவர்: இவ்வளவுதான் என நிச்சயித்தவர்.***

𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌇𑌯𑌤𑍍𑌤𑌾, 𑌸𑌾 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾, 𑌤𑌾𑌂 𑌅𑌪𑌰𑌿𑌮𑍇𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃, 𑌸𑌦𑌾 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌪𑌰𑌮𑌾𑌃, 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃, 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌭𑍋𑌗𑌪𑌰𑌮𑌾𑌃 "𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌯𑌃 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃, 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௧௧ ॥

௧௨. 𑌆𑌶𑌾𑌪𑌾𑌶𑌶𑌤𑍈𑌰𑍍𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 ।
𑌈𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌆𑌶𑌾𑌪𑌾𑌶𑌶𑌤𑍈𑌃 𑌆𑌶𑌾 𑌏𑌵 𑌪𑌾𑌶𑌾𑌃 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌤𑍈𑌃 𑌆𑌶𑌾𑌪𑌾𑌶𑌶𑌤𑍈𑌃 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌆𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌃, 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍌 𑌪𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌯𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃, 𑌈𑌹𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌭𑍋𑌗𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌪𑌭𑍋𑌗𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌯 𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌸𑌞𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌰𑌾𑌶𑍀𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥

𑌈𑌦𑍃𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃—

௧௩. 𑌇𑌦𑌮𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌯𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌮𑍍 ।
𑌇𑌦𑌮𑌸𑍍𑌤𑍀𑌦𑌮𑌪𑌿 𑌮𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥

(கவலையென்பது - ஆசை அளவிறந்த பொருள்களின்மேல் செல்லுதலால் தான் அவற்றைத் தேடுதலையும், காப்பாற்றுதலையும், இவற்றிற்கான வழிகளையும் ஆலோசித்தல்.—ஆ.) அளவிடவொண்ணாத கவலையையுடையவர் - இவ்வளவென்று அளவிடமுடியாத கவலையினுள் எப்பொழுதும் அழுந்திக்கிடப்பவர் என்றபடி. **காமநுகர்ச்சி** - விரும்பப்படுகின்ற ஓசைமுதலியவிஷயங்களை அநுபவித்தல். (அவர்கள்) "காமநுகர்ச்சியென்பது எதுவோ, (அந்த) இதுவேதான் யாவற்றிலும் மேம்பட்ட புருஷார்த்தம் [அடையவேண்டிய பொருள்]" எனத் தமக்கு இவ்வாறு நிச்சயம்வந்தவர்கள். **இவ்வளவுதான் என்று** - ("இக்காமநுகர்ச்சியேதான் இன்பத்திற்கு முடிந்த எல்லை; மற்று, மறுமைஇன்பமென்பது இல்லை" என்று). (௧௧)

௧௨. (அவர்கள்) ஆசையென்னும் நூறு கயிறுகளால் கட்டுண்டு, காமத்தையும் கோபத்தையுமே சிறந்த அடைக்கலமாகக்கொண்டு, காமநுகர்ச்சிக்காகப் பணக்குவியல்களை அநியாயத்தால் தேட முயல்கின்றார்கள்.

அவர்கள், ஆசைகளென்னும் பல கயிறுகளால் கட்டப்பெற்று இங்குமங்கும் இழுக்கப்படுகின்றார்கள். **காமநுகர்ச்சிக்காக** - தருமகார்யத்திற்காக அன்றென்க. **அநியாயத்தால்** - பிறர்பொருளைக் கொள்ளையடித்தல் முதலியவற்றால் என்றபடி. (௧௨)

அஸுரத்தன்மையருடைய நோக்கங்கள்.

அவரது கருத்து இப்படிப்பட்டது :

௧௩. "இப்பொழுது இது என்னால் அடையப்பட்டது : இவ்விருப்பத்தைச் (சீக்கிரம்) பெறுவேன் : இது (என்வீட்டில்) இருக்கின்றது : இனி இந்தப்பணமும் எனக்கு வந்துசேரும்.

௧௬. அநேகசித்தவிப்⁴ராந்தா: மோஹஜாலஸமாவ்ருதா: ।
ப்ரஸக்தா: காமபோ⁴கே³ஷு பதந்தி நரகே(அ)ஶுசௌ ॥

அநேகசித்தவிப்⁴ராந்தா: உக்தப்ரகாரை: அநேகை: சித்தை: விவித⁴ம் ப்⁴ராந்தா: அநேகசித்தவிப்⁴ராந்தா:, மோஹஜாலஸமாவ்ருதா: மோஹ: அவிவேக: அஜ்ஞாநம், ததே³வ ஜாலமிவ ஆவரணாத்மகத்வாத், தேந ஸமாவ்ருதா: । ப்ரஸக்தா: காமபோ⁴கே³ஷு தத்ரைவ நிஷண்ணா: ஸந்த: தேந உபசிதகல்மஷா: பதந்தி நரகே அஶுசௌ வைதரண்யாதௌ³ ॥ ௧௬ ॥

௧௭. ஆத்மஸம்பா⁴விதா: ஸ்தப்³தா⁴: த⁴நமாநமதா³ந்விதா: ।
யஜந்தே நாமயஜ்ஞைஸ்தே த³ம்பே⁴நாவிதி⁴பூர்வகம் ॥

ஆத்மஸம்பா⁴விதா: ஸர்வகு³ணவிஶிஷ்டதயா ஆத்மநைவ ஸம்பா⁴விதா: ஆத்மஸம்பா⁴விதா:, ந ஸாது⁴பி⁴: । ஸ்தப்³தா⁴: அப்ரணதாத்மாந: । த⁴நமாநமதா³ந்விதா: த⁴நநிமித்த: மாந: மத³ஶ்ச, தாப்⁴யாம் த⁴நமாநமதா³ப்⁴யாம் அந்விதா: । யஜந்தே நாமயஜ்ஞை: நாமமாத்ரை: யஜ்ஞை: தே த³ம்பே⁴ந த⁴ர்மத்⁴வஜிதயா அவிதி⁴பூர்வகம் விதி⁴விஹிதாங்கே³திகர்தவ்யதாரஹிதம் ॥ ௧௭ ॥

௧௮. அஹங்காரம் ப³லம் த³ர்பம் காமம் க்ரோத⁴ம் ச ஸம்ஶ்ரிதா: ।

---

௧௬. பலஎண்ணங்களால் பலவாறு மயங்கியவராய், மயக்கமென்னும்வலையினுல் மூடப்பெற்றவராய் [அதனுள் சிக்கிக்கொண்டவராய்], காமநுகர்ச்சிகளுள் அழுந்தியுள்ள (அவர்கள்) அருவருப்பான நரகத்தினுள் வீழ்கிறுர்கள்.

பலஎண்ணங்களால் - (கீழ்க்) கூறியபடியுள்ள அனேக எண்ணங்களால். மயக்கமென்பது - விவேகமின்மை, அறிவின்மை. (மோக்ஷத்தினுடைய வழி)யடைப்புவடிவமாயுள்ளதனுல், அதுவே [மயக்கமே] வலைபோலும். (அவர்கள்) விஷயஅநுபவங்களில் பற்றுக்கொண்டவராய், அவற்றுள்ளேயே சாய்ந்துகிடப்பவராய், அதனுல் பாவமேறப் பெற்றவராய் வைதரணீமுதலிய அருவருப்பான நரகத்தினுள் வீழ்கிறுர்கள். (௧௬)

அஸுரத்தன்மையருடைய யாகங்கள்.

௧௭. தம்மாலேயே மதிக்கப்பெற்றவராய், இறுமாந்தவராய், பணத்தினுலான கர்வத்தோடும் செருக்கோடும் கூடிய அவர்கள் பெயர்மாத்திரமான யஜ்ஞங்களை விதிப்படியில்லாது செய்கிறுர்கள்.

தம்மாலேயே மதிக்கப்பெற்றவர் - எல்லாநற்குணமும் பொருந்தியவராகத் (தம்மை)த் தாமே மதித்துக்கொண்டவர் ; (ஆனுல், அவ்வாறு) நல்லோர்களால் மதிக்கப்பெறுதவர். இறுமாந்தவர் - வணங்காஇயல்பினர். விதிப்படியில்லாது - விதிகளால் விதிக்கப்பட்ட அங்கங்களும், செய்யவேண்டிய முறைகளும் இல்லாதது. (பணத்தினுலான கர்வம் - பணத்திமிரினுல், தன்னை உயர்ந்தோனுகக்கொள்ளுதல். பணத்தினுலான செருக்கு - பணத்திமிரினுல், பெரியோரையும் தாழ்ந்தோராகக்கொள்ளுதல். அவர்கள் பெயருக்காக, ஸோமயாஜியென்னும்பெயர் முதலியவற்றைப் பெறுதற்காக உண்மையல்லாத நற்செய்கைகளைச் சிரத்தையில்லாது கள்ளஎண்ணத்தோடு செய்கிறுர்கள் என்பது கருத்து.) (௧௭)

பகவானுடைய கட்டளைகளை ஆஸுரத்தன்மையர் அசட்டைசெய்தல்.

௧௮. (இவர்கள்) அகந்தையையும், வலிமையையும், மேட்டிமையையும்,

[illegible]

௧௯. பகைப்பவரும், கொடியவரும், தீயவருமாயுள்ள அக்கடைப்பட்ட மனிதர்களை யான் உலகங்களிலே அசுரர்களுடைய யோனிகளிலேயே எப்பொழுதும் தள்ளுகின்றேன்.

[illegible]

धमान् अधर्मदोषवत्त्वात् क्षिपामि प्रक्षिपामि अजस्रं सततम् अशुभान् अशुभकर्मकारिणः आसुरीष्वेव क्रूरकर्मप्रायासु व्याघ्रसिंहादि-योनिषु — 'क्षिपामि' इत्यनेन सम्बन्धः ॥ ௧௯ ॥

௨௦. आसुरीं योनिमापन्ना मूढा जन्मनि जन्मनि ।
मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमां गतिम् ॥

आसुरीं योनिम् आपन्नाः प्रतिपन्नाः मूढाः अविवेकिनः जन्मनि जन्मनि प्रतिजन्म तमोबहुलास्वेव योनिषु जायमानाः अधो गच्छन्तो मूढाः माम् ईश्वरम् अप्राप्य अनासाद्य एव, हे कौन्तेय ततः तस्मादपि यान्ति अधमां गतिं निकृष्टतमां गतिम् । 'माम् अप्राप्य' इति न मत्प्राप्तौ काचिदपि आशङ्का अस्ति, अतः मच्छिष्टसाधुमार्गम् अप्राप्य इत्यर्थः ॥ ௨௦ ॥

सर्वस्याः आसुर्याः सम्पदः संक्षेपः अयम् उच्यते, यस्मिन् त्रिविधे सर्वः आसुरीसम्पद्भेदः अनन्तोऽपि अन्तर्भवति । यत्परिहारेण परिहृतः भवति, यत् मूलं सर्वस्य अनर्थस्य, तत् एतत् उच्यते—

௨௧. त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ।

குற்றமுடையவராதலால், கடைப்பட்ட மனிதரென்க. தீயவர் - தீயதொழில்களைச் செய்பவர். யோநிகளிலே - கொடுமைமயமான புலி, சிங்கம் முதலான பிறவிகளிலே. யோநிஷு என்பது - க்ஷிபாமி என்பதனோடு இயையும். (௧௯)

௨௦. ***ஆஸுரயோநியை அடைந்தவர்கள் பிறவிதோறும் மயங்கியவராய் என்னை அடையாமலேயே கௌந்தேய! அதனினின்றும் கீழ்மையான நிலையை அடைகிறார்கள்.***

ஆஸுரயோநியை அடைந்தவர்கள் ஒவ்வொரு ஜன்மத்திலும் விவேகமற்றவராய், தமோகுணம்மிகுந்த பிறவிகளிலேயேபிறந்து கீழேசெல்லுகிறார்கள்; ஈச்வரனாகிய என்னை அடையாமலே, மிகவும் இழிந்த நிலைமையைப் பெறுகிறார்கள். **என்னை அடையாமலே** - என்னை அடையும் விஷயத்திலே யாதொரு சங்கையும் இல்லையாதலால், "நான் உபதேசித்த நல்வழியைச் செல்லாமலே" என்றபடி.. (ஆஸுரத்தன்மை எல்லாநன்மைகட்கும் விரோதியாதலால், ஒருவன் சுதந்திரனாயிருக்கும்பொழுதேயே, ஒன்றற்குப் பரவசப்படுமாறுசெய்கின்ற பிறவியைப் பெறுதுள்ளவளவிலேயே, அவ்வாஸுரத்தன்மையை நீக்கவேண்டும்.—ஆ. அல்லாக்கால், விலங்குமுதலியவற்றின் உடம்புகளைப் பெற்றவழி முக்தி ஸாதநங்களை அநுஷ்டிக்கத் தகுதி இல்லையாதலால், ஆஸுரத்தன்மையினின்றும் நீங்குதல் ஒருகாலும் இயலாதென்க.—ம.) (௨௦)

நரகத்தினுடைய மூன்று வாசல்களையும் மிதிக்கக்கூடாது.

எல்லா ஆஸுரத்தன்மையின் சுருக்கமான இதனைக் கூறுகிறார்: ஆஸுரத்தன்மையின்பேதமெல்லாம் அளவிறந்தனவாயினும், மூவகைத்தான அதனுள் அடங்கிநிற்கின்றன. மேலும், எதனை நீக்குவதனால் (ஆஸுரத்தன்மை) நீக்கப்பட்டதாகின்றதோ, எது எல்லாத்தீங்குகட்கும் அடிக்காரணமோ, அந்த இதனை அருளிச்செய்கிறார்:

௨௧. ***நரகத்தினுடைய இவ்வாசல், ஆத்மாவைக் கெடுப்பதாய் காமம் கோபம்***

௨௩. யஶ்ஶாஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருஜ்ய வர்ததே காமகாரத: |
ந ஸ ஸித்திமவாப்னோதி ந ஸுகம் ந பராம் கதிம் ||

ய: ஶாஸ்த்ரவிதிம் ஶாஸ்த்ரம் வேதா:, தஸ்ய விதிம் கர்தவ்யாகர்தவ்யஜ்ஞாபனகாரணம் விதிப்ரதிஷேதாத்மம் உத்ஸ்ருஜ்ய த்யக்த்வா வர்ததே காமகாரத: காமப்ரேரித: ஸன், ந ஸ: ஸித்திம் புருஷார்த்தயோக்யதாம் அவாப்னோதி, ந கிஞ்சித் ஸுகம் லோகே ஸுகம், ந கிஞ்சித் பராம் ப்ரக்ருஷ்டாம் கதிம் ஸ்வர்கம் மோக்ஷம் வா || ௨௩ ||

௨௪. தஸ்மாச்சாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ |
ஜ்ஞாத்வா ஶாஸ்த்ரவிதானோக்தம் கர்ம கர்துமிஹார்ஹஸி ||

இதி ஶ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு உபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுனஸம்வாதே தைவாஸுரஸம்பத்விபாகயோகோ நாம ஷோடஶோऽத்யாய: ||

தஸ்மாச் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் ஜ்ஞானஸாதனம் தே தவ கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ கர்தவ்யாகர்தவ்யவ்யவஸ்தாயாம் | அத: ஜ்ஞாத்வா புத்த்வா ஶாஸ்த்ரவிதானோக்தம் விதி: விதானம், ஶாஸ்த்ரமேவ விதானம் ஶாஸ்த்ரவிதானம், "குர்யாச், ந குர்யாச்" இத்யேவம்லக்ஷணம், தேன உக்தம் ஸ்வகர்ம யச் தச் கர்தும் இஹ அர்ஹஸி — 'இஹ' இதி கர்மாதிகாரஸம்ப்ரதர்ஶனார்த்தம் இதி || ௨௪ ||

இதி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாபாஷ்யே ஷோடஶோऽத்யாய: ||

---

௨௩. எவன் சாஸ்திரஒழுங்கை விட்டிட்டு, காமத்தைச் செய்து [இஷ்டப்படி] நடக்கின்றானோ, அவன் ஸித்தியைப் பெறுவதில்லை, இன்பத்தை(ப் பெறுவது) இல்லை, மேலான கதியை(ப் பெறுவது) இல்லை.

சாஸ்திரம் - வேதம்; அதனது ஒழுங்கை - செய்வனதவிர்வனவற்றை அறிவிப்பதாய் விதிவிலக்குக்களென்னும் பெயருடைய (வேதக்கட்டளையை). காமத்தைச் செய்து - காமத்தால் தூண்டப்பட்டவனாகி. ஸித்தியை - புருஷார்த்தத்தைப் பெறத் தகுதியின்மையை. இன்பத்தை — இவ்வுலகத்திலே இன்பத்தை. மேலான கதியை - ஸ்வர்க்கத்தை, அல்லது மோக்ஷத்தை. (௨௩)

௨௪. ஆகவே, செய்வன தவிர்வனவற்றை அமைப்பதிலே [நிர்ணயிப்பதிலே] உனக்கு சாஸ்திரம் பிரமாணம். இனி, சாஸ்திரவிதியினால் கூறப்பட்ட கர்மத்தை அறிந்து செய்யக்கடவாய்.

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸ ரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத்பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோக சாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே தைவாஸுரஸம்பத்விபாகயோகம் என்னும் பதினாறும் அத்தியாயம் முற்றும்.

பிரமாணம் - அறிவிற்குக் கருவி. சாஸ்திரமேதான் - விதி, "செய்யவேண்டும், செய்யக்கூடாது" என இத்தகையகட்டளை. அதனால் உபதேசிக்கப்பட்ட (யுத்தம் முதலிய) ஸ்வகர்மம் எதுவோ, அதனை நீ, ஆதலால் [சாஸ்திரம் பிரமாணமாதலால்] செய்யவேண்டும். "இனி" என்பது - (அர்ஜுனனுடைய) கர்மத்திற்குரிய நிலைமையைக் காட்டுவதற்காக என்க. (௨௪)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

௧. எவர்கள் சாஸ்திரவிதியை விட்டு நம்பிக்கையோடு கூடினவராய்த் தொழுகிறார்களோ, கிருஷ்ணா! அவர்களது நிலைமை என்ன? ஸத்துவமா? அல்லது ரஜஸா? தமஸா?

எவர்கள் [illegible] சாஸ்திர[illegible] [illegible] ஒன்றும் அறியாதவராய், [illegible] நம்பிக்கையோடு கூடி தேவர் முதலானோரை பூஜிக்கிறார்களோ; அவர்கள் இங்கே "எவர்கள் சாஸ்திரவிதியை விட்டு நம்பிக்கையோடு கூடினவராய்த் தொழுகிறார்களோ" என இவ்வாறு சொல்லப்படுகிறார்கள். மற்று, எவர்கள் சாஸ்திரவிதியென்பதை அறிந்து கொண்டே அதனை விட்டிட்டு விதிப்படியில்லாது தேவர் முதலானோர்களைத் தொழுகிறார்களோ, அவர்கள் இங்கு "எவர்கள் சாஸ்திரவிதியை விட்டுத் தொழுகிறார்களோ" எனச் சொல்லப்படவில்லை.—ஏதனால்?—"நம்பிக்கையோடு கூடினவராய்" என்னும்

விஶேஷணாத் | தேவாதிபூஜாவிதிபரம் கிஞ்சித் ஶாஸ்த்ரம் பஶ்யந்த ஏவ தத் உத்ஸ்ருஜ்ய அஶ்ரத்ததாநதயா தத்விஹிதாயாம் தேவாதிபூஜாயாம் ஶ்ரத்தயா அந்விதா: ப்ரவர்தந்தே இதி ந ஶக்யம் கல்பயிதும் யஸ்மாத், தஸ்மாத் பூர்வோக்தா ஏவ "யே ஶாஸ்த்ரவிதிமுத்ஸ்ருஜ்ய யஜந்தே ஶ்ரத்தயாऽந்விதா:" இத்யத்ர க்ருஹ்யந்தே தேஷாம் ஏவஂவிதாநாம் நிஷ்டா து கா க்ருஷ்ண — ஸத்த்வம் ஆஹோ ரஜ: தம: கிம் ஸத்த்வம் நிஷ்டா ஸ்தாநம், ஆஹோஸ்வித் ரஜ:, அதவா தம:? | ஏதத் உக்தம் பவதி — யா தேஷாம் தேவாதிவிஷயா பூஜா, ஸா கிம் ஸாத்த்விகீ, ஆஹோஸ்வித் ராஜஸீ, உத தாமஸீ இதி? ‖ ௧ ‖

ஸாமாந்யவிஷய: ப்ரஶ்நோ ந அப்ரவிபஜ்ய ப்ரதிவசநம் அர்ஹதீதி ஶ்ரீபகவாந் உவாச —

ஶ்ரீபகவாநுவாச ‖

௨. த்ரிவிதா பவதி ஶ்ரத்தா தேஹிநாம் ஸா ஸ்வபாவஜா |
ஸாத்த்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ஶ்ருணு ‖

விசேஷணத்தினல். (அவர்கள்) தேவர் முதலானோர்களது பூஜாவிதியைப்பற்றிய சாஸ்திரமொன்றைத் தெரிந்துகொண்டே, நம்பிக்கையில்லாததனல் அதனை விட்டிட்டு, அதனுள் விதிக்கப்பட்டதான தேவர்முதலானவரது பூஜையை நம்பிக்கையோடுகூடிச் செய்கிருர்கள் எனக்கொள்வது ஏலாததலால் [சாஸ்திரத்திற்கூறிய விதியை அறிகிறவராயினும், தமது இஷ்டப்படி தேவபூஜை முதலியவற்றைச் செய்கின்றவர் ஆஸுரத்தன்மையினில் அடங்குகிருர்கள் எனச் சென்றஅத்தியாயத்தினுள் அமைந்துள்ளது. ஆகவே, ஆஸ்திகரது அதிகாரத்திலே அவர்களைப்பற்றிப் பேசுதற்கு இடமில்லையாதலால்—ஆ.], முன்கூறப்பட்டவர்கள்தான் [சாஸ்திரத்தை அறியாதவராய்ப் பெரியோரது ஒழுக்கங்களைப் பின்பற்றுகிறவர்கள்தான்] இங்கு "எவர்கள் சாஸ்திரவிதியை விட்டு நம்பிக்கையோடு கூடினவராய்த் தொழுகிருர்களோ" எனக் கொள்ளப்படுகிருர்கள். கிருஷ்ண! இப்படிப்பட்ட அவர்கட்கு ஸத்துவ குணம் நிலையா? அல்லது ரஜோகுணமா? தமோகுணமா?—இது கூறப்பட்டதாகின்றது :—அவர்கள் தேவர்முதலானோர்களைப்பற்றிப் பூஜித்தல் எதுவோ, அது ஸாத்துவிகமா? அல்லது ராஜஸமா? அல்லது தாமஸமா? என்பது. (க)

மூவகையான நம்பிக்கை.

பொதுவான விஷயத்தைப்பற்றிய வினவானது பிரிவுபடாது மறுமொழியை ஏற்காது என்று [சிறப்புவாய்பாட்டால் கூறவேண்டிய விடையைப் பொதுவாய்பாட்டால் கூற இயலாது எனக்கொண்டு] ஸ்ரீபகவான் அருளிச்செய்கிருர் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்ருர் :

உ. உடம்பொடு நிற்பவர்கட்கு இயல்பினுல் பிறந்த அந்த நம்பிக்கை ஸாத்துவிகமெனவும், ராஜஸமெனவும், தாமஸமெனவும் மூவகைத்தாயுளது. அதனைக் கேட்பாயாக.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾—𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 —𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌾—𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌰𑌣𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 "𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃" 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌾। 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 । 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍀 𑌰𑌜𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 । 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 । 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯 ॥ ௨ ॥

𑌸𑌾 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿—

௩. 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌯𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌯𑍋 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥

𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤। 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇— 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌮𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍀 𑌜𑍀𑌵𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑍍?— 𑌯𑌃 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌃, 𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪 𑌏𑌵 𑌸𑌃 𑌜𑍀𑌵𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌮𑍇𑌯𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—

எந்த நிலையைப்பற்றி [நம்பிக்கையொடுகூடிய எந்தச் செய்கையைப்பற்றி —ஆ.] நீ வினவுகின்றனையோ, அது உடம்பொடுநிற்பவர்கட்கு இயல்பினால் பிறப்பது. சென்றபிறவிகளில் செய்யப்பட்ட நல்வினைமுதலியவற்றின் வாஸனையானது இறந்திடும் தருணத்தில் வெளிப்பட்டதாய் "ஸ்வபாவம், இயல்பு, இயற்கை" எனப்படுகின்றது. ஸாத்துவிகம் - ஸத்துவகுணத்தாலானது, தேவர்பூஜைமுதலியவற்றைப் பற்றியது. ராஜஸம் - ரஜோகுணத்தாலானது, யக்ஷர் ராக்ஷஸர் என்பவரைப் பூஜித்தல் முதலியவற்றைப்பற்றியது. தாமஸம் - தமோகுணத்தாலானது, பிரேதங்கள் பிசாசங்கள் இவற்றைப் பூஜித்தல் முதலியவற்றைப்பற்றியது. இவ்வாறு மூவகைத்தாய்க் கூறப்படுகின்ற அந்த நம்பிக்கையை, சிரத்தையைத் தெரிந்துகொள். (௨)

அது இவ்வாறு மூவகையாயுள்ளது:

௩. பாரத ! நம்பிக்கையானது ஒவ்வொருவனுடைய இயற்கைக்கேற்ப உள்ளது. இப்புருஷன் நம்பிக்கை மிகுந்தவன். எவன் எந்த நம்பிக்கையுடையவனோ, அவன் அவனேதான்.

பிராணிகளெல்லாவற்றினுடைய நம்பிக்கையானது (அவ்வவற்றிற்குச்) சிறப்பாயுள்ள வாஸனைகளோடு கூடிய அகக்கரணத்திற்குத் தக்கவாறு அமைகின்றது.—இப்படியானால், அங்ஙன மாவதென்ன? என்பது—கூறுவோம்: பிறந்திறந்து உழலுகின்ற இந்த ஜீவன் நம்பிக்கைமிகுந்தவன்.—எப்படி ?—எந்தஜீவனுக்கு எது நம்பிக்கையோ, அந்த ஜீவன் அவனேதான், அந்த நம்பிக்கைக்கு ஏற்றவனேதான் [அதற்குத் தக நடப்பவனேதான்]. (௩)

ஆகவே, ஸத்துவம்முதலியவற்றில் நிலைத்தலானது [ஸாத்துவிகசிரத்தை முதலானது], தேவர்முதலானோர்களைப் பூஜித்தலென்னும் கார்யமாகிய குறியினால் அநுமானிக்கப்படும் என்று அருளிச்செய்கிறார் :

௪. 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥

𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍, 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌾𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍂𑌤𑌗𑌣𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌦𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌃 𑌜𑌨𑌾𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌵𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌰𑌜𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑍋 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 ?—

௫. 𑌅𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌤𑌪𑍋 𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌦𑌂𑌭𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌬𑌲𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥

௬. 𑌕𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌮𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾𑌨𑍍 ॥

---

௪. ஸாத்துவிகர்கள் தேவர்களையும், ராஜஸர்கள் யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் தொழுகிறார்கள் ; தாமஸர்களான மற்றை ஜனங்கள் பிரேதங்களையும் பூதகணங்களையும் தொழுகிறார்கள்.

தொழுகிறார்கள் - பூஜிக்கிறார்கள். ஸாத்துவிகர்கள் - ஸத்துவகுணத்தில் நிலைத்தவர்கள். பூதகணங்களையும் - ஏழு மாதிருகைகளையும். (தேவர் - வஸு முதலானோர். யக்ஷர் - குபேரன் முதலானோர். ராக்ஷஸர் - நைர்ருதன் முதலானோர். தமது ஒழுக்கத்தினின்றும் வழுவிய பிராமணர் முதலானோர், உடம்பு மாய்ந்தபின்பு காற்றுருவமான சரீரத்தைப் பெறுகிறார்கள் ; அவர்கள் பிரேதங்களென்க. இவர்களெல்லாரும் தம்மை ஆராதிப்பவர்கட்கு அவரவரது விருப்பங்களைக் கொடுக்கிறார்கள் எனத் தெரிந்துகொள்க.—ஆ.) (௪)

ராஜஸ நம்பிக்கையுடையவரும், தாமஸ நம்பிக்கையுடையவரும்.

இவ்வாறு ஸாத்துவிகநிஷ்டை [ஸாத்விகநம்பிக்கை] முதலியன சாஸ்திரத்தின் பொதுவிதியினால் கார்யத்தைக்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பட்டன. அங்ஙனம் தேவபூஜை முதலியவற்றிற் கருத்துடையவனாய் ஸத்துவகுணத்தில் நிலைத்தவன் ஆயிரத்தில் ஒருவன்தான் இருக்கிறான். மற்றுப், பிராணிகள் பெரும்பான்மையாக ரஜோகுணத்தில் நிலைத்தவரும், தமோகுணத்தில் நிலைத்தவருமாக இருக்கிறார்கள்.—எப்படி ? —

௫. எந்த ஜனங்கள், சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்படாத கொடிய தவத்தைப் புரிகிறார்களோ, (அவர்கள்) கள்ளமும் அஹங்காரமும் உடையவர் : காம ஆசைத்திறமையுள்ளவர் :

௬. சரீரத்திலுள்ள எல்லாப்பூதங்களையும், சரீரத்தினுள் உள்ளேயுள்ள என்னையும் மெலிவுறச்செய்கின்ற அவிவேகிகள். அவர்களை அஸுரஉறுதியுள்ளவராகத் தெரிந்துகொள்.

அஶாஸ்த்ரவிஹிதம் ந ஶாஸ்த்ரவிஹிதம் கோரம் பீடாகரம் ப்ராணிநாம் ஆத்மநஶ்ச தப: தப்யந்தே நிர்வர்தயந்தி யே ஜநா: தே ச தம்பாஹங்கார-ஸம்யுக்தா:, தம்பஶ்ச அஹங்காரஶ்ச தம்பாஹங்காரௌ, தாப்யாம் ஸம்யுக்தா: தம்பா-ஹங்காரஸம்யுக்தா: காமராகபலாந்விதா: காமஶ்ச ராகஶ்ச காமராகௌ, தத்க்ருதம் பலம் காமராகபலம், தேந அந்விதா:, காமராகபலாந்விதா: ; காமராகபலேநைவ வா அந்விதா: ॥ ௫ ॥

கர்ஶயந்த: க்ருஶீகுர்வந்த: ஶரீரஸ்தம் பூதக்ராமம் கரணஸமுதாயம் அசேதஸ: அவிவேகிந: மாம் சைவ தத்கர்மபுத்திஸாக்ஷிபூதம் அந்த:ஶரீரஸ்தம் நாராயணம் கர்ஶயந்த:— மதநுஶாஸநாகரணமேவ மத்கர்ஶநம்—தாந் வித்தி ஆஸுரநிஶ்சயாந், அஸுராணாம் நிஶ்சயோ யேஷாம் தே ஆஸுரநிஶ்சயா: தாந் பரிஹரணார்தம் வித்தி இதி உபதேஶ: ॥ ௬ ॥

ஆஹாராணாம் ச ரஸ்யஸ்நிக்தாதிவர்கத்ரயபேதேந பிந்நாநாம் யதா-க்ரமம் ஸாத்த்விகராஜஸதாமஸபுருஷப்ரியத்வம் சேஹ கத்யதே—ரஸ்ய-ஸ்நிக்தாதிஷு ஆஹாரவிஶேஷேஷு ஆத்மந: ப்ரீத்யதிரேகேண லிங்கேந ஸாத்த்வி-கத்வம் ராஜஸத்வம் தாமஸத்வம் ச புத்த்வா ரஜஸ்தமோலிங்காநாம் ஆஹாராணாம் பரிவர்ஜநார்தம் ஸத்த்வலிங்காநாம் ச உபாதாநார்தம் । ததா யஜ்ஞாதீநாமபி ஸத்த்வா-

---

கொடிய - தனக்கும், (மற்றைப்) பிராணிகட்கும் துன்பத்தைச்செய்கின்ற. புரிகிறார்கள் - செய்து முடிக்கிறார்கள். காம ஆசைத் திறமை யுள்ளவர் - காமத்தாலும், ஆசையினாலுமான வலிமையுடையவர்; அல்லது காமத்தையும், ஆசையையும், வலிமையையும் உடையவர். (௫)

பூதங்களை - இந்திரியங்களை. என்னை - அவர்களது செய்கைகட்கும் எண்ணங்கட்கும் ஸாக்ஷியாயுள்ள நாராயணனை. என்னை மெலிவுறச் செய்தலென்பது - எனது கட்டளையைச் செய்யாதிருத்தலேதான். அவர்களை, நீக்கும்பொருட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். என்பது (அர்ஜுனனுக்கு ஓர்) உபதேசம். (௬)

மூவகையான உண்டியும், யஜ்ஞமும், தவமும், தாநமும்.

இனி, சுவையுள்ளனவும், நெய்யுள்ளனவும்முதலிய உண்டிவகைகளின்மீது தனக்கு (நிகழும்) பிரியமிகுதியாகிய குறியினால் (தன்னை) ஸாத்துவிகனாகவோ, ராஜஸனாகவோ, தாமஸனாகவோ அறிந்துகொண்டு, ரஜஸ்தமோகுணங்களின் குறிகளாகிய [ராஜஸ தாமஸமான] உண்டிகளைத் தள்ளுதற்காகவும், ஸத்துவகுணத்தின் குறிகளான [ஸாத்துவிகமான] உண்டிகளைக் கொள்ளுதற்காகவும்,—"சுவையுள்ளனவும், நெய்யுள்ளனவும்முதலாக மூன்றுவகுப்பாக வேறுபட்ட உண்டிகள் முறையே ஸாத்துவிக மனிதர்கட்கும், ராஜஸ மனிதர்கட்கும், தாமஸமனிதர்கட்கும் பிரியமானவை" என எடுத்துக்காட்டுதலை இங்கே அருளிச்செய்கிறார். அவ்வண்ணமே, "ராஜஸ தாமஸங்களை அறிந்து எப்படித் தள்ளக்கூடும்? ஸாத்துவிகங்களையே எப்படி அனுஷ்டிக்கக் கூடும்?" என்றஇதற்காக [ராஜஸதாமஸங்களைத் தெரிந்து அவற்றைத் தள்ளக் கூடிய விதத்தையும், ஸாத்துவிகங்களைத் தெரிந்து அவற்றை அநுஷ்டிக்கக்கூடிய

गुणभेदेन त्रैविध्यप्रतिपादनम् अपि "राजसतामसान् सम्यग्ज्ञात्वा परित्यज्य, सात्त्विकानेव अनुतिष्ठेत्" इत्येवमर्थम् । आहा—

ஏ. आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः ।
यज्ञस्तपस्तथा दानं तेषां भेदमिमं शृणु ॥

आहारस्त्वपि सर्वस्य भोक्तुः प्राणिनः त्रिविधो भवति प्रियः इष्टः, तथा यज्ञः, तथा तपः, तथा दानम् । तेषाम् आहारादीनां भेदम् इमं वक्ष्यमाणं शृणु ॥ ७ ॥

அ. आयुःसत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः ।
रस्याः स्निग्धाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्त्विकप्रियाः ॥

आयुश्च सत्त्वं च बलं च आरोग्यं च सुखं च प्रीतिश्च आयुःसत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतयः तासाम् आयुःसत्त्वादीनां विवर्धनाः आयुःसत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिविवर्धनाः ते च रस्याः रसोपेताः स्निग्धाः स्नेहवन्तः स्थिराः चिरकालस्थायिनः देहे हृद्याः हृदयप्रियाः आहाराः सात्त्विकप्रियाः सात्त्विकस्य इष्टाः ॥ ८ ॥

கூ. कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः ।
आहारा राजसस्येष्टा दुःखशोकामयप्रदाः ॥

कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः— इत्यत्र अतिशब्दः कट्वादिषु सर्वत्र योज्यः, 'अतिकटुः' 'अतितीक्ष्णः' इत्येवम्—कटुश्च अम्लश्च

விதத்தையும் காட்டுவதற்காக], "யஜ்ஞம்முதலானவையும் ஸத்துவம்முதலிய குணங்களின் பேதத்தால் மூவகைப்பட்டவை" என உணர்த்துதலை இங்கே அருளிச் செய்கிறார் :

ஏ. இனி ஒவ்வொருவர்க்கும் பிரியமான உண்டியும் மூவகைத்தா யுள்ளது ; அவ்வண்ணமே, யஜ்ஞமும், தவமும், தானமு மென்க. அவற்றினுடைய இந்த வேற்றுமையைக் கேட்பாயாக.

ஒவ்வொருவர்க்கும் - உண்கின்ற எல்லாப் பிராணிகட்கும். அவற்றினுடைய - உண்டிமுதலியவற்றினுடைய. இந்த - இனிக் கூறப்படுகின்ற. (ஏ)

உண்டியின் மூன்று வகை.

அ. ஆயுளையும், ஊக்கத்தையும், வலிமையையும், நோயின்மையையும், இன்பத்தையும், ருசியையும் வளர்ப்பவையாய், சுவையொடுகூடி நெய்யோடமைந்து, ஸாரம்மிலைத்தவையாய், மனோரம்யமாயுள்ள உண்டிகள் ஸாத்துவிகனுக்குப் பிரியமானவை.

ஸாரம்மிலைத்தவையாய் - உடம்பில் நெடிதுகாலம் நிற்பவையாய். (அ)

கூ. கசப்பாயும், புளிப்பாயும், உப்பாயும், மிகச்சூடாயும், உறைப்பாயும், வறட்சியாயும், உஷ்ணத்தைச் செய்வனவாயும், வருத்தம் கவலை வியாதி என்றவற்றைத் தருவனமாயுமுள்ள உண்டிகள் ராஜஸனுக்குப் பிரியமானவை.

कट्व..............विदाहिनः என்பதிலுள்ள अति என்னும்சொல்லை, कटु முதலிய எல்லாவற்றிலும் "अतिकटुः [மிகக் கசப்பாயும்]," "अतितीक्ष्णः [மிக உறைப்பாயும்]" என இவ்வாறு கூட்டிக்கொள்க. (கூ)

𑌲𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌹𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌆𑌹𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕𑌾𑌮𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌚 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌚 𑌆𑌮𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌶𑍋𑌕𑌾𑌮𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌃 ॥ ௯ ॥

௧௦. 𑌯𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌗𑌤𑌰𑌸𑌂 𑌪𑍂𑌤𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌾𑌤𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌪𑌕𑍍𑌵𑌮𑍍, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌤𑌰𑌸𑌶𑌬𑍍𑌦𑌨 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌗𑌤𑌰𑌸𑌂 𑌰𑌸𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍, 𑌪𑍂𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌕𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍, 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌪𑌿 𑌚 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍, 𑌅𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌰𑍍𑌹𑌮𑍍, 𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௧௦ ॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௧. 𑌅𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌸 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 ॥

𑌅𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌫𑌲𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌨𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌯𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯, “𑌨 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌮𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯, 𑌸𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௧ ॥

௧௨. 𑌅𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍁 𑌫𑌲𑌂 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍 ।

---

௧௦. *ஊசினதும், ரஸம்போனதும், தீநாற்றமுடையதும், பழையதும், கழிபட்டதும், அசுத்தமும் ஆன உண்டி எதுவோ, (அது) தாமஸனுக்குப் பிரியம்.*

ஊசினது - பாதி சமைந்தது, பதக்கேடுள்ளது, பழுதுபட்டது; ஸாரமற்றதானது - ''ரஸம்போனது'' என்னும்சொல்லினால் கூறப்பட்டுள்ளமையின். (யாதயாமம் - ஒரு யாமஞ்சென்றது: ஒருயாமத்திற்குமுன் சமைக்கப்பட்டது: ஊசினது: ஸாரம்போனது. 𑌗𑌤𑌰𑌸𑌂 என்பதற்கும் - ''ஸாரம்போனது'' என்பது பொருள். ஆகவே, கூறினதுகூறல் வாராததற்காக, யாதயாமம் என்பதற்கு - ''பாதிசமைந்தது'' எனப் பொருள் கொள்க.) பழையது - சமைந்தபின்பு ஓரிரவு தங்கியிருந்தது. கழிபட்டது - உண்டு மிகுந்தது. அசுத்தமானது - பூஜைக்குத் தகாதது. இத்தகைய உண்டி தாமஸனுக்குப் பிரியமென்க. (௧௦)

யஜ்ஞங்களின் மூன்று வகை.

இனி, இப்பொழுது, மூவகையான யஜ்ஞங்களையும் அருளிச்செய்கிறார்:

௧௧. *பயனை வேண்டாதவரால் விதிப்படி அறியப்பட்ட எந்த யஜ்ஞமானது ''யாகத்தைச் செய்யமாத்திரம்வேண்டும்'' எனமனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றதோ, அது ஸாத்துவிகம்.*

விதிப்படி - சாஸ்திரவிதிப்படி. அநுஷ்டிக்கப்படுகின்றதோ-செய்துமுடிக்கப்படுகின்றதோ. ''யாகத்தைச் செய்யமாத்திரம்வேண்டும்'' என - யஜ்ஞம்இன்னது என்பதை அனுஷ்டிக்கமாத்திரம்வேண்டும் என்று. மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி - ''எனக்கு இதனால் புருஷார்த்தத்தைச் செய்துகொள்ளவேண்டியதில்லை'' என இவ்வாறு நிச்சயித்து. (இத்தகைய யஜ்ஞம்) ஸாத்துவிகயஜ்ஞம் எனப்படுகின்றது. (௧௧)

௧௨. *ஆனால், பயனை எதிர்நோக்காது டம்பத்திற்காகவும் எது அநுஷ்டிக்கப்*

𑌇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌭𑌿𑌸𑌂𑌧𑌾𑌯 𑌤𑍁 𑌫𑌲𑌂 𑌦𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑌪𑌿 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍 𑌇𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥ ௧௨ ॥

௧௩. 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌹𑍀𑌨𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌧𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌮𑍍, 𑌅𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌨 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌃 𑌅𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌃, 𑌤𑌮𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂, 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌹𑍀𑌨𑌮𑍍, 𑌅𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂, 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌵𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௩ ॥

𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௪. 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌶𑍌𑌚𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍍 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌚 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌰𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌗𑍁𑌰𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍂𑌜𑌨𑌂, 𑌶𑍌𑌚𑌮𑍍, 𑌆𑌰𑍍𑌜𑌵𑌮𑍃𑌜𑍁𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍, 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑌰𑍍𑌯𑌮𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌚 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇; '𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௧௪ ॥

௧௫. 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 ।

படுகின்றதோ, பரதரிற் சிறந்தோனே! அந்த யஜ்ஞத்தை ராஜஸமாகத் தெரிந்துகொள்.

௧௩. முறையில்லதும், அன்னமிடாததும், மந்திரமில்லதும், தக்ஷிணையில்லதும், சிரத்தையில்லதுமான யஜ்ஞத்தைத் தாமஸம் என்கிறார்கள்.

முறையில்லது - (சாஸ்திரத்தில்) விதித்த ஒழுங்கிற்கு மாறானது. அன்னமிடாதது - பிராமணர்கட்கு அன்னங்கொடுக்கப்பெறாதது. மந்திரமில்லது - உச்சரிப்பும், எழுத்தும் அமையாதது. தக்ஷிணையில்லது - (சாஸ்திரத்தில்) கூறிய தக்ஷிணையில்லாதது. தாமஸம் - தமோகுணத்தா லானது. (௧௩)

மெய்யினுல் செய்யப்படும் தவம்.

இனி, இப்பொழுது, மூன்றுவகையான தவங்களையும் கூறுகிறார் :

௧௪. தேவர், பிராமணர், பெரியோர், கற்றறிந்தோர் என்றவரைப் பூஜித்தலும், பரிசுத்தமும், நேர்மையும், ப்ரஹ்மசர்யமும், ஹிம்ஸியாமையும் "சாரீர தபஸ்" எனப்படுகின்றன.

ப்ரஹ்மசர்யம் - (விலக்கப்பட்ட கலவியைத் தவிர்தல்.—ம.) சாரீரதபஸ் - சரீரத்தால் செய்யப்படும் தவம். (இது), சரீரத்தைத் தலைமையாகவுடைய கர்த்தாமுதலிய எல்லாவற்றாலும் ஸாதிக்கத்தக்கது ; ஏனெனில், "இவ்வைந்தும் அதற்குக் காரணங்களாம்" (௧அ - ௧௫) எனக் கூறுவர். (௧௪)

மொழியினுல் செய்யப்படும் தவம்.

௧௫. மனக்கொதிப்பைச் செய்யாததும், உண்மையும், இனியதும், இதமு

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌪 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌦𑍁𑌃𑌖𑌕𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑍍 — 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 । 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌧𑌰𑍍𑌮𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌚𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 । 𑌪𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌪𑌃?— 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌗𑌕𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌪𑌃 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌮𑍍, 𑌯𑌥𑌾 "𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵 𑌵𑌤𑍍𑌸! ; 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠, 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿" 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌸𑌨𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௫ ॥

௧௬. 𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍌𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍𑌤𑌪𑍋 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

மான வார்த்தை எதுவோ, (அதுவும்), ஓதுதலை அப்யஸித்தலும் "வாங்மய தபஸ்" எனப்படுகின்றன.

மனக்கொதிப்பைச் செய்யாதது - பிராணிகட்கு வருத்தத்தை விளைக்காதது. இனியது - பார்க்கப்பட்ட பயனுள்ளது [கேட்பதற்குத் தற்காலத்தில் இன்பமாயிருப்பது]; இதம் - பார்க்கப்படாத பயனுள்ளது [முடிவிலே நலமானது]. "மனக்கொதிப்பைச் செய்வது" முதலான தன்மைகளால் வார்த்தையானது விசேஷிக்கப்படுகின்றது. உம்மை - விசேஷணத்தன்மைகளை ஒருங்குசேர்க்கும் பொருளது. பிறர்க்கு உறுதி உண்டாம்பொருட்டு வழங்கியதாய் மனக்கொதிப்பைச் செய்யாத வார்த்தையானது உண்மை இனிமை இதம் என்றவற்றுள் எதாவதொன்றேனும், இரண்டேனும், மூன்றேனும் இல்லாக்கால், வாங்மயதபஸ் ஆகாது. அவ்வாறே, உண்மை வார்த்தையானது மற்றையவற்றுள் எதாவதொன்றேனும், இரண்டேனும், மூன்றேனும் குறைந்தவழி, வாங்மயதபஸ் ஆகாது. அங்ஙனமே, இனியவார்த்தையும் மற்றையவற்றுள் எதாவதொன்றேனும், இரண்டேனும், மூன்றேனும் இல்லாவிடத்து, வாங்மயதபஸ் ஆகாது. அவ்வண்ணமே, இதவார்த்தையும் மற்றையவற்றுள் எதாவதொன்றேனும், இரண்டேனும், மூன்றேனும் குறைந்தவளவிலே, வாங்மயதபஸ் ஆகாது.—ஆனால், அந்த தபஸ் என்பது யாது?—எது உண்மையும், மனக்கொதிப்பைச் செய்யாததும், இனியதும், இதமுமான வார்த்தையோ, அது வாங்மயதபஸ் என்க. உதாரணமாக, "குழந்தாய்! அமைந்தவனாய் இருக்க; ஓதுதலையும், யோகத்தையும் அநுஷ்டிக்க. அவ்வாறு, உனக்கு நலமுண்டாம்" என்பது. ஓதுதலை - விதிப்படி ஓதுதலை. (வாங்மயம் - வார்த்தையை அதிகமாகவுடையது, அதனைப் பிரதானமாகக்கொண்டது என்றபடி.—ஆ.) (௧௫)

மனத்தால் செய்யப்படும் தவம்.

௧௬. மனத்தெளிவு, நன்மனமுடைமை, மௌனம், தன்னடக்கம், ஹிருதய பரிசுத்தம் என்றஇது மாநஸதபஸ் எனப்படுகின்றது.

𑌮𑌨𑌃𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃, 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌽𑌽𑌪𑌾𑌦𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌃 । 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍—𑌯𑌤𑍍 𑌸𑍌𑌮𑌨𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌹𑍁𑌃—𑌮𑍁𑌖𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌨𑍇𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌮𑍌𑌨𑌮𑍍—𑌵𑌾𑌗𑍍𑌯𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌨𑌃𑌸𑌂𑌯𑌮𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑌨𑌃𑌸𑌂𑌯𑌮𑍋 𑌮𑍌𑌨𑌮𑌿𑌤𑌿 । 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃—𑌮𑌨𑍋𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃, 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌃 𑌮𑍌𑌨𑌮𑍍, 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃—𑌪𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌅𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 । 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌪𑌃 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௬ ॥

𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌚 𑌤𑌪𑌃 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௧௭. 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌨𑌰𑍈𑌃 ।
𑌅𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥

𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌆𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌰𑍈𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌅𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑍈𑌃—𑌯𑌤𑍍 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑌥𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 ॥

மனத்தெளிவு - மனத்தினது அமைதி. தெளிவென்பது - ஸ்வச்சப்படுத்தல். (ஸ்வச்சமென்பது - கலக்கமின்மை, கவலையின்மை.—ஆ.) **நன்மனமுடைமை** - எதனை நன்மனமுடைமை என்கிறார்களோ, (அது; அதாவது, நல்லமனத்தையுடையவனாதல்; யாவர்க்கும் ஹிதத்தை விரும்புதலும், அஹிதத்தை நினையாமையுமாம்.—ஆ. இது,) முகத்தெளிவு முதலியவற்றால் ஊகிக்கக்கூடிய அகக்கரணப்போக்கு. வாயடக்கமும் மனஅடக்கத்தை முன்னிட்டு நிகழ்கின்றது என்று கார்யத்தால் காரணம் கூறப்படுகின்றது. (அதாவது, கார்யம் காரணத்திற்கு ஆனமையால்,) "மௌநம் - மனஅடக்கம்" என்க. **தன்னடக்கம்**-எங்கும் ஸாதாரணமான மனஅடக்கம். மௌநமென்பது - வார்த்தையைப்பற்றியதேயான மனத்தின் அடக்கம் என வேறுபாடு காண்க. **ஹிருதய பரிசுத்தம்** - பிறரோடு வியவகரிக்கும்பொழுது கள்ளமில்லாமை. (௧௬)

தபஸானது குணத்தால் மூவகைப்படுதல்.

கீழ்க்கூறிய காயிகம் வாசிகம் மாநஸம் என்னும் தவமானது மனிதர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்டதாகி ஸத்துவகுணம்முதலிய பேதத்தால் எவ்வாறு மூவகைத்தாயுளது? என்பது.—கூறுவோம்:

௧௭. பயனை வேண்டாத ஒருநிலைப்பட்ட மனிதர்களால் மிகுந்த நம்பிக்கையோடு அநுஷ்டிக்கப்பட்ட மூவகைத்தான அந்தத் தபஸை ஸாத்துவிகம் என்கிறார்கள்.

நம்பிக்கையோடு - ஆஸ்திக்ய புத்தியோடு, (சாஸ்திரத்தில் கூறிய விஷயங்கள்) உண்டு என்னும் எண்ணத்தோடு. **அந்த** - பிரகிருதத்தில் பேசிவருகின்ற. **மூவகைத்தான** - (மெய், மொழி, மனம் என்னும்) மூன்று இருப்பிடங்களையுடைய. **மனிதர்களால்** - அநுஷ்டிப்பவரால். எது இத்தகைய தவமோ, அதனை ஆன்றோர்கள் ஸத்துவகுணத்தாலானதாகக் கூறுகிறார்கள். (௧௭)

[illegible]

இனி, தானத்திலுடைய மூன்று வகைகளைச் சொல்லுகிறார் [illegible]

தானங்களின் மூன்று வகை

௨0. எந்தத் தானமானது உதவிபுரியாதவனுக்கு, (உசிவ) இடத்திலும் (உசிவ) காலத்திலும் போக்யமிடத்திலும் கொடுக்கவேண்டியது கொடுக்கப்படுகின்றதோ அந்தத் தானம் ஸாத்துவிகம் எனப்படுகின்றது.

கொடுக்கவேண்டியதென்று - (கொடுக்கவேண்டியது தனது கடமையென்று) இவ்வாறு மனங்கொண்டு. உதவிபுரியாதவனுக்கு - பதிலுபகாரத்தை செய்யமுடி

[illegible] ‖ ௨௦ ‖

௨௧. [illegible] ‖

[illegible] ‖ ௨௧ ‖

௨௨. [illegible] ‖

[illegible] ‖ ௨௨ ‖

.தவனுக்கு; (அல்லது அதனைச் செய்யக்கூடியவனுக்கு; என்றும் கொள்ளலாம். ..னனில், அவன் பதிலுபகாரத்தைச்) செய்யக்கூடியவனாயிருந்தாலும், (அதனை) ..ர்பாராது (அவனுக்குத் தானம்) கொடுக்கப்படுகிறது. இடத்தில் - புண்யபூமி ..ன குருக்ஷேத்திரம் முதலியவற்றில். காலத்தில் - கிரகணம் முதலியவற்றில். யோக் ..னிடத்தில் - ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறிந்து வேதங்களைக் கரைகண்டவன் முத ..னோரிடத்தில். (௨௦)

௨௧. மற்று, எது பதிலுபகாரத்திற்காயினும், அல்லது பயனைக் கருதியாயி ..ம், அல்லது வருத்தத்தோடாயினும் கொடுக்கப்படுகின்றதோ, அந்தத் தானம் ராஜ ..ம் எனப்படுகின்றது.

எது - தானம். பதிலுபகாரத்திற்காக-"இவன் எனக்குச் சமயத்தில் பதிலுதவி ..ய்வான்" என்பதற்காக. பயனை - இந்தத் தானத்திற்கு எனக்கு மறுமைப்பயன் ..ண்டாகும் என்பதை. வருத்தத்தோடு - (ஆ! இவ்வளவு செலவு ஆகிவிட்டதே! ..ன்னும்(மன)வருத்தத்தோடு. (௨௧)

௨௨. எந்தத் தானமானது அதேசத்திலும், அகாலத்திலும், அயோக்கியர் ..ட்கும், உபசரிக்கப்படாததாகவும், அவமதிக்கப்பட்டதாகவும் கொடுக்கப்படுகின்ற ..தோ, அது தாமஸமாகக் கூறப்பட்டது.

அதேசத்தில் - புண்யஸ்தலமல்லாததாய், மிலேச்சர்கள் அசுத்தங்கள் முதலி ..னை கலந்துகிடக்கும் இடத்தில். அகாலத்தில் - புண்யத்தை விளைப்பதாக (புண்ய ..காலமாக)ப் பிரசித்தமாயில்லாத காலத்தில், கிரகணம்முதலிய விசேஷங்களில்லாத ..காலத்தில். அயோக்கியர்கட்கு-மூர்க்கர், திருடர் முதலானோர்கட்கு. உபசரிக்கப்படாத ..தாக - இடம்முதலியன அமைந்திருந்தாலும் [புண்யஸ்தலமாயும், புண்யகாலமாயுமிருந் ..தாலும்], இனிய சொல்லும் காலலம்பலும் பூஜித்தலும் முதலியன இல்லாததாக. ..அவமதிக்கப்பட்டதாக - யோக்கியர்களை அவமதித்தலோடமைந்ததாக. (௨௨)

'தத்' இதி ஶப்தநிர்தேஶ்யாய—'தத்' இதி ப்ரஹ்மாபிதாநம் உச்சார்ய ஃபலாபிஸந்தாய ச யஜ்ஞாதிகர்மண: ஃபலம் யஜ்ஞதப:க்ரியா: யஜ்ஞக்ரியா: தப:க்ரியாஶ்ச யஜ்ஞதப:க்ரியா: தாநக்ரியாஶ்ச விவிதா: க்ஷேத்ரஹிரண்யப்ரதாநாதிலக்ஷணா: க்ரியந்தே நிர்வர்த்யந்தே மோக்ஷகாங்க்ஷிபி: மோக்ஷாயிஷுபி: த்ரைவர்ணிகை: ॥உரு॥

ஓம் தச்சப்தயோ: விநியோக: உக்த: । அத இதாநீம் ஸச்சப்தஸ்ய விநியோக: கத்யதே—

உசா. ஸத்பாவே ஸாதுபாவே ச ஸதித்யேதத் ப்ரயுஜ்யதே ।
ப்ரஶஸ்தே கர்மணி ததா ஸச்சப்த: பார்த்த யுஜ்யதே ॥

ஸத்பாவே அஸத: ஸத்பாவே, யதா அவித்யமாநஸ்ய புத்ரஸ்ய ஜநநி, ததா ஸாதுபாவே ச அஸத்வ்ருத்தஸ்ய அஸாதோ: ஸத்வ்ருத்ததா ஸாதுபாவ: தஸ்மிந் ஸாதுபாவே ச 'ஸத்' இத்யேதத் அபிதாநம் ப்ரஹ்மண: ப்ரயுஜ்யதே அபிதீயதே । ப்ரஶஸ்தே கர்மணி விவாஹாதௌ ச ததா ஸச்சப்த: பார்த்த யுஜ்யதே ப்ரயுஜ்யதே இத்யர்த்த: ॥ உசா ॥

உஎ. யஜ்ஞே தபஸி தாநே ச ஸ்திதி: ஸதிதி சோச்யதே ।
கர்ம சைவ ததர்த்தீயம் ஸதித்யேவாபிதீயதே ॥

"தத்" என்று - ப்ரஹ்மத்தின் பெயராகிய தத் என்பதை உச்சரித்து. பயனை - யஜ்ஞம்முதலியகர்மத்தின் பயனை. தாநமென்னும்கர்மங்கள் - நிலம், தங்கம் இவற்றைக்கொடுத்தல் முதலாகியவை. முக்தியைத்தேடுவோர்களால் - மோக்ஷத்தை நாடி, (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) தப்ப விரும்புவோர்களால். (உரு)

"ஓம்" "தத்" என்னும் சொற்களை உபயோகித்தல் கூறப்பட்டது. இனி, இப்பொழுது, "ஸத்" என்னும்சொல்லை உபயோகித்தல் கூறப்படுகின்றது :

உசா. "ஸத்" என்பது - "உள்ளது" என்னும்பொருளிலும், "நல்ல தன்மை" என்னும்பொருளிலும் வழங்கப்படுகின்றது. அவ்வாறே, பார்த்த ! "ஸத்" என்னும்சொல்லானது – "மங்களமான கார்யம்" என்னும்பொருளிலும் வழங்கப்படுகின்றது.

"உள்ளது" என்னும்பொருளிலும், இல்லாதவற்றின் இருப்பிலும், உதாரணமாக (ஒருவனுக்கு, முன்பு) இல்லாத மகன் பிறந்தவளவிலே (அவனுக்கு மகன் "இருக்கிறான்" என்பதிலும்), அவ்வாறே "நல்ல தன்மை" என்னும் பொருளிலும், நல்லொழுக்கமுடைமையிலும், (உதாரணமாக, தீயொழுக்கமுள்ளவனாய்த் தீயோனாயிருந்த இவன், இப்பொழுது நல்லவன், நல்லொழுக்கமுடையவன், "நல்லதன்மையன்" என்பதிலும்) ப்ரஹ்மத்தின் பெயராகிய இந்த "ஸத்" என்பது உபயோகிக்கப்படுகின்றது. அன்றியும், "ஸத்" என்னும்சொல்லானது - விவாஹம்முதலிய மங்கள கார்யத்திலும் உபயோகிக்கப்படுகின்றது. (உசா)

உஎ. யஜ்ஞத்திலும், தவத்திலும், தாநத்திலும் நிலைத்துநிற்றல் "ஸத்" எனக் கூறப்படுகின்றது. மேலும், அவற்றைப்பற்றிய கர்மமும் "ஸத்" என்றே கூறப்படுகின்றது.

யஜ்ஞே யஜ்ஞகர்மணி யா ஸ்திதி:, தபஸி ச யா ஸ்திதி:, தானே ச யா ஸ்திதி:, ஸா 'ஸத்' இதி ச உச்யதே வித்வத்பி: । கர்ம ச ஏவ ததர்தீயம் யஜ்ஞ-தாநதபோऽர்தீயம் அதவா யஸ்ய அபிதாநத்ரயம் ப்ரக்ருதம் ததர்தீயம் ஈஶ்வ-ரார்தீயம் இத்யேதத், 'ஸத்' இத்யேவ அபிதீயதே ॥

தத் ஏதத் யஜ்ஞதாநதப:ஆதி கர்ம அஸாத்த்விகம் விகுணமபி ஶ்ரத்தாபூ-ர்வகம் ப்ரஹ்மண: அபிதாநத்ரயப்ரயோகேண ஸகுணம் ஸாத்த்விகம் ஸம்பாதிதம் பவதி ॥ உ௭ ॥

தத்ர ச ஸர்வத்ர ஶ்ரத்தாப்ராதாந்யாத் ஸர்வம் ஸம்பாத்யதே யஸ்மாத், தஸ்மாத்—

உ௮. அஶ்ரத்தயா ஹுதம் தத்தம் தபஸ்தப்தம் க்ருதம் ச யத் ।
அஸதித்யுச்யதே பார்த ந ச தத்ப்ரேத்ய நோ இஹ ॥

இதி ஶ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸி-க்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஶ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு உபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶ-ாஸ்த்ரே ஶ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே ஶ்ரத்தாத்ரயவிபாகயோகோ நாம ஸப்ததஶோऽத்யாய: ॥

யஜ்ஞத்தில் - யஜ்ஞகர்மத்தில். கூறப்படுகின்றது - அறிந்த ஆன்றோர்களால் சொல்லப்படுகின்றது. அவற்றை - யஜ்ஞம் தானம் தவம் என்றவற்றை. அல்லது, " ததர்தீயம் = எவனுடைய மூன்றுபெயர்களும் பிரகிருதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அவனைப்பற்றிய ; ஈச்வரார்ப்பணமான என்றபடி " என்க.

இந்த யஜ்ஞம் தானம் தவம் முதலிய அக்கர்மமானது ஸாத்துவிகமல்லாததாகவும், குற்றங்குறையுள்ளதாகவும் இருந்தாலும், ப்ரஹ்மத்தினுடைய மூன்றுபெயர்களையும் நம்பிக்கையொடு உபயோகிப்பதனுல் பூர்ணமாய் நிறைவேறியதாகவும், ஸாத்துவிகமாகவும் ஆகின்றது என்க. (உ௭)

சிரத்தையில்லாத காரியம் வீணும்.

அவை எல்லாவற்றின்மேலும் சிரத்தையை முக்கியமாகவுடைமையினுல் [அவற்றை விசேஷநம்பிக்கையோடு செய்தால்] எல்லாம் (பூர்ணமாக) நிறைவேறுவ[தா]கின்றன ஆதலால்,

உ௮. சிரத்தையில்லாது ஹோமஞ்செய்ததும், கொடுத்ததும், அநுஷ்டித்த[து]மும், செய்த (மற்றைக் கர்மமும்) எதுவோ, பார்த்த ! (அது) - "அஸத்" என்று [சொல்ல]ப்படுகின்றது ; அது மறுமைக்காவ தில்லை, இம்மைக்காவ தில்லை.

ஶ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, [பீஷ்]மபர்வத்திலே, ஶ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக ப்ரஹ்மவித்யை[யாக]], யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஶ்ரீகிருஷ்ணுர்ஜுந ஸம்வாதத்திலே ச்ரத்தா[த்ரய]விபாகயோகம் என்னும் பதினேழாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

अश्रद्धया हुतं हवनं कृतम्, अश्रद्धया दत्तं ब्राह्मणेभ्यः, अश्रद्धया तपः तप्तम् अनुष्ठितं, तथा अश्रद्धयैव कृतं च यत् स्तुति-नमस्कारादि, तत् सर्वम् 'असत्' इति उच्यते— मच्छासनातिवर्तित्वाद् असत्-फलम्—पार्थ! न च तत् प्रेत्य फलाय, नोऽपि इहलोकाय, साधुभिः निन्दितत्वात् इति ॥ २८ ॥

इति श्रीभगवद्गीताभाष्ये सप्तदशोऽध्यायः ॥

கொடுத்தது - நம்பிக்கையில்லாது, பிராமணர்களுக்குத் தாநங்கொடுத்தது - செய்த (மற்றைக்கர்மம்) - நம்பிக்கையில்லாது செய்த ஸ்தோத்திரம், நமஸ்காரப் முதலியன. அவையெல்லாம் என்னையடைதற்கு ஸாதநமான வழிக்குப்புறம்பே உள்ள மையினால் " அஸத் " எனப்படுகின்றன. அது [சிரத்தையில்லாத கர்மம்] சிரமம் மிகு ந்ததாயினும், மறுமைக்குப் பயன்படுவதில்லை ; நல்லோர்களால் இகழ்ந்துரைக்கப்பட் டமையினால், இம்மைக்கும் பயன்படுவதில்லை என்பதாம்.　　　(உஅ

(இவ்வத்தியாயத்தினுடைய தேர்ந்த பொருளாவது :—நம்பிக்கையுடையவர் கள் சாஸ்திரத்தை அறியாதவராயினும், தமது நம்பிக்கைக்குத் தக்கபடி ஸாத்துவிக ராகவோ, ராஜஸராகவோ, தாமஸராகவோ இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ராஜஸதாமஸ ஆஹாரம் முதலியவற்றைத் தள்ளி, ஸாத்துவிக ஆஹாரம் முதலியவற்றைக் கைக்கொ ண்டு ஸத்துவகுணத்தை வளர்க்கவேண்டும். யஜ்ஞம் தாநம் முதலியவற்றிலேகுற்றங்கு றை நேர்ந்தவிடத்து, அவர்கள் ப்ரஹ்மத்தினுடைய ஓம் தத் ஸத் என்னும்பெயரினை கூறி அவற்றைப் பரிகரிக்கிறார்கள் ; அங்ஙனம் அக்கர்மங்கள் பூர்ணமாய் நிறைவேறு கின்றன. அவர்கள் இவ்வாறாகப் புத்தி சுசடறத்திருந்தியவராய் சிரவணம்முதலியவற் றிற் சென்று, உண்மையினைத் தாமே நேரே கண்டுணர்ந்து, ஸம்ஸாரத்தினின்று தப்புகிறார்கள் என்பதாம்.—ஆ.)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான் :

க. மஹாபாஹோ! "ஸந்நியாஸம்" என்பதனுடைய உண்மையையும், கேசியைக் கொன்ற ஹ்ருஷீகேசா! "த்யாகம்" என்பதனுடைய உண்மையையும் தனித்தனியாய் அறிய விரும்புகிறேன்.

"ஸந்நியாஸம்" என்பதனுடைய - "ஸந்நியாஸ" என்னும் சொல்லின் அர்த்தத்தினுடைய என்றபடி. உண்மை - தத்துவம், அதனது தன்மை, உள்ளபடியிருக்கும் நிலை என்றபடி. "த்யாகம்" என்பதனுடைய - "த்யாக" என்னும் சொல்லின் அர்த்தத்தினுடைய என்றபடி. தனித்தனியாய் - ஒன்றை மற்றொன்றினின்றும் பிரித்து. கேசி யென்னும்பெயருடையவன் ஓர் அஸுரன்; அவனை வஸுதேவமகன் பகவான் கொன்றனர்; அதனால், அந்த ஹ்ருஷீகேசன், கேசிநிஷூதனன் எனும் பெயரைக்கொண்டு அர்ஜுனனால் விளிக்கப்படுகிறார் என்க. (க)

ஸம்ந்யாஸத்யாகஶப்தௌ தத்ர தத்ர நிர்திஷ்டௌ, ந நிர்தாரிதார்த்தௌ ப்ருதக்த்வே ஐக்யே வா | அத: அர்ஜுநாய ப்ருஷ்டவதே தந்நிர்ணயாய பகவாநுவாச—

ஶ்ரீபகவாநுவாச ||

உ. காம்யாநாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் ஸம்ந்யாஸம் கவயோ விது: |
ஸர்வகர்மபலத்யாகம் ப்ராஹுஸ்த்யாகம் விசக்ஷணா: ||

காம்யாநாம் அஶ்வமேதாதீநாம் கர்மணாம் ந்யாஸம் பரித்யாகம் ஸம்ந்யாஸம் ஸம்ந்யாஸஶப்தார்த்தம், அநுஷ்டேயதயா ப்ராப்தஸ்ய அநநுஷ்டாநம், கவய: பண்டிதா: கேசித் விது: விஜாநந்தி | நித்யநைமித்திகாநாம் அநுஷ்டீயமாநாநாம் ஸர்வகர்மணாம் ஆத்மஸம்பந்திதயா ப்ராப்தஸ்ய பலஸ்ய பரித்யாக: ஸர்வகர்மபலத்யாக: தம் ப்ராஹு: த்யாகம் த்யாகஶப்தார்த்தம் விசக்ஷணா: பண்டிதா: ||

யதி காம்யகர்மபரித்யாக: பலபரித்யாகோ வா அர்த்த: வக்தவ்ய:, ஸர்வதா பரித்யாகமாத்ரம் ஸம்ந்யாஸத்யாகஶப்தயோ: ஏக: அர்த்த: ஸ்யாத், ந கடபடஶப்தாவிவ ஜாத்யந்தராபந்நார்த்தௌ ||

"ஸந்யாஸம்" "த்யாகம்" என்னும்சொற்கள் சென்ற அத்தியாயங்களுள் ஆங்காங்கு வழங்கப்பட்டன; (ஆனால், இன்னதென்று அவற்றின்) பொருள் தெளிவாய் வரையறுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, பகவான், வினவிய அர்ஜுனனுக்கு அவற்றை நிச்சயிக்க அருளிச்செய்கிறார் :

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலுற்றார் :

உ. காம்யகர்மங்களைத் துறந்திடுதலை அறிவுடையோர் ஸந்யாஸமாக அறிகிறார்கள் ; கர்மங்களெல்லாவற்றினுடைய பயனையும் விட்டிடுதலை ஞானிகள் த்யாகமாகக் கூறுகிறார்கள்.

அச்வமேதயாகம்முதலிய காம்ய கர்மங்களைத் துறந்திடுதலை, (ஒருபயனை நோக்கி) அநுஷ்டிக்கவேண்டியதாய் வந்ததை அனுஷ்டியாமையை - "ஸந்யாஸம்" என்னும் சொல்லின் பொருளாகச் சில பண்டிதர்கள் அறிகிறார்கள். அநுஷ்டிக்கப்படுகின்ற நித்ய நைமித்திக கர்மங்களெல்லாவற்றினுடைய (பயனும் செய்பவனைத் தொடருமாதலால், அவ்வாறு) தன்னைத் தொடர்ந்துவரும் பயனை விட்டிடுதலை - "த்யாகம்" என்னும்சொல்லின் பொருளாக ஞானிகள் கூறுகிறார்கள்.

காம்யகர்மங்களையும் விட்டிடுதலையும், (கர்மங்களின்) பயனை விட்டிடுதலையும் அர்த்தமாக உரைக்கவேண்டும் ; வேண்டவே, எவ்வாற்றானும் "ஸந்யாஸம்" "த்யாகம்" என்னும் சொற்களுக்கு விட்டிடுதல் மாத்திரமாகிய ஒரேஅர்த்தந்தான் ; "குடம்" "ஆடை" என்னும்சொற்கள்போல, (அவை) வெவ்வேறு வகுப்பான அர்த்தமுள்ளவையல்ல. "குடம்" "ஆடை" என்னும்சொற்கட்கு அர்த்தத்தில் முற்றும் வேறுபாடிருப்பதுபோல, "ஸந்யாஸம்" "த்யாகம்" என்னும்சொற்களுக்கு அர்த்தத்தில் முற்றும் வேறுபாடு இல்லை. ஏதோசிறிது வேறுபாடு இருப்பதை நோக்கிக்கொள்க.—ஆ.)

ननु नित्यनैमित्तिकानां कर्मणां फलमेव नास्ति इति आहुः । कथम् उच्यते तेषां फलत्यागः, यथा वन्ध्यायाः पुत्रत्यागः ?

नैष दोषः, नित्यानामपि कर्मणां भगवता फलवत्त्वस्य इष्टत्वात् । वक्ष्यति हि भगवान् ‘अनिष्टमिष्टं मिश्रं च’ इति ‘न तु संन्यासिनाम्’ इति च । संन्यासिनामेव हि केवलं कर्मफलासंबन्धं दर्शयन् असंन्यासिनां नित्यकर्मफलप्राप्तिं ‘भवत्यत्यागिनां प्रेत्य’ इति दर्शयति ॥ २ ॥

३. त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म प्राहुर्मनीषिणः ।
यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यमिति चापरे ॥

त्याज्यं त्यक्तव्यं दोषवत् दोषः अस्य अस्ति इति दोषवत्— किं तत् ?—कर्म, बन्धहेतुत्वात् सर्वमेव । अथवा—दोषः यथा रागादिः त्यज्यते, तथा त्याज्यम् इति एके कर्म प्राहुः मनीषिणः सांख्यादिदृष्टिम् आश्रिताः, अधिकृतानां कर्मिणामपि इति । तत्रैव यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यम् इति च अपरे ॥

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆயின், நித்யநைமித்திககர்மங்கட்குப் பயனே இல்லை எனக் கூறுகிறார்கள். அவற்றின்பயனை விட்டிடுதலென்பது எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது? மலடி, மகனை விட்டிடுதல்போல் என்க.

(ஸமாதாநம்) :—இது குற்றமன்று [இந்த ஆக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை]; நித்ய (நைமித்திக) கர்மங்கட்கும் பயனுண்டு என்பது, பகவானது கொள்கையாதலின். “வேண்டாததும், வேண்டியதும்” (௧௮ - ௧௨) எனவும், “துறவிகட்கு இல்லை” (௧௮ - ௧௨) எனவும் பகவான் அருளிச்செய்வரன்றோ. ஸந்யாஸிகட்கேமாத்திரந் தான் கர்மத்தின் பயன் தொடராமையைக் காட்டி, ஸந்யாஸிகளல்லாதவர்கட்கு நித்ய (நைமித்திக) கர்மங்களின் பயன் வந்திடுதலை “(கர்மங்களை) விடாதவர்கட்கு இறந்தபின்பு உண்டு” (௧௮ - ௧௨) என உணர்த்துகிறார். (௨)

அஜ்ஞானிகள் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமா ? விடவேண்டுமா ?

௩. கர்மத்தை - தீங்கு(ள்ளது) எனத் தள்ளவேண்டும் என்று அறிஞர் சிலர் கூறுகிறார்கள் ; யஜ்ஞம், தாநம், தவம் என்னும் கர்மங்களை விடக்கூடாது என மற்றையோர்கள் (கூறுகிறார்கள்).

தீங்குள்ளதைக் கைவிடவேண்டும்.—அது யாது?—(ஸம்ஸார)பந்தத்திற்குக் காரணமாதலால், கர்மமெல்லாந்தான். அல்லது,—ஸாங்கியர் [கபிலர்] முதலானோரது கொள்கையைக்கொண்ட அறிஞர் சிலர், “ஆசைமுதலிய தீங்குகளை விட்டிடுமாறுபோல, (கர்மத்திலே) உரிமையுள்ள கர்மிகளுங்கூடக் கர்மத்தை விட்டிடவேண்டும்” எனக் கூறுகிறார்கள் என்பது. மற்றையோர்கள் “அவர்களது [கர்மத்திலுரிமையுள்ளவர்களது] விஷயத்தில்மாத்திரம் யஜ்ஞம், தாநம், தவம் என்னும் கர்மங்களை விடக்கூடாது” (என்கிறார்கள்).

மோக்ஷஸந்யாஸயோகம்.

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃, 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌏𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌅𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯। '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌪𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌹𑌿 𑌤𑍇, 𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰 ॥

𑌨𑌨𑍁 '𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌅𑌪𑌿 𑌇𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇, 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿।

𑌨, 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌦𑍁𑌃𑌖𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃। 𑌨 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌅𑌤𑌃 𑌤𑍇 𑌨 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿। 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿, 𑌯𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌯𑍁𑌃। 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 '𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿' 𑌇𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿। '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿

கர்மிகள் தான் (இங்குப்) பேசிவரும்விஷயமாயுள்ளவர். அவர்களைக்குறித்து இந்த(க் கொள்கை)வேறுபாடுகளாம் ; ஆனால், உலகவாழ்க்கையினை விட்டு ஞானத் திலே நிலைத்துநிற்கும் துறவிகளைக்குறித்தல்ல. "ஸாங்க்யர்கட்கு ஞானயோகத்தால் நிஷ்டையானது முன் என்னால் கூறப்பட்டது" (௩ - ௩) என எவர்கள் கர்மத்தி லுள்ள உரிமையைக்காட்டிலும் மேலே உயர்த்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அவர் களைப்பற்றி (இங்கே) கவலை இல்லை.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், "கர்மயோகத்தால் (கர்ம)யோகிகட்கு" (௩ - ௩) என (இன்னதென்று தமது) நிலை முன் வேறுபடுக்கப்பெற்றிருந்தும், இங்கே சாஸ்திரவிஷயமனைத்தையும் முடிக்கின்ற பிரகரணத்திலே, (கர்மத்தில்) உரிமையுள்ள வர்கள் எப்படி விசாரிக்கப்படுகிறார்களோ [அவர்களைப்பற்றி எப்படி ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகின்றதோ], அப்படி ஞானநிலையுள்ள ஞானிகளும் விசாரிக்கப்படலாம் [இவர்களைப்பற்றியும் இங்கு ஆராய்ச்சிசெய்யலாம்] என்க.

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; அவர்கள் (கர்மத்தை) விட்டிடுதலானது மயக்க த்தாலும் துன்பத்தாலும் வருவதென்பது அமையாததலின். ஞானிகள் உடம்பு வருத்தத்தா லாகும் துன்பத்தை ஆத்மாவினிடத்துக் காண்பதில்லை ; ஆசைமுதலி யன க்ஷேத்ரத்தினது தன்மையாகவே உணர்த்தப்பட்டமையின் (௧௩ - ௬). ஆகவே, அவர்கள் மெய்வருத்தம் துன்பம் என்றிவற்றின் பயத்தினால் கர்மத்தை விடுவதில்லை. அன்றியும், அவர்கள் கர்மங்களை ஆத்மாவினிடத்துக் காண்பதில்லை ; அதனால் [அவ ற்றை ஆத்மாவினிடத்துக் காணக்கூடுமாயின், அவர்கள் அப்பொழுதன்றோ], நித்ய கர்மத்தை மயக்கத்தால் விட்டிடக்கூடும். உண்மையிலே, அவர்கள் "கர்மம் குணங் களைச்சேர்ந்தது" "நான் ஒன்றும் செய்வதே இல்லை" (௫ - ௮) எனக் கொண்டு (கர் மங்களைத்) துறந்திடுகிறார்கள் உண்மையறிந்தவன் (கர்மங்களைத்) துறந்திடும் வித மானது "ஸகலகர்மங்களையும மனத்தால் துறந்து" (௫ - ௧௩) என்பதுமுதலியவற்

मनसा संन्यस्य' इत्यादिभिः तत्त्वविदः संन्यासप्रकार उक्तः। तस्माच्च ये पुनरयुक्ताः कर्माणि अनात्मविदः, येषां च मोहनिमित्तः त्यागः संभवति कायक्लेशभयाद्वा, ते एव तामसाः त्यागिनः राजसाश्च इति निन्द्यन्ते, कर्मिणामनात्मज्ञानां कर्मफलत्यागस्तुत्यर्थम्; 'सर्वारम्भपरित्यागी मौनी सन्तुष्टो येन केनचित्। अनिकेतः स्थिरमतिः' इति गुणातीतलक्षणे च परमार्थसंन्यासिनः विशेषितत्वाच्च 'निष्ठा ज्ञानस्य या परा' इति। तस्मात् ज्ञाननिष्ठाः संन्यासिनः न इह विवक्षिताः। कर्मफलत्यागः एव सात्त्विकत्वेन गुणेन तामसत्वाद्यपेक्षया संन्यासः उच्यते, न मुख्यः सर्वकर्मसंन्यासः॥

सर्वकर्मसंन्यासासंभवे च 'न हि देहभृता' इति हेतुवचनात् मुख्य एव इति चेत्—

न, हेतुवचनस्य स्तुत्यर्थत्वात्। यथा 'त्यागाच्छान्तिरनन्तरम्' इति कर्मफलत्यागस्तुतिरेव, यथोक्तानेकपक्षानुष्ठानाशक्तिमर्जुन-

---

முல் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, கர்மத்திலுரிமையுள்ள மற்றைய எவர்கள் ஆத்மாவை அறியாதவர்களோ, மேலும் (கர்மத்தை) விட்டிடுதலானது எவர்கட்கு மயக்கத்தினாலும் மெய்வருத்தத்தின் பயத்தினாலும் நிகழக்கூடுமோ, அவர்களே தான் தாமஸத்துறவிகளென்றும் ராஜஸத்துறவிகளென்றும் இகழப்படுகிறார்கள், ஆத்மாவையறியாத கர்மிகள் கர்மத்தின்பயனை விட்டிடுவதனைப் (பகவான்) புகழ்தற்காக என்க. மற்றும், குணங்களைக் கடந்தவனுடைய லக்ஷணங்களைக் கூறுமிடத்து, உண்மைத்துறவியை "முயற்சிகளெல்லாவற்றையும் விட்டொழிபவன் ....மௌனமுடையவன், எதனாலும் ஸந்தோஷித்தவன், மனையில்லாதவன், புத்திநிலைத்தவன்" (கஉ - கசு, கஎ, கஅ) எனச் சிறப்பித்துக்கூறியுள்ளதனால், (அவனை இகழ்தல் ஏலாது).

இன்னும், "ஞானத்தினுடைய முடிந்த நிலை எதுவோ" (கஅ - ருO) எனக் கூறுவர். ஆதலால், இங்குச் சொல்லக்கருதியவர், ஞானநிலையுள்ள துறவிகளல்லர். கர்மத்தின்பயனை விட்டிடுதலேதான் - தாமஸம்முதலியவற்றை நோக்க, ஸாத்துவிகமென்னும்குணத்தினால் துறவு எனப்படுகின்றது; முக்கிய ஸந்யாஸமன்று, ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதலாகிய முதன்மையான துறவு அன்று.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதல் நிகழாது என்னும்விஷயத்திலே "உடம்பையுடையவனால்" (கஅ - கக) எனக் காரணத்தைக்கூறும் திருவாக்கினால், முதன்மையானதேதான் (இங்குச் சொல்லக்கருதிய துறவு) எனின்,—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; காரணத்தைக்கூறும் திருவாக்குப் புகழ்ச்சியின் பொருட்டாய்நிற்றலின். உதாரணமாக, "விடுதலால் உடனே ஒழிபு வருகின்றது" (கஉ - கஉ) என்பது கர்மத்தின்பயனை விடுவதின் புகழ்ச்சியேதான்; கீழ்க்கூறிய அனேக வழிகளை அநுஷ்டிக்கத் திறமையில்லாத அர்ஜுனனை அஜ்ஞானியைக் குறி

-स्य अज्ञं प्रति विधानात्; तथा इदमपि 'न हि देहभृता शक्यम्' इति कर्मस्वरूपत्यागस्याशक्यत्वं; न 'सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्य नैव कुर्वन्न कारयन्नास्ते' इत्यस्य वाक्यस्य अपवादः केनचिदुपपादयितुं शक्यः। अतश्च कर्माणि अधिकृतान् प्रत्येव एषः संन्यासत्यागविकल्पः। ये तु परमार्थदर्शिनः सांख्याः, तेषां ज्ञाननिष्ठायामेव सर्वकर्मसंन्यासलक्षणायामधिकारः, न अन्यत्र, इति न ते विकल्पार्हाः। तच्च उपपादितम् अस्माभिः 'वेदाविनाशिनम्' इत्यस्मिन् प्रदेशे, तृतीयादौ च ॥ ங ॥

तत्र एतेषु विकल्पभेदेषु—

ச. निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरतसत्तम ।
त्यागो हि पुरुषव्याघ्र त्रिविधः संप्रकीर्तितः ॥

निश्चयं शृणु अवधारय मे मम वचनात् तत्र त्यागे त्यागसंन्यासविकल्पे यथावस्थिते भरतसत्तम भरतानां साधुतम त्यागो हि— त्यागसंन्यासशब्दवाच्यो हि योऽर्थः स एक एवेति अभिप्रेत्य 'त्यागो हि' इति— पुरुषव्याघ्र त्रिविधः त्रिप्रकारः तामसादि-

---

த்து விதித்ததனாலென்க. அவ்வாறே, "உடம்பையுடையவனால்" (கஅ - கக) என்ற இதுவும் கர்மத்தின்பயனை விட்டிடுவதைக் கொண்டாடுவதன்பொருட்டாய்நிற்பதென்க. "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து (ஒன்றையும்) செய்யவேசெய்யாதவனாய், செய்விக்காதவனாய் வீற்றிருக்கின்றான்" (ரு - கங) என்றஇந்நியாயத்திற்கு விலக்கைக் காட்ட ஒருவனாலும் இயலாது. ஆகவே, கர்மத்திலுரிமையுள்ளவர்களைக் குறித்துத்தான், "ஸந்யாஸம்" "த்யாகம்" என்றவற்றினுடைய இவ்(வபிப்பிராய) வேறுபாடுகள். மற்று, எவர்கள் உண்மையினைக் காண்கும் ஞானிகளோ, அவர்கட்கு ஸகலகர்மங்களையும் துறந்திடுதலாகிய ஞானநிலையிலேதான் அதிகாரம்; மற்றையவற்றிலன்று; எனவே, அவர்கள் (இவ்வபிப்பிராய)வேறுபாட்டிற்கு விஷயமாகார். மேலும், அதனை நாங்கள் "எவன்" (உ - உக) என்றஇவ்விடத்திலும், மூன்றும் அத்தியாயத்தொடக்கத்திலும் நிரூபித்துள்ளோம். (ங)

அஜ்ஞானிகள் கர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமென்பது பகவான் தீர்ப்பு.

இனி, இந்த வெவ்வேறு கொள்கைபேதங்களில்,

ச. பரதரில் நிரம்ப நல்லோனே! அந்தத் துறவைப்பற்றி எனது நிர்ணயத்தைக் கேள். மனிதரில் சிறந்தோனே! துறவு மூவகைத்தாய்க் கூறப்பட்டுளது.

"த்யாகம்" "ஸந்யாஸம்" என்றவற்றைப்பற்றிய கீழ்க்கூறிய கொள்கைபேதத்திலே எனது வார்த்தையினால் நிச்சயத்தைத் தெரிந்துகொள்.—"த்யாகம்" "
ஸம்" என்னும்சொற்களால் கூறப்படும்பொருள் எதுவோ, அது ஒன்றுதான்
கொண்டு "துறவு" என அருளிச்
டிற்கும், பொதுவாக ஓரே அர்த்த
கம்" என்றஒருசொல்லையே வழ

𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 । 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌾𑌦𑌿-𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌬𑍍𑌦𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑍋𑌽𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌨 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌮𑍍 𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌮𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௪ ॥

𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌅𑌸𑍌 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿 ; 𑌆𑌹—

௫. 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑌤𑌪𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂, 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍 । 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 ? 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌭𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

௬. 𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌤𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥

𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌦𑌾𑌨𑌤𑌪𑌾𑌂𑌸𑌿 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿

யவைகளால் மூவகைப்பட்டதாகச் சாஸ்திரங்களில் செவ்வனே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ''த்யாகம் ஸந்யாஸம் என்னும்சொற்களால் கூறப்படுவதாய், தாமஸம்முதலியபேதத்தால் மூவகைத்தான துறவானது (கர்மத்தில்) உரிமையுள்ள கர்மியான அநாத்மஜ்ஞனுக்குத்தான், ஆத்மாவை அறியாதவனுக்குத்தான் நிகழக்கூடுமேயன்றி, உண்மையைக் காண்பவனுக்கு இல்லை'' என்னும்இவ்விஷயமானது அறிதற்கு அரிதாதலால், இதிலே உண்மை உரைத்தற்கு (என்னைக்காட்டிலும்) வேறொருவன் ஸமர்த்தனல்லன். ஆகவே, சாஸ்திரத்தினுடைய உண்மையான உபதேசத்தைப் பற்றி எனது நிர்ணயத்தை, ஈச்வரனது தீர்ப்பைக் கேட்டுக்கொள். (௪)

அங்ஙன மிந்த நிர்ணயம் யாது ? என்பது.—அருளிச்செய்கிறார் :

௫. யஜ்ஞம், தாநம், தவம் என்னும் கர்மங்களை விடக்கூடாது; அவற்றைச் செய்யவேவேண்டும். ஏனெனில், யஜ்ஞமும் தாநமும் தவமுந்தான் விவேகிகட்குத் தூய்மையைச் செய்பவை.

இம்மூவகைக் கர்மங்களையும் விட்டிடாது அவசியம் செய்யவேவேண்டும்.—ஏன் ? (அவைதான்) விவேகிகட்கு, அதாவது பயனை எதிர்நோக்காதவர்கட்குப் பரிசுத்தத்தைச் செய்கின்றவை. (௫)

பற்றும் பயனு மில்லாது நித்யகர்மங்களைச் செய்யவேண்டும்.

௬. ஆனால், பற்றையும் பயன்களையும் விட்டு இந்தக் கர்மங்களையும் செய்யவேண்டும் ; என்பது - பார்த்த ! எனது நிச்சயமான உயர்ந்த கொள்கை.

யஜ்ஞமும் தாநமும் தவமும் பரிசுத்தப்படுத்துவனவாகக் கூறப்பட்டன. அவற்றின்மேல் பற்றை [நானன்றோ இவ்வாறு செய்கின்றேன் எனத் தான் கர்த்தாவா

மோக்ஷஸந்யாஸயோகம்.

[illegible] ப்ரேக்ஷ்யா ஹ்யாநி ச ப்ரேக்ஷாம் பலாநி ச த்யக்த்வா கர்தவ்யாநி [illegible] இதி மே மம நிச்சிதம் உத்தமம் மதம் ॥

'நிச்சயம் ச்ருணு மே தத்ர' இதி ப்ரதிஜ்ஞாய, பாவநத்வம் ச ஹேதுமுக்த்வா, [illegible] கர்தவ்யாநி' [illegible] 'நிச்சிதம் மதமுத்தமம்' இதி [illegible] 'ஏதாந்யபி' [illegible] ஸாவகாசத்வாத் [illegible] கர்தவ்யாநி இதி [illegible] । ந [illegible] 'ஏதாந்யபி' இதி [illegible] ॥

[illegible] கர்தவ்யாநி, [illegible] இதி ॥

[illegible] ஸ்வவர்ணாச்ரமோசித [illegible] பாவநாநி' [illegible] । [illegible]

[illegible] முதலிய [illegible]] ஒழித்து, அவற்றின் பயன்களையும் விட்டு (அவ [illegible]) அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பது - எனது நிச்சயமான உயர்ந்த கொள்கை.

"அதில் எனது நிச்சயத்தைக் கேள்" (கஅ - ச) என்பதை மேற்கொண்டு, [illegible]த்துவதை [illegible] கூறி, "இந்தக்கர்மங்களையும் செய்யவேண் [illegible]" என்பது - மேற்கொண்ட விஷயத்தை "நிச்சயமான உயர்ந்த கொள்கை" [illegible]. "இந்தக் கர்மங்களையும்" என்னும்திருவாக்கானது புதிய [illegible] விஷயத்தைக் கொண்டதில்லை; [illegible] அருகிலுள்ள விஷயமே பொரு [illegible]. "[illegible]யுள்ளவனாய்ப் பயனை வேண்டுகிறவனுக்குப் பந்தத்தை விளைக் [illegible] இவற்றையும் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்புவோன் செய்யவேண் [illegible]" என்பது [illegible] என்னும் சொல்லின் அர்த்தமாம். ஆனால், (யஜ்ஞம், தானம்முத [illegible]) வேறான கர்மங்களைக் குறித்து "இவற்றையும் [இந்தக் [illegible]]" எனக் கூறப்படவில்லை.

ஆனால், [illegible]:—நித்யகர்மங்கட்குப் பயன் இல்லாமையினால், [illegible]ற்றையும், பயன்களையும் விட்டு" என்பது பொருந்தாது. ஆகவே, "இவற்றை [illegible]" என்றதனால், "[illegible] காம்யகர்மங்களோ, நித்யகர்மங்களைக்காட்டிலும் வேறு [illegible]வையோ, (அந்த) இவற்றையும் செய்யவேண்டும்; யஜ்ஞம், தானம், தவம் என்ற [illegible]ற்றைப்பற்றிக் கூறவுமேவேண்டுமோ!" என்பதாம்.

அது நேரன்று; நித்யகர்மங்களுக்குக்கூடப் பயன் உண்டு என இங்கு "யஜ் [illegible], தானமும், தவமும் பரிசுத்தமாக்குபவை" (கஅ - ரு) என்பதுமுதலான திரு [illegible]க்கினால் உணர்த்தப்பட்டுள்ளமையின். பந்தத்திற்குக் காரணமெனச் சங்கித்து [illegible]ய கர்மங்களைக்கூடத் துறக்கவிரும்புபவனாய் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) தப்பக்கருது

कर्माणि बन्धहेतुत्वाशङ्कया जिहासोः मुमुक्षोः कुतः काम्येषु प्रसङ्गः? । 'दूरेण ह्यवरं कर्म' इति च निन्दितत्वात्, 'यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्र' इति च काम्यकर्मणां बन्धहेतुत्वस्य निश्चितत्वात्, 'त्रैगुण्यविषया वेदाः' 'त्रैविद्या मां सोमपाः' 'क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति' इति च, दूरव्यवहितत्वाच्च, न काम्येषु 'एतान्यपि' इति व्यपदेशः ॥ ६ ॥

तस्मात् अज्ञस्य अधिकृतस्य मुमुक्षोः—

७. नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ।
मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तितः ॥

नियतस्य तु नित्यस्य संन्यासः परित्यागः कर्मणः न उपपद्यते, अज्ञस्य पावनत्वस्य इष्टत्वात् । मोहात् अज्ञानात् तस्य नियतस्य परित्यागः—नियतं च अवश्यं कर्तव्यं, त्यज्यते च, इति विप्रतिषिद्धम्; अतः मोहनिमित्तः परित्यागः—तामसः परिकीर्तितः, मोहश्च तमः इति ॥ ७ ॥

किञ्च—

८. दुःखमित्येव यत्कर्म कायक्लेशभयात्त्यजेत् ।
स कृत्वा राजसं त्यागं नैव त्यागफलं लभேत् ॥

பவன் காம்யகர்மங்களில் தலைப்படுதல் ஏது? [இல்லை.] "(காம்ய) கர்மம் மிகவும் தாழ்ந்தது" (உ - சகூ) என இகழ்ந்துரைக்கப்பட்டமையாலும், "யஜ்ஞத்திற்கான" (ங - கூ) எனக் காம்யகர்மங்கள் பந்தத்திற்குக் காரணமானவை என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டமையாலும், "வேதங்கள்" (உ - சரு), "மூன்று வேதங்களையும்" (கூ - உ0), "பாவம் தேய்ந்தபொழுது" (கூ - உக) என (க் காம்யகர்மப்பிரகரணமானது வெகு) தூரத்தில் ஓதுங்கிநிற்பதனாலும், "இவற்றையும்" என்பது-காம்யகர்மங்களைக்குறிப்பதன்று. (சா)

தாமஸமான கர்மத்துறவும், ராஜஸமான கர்மத்துறவும்.

ஆகவே, (கர்மத்திலே) உரிமையுள்ளவனும் (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) விடுபட விரும்பும் அஜ்ஞானிக்கு

எ. மற்று, நித்யகர்மத்தை விட்டிடுதல் அடாது; மயக்கத்தால் அதனை விட்டிடுதல் தாமஸமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(நித்யகர்மமானது) அஜ்ஞானிக்குப் பரிசுத்தத்தைச்செய்வதுஎன்பதுகொள்கையாதலின், (அவன் அந்த) நித்யகர்மத்தை விட்டிடுதல் தகாது. "அவச்யம் செய்ய வேண்டியது விடப்படுகின்றது" என்பது - (தன்னுள்) மாறுனதாம். ஆகவே, அறிவின்மையினாலாகும் துறவு தாமஸம் எனப்படுகின்றது, அறிவின்மையென்பது தமஸ் ஆதலின். (எ)

மேலும்,

அ. துன்பமென்றே நினைத்து, உடம்புவருத்தத்தின் பயத்தினால் (அஜ்ஞானி) கர்மத்தை விட்டிடுவது எதுவோ, (அது ராஜஸம் எனப்படுகின்றது). அவன் ராஜஸத் துறவைச் செய்து துறவின் பயனைப் பெறுவதில்லை.

𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍, 𑌸𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌰𑌜𑍋𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌫𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌲𑌭𑍇𑌤𑍍 𑌨𑍈𑌵 𑌲𑌭𑍇𑌤 ॥ ௮ ॥

𑌕𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌆𑌹—

௯. 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 ।
𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌚 𑌏𑌵 । 𑌏𑌤𑌤𑍍—𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍍 [illegible] । 𑌅𑌥𑌵𑌾—𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌫𑌲𑌂 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃, 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤 𑌏𑌵 𑌅𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃। 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍀𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 ‘𑌫𑌲𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾’ 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 ‘𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌚’ 𑌇𑌤𑌿 । 𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌫𑌲𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌤𑌃 𑌅𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌃 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌇𑌹 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌫𑌲𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨

ராஜஸம் - ரஜோகுணத்தாலாவது. துறவின்பயனை-ஞானம் அமையப்பெற்று ஸகலகர்மங்களையும் விட்டிடுதலின் பயனாகிய மோக்ஷமென்பதை. (அ)

ஸாத்துவிகத்துறவு.

மற்று, ஸாத்துவிகத்துறவு யாது? என்பது—கூறுகிறார் :

௯. **செய்யவேண்டுமென்றே(அறிந்து), பற்றையும் பயனையும் விட்டு, அர்ஜுன! நித்யகர்மத்தைச் செய்வது எதுவோ, அது ஸாத்துவிகத்துறவாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.**

நித்யகர்மங்கட்குப் பயனுண்டு என்னும் விஷயத்திலே பகவானுடைய இந்த ("பயனையும் விட்டு" என்னும்) திருவாக்கைப் பிரமாணமாகக் கூறியுள்ளோம்.—அல்லது, (இவ்வாறு கொள்ளலாம்.)—"நித்யகர்மத்திற்குச் சுருதியினுள் பயன் கூறப்படவில்லையாயினும், நித்யகர்மமானது செய்யப்பட்டவளவிலே தன்னை [செய்பவனை]ச் சீர்ப்படுத்துதலாகிய பயனையாவது, குற்றத்தை[செய்யாமையினாலாகும் பாவத்தை]ப் போக்குதலாகிய பயனையாவது தனக்குச்செய்கின்றது" என அஜ்ஞானி எண்ணவே எண்ணுகிறான். அங்கு அவ்வெண்ணத்தையும் "பயனைவிட்டு" என்பதனால் விலக்குகிறார். ஆகவே, "**பற்றையும் பயனையும் விட்டு**" என நன்கு கூறப்பட்டது. அந்தத் துறவானது, நித்யகர்மங்களின்மேல் பற்றையும் பயனையும் விட்டிடுதலானது ஸத்துவ குணத்தாலானது எனக் கொள்க.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், கர்மத்துறவானது மூவகைத்தான 'ஸந்யாஸம்' (௧௮ - ௪) எனப் பிரகிருதத்தில் பேசப்பட்டுவருகிறது. அவற்றுள், தாமஸத்துறவும், ராஜஸத்துறவும் கூறப்பட்டன. பற்றையும் பயனையும் விட்டிடுதல் இங்கு

உச்யதே? யதா த்ரயோ ப்ராஹ்மணா: ஆகதா:, தத்ர ஷடங்கவிதௌ த்வௌ, க்ஷத்ரிய: த்ருதீய: இதி; தத்வத் ॥

நைஷ தோஷ:, த்யாகஸாமான்யேன ஸ்துத்யர்த்தத்வாத் । அஸ்தி ஹி கர்மஸம்ந்யாஸஸ்ய ஃபலாபிஸந்திஸ்த்யாகஸ்ய ச த்யாகத்வஸாமான்யம் । தத்ர ராஜஸதாமஸத்வேன கர்மத்யாகஸ்துத்யா கர்மஃபலாபிஸந்தித்யாக: ஸாத்த்விகத்வேன ஸ்தூயதே 'ஸ த்யாக: ஸாத்த்விகோ மத:' இதி ॥ ௯ ॥

யஸ்து அதிக்ருத: ஸங்கம் த்யக்த்வா ஃபலாபிஸந்திம் ச நித்யம் கர்ம கரோதி, தஸ்ய ஃபலராகாதினா அகலுஷீக்ரியமாணம் அந்த:கரணம் நித்யைஶ்ச கர்மபி: ஸம்ஸ்க்ரியமாணம் விஶுத்யதி । தத் விஶுத்தம் ப்ரஸந்நம் ஆத்மாலோசனக்ஷமம் பவதி । தஸ்யைவ நித்யகர்மானுஷ்டானேன விஶுத்தாந்த:கரணஸ்ய ஆத்மஜ்ஞானாபிமுகஸ்ய க்ரமேண யதா தந்நிஷ்டா ஸ்யாத் தத் வக்தவ்யமிதி ஆஹ—

௧௦. ந த்வேஷ்ட்யகுஶலம் கர்ம குஶலே நானுஷஜ்ஜதே ।
த்யாகீ ஸத்த்வஸமாவிஷ்டோ மேதாவீ சிந்நஸம்ஶய: ॥

மூன்றாவதாக எப்படிக் கூறப்படுகின்றது? ''மூன்று பிராமணர்கள் வந்தார்கள்; அவர்களில் இருவர் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர்; மூன்றாமவன் க்ஷத்ரியன்'' என்பது எப்படியோ, அதுபோல.

(ஸமாதானம்) :—இதுகுற்றமன்று [இந்த ஆக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை]; (இப் பிரகரணத்தின் கருத்தானது) துறவுப்பொதுமையினால் (பயனை விட்டிடுதலை) கொண்டாடும்பொருட்டாய் நிற்றலின். கர்மத்தை விட்டிடுதற்கும் பயனை எதிர்நோக்குதலை விட்டிடுதற்கும் விட்டிடுதலென்னும் பொதுமை உள்ளதன்றே. ஆகவே, கர்மத்தை விட்டிடுதலை ராஜஸமாகத் தாமஸமாக இகழ்ந்துரைப்பதனால், கர்மத்தின் பயனை எதிர் நோக்குதலை விட்டிடுதலானது - '' அது ஸாத்துவிகத்துறவாகக் கொள்ளபபட்டிருக்கின்றது '' என ஸாத்துவிகமாகப் பாராட்டப்படுகின்றது. (௯)

பயனை எதிர்நோக்காது செய்தல் ஸகலகர்மத்துறவைத் தந்திட, ஞானநிஷ்டை கூடுகின்றது.

இனி, (கர்மத்திலே) உரிமையுள்ள எவன் பற்றையும், பயனை எதிர்நோக்குதலையும விட்டு, நித்யகர்மத்தைச் செய்கின்றானோ, அவனது அகக்கரணமானது பயன் மீதுள்ள ஆசைமுதலியவற்றால் கலக்கப்படுவதாகாது, நித்யகர்மங்களால் சீர்ப்படுத்தப்படுவதாய்த் திருந்துகின்றது. அது திருந்தித் தெளிந்ததாகி ஆத்மாவை ஆலோசிக்கத் தகுந்ததாகின்றது. நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதனால் அகக்கரணம் திருந்தியவனாய் ஆத்மஞானத்திற்கு எதிர்முகப்பட்டுநிற்கும் [ஆத்மஅறிவைத் தேடுதற்குச் சித்தனாயுள்ள] அவனுக்குப் படிப்படியாக அந்த [ஆத்மஞான] நிஷ்டை எவ்வாறு வருமோ, அதனைக் கூறவேண்டும் என அருளிச்செய்கிறார் :

௧௦. **(பயனை) விட்டிடுதலையுடையவனாய், ஸத்துவம் நிறைந்தவனாய், அறிவுள்ளவனாய், ஸம்சயமற்றவன் நலமல்லாத செய்கையை வெறுப்பதில்லை ; நலமான (செய்கையின்மேல்) பற்றுக்கொள்வதில்லை.**

ந த்வேஷ்டி அகுஶலம் அஶோபநம் காம்யம் கர்ம, ஶரீராரம்பத்வாரேண ஸம்ஸாரகாரணம், "கிம் அநேந?" இத்யலம் | குஶலே ஶோபநே நித்யே கர்மணி "ஸத்த்வஶுத்திஜ்ஞாநோத்பத்திதந்நிஷ்டாஹேதுத்வேந மோக்ஷகாரணம் இதம்" இத்யேவம் ந அநுஷஜ்ஜதே, அநுஷங்கம் ப்ரீதிம் ந கரோதி இத்யர்த: | க: புந: அஸௌ? த்யாகீ, பூர்வோக்தேந ஸங்கபலத்யாகேந தத்வாந் த்யாகீ, ய: கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா பலம் ச நித்யகர்மாநுஷ்டாயீ ஸ: த்யாகீ | கதம் புந: அஸௌ அகுஶலம் கர்ம ந த்வேஷ்டி, குஶலே ச ந அநுஷஜ்ஜதே இதி? உச்யதே — ஸத்த்வஸமாவிஷ்ட: யதா ஸத்த்வேந ஆத்மாநாத்மவிவேகஜ்ஞாநஹேதுநா ஸமாவிஷ்ட: ஸம்வ்யாப்த:, ஸம்யுக்த இத்யர்த: | அத ஏவ ச மேதாவீ மேதயா ஆத்மஜ்ஞாநலக்ஷணயா ப்ரஜ்ஞயா ஸம்யுக்த: தத்வாந் மேதாவீ | மேதாவித்வாதேவ சிந்நஸம்ஶய: சிந்ந: அவித்யாக்ருத: ஸம்ஶய: யஸ்ய "ஆத்மஸ்வரூபாவஸ்தாநமேவ பரம் நி:ஶ்ரேயஸஸாதநம், ந அந்யத் கிஞ்சித்" இத்யேவம் நிஶ்சயேந சிந்நஸம்ஶய: ||

ய: அதிக்ருத: புருஷ: பூர்வோக்தேந ப்ரகாரேண கர்மயோகாநுஷ்டாநேந க்ரமேண ஸம்ஶுத்தாத்மா ஸந் ஜந்மாதிவிக்ரியாரஹிதத்வேந நிஷ்க்ரியம் ஆத்மாநம் ஆத்மத்வேந ஸம்புத்த:, ஸ: ஸர்வகர்மாணி மநஸா ஸம்ந்யஸ்ய நைவ

நலமல்லாததை, உடம்பை உண்டாக்குதல் மூலமாய் ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமான காம்யகர்மத்தை, "இதனால் என்ன?" என வெறுப்பதில்லை, நலமானதிலே, நித்தியகர்மத்திலே, "மனந்திருந்துதல், ஞானமுண்டாதல், அதிலே நிலைத்துநிற்றல் என்றவற்றைத் தருவதனால் இது முக்திக்குக்காரணம்" எனப் பற்றுக்கொள்வதில்லை, பிரியத்தைச் செய்வதில்லை என்றபடி.—மற்று, (இவ்வாறு செய்யாத) இவன் யார்?—முன்கூறிய துறவினால், பற்றையும்பயனையும் விட்டிடுவதனால் அதனை [விட்டிடுவதை] யுடையவன்; எவன் கர்மத்தின்மீது பற்றையும், அதன்பயனையும் விட்டு நித்யகர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவனோ, அவன்.—நலமில்லாத கர்மத்தை இவன் எப்பொழுது வெறுப்பதில்லை? நலமானகர்மத்தின்மீதும் பற்றுக்கொள்வதில்லை? என்பது—கூறுவோம்: ஆத்மஅநாத்மாக்களைப் பகுத்தறியும் உணர்வைத் தருகின்ற ஸத்துவத்தோடு [மனத்தினது பெருந்தன்மையோடு]கூடியபொழுது என்க. அதனால்தான்[ஸத்துவம் அமைவதனால்தான்], ஆத்மஞானமென்னும் அறிவுள்ளவனாகிறான். அறிவுள்ளவனாதலால்தான், அவித்யையினாலான ஸம்சயமறப்பெறுகிறான்: "ஆத்மவடிவமாக(த் தன்னிலையில்) நிற்பதுதான் உறுதியான மேலான நன்மை; (மெய்யுணர்வுதான் அதற்கு) வழி; வேறோர்(வழி)இல்லை.—(ஆ.)" என இவ்வாறான நிச்சயத்தினால் ஸம்சயமற்றவனாகிறான்.

அதாவது - (கர்மத்திலே) உரிமையுள்ள எந்த மனிதன் முற்கூறியவாறு கர்மயோகத்தை அநுஷ்டிப்பதனால் வரவரச் சித்தம் சீர்திருத்தப்பெற்றவனாகி, பிறப்பு முதலிய விகாரங்களின்மையால் கர்மமில்லா ப்ரஹ்மத்தை ஆத்மாவாக அறிந்துகொண்டிருக்கின்றானோ, அவன் கர்மங்களெல்லாவற்றையும் மனத்தால் துறந்து (ஒன்

குர்வந் ந காரயந் ஆஸீந: நைஷ்கர்ம்யலக்ஷணாம் ஜ்ஞாநநிஷ்டாம் கச்சதி இத்யர்த: । பூர்வோக்தஸ்ய கர்மயோகஸ்ய ப்ரயோஜநம் அநேநைவ ஶ்லோகேந உக்தம் ॥ ௧௦ ॥

ய: புந: அதிக்ருத: ஸந் தேஹாத்மாபிமாநித்வேந தேஹப்ருத் அஜ்ஞ: அபாதிதாத்மகர்த்ருத்வவிஜ்ஞாநதயா "அஹம் கர்தா" இதி நிஶ்சிதபுத்தி:, தஸ்ய அஶேஷகர்மபரித்யாகஸ்ய அஶக்யத்வாத் கர்மபலத்யாகேந சோதிதகர்மாநுஷ்டாநே ஏவ அதிகார: ந தத்த்யாகே இதி ஏதம் அர்தம் தர்ஶயிதும் ஆஹ—

௧௧. ந ஹி தேஹப்ருதா ஶக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யஶேஷத: ।
யஸ்து கர்மபலத்யாகீ ஸ த்யாகீத்யபிதீயதே ॥

ந ஹி யஸ்மாத் தேஹப்ருதா—தேஹம் பிபர்தீதி தேஹப்ருத்—தேஹாத்மாபிமாநவாந் தேஹப்ருத் உச்யதே, ந விவேகீ; ஸ ஹி 'வேதாவிநாஶிநம்' இத்யாதிநா கர்த்ருத்வாதிகாராத் நிவர்தித: । அத: தேந தேஹப்ருதா அஜ்ஞேந ந ஶக்யம் த்யக்தும் ஸம்ந்யஸிதும் கர்மாணி அஶேஷத: நி:ஶேஷேண । தஸ்மாத் யஸ்து அஜ்ஞ: அதிக்ருத: நித்யாநி கர்மாணி குர்வந் கர்மபலத்யாகீ கர்மபலாபி-

---

றையும்) செய்யவேசெய்யாது, செய்விக்காது வீற்றிருப்பவனுய் நைஷ்கர்ம்யமென்னும் ஞானநிஷ்டையை, கர்மமற்றநிலையாகிய ஞானயோகத்தைப் பெறுகிருன் என்பது. முன்கூறிய கர்மயோகத்திற்கு இத்தசுலோகத்திஞல் பயன் கூறப்பட்டது. (௧௦)

பயனை விட்டிடுதல்மாத்திரந்தான் அஜ்ஞானிகளால் செய்யக்கூடும்.

ஆனுல், எவன் (கர்மத்திற்கு) உரியவனுய், உடம்பையே ஆத்மாவாகக்கொண்டுள்ளமையால் உடம்பைச் சுமந்துகொண்டிருப்பவனே, அஜ்ஞானியோ, "ஆத்மா-கர்த்தா" என்னும்அறிவு தள்ளுண்டுபோகாமையினுல் "நான் கர்த்தா" என்னும் எண்ணத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டவனே, அவனுக்கு - கர்மம்யாவற்றையும் விட்டிடுதல் இயலாததலால், கர்மத்தின்பயனை விட்டு(க்கர்மத்தைச்செய்வதிலேதான்), விதித்த கர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேதான் அதிகாரம் ; அவற்றை விட்டிடுவதில் அன்று. என்ற இவ்விஷயத்தை உணர்த்த அருளிச்செய்கிருர் :

௧௧. உடம்பையுடையவனுல் கர்மங்களைமிச்சமில்லாது விட்டிட இயலாது ஆதலால், எவன் மற்றுக் கர்மத்தின்பயனை விடுபவனே, அவன் "த்யாகி[விடுபவன்]" எனக் கூறப்படுகிருன்.

உடம்பே ஆத்மா என்னும் எண்ணமுள்ளவன் - உடம்பைச் சுமப்பவன், உடம்பை யுடையவன் எனப்படுகிருன் ; விவேகி [உடம்பையும், ஆத்மாவையும் பகுத்தறிபவன் உடம்பைச் சுமப்பவன்] அல்லன் ; ஏனெனில், "எவன்" (௨-௨௧) என்பது முதலியவற்றுல் கர்த்தாவென்னும் அதிகாரத்தினின்றும் [அதனேடுகூடிக் கர்மத்தைச் செய்தலினின்றும்] அவன் நீக்கப்பட்டான். ஆகவே (பிரகிருதத்தின் பொருள் வருமாறு) :—உடம்பையுடைய அந்த அஜ்ஞானியினுல் கர்மங்களை மிச்சமில்லாது அனைத்தையும் துறந்திடமுடியாது. ஆகவே, (கர்மத்திற்கு) உரிய எந்த அஜ்ஞானியானவன்

ஸந்திமாத்ரஸந்ந்யாஸீ ஸ: த்யாகீ இதி அபிதீயதே கர்மீ அபி ஸந் இதி—
ஸ்துத்யபிப்ராயேண। தஸ்மாத் பரமார்த்ததர்ஶிநைவ அதேஹப்ருதா தேஹாத்ம-
பாவரஹிதேந அஶேஷகர்மஸந்ந்யாஸ: ஶக்யதே கர்தும் ॥ ௧௧ ॥

கிம் புந: தத் ப்ரயோஜநம், யத் ஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸாத் ஸ்யாதிதி?
உச்யதே—

௧௨. அநிஷ்டமிஷ்டம் மிஶ்ரம் ச த்ரிவிதம் கர்மண: பலம் ।
பவத்யத்யாகிநாம் ப்ரேத்ய ந து ஸந்ந்யாஸிநாம் க்வசித் ॥

அநிஷ்டம் நரகதிர்யகாதிலக்ஷணம், இஷ்டம் தேவாதிலக்ஷணம், மிஶ்ரம் இஷ்டாநிஷ்டஸம்யுக்தம் மநுஷ்யலக்ஷணம் ச, தத் த்ரிவிதம் த்ரிப்ரகாரம் கர்மண: தர்மாதர்மலக்ஷணஸ்ய பலம் பாஹ்யாநேககாரகவ்யாபாரநிஷ்பந்நம் ஸத் அவித்யாக்ருதம் இந்த்ரஜாலமாயோபமம் மஹாமோஹகரம் ப்ரத்யகாத்மோபஸர்ப்பி இவ — பல்கு அஸாரம் தத் லயம் அதர்ஶநம் கச்சதீதி பலநிர்வசநம் — தத் ஏதத் ஏவம்லக்ஷணம் பலம் பவதி அத்யாகிநாம் அஜ்ஞாநாம் கர்மிணாம் அபரமார்த்தஸந்ந்யாஸிநாம் ப்ரேத்ய ஶரீரபாதாத் ஊர்த்வம்। ந து ஸந்ந்யாஸிநாம் பரமார்த்த-

நித்யகர்மங்களைச் செய்யும்பொழுது கர்மத்தின்பயனை எதிர்நோக்குதலைமாத்திரம் துறந்திடுபவனே, அவன் கர்மியாயிருந்தாலும், "த்யாகி [துறப்பவன்]" என்று சொல்லப்படுகிறான். என்பது புகழ்ச்சிக்கருத்தாலென்க [இவ்வாறுசொல்லுதல், கர்மத்தின் பயனை விட்டிடுதலைப் புகழும்பொருட்டென்க]. ஆகவே, கர்மங்களனைத்தையும் துறந்திடுதலானது உடம்பைச் சுமக்காதவனால், உடம்பே ஆத்மாவென்னும் எண்ணமில்லாதவனால், உண்மையைக் காண்பவனால்தான் செய்யமுடியும். (௧௧)

இருவகைத் துறவிக்கும் இறந்தபின்பு வரும் பயன்கள்.

இனி, ஸந்ந்யாஸத் துறவினால் [கர்மத்தைச்செய்தாலும், அதன்பயனை எதிர்நோக்குதலை விடுவதனால்.—ஆ.] எது வருமோ, அந்தப்பயன் யாது? என்பது.— கூறுவோம்:

௧௨. தீயதென, நல்லதென, கலந்ததெனக் கர்மத்தின் மூவகையான பயனும் துறவிகளல்லாதவர்கட்கு உண்டாகின்றன; மற்றுத், துறவிகட்கு ஒருகாலத்துமில்லை.

தீயது - நரகம், விலங்கு முதலாகியது. நல்லது - தேவர்முதலாகியது. கலந்தது - நல்லதும் தீயதும் சேர்ந்தது, மனிதராகியது கர்மத்தின் - நல்வினை தீவினை என்றவற்றின். (இவற்றின்) பயனானது வெளியிலுள்ள பல காரகங்களின் [கர்த்தா, கருவிமுதலியவற்றின்] செய்கைகளால் விளைந்திடுவதாய், அவித்யையின் தொழிலாய், இந்திரஜாலத்திற்கு ஒப்பானது; பெரியமயக்கத்தைச் செய்வது; உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை அணுகியிருப்பதுபோன்றுள்ளது. (பயனானது) ஸாரமில்லாததாய் லயத்தை, காணாமையை, மறைதலை அடைகின்றது என்பது - ஃபலம் என்னும்சொல்லுக்கு அவயவப் பொருள். துறவிகளல்லாதவர்கட்கு, பரமார்த்தஸந்ந்யாஸிகளல்லாத [கர்மத்தின்பயனை விட்டிருந்தாலும், கர்மத்தைச் செய்தலை விடாத] கர்மிகளான அஜ்ஞானிகட்கு இத்தகைய அந்த மூவகைத்தான இப்பயன் உடம்புமாய்ந்தபின்பு உண்டாகின்றது; மற்றுப்,

𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌹𑌂𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌨 𑌉𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௧௨ ॥

𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨 𑌏𑌵 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌫𑌲𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ; 𑌨 𑌤𑍁 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍈𑌃 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌤𑌿—

௧௩. 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍈𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑍇 ।
𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿 । 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌃𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑍈𑌷𑌮𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 । 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿—𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌮𑍍—𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌸𑍍𑌯

பரமார்த்த ஸந்யாஸிகளான பரமஹம்ஸத் துறவிகட்கு, ஞானத்தில்மாத்திரம் நிலைத்தவர்க்கு(க் கீழ்க்கூறிய பயன்) எங்குமில்லை. கேவலமெய்யறிவு நிஷ்டையானது [வேறொன்றையும் சாராது, கேவல மெய்யுணர்வில்மாத்திரம் உறைத்துநிற்றலானது] அவித்யைமுதலான ஸம்ஸாரவிதையை அழிக்காதென்பது ஒருகாலும் இல்லையன்றோ என்பது பொருள். (கஉ)

ஆதலால், உண்மையைக் காண்பவனுக்குத்தான் கர்மமனைத்தையும் துறந்திடுதல் நிகழ்கின்றது ; செயலும், செய்பவனும், பயனும் ஆத்மாவினிடத்து அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டுள்ளமையின். ஆனால், செயலும் செய்பவனும் (செய்துமுடிக்கின்ற மற்றைக்)காரணங்களுமாகிய உடம்புமுதலியவற்றை ஆத்மாவாகக் காண்கும் அஜ்ஞானிக்குக் கர்மமனைத்தையும் துறந்திடுதல் நிகழமாட்டாது. ஆகவே, இ(வ்விஷயத்)தைப் பின்வரும் சுலோகங்களால் எடுத்துக் காட்டுகிறார் :

ஒருதொழில் உண்டாகி முடிவுபெறுதற்குக் காரணங்கள்.

கங. உயர்தோள ! கர்மமுடிவுள்ள ஸாங்க்யத்திலே கூறப்பட்டவையாய், ஓரோர்தொழிலும் நிறைவேறுதற்கான இவ்வைந்து காரணங்களையும் என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள்.

***இந்த** - இனிக் கூறப்படுகின்ற. **காரணங்கள்** - (ஒருதொழிலைச்) செய்து முடிப்பவைகள். "**என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள்**" என, மேல்வருவனவற்றிலே (கேட்பவனது) மனத்தை ஒருப்படுத்தற்காகவும், (அப்) பொருள்களின் வேற்றுமையைக் காட்டுவதற்காகவும், அக்காரணங்களை அறியவேண்டிய பொருள்களாகப் பாராட்டுகிறார். **ஸாங்க்யம்** - அறியவேண்டியபொருள்கள் எந்தநூலினுள் உணர்த்தப்படுகின்றனவோ, அது : வேதாந்தம் [உபநிஷத்து]. **க்ருதாந்தம்** - எனக் கர்மம் உணர்த்தப்படுகின்*

கர்மண: பரிஸமாப்தி: யத்ர, ஸ: க்ருதாந்த:, கர்மாந்த: இத்யர்த²: | 'யாவாநர்த² உத³பாநே' 'ஸர்வம் கர்மாகி²லம் பார்த² ஜ்ஞாநே பரிஸமாப்யதே' இதி ஜ்ஞாநாவதி⁴ ஸர்வகர்மணாம் நிவ்ருத்திம் த³ர்ஶயதி | அத: தஸ்மிந் க்ருதாந்தநாமதே⁴யே ஸாங்க்²யே வேதா³ந்தே ப்ரோக்தாநி கர்மாணி ஸித்³த⁴யே நிஷ்பத்தயே ஸர்வகர்மணாம் || கங ||

காநி தாநீத்யத்ராஹ —

கச. அதி⁴ஷ்டா²நம் ததா² கர்தா கரணம் ச ப்ருத²க்³வித⁴ம் |
விவிதா⁴ஶ்ச ப்ருத²க்சேஷ்டா தை³வம் சைவாத்ர பஞ்சமம் ||

அதி⁴ஷ்டா²நம் ஜ்ஞாநேச்சா²ப்ரயத்நாதீ³நாம் அபி⁴வ்யக்தே: ஆஶ்ரய: அதி⁴ஷ்டா²நம் ஶரீரம், ததா² கர்தா உபாதி⁴லக்ஷண: போ⁴க்தா, கரணம் ச ஶ்ரோத்ராதி³ பஞ்சகம் வாக்பாண்யாதி³ ப்ருத²க்³வித⁴ம் நாநாப்ரகாரம் தச்ச ஏகாத³ஶஸங்க்²யம், விவிதா⁴ஶ்ச ப்ருத²க்சேஷ்டா: வாயவீயா: ப்ராணாபாநாத்³யா:, தை³வம் சைவ அத்ர பஞ்சமம் அதி⁴ஷ்டா²நாதி³ பஞ்சகே பஞ்சமம் காரணம் சக்ஷுராதீ³நாம் அநுக்³ராஹகம் ஆதி³த்யாதி³ || கச ||

கரு. ஶரீரவாங்மநோபி⁴ர்யத் கர்ம ப்ராரப⁴தே நர: |
ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: ||

[illegible]. "[illegible]" (உ - சகூ), "கர்மமெல்லாம் பார்த்த! ஞானத்தினுள் மிச்சமில்லாது முடியப்பெறுகின்றன" (ச - நங.) என்பது - ஆத்மஅறிவு பிறந்தவுடன் கர்மங்களெல்லாம் ஒழிந்திருத்தலைக் காட்டுகின்றது. ஆகவே, ஆத்மஅறிவைக் கொடுக்கின்ற அந்த வேதாந்தமானது, ஞானசாஸ்திரமானது கர்மமுடிவுள்ளது, கர்மம் முடியப் பெறுவது என்று அதனுள் கூறப்பட்ட ஐந்தும், எல்லாம் செய்கையும் நிறைவேறுதற்குக் காரணங்களாம் என்றறிக). (கங)

அவை யாவை? என்பது.—கூறுவோம்:

கச. இடமும், அவ்வாறே கர்த்தாவும், பலவகையான கருவியும், தனித்தனியான பலவகைச் செய்கைகளுமாம்; இவற்றினுள், தைவமும் ஐந்தாவது.

இடம் - விருப்பு, வெறுப்பு, இன்பம், துன்பம், அறிவுமுதலியன வெளிப்படுதற்கு இடமாயுள்ள உடம்பு. கர்த்தா - உபாதியினுடைய தன்மைகளையுடையவன் [புத்திமுதலியவற்றை அநுசரித்து அவற்றின் தன்மைகளை ஆத்மாவினிடத்துக் காண்பவன்.—ஆ.], அநுபவிப்பவன். பலவகையான கருவி - ஓசைமுதலியவற்றை உணர்தற்கான செவிமுதலியவை; அவை (ஞானேந்திரியங்கள் - ரு, கர்மேந்திரியங்கள் - ரு, மனம் - க, புத்தி - க, ஆகப்) பன்னிரண்டு. இவற்றினுள் - இந்நான்கினுள். தைவம் - கண்முதலியவற்றிற்கு அருள்புரிகின்ற ஆதித்யன் முதலியவை. (இந்திரியங்கள் எந்தெந்த தேவதைகளின் உதவியினால் தம்தம் தொழில்களை நடத்துகின்றனவோ, அந்தந்த தேவதைகள் என்றபடி.) (கச)

கரு. மனிதன், நேரானதாக அல்லது மாறானதாகவுள்ள எந்தச் செய்கையை மெய்மொழிமனங்களால் செய்கின்றானோ, அதற்கு இந்த ஐந்தும் காரணங்களாம்.

𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌏𑌤𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌃, 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂, 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌷𑌿𑌤𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍍𑌯𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌂, 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌏𑌤𑍇 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌹𑍇𑌤𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑌿 । 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 '𑌶𑌰𑍀𑌰𑌵𑌾𑌙𑍍𑌮𑌨𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌯𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌭𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑌿 ?—

𑌨𑍈𑌷 𑌦𑍋𑌷𑌃 ; 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍇𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 ; 𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑌤𑌯𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌚 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 । 𑌫𑌲𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑍈𑌃

நேரானது - தருமம் பொருந்தியது, சாஸ்திரத்திற் கூறப்பெற்றது. **மாறு னது** - சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமானது, அதருமம் பொருந்தியது. **உயிர்வாழ்வின் காரண**மான இமைகொட்டல்முதலியன எவையோ, அவையும் முன்செய்யப்பட்ட தரும அதருமங்களின் செய்கையேயாதலால், “**நேரானது, மாறுனது**” என்றமை யினுலேயே கொள்ளப்பட்டன [குறிக்கப்பட்டன]. **இந்த** - கீழ்க்கூறிய. **அதற்கு** - கர்மமனைத்திற்குமே.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆயின், இந்த இடம்முதலியன (கஅ - கங, கச) எல்லாக்கர் மங்களையும் செய்துமுடிப்பவை. “**மெய்மொழிமனங்களால் எந்தச் செய்கையைச் செய்கின்றுனோ**” என எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது? (இடம்முதலிய ஐந்தும் கர்ம மெனப்படுகின்ற கர்மங்களெல்லாவற்றிற்குமே காரணமாதலால், காயிகம் வாசிகம் மாநஸிகம் என்னும்மூவகைக்கர்மத்திற்கும் காரணங்களாம் என்றல்பொருந்தவில்லை.)

(ஸமாதாநம்) :—இது குற்றமன்று [இந்தஆக்ஷேபத்திற்கு இடமில்லை]. விதி விலக்குக்களாகிய எல்லாக்கர்மங்களும் மெய்முதலிய மூன்றனுள் (ஒன்றை) முக்கிய மாகவுடையவை ; உயிர்வாழ்வின்குறியாகிய பார்த்தல் கேட்டல் முதலியனவும் அவற் றின் துணையாகவுள்ளவை. (ஆகவே, எல்லாக்கர்மங்களும்) மூவகையாகவே வகுக்கப் பட்டு “மெய்முதலியவற்றுல் செய்யப்படுகின்றன” எனக் கூறப்படுகின்றன. பயன் அநுபவிக்கும் காலத்திலும், அவற்றைத் தலைமையாகவுடைய கருவிகளைக்கொண்டே ...மத்தின் பயனுனது) அநுபவிக்கப்படுகின்றது என ஐந்துமே காரணங்களா... முரண்படாதென்க. (மனமொழிமெய்கள் முக்கியமானவை ; கண், செவி, அவற்றிற்கு அங்கமானவை. ஒருதொழிலைச்செய்யுமிடத்து, மனமொழி ...ஏதாவதொன்று தலைமையாய் நின்று அதனை நடத்துகின்றது. உயிர் ...ல் இயல்பாய் அமையும் பார்த்தல் கேட்டல் முதலிய கர்மங்கள் அப்பொ ...ன முதல்வினையினுள் துணைவினைகளாய் அடங்குகின்றன. ஆதலால், கர்மங்க ...யும் மூவகையாகப் பிரித்தது விரோதமில்லை. இனி, மனமொழிமெய்களால் ...டுகின்ற மூவகைக்கர்மத்தினுள்ளும் கர்மமெனப்படுகின்ற யாவையும் அடங்

ஸாபேக்ஷா: ஸஜ்ஞ்யதே இதி ப்ரஸ்தாநாதேவ ஹேதுத்வம் ந விருத்யதே இதி ||

கசு. தத்ரைவம் ஸதி கர்தாரமாத்மாநம் கேவலம் து ய: |
பஶ்யத்யக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ பஶ்யதி துர்மதி: ||

தத்ரேதி ப்ரக்ருதேந ஸம்பத்யதே—ஏவம் ஸதி ஏவம் யதோக்தை: பஞ்சபிர் ஹேதுபிர் நிர்வர்த்யே ஸதி கர்மணி | 'தத்ரைவம் ஸதி' இதி துர்மதித்வஸ்ய ஹேதுத்வேந ஸம்பத்யதே | தத்ர ஏதேஷ்வதிஷ்டாநாதிஷ்வாத்மாநந்யத்வேந அவித்யயா பரிகல்ப்யமாநை: க்ரியமாணஸ்ய கர்மண: "அஹமேவ கர்தா" இதி கர்தாரமாத்மாநம் கேவலம் ஶுத்தம் து ய: பஶ்யதி அவித்வாந்—கஸ்மாத் ?—வேதாந்தாசார்யோபதேஶந்யாயை: அக்ருதபுத்தித்வாத் அஸம்ஸ்க்ருதபுத்தித்வாத் | யோ(அ)பி தேஹாதிவ்யதிரிக்தாத்மவாதீ ஆத்மாநமேவ கேவலம் கர்தாரம் பஶ்யதி, அஸாவப்யக்ருதபுத்தி: | அத: அக்ருதபுத்தித்வாந்ந ஸ: பஶ்யதி ஆத்மநஸ்தத்த்வம் கர்மணோ வா இத்யபிப்ராய: | அத: துர்மதி:, குத்ஸிதா விபரீதா துஷ்டா அஜஸ்ரம் ஜநநமரணப்ரதிபத்திஹேதுபூதா மதி: அஸ்ய இதி துர்மதி: | ஸ: பஶ்யந்நபி ந பஶ்யதி, யதா தைமிரிக: அநேகம் சந்த்ரம், யதா வா

ஆயுதங்களைப்போல, கர்மத்தைச் செய்யும்பொழுதும் அதனதுபயனை அநுபவிக்கும்பொழுதும் உண்டாகின்ற காரணங்களைத்தும், அந்தஇடம் முதலிய ஐந்தனுள்ளும் அடங்குதலைக் கண்டுகொள்க.) (கரு)

ஆத்மா வினைக்குக் கர்த்தா என்பது வெறும்மயக்கம்.

கசு. அவை இவ்வாறிருக்க, மற்று எவன் சுத்தமான ஆத்மாவை(தன்)அறிவு சீர்திருத்தப்பெறாமையினால் கர்த்தாவாகக் காண்கிறானோ, அந்தத் தாறுமாறான புத்தியன் காண்கிறானில்லை.

"அவை" என்பது - பிரகிருதத்தில் மேல்வரும் (கர்மத்தோடும்) இயையும். இவ்வாறிருக்க - கர்மமானது இவ்வாறு மேற்கூறிய ஐந்து காரணங்களாலும் செய்யப்படுவதாயிருப்பதனால். "அவை இவ்வாறிருக்க" என்பது - தாறுமாறான புத்தியுடைமைக்குக் காரணமாக இயையும். இனி, அவற்றை ஆத்மாவினும் வேறல்லவையாக [ஆத்மாவாகவே] அவித்யையினால் கற்பித்துநிற்கும் அஜ்ஞானியானவன் அவற்றால் செய்யப்படுகின்ற செய்கைக்கு "நான்தான் கர்த்தா" என, பரிசுத்தமான ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாகக் காண்கிறான்.—எதனால்? —வேதாந்தத்தால் புத்தி பயிற்றப்பெறாதவன், ஆசார்யனது உபதேசத்தால் புத்தி சீர்திருத்தப்படாதவன், யுக்திகளால் புத்தி செம்மையாக்கப்படாதவன் ஆதலால். அன்றியும், எவன் "ஆத்மா உடம்புமுதலியவற்றினும் வேறு" என உரைப்பவனாய், சுத்தமான ஆத்மாவையே கர்த்தாவாகக் காண்கிறானோ, அவனுங்கூடப் புத்தி சீர்திருத்தப் பெறாதவனே என்க. ஆதலால், புத்தி சீர்திருத்தப்பெறாமையினால் அவன் ஆத்மாவினது உண்மையையாயினும், கர்மத்தினது உண்மையையாயினும் காண்கிறானில்லை என்பது பொருள்; ஆகவே [அவ்வுண்மையினைக் காணாமையினால்], தீயதாகி தாறுமாறாகிப் பொல்லாததாய் என்றும் பிறப்பைப்பெறுதற்குக் காரணமான புத்தியையுடையவன் என்க. திமிரமென்னும்கண்நோயுடையவன் அநேக சந்திரன்களை(க் காண்பது)

अभ्रेषु धावत्सु चन्द्रं धावन्तम्, यानेन वाहने उपविष्टः अन्येषु धावत्सु आत्मानं धावन्तम् ॥ १६ ॥

कः पुनः सुमतिः यः सम्यक् पश्यतीति? उच्यते—

१७. यस्य नाहंकृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ।
हत्वापि स इमाँल्लोकान्न हन्ति न निबध्यते ॥

यस्य शास्त्राचार्योपदेशन्यायसंस्कृतात्मनः न भवति अहंकृतः "अहं कर्ता" इत्येवंलक्षणः भावः भावना प्रत्ययः—"एते एव पञ्च अधिष्ठानादयः अविद्यया आत्मनि कल्पिताः सर्वकर्मणां कर्तारः, न अहम्, अहं तु तद्व्यापाराणां साक्षिभूतः 'अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रो ह्यक्षरात्परतः परः' केवलः अविक्रियः इत्येवं पश्यति" इत्येतत्—बुद्धिः अन्तःकरणं यस्य आत्मनः उपाधिभूता न लिप्यते न अनुशयिनी भवति—"इदम् अहम् अकार्षम्, तेन अहं नरकं गमिष्यामि" इत्येवं यस्य बुद्धिः न लिप्यते—स सुमतिः, स पश्यति । हत्वापि सः इमान् लोकान्, सर्वान् इमान् प्राणिनः इत्यर्थः, न हन्ति

போலவும், அல்லது மேகங்கள் ஓடும்பொழுது சந்திரனை ஓடுவதாக(க் காண்பது) போலவும், அல்லது ஊர்திமேல் உட்கார்ந்திருப்பவன் பிற பொருள்கள் [தன்னைச் சுமந்து ஓடும் வண்டிமுதலியன] ஓடும்போது தன்னை ஓடுகிறவனாக(க் காண்பது) போலவும், அவன் காண்பவனாயினும் காண்கிறானில்லை. (கண்நோயுள்ளவன் அநேக சந்திரன்களைக் காண்பவனாயினும், சந்திரனை உண்மையாய்க் காண்பதில்லை. அதுபோல, பொல்லாதபுத்தியுள்ளவன் ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாகக் காண்பவனாயினும், ஆத்மாவை உண்மையாய்க் காண்பதில்லை.—ஆ.) (கசு)

ஆத்மாவை அகர்த்தாவாகக் கண்டு உணர்ந்தவனை, கர்மத்தின் பயன் தோடாது.

இனி, எவன் நேராகக் காண்கிறானோ, (அந்த) நற்புத்தியுள்ளவன் யார்? என்பது.—கூறுவோம்:

கஎ. அஹங்கரித்த எண்ணம் எவனுக்கு இல்லையோ, எவனுடைய புத்தி கறைப்படுத்த [அழுக்கடைய]ப் பெறுவதில்லையோ, அவன் இப்பிராணிகளைக் கொன்றாலும், கொல்கிறானல்லன், கட்டப்படுகிறானல்லன்.

அஹங்கரித்த எண்ணமானது, "யான் (வினைகளைச்) செய்பவன்" என்னும் இவ்வாறாகிய நினைப்பானது, சாஸ்திரத்தினாலும் ஆசார்யனது உபதேசத்தினாலும் யுக்திகளினாலும் மனம்சீர்திருத்தப்பெற்றவனுக்கு இல்லை. அவன், "அவித்யையினால் ஆத்மாவினிடத்துக் கற்பிக்கப்பட்ட உடம்புமுதலிய இவ்வைந்துந்தான் வினைகளையெல்லாம் செய்பவை; நான் அல்லன். நானோ அவற்றின் செய்கைகட்கு ஸாக்ஷியாயுள்ளவன், 'மூச்சில்லாதவன், மனமில்லாதவன், பரிசுத்தமானவன், அழிவில்லாத மேலான பொருளினும் மேலானவன்' (மு - உ - க - உ), தனியானவன், விகாரமற்றவன்" என இவ்வாறு கொள்கிறான் என்றபடி. எவனுடைய புத்தியானது, ஆத்மாவின் உபாதியான அகக்கரணமானது வருந்துவதில்லையோ, "நான் இதனைச் செய்தேன்; அதனால் நான் நரகத்தை அடையப்போகிறேன்" என இவ்வாறு எவனுடைய புத்தி அழுக்கடைவதில்லையோ, அவன் நற்புத்தியுள்ளவன், அவன் நேராகக்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

காண்கிறான். அவன் இந்த எல்லாப்பிராணிகளையும் கொன்றாலும், கொலைத்தொழிலைப் புரிகிறானல்லன்; அன்றியும், அதனால் விளையும் தீவினைப்பயனினாலும் பற்றப்படுகிறானல்லன்.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், புகழ்ச்சியாயிருந்தாலும் "கொன்றாலும் கொல்கிறானல்லன்" என மாறாகக் கூறப்படுகின்றது.

(ஸமாதாநம்) :—இது குற்றமன்று; உலகநோக்கையும், உண்மைநோக்கையும் நோக்க அவை பொருந்துமாதலின் என்க. உடம்புமுதலியவையே ஆத்மா என்னும் எண்ணத்தினால் "கொல்பவன் நான்" என்னும் உலகநோக்கைக்கொண்டு "கொன்றாலும்" என்கிறார்; கீழ்க்காட்டிய உண்மைநோக்கைக்கொண்டு "கொல்கிறானல்லன், கட்டப்படுகிறானல்லன்" என்கிறார். இவையிரண்டும் இவ்வாறாகப் பொருந்தவே பொருந்துகின்றன.

(ஆக்ஷேபம்) :—ஆயின், ஆத்மா உடம்புமுதலியவற்றோடு ஒருங்குசேர்ந்து செய்யவே செய்கின்றது; "சுத்தமான ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாகக் காண்கிறான்" (கஅ - கசு) என "சுத்தமான" என்னுஞ்சொல்லை வழங்கியதனாலென்க.

(ஸமாதாநம்) :—இது குற்றமன்று; ஏனெனில், ஆத்மாவிற்கு விகாரமின்மை இயல்பாதலால், உடம்புமுதலியவற்றோடு ஒருங்குசேர்தல் ஏலாது. விகாரமுடையதுகள்தான் பிறவற்றோடு ஒருங்குசேர்தல் நிகழக்கூடும்; ஒருங்குசேர்ந்தன்றோ கர்த்தாவாதலாகும். ஆனால், விகாரமில்லாத ஆத்மாவிற்கு ஒன்றனோடும் ஒருங்குசேர்தல் செல்லாதாதலால், ஒருங்குசேர்ந்து கர்த்தாவாதல் அமையாது. ஆகவே, தன்னந்தனிமையானது ஆத்மாவினுடைய இயல்பாதலால், "சுத்தமான" என்னுஞ்சொல் அநுவாதமாத்திரந்தான் (அவ்வியல்பினைக் குறிப்பதுதான்) என்க. மேலும், ஆத்மா அவிகாரியென்பது சுருதிகளினாலும், ஸ்மிருதிகளினாலும், யுக்திகளினாலும் பிரசித்தமாயுள்ளது. "இது விகாரப்படாதது" (உ - உரு), "குணங்களாலேதான் வினைகள் செய்யப்படுகின்றன" (ங - உஎ), "உடம்பிலுள்ளதாயினும், செய்வதில்லை" (கங

रेव कर्माणि क्रियन्ते" "शरीरस्थोऽपि न करोति" इत्यादि श्रुतिस्मृत्युप-पादितं शीतादेव तावत्। श्रुतिश्च 'ध्यायतीव लेलायतीव' इत्याद्या- धारा। न्यायतश्च — निरवयवं परतन्त्रं अविक्रियं शुद्धं आत्मतत्त्वं इति राजमार्गः। विक्रियावत्त्वाभ्युपगमेऽपि आत्मनः स्वकीयैव विक्रिया स्वस्य भवितुं अर्हति, न अधिष्ठानादीनां कर्माणि आत्मकर्तृकाणि स्युः। न हि परस्य कर्म परेण अकृतं आगन्तुं अर्हति। यत्तु अविद्यया गमितं, न तत्तस्य; यथा रजतत्वं न शुक्तिकायाः; यथा वा तलमलिनत्वं बालैः गमितं अविद्यया न आकाशस्य। तथा अधिष्ठानादिविक्रियाऽपि तेषामेव, न आत्मनः। तस्मात् युक्तं उक्तं "अहंकृतभावबुद्धिलेपाभावात् विद्वान् न हन्ति न निबध्यते" इति॥

'नायं हन्ति न हन्यते' इति प्रतिज्ञाय 'न जायते' इत्यादि- हेतुवचनेन अविक्रियत्वं उक्त्वा, 'वेदाविनाशिनम्' इति विदुषः कर्माधिकारनिवृत्तिं शास्त्रादौ संक्षेपतः उक्त्वा, मध्ये प्रसारितां तत्र तत्र प्रसंगं कृत्वा इह उपसंहरति शास्त्रार्थपिण्डीकरणाय "विद्वान्

ஙக) என்பனமுதலியவை, முதலில் கீதையிலேயே ஒருமுறைக்குப்பலமுறை உணர்த் தப்பட்டிருக்கின்றன. "தியானிப்பதுபோலும், அசைவதுபோலும்" (பி - ௪ - ௩ - ௭) என இதுமுதலான சுருதிகளினும், (ஆத்மாவிற்கு விகாரமில்லை எனக் கூறப்படு கின்றது). மற்றும், யுக்தியினுலும் (அது மெய்ப்பிக்கப்படுகின்றது):—"ஆத்மா என்னும் உண்மைப்பொருள் உறுப்புக்களில்லாதது, வேருென்றைச் சாராதது[சுதந் திரமானது], விகாரமில்லாதது" என்பது - ராஜமார்க்கம் [விவாதமில்லா விஷயம்]. ஆத்மாவிற்கு விகாரம் உண்டு எனக்கொண்டாலும், தன்னுடைய விகாரந்தான் தன க்கு நிகழக்கூடும்; உடம்புமுதலியவற்றின் செய்கைகட்கு ஆத்மா கர்த்தாவாகமாட் டாது. ஒருவனது செய்கையானது பிறனுல் செய்யப்படாததாய் (அவனுக்கு) வரமுடி யாதன்றே [ஒருவன் செய்த செய்கையானது, அதனைச்செய்யாத பிறனொருவனைச் சேரமாட்டாதன்றே]. மற்று, அவித்யையினுல் அடைவிக்கப்பட்டது எதுவோ, அது அதனுடைய தாகாது: இப்பி வெள்ளியாகாதவாறுபோல; அல்லது, சிறுவர்களால் அவித்யையினுல் ஏற்றப்பட்ட தளமும், அழுக்குடைமையும் ஆகாசத்தினுடையதா காதவாறுபோல. அவ்வாறே, உடம்புமுதலியவற்றினது விகாரமும் அவற்றினுடைய தேதான்; ஆத்மாவினுடைய தன்று. ஆதலால், "அஹங்கரித்தலும், புத்தி அழுக் குறுதலும் இல்லாமையினுல் ஞானி கொல்கிருனல்லன், கட்டப்படுகிருனல்லன்" எனக் கூறியது நேரென்க.

"இது கொல்வதன்று, கொல்லப்படுவதன்று" (உ - கக) என மேற்கொண் டு, "பிறப்பதில்லை" (உ - உ0) என்பதுமுதலாகக் காரணத்தைக் கூறும் திருவாக்கி னுல், ஆத்மாவிற்கு விகாரமில்லை எனக்கூறி, ஞானிக்குக் கர்மத்திலே அதிகாரம் ஒழிதலை நூல்தொடக்கத்தில் "எவன்" (உ - உக) எனச் சுருக்கமாய்க்கூறி, இடை யே ஆங்காங்கு பிரசங்கம்செய்து விரிக்கப்பட்ட(அதனை, அக்கர்மஒழிபை), "அறிந் தவன் கொல்கிருனல்லன், கட்டப்படுகிருனல்லன்" என இங்கேநூலின் உபதேசங்

ந ஹந்தி ந நிபத்யதே" இதி | ஏவம் ச ஸதி தேஹஹ்ருஸ்தாதிஶாநாநவவத்த அவித்யாக்ருதாஹங்காரஸம்ந்யாஸோபபத்தே: ஸம்ந்யாஸிநாம் அநிஷ்டாதி த்ரிவி- தம் கர்மண: பலம் ந பவதி இதி உபபந்நம்; தத்விபர்யயஸ்து இதரேஷாம் பவதி இத்யுக்தஞ்ச அபரிஹார்யம் இதி ஶேஷ: த்யாகஶாஸ்த்ரார்த்த: உபஸம்ஹ்ருத: | ஸ ர்வேஷு ஸர்வவித்யாஸாரோ த்ரிபஞ்சஹேதுபி: பஞ்சபிரேதை: விதாய ப்ரதி- பத்தவ்ய இதி தத்ர தத்ர ப்ரகரணவிஶாமேந தர்ஶித: ஸ்லோகாதி: ஶாஸ்த்ரந்யாயா- நுஸாரேண || ௧௭ ||

அத ஜ்ஞாநாதீநாம் கர்மணாம் ப்ரவர்தகத்வம் உச்யதே—

௧௮. ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதா கர்மசோதநா |
கரணம் கர்ம கர்தேதி த்ரிவித: கர்மஸங்க்ரஹ: ||

ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாயதே அநேந இதி ஸர்வவிஷயம் அவிஶேஷேண உச்யதே | ஏவம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞாதவ்யம், ததபி ஸாமாந்யேநைவ ஸர்வம் உச்யதே | ததா பரிஜ்ஞாதா உபாதிலக்ஷண: அவித்யாகல்பித: போக்தா | இதி ஸாகல்யத்ரயம் அவி- ஶேஷேண ஸர்வகர்மணாம் ப்ரவர்த்திகா த்ரிவிதா த்ரிப்ரகாரா கர்மசோதநா| ஜ்ஞாநாதித்ரயம் ஹி ப்ராணிநாம் ஸர்வோபாதே ஹாநோபாதாநாதிப்ரயோஜக: கர்மா-

---

களைக் கிட்டுவைக்கும்பொருட்டு முடிக்கிறாரென்க. இவ்வாறுனவளவிலே, உடம்பை யுடையவன் என்னும் எண்ணம் அமையாதிருக்க, அவித்யையினாலான கர்மங்களெல் லாவற்றையும் துறந்திருத்தல் கூடுமாதலின், துறவிகட்குக் கர்மத்தின் பயனானது, மேற்கூறியபடி (௧௨ - ௧௨) மூவகைப்பட்ட பயனானது இல்லையென்பது பொருந்தியது; அன்றியும், "அதற்கு மாறானது மற்றையோர்கட்கு உண்டு" என்பதும் விலக்க முடியாதது. என்று இத்தியாக சாஸ்திர உபதேசமானது முடிக்கப்பட்டுளது. ஆகவே, எல்லாவேதங்களும் உபதேசிக்கின்ற உபதேசங்களுடைய இந்த ஸாரத்தை, தேர்ந்த அறிவுள்ள ஞானிகள் ஆராய்ந்து உணரவேண்டும் என்று ஆங்காங்கு பிரகரணங் களைப் பிரித்து, சாஸ்திரத்திற்கும் யுக்திக்கும் இணங்க நாம் (இவ்விஷயத்தைக்) காட்டியுள்ளோம். (௧௭)

தொழிலுக்குத் தூண்டுகோல்.

இனி, இப்பொழுது, கர்மங்களைத் தூண்டுவதைக் கூறுகிறார் :

௧௮. கர்மத்தைத் தூண்டும்பொருளானது அறிவு, அறியப்படும்பொருள், அறிபவன் (என) மூவகைத்து. கர்மத்தினுடைய தங்குமிடமானது கருவி, செயப்படு பொருள், செய்பவன் என மூவகைத்து.

அறிவு எனப் பொதுவாக எல்லாவற்றையும் பற்றிய அறிவு உணர்த்தப்படு கின்றது. அவ்வாறே, அறியப்படும்பொருள் எனப் பொதுவாகவே எல்லாப்பொருளும் உணர்த்தப்படுகின்றன. அறிபவன் - உபாதியினது தன்மையையுடையவன், (புத்தி முதலிய உபாதிகளைப் பின்பற்றி, அவற்றின் தன்மைகளை ஆத்மாவினிடத்துக் காண் பவன்), அவித்யையினால் கற்பிக்கப்பட்டவன், அநுபவிப்பவன். என மூவகைத்தான இம்மூன்றும் பொதுவாகக் கர்மங்களெல்லாவற்றையும் கிளப்புகின்றவை. அறிவு முத லிய மூன்றும் சேர்ந்தவிடத்தன்றோ (ஒன்றைத்) தள்ளுதற்காகவும், கொள்ளுதற்காக

ரம்ப: ஸ்யாத் | தத: பஞ்சபி: அதிஷ்டாநாதிபி: ஆரப்தஸ்ய வாங்மந:காயாஶ்ரயபே-தேந த்ரிதா ராஶீபூதஸ்ய த்ரிஷு கரணாதிஷு ஸங்க்ரஹ: உச்யதே—கரணம் க்ரியதே அநேந இதி பாஹ்யம் ஶ்ரோத்ராதி, அந்த:ஸ்தம் புத்த்யாதி, கர்ம ஈப்ஸிததமம் கர்த்து: க்ரியயா வ்யாப்யமாநம் (வ்யாப்யமாநம் இதி வா பாட:), கர்த்தா கரணாநாம் வ்யாபாரயிதா உபாதிலக்ஷண: இதி த்ரிவித: த்ரிப்ரகார: கர்மஸங்க்ரஹ:—ஸங்க்ருஹ்யதே அஸ்மிந்நிதி ஸங்க்ரஹ:, கர்மண: ஸங்க்ரஹ: கர்மஸங்க்ரஹ:—கர்ம ஹி த்ரிஷு ஸமவைதி, தேந அயம் த்ரிவித: கர்மஸங்க்ரஹ: ॥ கஅ ॥

அத இதாநீம் க்ரியாகாரகபலாநாம் ஸர்வேஷாம் குணாத்மகத்வாத் ஸத்த்வரஜஸ்தமோகுணபேதத: த்ரிவித: பேத: வக்தவ்ய: இதி ஆரப்யதே—

கசு. ஜ்ஞாநம் கர்ம ச கர்த்தா ச த்ரிதைவ குணபேதத: |
ப்ரோச்யதே குணஸங்க்யாநே யதாவச்ச்ருணு தாந்யபி ॥

ஜ்ஞாநம் கர்ம ச—கர்ம க்ரியா, ந காரகம் பாரிபாஷிகம் ஈப்ஸிததமம் கர்ம—கர்த்தா ச நிர்வர்த்தக: க்ரியாணாம் த்ரிதா ஏவ—ந ஜாத்யந்தரம்—குணபேதத: ஸத்த்வாதிபேதேந இத்யர்த்த: | ப்ரோச்யதே கத்யதே குணஸங்க்யாநே காபிலே ஶாஸ்த்ரே—த

வும், பிறவற்றிற்காகவும் ஒருசெய்கையைச் செய்யலாகும். ஆகவே, (கர்மமானது) உடம்புமுதலிய ஐந்தினுலும் செய்யப்பட்டு, மொழி மனம் மெய் என்னும் இடங்களின் பேதப்படி மூன்றுவகுப்பாகப் பிரிக்கப்பட்டு, கருவிமுதலிய மூன்றனுள்ளும் தங்கிநிற்கின்றது என்பதைக் கூறுகிறார் :—புறக்கருவி - செவிமுதலியன. அகக்கருவி - புத்திமுதலியன. செயப்படுபொருள் - அடையக்கருதியவற்றுள் மிகவும் விரும்பியது. கர்த்தாவினுடைய செய்கையினுல் வியாபிக்கப்படுவது, (அல்லது அடையப்படுவது). செய்பவன் - கருவிகளைத் தொழிற்படுத்துபவன், உபாதியினுடைய தன்மையைக் கொண்டவன். கர்மமானது இம்மூன்றனுள்ளுந்தான் தங்கிநிற்கின்றது ; ஆகவே, கர்மத்திற்கு இத்தங்குமிடம் மூவகைத்தாம் என்க. (கஅ)

குணங்கட்குத் தக்கபடி, தூண்டுகோல் மூவகைத்து.

இனி, இப்பொழுது,செய்கையும் செய்யும்பொருள்களும்பயனுமாகிய எல்லாம் குணவடிவமாயிருப்பதனுல், ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்களின் பேதத்தால் மூவகையான பேதத்தை உணர்த்தவேண்டும் எனத் தொடங்குகிறார் :

கசு. அறிவும், செயலும், செய்பவனும் குணசாஸ்திரத்தினுள் குணங்களின் பேதத்தால் மூவகையாகவே கூறப்படுகின்றது. அவற்றையும் உள்ளவாறு கேட்டுக் கொள்.

கர்மம் - செய்கை, தொழில், வினை ; பரிபாஷையான காரகமன்று, அடையக்கருதியவற்றுள் மிகவும் விரும்பியதான செயப்படுபொருளன்று. செய்பவன் - செய்கைகளைச் செய்துமுடிப்பவன். ("மூவகையாகவே" என்னும்) தேற்றமானது-குணங்கட்குப் புறம்பான வேறு வேற்றுமை இல்லை [அறிவுமுதலியவற்றுள், குணங்களாலான பேதத்தைத்தவிர வேறுவிதமான பேதமில்லை] என்பதை விளக்குதற்காக என்க. குணங்கள் - ஸத்துவம்முதலியன. குணசாஸ்திரத்தினுள் - கபிலருடைய நூலி

[illegible]

[illegible]

௨௦. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌯𑍇𑌨𑍈𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ।
𑌅𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

[illegible]

னுள். குணங்களை உணர்த்துகின்ற அந்நூலும் குணங்களது விஷயத்திலும், (அவற்றை) அநுபவிப்பவனது விஷயத்திலும் பிரமாணந்தான். "மெய்ப்பொருள் - ப்ரஹ்மம் ஒன்றுதான்" என்னும் விஷயத்திலே அது மாறுபடுகின்றது என்றாலும், கபிலரைப் பின்பற்றியவர்கள் குணங்களையும், குணங்களது செய்கைகளையும் உணர்த்துவதிலே தேர்ந்தவர்கள் என்று, இனிக் கூறப்படும் விஷயத்தைப் புகழும்பொருட்டாய் அந்நூலும் கொள்ளப்படுகின்றது என விரோதமில்லை. அறிவு முதலியவற்றையும், குணங்களின் பேதத்தாலான அ(ந்த அறிவுமுதலிய)வற்றின் பேதங்களெல்லாவற்றையும் சாஸ்திரத்திற்குஇணங்க யுக்திக்குப் பொருந்துமாறு கேள், இனிக்கூறப்படுகின்ற விஷயத்திலே மனம் அலையாதுநிற்றலைச் செய்துகொள் என்றபடி. (௧௯)

ஸாத்துவிக அறிவு.

இனி, அறிவு மூவகையாயுள்ளதை முதலில் உணர்த்துகிறார்:

௨௦. (ஒருவன்) எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் ஒரேபொருளை, திரிபில்லாததை, வேறுவேறாயுள்ளவற்றில் வேறுவேறாயிராததை எதனால் காண்கின்றானோ, அந்த அறிவை ஸாத்துவிகமாகத் தெரிந்துகொள்.

எல்லாப்பொருள்களுள்ளும் - அவ்யக்தம்முதலாக ஸ்தாவரம் ஈறாகவுள்ள பொருள்களில். எதனால் - அறிவினால். பாவமென்னும்சொல் - பொருளென்பதை உணர்த்துவது. ஒரேபொருளை - ஒன்றான ஆத்மா என்னும் பொருளை என்றபடி. திரிபில்லாததை-தானாகவாயினும், தனது இயல்பினாலாயினும் மாறுபடாததை; கூடஸ்தமானதை, விகாரமற்றதை என்றபடி. அந்த ஆத்மப்பொருளானது - வேறுவேறான உடம்புகளுள் வேறுவேறாயிராதது, உடம்புதோறும் வேறுபடாதது, ஆகாசம்போல இடையீடில்லாதது என்று பொருள். அத்வைதமான ஆத்மாவைப்பற்றிய அந்த நேரான மெய்யறிவை ஸாத்துவிகமென்று அறிந்துகொள். (௨௦)

யாநி த்வைததர்ஶநாநி தாநி அஸம்யக்பூதாநி ராஜஸாநி தாமஸாநி ச இதி ந ஸாக்ஷாத் ஸம்ஸாரோச்சித்தயே பவந்தி —

உக. ப்ருதக்த்வேந து யஜ்ஜ்ஞாநம் நாநாபாவாந் ப்ருதக்விதாந் ।
வேத்தி ஸர்வேஷு பூதேஷு தஜ்ஜ்ஞாநம் வித்தி ராஜஸம் ॥

ப்ருதக்த்வேந து பேதேந ப்ரதிஶரீரம் அந்யத்வேந யத் ஜ்ஞாநம் நாநாபாவாந் பிந்நாந் ஆத்மந இத்யர்த:, ப்ருதக்விதாந் ப்ருதக்ப்ரகாராந் பிந்நலக்ஷணாந் இத்யர்த:, வேத்தி விஜாநாதி யத் ஜ்ஞாநம் ஸர்வேஷு பூதேஷு — ஜ்ஞாநஸ்ய கர்த்ருத்வாஸம்பவாத் யேந ஜ்ஞாநேந வேத்தி இத்யர்த: — தத் ஜ்ஞாநம் வித்தி ராஜஸம் ரஜோகுணநிர்வ்ருத்தம் ॥ உக ॥

உஉ. யத்து க்ருத்ஸ்நவதேகஸ்மிந் கார்யே ஸக்தமஹைதுகம் ।
அதத்த்வார்தவதல்பம் ச தத்தாமஸமுதாஹ்ருதம் ॥

யத் து ஜ்ஞாநம் க்ருத்ஸ்நவத் ஸமஸ்தவத் ஸர்வவிஷயமிவ ஏகஸ்மிந் கார்யே தேஹே பஹிர்வா ப்ரதிமாதௌ ஸக்தம் "ஏதாவாநேவ ஆத்மா ஈஶ்வரோ வா, ந அத: பரம் அஸ்தி" இதி, யதா நக்நக்ஷபணகாதீநாம் ஶரீராந்தர்வர்தீ தேஹ-

---

ராஜஸ அறிவும், தாமஸ அறிவும்.

(தருக்கசாஸ்திரமுதலிய) த்வைத நூல்கள் எவையோ, அவை நேரானவை யல்ல, ராஜஸமானவை, தாமஸமானவை ; எனவே, ஸம்ஸாரத்தைத் தொலைப்பதற்கு ஆகமாட்டா :

உக. மற்று, எந்த அறிவானது எல்லாப்பொருள்களினுள்ளும் வெவ்வேறுவிதமான பல ஆத்மாக்களை வேற்றுமையாக அறிகின்றதோ, அந்த அறிவை ராஜஸமாகத் தெரிந்துகொள்.

வேற்றுமையாக - பேதமாக, உடம்புதோறும் வேறாக. பல - வேறான. வெவ்வேறுவிதமான - வேறுவேறுதன்மையுள்ள என்றபடி. அறிகின்றதோ - அறிவு கர்த்தாவாதல் செல்லாமையால், "எந்த அறிவினால் (ஒருவன்) அறிகின்றானோ" எனப் பொருள் (கொள்க. விறகு சமைக்கின்றது என்பதுபோல, உபசார வழக்கென்க.) ராஜஸம் - ரஜோகுணத்தாலானது. (உக)

உஉ. ஆனால், எது ஒரே கார்யத்தின்மேல் (அதுதான் ஸகலமும்போலப்) பற்றுக்கொண்டதாய், யுக்தியில்லாததாய், உண்மைப்பொருள் இல்லாததாய், அற்பமாயுள்ளதோ, அந்த (அறிவு) தாமஸமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

(கார்யங்கள், பூதவிகாரங்கள் பலவாயிருக்க,) ஒரேகார்யமான உடம்பின்மேல், அல்லது வெளியிலே விக்கிரகம்முதலியவற்றின்மேல், "இவ்வளவுதான் [உடம்பு எவ்வளவோ, அவ்வளவுதான்] ஆத்மா ; அல்லது, இவ்வளவுதான் [விக்கிரகம் எவ்வளவோ, அவ்வளவுதான்] ஈச்வரன் ; இதற்குமேலில்லை" எனக்கொண்டு எல்லாவற்றையும்பற்றியதாய்ப் பரிபூர்ணமாயிருப்பதுபோலத் தாமஸஅறிவு அழுந்திக்கிடப்பது. உதாரணம், "உடம்பினுள் உள்ள ஜீவன் உடம்புஅளவினன்" என்பது -

பரிமாணோ ஜீவ:, ஈச்வரோ வா பாஷாணதார்வாதிமாத்ர: இத்யேவம்ரூபக ஸ்மிந் கார்யே ஸக்தம் அஹேதுகம் ஹேதுவர்ஜிதம் யுக்திரஹிதம், அதத்த்வார்த்த-வத் அயதார்த்தவிஷயம்—யதார்த்த: அர்த்த: தத்த்வார்த்த:, ஸ: அஸ்ய ஜ்ஞேயத்வேந-அஸ்தீதி தத்த்வார்த்தவத் ந தத்த்வார்த்தவத் அதத்த்வார்த்தவத்—அஹேதுகத்வாதேவ அல்பம் ச, அல்பவிஷயத்வாத் அல்பபலத்வாத் ச। தத் தாமஸம் உதாஹ்ருதம்। தாம-ஸாநாம் ஹி ப்ராணிநாம் ஏவம்விதம் ஜ்ஞாநம் த்ருச்யதே ॥ ௨௨ ॥

அத இதாநீம் கர்மண: த்ரைவித்யம் உச்யதே—

௨௩. நியதம் ஸங்கரஹிதம் அராகத்வேஷத: க்ருதம் ।
அபலப்ரேப்ஸுநா கர்ம யத் தத் ஸாத்த்விகம் உச்யதே ॥

நியதம் நித்யம் ஸங்கரஹிதம் கர்த்ருத்வாதிஸங்கவர்ஜிதம் அராகத்வேஷத: க்ருதம் ராகப்ரயுக்தேந த்வேஷப்ரயுக்தேந ச க்ருதம் ராகத்வேஷத: க்ருதம், தத்விபரீதம் அராகத்வேஷத: க்ருதம், அபலப்ரேப்ஸுநா பலம் ப்ரேப்ஸதீதி பலப்ரேப்ஸு: பலத்ருஷ்ண: தத்விபரீதேந அபலப்ரேப்ஸுநா கர்த்ரா க்ருதம் கர்ம யத் தத் ஸாத்த்விகம் உச்யதே ॥ ௨௩ ॥

௨௪. யத் து காமேப்ஸுநா கர்ம ஸாஹங்காரேண வா புந: ।
க்ரியதே பஹுலாயாஸம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம் ॥

ஆடையில்லா வெற்றுடம்பினராகிய ஜைநரது (கொள்கை). அல்லது, "ஈச்வரன், (விக்கிரகவடிவமாயுள்ள)கல், மரம் முதலியவையேதான்" (என்பது - சிலர் கொள்கை). இவ்வாருகத் தாமஸ அறிவு ஒரேகாரியத்தின்மேல், பூதவிகாரத்தின்மேல் பற்றுக்கொண்டது : யுக்திக்குப் பொருந்தாதது : உண்மைப்பொருளில்லாதது, அறிய வேண்டியதை உள்ளபடி அறியாதது : யுக்திக்குப் பொருந்தாமையினுலேதான் அற்பமானது, செல்லக்கூடிய இடமானது சொற்பமாயிருத்தலால் அற்பமானது, அல்லது அற்பமான பயனையுடைமையினுல் அற்பமானது என்க. பகுத்தறிவில்லாத் தாமஸப் பிராணிகட்கன்றோ இத்தகைய அறிவு காணப்படுகின்றது. (௨௨)

ஸாத்துவிகச்செய்கை.

இனி, இப்பொழுது, கர்மம் மூவகையாயிருப்பதை உணர்த்துகிருர் :

௨௩. பயனையடையக் கருதாதவனுல் பற்றின்றி, விருப்பும் வெறுப்புமின்றிச் செய்யப்பட்ட நித்ய கர்மம் எதுவோ, அது ஸாத்துவிகம் எனப்படுகின்றது.

விருப்பும் வெறுப்புமின்றி - விருப்பினுலும், வெறுப்பினுலும் தூண்டப்பெ பயனைக்கருதாதவனுல் - பயனிலே அவாவில்லாத கர்த்தாவினுல்.

ராஜஸச் செய்கையும், தாமஸச் செய்கையும்.

௨௪. மற்று, சிரமம்மிக்கதான எந்தக் கர்மமானது காமங்களையடையக் வோனுலாவது, அஹங்காரமுடையவனுலாவது செய்யப்படுகின்றதோ, அது ர மாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌨𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌨𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾—𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿?—𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 । 𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍, 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌤𑍍𑌵𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌸𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾, 𑌕𑌿𑌮𑍁𑌤 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌤𑌾𑌮𑌸𑌯𑍋𑌃 । 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 "𑌨𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌅𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃" 𑌇𑌤𑌿 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑍈𑌵 '𑌸𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌾' 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । 𑌪𑍁𑌨𑌶𑍍𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌪𑌾𑌦𑌪𑍂𑌰𑌣𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌆𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌤𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍍 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௪ ॥

௨௫. 𑌅𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌮𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 ।
𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌮𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿 𑌯𑌤𑍍 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌂 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂, 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂, 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌬𑌾𑌧𑌾𑌂 𑌚, 𑌅𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌕𑌾𑌰𑌂 "𑌶𑌕𑍍𑌨𑍋𑌮𑌿 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑌮𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌨𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌅𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌪𑍌𑌰𑍁𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌤𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌮𑌸𑌂 𑌤𑌮𑍋𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௫ ॥

காமங்களை - கர்மங்களின் பயன்களை. "அஹங்காரமுடையவனால்" என்றது - மெய்யுணர்வைக்குறித்தன்று.—மற்று, என்ன ?—செருக்கில்லாத ஸாதாரண சுரோத்திரியனை [வேதங்களைக் கற்றறிந்தவனை]க் குறித்து என்க. ஏனெனில், எவன் சுத்தமாய் அஹங்காரமில்லாதவனோ, ஆத்மாவை அறிந்தவனோ, அவன் காமங்களைப் பெறவிரும்புவோனாதலும், பிரயாஸமிக்க கர்மங்களைச் செய்வோனாதலும் செல்லா. ஆத்மாவை அறியாதவன் ஸாத்துவிககர்மத்தையுங்கூட அஹங்காரத்தோடு செய்பவன்; ராஜஸதாமஸ (கர்ம)ங்களைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ! உலகத்திலே சுரோத்திரியன் ஆத்மாவை அறியாதவனாயினும், அஹங்காரமில்லாதவன் எனப்படுகிறான்; "இப்பிராமணன் அஹங்காரமில்லாதவன்" என்பதை (உலகவழக்கினுள் காண்க). ஆகவே, அவனைக்குறித்தே "அஹங்காரமுடையவனாலாவது" எனக் கூறப்பட்டது. (௨௪)

௨௫. விளைவதையும், நஷ்டத்தையும், கெடுதியையும், திறமையையும் ஆலோசிக்காது மயக்கத்தாலே எந்தக் கர்மம் தொடங்கப்படுகின்றதோ, அது தாமஸம் எனப்படுகின்றது.

பின்னால் வரும் பொருள் எதுவோ, அது விளைவது எனப்படுகின்றது; (இங்கே, தீங்கான பயனென்க). நஷ்டம் - எந்தக் கர்மத்தைச் செய்யுங்கால், வலிமைக்காயினும், பொருளுக்காயினும் குறைவு வருமோ, (அந்தக் கர்மத்தாலாகும் அக்குறைவு). கெடுதி - பிராணிகட்கு ஹிம்ஸை. திறமை - "இக்கர்மத்தை முடிக்க வல்லேன்" என்ற இத்தகையதான தனது சாமர்த்தியம். மயக்கத்தாலே - பகுத்தறிவின்மையாலே. தாமஸம் - தமோகுணத்தாலானது. (௨௫

𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௨௬. 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑍋𑌽𑌨𑌹𑌂𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃, 𑌅𑌨𑌹𑌂𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌨 𑌅𑌹𑌂𑌵𑌦𑌨𑌶𑍀𑌲𑌃, 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍, 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌃 𑌉𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃, 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌫𑌲𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍌 𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃—𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌨 𑌫𑌲𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌃 𑌸𑌃 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௬ ॥

௨௭. 𑌰𑌾𑌗𑍀 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌰𑍍𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 ।
𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌰𑌾𑌗𑍀 𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌗𑍀, 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑍇𑌪𑍍𑌸𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑍁𑌃, 𑌲𑍁𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌰𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃, 𑌦𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌵𑌾, 𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍀𑌡𑌾𑌕𑌰𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌅𑌶𑍁𑌚𑌿𑌃 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌶𑍌𑌚-

---

ஸாத்துவிககர்த்தா.

இப்பொழுது, செய்பவருடைய பேதத்தைக் கூறுகிருர் :

௨௬. **பற்றை விட்டவனுய், "நான்" என்றுகூருதவனுய், உறுதியும் ஊக்கமும் உடையவனுய், நிறைவேறுவதிலும் நிறைவேருமையிலும் மாறுபாடில்லாத கர்த்தா, ஸாத்துவிகன் எனப்படுகிறுன்.**

"நான்" என்றுகூறுபவன் - ("இதனை நான் செய்தேன், நான் செய்தேன்" என்பவன், இவ்வாறு சொல்லுந் தன்மையன்.) *நிறைவேறுவது* - செய்யப்படுகின்ற ஒருகாரியத்தின் பயன் கைக்குக்கிடைப்பது. எவன் சாஸ்திரப்பிரமாணத்தினுல்மாத்திரம் தூண்டப்பட்டவனே ["சாஸ்திரமே எனக்குப் பிரமாணம் ; ஆகவே, அது கூறுகிறபடி கர்மத்தைச் செய்யவேண்டும்" என்பதனுல்மாத்திரம் கர்மத்தைச் செய்யத் தூண்டப்படுகிருனே], பயனிலே உள்ள ஆசையினுலும் பிறவற்ருலும் தூண்டப்படாதவனே, அவன் மாறுபாடில்லாதவன், திரிபில்லாதவன் எனப்படுகிருன். இவ்வாருன கர்த்தா எவனே, அவன் ஸாத்துவிகன் எனப்படுகிருன். (௨௬)

ராஜஸ கர்த்தாவும், தாமஸ கர்த்தாவும்.

௨௭. **காமமுடையவனுய், கர்மத்தின் பயனைப் பெற விரும்புபவனுய், கடும்பற்றுள்ளவனுய், ஹிம்ஸிக்குந்தன்மையனுய், அசுத்தமானவனுய், மகிழ்ச்சியும் வருத்தமும் உள்ள கர்த்தா ராஜஸனுகக் கூறப்பட்டிருக்கிருன்.**

கர்மத்தின் பயனைப் பெற விரும்புபவன் - கர்மத்தின் பயனே வேண்டுபவன் என்றபடி. **கடும்பற்றுள்ளவன்** - பிறருடைய பொருள்களின்மேல் ஆசையுண்டாகப் பெற்றவன், யோக்கியர் முதலானேர்கட்குத் தனதுபொருளை ஈயாதவனுமாம் என்க. **ஹிம்ஸிக்குந்தன்மையன்** - பிறர்க்குத் துன்பத்தைச்செய்யும் இயல்பினன். **அசுத்தமான**

𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃, 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌃, 𑌅𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌚 𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌶𑍋𑌕𑍌 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌮𑍍, 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௭ ॥

௨௮. 𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌶𑌠𑍋 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑍋𑌽𑌲𑌸𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑍀 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌮𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌨 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌅𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌬𑌾𑌲𑌸𑌮𑌃, 𑌸𑍍𑌤𑌬𑍍𑌧𑌃 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌤𑍍 𑌨 𑌨𑌮𑌤𑌿 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈𑌚𑌿𑌤𑍍 ; 𑌶𑌠𑌃 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍀 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌗𑍂𑌹𑌨𑌕𑌾𑌰𑍀 ; 𑌨𑍈𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌨𑌪𑌰𑌃 ; 𑌅𑌲𑌸𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍀𑌲𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿, 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑍀 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌅𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃; 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌣𑌃, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿; 𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌏𑌵𑌂𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸 𑌤𑌾𑌮𑌸 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

௨௯. 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌧𑍃𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌗𑍁𑌣𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌮𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌧𑌨𑌂𑌜𑌯 ॥

வன் - வெளிப்பரிசுத்தமும், உள்பரிசுத்தமும் இல்லாதவன். மகிழ்ச்சி - வேண்டியது கிடைத்தவளவிலே மகிழ்தல். வருத்தம் - வேண்டாதது வந்தவிடத்தும், வேண்டியது போனவிடத்தும் வருந்துதல். அ(ப்படிப்பட்ட)வனுக்கே, கர்மம் நிறைவேறுவதனால் மகிழ்வும், தவறுவதனால் வருத்தமும் வரும். அவற்றையுடைய கர்த்தா எவனோ, அவன் ராஜஸன் எனப்படுகிறான். (௨௭)

௨௮. ஒருநிலைப்படாதவன், கசடனுயுள்ளவன், விறைப்புள்ளவன், கள்ளமுடையவன், பொல்லாதவன், சோம்புதலுடையவன், ஏக்கமுள்ளவன், காலதாமதம் செய்பவன்—(இத்தகைய) கர்த்தா தாமஸன் எனப்படுகிறான்.

கசடன்-சிறிதுகூடப்புத்திதிருந்தாதவன், குழந்தைக்கு ஒப்பானவன். **விறைப்புள்ளவன்**-தடிபோல,ஒருவனுக்கும் வணங்கமாட்டான். **கள்ளமுடையவன்**-வலிமையை மறைப்பவன். **பொல்லாதவன்** - (ஒருவரோடு ஒருவர் சேராவண்ணம்)பிறரைப் பிரித்திடுவதிலே கருத்துடையவன். **சோம்புதலுடையவன்**- செய்யவேண்டியவற்றிலும் செல்லுதலில்லாத் தன்மையன். **ஏக்கமுள்ளவன்** - எப்பொழுதும் அயர்ந்த இயல்பினன். **காலதாமதஞ்செய்பவன்** - செய்யவேண்டியவற்றிற்குக் காலத்தை நீட்டிப்பவன், எப்பொழுதும் மந்தத்தன்மையன்; இன்றைக்காயினும், நாளைக்காயினும் செய்யவேண்டியது எதுவோ, அதனை ஒருமாசத்திலுங்கூடச் செய்வதில்லை. எவன் இத்தகைய கர்த்தாவோ, அவன் தாமஸன் எனப்படுகிறான். (௨௮)

குணங்கட்குத் தக்கபடி, புத்தியும், உறுதியும் மூவகைத்து.

௨௯. குணங்கட்கேற்ப புத்தி தைரியங்களுடைய மூவகைத்தான பிரிவை (நான்)குறைவிலாது தனித்தனியே சொல்ல, தனஞ்ஜய ! கேட்டுக்கொள்.

புத்தே: பேதம் த்ருதேஶ்சைவ பேதம் குணத: ஸத்த்வாதிகுணத: த்ரிவிதம் ஶ்ருணு — இதி ஸூத்ரோபந்யாஸ:। ப்ரோச்யமாநம் அஶேஷேண நிரவஶேஷத: யதாவத் ப்ருதக்த்வேந விவேகத: தநஞ்ஜய — திக்³விஜயே மாநுஷம் தைவம் ச ப்ரபூதம் தநம் ஜிதவாந், தேந அஸௌ தநஞ்ஜய: உச்யதே ॥ ௨௯ ॥

௩௦. ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச கார்யாகார்யே பயாபயே ।
பந்தம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி புத்தி: ஸா பார்த்த ஸாத்த்விகீ ॥

ப்ரவ்ருத்திம் ச ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரவர்தநம் பந்தஹேது: கர்மமார்க:, நிவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்தி: மோக்ஷஹேது: ஸந்ந்யாஸமார்க: — பந்தமோக்ஷஸமாநவாக்ய-ஸ்தத்வாத் ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தீ கர்மஸந்ந்யாஸமார்கௌ இதி அவகம்யதே — கார்யாகார்யே விஹிதப்ரதிஷித்தே கர்தவ்யாகர்தவ்யே கரணாகரணே இத்யர்த: — கஸ்ய? — தேஶகாலாவஸ்தாபேக்ஷயா த்ருஷ்டாத்ருஷ்டார்தாநாம் கர்மணாம் । பயாபயே பிபேதி அஸ்மாதிதி பயம், ந பயம் அபயம், பயம் ச அபயம் ச பயாபயே, த்ருஷ்டாத்ருஷ்டயோ: பயாபயயோ: காரணே இத்யர்த: । பந்தம் ஸஹேதுகம் மோக்ஷம் ச ஸஹே-

---

"ஸத்துவம்முதலிய குணங்கட்குத்தக்கபடி, புத்தியினுடைய மூவகைப்பிரிவையும், தைரியத்தினுடைய மூவகைப்பிரிவையும் கேள்" என்பது, (அதாவது, இச்சுலோகத்தின் முதற்பாதியானது, இனிக்கூறப்படுவதற்கு) ஸூத்ரமாய் நிற்பது. குறைவிலாது-முழுதும் உள்ளபடி யென்க. தனித்தனியே - தெளிவாக. அர்ஜுனன் திக்விஜயத்திலே மனிதர்களுடைய மிகுந்த செல்வத்தையும், தேவர்களுடைய மிகுந்த செல்வத்தையும் ஜயித்துவந்தான்; அதனால், இவன் தநஞ்ஜயன் என்க. (௨௯)

ஸாத்துவிகபுத்தி.

௩௦. **பிரவிருத்தியையும் நிவிருத்தியையும், கார்யத்தையும் அகார்யத்தையும், பயத்தையும் பயமின்மையையும், பந்தத்தையும் மோக்ஷத்தையும் எது அறிகின்றதோ, பார்த்த! அந்தப்புத்தி ஸாத்துவிகமானது.**

பிரவிருத்தி யென்பது - (ஸம்ஸாரக்)கட்டுக்குக் காரணமான கர்மவழி. நிவிருத்தியென்பது - (அதனினின்றும்) தப்புதற்குக் காரணமான துறவுவழி. பந்தமோக்ஷங்களோடு ஒரேவாக்கியத்தை யுடைமையினால் [இவற்றைக் கூறியுள்ள வாக்கியத்திலேயே கூறப்பட்டுள்ளமையால்], பிரவிருத்தி கர்மவழி எனவும், நிவிருத்தி துறவுவழி எனவும் தெரியவருகின்றன. கார்யத்தையும், அகார்யத்தையும் - விதிக்கப்பட்டதையும், விலக்கப்பட்டதையும் : செய்யவேண்டியதையும், செய்யலாகாததையும் : செய்தலையும், தவிர்தலையும் என்றபடி.—எவற்றை?—இடம் காலம் முதலியவற்றிற்கு ஏற்ப இம்மைமறுமைக்கான கர்மங்களை. பயத்தையும், பயமின்மையையும் - இம்மைமறுமைப்பயத்திற்கும், அஃதின்மைக்கும் காரணமானவற்றை என்றபடி.— பந்தத்தையும் - (இதனையும், இதனது) காரணங்களையும். மோக்ஷத்தையும் - (இதனை

தத்த்வகம் யா வேத்தி விஜாநாதி ஸா பு³த்³தி⁴: ஸா பார்த² ஸாத்த்விகீ । ஜ்ஞாநம் போ³த⁴: வ்ருத்தி:; பு³த்³தி⁴ஸ்து வ்ருத்திமதீ । வ்ருத்திரபி வ்ருத்திவிஶேஷ: ஏவ போ³த⁴: ॥ ௩௦ ॥

௩௧. யயா த⁴ர்மமத⁴ர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச ।
அயதா²வத் ப்ரஜாநாதி பு³த்³தி⁴: ஸா பார்த² ராஜஸீ ॥

யயா த⁴ர்மம் ஶாஸ்த்ரசோதி³தம் அத⁴ர்மம் ச ப்ரதிஷித்³த⁴ம் கார்யம் ச அகார்யம் ச பூர்வோக்தே ஏவ கார்யாகார்யே அயதா²வத் ந யதா²வத் ஸர்வத: நிர்ணயேந ந ப்ரஜாநாதி, பு³த்³தி⁴: ஸா பார்த² ராஜஸீ ॥ ௩௧ ॥

௩௨. அத⁴ர்மம் த⁴ர்மமிதி யா மந்யதே தமஸாவ்ருதா ।
ஸர்வார்தா²ந் விபரீதாம்ஶ்ச பு³த்³தி⁴: ஸா பார்த² தாமஸீ ॥

அத⁴ர்மம் ப்ரதிஷித்³த⁴ம் த⁴ர்மம் விஹிதம் இதி யா மந்யதே ஜாநாதி தமஸா ஆவ்ருதா ஸதீ, ஸர்வார்தா²ந் ஸர்வாநேவ ஜ்ஞேயபதா³ர்தா²ந் விபரீதாம்ஶ்ச விபரீதாநேவ ஜாநாதி, பு³த்³தி⁴: ஸா பார்த² தாமஸீ ॥ ௩௨ ॥

௩௩. த்⁴ருத்யா யயா தா⁴ரயதே மந:ப்ராணேந்த்³ரியக்ரியா: ।

யும், இதனது) காரணங்களையும். அறிவென்பது புத்தியின் விருத்தி [போக்கு]; மற்று, புத்தி யென்பது விருத்திகளையுடையது. தைரியமென்பதும் புத்தியினுடைய ஓர்வகைவிருத்தியேதான் என்க. (கஅ - ௨௦, ௨௧, ௨௨-ல் கூறிய அறிவிற்கும், இங்குக் கூறிய புத்திக்கும் இவ்வாறு வேற்றுமை காண்க.) (௩௦)

ராஜஸ புத்தியும், தாமஸ புத்தியும்.

௩௧. (ஒருவன்) எதனால் தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும், கார்யத்தையும் அகார்யத்தையும் உள்ளபடியல்லாது அறிகின்றானோ, பார்த்த! அந்தப் புத்தி ராஜஸமானது.

தர்மத்தை - சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டதை. அதர்மத்தை - விலக்கப்பட்டதை. கார்யமும் அகார்யமும் முன் (கஅ - ௩௦) கூறப்பட்டவையேதான். உள்ளபடியல்லாது - ஒன்றும் நிச்சயமன்றி. (இங்குக்கூறிய தருமமும், அதர்மமும் அபூர்வத்தைக் குறிக்கின்றன. அபூர்வம் - கர்மங்கள்செய்யப்பெற்றபின்பு, தமது பயன் வெளிப்படும்வரை தாம் நிற்கின்றநிலை. கார்யம் அகார்யம் என்பன- கர்மங்களைச்செய்தலையும், செய்யாமையையும் குறிக்கின்றன. ஆகவே, கூறினது கூறல் இல்லை யென்க —ஆ.) (௩௧)

௩௨. எது இருளால் மூடுண்டு, அதர்மத்தை தர்மமென்று எல்லாப்பொருள்களையும் மாறாகவே கொள்கின்றதோ, பார்த்த! அந்தப் புத்தி தாமஸமானது.

அதர்மத்தை - மறுக்கப்பட்டதை. தர்மம் - விதிக்கப்பட்டது. கொள்கின்றதோ - அறிகின்றதோ. எல்லாப்பொருள்களையும் - அறியப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பொருளையுமே. (௩௨)

ஸாத்துவிக உறுதி.

௩௩. (ஒருவன்,) யோகத்தைத் தவறாத எந்த உறுதியினால் மனம், பிராண

யோகேநாவ்யபிசாரிண்யா த்ருதி: ஸா பார்த ஸாத்த்விகீ ||

த்ருத்யா யயா—அவ்யபிசாரிண்யா இதி வ்யவஹிதேந ஸம்பந்த:—தாரயதே—கிம்? —மந:ப்ராணேந்த்ரியக்ரியா: மநஶ்ச ப்ராணாஶ்ச இந்த்ரியாணி ச மந:ப்ராணேந்த்ரியாணி, தேஷாம் க்ரியா: சேஷ்டா:, தா: உச்சாஸ்த்ரமார்கப்ரவ்ருத்தே: தாரயதே தாரயதி—த்ருத்யா ஹி தார்யமாணா: உச்சாஸ்த்ரமார்கவிஷயா: ந பவந்தி—யோகேந ஸமாதிநா, அவ்யபிசாரிண்யா, நித்யஸமாத்யநுகதயா இத்யர்த:। ஏதது உக்தம் பவதி—அவ்யபிசாரிண்யா த்ருத்யா மந:ப்ராணேந்த்ரியக்ரியா: தாரயமாண: யோகேந தாரயதீதி। யா ஏவம்லக்ஷணா த்ருதி: ஸா பார்த ஸாத்த்விகீ॥

௩௪. யயா து தர்மகாமார்தாந் த்ருத்யா தாரயதேऽர்ஜுந ।
ப்ரஸங்கேந பலாகாங்க்ஷீ த்ருதி: ஸா பார்த ராஜஸீ ॥

யயா து தர்மகாமார்தாந் தர்மஞ்ச காமஞ்ச அர்தஞ்ச தர்மகாமார்தாந் த்ருத்யா யயா தாரயதே மநஸி நித்யமேவ கர்தவ்ய-

---

ன்கள், இந்திரியங்கள் என்றிவற்றின் செய்கைகளை அமர்த்துகின்றானோ, பார்த்த ! அந்தஉறுதி ஸாத்துவிகமானது.

அவ்யபிசாரிண்யா என்பதை - (த்ருத்யா என) ஒதுங்கிநிற்பதனோடு ஒட்டுக. (ஒருவன்) உறுதியினால் அமர்த்துகின்றான்.—எவற்றை ? —மனம், பிராணன்கள், இந்திரியங்கள் இவற்றின் செய்கைகளை. சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமான வழியிற் செல்லுதலினின்றும் அவன் அவற்றை மறித்து நிறுத்துகிறான். உறுதியினால் மறித்து நிறுத்தப்படும்பொழுதன்றோ அவை சாஸ்திரத்திற்கு விரோதமான வழியைப் பற்றமாட்டா. யோகத்தை - ஸமாதியை, ஒருநிலையை. தவறாத - (விட்டுநீங்காத), எப்பொழுதும் ஸமாதியைத்தொடர்ந்துள்ள என்றபடி.—இது கூறப்பட்டதாகின்றது : தவறாத உறுதியினால் மனம், பிராணன்கள், இந்திரியங்கள் இவற்றின்செய்கைகளை அடக்குவோன் யோகத்தால் (அவற்றை) அடக்குகின்றானென்க. (இச்செய்கைகளை அடக்குகிறவன் யோகத்தை, ப்ரஹ்மத்தினிடத்து ஸமாதியை, அதிலே ஒருமுகப்படுதலை விட்டுநீங்காத உறுதியினால் அவற்றை அடக்குகிறானென்பதாம். அல்லாக்கால், அந்த யோகத்தை விட்டுநீங்காமை இல்லாக்கால், அவற்றை அடக்குதல் தவறிவிடுமென்றவாறு.—ஆ.) எது இத்தகைய உறுதியோ, அது ஸாத்துவிகமானது. (௩௩)

ராஜஸ உறுதியும், தாமஸ உறுதியும்.

௩௪. ஆனால், அர்ஜுந ! பற்றினால் பயனை வேண்டுவோன் தருமத்தையும், காமத்தையும், பொருளையும் எந்த உறுதியினால் கொள்கின்றானோ, பார்த்த ! அந்த உறுதி ராஜஸமானது.

ஒருவன், அறம் பொருள் இன்பங்களை அவசியம் தேடவேண்டியவையாக மனத்தில் நிச்சயித்துக்கொள்கின்றான் ; அறம்முதலியவற்றுள் எதெதைச்செய்ய

𑌰𑍂𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑌿 𑌹𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌫𑌲𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍀 ॥ ௩௪ ॥

௩௫. 𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂 𑌮𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌾 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀 ॥

𑌯𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌾𑌦𑌂 𑌅𑌵𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍇𑌵𑌾𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌬𑌹𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌮𑌤𑍍𑌤 𑌇𑌵 𑌮𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌚 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌤𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍇𑌧𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌯𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌤𑌾𑌮𑌸𑍀 𑌮𑌤𑌾 ॥ ௩௫ ॥

𑌗𑍁𑌣𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 । 𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌫𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—

௩௬. 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍁 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁—𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍—𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌭𑌰𑌤𑌰𑍍𑌷𑌭 । 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌆𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍋𑌪𑌶𑌮𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ॥ ௩௬ ॥

வேணுமென்று மனத்திற்கொள்ளுதலாகுமோ, அதனை ஒட்டிப் பயனை வேண்டுகிறவனும் ஆகிறான். அ(ப்படிப்பட்ட)வனுடைய உறுதி எதுவோ, அது ராஜஸமானது. ()

௩௫. மடையனானவன் உறக்கத்தையும், அச்சத்தையும், வருத்தத்தையும், சோர்ந்துகிடத்தலையும், காமக்கொழுப்பையும் எதனால் விடுவதில்லையோ, பார்த்த! அந்த உறுதி தாமஸமானது.

மடையன் தனது காமநுகர்ச்சியை மிக்கு மதிப்பவன்: கள்குடித்தவன் போன்றிருப்பவன்: உறக்கம்முதலியவற்றை எப்பொழுதுமே செய்யவேண்டுமென்று மனத்திற்கொள்பவன். அ(ப்படிப்பட்ட)வனுடைய உறுதி தாமஸமென்க. (௩௫)

குணங்கட்குத் தக்கபடி, ஸுகம் மூவகைத்து.

செய்கைகட்கும், செய்யும்பொருள்கட்கும் குணங்களினுடைய வேறுபாட்டால் மூவகைப்பேதம் கூறப்பட்டது. இனி, இப்பொழுது, (அவற்றின்) பயனாகிய ஸுகத்திற்கு மூவகைப்பேதத்தைக் கூறுகிறார்:

௩௬. இனி, (ஒருவன்) பழக்கத்தினால் எதிலே இன்புறுகின்றானோ, துன்பமுடிவையும் நிச்சயமாய்ப் பெறுகின்றானோ, (அது ஸுகமென்பது.) பாதரிற் சிறந்தோனே! (அந்த) மூவகைத்தான ஸுகத்தை என்னிடமிருந்து கேட்டுக்கொள்.

கேட்டுக்கொள் - (கேட்பதிலே மனம்) ஒருப்படுதலைச்செய்துகொள் என்றபடி. பழக்கத்தினால் - வழக்கப்பட்டிருப்பதனால், அடிக்கடி ஊடாடுவதனால், அடுத்தடுத்துச்செய்வதனால். எதிலே - ஸுகஅநுபவத்திலே. முடிவை - ஒழிவை. (௩௬)

௩௭. யத்தத³க்³ரே விஷமிவ பரிணாமே(அ)ம்ருதோபமம் |
தத்ஸுக²ம் ஸாத்த்விகம் ப்ரோக்தம் ஆத்மபு³த்³தி⁴ப்ரஸாத³ஜம் ||

யத் தத் ஸுக²ம் அக்³ரே ப்ரத²மம் ப்ரயோக³ஸந்நிபாதே ஜ்ஞாநவைரா-
க்³யத்⁴யாநஸமாத்⁴யாரம்பே⁴ அத்யந்தாயாஸஸாபேக்ஷத்வாத் விஷமிவ து³:கா²த்மகம்
ப⁴வதி, பரிணாமே ஜ்ஞாநவைராக்³யாதி³பரிபாகஜம் ஸுக²ம் அம்ருதோபமம்,
தத் ஸுக²ம் ஸாத்த்விகம் ப்ரோக்தம் விஜ்ஞை:, ஆத்மந: பு³த்³தி⁴: ஆத்மபு³த்³தி⁴:, ஆத்ம-
பு³த்³தே⁴: ப்ரஸாத³: நைர்மல்யம் ஸலிலஸ்ய இவ ஸ்வச்ச²தா, தத: ஜாதம் ஆத்மபு³-
த்³தி⁴ப்ரஸாத³ஜம். ஆத்மவிஷயா வா ஆத்மாவலம்ப³நா பு³த்³தி⁴: ஆத்மபு³த்³தி⁴:, தத்ப்ரஸாத³-
ப்ரகர்ஷாத் ஜாதமித்யர்த²: | தஸ்மாத் ஸாத்த்விகம் தத் || ௩௭ ||

௩௮. விஷயேந்த்³ரியஸம்யோகா³த் யத்தத³க்³ரே(அ)ம்ருதோபமம் |
பரிணாமே விஷமிவ தத்ஸுக²ம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் ||

விஷயேந்த்³ரியஸம்யோகா³த் ஜாயதே யத் ஸுக²ம் தத் ஸுக²ம் அக்³ரே
ப்ரயோக³க்ஷணே அம்ருதோபமம் அம்ருதவத், பரிணாமே விஷமிவ, ப³லவீர்ய-
ரூபப்ரஜ்ஞாமேதா⁴த⁴நோத்ஸாஹ ஹாநிஹேதுத்வாத் அத⁴ர்மஜநிதநரகாதி³-

ஸாத்துவிகஸுகம்.

௩௭. *எது முதலில் விஷம்போலவும், முடிவில் அமிருதம்போலவும் உள்ளதோ, அந்த ஸுகம் ஸாத்துவிகம் எனப்பட்டது ; அது தன்புத்தித்தெளிவினாலாவது.*

முதலில் செல்லும்போது, ஞானம் வைராக்கியம் தியானம் ஸமாதி என்றிவற்றைச் செய்யத் தொடங்கும்போது மிகுந்தப் பிரயாஸத்தோடு கூடியதனால் [அவற்றைக் கொண்டுசெலுத்துதல் மிகப்பிரயாஸமாயிருத்தலால்], அந்தஸுகம் விஷம்போல முதலில் துன்பவடிவாயுள்ளது. முடிவிலே ஞானமுதிர்ச்சியாலும், வைராக்கிய முதிர்ச்சியாலும், (இவைபோன்ற) பிறவற்றாலும் வருகின்ற ஸுகமானது அமிருதத்திற்கு ஒப்பானது ; அறிவுடையோர் அந்தஸுகத்தை ஸாத்துவிகம் என்கிறார்கள். **தெளிவு** - அழுக்கின்மை, ஜலம்போல ஸ்வச்சமாயிருத்தல். **தன்புத்தித்தெளிவினாலாவது** - அகக்கரணத்தெளிவினால் வருவது ; அல்லது, ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவு மிகச்சுத்தமாகத் தெளிவதனால் வருவது என்க. ஆகவே [இவ்வாறு வருவதனால்], அந்தஸுகம் ஸாத்துவிகமாம். (௩௭)

ராஜஸஸுகம்.

௩௮. *எது விஷயேந்திரியச் சேர்க்கையினால் முதலில் அமிருதம்போலவும், முடிவில் விஷம்போலவும் உள்ளதோ, அந்தப் பிரஸித்தமான ஸுகம் ராஜஸமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.*

விஷயங்களும் இந்திரியங்களும் சேர்வதனால் எந்த ஸுகம் உண்டாகின்றதோ அந்த ஸுகம் முதல்க்ஷணத்தில் அமிருதத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது ; முடிவிலோ விஷம்போன்றது : சக்தி, வீரியம், அழகு, அறிவு, மேதை, பொருள், ஊக்கம் என்றவற்றை அழிப்பதனாலும், அதர்மத்திற்கும் அதனாலான நரகம்முதலியவற்றிற்கும்

ரூபாந் அவதாரயதி ஹே அர்ஜுந ப்ரஸங்கேந யஸ்ய யஸ்ய தர்மாதே: தாரணப்ரஸங்க: தேந தேந ப்ரஸங்கேந பலாகாங்க்ஷீ ச பவதி ய: புருஷ:, தஸ்ய த்ருதி: யா ஸா பார்த ராஜஸீ ॥ ௩௪ ॥

௩௫. யயா ஸ்வப்நம் பயம் ஶோகம் விஷாதம் மதமேவ ச ।
ந விமுஞ்சதி துர்மேதா த்ருதி: ஸா பார்த தாமஸீ ॥

யயா ஸ்வப்நம் நித்ராம் பயம் த்ராஸம் ஶோகம் விஷாதம் விஷண்ணதாம் மதம் விஷயஸேவாம் ஆத்மநோ பஹுமந்யமாந: மத்த இவ மதமேவ ச மநஸி நித்யமேவ கர்தவ்யதயா குர்வந் ந விமுஞ்சதி தாரயத்யேவ துர்மேதா: குத்ஸிதமேதா: புருஷ: ய:, தஸ்ய த்ருதி: யா ஸா பார்த தாமஸீ மதா ॥ ௩௫ ॥

குணபேதேந க்ரியாணாம் காரகாணாம் ச த்ரிவிதோ பேத: உக்த: । அத இதாநீம் பலஸ்ய ஸுகஸ்ய த்ரிவிதோ பேத: உச்யதே—

௩௬. ஸுகம் த்விதாநீம் த்ரிவிதம் ஶ்ருணு மே பரதர்ஷப ।
அப்யாஸாத்ரமதே யத்ர து:காந்தம் ச நிகச்சதி ॥

ஸுகம் து இதாநீம் த்ரிவிதம் ஶ்ருணு—ஸமாதாநம் குர்வித்யேதத்—மே மம பரதர்ஷப । அப்யாஸாத் பரிசயாத் ஆவ்ருத்தே: ரமதே ரதிம் ப்ரதிபத்யதே யத்ர யஸ்மிந் ஸுகாநுபவே து:காந்தம் ச து:காவஸாநம் து:கோபஶமம் ச நிகச்சதி நிதராம் ப்ராப்நோதி ॥ ௩௬ ॥

வேணுமென்று மனத்திற்கொள்ளுத லாகுமோ, அதனை ஒட்டிப் பயனை வேண்டுகிற வனும் ஆகிறான். அ(ப்படிப்பட்ட)வனுடைய உறுதி எதுவோ, அது ராஜஸமானது.()

௩௫. மடையனானவன் உறக்கத்தையும், அச்சத்தையும், வருத்தத்தையும், சோர்ந்துகிடத்தலையும், காமக்கொழுப்பையும் எதனால் விடுவதில்லையோ, பார்த்த! அந்த உறுதி தாமஸமானது.

மடையன் தனது காமநுகர்ச்சியை மிக்கு மதிப்பவன் : கள்குடித்தவன் போன்றிருப்பவன் : உறக்கம்முதலியவற்றை எப்பொழுதுமே செய்யவேண்டுமென்று மனத்திற்கொள்பவன். அ(ப்படிப்பட்ட)வனுடைய உறுதி தாமஸமென்க. (௩௫)

குணங்கட்குத் தக்கபடி, ஸுகம் மூவகைத்து.

செய்கைகட்கும், செய்யும்பொருள்கட்கும் குணங்களினுடைய வேறுபாட்டால் மூவகைப்பேதம் கூறப்பட்டது. இனி, இப்பொழுது, (அவற்றின்) பயனாகிய ஸுகத்திற்கு மூவகைப்பேதத்தைக் கூறுகிறார் :

௩௬. இனி, (ஒருவன்) பழக்கத்தினால் எதிலே இன்புறுகின்றானோ, துன்ப முடிவையும் நிச்சயமாய்ப் பெறுகின்றானோ, (அது - ஸுகமென்பது.) பாதரிற் சிறந்தோனே! (அந்த) மூவகைத்தான ஸுகத்தை என்னிடமிருந்து கேட்டுக்கொள்.

கேட்டுக்கொள் - (கேட்பதிலே மனம்) ஒருப்படுதலைச்செய்துகொள் என்றபடி. பழக்கத்தினால் - வழக்கப்பட்டிருப்பதனால், அடிக்கடி ஊடாடுவதனால், அடுத்தடுத்துச்செய்வதனால். எதிலே - ஸுகஅநுபவத்திலே. முடிவை - ஒழிவை. (௩௬)

௩௭. 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌜𑌮𑍍 ॥

[illegible] ॥ ௩௭ ॥

௩௮. 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌣𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑌮𑌿𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

[illegible]

ஸாத்துவிகஸுகம்.

௩௭. எது முதலில் விஷம்போலவும், முடிவில் அமிருதம்போலவும் உள்ளதோ, அந்த ஸுகம் ஸாத்துவிகம் எனப்பட்டது; அது தன்புத்தித்தெளிவினாலாவது.

முதலில் விஷம்போன்றது: ஞானம் வைராக்கியம் தியானம் ஸமாதி என்றிவற்றைப் பயிற்சிசெய்யத் தொடங்கும்போது மிகுந்த பிரயாஸத்தோடு கூடியதனால் [அவற்றைத் தொடங்குவது மிகப் பிரயாஸமாயிருத்தலால்], அந்த ஸுகம் விஷம்போல முதலில் துன்பமயமாயுள்ளது. முடிவிலோ ஞானமுதிர்ச்சியாலும், வைராக்கிய முதிர்ச்சியாலும், இவைபோன்ற பிறவற்றாலும் வருகின்ற ஸுகமானது அமிருதத்திற்கு ஒப்பானது; அறிவுடையோர் அந்த ஸுகத்தை ஸாத்துவிகம் என்கிறார்கள். தெளிவு — அழுக்கின்மை, ஜலம்போல ஸ்வச்சமாயிருத்தல். தன்புத்தித்தெளிவினாலாவது — அந்தக்கரணத்தின் தெளிவினால் வருவது; அல்லது, ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவு [illegible] தெளிவினால் வருவது என்க. ஆகவே [இவ்வாறு வருவதனால்], அந்த ஸுகம் ஸாத்துவிகமாம். (௩௭)

ராஜஸஸுகம்.

௩௮. எது விஷயேந்திரியச் சேர்க்கையினால் முதலில் அமிருதம்போலவும், முடிவில் விஷம்போலவும் உள்ளதோ, அந்தப் பிரஸித்தமான ஸுகம் ராஜஸமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

விஷயங்களும் இந்திரியங்களும் சேர்வதனால் எந்த ஸுகம் உண்டாகின்றதோ அந்த ஸுகம் முதல்க்ஷணத்தில் அமிருதத்திற்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது; முடிவிலோ விஷம்போன்றது: சக்தி, வீரியம், அழகு, அறிவு, மேதை, பொருள், ஊக்கம் என்றவற்றை அழிப்பதனாலும், அதர்மத்திற்கும் அதனாலான நரகம்முதலியவற்றிற்கும்

ஹேதுத்வாத் பரிணாமே தது³ப⁴வபரிணாமாந்தே விஷமிவ, தத் ஸுக²ம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௩௮ ॥

௩௯. யத³க்³ரே சானுப³ந்தே⁴ ச ஸுக²ம் மோஹனமாத்மன: ।
நித்³ராலஸ்யப்ரமாதோ³த்த²ம் தத்தாமஸமுதா³ஹ்ருதம் ॥

யத் ஸுக²ம் அக்³ரே ச அனுப³ந்தே⁴ ச அவஸானோத்தரகாலே ச ஸுக²ம் மோஹனம் மோஹகரம் ஆத்மன: நித்³ராலஸ்யப்ரமாதோ³த்த²ம் நித்³ரா ச ஆலஸ்யம் ச ப்ரமாத³ஶ்ச தேப்⁴ய: ஸமுத்திஷ்ட²தீதி நித்³ராலஸ்யப்ரமாதோ³த்த²ம், தத் தாமஸம் உதா³ஹ்ருதம் ॥ ௩௯ ॥

அதே²தா³னீம் ப்ரகரணோபஸம்ஹாரார்த²: ஶ்லோக: ஆரப்⁴யதே —

௪௦. ந தத³ஸ்தி ப்ருதி²வ்யாம் வா தி³வி தே³வேஷு வா புன: ।
ஸத்த்வம் ப்ரக்ருதிஜைர்முக்தம் யதே³பி⁴: ஸ்யாத்த்ரிபி⁴ர்கு³ணை: ॥

ந தத் அஸ்தி தத் நாஸ்தி ப்ருதி²வ்யாம் வா மனுஷ்யாதி³ஷு ஸத்த்வம் ப்ராணிஜாதம், அன்யத்³வா அப்ராணி, தி³வி தே³வேஷு வா புன: ஸத்த்வம், ப்ரக்ருதிஜை: ப்ரக்ருதித: ஜாதை: ஏபி⁴: த்ரிபி⁴: கு³ணை: ஸத்த்வாதி³பி⁴: முக்தம் பரித்யக்தம் யத் ஸ்யாத் ப⁴வேத் — 'ந தத³ஸ்தி' இதி வ்யவஹிதேன ஸம்ப³ந்த⁴: ॥ ௪௦ ॥

காரணமாதலாலும் அந்நுகர்ச்சி ஒய்ந்த முடிவிலே விஷம்போன்றுள்ளது. (சக்தி - சரீரேந்திரிய ஸாமர்த்தியம். வீரியம் - பராக்கிரமத்தாலான புகழ். அறிவு - கேட்டதைக் கிரகிக்கும் சக்தி. மேதை - கிரகித்ததை மறவாது வைத்துக்கொள்ளும் திறமை. பொருள் - பொன், நிலம் முதலியன.—ஆ.) (௩௮)

தாமஸஸுகம்.

௩௯. எந்த ஸுகமானது முதலிலும் முடிவிலும் தன்னை மயக்குவதாய், தூக்கம் சோம்பல் அசட்டை என்றிவற்றா லுண்டாவதோ, அது தாமஸமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

முடிவில் - முடிவிற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில். மயக்குவது - மயக்கத்தைச் செய்வது. (௩௯)

எந்த அநாத்மப்பொருளும் குணமில்லாததாய் இல்லை.

இனி, இப்பொழுது, பேசிவரும் விஷயத்தை முடிக்கும்பொருட்டாய்ச் சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது:

௪௦. பிரகிருதியினின்று பிறக்கின்ற இந்த முக்குணமும் இல்லாததாய் எது இருக்கலாமோ, அந்தப்பொருள் மண்ணிலாயினும், மறுபடி தேவர்களுள் விண்ணிலாயினும் இல்லை.

மண்ணில் - மனிதர் முதலானோர்களில். பொருள் - உயிருள்ள எல்லாப்பொருளும், உயிரில்லாத மற்றைப்பொருளும் என்க. குணம் - ஸத்துவம் முதலியன. யத் ஸ்யாத் என்பதை - ந தத³ஸ்தி என முந்தினதோடு கூட்டுக. (௪௦)

सर्वः संसारः क्रियाकारकफललक्षणः सत्त्वरजस्तमोगुणात्मकः अविद्याप्रत्युपस्थापितः समूलः अनर्थः उक्तः, वृक्षरूपकल्पनया च 'ऊर्ध्वमूलम्' इत्यादिना । "तं च असङ्गशस्त्रेण दृढेन छित्त्वा ततः पदं तत्परिमार्गितव्यम्" इति च उक्तम् । तत्र च सर्वस्य त्रिगुणात्मकत्वात् संसारकारणनिवृत्त्यनुपपत्तौ प्राप्तायाम्, यथा तन्निवृत्तिः स्यात् तथा वक्तव्यम्, सर्वश्च गीताशास्त्रार्थः उपसंहर्तव्यः, एतावानेव च सर्ववेदस्मृत्यर्थः अनुष्ठेयः पुरुषार्थमभीप्सुभिः इत्येवमर्थं 'ब्राह्मणक्षत्रियविशाम्' इत्यादिः आरभ्यते—

सक. ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च परन्तप ।
कर्माणि प्रविभक्तानि स्वभावप्रभवैर्गुणैः ॥

ब्राह्मणाश्च क्षत्रियाश्च विशश्च ब्राह्मणक्षत्रियविशः, तेषां ब्राह्मणक्षत्रियविशां शूद्राणां च—शूद्राणाम् असमासकरणम् एकजातित्वे सति वेदानधिकारात्—हे परन्तप कर्माणि प्रविभक्तानि इतरेतरविभागेन व्यवस्थापितानि—केन?—स्वभावप्रभवैर्गुणैः

செய்கைகளாகவும், செய்யும்பொருள்களாகவும், பயன்களாகவும் காணப்படுவதாய், ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்களினது வடிவமாயுள்ளதாய், அவித்யையினால் கற்பிக்கப்பட்ட ஸம்ஸாரமனைத்தும் அதனது வேரோடு தீங்காகக் கூறப்பட்டது; அன்றியும், விருக்ஷமாக உருவகஞ்செய்து, "மேலே வேரும்" (கரு-க) என்பதுமுதலாகக் கூறப்பட்டது. "பற்றின்மையாகிய உறுதியான கோடரியினால் அதனை வெட்டிப், பின்பு, அந்நிலையைத் தேடவேண்டும்" (கரு-ங, ச) எனவும் அருளிச்செய்யப்பட்டது. அ(ந்த ஸம்ஸாரத்)திலே ஸகலமும முக்குணவடிவமாயிருத்தலால், ஸம்ஸாரகாரணம் நீங்குதலென்பது அமையாது (என்னும் சங்கை) வரவே, அது நீங்குதல் எவ்வாறு அமையுமோ அதனைக் கூறவேண்டும் என்னுங்கருத்தோடும், கீதாசாஸ்திரப்பொருள் முழுவதையும் முடிக்கவேண்டும் என்னுங்கருத்தோடும், "எல்லாவேதப்பொருளும் எல்லாஸ்மிருதிப்பொருளும் இவ்வளவுதான்; புருஷார்த்தத்தை விரும்புவோர்களால் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதும் இவ்வளவுதான்" என்பதை (எடுத்துக்காட்டும்) கருத்தோடும் "பரந்தப!" (கஅ-சக) என்பதுமுதலியவை தொடங்கப்படுகின்றன:

நான்கு வர்ணங்கட்கும் குணங்கட்குத் தக்கவாறு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்கள்.

சக. பரந்தப! பிராமண க்ஷத்திரிய வைச்யர்கட்கும், சூத்திரர்கட்கும் ஸ்வபாவத்தாலுண்டாகும் குணங்கட்கேற்ப கர்மங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒருபிறப்பாளர் [உபநயநமில்லாதோர்] ஆதலால், சூத்திரர்கட்கு வேத[illegible] அதிகாரமில்லை; ஆகவே, (மற்றையோர்களோடு இவர்களை) ஒரேதொகையில் கூற[illegible]யென்க. கர்மங்கள் ஒன்றற்கொன்று வெவ்வேறாகப் பகிர்ந்து அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.—எவற்றிற்குத் தக்கபடி?—ஸ்வபாவத்தினால் உண்டாகும் குணங்கட்

हेतुत्वाच्च परिणामे तदनुभवपरिणामे च विषमिव, तत् सुखं राजसं स्मृतम् ॥ ३८ ॥

३९. यदग्रे चानुबन्धे च सुखं मोहनमात्मनः ।
निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्तामसमुदाहृतम् ॥

यत् सुखम् अग्रे च अनुबन्धे च अवसानोत्तरकाले च सुखं मोहनं मोहकरम् आत्मनः निद्रालस्यप्रमादोत्थं निद्रा च आलस्यं च प्रमादश्च तेभ्यः समुत्तिष्ठतीति निद्रालस्यप्रमादोत्थं, तत् तामसम् उदाहृतम् ॥ ३९ ॥

अथ इदानीं प्रकरणोपसंहारार्थः श्लोकः आरभ्यते—

४०. न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ।
सत्त्वं प्रकृतिजैर्मुक्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः ॥

न तत् अस्ति तत् नास्ति पृथिव्यां वा मनुष्यादिषु सत्त्वं प्राणिजातम्, अन्यद्वा अप्राणि, दिवि देवेषु वा पुनः सत्त्वं, प्रकृतिजैः प्रकृतितः जातैः एभिः त्रिभिः गुणैः सत्त्वादिभिः मुक्तं परित्यक्तं यत् स्यात् भवेत्—'न तदस्ति' इति पूर्वेण सम्बन्धः ॥ ४० ॥

காரணமாதலாலும் அந்நுகர்ச்சி ஒய்ந்த முடிவிலே விஷம்போன்றுள்ளது. (சக்தி - சரீரேந்திரிய ஸாமர்த்தியம். வீரியம் - பராக்கிரமத்தாலான புகழ். அறிவு - கேட்டதைக் கிரகிக்கும் சக்தி. மேதை - கிரகித்ததை மறவாது வைத்துக்கொள்ளும் திறமை. பொருள் - பொன், நிலம் முதலியன.—ஆ.) (௩௮)

தாமஸ ஸுகம்.

௩௯. எந்த ஸுகமானது முதலிலும் முடிவிலும் தன்னை மயக்குவதாய், தூக்கம் சோம்பல் அசட்டை என்றிவற்றா லுண்டாவதோ, அது தாமஸமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

முடிவில் - முடிவிற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில். மயக்குவது - மயக்கத்தைச் செய்வது. (௩௯)

எந்த அநாத்மப்பொருளும் குணமில்லாததாய் இல்லை.

இனி, இப்பொழுது, பேசிவரும் விஷயத்தை முடிக்கும்பொருட்டாய்ச் சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது:

௪௦. பிரகிருதியினின்று பிறக்கின்ற இந்த முக்குணமும் இல்லாததாய் எது இருக்கலாமோ, அந்தப்பொருள் மண்ணிலாயினும், மறுபடி தேவர்களுள் விண்ணிலாயினும் இல்லை.

மண்ணில் - மனிதர் முதலானோர்களில். பொருள் - உயிருள்ள எல்லாப்பொருளும், உயிரில்லாத மற்றைப்பொருளும் என்க. குணம் - ஸத்துவம் முதலியன. யத் ஸ்யாத் என்பதை - ந தத் அஸ்தி என முன்றினைோடு கூட்டுக. (௪௦)

[illegible]

சக. ப்ராஹ்மணக்ஷத்ரியவிஶாம் ஶூத்ராணாம் ச பரந்தப ।
கர்மாணி ப்ரவிபக்தானி ஸ்வபாவப்ரபவைர் குணை: ॥

[illegible]

[illegible]

செய்கைகளாகவும், செய்யும்பொருள்களாகவும், பயன்களாகவும் காணப்படுவதாய், ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்களினது வடிவமாயுள்ளதாய், அவித்யையினால் கற்பிக்கப்பட்ட ஸம்ஸாரமனைத்தும் அதனது வேரோடு நீங்காகக் கூறப்பட்டது ; அன்றியும், விருக்ஷமாக உருவகஞ்செய்து, "மேலே வேரும்" (கரு - க) என்பதுமுதலாகக் கூறப்பட்டது. "பற்றின்மையாகிய உறுதியான கோடரியினால் அதனை வெட்டிப், பின்பு, அந்நிலையைத் தேடவேண்டும்" (கரு - ங, ச) எனவும் அருளிச்செய்யப்பட்டது. அ(ந்த ஸம்ஸாரத்)திலே ஸகலமும முக்குணவடிவமாயிருத்தலால், ஸம்ஸாரகாரணம் நீங்குதலென்பது அமையாது (என்னும் சங்கை) வரவே, அது நீங்குதல் எவ்வாறு அமையுமோ அதனைக் கூறவேண்டும் என்னுங்கருத்தோடும், கீதாசாஸ்திரப்பொருள் முழுவதையும் முடிக்கவேண்டும் என்னுங்கருத்தோடும், "எல்லாவேதப்பொருளும் எல்லாஸ்மிருதிப்பொருளும் இவ்வளவுதான் ; புருஷார்த்தத்தை விரும்புவோர்களால் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதும் இவ்வளவுதான்" என்பதை (எடுத்துக்காட்டும்) கருத்தோடும் "பரந்தப !" (கஅ - சக) என்பதுமுதலியவை தொடங்கப்படுகின்றன :

நான்கு வர்ணங்கட்குங் குணங்கட்குத் தக்கவாறு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்கள்.

சக. பரந்தப ! பிராமண க்ஷத்திரிய வைச்யர்கட்கும், சூத்திரர்கட்கும் ஸ்வபாவத்தாலுண்டாகும் குணங்கட்குஏற்ப கர்மங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒருபிறப்பாளர் [உபநயநமில்லாதோர்] ஆதலால், சூத்திரர்க...
அதிகாரமில்லை; ஆகவே, (மற்றையோர்களோடு இவர்களை) ஒரே
யென்க. கர்மங்கள் ஒன்றற்கொன்று வெவ்வேறாகப் பகிர்ந்து
கின்றன.—எவற்றிற்குத் தக்கபடி ?—ஸ்வபாவத்தின் உண்

𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾, 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌃, 𑌤𑍈𑌃 𑌶𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍, 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌰𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃, 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌰𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃, 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌉𑌪𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌹𑌾𑌮𑍂𑌢𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾—𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍃𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌭𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌃 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃—𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 “𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌭𑌿𑌃 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌶𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿; 𑌕𑌥𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌤𑌿 ? ।

தக்கபடி. ஸ்வபாவமென்பது - ஈச்வரனுடைய பிரகிருதி, முக்குணவடிவமான மாயை. அதைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட குணங்கட்குஏற்ப, அமைதிமுதலிய கர்மங்கள் பிராமணர்முதலானோர்கட்குப் பிரித்து அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அல்லது (இவ்வாறு கொள்ளலாம்):—பிராமணஇயல்பிற்கு ஸத்துவகுணம் காரணம். அவ்வாறே, க்ஷத்திரியஇயல்பிற்கு ஸத்துவம்கீழ்ப்படிந்த ரஜோகுணம் காரணம். வைச்யஇயல்பிற்கு தமஸ்கீழ்ப்படிந்த ரஜோகுணம் காரணம். சூத்திர இயல்பிற்கு ரஜஸ்கீழ்ப்படிந்த தமோகுணம் காரணம். ஏனெனில், நான்கு (வகுப்பிற்கும் முறையே) அமைதியையும், ஆட்சியையும், முயற்சியையும், மயங்கியதன்மையையும் காண்கிறோம்.

அல்லது (இவ்வாறுகொள்ளலாம்):—ஸ்வபாவமென்பது - சென்ற பிறவிகளிற் செய்துகொள்ளப்பட்டதாய், பிராணிகட்கு இப்பொழுதுள்ள பிறவியிலே தனதுபயனை விளைக்கத் தலைப்பட்டுநிற்கும் வாஸனை. குணங்கள் அதனைக் காரணமாகவுடையவை; குணங்கள்வெளிப்படுதற்குக்காரணமில்லாதிருத்தல் பொருந்தாதாதலின் வாஸனை காரணமென ஓர்வகைக்காரணத்தைக்கொள்க. (குணங்கள் வெளிப்படுதற்கு, பிரகிருதி - முதற்காரணம்; வாஸனை-துணைக்காரணம் என்பதாம்.-ஆ.) இவ்வாறாக, வாஸனையைத் துணைக்காரணமாகவும், பிரகிருதியை முதற்காரணமாகவும் உடைய ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்னும் குணங்கட்குஏற்ப, தமது செய்கைக்குத் தக்கவாறு அமைதிமுதலிய கர்மங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(ஆக்ஷேபம்):—அப்படியானால், பிராமணர்முதலானோர்கட்கு அமைதிமுதலிய கர்மங்கள் சாஸ்திரத்தினால் வகுக்கப்பட்டு சாஸ்திரத்தினால் விதிக்கப்பட்டவை; "ஸத்துவம்முதலிய குணங்கட்குத் தக்கபடி வகுத்தமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன" என்று எவ்வாறு கூறப்படுகின்றது?

நைஷ தோ3ஷ:; ஶாஸ்த்ரேணாபி ப்3ராஹ்மணாதீ3னாம் ஸத்த்வாதி3கு3ண-விஶேஷாபேக்ஷயைவ ஶமாதீ3னி கர்மாணி ப்ரவிப4க்தானி, ந கு3ணானபேக்ஷயா; இதி ஶாஸ்த்ரப்ரவிப4க்தான்யபி கர்மாணி கு3ணப்ரவிப4க்தானி இதி உச்யதே ॥ ௪௧ ॥

கானி புன: தானி கர்மாணி இதி? உச்யதே—

௪௨. ஶமோ த3மஸ்தப: ஶௌசம் க்ஷாந்திரார்ஜவமேவ ச ।
ஜ்ஞானம் விஜ்ஞானமாஸ்திக்யம் ப்3ராஹ்மம் கர்ம ஸ்வபா4வஜம் ॥

ஶம: த3மஶ்ச யதா2வ்யாக்2யாதார்தௌ2, தப: யதோ2க்தம் ஶாரீராதி3, ஶௌசம் வ்யாக்2யாதம், க்ஷாந்தி: க்ஷமா, ஆர்ஜவம் ருஜுதா ஏவ ச, ஜ்ஞானம் விஜ்ஞானம், ஆஸ்திக்யம் ஆஸ்திகபா4வ: ஶ்ரத்3த3தா4னதா ஆக3மார்தே2ஷு, ப்3ராஹ்மம் கர்ம ப்3ராஹ்மணஜாதே: கர்ம ஸ்வபா4வஜம்—யத் உக்தம் 'ஸ்வபா4வப்ரப4வை: கு3ணை: ப்ரவிப4க்தானி' இதி ததே3வ உக்தம் 'ஸ்வபா4வஜம்' இதி ॥ ௪௨ ॥

௪௩. ஶௌர்யம் தேஜோ த்4ருதிர்தா3க்ஷ்யம் யுத்3தே4 சாப்யபலாயனம் ।
தா3னமீஶ்வரபா4வஶ்ச க்ஷாத்ரம் கர்ம ஸ்வபா4வஜம் ॥

ஶௌர்யம் ஶூரஸ்ய பா4வ:, தேஜ: ப்ராக3ல்ப்4யம், த்4ருதி: தா4ரணம் ஸர்வாவஸ்தா2ஸு அனவஸாத3: ப4வதி யயா த்4ருத்யா உத்தம்பி4தஸ்ய, தா3க்ஷ்யம் த3க்ஷஸ்ய பா4வ:, ஸஹஸா ப்ரத்யுத்பன்னேஷு கார்யேஷு அவ்யாமோஹேன ப்ரவ்ருத்தி:,

---

(ஸமாதானம்):—இது குற்றமன்று; பிராமணர்முதலானோர்கட்கு அமைதி முதலிய கர்மங்கள் ஸத்துவம்முதலான ஓரோர் குணத்தை நோக்கித்தான் சாஸ்திரத்திலும் வகுத்தமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; குணங்களை நோக்காமலே (விதிக்கப்பட) இல்லை. ஆகவே, கர்மங்கள் சாஸ்திரத்தினால் வகுத்தமைக்கப்பட்டிருந்தாலும், குணங்கட்குஏற்ப வகுத்தமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன எனக் கூறப்படுகின்றது. (௪௧)

மற்று, அக்கர்மங்கள் யாவை? என்பது—கூறுவோம்:

௪௨. **அமைதியும், அடக்கமும், தவமும், சுத்தமும், பொறுமையும், நேர்மையும், அறிவும், அநுபவமும், ஆஸ்திகத்தன்மையும் ஸ்வபாவத்தாலாகின்றவையான பிராமணஜாதியின் கர்மங்கள்.**

"அமைதியும்," "அடக்கமும்" - கீழ் (கசு - க,உ) அர்த்தம் விவரிக்கப்பெற்றவை. **தவம்** - கீழ்க்கூறிய (கஎ - கச, கரு, கசு) சாரீரதபஸ் முதலியன. **சுத்தம்** - (கீழ்) விவரிக்கப்பட்டது. **ஆஸ்திகத்தன்மை** - சாஸ்திரவிஷயங்களில் நம்பிக்கையுடைமை. **"ஸ்வபாவத்தாலாகும் குணங்கட்குஏற்ப வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன"** (கஅ - ௪க) என எது உரைக்கப்பட்டதோ, அதுவேதான் **"ஸ்வபாவத்தாலாகின்றவையான"** எனக் கூறப்பட்டது. (௪உ)

௪௩. **சூரத்தன்மையும், துணிபும், திட்பமும், கூர்மையும், போரில் ஓடாமையும், கொடையும், ஆட்சியும் ஸ்வபாவத்தாலாகின்றவையான க்ஷத்திரியஜாதியின் கர்மங்கள்.**

திட்பம் - எந்தத்திண்மையினால் தாங்கப்பெற்றவனுக்கு, எந்தநிலைமையிலும் அயர்ந்திடாமை இருக்கின்றதோ, (அந்தத் திண்மை). **கூர்மை** - சுறுசுறுத்தவன் தன்மை, சடக்கென்று நேர்ந்த காரியங்களிலே மயங்காது செல்லுதல். **போரில் ஓடா**

𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌅𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌅𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍀𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑌾, 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑌾𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿, 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌜𑌾𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥

௪௪. 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥

𑌕𑍃𑌷𑌿𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌮𑍍—𑌕𑍃𑌷𑌿𑌃 𑌭𑍂𑌮𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌲𑍇𑌖𑌨𑌮𑍍, 𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌾𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌰𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌗𑍌𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌣𑌿𑌕𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍍𑌰𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍—𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍇𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 । 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 ॥ ௪௪ ॥

𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃, '𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌮𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌶𑌜𑌾𑌤𑌿𑌕𑍁𑌲𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍁𑌖𑌮𑍇𑌧𑌸𑍋 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑍍𑌯𑌃; 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿-

---

மை - எதிரிகட்குப் புறங்கொடாமை. கொடை - பொருள்களின்மேல் கையிறுக்கமில் லாமை. ஆட்சி - ஆளுபவன் தன்மை; ஆளப்படுகிறவரிடத்துப் பிரபுசக்தியை வெளிப்படுத்தல், ஆளுந்திறமையை நடத்துதல். க்ஷத்திரியஜாதியின் கர்மங்கள் - க்ஷத்திரிய ஜாதிக்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்கள். (௪௩)

௪௪. வேளாண்மையும், பசுக்களைப் பரிபாலித்தலும், வியாபாரமும் ஸ்வபாவத்தினு லாகின்றவையான வைச்யஜாதியின் கர்மங்கள். மற்றும், சூத்திரஜாதியின் கர்மமானது ஸ்வபாவத்தா லாகின்றதாய், ஊழியத்தன்மையதா யுளது.

வேளாண்மை - நிலத்தை உழுதல். வியாபாரம் - வாங்கல், விற்றல்முதலாகிய வாணிகர்தொழில். (௪௪)

தம்தம் கர்மத்தை அநுஷ்டித்தல் ஸித்தியைத் தரும்.

(அந்தந்த) வர்ணத்திற்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை நேராக அநுஷ்டித்த பொழுது, இயற்கையினால் [விதிக்கப்பட்டவை என்றதனாலேயே, மோக்ஷநோக்கு இல்லாது கர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதனால்—ஆ.] ஸ்வர்க்கத்தையடைதல் இவற்றின் பயனும்; "வர்ணத்தாரும், ஆச்ரமத்தாரும் தமது கர்மங்களில் அமர்ந்தவராய், மறுமையிலே கர்மத்தின்பயனை அநுபவித்து, பின்பு, (அக்கர்ம) மிச்சத்திற்குத் தக்கபடி சிறந்த நாடு, ஜாதி, குலம், தருமம், ஆயுள், கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், இன்பம், அறிவு இவற்றையுடையவராய் பிறவியைப்பெறுகிறார்கள்" (ஆ - ௨ - ௨ - ௨, ௩) என்பதுமுதலான ஸ்மிருதிகளினாலென்க; மேலும், புராணத்தில், வர்ணத்தார்க்கும் ஆச்ரமத்

-நாம் ஶுஶ்ரூஷிணாம் ச லோகபலவிஶேஷஶ்ரவணாத் | காரணாந்தராத்து இதம் வக்ஷ்யமாணம் பவதி—

சரு. ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யபிரத: ஸம்ஸித்திம் லபதே நர: |
ஸ்வகர்மநிரத: ஸித்திம் யதா விந்ததி தச்ச்ருணு ||

ஸ்வே ஸ்வே யதோக்தலக்ஷணே கர்மணி அபிரத: தத்பர: ஸம்ஸித்திம் ஸ்வகர்மாநுஷ்டாநாத் கல்மஷக்ஷயே ஸதி காயேந்த்ரியாணாம் ஜ்ஞாநநிஷ்டாயோக்யதாலக்ஷணாம் ஸம்ஸித்திம் லபதே ப்ராப்நோதி நர: அதிக்ருத: பூருஷ: | கிம் ஸ்வகர்மாநுஷ்டாநத ஏவ ஸாக்ஷாத் ஸம்ஸித்தி: ? —ந | கதம் தர்ஹி ? ஸ்வகர்மநிரத: ஸித்திம் யதா யேந ப்ரகாரேண விந்ததி, தத் ஶ்ருணு || சரு ||

சசா. யத: ப்ரவ்ருத்திர்பூதாநாம் யேந ஸர்வமிதம் ததம் |
ஸ்வகர்மணா தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மாநவ: ||

யத: யஸ்மாத் ப்ரவ்ருத்தி: உத்பத்தி: சேஷ்டா வா யஸ்மாத் அந்தர்யாமிண: பரஸ்மாத் பூதாநாம் ப்ராணிநாம் ஸ்யாத், யேந பரேண ஸர்வம் இதம் ஜகத் ததம் வ்யாப்தம், ஸ்வகர்மணா பூர்வோக்தேந ப்ரதிவர்ணம் தம் பரமாத்மாநம் அப்யர்ச்ய வர்ஜயித்வா ஶ்ராய்ய கேவலம் ஜ்ஞாநநிஷ்டாயோக்யதாலக்ஷணாம் ஸித்திம் விந்ததி மாநவ: || சசா ||

தார்க்கும் பல உலகங்களையும் பல பயன்களையும் சிறப்பித்துக்கூறுவதனாலுமென்க. ஆனால், இனிக்கூறப்படுகின்ற இப்பயனானது வேறோர்காரணத்தால் [மோக்ஷநோக்கோடு கர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதனால்—ஆ.] ஆவதாம் :

சரு. மனிதன் தன்தனக்குரிய கர்மத்தில் அமர்ந்தவனாய் ஸித்தியைப் பெறுகிறான். தன்கர்மத்தில் அமர்ந்தவன் எவ்வாறு ஸித்தியைப் பெறுகின்றானோ, அதனைக் கேள்.

தன்தனக்குரிய - கீழ்க்கூறிய லக்ஷணத்தையும் வேற்றுமையையும் உடைய. ஸித்தியை - தனக்குரிய கர்மங்களைச் செய்வதனால் அழுக்குத் தேய்ந்தவழி, உடம்பும் இந்திரியங்களும் ஞானத்திலே நிலைபெறுதற்கு, ஞானநிஷ்டைக்குத்தகுந்தவையாதலை. மனிதன் - (கர்மத்திற்கு) உரியபுருஷன்.—தனக்குரிய கர்மங்களைச் செய்வதனாலேயே ஸித்தி நேரே (கைகூடுமோ?—வினவுவோன், ஸித்திஎன்னும்சொற்கு மோக்ஷமென்னும் அர்த்தத்தைக்கொண்டு இங்கு இவ்வாறு ஸந்தேகிக்கிறான்.—ஆ.)—இல்லை.—அப்பொழுது எப்படி?—தனக்குரிய கர்மத்தி லமர்ந்தவன் எவ்விதத்தால் ஸித்தியைப் பெறக்கூடுமோ, அதனைக் கேள் : (சரு)

சசா. பொருள்கட்கு எவனிடத்தினின்றும் பிரவிருத்தி (வருகின்றதோ), எவனால் இதெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அவனை - மனிதன் தனக்குரியகர்மத்தால் பூஜித்து ஸித்தியைப் பெறுகிறான்.

பிரவிருத்தி- உற்பத்தி, அல்லது முயற்சி. எவனிடத்தினின்றும் - அந்தர்யாமியான [உள்ளே இருந்து ஆள்பவனான] ஈச்வரனிடத்தினின்றும். பொருள்கட்கு - பிராணிகட்கு. எவனை - ஈச்வரனை. இதெல்லாம் - பிரபஞ்சமெல்லாம். தனக்குரிய கர்மத்தால் - ஒவ்வொரு வர்ணத்திற்கும் கீழ்க்கூறியுள்ள கர்மத்தால். மனிதன் தனக்குரிய கர்மத்தால் ஈச்வரனைத் தொழுது, ஞானநிஷ்டைக்கு, ஞானத்திலே நிலைத்தற்குத் தகுந்தவனாதல்மாத்திரமாகிய ஸித்தியைப் பெறுகிறான் என்க. (சசா)

𑌯𑌤𑌃 𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌃—

௪௭. 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌮𑍍 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋𑌽𑌪𑌿—𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌪𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃— 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 । 𑌯𑌤𑍍 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌜𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍇𑌵, 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 '𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑌿—𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌵 𑌕𑍃𑌮𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌨 𑌦𑍋𑌷𑌕𑌰𑌂, 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌨 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍍 ॥ ௪௭ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌜𑌃 𑌇𑌵 𑌕𑍃𑌮𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌂 𑌨 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂; 𑌪𑌰𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌃 𑌇𑌤𑌿; 𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 '𑌨 𑌹𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿 𑌅𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿' 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃—

௪௮. 𑌸𑌹𑌜𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌸𑌦𑍋𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾 𑌹𑌿 𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 𑌧𑍂𑌮𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌵𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥

𑌸𑌹𑌜𑌂 𑌸𑌹 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂—𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍?—𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌸𑌦𑍋𑌷𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃 𑌆𑌰𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌃,

---

இவ்வா றிருப்பதனுல்,

௪௭. *தனக்குரிய கர்மம் நலமில்லாத(தாயினும், தான்) நன்ருய் அநுஷ்டித்த பிறரது கர்மத்தினும் மிகவும் நல்லது. ஸ்வபாவத்தாலமைந்த கர்மத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தை அடையமாட்டான்.*

"நலமில்லாததாயினும்" என "ஆயினும்" என்னும்சொல்லை (வருவித்துக்) காண்க. "ஸ்வபாவத்தாலாகின்ற" (௧௮-௪௨, ௪௩, ௪௪) எனக்கூறியது எதுவோ, அதுதான் "ஸ்வபாவத்தாலமைந்த" எனக் கூறப்பட்டது. விஷத்திற்பிறந்த புழு விற்கு விஷம் தீங்கைச் செய்யாதவாறுபோல, ஸ்வபாவத்தா லமைந்த கர்மத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தையடையா னென்க. (௪௭)

தனக்குரிய கர்மத்தை விடக்கூடாது.

விஷத்தில் பிறந்த புழுவானது (விஷத்தாலாகும் இறப்பை அடையாதவாறு) போல, ஸ்வபாவத்தாலமைந்த கர்மத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தை யடையமாட் டான் எனக் கூறப்பட்டது: மேலும், பிறரது தருமம் பயத்தை விளைப்பது எனவும் (கூறப்பட்டது): அன்றியும், ஆத்மாவை அறியாதவன் எவனும் கணப்பொழுதாயி னும் கர்மத்தைச் செய்யாதவனுய் இருக்கமாட்டான் எனவும் (கூறப்பட்டது). ஆகவே,

௪௮. *கௌந்தேய! தீங்கொடு கூடியதாயினும், உடன்பிறந்த கர்மத்தை விடக் கூடாது. ஏனெனில், தீ புகையினுல் (சூழப்படுவது)போல, எல்லாக்கர்மங்களும், தீங்கி னுல் சூழப்பட்டிருக்கின்றன.*

உடன்பிறந்தது-பிறவியொடுகூடவே உண்டானது.—அது யாது?—**கர்மம். தீங் கொடு கூடியதாயினும்**-முக்குணவடிவாயிருத்தலால், கேடுள்ளதாயினும். "**எல்லாக் கர்மங்களும்**" என்பதற்கு - "தனக்குரிய தருமமாக யாதொரு செய்கை உளதோ,

सर्वकर्माणि इत्येतत्—प्रकरणात् यः कश्चित् आरम्भः स्वधर्मः परध-
र्मश्च—इति सर्वे आरम्भाः—त्रिगुणात्मकत्वहेतोः— त्रिगुणा-
त्मकत्वात् दोषेण, धूमेन सहजेन अग्निरिव, आवृताः । सहजस्य
कर्मणः स्वधर्माख्यस्य परित्यागेन परधर्मानुष्ठानेऽपि दोषात्
नैव मुच्यते; भयावहश्च परधर्मः । न च शक्यते अशेषतः त्यक्तुम्
अज्ञेन कर्म यतः, तस्मात् न त्यजेत् इत्यर्थः ॥

किम् अशेषतः त्यक्तुम् अशक्यं कर्म इति न त्यजेत्? किं वा सह-
जस्य कर्मणः त्यागे दोषो भवतीति?

किं च अतः?—

यदि तावत् अशेषतः त्यक्तुम् अशक्यम् इति न त्याज्यं सहजं कर्म,
एवं तर्हि अशेषतः त्यागे गुण एव स्यात् इति सिद्धं भवति ।

सत्यम् एवम्; अशेषतः त्याग एव न उपपद्यते इति चेत्—किं
नित्यप्रचलितात्मकः पुरुषः, यथा साङ्ख्यानां गुणाः? किं वा क्रियैव

பிறர்க்குரிய தருமமாகவும் யாதொருசெய்கை உளதோ, அவையெல்லாம்'' என, பிரகரணத்தினல், பேசிவரும்விஷயத்தினுல் (பொருள்கொள்க). இதிலே [கர்மங்கள் கெடுதியுள்ளவையாயிருப்பதற்கு] முக்குணவடிவமாயிருத்தல் காரணம். எல்லாச்செய்கைகளும் முக்குணவடிவமாயிருப்பதனுல் தீங்கினுல் சூழப்பட்டிருக்கின்றன; உடன்பிறந்த புகையினல் நெருப்பு சூழப்படுவதுபோல. ஸ்வதருமமென்னும் பெயருடைய உடன்பிறந்த கர்மத்தைவிட்டு, பிறரது தருமத்தை அநுஷ்டித்தாலும், தீங்கினின்றும் நீங்கவேமாட்டான்; மேலும், பிறரது தருமம் பயத்தைத் தருவது; மற்றும், அஜ்ஞானியால் கர்மம்முழுவதையும் விட்டிடமுடியாது; ஆதலால், (கர்மத்தை) விடக்கூடாது என்பது (தேர்ந்த) பொருள்.

கர்மத்தை முற்றும் விட்டிடுதல் நிகழக்கூடுமோ ?

கர்மம்முழுவதையும் விட்டிடுதல் அரிது என்பதனுல், (அதனை) விட்டிடக்கூடாதா? அல்லது, உடன்பிறந்த கர்மத்தை விட்டிடுவதிலே குற்றம் [சாஸ்திரத்தில் விதித்த கர்மத்தை விட்டிடுவதனுல் பிரத்தியவாயம் வரும் என்பதனுல், (அதனை விட்டிடக்கூடாதா? என ஆராய்வோம்) :—

(ஆக்ஷேபம்):—இதனுல் என்ன? [இவ்வாராய்ச்சியினு லாவதென்ன?]

(ஸமாதாநம்) :—முதலில், முழுவதையும்விடுதல் அரிது என்றதனுல், உடன்பிறந்த கர்மத்தை விடக்கூடாதாயின், அப்பொழுது இவ்வாறு முழுவதையும் விட்டிடுவதிலே மேன்மையேதான் ஆகும் என அமைந்துளது. (கடலைக் கையிலெடுத்து ஒரேவாயால் மடுத்தல் அரிதாதலால், இதனைச் செய்த அகஸ்தியருக்கு மேன்மை பிரஸித்தமாயுள்ளது என்பதை உதாரணமாக நோக்கிக்கொள்க. இதனுல் இவ்வாராய்ச்சி பயனுடைய தென்க.—ஆ.)

ஸாங்கிய பௌத்த வைசேஷிகருடைய கொள்கைகள்.

(ஆக்ஷேபம்) :—இவ்வாறு உண்மை; (கர்மம்முழுதையும் விட்டிடுதல் மேன்மையுடைத்து; ஆயினும்) முழுமையும் விட்டிடுதலே அமையாது என்றால்—ஸாங்கியர்கட்கு (ஸத்துவம்முதலிய) குணங்கள்போல, ஆத்மா எப்பொழுதும் அசைந்துகொண்

𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂, 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑍍𑌰𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌨𑌃? 𑌉𑌭𑌯𑌥𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌃 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 ।

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌃—𑌯𑌦𑌾 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿, 𑌤𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵𑌂 𑌸𑌤𑌿 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍍 । 𑌅𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃—𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁, 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂—𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿? —𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌚𑍍𑌚 𑌅𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 । 𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌾𑌃 । 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌕𑍋 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌇𑌤𑌿?

𑌅𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌃 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌂 𑌮𑌤𑌮𑌿𑌦𑌮𑍍 । 𑌕𑌥𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇? 𑌯𑌤𑌃 𑌆𑌹 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 '𑌨𑌾𑌸𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑌾𑌵𑌃' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । 𑌕𑌾𑌣𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌸𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌃, 𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌤𑌮𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌮𑍍 ।

𑌅𑌭𑌾𑌗𑌵𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑌚𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍋 𑌦𑍋𑌷𑌃? 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

டிருக்குந்தன்மையதா? அல்லது, பௌத்தர்கட்கு, கணந்தோறும் அழிகின்ற ஸ்கந்தங்கள்போல, செய்கையே செய்யும்பொருளா (ஆத்மாவா)? இருவகையிலும், கர்மத்தைமுற்றும் விட்டிடுதல் நிகழமாட்டாது. (ஏனெனில், ஆத்மாவினது இயல்பு கெடும், விகாரப்படும் என்க.—ஆ.)

இனி, மூன்றும் கோட்பாடு (வருமாறு):—பொருள்[ஆத்மா] எப்பொழுது செய்கின்றதோ, அப்பொழுது செய்கையுடைத்து; எப்பொழுது செய்யவில்லையோ, அப்பொழுது செய்கையில்லது அதுவே. அது இவ்வாறுள்ளவழி, கர்மத்தை முற்றும் விட்டிடுதல் இயலாது. ஆனல், இக்கோட்பாட்டினுள், இது வித்தியாசம்:—பொருள் [ஆத்மா] எப்பொழுதும் அசைந்துகொண்டிருப்பதன்று; அன்றியும், செய்கையேதான் செய்யும்பொருள்[ஆத்மா] அன்று.—அங்ஙனமென்ன? நிலையுள்ள பொருளான (ஆத்மாவினிடத்து, உண்டாதற்கு முன்) இல்லாத செய்கை உண்டாகின்றது; இருக்கின்ற செய்கையும் அழிகின்றது. அப்பொருள் சுத்தமானதாய் (செய்கையில்லதாய், ஆனல், முயற்சிக்கு, செய்கைக்குக் காரணமான) சக்தியையுடையதாய் நிற்கின்றது. எனவும், இவ்வாறாக அதுவேதான் செய்யும்பொருள் எனவும் கணாதரைப் பின்பற்றியவர்கள் கூறுகிறார்கள். இக்கோட்பாட்டிலே என்னகுற்றம்? என்பது—

(ஸமாதாநம்):—மற்று, இக்கொள்கையானது பகவானது உபதேசத்திற்கு மாறாயிருப்பதனால், ஏன்! இதுவேதான் குற்றமாம்.—எவ்வாறு அறியப்படுகின்றது? [உனக்கெப்படித் தெரியும்?]—ஏனெனில், பகவான் "இன்மைக்கு உண்மை இல்லை" (உ-கசு)என அருளிச்செய்துள்ளார். கணாதரைப்பின்பற்றியவர்க்கன்றோ இன்மைக்கு உண்மையும், உண்மைக்கு இன்மையும் உண்டு; எனவே, இக்கொள்கை பகவானது உபதேசத்திற்கு மாறானது.

(ஆக்ஷேபம்):—(அது) பகவானது உபதேசத்திற்கு மாறானதாயினும், யுக்தி பொருந்தியதாயின், யாது குற்றம்? எனில்—

உச்யதே — தோஷவத்த்வம் இதம், ஸர்வப்ரமாணவிரோதாத் । கதம் ? — யதி தாவத் த்வ்யணுகாதி த்ரவ்யம் ப்ராக் உத்பத்தே: அத்யந்தமேவ அஸத், உத்பந்நம் ச ஸ்திதம் கஞ்சித் காலம் புந: அத்யந்தமேவ அஸத்த்வம் ப்ரபத்யதே, ததா ச ஸதி அஸதேவ ஸத் ஜாயதே, ஸதேவ அஸத்த்வம் ப்ரபத்யதே, அபாவ: பாவோ பவதி, பாவஸ்ய அபாவ: பவதி இதி ; தத்ர அபாவ: ஜாயமாந: ப்ராக் உத்பத்தே: ஶஶ-விஷாணகல்ப: ஸமவாய்யஸமவாயிநிமித்தாக்யம் காரணம் அபேக்ஷ்ய ஜாயதே இதி । ந ச ஸர்வஸ்ய அபாவ: உத்பத்யதே, காரணம் ச அபேக்ஷதே, இதி ஶக்யம் வக்தும்; அஸதாம் ஶஶவிஷாணாதீநாம் அதர்ஶநாத் । பாவாத்மகாஶ்ச கடாதய: உத்பத்ய-மாநா:, கிஞ்சித் அபிவ்யக்திமாத்ரே காரணம் அபேக்ஷ்ய உத்பத்யந்தே இதி ஶக்யம் ப்ரதிபத்தும் ॥

கிஞ்ச — அஸதஶ்ச ஸத்த்வே ஸதஶ்ச அஸத்த்வே ந க்வசித் ப்ரமாணப்ரமே-யவ்யவஹாரேஷு விஶ்வாஸ: கஸ்யசித் ஸ்யாத் ; "ஸத் ஸதேவ, அஸத் அஸதேவ" இதி நிஶ்சயாநுபபத்தே: ॥

கிஞ்ச — உத்பத்யதே இதி த்வ்யணுகாதே: த்ரவ்யஸ்ய ஸ்வகாரணஸத்தாஸம்-

---

(ஸமாதானம்):—எல்லாப்பிரமாணத்தோடும் முரணுவதால், இது குற்றமுடைத்தேதான்.—எப்படி ?—(த்வயணுகம் - இரண்டு அணுக்களாலானது.) இனி, த்வயணுகம் முதலியபொருளானது உண்டாதற்குமுன்னர் முற்றுமே [சுத்தமாய்] இல்லாததனுல், உண்டான பொருளும் சிறிதுகாலம் நின்று மீண்டும் முற்றுமே இல்லாத்தன்மையையடைகின்றதாலுல்,—அவ்வாறுள்ளவளவிலே, இன்மையே உண்மையாகின்றது ; உண்மையே இன்மையாதலைப் பெறுகின்றது ; இல்பொருள் உள்பொருளாகின்றது ; உள்பொருளும் இல்பொருளாகின்றது. என்பது (வைசேஷிகரது கொள்கை). அதிலே, இல்பொருள் (உள்பொருளாக) உண்டாகும்போது, உண்டாவதற்குமுன்னர் முயற்கொம்புபோன்றது ; ஸமவாயி, அஸமவாயி, நிமித்தம் என்னும் பெயருடைய காரணங்களைச் சார்ந்து உண்டாகின்றது என்பதாம். மற்று, "இவ்வாறாக இல்பொருள் உண்டாகின்றது ; காரணத்தையும் வேண்டுகின்றது" எனக்கூறுதல் செல்லாது ; இல்பொருளான முயற்கொம்புமுதலியவற்றைக் காணுமையின். உண்டாகின்ற குடம்முதலியவை உள்பொருள்வடிவினவாயின், தோன்றுதற்குமாத்திரம் ஒருகாரணத்தை நாடி உண்டாகின்றன எனத் தெரிந்துகொள்ளலாகும்.

அன்றியும், இன்மைக்கும் உள்ள தன்மையும், உண்மைக்கும் இல்லாத்தம
யும் உள்ளவளவிலே, பிரமாணத்தினுடைய வியவகாரத்திலும் (பிரமாணத்த
பிக்கப்படும்) பொருள்களினுடைய வியவகாரத்திலும் ஓரிடத்தும் ஒருத்
நம்பிக்கை உண்டாகாது; "உண்மை உண்மையாகவே இருக்கும், இன்மை இன்
வே இருக்கும்" என்னும்நிச்சயம் அமையாதாதலின்.

மற்றும், உண்டாகின்றது என த்வயணுகம்முதலிய பொருளுக்குத்தன்
கனோடும்உள்ள தன்மையோடும்ஸம்பந்தத்தைக்கூறுகிறார்கள் (ஒருபொருள்

𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌸𑌤𑍍, 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌮𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌸𑌮𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍍 𑌅𑌸𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍, 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ? 𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂, 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌾 𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌨𑍈𑌵𑌂 𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌅𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌣𑍁𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥

𑌨 ; 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌲𑌦𑌣𑍍𑌡𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌘𑌟𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌨 𑌚 𑌮𑍃𑌦 𑌏𑌵 𑌘𑌟𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌸𑌤 𑌏𑌵 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 ॥

𑌨𑌨𑍁 𑌅𑌸𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 ।

மாக உண்டாகும்போது தன்காரணங்களோடுகூடி, உள்ளதாய், உள்பொருளாய்ஆகின்றது என்கிறார்கள் வைசேஷிகர்கள்). அப்பொருள் உண்டாவதற்குமுன்னர் இல்லாததாய்ப், பின்னர், தன்காரணங்களுடைய செய்கையைத் தழுவி, தன்காரணங்களான பரமாணுக்களோடும் உள்ளதன்மையோடும் ஸமவாயமாகிய [நீக்கமின்றிநிற்றலாகிய] ஸம்பந்தத்தால் சேரப்பெறுகின்றது; சேரப்பெறவே, காரணங்களோடு ஒற்றித்து நிற்பதாய், உள்ளதாய் ஆகின்றது.—அதிலே சொல்லவேண்டும் [இவர்களைக் கேட்கவேண்டும்]: இல்லாததற்குத் தன்காரணமென்பது எப்படி இருக்கும்? அல்லது, ஒன்றனோடு தொடர்பாவது எப்படியாகும்? மலடிமகனுக்குத் தன்காரணத்தையாயினும் (அவன் பிறத்தற்குரிய ஏதுவையாயினும், அவனுக்கு) ஒன்றனோடு ஸம்பந்தத்தையாயினும் பிரமாணத்திற்குஏற்பக் கொள்ளமுடியாதன்றே.

(ஆக்ஷேபம்):—ஆயின், இவ்வாறாக வைசேஷிகர்களால் இல்பொருளுக்குச் சம்பந்தம் கொள்ளப்படவில்லை. தம் காரணத்தோடு ஸமவாயமாகிய ஸம்பந்தமானது த்வயணுகம்முதலிய பொருள்களான உள்பொருள்கட்கேயன்றோ கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; ஸம்பந்தத்திற்கு முன்னர் (அவை) உள்ளனவாகக் கொள்ளாமையின். குடம்முதலியன - குயவன், தடி, சக்கிரம்முதலியவற்றினது செய்கைக்குமுன்னர் உள்ளனவாக வைசேஷிகர்களால் கொள்ளப்படவில்லையன்றோ. மேலும், மண்ணே குடம்முதலிய உருவத்தை யடைதலைக் கொள்வதில்லை. ஆகவே, பரிசேஷப்பிரமாணத்தால், இல்பொருளுக்கேதான் ஸம்பந்தம் கொள்ளப்பட்டதாகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்):—ஆயின், இல்பொருளுக்கும் ஸமவாயமாகிய ஸம்பந்தம் விரோதப்படாது.

ந ; வந்த்யாபுத்ராதீநாம் அதர்ஶநாத் । கடாதேரேவ ப்ராகபாவஸ்ய ஸ்வகாரணஸம்பந்தோ பவதி, ந வந்த்யாபுத்ராதே: அபாவஸ்ய தத்ஸம்பந்தோ(அ)ஸ்தி, இதி விஶேஷ: அபாவஸ்ய வக்தவ்ய: । ஏகஸ்ய அபாவ:, த்வயோ: அபாவ:, ஸர்வஸ்ய அபாவ:, ப்ராகபாவ:, ப்ரத்வம்ஸாபாவ:, இதரேதராபாவ:, அத்யந்தாபாவ: இதி லக்ஷணதோ ந கேநசித் விஶேஷோ தர்ஶயிதும் ஶக்ய: । அஸதி ச விஶேஷே கடஸ்ய ப்ராகபாவ ஏவ குலாலாதிபி: கடபாவம் ஆபத்யதே, ஸம்பத்யதே ச ஶப்தேந கபாலாக்யேந ஸ்வகாரணேந, ஸம்பத்தஶ்ச ஸர்வவ்யவஹாரயோக்யஶ்ச பவதி, ந து கடஸ்யைவ ப்ரத்வம்ஸாபாவ: அபாவத்வே ஸத்யபி, இதி; ப்ரத்வம்ஸாத்யபாவாநாம் ந க்வசித் வ்யவஹாரயோக்யத்வம், ப்ராகபாவஸ்யைவ த்வநாதேர் உத்பத்த்யாதி வ்யவஹாரார்ஹத்வம் இத்யேதத் அஸமஞ்ஜஸம்; அபாவத்வாவிஶேஷாத் அத்யந்தப்ரத்வம்ஸாபாவயோரிவ ॥

அநந்தரமேவ அஸ்மாபி: ப்ராகபாவஸ்ய பாவாபத்தி: உச்யதே ।

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று : மலடிமகன்முதலியவற்றைக் காணாமையின். (அபாவம் - இன்மை, இல்பொருள்.) "அபாவமென்பது ஸமமாயிருந்தாலும், குடம் முதலியவற்றினது முன்னபாவத்திற்குத்தான் தன்காரணத்தோடுஸம்பந்தமாகின்றது; மலடிமகன்முதலியவற்றிற்கு இல்லை" என்றால், (ஒரு அபாவத்தினின்றும் மற்றோர்) அபாவத்திற்கு வேற்றுமை கூறவேண்டும். ஒன்றின்மை, இரண்டின்மை, எல்லாமின்மை, முன்னபாவம், அழிவுபாட்டபாவம், ஒன்றினொன்றபாவம், முழுதுமபாவம்என்றிவற்றிற்கு வேற்றுமையைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட ஒருவனாலும் இயலாது. வேற்றுமை இல்லாவளவிலே, "குடத்தினுடைய முன்னபாவந்தான் குயவன் முதலிய பொருள்களால் குடமாதலைப் பெறுகின்றது; கபாலம் [ஓடு] என்னும்பெயருடைய தன் காரணமான உள்பொருளோடு சேரப்பெறுகின்றது; சேரப்பெற்றதாய் (உண்டாதல் முதலிய) எல்லாவியவகாரங்கட்கும் தக்கதாகின்றது; ஆனால், (இரண்டும்) அபாவமாயிருந்தாலும், குடத்தினுடையதேயான அழிவுபாட்டபாவம் (அப்படி) இல்லை (அதாவது-குடத்தினுடைய முன்னபாவமும் அழிவுபாட்டபாவமுமாகிய இரண்டும் அபாவமாயிருக்க, அவற்றுள், முந்தினது - குடமாகின்றது, காரணத்தோடு சேரப்பெறுகின்றது, உண்டாதல்முதலிய வியவகாரங்கட்குத் தக்கதாயுள்ளது; பிந்தினதோ - குடமாவதில்லை, காரணத்தோடு சேரப்பெறுவதில்லை, உண்டாதல்முதலிய வியவகாரங்கட்குத் தக்கதாயில்லை)" என்பது ஒவ்வாதது. "அழிவுபாட்டபாவம்முதலிய அபாவங்கள் (உண்டாதல்முதலிய) வியவகாரங்கட்கு எவ்விடத்தும் உரியவையில்லை;

னாதம்முதலாக வழங்கப்படும் பொருள்களினு

தல்முதலிய வியவகாரங்கட்கு உரிய

த்தற்கு வேற்றுமையின்மையால்,

(முன்னபாவமானது அழிவுபாட்டப

தலால், உண்டாதல்முதலிய வியவக

(ஆக்ஷேபம்) :- ஆயின், நாம

ல்லவேஇல்லை [இல்லாதது இருப்பத

ஸதஸ்ஸதேவ தர்ஹி ஸத்³பா⁴வ: ; யதா² க⁴டஸ்ய க⁴டபா⁴வ:, படஸ்ய படபா⁴வ: । ஏதத³பி அஸத: ஸத்³பா⁴வவதே³வ ப்ரமாணவிருத்³த⁴ம் ॥

ஸாங்க்²யஸ்யாபி ய: பரிணாமபக்ஷ: ஸோ(அ)பி அபூர்வத⁴ர்மோத்பத்தி-த⁴ர்மாந்தரதிரோபா⁴வாங்கீ³கரணாத் வைஶேஷிகபக்ஷாத் ந விஶிஷ்யதே । அபி⁴வ்யக்திதிரோபா⁴வாங்கீ³கரணே(அ)பி அபி⁴வ்யக்திதிரோபா⁴வயோ: வித்³யமானாவித்³யமானத்வநிரூபணே பூர்வவதே³வ ப்ரமாணவிரோத⁴: ॥

ஏதேந காரணஸ்யைவ ஸம்ஸ்தா²நம் உத்பத்த்யாதி³ இத்யபி ப்ரத்யுக்தம் ॥

பாரிஶேஷ்யாத் — ஸத் ஏகமேவ வஸ்து அவித்³யயா உத்பத்திவிநாஶாதி³-த⁴ர்மை: அநேகதா⁴ நடவத் விகல்ப்யதே இதி । இத³ம் ப⁴க³வதோ மதம் உக்தம் “நாஸதோ வித்³யதே பா⁴வ:” இத்யஸ்மிந் ஶ்லோகே, ஸத்ப்ரத்யயஸ்ய அவ்யபி⁴சாராத், வ்யபி⁴சாராச்ச இதரேஷாமிதி ॥

கத²ம் தர்ஹி ஆத்மந: அவிக்ரியஸ்ய ஸமஸ்த: கர்மண: த்யாக³: ந உபபத்³யதே இதி?

(ஸமாதானம்) :—அப்பொழுது, இருப்பதுதான் இருப்பதாகின்றது என்க; உதாரணமாக, குடம் குடமாகின்றது; ஆடை ஆடையாகின்றது. இதுவும், இல்லாதது இருப்பதாவதுபோல, பிரமாணங்கட்கு முரணும்.

பரிணாமவாதமறுப்பு.

ஸாங்கியனுடைய பரிணாமக்கொள்கையும் எதுவோ, அதுவும் - முன்னில்லாத தன்மை உண்டாதலையும், (இருக்கின்ற தன்மை) அழிதலையும் கொள்வதனால், வைசேஷிகனுடைய (ஆரம்பக்) கொள்கையினும் வேறுபடுவதில்லை. தோற்ற மறைவுகளைக் கொள்ளுமிடத்தும், தோற்றம் உள்ளதெனவும் மறைவு இல்லதெனவும் ஆராயுங்கால், முன்போலவே பிரமாணங்கட்கு விரோதமாம். (இக்கொள்கையினும், உள்ளது இல்லதாவதும், இல்லது உள்ளதாவதுமாகிய விரோதத்தை ஊகித்துப்பார்க்க.)

இதனால், “உண்டாதல்முதலான நிலைமைகள் காரணத்திற்குத்தான் இருக்கின்றன” என்பதும் மறுக்கப்பட்டது. (இருக்கின்ற நிலைமை கெட்டு வேறோர் நிலைமை வந்தவழி, உள்ளது இல்லதாதலையும் இல்லது உள்ளதாதலையும் நோக்கிக்கொள்க.)

பகவானுடைய விவர்த்தக்கொள்கை.

பரிசேஷப்ரமாணத்தினால்,—“உண்மைப் பொருளான ஓரேபொருள்தான், நடன்போல, உண்டாதல் அழிதல்முதலிய தன்மைகளோடு, (விகாரங்களோடு கூடிய பல பொருள்களாக) அவித்யையினால் பலவாறு கற்பனைசெய்யப்படுகின்றது” என்பதாம். உள்ளதென்னும்உணர்வு பிறழாமையினாலும், மற்றைய உணர்வுகள் பிறழ்வதனாலும் (உண்மைப்பொருள் ஒன்றுதான் உள்ளது) என்னும் பகவானுடைய இக்கொள்கையானது, “இன்மைக்கு உண்மை இல்லை” (உ - கசு) என்ற இச்சுலோகத்தினுள் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

ஞானிகள்தான் கர்மத்தை முற்றும் துறந்திடக்கூடும்.

(ஆக்ஷேபம்) :—அங்ஙனம், ஆத்மா விகாரமில்லாததாயிருக்கையில், கர்மத்தை முற்றும் விட்டிடுதல் ஏலாதென்பது எப்படி?

யதி³ வஸ்துபூ⁴தா: கு³ணா:, யதி³ வா அவித்³யாகல்பிதா:, தத்³த⁴ர்ம: கர்ம । அ..த்மநி அவித்³யாத்⁴யாரோபிதமேவ இதி அவித்³வாந் 'ந ஹி கஶ்சித் க்ஷணமபி அஶேஷத: த்யக்தும் ஶக்நோதி' இதி உக்தம் । வித்³வாம்ஸ்து புந: வித்³யயா அவித்³யா-நிவ்ருத்தாயாம் ஶக்நோத்யேவ அஶேஷத: கர்ம பரித்யக்தும், அவித்³யாத்⁴யா-ரோபிதஸ்ய ஶேஷாநுபபத்தே: । ந ஹி தைமிரிகத்³ருஷ்ட்யா அத்⁴யாரோபித-ஸ்ய த்³விசந்த்³ராதே³: திமிராபக³மேऽபி ஶேஷ: அவதிஷ்ட²தே । ஏவம் ச ஸதி இத³ம் வசநம் உபபந்நம் 'ஸர்வகர்மாணி மநஸா' இத்யாதி³, 'ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யபி⁴-ரத: ஸம்ஸித்³தி⁴ம் லப⁴தே நர:' 'ஸ்வகர்மணா தமப்⁴யர்ச்ய ஸித்³தி⁴ம் விந்த³தி மாநவ:' இதி ச ॥ ௪௮ ॥

யா கர்மஜா ஸித்³தி⁴: உக்தா ஜ்ஞாநநிஷ்டா²யோக்³யதாலக்ஷணா, தஸ்யா: ப²லபூ⁴தா நைஷ்கர்ம்யஸித்³தி⁴: ஜ்ஞாநநிஷ்டா²லக்ஷணா ச வக்தவ்யேதி ஶ்லோக: ஆரப்⁴யதே—

௪௯. அஸக்தபு³த்³தி⁴: ஸர்வத்ர ஜிதாத்மா விக³தஸ்ப்ருஹ: ।
நைஷ்கர்ம்யஸித்³தி⁴ம் பரமாம் ஸம்ந்யாஸேநாதி⁴க³ச்ச²தி ॥

(ஸமாதானம்) :—குணங்கள் மெய்ப்பொருளாயினும் ஆகுக ; அல்லது, அவித் யையினால் கற்பிக்கப்பெற்றவையாயினும் ஆகுக; அவற்றினது தன்மை கர்மமென்பது, செய்கையென்பது, தொழிலென்பது. அது ஆத்மாவினிடத்து அவித்யையினால் ஏற் றப்பட்டதேதான். ஆகவே, அஜ்ஞானியான "எவனும் கணப்பொழுதாயினும் (கர்ம த்தை) முற்றும் விட்டிடமாட்டுவானில்லை" (௩ - ௫) எனக்கூறப்பட்டது. மற்று, ஞா னியோ, வித்யையினால் அவித்யை நீங்கியுள்ளமையால் கர்மத்தை முற்றும் விட்டிட மாட்டுவான்தான் ; அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டதனுடைய சேஷம் செல்லாததலின் [அதனுடைய மிச்சம் இராததலின்]. திமிரமுள்ள கண்பார்வையினால் ஏற்றப்பட்ட இரண்டு சந்திரன் முதலியவற்றினுடைய சேஷமானது திமிரம் நீங்கியுள்ளபொழுதும் இல்லாதன்றோ. இவ்வாறுள்ளவளவிலே, "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து" (௫ - ௧௩) என்பதுமுதலான இத்திருவாக்குப் பொருந்தியது. "மனிதன் தன்தன் கர்மத்திலமர்ந்தவனாய் ஸித்தியைப்பெறுகிறான்" (௧௮ - ௪௫), "மனிதன் தனக்குரிய கர்மத்தால் அவனைப் பூஜித்து ஸித்தியை யடைகிறான்" (௧௮ - ௪௬) என்பனவும் பொருந்தியனவாம்). (௪௮)

கர்மயோகஸித்தி ஞானயோகஸித்தியைத் தரும்.

கர்மத்தாலாகின்ற எந்த ஸித்தியானது, ஞானத்திலே நிலைத்தற்குத் தகுந்த நிலைமையாகிய ஸித்தியானது கூறப்பட்டதோ, அதனது பயனான நைஷ்கர்ம்யஸித் தியை, கர்மம்நீங்கிய நிலையை,ஞானநிஷ்டையாகிய ஸித்தியைக் கூறவேவேண்டும் என (இச்)சுலோகம் தொடங்கப்படுகின்றது :

௪௯. எவ்விடத்தும் புத்திபற்றுதவனாய் அகக்கரணத்தை வென்று ஆசைபோ னவன் மேலான நைஷ்கர்ம்யஸித்தியை, கர்மம்நீங்கிய நிலையை ஸந்யாஸத்தால் அடைகிறான்.

असक्तबुद्धिः असक्ता सङ्गरहिता बुद्धिः अन्तःकरणं यस्य सः असक्तबुद्धिः सर्वत्र पुत्रदारादिषु सक्तिनिमित्तेषु, जितात्मा जितः वशीकृतः आत्मा अन्तःकरणं यस्य सः जितात्मा, विगतस्पृहः विगता स्पृहा तृष्णा देहजीवितभोगेषु यस्मात् सः विगतस्पृहः, यः एवंभूतः आत्मज्ञः सः नैष्कर्म्यसिद्धिं निर्गतानि कर्माणि यस्मात् निष्क्रियब्रह्मात्मसंबोधात् सः निष्कर्मा तस्य भावः नैष्कर्म्यं, नैष्कर्म्यं च तत् सिद्धिश्च सा नैष्कर्म्यसिद्धिः, निष्कर्मत्वस्य वा निष्क्रियात्मरूपावस्थानलक्षणस्य सिद्धिः निष्पत्तिः, तां नैष्कर्म्यसिद्धिं परमां प्रकृष्टां कर्मजसिद्धिविलक्षणां सद्योमुक्त्यवस्थानरूपां संन्यासेन सम्यग्दर्शनेन तत्पूर्वकेण वा सर्वकर्मसंन्यासेन अधिगच्छति प्राप्नोति। तथा चोक्तम्—'सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्य नैव कुर्वन्न कारयन्नास्ते' इति ॥ ४९ ॥

पूर्वोक्तेन स्वकर्मानुष्ठानेन ईश्वराभ्यर्चनरूपेण जनितां प्रागुक्तलक्षणां सिद्धिं प्राप्तस्य उत्पन्नात्मविवेकज्ञानस्य केवलात्मज्ञाननिष्ठारूपा नैष्कर्म्यलक्षणा सिद्धिः येन क्रमेण भवति तद्वक्तव्यमिति आह—

பற்றுக்குக் காரணமான மக்கள் மனைவி முதலானோர்மீது அகக்கரணம் பற்ருதவனாய், அந்தக்கரணத்தை வசப்படுத்தி, உடம்பின்மேலும் உயிர்வாழ்க்கையின்மேலும் போகத்தின்மேலும் ஆசைநீங்கியவனாய் எவன் இவ்வாறுள்ளவனோ, ஆத்மாவை அறிபவனோ, அவன் நைஷ்கர்ம்யமாகியஸித்தியைப் பெறுகிறான். கர்மமில்லா ப்ரஹ்மத்தை ஆத்மாவாக உணர்கின்ற எந்த மெய்யுணர்வினால் கர்மங்கள் நீங்குகின்றனவோ, அது நிஷ்கர்மம்; அதனது தன்மை - நைஷ்கர்ம்யம். அல்லது, "நைஷ்கர்ம்யம் - கர்மமில்லா ஆத்மவடிவாய் நிற்றலாகிய நிஷ்கர்மநிலை, கர்மம் நீங்கிநிற்கும் நிலை" என்க. அதனுடைய ஸித்தியானது, அது கைகூடுதலானது - மேலானது, கர்மத்தாலாகும்ஸித்தியினும் வேறானது, உடனே விடுபட்டுநிற்கும் நிலையென்பது. (இதனை அவன்) ஸந்யாஸத்தினால், மெய்யறிவினால், அல்லது அதனை[மெய்யறிவோ]டமைந்த ஸகலகர்மத்துறவினால் அடைகிறான். அவ்வண்ணமே, "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால் துறந்து (ஒன்றையும்) செய்யவேசெய்யாதவனாய் செய்விக்காதவனாய் வீற்றிருக்கின்றான்" (ரு - கங) எனக்கூறப்பட்டுளது. (சகூ)

ஈச்வரனைத் தொழுதலாகிய முற்கூறிய ஸ்வகர்மாநுஷ்டானத்தினால், தனக்குரிய செய்கையைச் செய்வதனால் வருவதாய் முன்பு (சஅ - சகூ) லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ள ஸித்தியைப் பெற்று ஆத்மவிவேகஉணர்வுஉண்டானவனுக்கு நைஷ்கர்ம்யமாகிய ஸித்தியானது, கர்மம்நீங்கிய நிலையானது, சுத்தமான ஆத்மாவினுடைய அறிவிலே நிலைத்தலானது எம்முறையினால் உண்டாகுமோ, அதனைக் கூறவேண்டும் என அருளிச்செய்கிறார்:

௫௦. 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌮𑍇 ।
𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾 ॥

𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌜𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃— ‘𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃’ 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂, 𑌯𑌦𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌵𑌾𑌦𑌃 𑌇𑌤𑌿? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇—𑌯𑌥𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌆𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿, 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌮𑍇 𑌮𑌮 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌧𑌾𑌰𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣? 𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹—𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌹𑍇 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯। “𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧” 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌾𑌂 𑌇𑌦𑌂𑌤𑌯𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌆𑌹—‘𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾’ 𑌇𑌤𑌿। 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑍍 । 𑌕𑌸𑍍𑌯? 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌾 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌸𑌾?— 𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯। 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌤𑌤𑍍?—𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾। 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌸𑌃?—𑌯𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃, 𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 ॥

---

௫௦. ஸித்தியைப் பெற்றவன் எவ்விதத்தால் ப்ரஹ்மத்தை அடைகிருனே, அவ்விதத்தைச் சுருக்கமாகவே கௌந்தேய! என்னிடமிருந்து அறிந்துகொள். அறிவினுடைய முடிந்தஎல்லை எதுவோ, (அது அவ்விதத்தை அறிந்து அநுஷ்டிப்பதனுலாகும்).

ஸித்தியை - தனது கர்மத்தால் ஈச்வரனைத் தொழுது அவனது அருளினுலாவதாய், உடம்பும் இந்திரியங்களும் ஞானநிஷ்டைக்கு உரியனவாதலாகியஸித்தியை. ''ஸித்தியைப்பெற்றவன்'' என அதனை [ஸித்தியை] அநுவதித்தல் பின்வரும்விஷயத்திற்கென்க.—அநுவதித்தல் எதற்காக உள்ளதோ, அந்தப்பின்வரும்விஷயம் யாது?— கூறுவோம்: (அவன்) ஞானநிஷ்டையாகிய எந்தவிதத்தால் பரமாத்மாவை அடைகின்ருனே, அந்தவிதத்தை, ஞானத்திலே நிலைபெறுவதின் முறையை எனது வார்த்தையினுல் அறிந்துகொள், நிச்சயமாக இன்னதென்று தெரிந்துகொள் என்றபடி.—விரிவாக (அது சொல்லப்படுமோ)?—அன்று எனக் கூறுகிருர்: ''சுருக்கமாகவே (சொல்லப்படும்).''

ப்ரஹ்மத்தை அடைதலே ஆத்மஞானமுடிவு.

''எவ்விதத்தால் ப்ரஹ்மத்தை அடைகின்ருனே, அவ்விதத்தை அறிந்துகொள்'' என்றதினுல் எது, ப்ரஹ்மத்தை அடைதலானது மேற்கொள்ளப்பட்டதோ, அதனை இன்னதென்று உணர்த்துவான் ''எது ஞானத்தினுடைய முடி எல்லையோ'' என்கிருர். நிஷ்டை - எல்லை, முடிபு என்பது.—எதனுடைய?—ப் ஞானத்தினுடைய.—(இதனது) முடிந்த எல்லை எதுவோ, அது எத்தகை ஆத்மஅறிவு எத்தகையதோ, (அத்தகையது).—அது எப்படிப்பட்டதோ, (அப்படிப்பட்டது.)—அது எப்படி படிப்பட்டதாக அருளிச்செய்யப்பட்டும், உபநிஷத் வா தாக உரைக்கப்பெற்றும், (அவரது திருவாக்குக்களினுலே பட்டதாக (நிர்ணயிக்கப்பட்டும் உள்ளதோ, அப்படிப்ப

நநு விஷயாகாரம் ஜ்ஞாநம் । ந ஜ்ஞாநவிஷய:, நாபி ஆகாரவாந் ஆத்மா இஷ்யதே க்வசித் ।

நநு 'ஆதித்யவர்ணம்' 'பாரூப:' 'ஸ்வயம்ஜ்யோதி:' இதி ஆகாரவத்த்வம் ஆத்மந: ஶ்ரூயதே ।

ந; தமோரூபத்வப்ரதிஷேதார்த்தத்வாத் தேஷாம் வாக்யாநாம்—த்ரவ்ய-குணாத்யாகாரப்ரதிஷேதே ஆத்மந: தமோரூபத்வே ப்ராப்தே தத்ப்ரதிஷே-தார்த்தாநி 'ஆதித்யவர்ணம்' இத்யாதீநி வாக்யாநி । 'அரூபம்' இதி ச விஶேஷத: ரூபப்ரதிஷேதாத் । அவிஷயத்வாச்ச—'ந ஸம்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய ந சக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம்' 'அஶப்தமஸ்பர்ஶம்' இத்யாதே: । தஸ்மாத் ஆத்மா-காரம் ஜ்ஞாநம் இதி அநுபபந்நம் ॥

கதம் தர்ஹி ஆத்மந: ஜ்ஞாநம்? ஸர்வம் ஹி யத்விஷயம் யத் ஜ்ஞாநம், தத் ததாகாரம் பவதி । நிராகாரஶ்ச ஆத்மா இத்யுக்தம் । ஜ்ஞாநாத்மநோ: உபயோ: நிராகாரத்வே கதம் தத்பாவநாநிஷ்டா இதி? ।

ஆத்மஅறிவு நிகழக்கூடுமோ ?

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியானால், அறிவு அறியப்படும்பொருளினது உருவத்தைக்கொண்டது. ஆத்மாவோ அறிவினால் அறியப்படும்பொருளாகவும், உருவமுள்ளதாகவும் ஓரிடத்தும் கொள்ளப்படவில்லை. (அறிவு அறியப்படும்பொருளினது உருவத்தைக் கொள்வதனாலும், ஆத்மா அறியப்படும்பொருளாகாமையினாலும், அதற்கு உருவமின்மையினாலும் அதனுடைய வடிவஞானமானது செல்லாது என இவ்வாக்ஷேபம் எழுந்ததென்க.—ஆ.)

(ஸமாதாநம்) :—ஏன் ! "ஸூர்யன்போன்ற நிறமுடையது" (ச்வே - ௩ - அ) "ஒளிவடிவானது" (சா - ௩ - கச - உ), "ஸ்வயம்பிரகாசமானது" (பி - ச - ௩ - கூ) என ஆத்மாவிற்கு உருவமுண்டென்று சுருதிகளிற் கூறப்படுகின்றதே !

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியன்று ; (ஆத்மா) இருள்வடிவினது என்பதை மறுத்தல் அவ்வாக்கியங்கட்குப் பொருளாதலின். ஆத்மாவிற்குத் திரவியம் குணம் முதலிய வற்றினது உருவங்களை விலக்க, (அங்ஙன மதற்கு) இருள்வடிவ முண்டு என்றுவர, அதனை மறுத்தற்பொருட்டாய் "ஸூர்யன்போன்ற நிறமுடையது" என்பது முதலான வாக்கியங்கள் உள்ளனவென்க. மேலும், "உருவமில்லாதது" (கட - ௩ - கரு) என உருவத்தைச்சிறப்பாக மறுத்தலாலும்(ஆத்மாவிற்கு உருவமில்லை. மற்றும், அறிவிற்கு விஷயமாகாமையினாலும், (அறிவு ஆத்மாவைப் பற்றாது) ; "இதனது உருவம் (நமது) பார்வைக்கு விஷயமாய் நிற்பதில்லை, இதனை ஒருவனும் கண்ணால் பார்க்கமுடியாது" (ச்வே - ச - ௨௦), "ஓசையில்லது, ஸ்பர்சமில்லது" (கட - ௩ - கரு) என்பது முதலியவற்றாலென்க. ஆகவே, ஆத்மவடிவான அறிவு நிகழுமென்பது செல்லாது.

அப்பொழுது [இவ்வாறுள்ளவளவிலே], ஆத்மாவை அறிதல் எவ்வாறு கூடும்? எந்த அறிவு எவ்விஷயத்தைப் பற்றியதோ, அஃதெல்லாம் அதனது [அவ்விஷயத்தினது] உருவமுடையதாய் உள்ளது. ஆத்மாவோ உருவமில்லாதது எனக் கூறப்பட்டுளது. அறிவு ஆத்மா இரண்டிற்கும் உருவமில்லையாயின், அதனுடைய தியானநிஷ்டையானது, (ஆத்மஅறிவினுடைய தியானமுடிபானது, ஆத்மாவை நேரேகண்டுணர்ந்து தேறுதலானது—ஆ.) எவ்வாறு அமையும்? என்பது—

மோக்ஷஸந்யாஸயோகம்.

𑌨; 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑌿𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍 𑌨𑍈𑌰𑍍𑌮𑌲𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌭𑌾-𑌸𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 । 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌂 𑌮𑌨𑌃, 𑌤𑌦𑌾𑌭𑌾𑌸𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿, 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌃 । 𑌅𑌤𑌃 𑌲𑍌𑌕𑌿𑌕𑍈𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 । 𑌦𑍇𑌹𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑌤𑌿𑌕𑌾𑌃 "𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌕𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 । 𑌤𑌥𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 । 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 । 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌆𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌚𑌿𑌤𑍍 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌸𑌤𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰-𑌣𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿? — 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪-

---

ஆத்மா புத்தியில் வெளிப்படுகின்றது.

(ஸமாதாநம்):—அப்படியன்று; ஆத்மா மிகநிர்மலமாயும், மிக ஸ்வச்சமாயும், மிக நுண்மையாயுமிருத்தல் கூடுமாதலின். புத்தியும் ஆத்மாபோல நிர்மலமாயிருத்தல் முதலியன கூடுமாதலால், (அப்புத்தி) ஆத்மாவினுடைய அறிவுவடிவத்தின் சாயலைக் கொள்ளுதல் அமையுமென்க. புத்தியினுடைய சாயலுடைத்து மனம்: அதனது சாயலுடையவை இந்திரியங்கள்: இந்திரியங்களுடைய சாயலுடைத்து உடம்பு என்க. (ஆத்மாவிற்கும் புத்திக்கும் நிர்மலமாயிருத்தல், ஸ்வச்சமாயிருத்தல் முதலிய ஒப்புமை இருப்பதனால், ஆத்மசைதந்யசாயலால் வியாபிக்கப்பெற்று, அறிவின் விகாரத்தையுடையது புத்தி; அந்த ஆத்மஅறிவுச்சாயலோடமைந்த புத்தியினால் வியாபிக்கப் பெற்றது மனம்; அந்த ஆத்மஅறிவுச்சாயலோடமைந்த மனத்தினால் வியாபிக்கப் பெற்றவை இந்திரியங்கள்; அந்த ஆத்மஅறிவுச்சாயலோடமைந்த இந்திரியங்களால் வியாபிக்கப்பெற்றது ஸ்தூலஉடம்பு; எனக் கண்டுகொள்க.—ஆ.) ஆதலால், ஸாமாந்நியஜநங்களாவார் உடம்பில்மட்டுமே ஆத்மநோக்கைச் செய்கின்றார்கள். ஆத்மநோக்கானது உடம்பில்மட்டும் காணப்படுதலால், அதனுள் சைதந்யச்சாயல் வியாபித்தலானது இந்திரியங்களின்வழியாகக் கொள்ளப்படுகின்றது; இந்திரியங்களுள்ளும் ஆத்மநோக்கானது காணப்படுதலால், சைதந்யச்சாயலுடைமை மனத்தின் வழியாக அமைகின்றது; மனத்தினுள்ளும் ஆத்மநோக்கானது காணப்படுதலால், சைதந்யச்சாயலுடைமை புத்தியின்வழியாகப் பெறப்படுகின்றது; புத்தியினுள்ளும் ஆத்மநோக்கானது காணப்படுதலால், அஜ்ஞானத்தின் வழியாக அமைகின்றது.—ஆ.) உடலையே அறிவென வாதிக்கும் லோகாயதிகர்கள் "அறிவுடைய உடம்புதான் ஆத்மா" எனக் கூறுகிறார்கள். அவ்வண்ணமே, சிலர் இந்திரியங்களையே அறிவென வாதிப்பவர். சிலர் மனத்தையே அறிவென வாதிப்பவர். சிலர் புத்தியையே அறிவென வாதிப்பவர். சிலர் அதனினும் [புத்தியைக்காட்டிலும்] உள்ளேயுள்ளதாய், அவ்யாக்ருதம் என்னும் பெயருடையதாய் அவித்யாநிலைமைத்தான அவ்யக்தத்தை ஆத்மாவாகக் கொண்டவர். புத்திமுதலாக உடம்பு ஈறாகவுள்ள எங்குமே ஆத்ம அறிவுச்சாயலுடைமையானது,(புத்திமுதலியனவே)ஆத்மாஎன மயங்குதற்குக்காரண

𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌣𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾, 𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍, 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌤𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑍋 𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃, 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌨𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑍇𑌨 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂, 𑌨 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌃, 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑌹𑍃𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 𑌆𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌰𑌮𑍍 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌮𑌪𑌿, 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌦𑍂𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿𑌵 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌅𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨 𑌅𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂—'𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌗𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍' 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 ॥

மாம்; எனவே, ஆத்மாவைப்பற்றிய அறிவை விதிமுகத்தால் உணர்த்தவேண்டா.—அங்ஙனம் (செய்யவேண்டியது) என்ன?—பெயர் உருவம் முதலிய அநாத்மாக்களை, ஆத்மாஅல்லாதவற்றைத்தள்ளுதலேதான் செய்யவேண்டியது; ஆத்மசைதந்யஉணர்ச்சியைச் செய்யவேண்டாம்; ஏனெனில், (அவ்வுணர்ச்சி) அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்ட எல்லாப்பொருள்களினுடைய உருவங்களோடுகூடவே சேர்ந்து உணரப்படுகின்றது. ஆதலால்தான், விஜ்ஞானவாதிகளான [எல்லாம் உணர்ச்சிகளெனக் கூறும்] பௌத்தர்கள் "உணர்ச்சிகளைத்தவிர வேறு பொருளே இல்லை" எனக்கொண்டவர்; (அவ்வுணர்ச்சிகள் தமக்குத்)தாமே அறியப்படுகின்றவை எனக்கொண்டு அதனால் "(அவற்றிற்கு) வேறுபிரமாணம் வேண்டியதில்லை" எனவும் கொண்டவர். ஆகவே, ப்ரஹ்மத்தினிடத்து அவித்யையினால் ஏற்றப்பட்டவற்றைத் தள்ளுதல்மாத்திரம் செய்யவேண்டுமேயன்றி ப்ரஹ்மத்தை உணர்வதிலே முயற்சி செய்யவேண்டாம்; மிகப்பிரஸித்தமாயிருத்தலின் (ப்ரஹ்மமானது யாவர்க்கும் நன்கு தெரிந்திருப்பதாதலால் என்க. இது யாவர்க்கும்) நன்கு தெரிந்திருப்பதாயும், எளிதில் அறியக்கூடியதாயும், மிகச் சமீபத்திலுள்ளதாயும் ஆத்மாவாயும் [ஒருவனுக்குத் "தான்" என்பது எதுவோ, அதுவாயும்] இருந்தாலும், அவிவேகிகட்கு, பகுத்தறிவில்லாதவர்க்கு, அவித்யையினால் கற்பிக்கப்பட்ட பெயர் உருவம் என்பவற்றினுடைய பல தோற்றங்களால் புத்தி கவரப்பெற்றவர்க்கு, தெரியாததாகவும் அறிதற்கு அரியதாகவும் வெகுதூரத்தி லிருப்பதாகவும் வேறுபொருள்போலத் தோற்றுகின்றது. மற்று, வெளித்தோற்றங்களினின்றும் புத்திநீங்கியவராய் ஆசார்யனது அருளையும், மனத்தினது தெளிவையும் பெற்றவர்க்கு இன்பமாயும், நன்கு தெரிந்ததாயும், எளிதில் அறியக்கூடியதாயும், மிகச் சமீபத்திலுள்ளதாயும் இருப்பது - இத்னினும்[ப்ரஹ்மத்தைக்காட்டிலும்] வேறொன்று இல்லை. அவ்வண்ணமே, "(ஆத்மஅறிவு உடனே) நேரே அறியப்படுவது, தருமத்தின் நீங்காதது" (கூ - உ) என அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

கேசித்து பண்டிதம்மந்யா: "நிராகாரத்வாத் ஆத்மவஸ்து ந உபைதி புத்தி:। அத: து:ஸாத்யா ஸம்யக்ஜ்ஞாநநிஷ்டா" இத்யாஹு:।

ஸத்யம் ஏவம் குருஸம்ப்ரதாயரஹிதாநாம் அஶ்ருதவேதாந்தாநாம் அத்யந்தபஹிர்விஷயாஸக்தபுத்தீநாம் ஸம்யக்ப்ரமாணேஷு அக்ருதஶ்ரமாணாம்। தத்விபரீதாநாம் து லௌகிகக்ராஹ்யக்ராஹகத்வைதவஸ்துநி ஸத்புத்தி: நிதராம் அஸம்பாவ்யா, ஆத்மசைதந்யவ்யதிரேகேண வஸ்த்வந்தரஸ்ய அநுபலப்தே:, யதா ச "ஏதத் ஏவம், ந அந்யதா" இதி அவோசாம; உக்தம் ச பகவதா 'யஸ்யாம் ஜாக்ரதி பூதாநி ஸா நிஶா பஶ்யதோ முநே:' இதி। தஸ்மாத் பாஹ்யாகாரபேதபுத்திநிவ்ருத்திரேவ ஆத்மஸ்வரூபாவலம்பநகாரணம்। ந ஹி ஆத்மா நாம கஸ்யசித் கதாசித் அப்ரஸித்த: ப்ராப்ய: ஹேய: உபாதேயோ வா। அப்ரஸித்தே ஹி தஸ்மிந் ஆத்மநி ஸ்வார்தா: ஸர்வா: ப்ரவ்ருத்தய: வ்யர்தா: ப்ரஸஜ்யேரந்। ந ச தேஹாத்யசேதநார்தத்வம் ஶக்யம் கல்பயிதும்। ந ச ஸுகார்தம் ஸுகம், து:க்கார்தம் து:க்கம். ஆத்மாவகத்யவஸாநார்தத்வாச்ச ஸர்வவ்யவஹாரஸ்ய। தஸ்மாத் யதா

இனி, தம்மைப் பண்டிதராக மதித்துக்கொண்ட சிலர் " (ஆத்மாவிற்கு) உருவம் இல்லையாதலால் புத்தியானது (அந்த) ஆத்மப்பொருளைப் பற்றாது; ஆகவே, மெய்யறிவுநிஷ்டையானது சாதிக்கத்தக்கதன்று" எனக் கூறுகிறார்கள்.

இவ்வாறு உண்மை; குருஸம்பிரதாயமில்லாதவராய், வேதாந்தநூல்களைப் படித்துணராதவராய், வெளிவிஷயங்களிலே புத்தி முற்றும் அழுந்தியவராய், நேரான பிரமாணங்களிலே பயிற்சிசெய்யாதவர்க்கு (அது அமையாது). மற்று, அவர்கட்கு மாறானவர்க்கோ [குருஸம்பிரதாயத்தையும், மற்றுமிதுபோன்றவற்றையும் உடையவர்க்கோ] உணரப்படுவதும் உணர்வதுமாகிய உலகப்பொருளிலே த்வைதப்பொருளிலே புத்தியானது [த்வைதம் மெய்யென்னும் எண்ணமானது] சிறிதும் அமையாது; ஆத்மஅறிவைத்தவிர வேறோர்பொருளையும், காணாமையின். " இது இப்படித்தான், வேறுவிதமாயன்று [அத்வைதமேதான் மெய்ப்பொருள், த்வைதமோ அவித்யையினாலானது]" என்றவகையைக்கூறியுள்ளோம். பகவானும் " பிராணிகள் எதில் தூங்குகின்றனவோ, அது (உண்மையைக்) காணும் முனிவனுக்கு இரவு" (உ - கூகூ) என அருளிச்செய்துள்ளார். ஆகவே, வெளித்தோற்றங்களுடைய பேதபுத்தியைத் தவிர்த்தலே ஆத்மவடிவத்தைப் பற்றுதற்குக் காரணமாம். ஆத்மா என்பது ஒருவனுக்கும் ஒருபொழுதாயினும் தெரியாதபொருளன்று, அடையவேண்டிய பொருளன்று, தள்ளவேண்டிய பொருளன்று, அல்லது கொள்ளவேண்டிய பொருளன்று. அந்த ஆத்மா தெரியாத பொருளாயின், தனதுநலத்திற்கான எல்லாச்செய்கைகளும் வீணாகிவிடுமன்றோ. மேலும், உணர்வில்லாத உடம்புமுதலியவற்றினதுநலத்திற்காக எனவும் கொள்ளுதல் செல்லாது. அன்றியும், " இன்பம் இன்பத்திற்காக, துன்பம் துன்பத்திற்காக" (எனவும் கொள்ளமுடியாது. இன்னும், யஜ்ஞம்முதலியன) எல்லாவியவகாரங்கட்கும் முடிபான ஆத்மஅறிவிற்குப் பயன்படுவதனாலும், (ஆத்மா யாவர்க்கும்

ஸ்வதேஹஸ்ய பரிச்சேதாய ந ப்ரமாணாந்தராபேக்ஷா, ததோ(அ)பி ஆத்மா அந்-தரதமோ(அ)ஸ்த்மாத் தத்வபரிச்சித்திம் ப்ரதி ந ப்ரமாணாந்தராபேக்ஷா । இதி ஆத்மஜ்ஞாநநிஷ்டா விவேகிநாம் ஸுப்ரஸித்தா இதி ஸித்தம் ॥

யேஷாமபி நிராகாரம் ஜ்ஞாநம் அப்ரத்யக்ஷம், தேஷாமபி ஜ்ஞாநவசே-நைவ ஜ்ஞேயாவகதிரிதி ஜ்ஞாநம் அத்யந்தப்ரஸித்தம் ஸுகாதிவதேவ இதி அப்யு-பகந்தவ்யம் ॥

ஜிஜ்ஞாஸாநுபபத்தேஶ்ச—அப்ரஸித்தம் சேத் ஜ்ஞாநம், ஜ்ஞேயவத் ஜிஜ்ஞா-ஸ்யேத । யதா ஜ்ஞேயம் கடாதிலக்ஷணம் ஜ்ஞாநேந ஜ்ஞாதா வ்யாப்தும் இச்சதி, ததா ஜ்ஞாநமபி ஜ்ஞாநாந்தரேண ஜ்ஞாதா வ்யாப்தும் இச்சேத் । ந சைதத் அஸ்தி । அத: அத்யந்தப்ரஸித்தம் ஜ்ஞாநம், ஜ்ஞாதா(அ)பி அத ஏவ ப்ரஸித்த: இதி ॥

தஸ்மாத் ஜ்ஞாநே யத்நோ ந கர்தவ்ய:, கிந்து அநாத்மநி ஆத்மபுத்திநிவ்ரு-த்தாவேவ । தஸ்மாத் ஜ்ஞாநநிஷ்டா ஸுஸம்பாத்யா ॥ ௫௦ ॥

பிரஸித்தமாயுளது.) ஆகவே, தனதுஉடம்பை அளந்தறிய வேறு பிரமாணம் வேண்டியதில்லைபோல, ஆத்மா அதனினும் உள்ளே உள்ளமையால் [உடம்பைக்காட்டிலும் மிகச்சமீபத்திலிருப்பதனால்] அதனை அறியும்விஷயத்திலே வேறு பிரமாணம் வேண்டியதில்லை. எனவே, இவ்வாறாக ஆத்மஞானநிஷ்டையானது, ஆத்மஅறிவிலே நிலைத்தலானது விவேகிகட்கு, பகுத்தறிவுள்ளவர்க்கு எளிதே அமைவதெனப் பெறப்பட்டது.

அறிவும், அறியும்பொருளும் வெளிப்படையா யுள்ளன.

எவர்கட்கு அறிவு உருவமில்லாததோ, பிரத்தியக்ஷமாய் இல்லாததோ [அறிவிற்கு உருவமில்லை, அது பிரத்தியக்ஷமாயில்லை என எவர்கள் கொள்கிறார்களோ], அவர்கட்குங்கூட அறிவின்வழியாகத்தான் அறியப்படும்பொருளை அறிதலாகின்றது; ஆதலால், இன்பம்முதலியதுபோலவே, அறிவு மிக நன்றாய் அறியப்படுவது என (அவர்களும்) ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்க.

மற்றும்,(அறிவை)அறியப்புகுதலென்பது பொருந்தாதாதலால், (அறிவானது யாவர்க்கும் தெரிந்ததாயிருப்பதாம்). அறிவு தெரியாததாயிருப்பின், அறியப்படும் பொருள்போல, அறியப்படவேண்டிய தாகும். குடம்முதலாகிய அறியப்படும்பொருளை அறிவினால் அறியவேண்டியதென்று (அக்குடம்முதலியதை அறிவினால்) எட்ட முயலுமாறுபோல், அறிவையும் வேறோர் அறிவினால் அறியவேண்டுமென்று (அவ்வறிவை வேறோர் அறிவினால்) பற்றமுயலவேண்டும். ஆனால், இது [அறிவை வேறோர் அறிவினால் அறியவேண்டுமென்பது] இல்லை. ஆதலால், அறிவென்பது (யாவர்க்கும்) மிக நன்றாய்த் தெரிந்துளது; ஆதலால்தான், அறியும்பொருளும் தெரிந்ததாயுளது [வெளிப்படையாயுளது] என்பதாம்.

ஆகவே, (ஆத்ம)அறிவிலே முயற்சிசெய்யவேண்டாம்; மற்று, அநாத்மாக்களின்மேல ஆத்மபுத்தியை[ஆத்மா அல்லாத உடம்புமுதலியனவே ஆத்மாஎன்னும் எண்ணத்தை]த் தவிர்ப்பதிலேதான் முயற்சிசெய்யவேண்டும். ஆதலால், ஞானநிஷ்டையானது எளிதே தேடிக்கொள்ளத்தக்கதாம். (௫௦)

𑌸𑌾 𑌇𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌕𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿—

௫௧. 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃, 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌚 𑌨𑌿𑌯𑌮𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯, 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌆𑌦𑌿𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾—𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑌃 𑌅𑌧𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃— 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌗𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍌 𑌵𑍍𑌯𑍁𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯 𑌚 ॥ ௫௧ ॥

𑌤𑌤𑌃—

௫௨. 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍇𑌵𑍀 𑌲𑌘𑍍𑌵𑌾𑌶𑍀 𑌯𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌪𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍇𑌵𑍀 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑌨𑌦𑍀𑌪𑍁𑌲𑌿𑌨𑌗𑌿𑌰𑌿𑌗𑍁𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍇𑌵𑍀, 𑌲𑌘𑍍𑌵𑌾𑌶𑍀 𑌲𑌘𑍍𑌵𑌶𑌨𑌶𑍀𑌲𑌃—𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌸𑍇𑌵𑌾𑌲𑌘𑍍𑌵𑌶𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂

ப்ரஹ்மமாதற்கு வழி.

பிரசித்தமான இந்த உயர்ந்த ஞானநிஷ்டையானது(எளிதே தேடிக்கொள்ளக் கூடியது எனக்)கூறப்படுகின்றதே. எப்படித் தேடிக்கொள்ளக்கூடியது? அதற்கு வழி என்ன? என்பது—

௫௧. தெளிந்த புத்தியோடுகூடியவனாய்த் தன்னை உறுதியினால் அடக்கியும், ஓசை முதலியவிஷயங்களை விட்டும்,விருப்பு வெறுப்புக்களை அகற்றியும்(நிற்பவன் ப்ரஹ்ம மாதற்கு உரியவன்.)

புத்தியினால் - (ப்ரஹ்மமே ஆத்மா என்னும்)நிச்சயமாகியபுத்தியினால். தெளிந்த- கள்ளமில்லாத, ஐயம்திரிபற்ற. தன்னை அடக்கி - உடம்பு இந்திரியங்களினது சேர்க்கையை வசப்படுத்தி. ஓசைமுதலிய விஷயங்களை விட்டு என்பதற்கு - தகுதியினால் [விஷயங்களெல்லாவற்றையும் முற்றும் விட்டிடுங்கால், உடம்பு நிலைபெறுதல் செல்லாமையின், ஆத்மஞானநிஷ்டை அமையாதாதலால்] "சரீரம் நிலைத்தற்குமட்டும் வேண்டிய பொருள்களைமாத்திரம் தவிர, அவற்றினும் அதிகமான போகப்பொருள்களைத் தள்ளி" என்று பொருள் கொள்க. விருப்பு வெறுப்புக்களை அகற்றி - சரீரம் நிலைத்தற்கு வேண்டியவையாகக் கிடைத்தவற்றின்மேலும் விருப்புவெறுப்புக்களை விட்டு. ()

பின்பு (அவன்)

௫௨. தனிமையை நாடுபவனாய்,இலகுவாக உண்பவனாய், மொழி மெய் மனங்களை அடக்கியவனாய், எப்பொழுதும் தியானத்திலும் யோகத்திலும் கருத்துள்ளவனாய், வைராக்கியத்தை அடைந்தவனாய் (ப்ரஹ்மமாதற்குத் தக்கோனாகிறான்).

தனிமையை நாடுபவன் - காடு ஆற்றுமணல் மலைக்குகை முதலிய தனிமையான இடங்களை நாடுந்தன்மையன். இலகுவாக உண்பவன்- (அளவாயும், பின்னர் நலத்தைச் செய்வதாயும், சுத்தமாயும் உள்ள) உணவை உண்பவன். தனிமையை நாடுதலும், இலகுவாக உண்ணலும் தூக்கம்முதலிய கெடுதிகளை விலக்குவனவாதலால் மனந்தெளி

—𑌯𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍 𑌚 𑌕𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂 𑌚 𑌯𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌯𑌤𑌿𑌃 𑌯𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌣𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌪𑌰𑌃 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍, 𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌏𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌣𑌮𑍍, 𑌤𑍌 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍌 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑌪𑌰𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍—𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌜𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌵𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍—𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌉𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥ ௫௨ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚—

௫௩. 𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑍂𑌯𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌰𑌣𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌂, 𑌬𑌲𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌾𑌗𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂—𑌨 𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌶𑌕𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍—𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂, 𑌦𑌰𑍍𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌵𑍀 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 ‘𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌮𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌤𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍; 𑌤𑌂 𑌚, 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍍 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌂, 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌂, 𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍍 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍋𑌗𑌤𑌦𑍋𑌷𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌽𑌪𑌿

தற்கு காரணமாம்; ஆகவே, அவற்றை எடுத்துக்கொண்டா ரென்க. ஞானநிஷ்டையுள்ள யதியானவன் மொழியையும் உடம்பையும் மனத்தையும் அடக்கியவனாய் இருக்கவேண்டும்; இவ்வாறு இந்திரியங்களனைத்தும் ஓய்ந்தவனாய் எப்பொழுதும் தியானத்தையும் யோகத்தையும் மேன்மையாகக்கொண்டு செய்யவேண்டும். தியானம் - ஆத்மவடிவத்தை ஆலோசித்தல். யோகம்-ஆத்மவிஷயத்திலே ஒருப்படுதல். "எப்பொழுதும்" என்றது - மந்திரம் ஜபம் முதலிய மற்றைய செய்யவேண்டியன இல்லாமையை உணர்த்துதற்காக. வைராக்கியத்தை அடைந்தவன் - இம்மை மறுமைப்பொருள்களிலே எப்பொழுதுமே ஆசையில்லாத்தன்மையைச்செவ்வனே உடையவன் என்றபடி. (௫௨)

இன்னும்,

௫௩ அகங்காரத்தையும், வலிமையையும், செருக்கையும், காமத்தையும், உடைமையையும் துறந்து, எனதென்னும் (எண்ணம்) நீங்கியவனாய் ஒழிந்துள்ளவன் ப்ரஹ்மமாதற்கு உரியவனாகிறான்.

அகங்காரத்தை-உடம்பு முதலியவற்றிலே அகங்கரித்தலை [அவையே நான் எனக்கொள்ளுதலை]. வலிமையை-காமஆசையுள்ள வன்மையை; (இது இங்கே)உடம்பு முதலியவற்றினுடைய மற்றைய வலிமை யன்று; ஏனெனில், இயல்பாகவே உள்ளமையினால், அதனை [உடம்புமுதலியவற்றின் வலிமையை]த் துறந்திடுதல் ஏலாது. செருக்கு என்பது - களிப்பிற்குப் பின்னர் நிகழ்வதாய் அறத்தை மீறச்செய்யும் எக்களிப்பு; "களிப்புள்ளவனெக்களிக்கிறான்; எக்களித்தவன்அறத்தை மீறுகிறான்" (ஆ-க-௧௩-௪) எனனும் ஸ்மிருதியினாலென்க. காமத்தை - விருப்பத்தை. கோபத்தை - பகையை, (அல்லது வெறுப்பை).இந்திரியங்களையும்,மனத்தையும்பற்றியகுற்றங்களை அறத்துறந்

[illegible] ப்ரக்ருதேஸ்ஸம்ஸர்கம் ... நிவ்ருத்தேந வா பாஹ்யை: விஷயை: விமுக்த:, [illegible] பரிக்ருஹ்ய, வைராக்யேண ... ஸங்கோ ..., [illegible] நிர்ஜந: ... ஸர்வ: ஜிதாத்மா ஸந்த: உபரத:, ய: [illegible] ப்ரக்ருதிஷ்டி: ப்ரஹ்மஸாயுஜ்யாய ப்ரஹ்மபவநாய கல்பதே [illegible]

[illegible]

ப்ர. [illegible] ப்ரஸந்நாத்மா ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி ।
[illegible] ஸர்வேஷு பூதேஷு மத்பக்திம் லபதே பராம் ॥

[illegible] ப்ரஸந்நாத்மா ஜ்ஞாநைகாகார ஸ்வரூபாதிக: ந ஶோசதி, [illegible] வா உதிஶ்ய ந ஶோசதி [illegible], [illegible] ந [illegible] ப்ராப்யவிஷயாகாங்க்ஷா ப்ரஹ்மவித: உப- [illegible]; [illegible] ஸர்வ: ... ‘ந ஶோசதி ந [illegible]’ [illegible] ‘ந [illegible]’ [illegible] ஸமா [illegible] ॥ ஸர்வ: ஸவைஷ [illegible]

[illegible] விஷயத்திலேனும், தருமத்தை [illegible] வந்துசேரும்; (தனக்கு ஆசை [illegible] படுக்கை முதலியவற்றையும், தருமத் [illegible] முதலியவற்றையும் தனக்குச் சொந்தமான [illegible]; [illegible] எல்லாவற்றையும் முற்றத் துறந்து, பரமஹ [illegible] உடம்பு வாழ்க்கையில்மாத்திரங்கூடத் [illegible] [தனது உடம்பினுடைய உயிர்வாழ்க்கையைக் [illegible]], ஆகவே ஒழிந்துநிற்பவனுய்க் களிப்பும் [illegible], [illegible] நிஷ்டனு யதியானவன் ப்ரஹ்ம [illegible] ஆகவிருத்தற்குத்] தகுந்தவ [illegible] (ருக)

[illegible] ஞானத்தைப் பெறுதல்.

[illegible] இங்கு முறைப்படி,

ருச. [illegible] வருந்தமாட்டான்; விரும்பமாட் [illegible]; [illegible] என்னிடத்து மேலான பக்தியைப் [illegible].

[illegible], [illegible] அடைந்தவனுய் [உயிர்வாழும்பொழுதேயே [illegible] பேரின்பமாகிய ப்ரஹ்மத்தை [illegible].] உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவினிடத்துத் தெளிவுபெற்ற [illegible] ஆத்மாவினிடத்துத் பரமானந்தம்உண்ட [illegible].] (தனக்கு) ஒருபொருளின் குறையையாயினும், தனது [illegible] வருந்துவதில்லை; விரும்புவதில்லை. (அ [illegible] இல்லாமையினுல், குறை இல்லை; நீக்கவேண்டிய [illegible] இல்லாமையினுல, குறையுமில்லை.) அடையாதபொருளை வேண்டுதலென் [illegible] அதுவல்லவன்றே. ஆகவே, இது, “ வருந்தமாட [illegible], விரும்பமாட்டான் ” [illegible] இயல்பை உறுதிப்படுத்துகின் [illegible]. “ [illegible]மாட்டான் ” என்பதும் வேறேர் பாடம். எல்லாப்பொருள்களிடத்தும்ஸ [illegible]

கக

ஸர்வபூதேஷு, ஆத்மௌபம்யேந ஸர்வபூதேஷு ஸுகம் து:கம் வா ஸமமேவ பச்யதி இத்யர்த:। ந ஆத்மஸமதர்சநமித்யர்த:, தஸ்ய வக்ஷ்யமாணத்வாத் 'பக்த்யா மாமபிஜாநாதி' இதி। ய: ஏவம்பூத: ஜ்ஞாநநிஷ்ட:, மத்பக்திம் மயி பரமேச்வரே பக்திம் பஜநம் பராம் உத்தமாம் ஜ்ஞாநலக்ஷணாம் சதுர்தீம் லபதே, 'சதுர்விதா பஜந்தே மாம்' இதி ஹி உக்தம் ॥ ௫௪ ॥

தத: ஜ்ஞாநலக்ஷணயா—

௫௫. பக்த்யா மாமபிஜாநாதி யாவாந்யச்சாஸ்மி தத்த்வத:।
ததோ மாம் தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா விசதே ததநந்தரம் ॥

பக்த்யா மாம் அபிஜாநாதி யாவாந் அஹம் உபாதிக்ருதவிஸ்தரபேத:, யச்ச அஹம் அஸ்மி வித்வஸ்தஸர்வோபாதிபேத: உத்தம: புருஷ: ஆகாசகல்ப:, தம் மாம் அத்வைதம் சைதந்யமாத்ரைகரஸம் அஜரம் அபயம் அநிதநம் தத்த்வத: அபிஜாநாதி। தத: மாம் ஏவம் தத்த்வத: ஜ்ஞாத்வா விசதே ததநந்தரம், மாமேவ ஜ்ஞாநாநந்தரம்।

நாத்ர ஜ்ஞாநப்ரவேசக்ரியே பிந்நே விவக்ஷிதே 'ஜ்ஞாத்வா விசதே ததநந்த

மானவன் - தனக்கு ஒப்பாக, பொருள்களெல்லாவற்றின்மேலும் இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஸமமாகவே(அவை தன்னைத் தாக்குவதுபோலவே பிறரையும் தாக்குமெனக்) காண்கிறான் என்றபடி. (இங்குச் சொல்லக்கருதியது எல்லாவற்றிலும்) ஒரே ஆத்மாவைப் பார்த்தலன்று; அதனை "பக்தியினால் என்னை அறிகின்றானே" (௧௮ - ௫௫)என இனிக் கூறப்போகின்றமையின். எவன் இவ்வாறான ஞான நிஷ்டனோ, ஞானத்திலே நிலைகொண்டவனோ,(அவன்)பரமேச்வரனான என்மீது உயர்ந்த நான்காவதான பக்தியை, ஞானமாகிய பக்தியைப்பெறுகிறான்; ஏனெனில், "நால்வகையான (மனிதர்) என்னைத் தொழுகிறார்கள்" (எ - ௧௬) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. (௫௪)

பின்பு (அவன்) ஞானமாகிய

௫௫. பக்தியினால் என்னை அறிகின்றான்: நான் எவ்வளவினனாக இருக்கின்றேனோ, யாராகவும் இருக்கின்றேனோ, (அவ்வளவினனான அந்த) என்னை உண்மையாய் அறிகின்றான்; அங்ஙனம் என்னை உண்மையாய் அறிந்து உடனே என்னைப் புகுகின்றான்.

உபாதிகளினாலான பல விசேஷங்களால் யான் எவ்வளவினனாக இருக்கின்றேனோ, (அவ்வளவினன் என்று, அப்படிப்பட்டவன் என்று, எங்குமுள்ளவன் என்று, அவன், ஞானமாகிய)பக்தியினால் என்னை அறிகின்றான்; இன்னும், எந்த நான் உபாதிகளினது வேற்றுமையெல்லாம் அற்றவனாய், உத்தமபுருஷனாய், ஆகாசம்போன்றவனாய் இருக்கின்றேனோ, அந்த என்னை (அதாவது, மெய்ப்பொருளை) அத்வைதமாக, அறிவுமாத்திரமான ஒருதன்மைத்தாக, பிறவாததாக, மூப்பில்லாததாக, இறவாததாக, பயமில்லதாக, கேடில்லதாக உண்மையாய் அறிகிறான்; அங்ஙனமிவ்வாறு என்னை உண்மையாய் அறிந்து அறிவு(பெற்ற)வுடன் என்னையே புகுகிறான் [ப்ரஹ்மமாய் நிற்கிறான்].

"அறிந்து உடனே புகுகிறான்" என, அறிதலும் புகுதலுமாகிய வினைகள் வெவ்வேறானவையாக இங்குக் கருதப்படவில்லை.—அங்ஙனம் (புகுதலென்பது)

த:’ இதி। கிம் தர்ஹி?—ஸர்வஜ்ஞாநாயாஸ: ஜ்ஞாநமாத்ரேணைவ, ‘க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி’ இதி உக்தத்வாத்॥

நநு விருத்தம் இதம் உக்தம் “ஜ்ஞாநஸ்ய யா பரா நிஷ்டா தயா மாம் அபிஜாநாதி” இதி। கதம் விருத்தம் இதி சேத், உச்யதே—யதைவ யஸ்மிந் விஷயே ஜ்ஞாநம் உத்பத்யதே ஜ்ஞாது:, ததைவ தம் விஷயம் அபிஜாநாதி ஜ்ஞாதா இதி ந ஜ்ஞாநநிஷ்டாம் ஜ்ஞாநாவ்ருத்திலக்ஷணாம் அபேக்ஷதே இதி; அதஶ்ச ஜ்ஞாநேந ந அபிஜாநாதி, ஜ்ஞாநாவ்ருத்த்யா து ஜ்ஞாநநிஷ்டயா அபிஜாநாதீதி॥

நைஷ தோஷ:; ஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வாத்மோத்பத்திபரிபாகஹேதுயுக்தஸ்ய ப்ரதிபக்ஷவிஹீநஸ்ய யத் ஆத்மாநுபவநிஶ்சயாவஸாநத்வம் தஸ்ய நிஷ்டாஶப்தாபிலாபாத்। ஶாஸ்த்ராசார்யோபதேஶேந ஜ்ஞாநோத்பத்திபரிபாகஹேதும் ஸஹகாரிணம் புத்திவிஶுத்த்யமாநித்வாதி குணம் ச அபேக்ஷ்ய ஜநிதஸ்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞபரமாத்மைகத்வஜ்ஞாநஸ்ய கர்த்ருத்வாதிகாரகபேதபுத்திநிபந்தநஸர்வகர்மஸம்ந்யா-

---

என்னை ? —ஞானமேதான் ; ஏனெனில், (ஞானத்திற்குத் தன்னையல்லது) வேறு பயனில்லை ; “என்னை க்ஷேத்ரஜ்ஞனாகவும் அறிந்துகொள்” (கங - உ) என உபதேசித்துள்ளமையினாலென்க.

(ஆக்ஷேபம்):—ஆயின், “எது ஞானத்தினுடைய உயர்ந்த நிஷ்டையோ, அதனால் என்னை அறிகிறான்” என்றஇது விரோதமாய்க் கூறப்பட்டது. எவ்வாறு விரோதமெனில், கூறுவோம் :—(அறிபவனுக்கு) எப்பொழுது எந்தப்பொருளைப்பற்றி அறிவு எழுகின்றதோ, அப்பொழுதேயே, அந்த க்ஷணத்திலேயே அப்பொருளை, அறிபவன் அறிந்துவிடுகிறான் ; ஆகவே ஞானத்தின் ஆவிருத்தியாகிய [ஞானத்தை அடுத்தடுத்துச் செய்தலாகிய] ஞானநிஷ்டையை வேண்டிநிற்கிறானில்லை என்பது(வாதிப் பிரதிவாதிகளான நம்மிருவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்துளது. ஒருபொருளைப்பற்றி அறிவு எழும்பொழுதேயே அப்பொருள் விளங்க, அங்ஙனமே அறிபவன் அதனை அறிந்துவிடுகிறான் ; ஆகவே, ஒருபொருளை அறிதற்கு - ஞானத்தின் ஆவிருத்தியாகிய ஞானநிஷ்டையானது, பயிற்சியினால் அறிவு அடுத்தடுத்து வருவதாகிய ஞானநிலையானது வேண்டியதில்லை). ஆதலால், “அறிவினால் அறிகிறானில்லை ; மற்று, அறிவு அடுத்தடுத்துவருதலாகிய ஞானநிஷ்டையினால் அறிகிறான்” என்பது (விரோதமாம்).

(ஸமாதானம்) :—இது குற்றமன்று ; தான் [அறிவு] உண்டாவதற்கும், முதிர்ந்து பழுத்தற்கும் காரணமானவற்றையுடையதாய் இடையூறில்லாத ஞானத்தின் பாகிய ஆத்ம அநுபவநிச்சயம் எதுவோ, அதனை - நிஷ்டைஎன்னும்சொல் வழங்குவதனாலென்க. சாஸ்திரம் ஆசார்யன் இவர்களது உபதேசத்தினால் பிறத்தற்கும் (அது) முதிர்ந்து பழுத்தற்கும் காரணமாயும், (அ குத்) துணையாயுமுள்ளவையான புத்தித்தெளிவு (கஅ - நக) பணிவு (கங-எ) முதலியவற்றையும் நாடி (அவ்வுபதேசத்தால்) “க்ஷேத்ரஜ்ஞனும், பரமாத்மாவும் ஒன்று” என்னும்ஞானமானது செய்பொருள்களைப்பற்றிய பேதபுத்தியினால் அமைகின்ற எல்லாக்க

ஸம்ஹிதஸ்ய ஸர்வக்ரியோபஸம்ஹாரபர்யவஸாநோ யஸ் ஸ்வஸ்தாநம், ஸா பரா ஜ்ஞாநநிஷ்டா இதி உச்யதே । ஸா இயம் ஜ்ஞாநநிஷ்டா ஆர்தாதிபக்தித்ரயாபேக்ஷயா பரா சதுர்த்தீ பக்திரிதி உக்தா । தயா பரயா பக்த்யா பகவந்தம் தத்த்வதோऽபிஜாநாதி, யதநந்தரமேவ ஈச்வரக்ஷேத்ரஜ்ஞபேதபுத்திரசேஷதோ நிவர்ததே, அத: ஜ்ஞாநநிஷ்டாலக்ஷணயா பக்த்யா மாமபிஜாநாதீதி வசநம் ந விருத்யதே ।

அத்ர ச ஸர்வம் நிவ்ருத்திவிதாயி சாஸ்த்ரம் வேதாந்தேதிஹாஸபுராணஸ்ம்ருதிலக்ஷணம் ந்யாயப்ரஸித்தமர்த்தவத் பவதி — 'விதித்வா......வ்யுத்தாயாத பிக்ஷாசர்யம் சரந்தி' 'தஸ்மாந் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தமாஹு:' 'ந்யாஸ ஏவாத்யரேசயத்' இதி 'ஸம்ந்யாஸ: கர்மணாம் ந்யாஸ:' 'வேதாநிமம் ச லோகமமும் ச பரித்யஜ்ய' 'த்யஜ தர்மமதர்மம் ச' இத்யாதி । இஹ ச ப்ரதர்சிதாநி வாக்யாநி । ந ச தேஷாம் வாக்யாநாம் ஆநர்த்தக்யம் யுக்தம்; ந ச அர்த்தவாதத்வம், ஸ்வப்ரகரணஸ்தத்வாத் ।

ப்ரத்யகாத்மாவிக்ரியஸ்வரூபநிஷ்டத்வாச்ச மோக்ஷஸ்ய । ந ஹி பூர்வஸமுத்ரம் ஜிகமிஷோ: ப்ராதிலோம்யேந ப்ரத்யக்ஸமுத்ரம் ஜிகமிஷுணா ஸமாநமார்கத்வம் ஸம்பவதி । ப்ரத்யகாத்மவிஷயப்ரத்யயஸந்தாநகரணாபிநிவேசச்ச

திடுதலோடு கூடி தன் ஆத்மஅநுபவநிச்சயவடிவமாய் நிற்றல் எதுவோ, அதுமேலான ஞானநிஷ்டை எனக் கூறப்படுகின்றது. துயருற்றவன்முதலானவரது பக்தியை (எ-ககூ) நோக்க, அந்த இஞ்ஞானநிஷ்டையானது மேலானதாகிய நான்காவதான பக்தி (எ-கஎ) என அருளிச்செய்யப்பட்டது. (ஞானாதிகாரியாவான்) அந்த மேலான பக்தியினால் பகவானை உண்மையில் அறிகிறான்; அறிந்த உடனேயே, ஈச்வர க்ஷேத்திரஜ்ஞர்களிடத்துப் பேதபுத்தியானது, "ஈச்வரன் வேறு, க்ஷேத்திரஜ்ஞன் வேறு" என்னும் எண்ணமானது முற்றும் ஒழிகின்றது. ஆகவே, "ஞானநிஷ்டையாகிய பக்தியினால் என்னை அறிகிறான்" என்னும் திருவாக்கானது விரோதப்படவில்லை.

முக்திக்குக் கர்மத்துறவு இன்றியமையாதது.

அங்ஙனமன்றோ, ஒழிவை விதிக்கின்ற உபநிஷத்துக்களும், இதிஹாஸங்களும், புராணங்களும், ஸ்மிருதிகளுமாகிய சாஸ்திரமனைத்தும் அர்த்தமுள்ளவை யாகின்றன [பொருளுடைத்தவாகின்றன]: "(அதனை) அறிந்து, (உலகவாழ்க்கையினைத்) துறந்து, பிச்சையெடுத்துத் திரிகிறார்கள் (பி - ந -டு - க)," "ஆதலால், இத்தவங்களுள் துறவினைச் சிறந்ததாகக் கூறுகிறார்கள்" (யா - உப - எகூ), "துறவே சிறந்துளது" (யா-உப-எஅ) என்பனவும், "ஸந்யாஸமென்பது கர்மங்களைத் துறந்திடுதல்" "வேதங்களையும், இவ்வுலகத்தையும், மறுமையுலகத்தையும் துறந்து" (ஆ - உ - உரு - கங), "தர்மத்தையும், அதர்மத்தையும் விட்டிடு" என்பன முதலியனவும் (சாஸ்திரவசனங்களாம்). இங்கேயும் (கீதையினுள்ளும் அநேககருத்துடைய டு - கஉ முதலிய) வாக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டன. அவ்வசனங்கட்கு அர்த்தமில்லையென்பது ஏலாது; (அவை) அர்த்தவாதமென்பதும் ஒவ்வாது; தமது பிரகரணத்தினுள் [துறவைக்கூறும் இயலினுள்]உள்ளமையாலென்க.

மேலும், மோக்ஷமென்பது - உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவினுடைய நிர்விகார வடிவத்திலே நிலைகொள்ளுதலாதலால், (துறவு அவசியம் வேண்டியதாம்.) கீழ்ஸமுத்திரத்தைச் செல்லக்கருதியவனுக்கு, (தனக்கு) மாறாக மேல்சமுத்திரத்தைச் செல்லக்கருதியவனோடு ஒரேவழியைக் கொள்ளுதல் நிகழாதன்றோ. அன்றியும், ஞானநிஷ்டை

ஜ்ஞாநநிஷ்டா ; ஸா ச ப்ரத்யகாத்மசிந்தநவக்ஷ கர்மணா ஸஹாஸஹாவிரோதேந விரு-த்யதே। பர்வதஸர்ஷபயோரிவ அந்தரவாந் விரோத: ப்ரமாணவித்பி: நிஶ்சித: । தஸ்மாத் ஸர்வகர்மஸந்ந்யாஸேநைவ ஜ்ஞாநநிஷ்டா கார்யா இதி ஸித்தம் ॥ ௫௫ ॥

ஸ்வகர்மணா பகவத: ஆராதநரூபபக்தியோகஸ்ய ஸித்திப்ராப்தி: ஃபலம் ஜ்ஞாநநிஷ்டாயோக்யதா, தந்நிஷ்டா ஜ்ஞாநநிஷ்டா மோக்ஷபர்யவஸாநா। ஸ: பகவத்பக்தியோக: அநயா ஸ்தூயதே ஶாஸ்த்ரார்த்தோபஸம்ஹாரப்ரகரணே ஶாஸ்த்ரார்த்தநிஶ்சயதார்ட்யாய—

௫௬. ஸர்வகர்மாண்யபி ஸதா குர்வாணோ மத்வ்யபாஶ்ரய: ।
மத்ப்ரஸாதாதவாப்நோதி ஶாஶ்வதம் பதமவ்யயம் ॥

ஸர்வகர்மாண்யபி ப்ரதிஷித்தாந்யபி ஸதா குர்வாண: [illegible] மத்வ்யபாஶ்ரய: அஹம் வாஸுதேவ: ஸர்வேஶ்வர: வ்யபாஶ்ரயோ வ்யபாஶ்ரயணம் யஸ்ய ஸ: மத்வ்யபாஶ்ரய:, மயி ஸந்ந்யஸ்தஸர்வபாவ: இத்யர்த்த: । ஸோ(அ)பி மத்ப்ரஸாதாத் மம ஸர்வேஶ்வரஸ்ய ப்ரஸாதாத் அவாப்நோதி ஶாஶ்வதம் நித்யம் வைஷ்ணவம் பதம் அவ்யயம் ॥ ௫௬ ॥

யென்பது - உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவைப்பற்றிய உணர்வினது தொடர்ச்சியைச் செய்வதிலே மிகுந்த ஊக்கம்; அது கர்மத்தோடு உடன்நிகழ்வதென்றால், மேல்சமுத்திரத்தைச் செல்வதுபோல் முரணுகின்றது. (ஞானத்திற்கும் கர்மத்திற்கும்) விரோதமானது, மலைக்கும் கடுகுக்கும்போல, இடையிடுள்ளதாகப் பிரமாணவித்துக்களால், பிரமாணங்களை அறிந்தவர்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுளது. (மலைக்கும், கடுகுக்கும் உள்ள வேற்றுமை எவ்வளவோ, அவ்வளவென்க ஞானத்திற்கும் கர்மத்திற்குமுள்ள வேற்றுமை.) ஆகவே, கர்மங்களனைத்தையும் முற்றத்துறந்திடுவதினாலேதான் ஞானநிஷ்டையைச் செய்யவேண்டும் என முடிந்தது. (௫௫)

கர்மத்தால் பகவானைத் தொழுதல்.

தனக்குரிய கர்மத்தால் பகவானைப் பூஜித்தலாகிய பக்தியோகத்திற்குப் பயன் - (மனந்திருந்துதலாகிய) ஸித்தியைப் பெறுதல், ஞானநிஷ்டைக்கு ஏற்ற தகுதியுடைமை. அதனால் வரும் ஞானநிஷ்டையானது மோக்ஷமாகிய பயனை முடிவாகக் கொண்டது. அந்த பகவத்பக்தியோகமானது, பகவானைத்தொழுதலென்னும் யோகமானது சாஸ்திர உபதேசத்தை முடிக்கின்ற (இப்) பிரகரணத்திலே, சாஸ்திரஉபதேசத்தினுடைய நிச்சயம் உறுதிப்பட இங்ஙனம் பாராட்டப்படுகின்றது.

௫௬. எல்லாக்கர்மங்களையும் எப்பொழுதும் செய்கிறவன் என்னை அடைக்கலமாகக்கொண்டவனாய், குறைவிலாத சாச்வதமான நிலையை எனது அருளினால் அடைகின்றான்.

எல்லாக்கர்மங்களையும், விலக்கப்பட்ட கர்மங்களையுங்கூடச் செய்கின்றவனாய், ஈச்வரனாகிய வாஸுதேவனான என்னைத்தஞ்சமாகக்கொண்ட, அதாவது, எல்லாஎண்ணங்களையும் என்னிடத்து வைத்த அவனுங்கூட குறைவில்லாத நித்தியமான நிலையை, எங்குமுள்ள பொருளின்நிலையை, ஈச்வரனான எனது அனுக்கிரகத்தாலே அடைகின்றான் என்க. (௫௬)

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂—

௫௭. 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 ।
𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑍁𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌭𑌵 ॥

𑌚𑍇𑌤𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 ‘𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿 𑌯𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿’ 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨, 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑌰𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰𑌃 𑌸𑌨𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌃 𑌤𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌮𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌶𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌭𑌵 ॥ ௫௭ ॥

௫௮. 𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ।
𑌅𑌥 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥

𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌹𑍇𑌤𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌅𑌤𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 । 𑌅𑌥 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 “𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌹𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿, 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ ௫௮ ॥

𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 “𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌅𑌹𑌂, 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿?” 𑌇𑌤𑌿—

இவ்வாறுள்ளதனுல்,

௫௭. எல்லாக்கர்மங்களையும் மனத்தால் என்னிடத்துத் துறந்து, என்னை மேலாகக்கொண்டவனுய், புத்தியோகத்தை நாடி என்னிடத்தேயே சித்தமுடையவனுய் எப்பொழுதும் இருக்கக்கடவாய்.

மனத்தால் - விவேகபுத்தியால் [பகவான் அருளினுல் கிடைத்த மெய்யுணர்வினுலேதான் முக்தி கைகூடுகின்றது ; வெறுங்கர்மத்தாலன்று என்னும் அறிவினுல்—ஆ.]. எல்லாக்கர்மங்களையும் - இம்மைமறுமைக்கான எல்லாக்கர்மங்களையும். என்னிடத்துத்துறந்து - ''எதனைச் செய்கின்றனையோ, எதனை உண்கின்றனையோ'' (௯-உ௭) என்று கூறிய நியாயப்படி ஈச்வரனிடத்து அர்ப்பித்து.என்னை-வாஸுதேவனை. புத்தியோகத்தை-ஒருநிலைப்பட்ட புத்தியுடைமையை. நாடுதல்-வேறொன்றைத் தஞ்சமாகக் கொள்ளாமை. நாடி - (வேறொன்றைச் சாராது புத்தியோகத்தையே அடைக்கலமாகக்கொண்டு என்றபடி). (௫௭)

௫௮. என்மீது சித்தம்பொருந்திய நீ, கடத்தற்கரிய எல்லாவற்றையும் எனது அருளினுல் கடந்துவிடுவாய். மற்று, அஹங்காரத்தால் கேளாயாயின் கெடுவாய்.

கடத்தற்கரிய எல்லாவற்றையும் - பிறந்திறந்து உழலுதற்குக் காரணமான (அவித்யையினுல்) உண்டானவையாய், கடத்தற்கரியனவாயுள்ள ஸகல (ஸங்கடங்களையும்). நீ யான் கூறியதைக் கேளாயாயின், ''நான் [அர்ஜுனன்] பண்டிதன்'' என்னும் செருக்கினுல் எடுத்துக்கொள்ளாயாயின், அங்ஙனம் நீ கெடுவாய். (௫௮)

''நான் சுதந்தரமானவன் ; பிறன்கூறியதை நான் ஏன் செய்யவேண்டும் ?'' என்ற இதனையும் நீ நினைக்கக்கூடாது :

५९. यदहङ्कारमाश्रित्य न योत्स्य इति मन्यसे ।
मिथ्यैष व्यवसायस्ते प्रकृतिस्त्वां नियोक्ष्यति ॥

यदि एतत् त्वम् अहङ्कारम् आश्रित्य न योत्स्ये इति न युद्धं करिष्यामि इति मन्यसे चिन्तयसि निश्चयं करोषि, मिथ्या एषः व्यवसायः निश्चयः ते तव ; यस्मात् प्रकृतिः क्षत्रियस्वभावः त्वां नियोक्ष्यति ॥ ५९ ॥

यस्माच्च—

६०. स्वभावजेन कौन्तेय निबद्धः स्वेन कर्मणा ।
कर्तुं नेच्छसि यन्मोहात्करिष्यस्यवशोऽपि तत् ॥

स्वभावजेन शौर्यादिना यथोक्तेन कौन्तेय निबद्धः निश्चयेन बद्धः स्वेन आत्मीयेन कर्मणा कर्तुं न इच्छसि यत् कर्म मोहात् अविवेकतः करिष्यसि अवशोऽपि परवश एव तत् कर्म ॥ ६० ॥

यस्मात्—

६१. ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति ।
भ्रामयन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया ॥

ईश्वरः ईशनशीलः नारायणः सर्वभूतानां सर्वप्राणिनां हृद्देशे हृदयदेशे अर्जुन ! शुक्लान्तरात्मस्वभाव ! विशुद्धान्तःकरण !—'अहश्च कृष्णमहरर्जुनं च' इति दर्शनात्—तिष्ठति स्थितिं लभते। सः कथं तिष्ठति? आह—भ्रामयन् भ्रमणं कारयन् सर्वभूतानि यन्त्रा-

---

ருக. (நீ) அஹங்காரத்தைப்பாராட்டி "போர்புரியமாட்டேன்" எனக் கொள்கின்றனையாயின், உன்னுடைய இவ்வுறுதி வீண் என்க ; ஸ்வபாவமானது உன்னைக் கட்டாயப்படுத்தும்.

நீ அஹங்காரத்தைக்கொண்டு, "போர்செய்யமாட்டேன்" என எண்ணுகின்றனையாயின், உறுதியைச் செய்கின்றனையாயின், உன்னுடைய இவ்வுறுதி வீணும் ; ஏனெனில், க்ஷத்திரிய இயல்பானது உன்னை(ப் போர்புரிய)க் கட்டாயப்படுத்தும். ()

இன்னும், ஏனெனில்,

சா०. கௌந்தேய! இயல்பினாலான தன்கர்மத்தால் இறுக்கிக்கட்டப்பெற்ற(நீ)மயக்கத்தால் எதனைச் செய்ய விரும்புகின்றனையில்லையோ, அதனைப் பரவசனாகவேசெய்வாய்.

இயல்பினால் - கீழ்க்கூறிய (கஅ - சங) சூரத்தன்மை முதலியவற்றால். எதனை - கர்மத்தை. மயக்கத்தால் - அவிவேகத்தால். அதனை - கர்மத்தை. (சா०)

ஏனெனில்,

சாக. அர்ஜுந ! ஈச்வரனானவன் எல்லாப்பிராணிகளையும் யந்திரத்தில் ஏறினவை(போல்) மாயையினால் ஆட்டுவித்துக்கொண்டு, எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயஸ்தானத்தினுள் தங்கிநிற்கின்றான்.

ஈச்வரன் - ஆளுந்தன்மையுள்ள நாராயணன். அர்ஜுந ! - வெண்மையுள்ளவனே ! உள்ளத்தின் இயல்பு சுத்தமானவனே ! அகக்கரணம்தெளிந்தவனே !; "பகல் கருமையாயுளது ; பகல் வெண்மையுளது" (ரிக்வேதம் - சா - க - க) என (வழங்கியிருத்தலைக்) காண்பதனாலென்க. தங்கிநிற்கிறான்-நிலைபெறுகிறான்.—அவன் எவ்வாறு தங்கிநிற்கிறான்? என்பது.— கூறுகிறார் : யந்திரத்தில் ஏறின(மரப்பாவைகளைப்போல,) மரத்தால் செய்த ஆள்முதலிய (பொம்மைகளைப்)போல, எல்லாப்பிராணிகளையும்

𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌵 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌆𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌵—𑌇𑌤𑌿 𑌇𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌃—𑌯𑌥𑌾 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑍃𑌤𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 । 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌛𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥ ௬௧ ॥

௬௨. 𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌣𑌾𑌯 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌹𑍇 𑌭𑌾𑌰𑌤 । 𑌤𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌰𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑌮 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥ ௬௨ ॥

௬௩. 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌯𑌾 ।
𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯𑍈𑌤𑌦𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌥𑍇𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍇 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍇𑌣 । 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍁 ॥

𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌯𑌾 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁—

௬௪. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌦𑍃𑌢𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

யந்திரத்தில் ஏறினவைபோல் மாயத்தால் கூத்தாடும்படிசெய்துகொண்டு தங்கிநிற்கிறான் என்க. யந்திரத்தில் ஏறினவைபோல் என, போல் என்னுஞ்சொல்லை இங்கு (வருவித்து)க் கண்டுகொள்க.—𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 எனக்கூட்டுக. (௬௧)

௬௨. **பாரத ! அவனையே அடைக்கலமாக எவ்வாற்றாலும் அடைந்துகொள் ; அவனது அருளினால் உயர்ந்த ஒழிவை(யும்), நித்தியமான நிலையை(யும்) அடைவாய்.**

ஸம்ஸாரத்தொல்லையினைத் தொலைக்க அந்த ஈச்வரனையே அடைக்கலமாக எவ்விதத்தினாலும், [மனத்தினாலும், மொழியினாலும், மெய்யினாலும்] நாடிக்கொள். அப்பொழுது, ஈச்வரனது அருளினால் உயர்ந்த ஒழிவையும், எங்குமுள்ள பொருளான எனது பரமபதமாகிய சாச்வதமான நிலையையும் அடைவாய். ()

௬௩. **இவ்வாறாக, ரஹஸ்யத்தினும் ரஹஸ்யமான ஞானம் உனக்கு என்னால் கூறப்பட்டுளது ; இதனை முற்றும் ஆராய்ந்து, பின்பு எவ்வாறு இஷ்டப்படுகிறாயோ, அவ்வாறு செய்க.**

என்னால் - முற்றுமுணர்ந்த ஈச்வரனால். **இதனை** - கீழ்க்கூறிய (கீதா) சாஸ்திரத்தை. **முற்றும்** - கீழுபதேசிக்கப்பட்ட உபதேசமனைத்தையும். (௬௩)

கர்மயோகியானவன் பகவானிடத்து பக்திசெய்யவேண்டும்.

மீண்டும் நான் கூறுவதைக் கேள் :

௬௪. **எல்லாவற்றினும் மிக்கரஹஸ்யமான எனது அருமைத்திருவாக்கை மீண்டும் கேட்பாயாக ; ''(நீ) எனது நண்பனாக நெருங்கியுள்ளாய்'' என, அதனால் (நான்) உனக்கு நலத்தைக் கூறுவேன்.**

ஸர்வகுஹ்யதமம் ஸர்வேப்ய꞉ குஹ்யேப்ய꞉ அத்யந்தரஹஸ்யம் உக்தமபி அஸக்ருத் பூய꞉ புந꞉ ச்ருணு மே மம பரமம் ப்ரக்ருஷ்டம் வச꞉ வாக்யம்। ந பயாத் நாபி அர்த்தகாரணாபேக்ஷயா வக்ஷ்யாமி; கிம் தர்ஹி?—இஷ்ட꞉ ப்ரிய꞉ அஸி மே மம த்ருடம் அவ்யபிசாரேண இதி க்ருத்வா தத꞉ தேந காரணேந வக்ஷ்யாமி கதயிஷ்யாமி தே தவ ஹிதம் பரமம் ஜ்ஞாநப்ராப்திஸாதநம், தத்தி ஸர்வஹிதாநாம் ஹிததமம் ॥ ௬௪ ॥

கிம் தத் இதி? ஆஹ—

௬௫. மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு।
மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜாநே ப்ரியோऽஸி மே ॥

மந்மநா꞉ பவ மச்சித்த꞉ பவ। மத்பக்த꞉ பவ மத்பஜநோ பவ। மத்யாஜீ மத்யஜநசீலோ பவ। மாம் நமஸ்குரு நமஸ்காரம் அபி மமைவ குரு। தத்ர ஏவம் வர்த்தமாந꞉ வாஸுதேவே ஏவ ஸமர்ப்பிதஸாத்யஸாதநப்ரயோஜந꞉ மாமேவ ஏஷ்யஸி ஆகமிஷ்யஸி। ஸத்யம் தே தவ ப்ரதிஜாநே, ஸத்யாம் ப்ரதிஜ்ஞாம் கரோமி ஏதஸ்மிந் வஸ்துநி இத்யர்த்த꞉; யத꞉ ப்ரிய꞉ அஸி மே। ஏவம் பகவத꞉ ஸத்யப்ரதிஜ்ஞத்வம் புத்த்வா பகவத்பக்தே꞉ அவச்யம்பாவி மோக்ஷபலம் அவதார்ய பகவச்சரணைகபராயண꞉ பவேத் இதி வாக்யார்த்த꞉ ॥ ௬௫ ॥

எல்லாவற்றினும் - எல்லா ரஹஸ்யங்களினும். மீண்டும் - அடிக்கடி கூறப்பட்டிருந்தும். பயத்தினலாயினும், பொருளுக்காகவாயினும் (நான் உனக்கு நலத்தைக்) கூறப்போகிறேனல்லேன்.—மற்று, என்ன ?—நீ எனக்குப் பிரியனுகப் பிறழாதிருக்கிறாய் எனக்கொண்டு, அதுகாரணமாக நான் உனக்கு உயர்ந்த நன்மையை, ஞானத்தைப் பெறுதற்கு ஸாதநத்தைக் கூறுவேன். அதுவன்றோ நன்மைகளெல்லாவற்றினும் மிக்க மேலான நன்மை. (௬௪)

அஃதென்ன ? என்பது—அருளிச்செய்கிறார் :

௬௫. (நீ) என்னிடத்து மனமுடையவனுக, என்னிடத்துப் பக்தியுள்ளவனுக, என்னைப் பூஜிப்பவனுக இருக்கவேண்டும். என்னை வணங்கவேண்டும். (இவ்வாறுக, நீ) என்னையே அடைவாய். உனக்கு உண்மையாக உறுதிசொல்லுகின்றேன் ; எனது நண்பனுயிருக்கிறாய் (ஆதலின்).

என்னிடத்து மனமுடையவனுக - என்னை நினைப்பவனுக. பூஜிப்பவனுக - பூஜிக்குந்தன்மையனுக. என்னை வணங்கவேண்டும் - நமஸ்காரத்தையும் எனக்கே செய்யவேண்டும். இனி, இவ்வாறிருப்பவனுய், ஸாத்தியப்பயனையும் ஸாதனப்பயனையும் வாஸுதேவனிடத்திலேயே அர்ப்பித்தவனுய் என்னையே வந்தடைவாய். நீ எனது நண்பனுயிருக்கிறு யாதலால், உனக்கு நான் உண்மையான உறுதிசொல்லுகின்றேன் ; இவ்விஷயத்திலே ஸத்தியமான பிரதிஜ்ஞை செய்கின்றேன், ஸத்தியமான உறுதிவார்த்தை சொல்லுகின்றேன் என்றபடி. இவ்வாறுகப் பகவானுடைய உறுதிமொழியை ஸத்தியமாக உணர்ந்து, பகவத்பக்திக்கு அவச்யமுண்டாகின்ற மோக்ஷமாகிய பயனைத் தெளிவாக நிச்சயித்து, பகவானையே அடைக்கலமாகவும் உயர்ந்த ஒரேகதியாகவும் கொண்டவனுய் இருக்கவேண்டும் என்பது (இப்)பிரகரணத்தின் (தேர்ந்த) பொருள்.

कर्मयोगनिष्ठायाः परमरहस्यम् ईश्वरशरणताम् उपसंहृत्य अथ इदानीं कर्मयोगनिष्ठाफलं सम्यग्दर्शनं सर्ववेदान्तविहितं वक्तव्यमिति आह—

௬௬. सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ।
अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥

सर्वधर्मान् सर्वे च ते धर्माश्च सर्वधर्माः तान्—धर्मशब्देन अत्र अधर्मोऽपि गृह्यते, नैष्कर्म्यस्य विवक्षितत्वात्, 'नाविरतो दुश्चरितात्' 'त्यज धर्ममधर्मं च' इत्यादिश्रुतिस्मृतिभ्यः—सर्वधर्मान् परित्यज्य संन्यस्य सर्वकर्माणि इत्येतत् । माम् एकं सर्वात्मानं समं सर्वभूतस्थितम् ईश्वरम् "अच्युतोऽहमेव" इति एवं शरणं व्रज, न मत्तः अन्यत् अस्ति इति अवधारय इत्यर्थः ; अहं त्वा त्वाम् एवं निश्चितबुद्धिं सर्वपापेभ्यः सर्वधर्माधर्मबन्धनरूपेभ्यः मोक्षयिष्यामि स्वात्मभावप्रकाशीकरणेन । उक्तं च 'नाशयाम्यात्मभावस्थो ज्ञानदीपेन भास्वता' इति ॥ अतः मा शुचः शोकं मा कार्षीः इत्यर्थः ॥ ௬௬ ॥

துறவும், மெய்யுணர்வும்.

கர்மயோகநிஷ்டையினுடைய பரமரஹஸ்யமானது ஈச்வரனை அடைக்கலமாகப்புகுதல் என முடித்து, இனி, இப்பொழுது, எல்லாஉபநிஷத்துக்களிலும் விதிக்கப்பட்டதாய், கர்மயோகநிஷ்டையின் பயனை மெய்யுணர்வை உரைக்கவேண்டும் என அருளிச்செய்கிறார் :

௬௬. **(நீ) எல்லாத்தர்மங்களையும் துறந்து, என்னையொருவனையே அடைக்கலமாக நாடிக்கொள். நான் உன்னை எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுவிப்பேன் ; வருந்தாதே.**

தர்மமென்னும்சொல்லினல், இங்கு அதர்மமும் கொள்ளப்படுகின்றது ; நைஷ்கர்ம்யத்தை, கர்மம்நீங்கிய நிலையை உபதேசிக்கக்கருதியுள்ளமையின் ; " தீயொழுக்கத்தினின்றும் ஒழியாதவன் (ஆத்மாவையடைய) மாட்டான் " (கட - க - உ - உச), " தர்மத்தையும், அதர்மத்தையும் துறந்திடு " என்பனமுதலிய சுருதிஸ்மிருதிகளினலென்க. எல்லாத்தர்மங்களையும் துறந்து - எல்லாக்கர்மங்களையும் துறந்து என்றபடி. என்னையொருவனையே, " எல்லாவற்றினுடைய ஆத்மாவாய் எல்லாப்பொருள்களினுள்ளும் ஒப்பநிற்கின்ற ஈச்வரன் நானேதான் " என இவ்வாறு அடைக்கலமாக நாடிக்கொள் ; என்னையல்லது வேறு இல்லை எனத் தெளிவாக நிச்சயித்துக்கொள் என்பது (தேர்ந்த) பொருள். இவ்வாறு புத்திநிச்சயிக்கப்பெற்ற உன்னை, ஸகல தர்மஅதர்மக்கட்டுக்களாகிய எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுவிப்பேன், (உள்ளபடியான) ஆத்மஇயல்பை, ஆத்மஸ்வருபத்தை விளங்கச்செய்து (என்னை உனது ஆத்மாவாக வெளிப்படுத்தி) விடுவிப்பேன் ; " அகக்கரணவிருத்தியினுள் தங்கியவனய், ஒளிர்கின்ற ஞானவிளக்கைக்கொண்டு (அஜ்ஞானஇருளை) அழிக்கின்றேன் " (கo - கக) எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆகவே, வருந்தவேண்டாம், துயரமுறவேண்டாம் என்றவாறு. (௬௬)

किं अस्मिन् गीताशास्त्रे परं निःश्रेयससाधनं निश्चितम्?—किं ज्ञानं कर्म वा? आहोस्विदुभयमिति?।

कुतः संशयः—

'यज्ज्ञात्वाऽमृतमश्नुते' 'ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनन्तरम्' इत्यादीनि वाक्यानि केवलज्ञानात् निःश्रेयसप्राप्तिं दर्शयन्ति। 'कर्मण्येवाधिकारस्ते' 'कुरु कर्मैव' इत्येवमादीनि कर्मणाम् अवश्यकर्तव्यतां दर्शयन्ति। एवं ज्ञानकर्मणोः कर्तव्यत्वोपदेशात् समुच्चितयोरपि निःश्रेयसहेतुत्वं स्यादिति भवेत् संशयः।

किं पुनः अत्र विचारप्रयोजनम्?

ननु एतदेव—एषाम् अन्यतमस्य परनिःश्रेयससाधनत्वावधारणम्; अतः विस्तीर्णतरं विचार्यम् एतत्॥

आत्मज्ञानस्य तु केवलस्य निःश्रेयसहेतुत्वं, भेदप्रत्ययनिवर्तकत्वेन कैवल्यफलावसायित्वात्। क्रियाकारकफलभेदबुद्धिः अविद्यया आत्मनि नित्यप्रवृत्ता—'मम कर्म, अहं कर्ता, अमुष्मै फलाय इदं कर्म

முக்திக்கு ஸாதநம் யாது ?

இந்த கீதாசாஸ்திரத்திலுள், உறுதியானநன்மைக்கு உயர்ந்த ஸாதநம் யாது நிச்சயிக்கப்பட்டது ?—ஞானமா ? அல்லது கர்மமா ? அல்லது இரண்டுமா ? என்பது.

ஏன் ஸம்சயம் ?

"எதனை அறிந்து சாகாமையைப் பெறுகின்றனே" (கங - கஉ), "அப்பொழுது என்னை உண்மையாய் அறிந்து உடனே என்னைப் புகுகிறான்" (கஅ - ருரு) என்பன முதலிய வாக்கியங்கள் ஞானமொன்றினலேயே உறுதியானநன்மையைப் பெறுதலை உணர்த்துகின்றன. "உனக்குக் கர்மத்திலேதான் அதிகாரம்" (உ - சஎ), "கர்மத்தையே செய்யவேண்டும்" (ச - கரு) என்னும்இவைபோன்ற (வாக்கியங்கள்) கர்மங்களை அவச்யம் செய்யவேண்டும் என உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறாக, ஞானகர்மமிரண்டனையும் செய்யவேண்டும் என உபதேசிப்பதனல், இரண்டும் ஒருங்குசேர்ந்தும் உறுதியானநன்மையைத் தருபவை எனவும் ஆகலாம்; என்று சம்சயம் உண்டாகும்.

மற்று, இதிலே ஆராய்ச்சியின் பயனென்ன ?

ஏன் ! இதுவேதான்—(ஞானம், கர்மம், ஒருங்குகூடிய ஞானகர்மம்என்ற) இவற்றினுள் எதாவதொன்றை உறுதியான நன்மைக்கு உயர்ந்த ஸாதநமாக இன்னதுதான் என்று நிச்சயிப்பதுதான். ஆகவே, இவ்விஷயம் மிகவும் விரிந்ததாகி ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியதாய் உள்ளது.

ஆத்மஅறிவு ஒன்றே முக்திக்கு ஸாதநம்.

ஆத்மஅறிவுஒன்றே உறுதியானநன்மைக்கு ஸாதநமாம்; பேதஉணர்ச்சியை நீக்கி, கைவல்யமென்னும்பயனில் தீர்வதனலென்க. அவித்யையென்பது - செய்கை, செய்பொருள்கள், பயன் என்னும் பேதபுத்தியான வேற்றுமையுணர்வு. (அது) ஆத்மாவினிடத்து எப்பொழுதும் தங்கியுள்ளது. "செய்கை என்னுடையது ; செய்பவன் நான் : இப்பயனுக்காக இச்செய்கையைச் செய்யப்போகிறேன்" என்ற இந்த அவித்

भविष्यामि" इति इयं च अविद्या अनादिकालप्रवृत्ता । अस्याः अविद्यायाः निव-
र्तकम् "अयम् अहम् अस्मि केवलः अकर्ता अक्रियः अफलः ; न मत्तः अन्यः अस्ति
कश्चित्" इत्येवंरूपं च आत्मविषयं ज्ञानम् उत्पद्यमानं, कर्मप्रवृत्तिहे-
तुभूतायाः भेदबुद्धेः निवर्तकत्वात् । तुशब्दः पक्षद्वयव्यावृत्त्यर्थः—
न केवलेभ्यः कर्मभ्यः, न च ज्ञानकर्मभ्यां समुच्चिताभ्यां निःश्रेयसप्रा-
प्तिः इति पक्षद्वयं निवर्तयति । अकार्यत्वाच्च निःश्रेयसस्य कर्मसाधनत्वानु-
पपत्तिः । न हि नित्यं वस्तु कर्मणा ज्ञानेन वा क्रियते ।
केवलज्ञानमपि अनर्थकं तर्हि ? ।

न, अविद्यानिवर्तकत्वे सति दृष्टकैवल्यफलावसानत्वात् । अवि-
द्यातमोनिवर्तकस्य ज्ञानस्य दृष्टं कैवल्यफलावसानत्वं, रज्ज्वादि-
विषये सर्पाद्यज्ञानतमोनिवर्तकप्रदीपप्रकाशवत् । विनिवृत्तसर्पादिवि-
कल्परज्जुकैवल्यावसानं हि प्रकाशफलं ; तथा ज्ञानम् ।

दृष्टार्थानां च छिदिक्रियाग्निमन्थनादीनां व्यापृतकर्त्रादिकार-
काणां द्वैधीभावाग्निदर्शनादिफलात् अन्यफले कर्मान्तरे व्यापारा-

---

யையானது அனாதிகாலமாகத் தலைப்பட்டிருப்பது. இந்த அவித்யையைத் துடைப்பது - "அகர்த்தாவாய், கர்மமில்லாதவனாய், பயனில்லாதவனாய், தனிப்பொருளாய் இதோ நான் இருக்கின்றேன், என்னைக்காட்டிலும் வேறொருவன் இல்லை" என இத்தகையதாக உண்டாகும் ஆத்மஅறிவு; கர்மத்திற் செல்லுதற்குக் காரணமான பேதஉணர்ச்சியைப் போக்குகின்றமையின்.—(555 - ஆம் பக்கத்தில் 34 - ஆம் வரியில் "ஆத்மஅறிவுஒன்றே" என்பதிலுள்ள) "ஏ" என்னும்சொல் - (மற்றைய இரண்டு) பக்ஷங்களையும் விலக்கும்பொருட்டென்க: உறுதியானநன்மையைப் பெறுதல் "வெறும்கர்மங்களினாலன்று; ஒருங்குசேர்ந்த ஞானகர்மங்களினாலுமன்று" என இரண்டு பக்ஷங்களையும் (அந்த ஏகாரம்) நீக்குகின்றது. அன்றியும், உறுதியானநன்மையென்பது கார்யமல்லாததனால் [கர்மத்தினால் ஸாதித்துக்கொள்ளப்படும் பயனல்லாததனால்] கர்மம் ஸாதநமாதல் ஏலாது. நித்தியப்பொருளானது கர்மத்தினாலாயினும், ஞானத்தினாலாயினும் செய்துகொள்ளப்படுவதில்லையன்றோ.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்பொழுது, சுத்தமான அறிவுங்கூடப் பயனில்லாததாம்?

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; அவித்யையை நீக்குவதனால், கைவல்யமென்னும்பயனிலே முடிவதாகக் காணப்படுகின்றமையின். அவித்யையாகிய இருளை அகற்றுகின்ற அறிவிற்கு கைவல்யமென்னும்பயன் முடிபெனக் காணப்படுகின்றது; கயிறுமுதலானவிஷயத்திலே, பாம்புமுதலான அஜ்ஞானஇருளை நீக்கும் விளக்குவெளிச்சம்போல என்க. பாம்பென்னும்வேற்றுமையுணர்ச்சிநீங்கிய கயிற்றைமாத்திரம் முடிவாகக்கொண்டதன்றோ வெளிச்சத்தின்பயன்; அவ்வாறே, அறிவென்க. (வெளிச்சத்தின்பயனானது பாம்பென்னும்மயக்கத்தை நீக்கி அதனால் கயிறுமாத்திரம்தனிப்படுவதில் தீர்ந்துவிடுகின்றது; அதுபோல, அறிவின்பயனானது அவித்யையினை நீக்கி அதனால் ஆத்மாமாத்திரம் தனிப்படுவதில், கைவல்யத்தில் தீர்ந்துவிடுகின்றது என்பதாம்.)

ஞானம் கர்மத்தோடு ஒருங்குகூடாது.

இனி, பயன்காணப்படுகின்ற அறுத்தல், தீக்கடைதல் முதலிய (செய்கைகளில்) கர்த்தா முதலிய காரகங்கள் சென்றிருக்கும்போது, இரண்டாக்குதல் தீக்கா

நோபபத்தி꞉ யதா, ததா உத்க்ருஷ்டாயாம் ஜ்ஞாநநிஷ்டாக்ரியாயாம் வ்யாப்ருதஸ்ய ஜ்ஞாத்ராதிகாரகஸ்ய கூடஸ்தகைவல்யபலாத் அந்யபலே கர்மணி வ்யாப்ருதி꞉ அநுபபந்நா இதி ந ஜ்ஞாநநிஷ்டா கர்மஸஹிதா உபபத்யதே ।

புஜ்யக்நிஹோத்ராதிக்ரியாவத் ஸ்யாத் இதி சேத் —

ந; கைவல்யபலே ஜ்ஞாநே க்ரியாபலார்தித்வாநுபபத்தே꞉ । கைவல்யபலே ஹி ஜ்ஞாநே ப்ராப்தே, ஸர்வத꞉ ஸம்ப்லுதோதகபலே கூபதடாகாதிக்ரியாபலார்தித்வாபாவவத், பலாந்தரே தத்ஸாதநாயாம் வா க்ரியாயாம் அர்தித்வாநுபபத்தி꞉ । ந ஹி ராஜ்யப்ராப்திபலே கர்மணி வ்யாப்ருதஸ்ய க்ஷேத்ரமாத்ரப்ராப்திபலே வ்யாபார꞉ உபபத்யதே, தத்விஷயம் வா அர்தித்வம் । தஸ்மாத் ந நி꞉ஶ்ரேயஸஸாதநம் கர்ம । ந ச ஜ்ஞாநகர்மணோ꞉ ஸமுச்சய꞉ । நாபி ஜ்ஞாநஸ்ய கைவல்யபலஸ்ய கர்மஸாஹாய்யாபேக்ஷா, அவித்யாநிவர்தகத்வேந விரோதாத் । ந ஹி தம꞉ தமஸோ நிவர்தகம் । அத꞉ கேவலமேவ ஜ்ஞாநம் நி꞉ஶ்ரேயஸஸாதநம் இதி ।

ணுதல்முதலிய பயன்களைக்காட்டிலும் வேறுபயனுள்ள வேறோர்செய்கையிலே (அக்கர்த்தாமுதலியன அதேகாலத்துச்) செல்லுதல் ஏலாதவாறுபோல, பயன்காணப்படுகின்ற ஞானநிஷ்டையாகிய செய்கையில் அறிபவன்முதலிய காரகங்கள் சென்றிருக்கும்போது, ஆத்மகைவல்யமாகிய பயனைக்காட்டிலும் வேறுபயனுள்ள வேறோர் செய்கையிலே (அவ்வறிபவன்முதலியன அதேகாலத்துச்) செல்லுதல் ஏலாது ; ஆதலால், ஞானநிஷ்டை கர்மத்தோடுகூடி அமையாது.

(ஆக்ஷேபம்) :—உண்ணுதலும் அக்நிஹோத்ரம்முதலிய செய்கையும்போல ஆகலாம் எனில் (உண்ணுதலென்னும்உலகச்செய்கையோடு அக்நிஹோத்ரம்முதலிய வேதச்செய்கையைக் கூடஅநுஷ்டிப்பதுபோல, அக்நிஹோத்ரம்முதலிய செய்கையொடு ஞானநிஷ்டையென்னும்செய்கையைக் கூடஅநுஷ்டிக்கலாம் எனில்)—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; கைவல்யப்பயனுள்ள ஞானமிருக்க, கர்மத்தின் பயனை வேண்டுதல் ஒவ்வாமையின் (ஒருவன் திருப்தியாகப் புசித்தாலும், அதாவது உண்ணுவதின் பயனாகிய திருப்தியைப் பெற்றவிடத்தும், அவன் ஸ்வர்க்கம்முதலியவற்றையும் அவற்றை யடைதற்குக் காரணமான அக்நிஹோத்ரம்முதலியவற்றையும் விரும்புகிறபடியால், அவன்விஷயத்திலே உண்ணுதலையும் அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றையும் ஒருங்குசேர்த்தல் பொருந்தும். அவ்வாறு,முக்தியைக் கொடுக்கும் ஞானநிஷ்டையைப் பெற்றவிடத்து ஸ்வர்க்கத்தையேனும்,அதனையடைதற்குக் காரணமான கர்மத்தையேனும் ஞானி விரும்புதல் இல்லை ஆதலால், ஞானமும் கர்மமும் ஒருங்குகூடா என்பதாம்). எங்கும் பெருகிநிற்கும் நீர்ப்பெருக்குள்ளவிடத்து கிணறு குளம் முதலியவற்றை வெட்டுவதன்பயனை வேண்டாமைபோல, கைவல்யப்பயனுள்ள ஞானத்தைப்பெற்றவழி வேறோர்பயனையாயினும், அதற்கு ஸாதநமான கர்மத்தை[illegible]னும் வேண்டுதல் அமையாது. ராஜ்யத்தைப் பெறுவதான பயனுள்ள கர்[illegible] சென்றிருப்பவனுக்கு ஒருசிறுவயலைமாத்திரம் பெறுவதான பயனில் செ[illegible]னும், அதனைப்பற்றிய விருப்பமாயினும் அமையாதன்றே. ஆதலால், [illegible]யானநன்மைக்கு ஸாதநமன்று ; ஞானகர்மம் ஒருங்குசேர்தலும் ஒவ்வ[illegible]யும், கைவல்யப்பயனுள்ள ஞானத்திற்குக் கர்மத்தின்உதவி வேண்டுவதில்லை ; அவித்யையை நீக்குவதனால் விரோதமாதலின். இருள் இருளை நீக்கமுடியாதன்றே. ஆகவே, ஞானமொன்றேதான் உறுதியானநன்மைக்கு ஸாதநமென்க.

ந ; நித்யாகரணே ப்ரத்யவாயப்ராப்தே:, கைவல்யஸ்ய ச நித்யத்வாத் । யத் தாவத் கேவலஜ்ஞாநாத் கைவல்யப்ராப்தி: இத்யேதத், தத் அஸத்; யத: நித்யானாம் கர்மணாம் ஶ்ருத்யுக்தானாம் அகரணே ப்ரத்யவாய: நரகாதிப்ராப்தி-லக்ஷண: ஸ்யாத்—

நந்வேவம் தர்ஹி கர்மப்யோ மோக்ஷோ நாஸ்தீதி அநிர்மோக்ஷ ஏவ । நைஷ தோஷ: ; நித்யத்வாத் மோக்ஷஸ்ய । நித்யானாம் கர்மணாம் அநுஷ்டாநாத் ப்ரத்யவாயஸ்ய அப்ராப்தி:, ப்ரதிஷித்தஸ்ய ச அகரணாத் அநிஷ்டஶரீரானுத்பத்தி:, காம்யானாம் ச வர்ஜனாத் இஷ்டஶரீரானுத்பத்தி:, வர்தமானஶரீராரம்பகஸ்ய ச கர்மண: பலோபபோகக்ஷயே பதிதே அஸ்மின் ஶரீரே தேஹாந்தரோத்பத்தௌ ச காரணாபாவாத் ராகாதீனாம் ச அகரணே ஸ்வரூபாவஸ்தானமேவ அயத்னஸித்தம் கைவல்யம் இதி ।

அதிக்ராந்தானேகஜன்மாந்தரக்ருதஸ்ய ஸ்வர்கநரகாதிப்ராப்திபலஸ்ய அநா-ரப்தகார்யஸ்ய உபபோகானுபபத்தே: க்ஷயாபாவ: இதி சேத்—

ந; நித்யகர்மானுஷ்டானாயாஸது:கோபபோகஸ்ய தத்பலோபபோகத்வோபபத்தே: ; ப்ராயஶ்சித்தவத் வா பூர்வோபாத்ததுரிதக்ஷயார்த்தம் நித்ய-

கர்மத்தினுலேயே மோக்ஷம் என்னும் கொள்கையின் மறுப்பு.

(ஆக்ஷேபம்) :—அப்படியன்று ; நித்யகர்மங்களைச் செய்யாதிருக்கத் தீங்குவருவதனுலும், கைவல்யம் நித்யமாதலாலும் என்க. (அதாவது) - ''கைவல்யத்தைப் பெறுதல் ஞானமொன்றினுலேதான்'' என்றஇது எதுவோ, அது நேரன்று ; ஏனெனில், சுருதியினுள் கூறப்பட்ட நித்யகர்மங்களைச் செய்யாவிடில், நரகம் முதலியவற்றை யடைதலாகிய தீங்கு வரும்.

(எதிராக்ஷேபம்):—ஆயின், இவ்வாருக அப்பொழுது, கர்மங்களால் மோக்ஷமில்லையெனவே, மோக்ஷத்தைப் பெறுதலே இல்லையாகும்.

(ஸமாதாநம்) :—இது குற்றமன்று ; மோக்ஷம் நித்யமாதலின். நித்ய கர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதனுல், தீங்கு வருதலில்லை : விலக்கிய கர்மங்களைச் செய்யாமையினுல், வேண்டாத உடம்பும் உண்டாதலில்லை : காம்யகர்மங்களைத் தவிர்ப்பதனுல், வேண்டிய உடம்பும் அமைவதில்லை : இப்பொழுதுள்ள உடம்பை உண்டாக்கியுள்ள கர்மத்தின் பயனுடைய அநுபவமும் கழியுமளவிலே இவ்வுடம்பு மாண்டுபோகவும், வேருேர் உடம்பு உண்டாவதற்குக் காரணமின்மையாலும், (ஒன்றன்மேலும்) ஆசை முதலியவற்றைச் செய்யாமையினுலும், தான் தன்வடிவமாக நிற்றலேதான் முயற்சியின்றி அமையும் கைவல்யம் என்பது.

(எதிராக்ஷேபம்) :—சென்ற பல வேறு பிறவிகளிற் செய்யப்பட்டவையாய், ஸ்வர்க்கம் நரகம்முதலியவற்றை யடைதலைப் பயனுகக்கொண்டவையாய், (இன்னும் தமது) பயனைக்கொடுக்கத்தலைப்படாத கர்மங்களை அநுபவித்தல் அமையாமையின் (அக்கர்மங்கள்) கழிந்துபோகவில்லை எனில்,—

(எதிர்மறுமொழி) :—அப்படியன்று ; நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலே சிரமத்தையும், வருத்தத்தையும் அநுபவிப்பதானது அக்(கர்மங்களின்)பயனை அநுபவிப்ப

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தாக அமையுமாதலின்: அல்லது, நித்யகர்மங்கள், பிராயச்சித்தகர்மங்கள்போல, முன்செய்யப்பட்ட பாவங்கள் தேய்ந்திடுதற்கு ஆவனவாதலின். (தமது பயனை இன்னும் கொடுக்கத்) தலைப்படாத கர்மங்கள் அநுபவத்திலேயே கழிந்துபோனமையினாலும், புதியகர்மங்களைச் செய்யாமையினாலும் கைவல்யம் முயற்சியின்றி அமைவதென்க.

(மறுப்பு) :—அப்படியன்று; "அதனையே அறிந்து சாகாமையைக் கடந்துவிடுதலைப் பெறுகிறான்; (அந்த) நிலைக்கு வேறுவழி இல்லை" (ச்வே - ௩ - அ) என்னும் சுருதியினால், மோக்ஷத்திற்கு வேறுவழி இல்லை என்பது. தோலைப்போல, ஆகாசத்தைச் சுருட்டுதல் நிகழாததுபோல (ச்வே - சு - உ0), அஜ்ஞானிக்கு மோக்ஷம் நிகழமாட்டாது என்னும் சுருதியினாலும், "ஞானத்தினால் கைவல்யத்தைப் பெறுகிறான்" என்னும் புராணமாகிய ஸ்மிருதியினாலும் என்க.

அன்றியும், பயனைக்கொடுக்கத் தலைப்படாத புண்யகர்மங்கள் கழிந்துபோதலென்பது முடியாததலால், (கர்மத்தால் மோக்ஷம் அமையாது.) பயனைக் கொ கத்தலைப்படாத பாவகர்மங்கள் எவ்வாறு நிகழ்தலாகுமோ, அவ்வாறு, பயனைக் டுக்கத்தலைப்படாத புண்யகர்மங்களும் நிகழ்தலாகும். இனி, அவை வே உடம்பினை உண்டாக்காது கழிந்திடுதல் இயலாததலின், மோக்ஷம் அமையாகா.

மற்றும், தர்ம அதர்மங்கட்குக் காரணமான விருப்ப வெறுப்ப
அறுத்தல் ஆத்மஞானத்தாலன்றி ஏலாததலின்,
யாது. மேலும், "நித்யகர்மங்களுக்குப் பயன்
"வர்ணத்தாரும் ஆச்ரமத்தாரும் தமது கர்மங்
௩) என்று தொடங்கும் ஸ்மிருதியினாலும்

நித்யகர்மம் மறுபிறப்பைத் தராமை [illegible] மறுப்பு.

இனி, எவர்கள் "நித்யகர்மங்கள் துன்பவடிவாயிருத்தலால், முன்செய்யப்பட்ட பாவகர்மங்களின் பயனேதான்; அவற்றிற்குத் தம்மைத்தவிர வேறுபய

दुरितकर्मणां फलमेव, न तु तेषां स्वरूपव्यतिरेकेण फलान्तरम् अस्ति, अश्रुतत्वात्, जीवनादिनिमित्ते च विधानात् इति।

न, अप्रवृत्तफलानां कर्मणां फलदानासंभवात्; दुःखविशेषानुपपत्तिश्च स्यात्।

यत् उक्तम्—पूर्वजन्मकृतदुरितानां कर्मणां फलं नित्यकर्मानुष्ठानायासदुःखं भुज्यते इति—तत् असत्। न हि मरणकाले फलदानाय अनङ्कुरीभूतस्य कर्मणः फलं जन्मान्तरे आरब्धे जन्मनि उपभुज्यते इति उपपत्तिः। अन्यथा स्वर्गफलोपभोगाय अग्निहोत्रादिकर्मारब्धे जन्मनि नरकफलोपभोगानुपपत्तिः न स्यात्।

तस्य दुरितदुःखविशेषफलत्वानुपपत्तेश्च—अनेकेषु हि दुरितेषु संभवत्सु भिन्नदुःखसाधनफलेषु नित्यकर्मानुष्ठानायासदुःखमात्रफलेषु कल्प्यमानेषु द्वन्द्वरोगादिबाधनं निर्निमित्तं न हि शक्यते कल्पयितुं, नित्यकर्मानुष्ठानायासदुःखमेव पूर्वोपात्त-

னில்லை ; சுருதியினுள் கூறப்படாமையின் : அன்றியும், உயிர்வாழ்தல்முதலியன காரணமாக (அவற்றை) விதித்தலின்'' எனக் கூறுகிறார்களோ, (நித்யகர்மம் துன்பமாயிருத்தலால், முன்செய்த பாவகர்மத்தின் பயன் எனவும் ; சுருதியினுள் நித்யகர்மத்திற்குப் பயன் கூறப்படாமையால் அதற்கு அதுவேதான் பயன், அதாவது நித்யகர்மத்திற்குத் தனியாக வேறோர் பயனில்லை எனவும் ; நித்யகர்மத்தைச் செய்தற்கு ஒருவன் உயிர் வாழ்தல்தான் காரணம், அதாவது உயிரோடிருந்தால் அதனைச் செய்துவரவேண்டுமென்று அது வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டதெனவும் கூறுகிறார்களோ, அவர்கள் கூறுவது)

அப்படியன்று ; ஏனெனில், (இன்னும் தமதுகார்யத்தைச் செய்யத்) தலைப்படாத கர்மங்கள் பயனைக் கொடுத்தல் நிகழாது ; மேலும், துன்பப்பயனிலே வித்தியாசமும் இருக்கமுடியாது.

(அதாவது) :—"முந்தின பிறவிகளிலே செய்யப்பட்ட பாவகர்மங்களின் பயனானது நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமாகவும் துன்பமாகவும் அநுபவிக்கப்படுகின்றது" என எது கூறப்பட்டதோ, அது நேரன்று. சாகுந்தருணத்திலே பயனைக் கொடுக்க முளைக்கொள்ளாத [தலைப்படாத] கர்மத்தின் பயனானது வேறோர் கர்மத்தால் தொடங்கப்பட்ட பிறவியிலே அநுபவிக்கப்படுகின்றது என்பது பொருத்தமில்லையன்றோ. அல்லாக்கால், ஸ்வர்க்கப்பயனை அநுபவிக்க அக்நிஹோத்ரம்முதலிய கர்மங்களால் தொடங்கப்பட்ட பிறவியிலே நரகப்பயனை அநுபவித்தல் கூடாமை யாகாது.

மற்றும், அதற்கு [நித்யகர்மத்திற்கு] பாவகர்மத்தாலான ஓர்வகைத்துன்பமானது பயனாதலென்பது செல்லாது. வெவ்வேறு துன்பங்கட்குக் காரணமான ...ன்களையுடைய பல பாவகர்மங்கள் நிகழக்கூடியவையாயிருக்க, (அப்பாவகர்மங் ... நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமத்தையும் துன்பத்தையும்மாத்தி ... பனாகக்கொண்டவை எனக்கொள்ளுங்கால், (ஒருவனை விருப்புவெறுப்புமுதலிய) ... வங்களும் நோய்களும் மற்றுமிவைபோன்றவையும் பீடித்தற்குக் காரணமில்லை ...ம் ; நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமுந்தான் முன் ...ாவகர்மப்பயன், தலையால் கற்களைச் சுமத்தல்முதலிய துன்பம் (முன்செய்த

பாபதுரிதபலம் ந ஶிரஸா பாஷாணவஹநாதிதுஃகவதிதி ।

அப்ரக்ருதம் ச இதம் உச்யதே — நித்யகர்மாநுஷ்டாநாயாஸதுஃகம் பூர்வக்ருததுரிதகர்மபலம் இதி । கதம் ? — அப்ரவ்ருத்தபலஸ்ய ஹி பூர்வக்ருததுரிதஸ்ய க்ஷயஃ ந உபபத்யதே இதி ப்ரக்ருதம் । தத்ர ப்ரவ்ருத்தபலஸ்ய கர்மணஃ பலம் நித்யகர்மாநுஷ்டாநாயாஸதுஃகம் ப்ரூஷே பவாந், ந அப்ரவ்ருத்தபலஸ்யேதி । அத ஸர்வமேவ பூர்வக்ருதம் துரிதம் ப்ரவ்ருத்தபலமேவ இதி மந்யதே பவாந் — ததஃ நித்யகர்மாநுஷ்டாநாயாஸதுஃகமேவ பலம் இதி விஶேஷணம் அயுக்தம் । நித்யகர்மவித்யாநர்த்தக்யப்ரஸங்கஶ்ச, உபபோகேநைவ ப்ரவ்ருத்தபலஸ்ய துரிதகர்மணஃ க்ஷயோபபத்தேஃ ।

கிஞ்ச — ஶ்ருதஸ்ய நித்யஸ்ய துஃகம் சேத் பலம், நித்யகர்மாநுஷ்டாநாயாஸாதேவ தத் த்ருஶ்யதே வ்யாயாமாதிவத் ; தத் அந்யஸ்ய இதி கல்பநாநுபபத்திஃ ।

ஜீவநாதிநிமித்தே ச விதாநாத் நித்யாநாம் கர்மணாம் ப்ராயஶ்சித்தவத் பூர்வக்ருததுரிதபலத்வாநுபபத்திஃ । யஸ்மிந் பாபகர்மணி நிமித்தே யத் விஹிதம் ப்ராயஶ்சித்தம், ந து தஸ்ய பாபஸ்ய தத் பலம் । அத தந்நிமித்தஸ்ய பாபஸ்ய

பாவகர்மப்பயன்) அன்று எனவும் கொள்ளுதல் (வேண்டும்; வேண்டவே, அவ்வாறு கொள்ளுதல்) கூடாதன்றோ.

அன்றியும் "நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமும் - முன்செய்த பாவகர்மத்தின் பயன்" என்றஇது பிரகிருதமல்லாததாகக் கூறப்படுகின்றது.—எப்படி ?—பயனைக் கொடுக்கத்தலைப்படாத முன்செய்த பாவகர்மம் கழிந்திடாது என்பதன்றோ பிரகிருதம். அதிலே, நீ, "நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலே யுள்ள சிரமமும் துன்பமுமாகிய பயனானது, பயனைக் கொடுக்கத்தலைப்பட்ட கர்மத்திற்கேயன்றி பயனைக் கொடுக்கத்தலைப்படாத கர்மத்திற்கு இல்லை" எனக் கூறுகின்றனை. இனி, நீ, முன்செய்யப்பட்ட பாவகர்மங்களெல்லாமே பயனைக் கொடுக்கத் தலைப்பட்டவைதான் எனக் கொள்கின்றனையாயின், அங்ஙனம் "நித்யகர்மங்களைச் செய்வதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமுந்தான் - (பயனைக்கொடுக்கத்தலைப்படாத பாவ கர்மங்களின்) பயன்" எனச் சிறப்பித்துக்கூறுதல் பொருந்தாது. (558 - ஆம் பக்கத்தில் 36, 37 ஆம் வரிகளைப் பார்க்க.) மேலும், நித்யகர்மங்களை விதித்தல் வீணாதல் வேண்டும் ; ஏனெனில், பயனைக் கொடுக்கத்தலைப்பட்ட பாவகர்மமானது அநுபவத்தினால்தான் கழிந்திடக்கூடும்.

இன்னும், வேதத்தினுள் விதிக்கப்பட்ட நித்யகர்மத்திற்கு வருத்தம் பயனாயின் அவ்வருத்தம் நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமத்தினாலேயே (உண்டாகுமெனக்) காணப்படுகின்றது ; சிலம்பப்பயிற்சி முதலியவற்றில் (உள்ள சிரமத்தினால் வருத்தம் காணப்படுவது) போல. ஆகவே, அது வேறு (கர்மத்தின் பயன்) எனக் கொள்வது கூடாது.

பின்னும், உயிர்வாழ்தல்முதலியன காரணமாக நித்யகர்மங்களை விதிப்பதனால், (அவை) பிராயச்சித்தகர்மங்கள்போல, முன்செய்த பாவகர்மத்தின் பயனென்பது செல்லாது. எந்தப் பாவகர்மம் காரணமாக எந்தப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டதோ, அந்தப் பாவகர்மத்திற்கு அது பயனாகாதன்றோ. இனி,
மாகிய காரணத்திற்குத்தான், பிராயச்சித்த (கர்மத்தை அநுஷ்டிட

𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍; 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤, 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌨𑍈𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 ।

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍 — 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂, 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌸𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌫𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 𑌨𑍁𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 । 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑌦𑍁𑌃𑌖𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ।

𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚; 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌦𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 — 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌅𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌭𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌗𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸 𑌏𑌵

மத்திலாகும்) துன்பம் பயனுயின், உயிர்வாழ்தல்முதலியன காரணமாக (விதிக்கப்பட்ட) நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமத்திலாகும் துன்பமும் உயிர்வாழ்தல்முதலிய காரணத்திற்குத்தான் பயனுகவேண்டும்; நித்யகர்மம் பிராயச்சித்த கர்மம் இரண்டும் (முறையே ஓரோர் சிறப்புக்)காரணத்தா லாகின்றவை என்பதிலே பேதமின்மையின். (பிராயச்சித்தகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதிலாகும் துன்பமானது அப்பிராயச்சித்தகர்மத்திற்குக் காரணமான பாவகர்மத்தின் பயனுதல் பொருந்தாதவாறுபோல, நித்யகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதனலாகும் துன்பமானது அந்நித்யகர்மத்திற்குக் காரணமான உயிர்வாழ்தல்முதலியவற்றின் பயனுதல் பொருந்தாதென்பதாம்.)

இன்னும், வேறென்று வருமாறு:—நித்யகர்மமான அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றிற்கும், காம்யகர்மமான அக்நிஹோத்ரம்முதலியவற்றிற்கும் அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பங்கள் ஸமமாயிருத்தலால் - "நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பங்கள்தான் முன்செய்த பாவகர்மத்தின் பயன், காம்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பங்களல்ல" என்கிறதற்கு வேற்றுமை இல்லை [ஓர்சிறப்புக்காரணத்தையும் காணேம்]; எனவே, அவையும் [காம்யகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமும்] முன்செய்த பாவகர்மப்பயன் என்றல் வேண்டும். அவ்வாறுனவளவிலே, வேதத்திலுள் நித்யகர்மங்கட்குப் பயன் கூறுமையினுல் அவற்றை விதித்தல் வேறுவிதமாகப்பொருந்தாதிருக்க, நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள சிரமமும் துன்பமும் - முன்செய்த பாவகர்மத்தின் பயன் என அர்த்தாபத்தி [பொருள்] பிரமாணத்திறுற் கொள்ளுதலும் ஒவ்வாது. இவ்வாறுக நித்யகர்மவிதியானது பொருந்தாததாயிருப்பதனுல், நித்யகர்மங்கட்கு அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸத்துன்பங்களைக்காட்டிலும் வேறோர் பயன் உண்டென்று அநுமானிக்கவும் வேண்டும்.

மேலும், (நித்யகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதனுல் பாவகர்மப்பயனை அநுபவித்ததென்பது கூடாது); விரோதத்தாலென்க. இது விரோதமாகக் கூறப்படுகின்றது: அநுஷ்டிக்கப்படுகின்ற நித்யகர்மத்தால் வேறோர் கர்மத்தின் [பாவகர்மத்தின்] பயன் அநுபவிக்கப்படுகின்றது என ஏற்றுக்கொள்ளுமிடத்து, அதே அநுபவந்தான் நித்ய

உத்பத்தி: நித்யஸ்ய கர்மண: ஃபலமிதி, நித்யஸ்ய கர்மண: ஃபலாபாவ இதி ச விப்ரதிஷித்தமுச்யதே ।

கிஞ்ச — காம்யாக்நிஹோத்ராதௌ அநுஷ்டீயமாநே நித்யமபி அக்நிஹோத்ராதி தந்த்ரேணைவ அநுஷ்டிதம் பவதீதி ததாயாஸது:கேநைவ காம்யாக்நிஹோத்ராதிஃபலம் உபக்ஷீணம் ஸ்யாத், தத்தந்த்ரத்வாத் । அத காம்யாக்நிஹோத்ராதிஃபலம் அந்யதேவ ஸ்வர்காதி — தத்நுஷ்டாநாயாஸது:கவிபிந்நம் ப்ராப்ஸ்யேத । ந ச ததஸ்தி, த்ருஷ்டவிரோதாத் । ந ஹி காம்யாநுஷ்டாநாயாஸது:காத் நித்யாநுஷ்டாநாயாஸது:கம் பிந்நம் த்ருஶ்யதே ।

கிஞ்ச அந்யத் — அவிஹிதம் அப்ரதிஷித்தம் ச கர்ம தாத்காலிகஃபலம், ந து ஶாஸ்த்ரவிஹிதம் ப்ரதிஷித்தம் வா தாத்காலிகஃபலம் । பவேச்ச யதி, ததா ஸ்வர்காதிஷ்வபி அத்ருஷ்ட-ஃபலாபாவாதந உத்யமோ ந ஸ்யாத் — அக்நிஹோத்ராதீநாமேவ கர்மஸ்வரூபா-விஶேஷே அநுஷ்டாநாயாஸது:கமாத்ரேண உபக்ஷய: நித்யாநாம் ; ஸ்வர்காதி-மஹாஃபலத்வம் காம்யாநாம் — அங்கேதிகர்தவ்யதாத்யாதிக்யே து அஸதி — ஃபலகாமித்வ-

---

கர்மத்தின் பயன் என்பது. நித்யகர்மத்திற்குப் பயனில்லை எனவும் (பிரதிவாதியி னால்) முரணுகக்கூறப்படுகின்றது.

அன்றியும், காம்யமான அக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றைச் செய்யும்பொழுது, நித்யமான அக்நிஹோத்ரம் முதலியவையும் ஒன்றுயுள்ளமுறையினாலேயே செய்யப்பட்டனவாகின்றன ; எனவே, அந்த ஆயாஸதுன்பத்தினாலேயே காம்யமான அக்நிஹோத்ரம்முதலியவற்றின் பயன் கழிக்கப்பட்டதாகும் ; அதேமுறையுடைத்தாதலின். (காம்யமான அக்நிஹோத்ரத்திற்கும் நித்யமான அக்நிஹோத்ரத்திற்கும் செய்கையிலே பேதமின்மையால், முந்தினதைச் செய்கின்ற அக்காலத்தே, அதாவது ஒரே காலத்தே, பிந்தினதும் செய்யப்பட்டதாகும். இவ்வாறாக, காம்யாநுஷ்டானமும் நித்யாநுஷ்டானமும் ஒருங்கே உள்ளமையின், நித்யாநுஷ்டானத்திலேயுள்ள ஆயாஸதுன்பத்தினால் முன்செய்த பாவகர்மப்பயனை அநுபவிப்பதுபோல, காம்யப்பயனும் அநுபவிக்கப்பட்டதாகு மென்க.— ஆ.) இனி, காம்யாக்நிஹோத்ரம் முதலியவற்றின் பயன் வேறுதான், ஸ்வர்க்கம்முதலிய (வேறு பயனேதான்) ஆயின், அவற்றை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸதுன்பமும் வேறுதல் வேண்டும். ஆனால், அஃதில்லை ; விரோதம் காணப்படுவதனால் என்க. நித்யகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸதுன்பமானது, காம்யகர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸதுன்பத்தைக் காட்டிலும் வேறாகக் காணப்படவில்லையன்றே.

இன்னும், வேறோர் (காரணமுண்டு):—விதிக்கப்படாத கர்மமும், விலக்கப்படாத கர்மமும், தற்காலப்பயனுள்ளவை [உடனே பயனைத்தந்திடும்]; மற்று, சாஸ்திரத்தில்விதிக்கப்பட்டகர்மமும், விலக்கப்பட்டகர்மமும் தற்காலப்பயனுள்ளவையல்ல. (தற்காலப்பயனுள்ளவை)யாயின், அங்ஙனம், காணப்படாத பயனை வேண்டி ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றிலும் [அவற்றையடையும்விஷயத்திலும்] முயற்சியுண்டாகாது. கர்மத்தின் இயல்பிலே பேதமில்லாதிருக்க, அக்நிஹோத்ரம்முதலியவற்றையே நித்யமாக (அநுஷ்டிக்குங்கால்), அநுஷ்டிப்பதிலேயுள்ள ஆயாஸதுன்பமாத்திரத்தினாலேயே (வேறு பயனில்லாது அவை) கழிந்துபோதலும், ஆனால் காம்யமாக (அவற்றையே அநுஷ்டிக்குங்கால்), உறுப்புக்களும் செய்யவேண்டிய முறைகளும் மற்றுமிவைபோன்றவைகளும் அதிகமில்லாதிருக்க, பயனைவிரும்புதல்மாத்திரத்தினாலேயே ஸ்வர்க்கம்முதலிய

𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍇𑌤𑌿। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍 𑌅𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌫𑌲𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑍁𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌶𑍁𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃, 𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌮𑍍 । 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌮𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌉𑌪𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮, 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾—'𑌉𑌭𑍌 𑌤𑍌 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌤𑌃', '𑌵𑍇𑌦𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍍', '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌂𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍', '𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍,' '𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋... 𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌸𑌜𑍍𑌜𑌤𑍇,' '𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯' '𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍,' 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌃 "𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌆𑌰𑍁𑌰𑍁𑌕𑍍𑌷𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍, 𑌆𑌰𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌮 𑌏𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍, 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃, '𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑍍', '𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 𑌗𑌤𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌲𑌭𑌨𑍍𑌤𑍇', '𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌕𑌲𑍍𑌪𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇,' "𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌂 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇'

மேலான பயன் (வருதலுமாகிய இப்பாகுபாட்டிற்குப் பிரமாணமில்லை). ஆகவே, காணப்படாத பயன் நித்யகர்மங்கட்கு இல்லையென்பது ஒருபொழுதும் ஒவ்வாது.

கர்மநெறியும், ஞானநெறியும் வெவ்வேறன இருதிறத்தார்க்கு முறையே உரியவை.

ஆகவே [காம்யகர்மம் பயனைத் தருவதுபோல, நித்யகர்மமும் பிதிருலோகத்தையடைதல்முதலிய பயனைத்தருகின்றமையின் பாவத்தை நீக்கமாட்டாததலால்], வித்யையேதான், ஞானமேதான் அவித்யையினாலான நல்வினையையும் தீவினையையும் முற்றும் அழித்தற்குக் காரணம்; நித்யகர்மங்களை அநுஷ்டிப்பதன்று. ஏனெனில், கர்மங்களெல்லாவற்றிற்குமே அவித்யையும்காமமும்[அறியாமையும், ஆசையும்] விதையென்க. அவ்வாறே, கர்மயோகம் அஜ்ஞானியைப்பற்றியது எனவும், ஸகலகர்மத்துறவோடுகூடிய ஞானநிஷ்டை ஞானியைப் பற்றியதுஎனவும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன:—"இருவரும்அறிவதில்லை" (௨ - ௧௧), "அழியாததாகநித்யமாக அறிகிறான்" (௨-௨௧), "ஞானயோகத்தால் ஸாங்க்யர்கட்கும், கர்மயோகத்தால் கர்மயோகிகட்கும்" (௩ - ௩), "கர்மத்திற் பற்றுள்ள அஜ்ஞானிகட்கு" (௩-௨௬), "உயர்தோள ! உண்மையுணர்ந்தவனோ 'குணங்கள் குணங்களிலே செல்லுகின்றன' எனக்கொண்டு பற்றுக்கொள்வதில்லை" (௩ - ௨௮), "ஸகலகர்மங்களையும் மனத்தால்துறந்து வீற்றிருக்கிறான்" (௫-௧௩), ...றுநிலைப்பட்டு உண்மையுணர்ந்தவன் 'நான்ஒன்றுஞ் செய்யவேஇல்லை' எனக் ...கிறான்" (௫ - ௮). அஜ்ஞானி "நான் செய்கிறேன்" என(க் கொள்கிறான். புத்தி ...வடையவிரும்புவோனுக்குக் கர்மம் ஸாதநம்; (அதனை)அடைந்து ஞான ...வனுக்கு ஒழிவே ஸாதநம் (௬ - ௩). அஜ்ஞானிகள் மூவரும் மேலான ...'ானி நானேதான்; (இது) என் கொள்கை (௭ - ௧௮). அஜ்ஞானி ...களை விரும்புபவராய்ப்போதலையும்வருதலையும் பெறுகிறார்கள் ...தவராய், ஆகாசம்போன்ற கீழ்க்கூறிய ஆத்மாவாகிய ...யணப்பவராயத தொழுகிறார்கள்" (௯ - ௨௨). "அவர்கள் எதனால் என்னை அடைகிறார்களோ, அந்த ஞானயோகத்தைக்கொடுக்கிறேன்" (௧௦ - ௧௦). கர்மிகளான

[illegible]

அஜ்ஞானிகள் என்னை அடைவதில்லை யென்பது, பொருளினால் [அர்த்தாபத்தியினால்] (விளங்குகின்றது). பகவானுக்காகக் கர்மத்தைச் செய்கின்ற எவர்கள் மேலான யோகிகளாயினும் கர்மிகளான அஜ்ஞானிகளோ, அவர்கள் பயனை விட்டிடுதல்வரையுள்ள பிந்தின தாழ்ந்த ஸாதனத்தைக்கொண்டவர் (௧௨ - ௬, ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧). ஆனால், குறிப்பிட்டுணர்த்தமுடியாத அழியாப்பொருளைத் தொழுபவரோ "எந்தப் பிராணியையும் பகையாதவனாய்" (௧௨ - ௧௩) என்பதுமுதலாக அத்தியாயமுடிவுவரை கூறப்பட்ட ஸாதனங்களையும், க்ஷேத்திராத்தியாயம் முதலிய மூன்று அத்தியாயங்களுள்ளும் கூறப்பட்ட ஞானஸாதனங்களையுமுடையவர் (௧௩ - ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௧; ௧௪ - ௨௨, ௨௩, ௨௪, ௨௫, ௨௬; ௧௫ - ௩, ௪, ௫). இடம் முதலிய ஐந்தினாலும் (௧௮ - ௧௪) உண்டாகின்ற எல்லாக்கர்மங்களையும் துறந்து, "ஆத்மா ஒன்றுதான் அகர்த்தாதான்" என்னும் அறிவுடையோராகி, மேலான ஞானநிஷ்டையிலே இருப்பவராய், பகவானது உண்மையினை உணர்ந்து, "பகவத்ஸ்வரூபமும் ஆத்மாவும் ஒன்றுதான்" என்பதை அடைக்கலமாகப்பெற்ற பரமஹம்ஸத்துறவிகட்கு, தீயபயன்முதலிய கர்மப்பயன் மூன்றும் (௧௮ - ௧௨) வருவதில்லை; துறவிகளல்லாதமற்றையோர்கட்கு, அஜ்ஞானிகளான கர்மிகட்கு வரவேவருகின்றது. இவ்வாறாக, இது - கீதாசாஸ்திரத்தினுள் உபதேசிக்கப்பட்ட செய்யவேண்டிய கடமையின் பாகுபாடாம்.

கர்மம் அவித்தையினால் விளைகின்றது.

(ஆக்ஷேபம்) :—எல்லாக்கர்மங்களும் அவித்யையினால் உண்டாவதென்பது அமையாது எனில்,—

(ஸமாதானம்) :—அப்படியன்று; ப்ரஹ்மஹத்யை [பிராமணனைக் கொல்லு] முதலியனபோல.—நித்யகர்மமானது சாஸ்திரத்தினுள் உபதேசிக்கப்பட்டதாயி[illegible] அவித்யையுள்ளவர்க்கே உரித்தாயுளது. ப்ரஹ்மஹத்யைமுதலாகிய கர்[illegible] சாஸ்திரத்தினுள் தீங்கிற்குக் காரணமாக மறுத்துஉபதேசிக்கப்பட்டதாய் [illegible]த்யை காமம்முதலிய குற்றங்களுடையவனுக்கு எப்படி உரித்தாயுளதே[illegible] அதனை எப்படிச் செய்கின்றானோ)—அல்லாக்கால், (அவன் அதிற்) செ[illegible]ருந்தாமையின்—அப்படியே, நித்ய நைமித்திக காம்ய கர்மங்களு[illegible] உரித்தானவை) என்பதாம்.

देहव्यतिरिक्तात्मनि अज्ञाते प्रवृत्तिः नित्यादिकर्मसु न सम्भवति इति चेत्—

न; चलनात्मकस्य कर्मणः अनात्मकर्तृकस्य "अहं करोमि" इति प्रवृत्तिदर्शनात् ॥

देहादिसंघाते अहंप्रत्ययः गौणः, न मिथ्या इति चेत्—

न; तत्कार्येष्वपि गौणत्वानुपपत्तेः।

स्वकीये देहादिसंघाते अहंप्रत्ययः गौणः; यथा स्वकीये पुत्रे 'आत्मा वै पुत्रनामासि' इति, लोके च "मम प्राण एव अयं गौः" इति, तद्वत्। नैवं मिथ्याप्रत्ययः। मिथ्याप्रत्ययस्तु स्थाणुपुरुषयोः अगृह्यमाणविशेषयोः।

न गौणप्रत्ययस्य मुख्यकार्यार्थता, अधिकरणस्तुत्यर्थत्वात् उपमानावकाशेन। यथा "सिंहो देवदत्तः" "अग्निः माणवकः" इति सिंह इव अग्निरिव क्रौर्यपैङ्गल्यादिसामान्यात् देवदत्तमाणवकाधि-

---

(ஆக்ஷேபம்).—உடம்பினும் வேருக ஆத்மாவை அறியாதவழி, நித்யகர்மம் முதலிய கர்மங்களை மேற்கொள்ளுதல் பொருந்தாது எனில்—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; அநாத்மாவினல் [ஆத்மாஅல்லாததினல், உடம்புமுதலியவற்ருல்] செய்யப்படுகின்ற அசைதல்வடிவான கர்மத்தை "நான் செய்கின்றேன்" எனக்கொண்டு (ஒருவன் கர்மத்திற்) செல்லுதலைக் காண்பதனு லென்க.

(ஆக்ஷேபம்) :—உடம்புமுதலியவற்றினதுசேர்க்கையிலே நானென்னும் எண்ணமானது உபசாரவழக்கினுலாவது; அது மயக்கமன்று எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று; அதனது செய்கைகளும் உபசாரவழக்கினு லானவை என அமையுமாதலின்.

(ஆக்ஷேபத்தின் விவரணம்) :—ஆத்மாவிற்குச் சொந்தமான உடம்புமுதலிய வற்றின் சேர்க்கையிலே நானென்னும்எண்ணமானது உபசாரவழக்கினு லாவது; "நீதானே (உனது)மகன் எனப்படுகிறவனு யிருக்கிருய்" எனத் தனது மகனிடத்து (த் தந்தையினுடைய நான்என்னும் எண்ணத்தைச் சுருதியானது உபசாரவழக்கினல் கூறுவது)போல: உலகத்தினுள்ளும் "இப்பசு எனது உயிரேதான்" என (வழங்கப் படுகின்றது); அதுபோல என்க. இவ்வாறு மயக்கஎண்ண மன்று. மயக்கஎண் ணமோ, வேற்றுமையறியப்படாத தூண்மனிதர்களதுவிஷயத்திலே (நிகழ்கின்றது. தூணிற்கும் மனிதனுக்கும் வேற்றுமையை உணராவழி, தூண் மனிதனுகமயங்கப் படுகின்றது).

(ஸமாதாநவிவரணம்):— உபசாரவழக்கினுலான எண்ணமானது முதன்மை யானகாரியத்திற்குப் பயன்படாது [வாஸ்தவமான பயனைத் தரமாட்டாது]; உவமை யுருபு தொக்கிநிற்பதனுல், இடத்தை [எடுத்துக்கொண்ட பொருளை] ப் புகழும்பொரு ட்டாய் நிற்றலின். உதாரணமாக, "தேவதத்தன் சிங்கமாயிருக்கிருன்," "மாணுக் கன் நெருப்பாயிருக்கிருன்" என்றல் - சிங்கம்போலக் கொடுமையும், நெருப்புப் போல பொன்மைநிறமும், மற்றுமித்தன்மையதுமான ஒப்புமையினுல், (கொடுமை க்கு) இடமாயுள்ள தேவதத்தனையும் (பொன்மைநிறத்திற்கு) இடமாயுள்ள மாணுக்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

தனையும் புகழும்பொழுதுதான். ஆனால், உபசாரவழக்கினாலாகும் சொல்லும் எண்ணமும் காரணமாக வாஸ்தவசிங்கத்தினது காரியமொன்றாயினும், வாஸ்தவநெருப்பினது காரியமொன்றாயினும் சாதிக்கப்படுவதில்லை. மற்று, மயக்கவெண்ணத்தின் பயனை தீங்கை (ஒருவன்) அநுபவிக்கிறான் என்பதாம்.

மேலும், உபசாரவழக்கினாலாகும் எண்ணத்தினால் குறிக்கப்படும் (தேவதத்தனையும் மாணக்கனையும் பிறனொருவன்) "இவன் சிங்கமில்லை," "இவன் நெருப்பில்லை" என அறிகிறான். (ஆத்மாவிற்கும் உடம்புமுதலியவற்றினது சேர்க்கைக்கும் பேதமிருந்தும், அஞ்ஞானியானவன் இந்தத் திருஷ்டாந்தத்திற்போல், உடம்புமுதலியவற்றினது சேர்க்கையை "இது ஆத்மா இல்லை" என்று அறிகிறானில்லை; ஆகவே, அச்சேர்க்கையினிடத்து நானென்னுஞ்சொல்லும், நானென்னுமெண்ணமும் உபசாரவழக்கினாலானவையல்ல என உணர்க.) அவ்வாறே, உடம்புமுதலியவற்றின் சேர்க்கையாகிய கௌண ஆத்மாவினால், உபசாரவழக்கினாலாகும் ஆத்மாவினால் செய்யப்பட்ட செய்கையானது நானென்னுமெண்ணத்தினால் குறிக்கப்படும் வாஸ்தவஆத்மாவினால் செய்யப்பட்டதாகாது. உபசாரவழக்கினாலாகும் சிங்கத்தாலும், உபசாரவழக்கினாலான நெருப்பினாலும் செய்யப்பட்ட செய்கையானது வாஸ்தவசிங்கத்தாலும் வாஸ்தவநெருப்பினாலும் செய்யப்பட்டதாகாதன்றோ. (இவ்வாறாக, உண்மையான கர்த்தாவாதல்முதலியன இல்லை என்க.) அன்றியும், (தேவதத்தனது) கொடுமையினாலும், (மாணக்கனது) பொன்மைநிறத்தினாலும் வாஸ்தவசிங்கத்திற்கும் வாஸ்தவநெருப்பிற்கும் ஒருகாரியமும் செய்யப்படுவதில்லை; புகழும் பொருட்டாய்த் தீர்ந்துபோனமையின்.

இன்னும், (தேவதத்தனையும் மாணக்கனையும்) புகழும்பொழுது, "நான் சிங்கமில்லை," "நான் நெருப்பில்லை" எனவும், "சிங்கத்தினது செய்கை என்னுடையதில்லை" "நெருப்பினது செய்கை என்னுடையதில்லை" எனவும் (அவர்கள்) அறிகிறார்கள். அவ்வாறாக, "(உடம்புமுதலியவற்றினது)சேர்க்கையின் செய்கையானது என்னுடையதில்லை, உண்மையாத்மாவினுடையதில்லை" என்பதுதான் மிகப்பொருந்தியதாகும்; மற்று, "நான் செய்பவன், என்னுடையது செய்கை" என்பதன்று.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பாரமார்த்திககார்யம் ந ஶக்நோதி கர்தும், மாணவகஸிம்ஹாக்நிப்யாம் உபய-ஸிம்ஹாக்நிகார்யவத் ॥

அத்ருஷ்டவிஷயசோதநாப்ராமாண்யாத் ஆத்மகர்தவ்யம் கௌணைः தேஹே-ந்த்ரியாத்யாத்மபிः க்ரியத ஏவ இதி சேத்—

ந ; அவித்யாக்ருதாத்மத்வாத் தேஷாம்। ந கௌணாः ஆத்மாநः தேஹேந்த்ரியா-தயः ; கிம் தர்ஹி ?—மித்யாப்ரத்யயேநைவ அநாத்மாநः ஸந்தः ஆத்மத்வம் ஆபா-த்யந்தே, தத்பாவே பாவாத், தத³பாவே ச அபாவாத் । அவிவேகிநாம் ஹி அஜ்ஞாந-காலே பாலாநாம் த்ருஶ்யதே "தீர்கः அஹம்" "கௌரः அஹம்" இதி தேஹாதி-ஸம்காதே அஹம்ப்ரத்யயः । ந து விவேகிநாம் "அந்யः அஹம் தேஹாதிஸம்கா-தாத்" இதி ஜாநதாம் தத்காலே தேஹாதிஸம்காதே அஹம்ப்ரத்யயः பவதி। தஸ்மாத் மித்யாப்ரத்யயாபாவே அபாவாத் தத்க்ருத ஏவ, ந கௌணः। ப்ருதக்³க்³ருஹ்ய-மாணவிஶேஷஸாமாந்யயோः ஹி ஸிம்ஹதேவதத்தயோः அக்நிமாணவகயோः வா கௌணः ப்ரத்யயः ஶப்³தப்ரயோகோ³ வா ஸ்யாத், ந அக்³ருஹ்யமாணவிஶேஷ-ஸாமாந்யயோः ॥

உபசாரவழக்கினலான நெருப்பாகிய (மாணக்கனும்) வாஸ்தவசிங்கத்தின் கார்யமும், வாஸ்தவநெருப்பின் கார்யமும்(செய்யமுடியாதவாறு)போல.

(ஆக்ஷேபம்) :—தெரியாத [மனிதஅறிவிற்குஎட்டாத] விஷயங்களிலே சாஸ்திரம் பிரமாணமாதலால், ஆத்மாசெய்யவேண்டிய (கர்ம்மானது) உபசாரவழக்கினல் ஆத்மாவாகக் கூறப்படும் உடம்பு இந்திரியங்கள் முதலியவற்ருல் செய்யவேசெய்யப் படுகின்றது எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :—அப்படியன்று ; அந்தஆத்மாக்கள் அவித்யையினுலானமை யின். உடம்பு இந்திரியங்கள் உபசாரவழக்கினல் ஆத்மாவாகக் கூறப்படுவனவல்ல.— மற்றெனன? - அநாத்மாக்களாய், ஆத்மாஅல்லாதவையாய்இருப்பவை - மயக்கத்தி னலேயேஆத்மாக்களாக ஆக்கப்படுகின்றன;அஃதுள்ளவழி உள்ளமையாலும்,அஃதில் லாவழி இல்லாமையாலுமென்க. (உடம்புமுதலியன ஆத்மாஅல்லாதவையாயிருக்க, மயக்கத்தால் அவை ஆத்மாவாகக் கொள்ளப்படுகின்றன ; மயக்கமிருக்கும்வரை அவை ஆத்மா என்று எண்ணப்படுகின்றது ; மயக்கம் தீர்ந்தமாத்திரத்திலே அவ் வாறு எண்ணுதலில்லை.) பகுத்தறிவில்லாத சிறுவர்க்கன்றே அறிவில்லாக்காலத்திலே "நான் நெடியவன்," "நான் பொன்மைநிறமுள்ளவன்" என உடம்புமுதலியவற்றின் சேர்க்கையிலே நான்என்னும்எண்ணம் காணப்படுகின்றது. ஆனல், "உடம்புமுதலிய வற்றினது சேர்க்கையினின்றும் நான் வேறனவன்" எனஅறியும் விவேகிகட்கு அக்கா லத்திலே உடம்புமுதலியவற்றினது சேர்க்கையில் நான்என்னும்எண்ணம் நிகழ்வதில் லை. ஆதலால்,(உடம்புமுதலியவற்றிலே நான்என்னும்எண்ணமானது)மயக்கமில்லாவழி இல்லாமையால், அதனல் [மயக்கத்தால்] ஆனதேதான் ; உபசாரவழக்கினலான தன்று. சிங்கமும் தேவதத்தனும், அல்லது நெருப்பும் மாணக்கனும் ஆகிய இவரது வேற்றுமையையும் ஒப்புமையையும் உணர்ந்தவிடத்தன்றே,("தேவதத்தன் சிங்கமா யிருக்கிறன் ; மாணக்கன் நெருப்பாயிருக்கிறன்" என மனத்திற்)கொள்ளுதலும், சொல்லால் வழங்குதலும் உபசாரவழக்கினலாகும் ; (இரண்டு பொருள்கட்குள்ள) வேற்றுமையும் ஒப்புமையும் உணரப்படாவிடத்து இல்லை.

𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 "𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 — 𑌤𑌤𑍍 𑌨, 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤-𑌵𑌿𑌷𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍁𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑍇 𑌹𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌂, 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇, 𑌅𑌦𑍃-𑌷𑍍𑌟𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌅𑌹𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌘𑌾𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍌𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 । 𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌤𑌮𑌪𑌿 "𑌶𑍀𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌵𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌪𑍈𑌤𑌿 । 𑌯𑌦𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 "𑌶𑍀𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌤𑌿," 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂, 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌚𑌨𑌵𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌅𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌃 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨; 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗 𑌇𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍—

𑌨; 𑌬𑌾𑌧𑌕𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾

இனி, "சாஸ்திரவிதி பிரமாணமாதலால்" என எது கூறப்பட்டதோ, அது நேரன்று; ஏனெனில், அது பிரமாணமாதல் தெரியாத [மனிதஅறிவிற்கு எட்டாத] விஷயத்திலென்க. பிரத்தியக்ஷம்முதலிய பிரமாணங்களால் உணரப்படாத விஷயத்திலே, அக்நிஹோத்ரம்முதலிய கருவிகட்கும் அவற்றது பயன்கட்குமுள்ள ஸம்பந்தத்திலே சுருதி பிரமாணமாயிருக்கின்றது; பிரத்தியக்ஷம்முதலிய பிரமாணங்களால் அறியப்படும் விஷயத்திலன்று; பிரமாணமென்பது தெரியாததைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டாதலின். ஆகவே, உடம்புமுதலியவற்றின் சேர்க்கையிலே, மயக்கஅறிவினலான தாகக் காணப்படும் நானென்னுமெண்ணத்தை - உபசாரவழக்கினலானதாகக்கொள்ளுதல் கூடாது. "தீ சீதளமானது" அல்லது "தீ வெளிச்சமில்லாதது, இருண்டது" என நூறுசுருதிகள் கூறுவனவாயினும், பிரமாணமாதலைப் பெறமாட்டாவன்றோ [அவையெல்லாமே அவ்விஷயத்தில் பிரமாணமாகமாட்டா என்க]. "தீ சீதளமானது" அல்லது "இருண்டது" எனக்கூறுமாயின், — அப்படியிருந்தாலும், வேறுஅர்த்தத்தைச் சுருதிசொல்லக்கருதியதாகக் கொள்ளவேண்டும்; (சுருதி) பிரமாணமாதல் வேறுவிதமாகப் பொருந்தாமையின்; — மற்று, வேறோர் பிரமாணத்திற்கு விரோதமாகவாயினும், தனது வார்த்தைக்கு [சுருதிகூறியதற்கு] விரோதமாகவாயினும் (அந்த அர்த்தத்தைக்) கொள்ளக்கூடாது.

அவித்யைக்கோள்கையானது கர்மகாண்டத்தோடு மாறுகோள்வதில்லை.

(ஆக்ஷேபம்) :— மயக்கஅறிவுள்ளவனே கர்மத்தைச் செய்பவனுதலால், (மெய்யறிவினுல் அம்மயக்கஅறிவு நீங்கியவுடன், கர்மத்தைச்) செய்பவன் இல்லாமையின், சுருதி பிரமாணமாதலில்லை எனின்,—

(ஸமாதாநம்) :— அப்படியன்று; ப்ரஹ்மவித்யையிலே (சுருதி இன்னும்) பயன்படுவதாயிருத்தல் கூடுமாதலின்.

(ஆக்ஷேபம்) :— கர்மத்தை விதிக்கும் சுருதிபோல, ப்ரஹ்மவித்யையை உணர்த்தும் சுருதியும் பிரமாணமாகாமை வேண்டும் எனில்,—

(ஸமாதாநம்) :— அப்படியன்று; (ப்ரஹ்மவித்யையை) நீக்குமெண்ணம் அமையாதாதலின். ப்ரஹ்மவித்யை உணர்த்தும் சுருதியினுல் ஆத்மாவை அறிந்தவழி, உட

[illegible]

ம்புமுதலியவற்றின் சேர்க்கையிலே நான்என்னும் எண்ணமானது எப்படித் தள்ளுண்டு போகின்றதோ, அப்படியே, ஆத்மாவினிடத்தே ஆத்மஅறிவானது எப்பொழுதும் எதனாலும் எவ்விதத்தாலும் தள்ளுண்டுபோதல் இயலாது ; அறிவு, பயனைக் காட்டிலும் [அறியாமை நீங்குவதைக்காட்டிலும்] வேறன்றாதலின் ; " தீ உஷ்ணமாயும், பிரகாசமாயு மிருக்கின்றது" என்னும் (அறிவு) போல.

மற்றும், இவ்வாறாக, கர்மத்தை உணர்த்தும் சுருதியானது பிரமாணமாதலில்லை என்பதில்லை ; முந்தினமுந்தின முயற்சிகளைத் தடுத்து, பிந்தினபிந்தின புதிய முயற்சிகளைப் பிறப்பிப்பது உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை எதிர்ப்படும் முயற்சியை உண்டாக்கப் பயன்படுவதாதலின் (கர்மகாண்டசுருதியானது அநாதிகாலமாக வரும் ஸ்வபாவமுயற்சிதோன்றுதலைத் தடுத்து, யஜ்ஞம் முதலிய நற்செய்கைகளிலே முயற்சி தோன்றுதலைப் பிறப்பிக்கின்றது ; பிறப்பிக்கவே, அது புத்திதிருந்துதல்வழியாக, உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவை எதிர்நோக்கிச் செல்லும் ஊக்கத்தைத் தருகின்றது ; எனவே, கர்மகாண்டசுருதியானது இவ்வாறு பரம்பரையாகப் பிரமாணமாதலைக் காண்க). கருவி - போலியாயிருந்தாலும், பயன் உண்மையாயிருப்பதனால் (கருவியும்) உண்மையேயாகும்; விதிக்குத்துணையாயுள்ள அர்த்தவாதங்கள்போல : உலகத்தினுள்ளும், பாலன் பித்தன் முதலானோரைப் பால்முதலியவற்றைக் குடிக்கச்செய்யவேண்டும்போது, (பால்குடித்தால்)குடுமி வளரும் என்பதுமுதலிய வார்த்தைகள் (காணப்படுகின்றன).—அல்லது, வேறுவகையிலேயுள்ள (ஆத்மஅறிவு பிறத்தற்கு முந்தின நிலையிலேயுள்ள கர்மகாண்டசுருதிகள்) நேரேயே பிரமாணமாதல் அமைந்துளது ; உடம்புஅபிமானத்தாலாகும் பிரத்தியக்ஷம்முதலியன ஆத்மஅறிவை (ப் பெறுதற்கு) முன்பு பிரமாணமாயிருத்தலைப்போலென்க.

ஸந்நிதிமாத்திரத்தால் ஆத்மா கர்த்தாவாகாது.

(வேறோர் கொள்கை) :—இனி, "ஆத்மா, தான் தலைப்படாததாயினும், ஸந்நிதிமாத்திரத்தால் செய்கின்றது ; அதேதான் - ஆத்மா வாஸ்தவமான கர்த்தாவாதலென்பது. உதாரணமாக, போர்வீரர்கள் போர்செய்யும்பொழுது அரசன், தான் போர்செய்யாமலிருந்தாலும், ஸந்நிதிமாத்திரத்தால்[போர்க்களத்தில் இருப்பதுமாத்

जितः पराजितश्चेति च, तथा सेनापतिः परानेव करोति; क्रियाफलसंबन्धश्च राज्ञः सेनापतेश्च दृष्टः। यथा च ऋत्विक्कर्म यजमानस्य, तथा देहादीनां कर्म कृतं स्यात्, फलस्य कर्तृगामित्वात्। यथा वा भ्रामकस्य लोहभ्रामयितृत्वात् अप्रवृत्तस्यैव मुख्यमेव कर्तृत्वं, तथा च आत्मनः इति।

तदसत्; अकुर्वतः कारकत्वानुपपत्तेः।

कारकं ह्यनेकप्रकारमिति चेत्—

न; राजप्रभृतीनां मुख्यस्यापि कर्तृत्वस्य दर्शनात्। राजा तावत् स्वव्यापारेणापि युध्यते; योधानां च योधयितृत्वे धनदाने च मुख्यमेव कर्तृत्वं, तथा जयपराजयफलोपभोगे च। यजमानस्यापि प्रधानत्यागे दक्षिणादाने च मुख्यमेव कर्तृत्वम्। तस्मात् अव्यापृतस्य कर्तृत्वोपचारो यः सः गौणः इति अवगम्यते। यदि मुख्यं कर्तृत्वं स्वव्यापारलक्षणं न उपलभ्येत राजयजमानप्रभृतीनां, तदा सन्नियोद्धॄणामपि कर्तृत्वं मुख्यं परिकल्प्येत यथा भ्रामकस्य लोहभ्रमणे; न तथा राजयजमानादीनां स्वव्यापारो न

திரத்தால்] போர்புரிகிறானென்பது பிரஸித்தமாயுளது; வெற்றிபெற்றான், தோல்வியுற்றான் என்பதும்பிரஸித்தமாயுளது. அவ்வாறே, சேனாதிபதி வெறும்வார்த்தையினால் செய்கிறான். செய்கையின்பயன் சேர்வதோ அரசனுக்கும், சேனாதிபதிக்கும் காணப்படுகின்றது. மற்றோர் உதாரணம்: ரித்விக்கினுடைய செய்கை யஜமானனுடையதாகின்றது. அவ்வண்ணமே, உடம்புமுதலியவற்றின் செய்கை ஆத்மாவினால் செய்யப்பட்டதாகும்; பயன் ஆத்மாவைச் சேர்கின்றமையின். அல்லது, வேறோர் உதாரணம்: ஊசிக்காந்தம் இரும்பைச் சுற்றச்செய்கின்றமையின், (தொழிலில்) தலையிடாத பொருளேதான் வாஸ்தவமேயான கர்த்தா ஆகின்றது. அவ்வாறே ஆத்மா என்க" என எது கொள்ளப்படுகின்றதோ,

(மறுமொழி):—அது நேரன்று; ஏனெனில், செய்யாதபொருள் செய்வதாதல், காரகமாதல் வேண்டும்: (காரகம் - செய்கையைச் செய்வது.)

(பிரதிவாதி):—காரகம் பலவகைத்து எனில்,—

(வாதி):—அப்படியன்று; அரசன்முதலானோர்கள் நேரான கர்த்தாவாயிருத்தலையும் காண்பதனாலென்க. முதலில், அரசன் தனது செய்கையினாலும் [தானே நேராக] போர்புரிகிறான்; போர்வீரர்களைப் போர்புரிய ஏவுதலிலும், கூலிகொடுப்பதிலும், அவ்வண்ணமே, வெற்றிதோல்விகளின் பயனை அநுபவிப்பதிலும் வாஸ்தவமேயான கர்த்தாவாகிறான். யஜமானனும் பிரதான ஹவிஸைக் கொடுப்பதிலும், தக்ஷிணையைக் கொடு...லும் வாஸ்தவமேயான கர்த்தாவாகிறான். ஆகவே, (தொழிலில்) தலையி...

கர்த்தாவாக ஏற்றிக்கூறுதல் எதுவோ, அது உபசாரவழக்கினாலாவ...

...து. தன்செய்கையாகிய வாஸ்தவ கர்த்திருத்துவமானது, தொழிற்...

யஜமானன் முதலானோர்கட்குக் காணப்படவில்லையா...

...காலும் கர்த்தாவாதல் வாஸ்தவமாகக் கொள்ள...

...ற்றும்படிசெய்வதனால்போல, அரசன் யஜமா...

...கயானது அவ்வாறு காணப்படவில்லையென்

𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍌𑌣𑌮𑍇𑌵 । 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌗𑍌𑌣 𑌏𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 । 𑌨 𑌗𑍌𑌣𑍇𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 "𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑍇𑌣
𑌸𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍" 𑌇𑌤𑌿 ।

𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇, 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇; 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌚
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 । 𑌨 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌸𑌮𑌾-
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯-
𑌯𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌏𑌵 𑌅𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃, 𑌨 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌕𑌃 ।

𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌏𑌵 𑌉𑌪𑌰𑌮𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇, 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌶𑍍𑌚
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌹 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌦𑌾𑌰𑍍𑌢𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌤𑌃 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌅𑌥
𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌮𑌾𑌹—

௬௭. 𑌇𑌦𑌂 𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑌪𑌸𑍍𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 ।
𑌨 𑌚𑌾𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌨 𑌚 𑌮𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌤𑌿 ॥

பதில்லை. ஆகவே, ஸந்நிதிமாத்திரத்தால் கர்த்தாவாதல் கௌணமேதான், வாஸ்தவமன்றேதான். அவ்வாறுள்ளவளவிலே, அதனுடைய பயனின் சம்பந்தமும் கௌணமே[வாஸ்தவமன்றே]யாகும். கௌணமான கர்த்தாவினால் வாஸ்தவமான கார்யம் செய்துமுடிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, இது—"தொழிற்படுதலில்லாத ஆத்மாவானது உடம்புமுதலியவற்றினது செய்கையினால் கர்த்தாவும், போக்தாவும்[செய்வதும், அநுபவிப்பதும்] ஆகும்" என்பது—தவறாகவே கூறப்படுகின்றது.

அவித்யைக்கோள்கையின் முடிபு.

மற்று, மயக்கம் காரணமாக எல்லாம் பொருந்துகின்றன; கனவிலும், செப்படிவித்தைக்காரனுடைய இந்திரஜாலத்திலும்போல. அன்றியும், செய்பவனாயிருத்தலும், அநுபவிப்பனாயிருத்தலும் இன்னுமிவைபோன்ற தீங்குகளும் - உடம்புமுதலியவற்றை ஆத்மாவாகக்கொள்ளும் மயக்கத்தின் தொடர்ச்சி அறுந்துபோயுள்ள உறக்கம் ஸமாதி முதலியவற்றில் காணப்படவில்லை. ஆதலால், மயக்கஅறிவினாலானதேதான் இந்த ஸம்ஸாரமயக்கம்; ஆனால், உண்மையன்று.

எனவே, (இம்மயக்கமானது) மெய்யறிவினால் முற்றுமே அறத்தொலைந்திடுதல் ஆகின்றது என அமைந்தது.

கீதையை உணர்த்த வேண்டிய உரிமை.

இவ்வத்தியாயத்தினுள் கீதாசாஸ்திரப்பொருள்முழுவதையும் முடித்து, சாஸ்திரப்பொருள் (புத்தியில்) திடப்படுதற்காக இங்கு முடிவிலே (அதனை) விசேஷமாவும் சுருக்கமாகவும் கூறி முடித்து, இனி, இப்பொழுது சாஸ்திரஸம்பிரதாயமுறையை, சாஸ்திரத்தைப் பிறர்க்கு உரைக்கும் ஒழுங்கை அருளிச்செய்கிறார்:

௬௭. உனக்கு (உபதேசிக்கப்பட்ட) இது, தவமில்லாதவனுக்கு சொல்லத்தக்கதன்று: பக்தனல்லாதவனுக்கன்று: கேட்கவிருப்பமில்லை செய்யாத]வனுக்குமன்று: அன்றியும், எவன் என்னை இடக்குப (அவனுக்குமன்று).

𑌇𑌦𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌵 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌮𑌯𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌅𑌤𑌪𑌸𑍍𑌕𑌾𑌯 𑌤𑌪𑍋𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌨 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌅𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍌 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌅𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍 𑌅𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑍁𑌃 𑌯𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌨 𑌚 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌸𑍂𑌯𑌤𑌿 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌾𑌦𑌿𑌦𑍋𑌷𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌣𑍇𑌨 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮 𑌅𑌜𑌾𑌨𑌨𑍍 𑌨 𑌸𑌹𑌤𑍇, 𑌅𑌸𑌾𑌵𑌪𑌿 𑌅𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌃, 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌅𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌸𑍂𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 ‘𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑌿𑌨𑍇 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇 𑌵𑌾’ 𑌇𑌤𑌿 𑌅𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍, 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑌿𑌨𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇 𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌮𑍇𑌧𑌾𑌵𑌿𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌅𑌸𑍂𑌯𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌵𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍇 𑌚 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ ௬௭ ॥

𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌫𑌲𑌮𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌾𑌹 —

இந்த சாஸ்திரமானது உனது நலத்திற்காக, ஸம்ஸாரம் அறுதற்பொருட்டு என்னால் உரைக்கப்பட்டது. 𑌅𑌤𑌪𑌸𑍍𑌕𑌾𑌯 என்பதை - 𑌨 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌮𑍍 என ஒதுங்கிநிற்பதனோடு கூட்டுக.—தவமுள்ளவனாயினும், குருவினிடத்தும் பகவானிடத்தும் பக்தியில்லாதவனுக்கு எந்தநிலைமையிலும் (இச்சாஸ்திரத்தைச்) சொல்லக்கூடாது. பக்தியும் தவமும் உள்ளவனாயினும், எவன் பணிவிடைசெய்யாதவனாய் இருக்கின்றானோ, அவனுக்கும் (இச்சாஸ்திரத்தைச்) சொல்லக்கூடாது. எந்த அறியாதவன் என்னை வஸுதேவன்மகனை ஸாமான்னிய மனிதனாக நினைத்து, தற்புகழ்ச்சிமுதலிய குற்றங்களை (என்மீது) ஏற்றி, எனது ஈச்வரத்தன்மையை ஒத்துக்கொள்கிறானில்லையோ, நான் ஈச்வரன் என்பதற்கு இடங்கொடுப்பதில்லையோ, அவனும் தகுதியில்லாதவன்; அவனுக்கும் (இச்சாஸ்திரத்தைச்) சொல்லக்கூடாது. சாஸ்திரமானது - பகவானிடத்து இடக்குப்பேசுதலில்லாது, தவமும்பக்தியுமுள்ளவனாய்ப் பணிவிடைசெய்பவனுக்குச் சொல்லத்தக்கது என (சுலோகத்திலுள்ள நான்கு நகாரங்களினது) வலிமையினால் தெரிகின்றது. இனி, "மேதாவிக்காவது, தபஸ்விக்காவது (சாஸ்திரத்தைச் சொல்லலாம்)" என இவ்விருவருள் விகற்பத்தை [மேதையுடைமை தவமுடைமைஎன்றவற்றுள் ஏதாவதொன்று அதிகாரிக்குவேண்டியதாக]க் காண்பதனால், பணிவிடையையும் பக்தியையும் உடைய தபஸ்விக்காவது, அவற்றையுடைய மேதாவிக்காவது (சாஸ்திரத்தைச்) சொல்லவேண்டுமென்க. (தபஸ்வி - தவமுள்ளவன்; மேதாவி - மேதையுள்ளவன். தவம் - தனதுகர்மத்தைச் செய்தல்முதலியன. மேதை - சொன்னதைக் [illegible]ளத்து அமைத்துக்கொள்ளும் திறம்.) பணிவிடையும்பக்தியுமில்லாத [illegible] சொல்லக்கூடாது; (அவையில்லாத) மேதாவிக்கும் சொல்லக்கூடாது. [illegible]களும் பொருந்தியவனாயினும், பகவானிடத்து இடக்குப்பேசுதலுடை[illegible] சொல்லக்கூடாது. குருவிற்குப் பணிவிடைசெய்தலையும் பக்தியையும் [illegible]ச் சொல்லவேண்டும் என்று இது, சாஸ்திரஸம்பிரதாயத்தின் முறை (௬௭)

[illegible] கீதையைப் பிறர்க்கு உணர்த்துவதனாலாகும் பயன்.

[illegible]ஸம்பிரதாயத்தைச் செய்பவனுக்குப் பயனை அருளிச்செய்கிறார்:

௬௮. 𑌯 𑌇𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

𑌯𑌃 𑌇𑌮𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌸𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌯𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌅𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿, 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌯𑌿 𑌤𑌥𑌾 । 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑍇𑌨 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 । 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌇𑌤𑌿 ? 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 — 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 “𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌗𑍁𑌰𑍋𑌃 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌭𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 । 𑌸 𑌇𑌦𑌂 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌏𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 । 𑌅𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 ॥ ௬௮ ॥

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚 —

௬௯. 𑌨 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨 𑌚 𑌮𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿 ॥

𑌨 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑍃𑌤𑌃 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌮𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌰𑌃, 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃, 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 । 𑌨 𑌚 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍃𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 ॥ ௬௯ ॥

---

௬௮. எவன் என்னிடத்து மேலான பக்தி செய்து இந்தப் பரம ரஹஸ்யத்தை எனது பக்தர்கட்கு உரைப்பானோ, (அவன்) என்னை அடையவே அடைகிறான்; ஸம்சய மில்லை.

உயர்ந்த உறுதியான நன்மைக்குப் பயன்படுவதாய், கேசவன் அர்ஜுனன் இவரது சம்பாஷணையாகிய மிக்க ரஹஸ்யமான கீழ்க்கூறிய இந்நூலை, என்மீது பக்தி யுள்ளவரிடத்து எவன் உரைப்பானோ, அதாவது, நூலையும், நூற்பொருளையும் நான் உன்னிடத்து (உணர்த்தி நிலைப்படுத்தியது)போல, (எனது பக்தரிடத்து உணர்த்தி) நிலைப்படுத்துவானோ, (அவன் முக்தியைப் பெறுவான். மத்பக்தேஷு என) பக்தியைப் பின்னும் கூறியதனால் - (ஒருவன்) சாஸ்திரோபதேசத்தைப் பெறுதற்கு பக்தியொன்று மாத்திரத்தாலே தக்கோனாகிறான் எனத் தெரிகின்றது.—எவ்வாறு உரைப்பான்? என்பது.—கூறுவோம்: —“(நான் பகவானுக்குச் செய்யவேண்டிய பணிவிடையானது, கீதையையும் கீதாப்பொருளையும் பகவத்பக்தர்கட்கு உணர்த்தவேண்டுமென்பது. ஆகவே,) பரமகுருவான பகவானுக்கு நான் (அந்தப்) பணிவிடையைச் செய்கின்றேன்” என இத்தகைய மேலான பக்தியை என்னிடத்துச் செய்து என்க. அவனுக்கு இது பயன்:—என்னை அடையவே அடைகிறான், (ஸம்ஸாரத்தினின்றும்) தப்பவே தப்புகிறான் (என்பது). இதிலே ஸம்சயம் கொள்ளவேண்டாம். (௬௮)

மேலும்,

௬௯. மனிதரில் அவனைக்காட்டிலும் எனக்குப் பிரியமான காரியத்தைச் செய்பவன் ஒருவனும் இல்லை; அன்றியும், அவனைக்காட்டிலும் எனக்குப் பி வேறொருவனும் பூமியிலே இருப்பானில்லை.

அவனைக்காட்டிலும் - சாஸ்திரஸம்பிரதாயத்தைச் செய்ப மனிதரில் - இப்பொழுதுள்ள மனிதரில். இருப்பானில்லை - வருங்கா பிரியமானவன் - பிரியமான காரியத்தைச் செய்பவன். பூமியிலே - இ

किञ्च—

एo अध्येष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः ।
ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः स्यामिति मे मतिः ॥

अध्येष्यते च पठिष्यति यः इमं धर्म्यं संवादरूपं ग्रन्थम् आवयोः, तेन इदं कृतं स्यात् । ज्ञानयज्ञेन विधिजपोपांशुमानसानां यज्ञानां ज्ञानयज्ञो मानसत्वात् विशिष्टतम इत्यतः तेन ज्ञानयज्ञेन गीताशास्त्रस्य अध्ययनं स्तूयते ; फलविधिरेव वा, देवतादिविषयज्ञानयज्ञफलतुल्यम् अस्य फलं भवतीति—तेन अध्ययनेन अहम् इष्टः पूजितः स्यां भवेयम् इति मे मतिः निश्चयः ॥ एo ॥

अथ श्रोतुः इदं फलम्—

एक. श्रद्धावाननसूयश्च शृणुयादपि यो नरः । [णाम् ॥
सोऽपि मुक्तः शुभाँल्लोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्म-

श्रद्धावान् श्रद्दधानः अनसूयश्च असूयावर्जितः सन् इमं ग्रन्थं शृणुयादपि यो नरः—अपिशब्दात् किमुत अर्थज्ञानवान्—सोऽपि पापात् मुक्तः शुभान् प्रशस्तान् लोकान् प्राप्नुयात् पुण्यकर्मणाम् अग्निहोत्रादिकर्मवताम् ॥ एक ॥

கீதாபாராயணத்தின் பயன்.

மற்றும், எவன் (கீதைக்கு அர்த்தம் தெரியாதவனோ),

எ0. தர்மத்தினின்றும் தவறுததான நம்மிருவருடைய இந்தச் சம்பாஷணையை எவன் படிப்பானோ, அவனால் "நான் ஞானமாகிய யஜ்ஞத்தால் பூஜிக்கப்பட்டவனாவேன்" என்பது எனது கொள்கை.

சம்பாஷணையை - சம்பாஷணையாகிய இந்நூலை. அவனால் இது[ஞானயஜ்ஞம்], செய்யப்பட்டதாகின்றது. ஞானமென்னும்யஜ்ஞமானது - விதி, ஜபம், உபாம்சு, மாநஸம் என்ற யஜ்ஞங்களுள் மாநஸமாதலால் மிகச் சிறந்தது. ஆகவே, கீதாசாஸ்திரத்தைப் படித்தலானது அந்த ஞானயஜ்ஞமாகப் பாராட்டப்படுகின்றது. (விதி யஜ்ஞம் - சரீரத்தாற்செய்யப்படும் ப்ரஹ்மயஜ்ஞாதிகளால் தொழுதல். ஜப யஜ்ஞம் - உரத்து உச்சரிக்கப்படும் பாராயணாதிகளால் தொழுதல். உபாம்சு யஜ்ஞம் - பிறர்க்குக் கேளாதபடி வாய்க்குள்ளாகவே உச்சரிப்பதனால் தொழுதல். மாநஸ யஜ்ஞம் - மனத்தால் தியானித்துத் தொழுதல்.)

அல்லது, (இத்திருவாக்கானது) பயனைவிதிப்பதாகவே (அமையும், யாதெனின்,) ஒருதெய்வம்முதலியவற்றைப்பற்றிய ஞானயஜ்ஞத்தினுடைய, அத்தெய்வம் முதலியவற்றை உபாஸிப்பதனுடைய பயனுக்குச் சமமான (பயன் கீதாசாஸ்திரத்தைப் படிப்பதனால்) இவனுக்கு உண்டாகின்றது என்பது. கொள்கை - நிச்சயம்.(எ0)

கீதாசாஸ்திரத்தைக் கேட்பவனுக்குப் பயன்.

இனி, கேட்பவனுக்கு இது பயனும் :

எக. எந்த மனிதன் நம்பிக்கையுள்ளவனாய், இடக்குப்பேசுதலில்லாதவனாய் (இந்நூலை)க் கேட்கவாவது செய்வானோ, அவனுங்கூட விடுபட்டவனாய் நல்வினையுள்ளவருடைய நல்ல லோகங்களை யடைவான்.

"ஆவது" என்னும்சொல்லினால், அர்த்தஞானமுள்ளவனைப்பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ என்க. விடுபட்ட - பாவத்தினின்றும் நீங்கிய. நல்வினையுள்ளவருடைய - அக்நிஹோத்ரம்முதலிய கர்மங்களைச்செய்தவருடைய. (எக)

சிஷ்யஸ்ய சாஸ்த்ரார்த்தக்ரஹணாக்ரஹணவிவேகபுபுத்ஸயா ப்ருச்சதி । தத்க்ரஹணே ஜ்ஞாதே பூந: சாஸ்த்ரார்த்தக்ரஹயிஷ்யாமீதி உபாயாந்தரேணாபி இதி ப்ரஷ்டு: அபிப்ராய: । யத்நாந்தரம் ச க்ருத்வா சிஷ்யஸ்ய க்ருதார்த்ததா கர்தவ்யா இதி ஆசார்யதர்ம: ப்ரதர்சிதோ பவதி—

எ௨. கச்சிதேதச் ச்ருதம் பார்த்த த்வயைகாக்ரேண சேதஸா ।
கச்சிதஜ்ஞாநஸம்மோஹ: ப்ரணஷ்டஸ்தே தநஞ்ஜய ॥

கச்சித் கிம் ஏதத் மயா உக்தம் ச்ருதம் ச்ரவணேந அவதாரிதம் பார்த்த த்வயா ஏகாக்ரேண சேதஸா சித்தேந? கிம் வா அப்ரமாதத:? கச்சித் அஜ்ஞாநஸம்மோஹ: அஜ்ஞாநநிமித்த: ஸம்மோஹ: அவிவிக்தபாவ: அவிவேக: ஸ்வாபாவிக: கிம் ப்ரணஷ்ட:—யத்தர்த: அயம் சாஸ்த்ரச்ரவணாயாஸ: தவ, மம ச உபதேஷ்ட்ருத்வாயாஸ: ப்ரவ்ருத்த:—தே தவ ஹே தநஞ்ஜய ॥ எ௨ ॥

அர்ஜுந உவாச ॥

எ௩. நஷ்டோ மோஹ: ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந்மயாச்யுத ।
ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ: கரிஷ்யே வசநம் தவ ॥

நஷ்ட: மோஹ: அஜ்ஞாநஜ: ஸமஸ்தஸம்ஸாராநர்த்தஹேது:, ஸாகர இவ துருத்தர:। ஸ்ம்ருதிஸ்ச ஆத்மதத்த்வவிஷயா லப்தா—யஸ்யா: லாபாத் ஸர்வஹ்ருதய-க்ரந்தீநாம் விப்ரமோக்ஷ:—த்வத்ப்ரஸாதாத் தவ ப்ரஸாதாத் மயா த்வத்ப்ரஸாதம் ஆச்ரி-தேந அச்யுத । அநேந மோஹநாசப்ரச்நப்ரதிவசநேந ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞா-

---

தமது உபதேசத்தை அர்ஜுனன் கிரகித்துக்கொண்டானே என்று பகவான் நிச்சயித்தல்.

மாணாக்கன் நூற்பொருளை உணர்ந்ததையும், உணராமையையும் தெளிவாய் அறியவேண்டி வினவுகின்றார். ஆனால், அதனை உணராமையை அறிந்தால், வேறோர்வழியாலும் உணர்த்துவேன் என்பது, வினவுவோன் கருத்து. அன்றியும், வேறோர் முயற்சி கொண்டு சிஷ்யனைக் கிருதார்த்தனாகச் செய்யவேண்டும் (மாணாக்கன் நூற்பொருளை அறிந்து ஈடேறுமாறு ஆசிரியன் மறுபடியும் முயலவேண்டும்) என குருவின் ஒழுக்கம் காட்டப்பெற்றதாகின்றது :

எ௨. பார்த்த! உன்னால் இது, ஒருப்பட்ட மனத்தோடு கேட்கப்பட்டதா? தனஞ்ஜய! உனது அஜ்ஞானமயக்கம் தீர்ந்திட்டதா?

பார்த்த! யான் கூறியதை, ஒருப்பட்ட ஒரேகருத்தோடு தடுமாற்றமில்லாது கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டனையா? அறிவின்மையினாலான மயக்கமானது, பகுத்தறிவின்மையானது, இயற்கையாயுள்ள அவிவேகமானது உனக்கு அழிந்திட்டதா? அ(து தொலை)தற்காகவன்றோ, நூலைக் கேட்பதிலே உனக்கு இப்பிரயாசமும், உபதேசிப்பதிலே எனக்கு இப்பிரயாசமும் ஆகியுள்ளன. (எ௨)

அர்ஜுனன் சொல்லலுற்றான் :

எ௩. மயக்கம் தீர்ந்துளது; அச்யுத! உமது அருளினாலே என்னால் நினைவு கூர்தலும் அடையப்பெற்றுளது. (நான்) நிலைத்தவனாய், ஸந்தேகம்போனவனாய் இரு-கின்றேன்; உமது திருவாக்கைச் செய்வேன்.

மயக்கம் - அஜ்ஞானத்தாலானது, ஸம்ஸாரஅநர்த்தங்கட்கெல்லாம் [illegible] மானது, கடல்போல கடத்தற்குஅரியது. **நினைவுகூர்தல்** - எதனைப் பெ[illegible] நெஞ்சத்துமுடிச்சுக்களெல்லாம் முற்றும் அவிழ்ந்திடுதலாகின்றதோ, ([illegible] உண்மையினைப்பற்றிய நினைவு. **என்னால்** - உமது அருளைப் பெற்றவ[illegible] தீர்தலைப்பற்றிய இவ்வினாவிடைகளால்-"நூற்பொருள் முழுவதையும் அ[illegible]

𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌏𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿, 𑌯𑌤𑌃 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌲𑌾𑌭𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 | 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 "𑌅𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌚𑍍 𑌶𑍋𑌚𑌾𑌮𑌿" 𑌇𑌤𑌿 𑌉𑌪𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌃 | "𑌭𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌿𑌃" "𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌃 𑌕𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌚 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 | 𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌗𑌤𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌃 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 | 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑌵 | 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃, 𑌨 𑌮𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 || ௭௩ ||

𑌪𑌰𑌿𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 | 𑌅𑌥 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌕𑌥𑌾𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌜𑌯𑌃 𑌉𑌵𑌾𑌚—

𑌸𑌂𑌜𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚 ||

௭௪. 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 |
𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑌿𑌮𑌮𑌶𑍍𑌰𑍌𑌷𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌏𑌵𑌮𑍍 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍌𑌷𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌕𑌰𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌞𑍍𑌚𑌕𑌰𑌮𑍍 || ௭௪ ||

𑌤𑌂 𑌚 𑌇𑌦𑌮𑍍—

௭௫. 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍍 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌮𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌥𑌯𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ||

இவ்வளவேதான்" என முடிபாக் காட்டப்பட்டுள்ளது; (அதாவது)-அந்த அறிவினால் "மயக்கம்தீர்தலும், ஆத்மாவை நினைவுகூர்தலைப் பெறுதலும்" என்பது. அவ்வாறே, சுருதியினுள் "ஆத்மாவை யறியாதவனாய் வருந்துகின்றேன்" எனத்தொடங்கி, ஆத்ம அறிவினால் முடிச்சுக்களெல்லாம் முற்றும் அவிழ்ந்திடுதல் கூறப்பட்டிருக்கின்றது (சா - ௭ - ௧ - ௩, ௨௯ - ௨). "நெஞ்சத்துமுடிச்சுத் தெறித்திடுகின்றது" (மு - ௨ - ௨ - ௮), "ஒன்றாயுள்ளதைக் காண்பவனுக்கு அங்கு மயக்கமேது? வருத்தமேது?" (ஈ - ௭) என்பதும் மந்திரவர்ணமாம். இனி, நான் இப்பொழுது உமது கட்டளையில் நிலைத்தவனாய் ஸம்சயம்நீங்கியவனாய் இருக்கின்றேன். உமது திருவாக்கைச் செய்வேன்: நான் உமது அருளினால் கிருதார்த்தனாக (வாழ்க்கையின் பயனை அடைந்தவனாக இருக்கின்றேன்); நான் செய்யவேண்டியது இல்லை என்பது கருத்து. (௭௩)

பகவானையும், அவரது உபதேசத்தையும் ஸஞ்ஜயன் கொண்டாடுதல்.

நூற்பொருள் முடிவுற்றது. இனி, இங்ஙனம் கதைத்தொடர்ச்சியைக் காட்ட ஸஞ்ஜயன் கூறலாயினன்:

ஸஞ்ஜயன் சொல்லலுற்றான்:

இவ்வாறு நான் வாஸுதேவனுக்கும் பெருந்தகைமையுள்ள பார்த்தனுக்
இந்த அத்புதமான மயிர்க்கூச்செறியும் சம்பாஷணையைக் கேட்டிருக்

இந்த - கீழ்க்கூறிய அத்புதமான - மிக்க ஆச்சரியத்தை விளைக்கின்ற. (௭௪)
இனி, அந்த இதனை (நான் எதனால் கேட்டிருக்கின்றேன் எனில்)—

௭௫. வியாசரது அருளினால், கேட்டிருக்கின்றேன்: யோகேச்வரனான கிருஷ்ணனிடத்தினின்றும் மிக்க ரஹஸ்யமான இந்த மேலான யோகத்தைத் தாமே சொல்ல (நான்) நேரே கேட்டிருக்கின்றேன்.

வ்யாஸப்ரஸாதாத் ததோ திவ்யசக்ஷுர்லாபாத் ச்ருதவாந் இமம் ஸம்வாதம் குஹ்யதமம் பரம் யோகம் — யோகார்தத்வாத் க்ரந்தோऽபி யோக: — ஸம்வாதமிமம் யோகமேவ வா யோகேச்வராத் க்ருஷ்ணாத் ஸாக்ஷாத் கதயத: ஸ்வயம் ந பரம்பரயா ॥ ௭௫ ॥

௭௬. ராஜந் ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்வாதமிமமத்புதம் ।
கேசவார்ஜுநயோ: புண்யம் ஹ்ருஷ்யாமி ச முஹுர்முஹு: ॥

ஹே ராஜந் த்ருதராஷ்ட்ர ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ப்ரதிக்ஷணம் ஸம்வாதம் இமம் அத்புதம் கேசவார்ஜுநயோ: புண்யம் இமம் ச்ரவணேநாபி பாபஹரம் ஹ்ருஷ்யாமி ச முஹுர்முஹு: ப்ரதிக்ஷணம் ॥ ௭௬ ॥

௭௭. தச்ச ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ரூபமத்யத்புதம் ஹரே: ।
விஸ்மயோ மே மஹாந் ராஜந் ஹ்ருஷ்யாமி ச புந: புந: ॥

தச்ச ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ரூபம் அத்யத்புதம் ஹரே: விச்வரூபம் விஸ்மயோ மே மஹாந் ராஜந் ஹ்ருஷ்யாமி ச புந: புந: ॥ ௭௭ ॥

கிம் பஹுநா —

௭௮. யத்ர யோகேச்வர: க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்தோ தநுர்தர: ।
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூதிர்த்ருவா நீதிர்மதிர்மம ॥

வியாசரது அருளினால் - அவரிடத்தினின்றும் திவ்யமான கண்ணைப் பெற்றதனால். யோகத்தை - சம்பாஷணையை; (கர்மயோகம் முதலிய) யோகத்தைத் தருவதனால், நூலும் யோகம் எனப்பட்டது. அல்லது, இந்த சம்பாஷணையை (சித்தவிருத்திகளைத் தடுப்பதாகிய) யோகமாகவே கொள்ளலாம்; அதற்கு இது துணையாகலின். யோகீச்வரன் - யோகத்தை அருளுபவன்; அவனது அருளினாலன்றே கர்மயோகம் முதலியனவும், அவற்றது பயன்களும் கைகூடும்.—அ.) தாமே: (நான் கேட்டிருப்பது கண்ணன்) பரம்பரையாக அன்று. (௭௫)

௭௬. அன்றியும், அரசனே! கேசவார்ஜுனர்களுடைய இந்த அத்புதமான புண்ய சம்பாஷணையை நினைத்து நினைத்து அடுத்தடுத்து மகிழ்கின்றேன்.

அரசனே - திருதராஷ்டிரனே! நினைத்து நினைத்து - ஒவ்வோர் க்ஷணமும் நினைத்து நினைத்து. புண்ய - கேட்டல் மாத்திரத்தாலே பாவத்தைப் போக்குகின்ற. இதனைக் கேட்டுக் கணந்தோறும் மகிழ்வுறுகின்றேன். (௭௬)

௭௭. இன்னும், ஹரியினுடைய அந்த அத்புதமான வடிவையும் நினைத்து நினைத்து எனக்கு ஆச்சரியம் அதிகமாகின்றது; அரசனே! மீண்டும்மீண்டும் மகிழ்கின்றே

வடிவை - விச்வரூபத்தை.

அதிகமாக (விரித்துரைப்பதனால்) என்ன ?—

௭௮. எங்கே யோகேச்வரனான கிருஷ்ணன் இருக்கின்றானோ, ஏந்தியபார்த்தன் இருக்கின்றானோ, அங்கே லக்ஷ்மியும், வெற்றியும், ஆக்- கிலைத்தவை: (என்பது) எனது எண்ணம்.

இதி ஸ்ரீமஹாபாரதே ஶதஸாஹஸ்ர்யாம் ஸம்ஹிதாயாம் வையாஸிக்யாம் பீஷ்மபர்வணி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு உபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே மோக்ஷஸந்ந்யாஸயோகோ நாம அஷ்டாதஶோऽத்யாய: ॥

யத்ர யஸ்மிந் பக்ஷே யோகேஶ்வர: ஸர்வயோகாநாம் ஈஶ்வர:—தத்ப்ரபவத்வாத் ஸர்வயோகபீஜஸ்ய—க்ருஷ்ண:, யத்ர பார்த: யஸ்மிந் பக்ஷே தநுர்தர: காண்டீவதந்வா, தத்ர ஸ்ரீ: தஸ்மிந் பாண்டவாநாம் பக்ஷே ஸ்ரீ:, விஜய:, தத்ரைவ பூதி: ஸ்ரியோ விஶேஷ: விஸ்தார: பூதி:, த்ருவா அவ்யபிசாரிணீ நீதி: நய:, இத்யேவம் மதி: மம இதி ॥ ௭௮ ॥

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாபாஷ்யே அஷ்டாதஶோऽத்யாய: ॥

ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே, வ்யாஸரருளிச்செய்த நூறாயிரக்கிரந்த ஸம்ஹிதையிலே, பீஷ்மபர்வத்திலே, ஸ்ரீமத் பகவத்கீதைகளாக, உபநிஷத்துக்களாக, ப்ரஹ்மவித்யையாக, யோகசாஸ்திரமாக இருக்கின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ஜுந ஸம்வாதத்திலே மோக்ஷஸந்யாஸயோகம் என்னும் பதினெட்டாம் அத்தியாயம் முற்றும்.

எங்கே - எந்தப் பக்கத்திலே. **யோகேச்வரன்** - எல்லாயோகங்களையும் ஆளுபவன்; யோகங்களெல்லாவற்றினுடைய விதையானது அவனிடத்தினின்றும் உண்டாகின்றமையால் என்க [ஞானயோகம்முதலிய யோகங்களெல்லாவற்றிற்கும் வித்துக்களாகிய ஞானம் வைராக்கியம் முதலியன அவனது அருளினாலன்றி அமையமாட்டாவாதலால் என்றபடி]. **வில்லையேந்திய** - காண்டீவமென்னும்வில்லையுடைய. **அங்கே** - பாண்டவருடைய அப்பக்கத்திலே. **ஆக்கம்** - லக்ஷ்மியின் பெருக்கம். **நிலைத்தவை**- பிறழாதவை.—எனது அபிப்பிராயம் இப்படிப்பட்டது என்க. (௭௮)

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதாபாஷ்யத்தில் பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீகிருஷ்ணார்ப்பண மஸ்து ;

ஓம் தத் ஸத்.

(கீதாசாஸ்திரம் முற்றுப்பெற்றது.)

அநுபந்தக் குறிப்பு

(223, 224, 249 - ஆம் பக்கங்களில் குறிக்கப்பட்ட யோகமார்க்கமானது, விசாரத்தோடமைந்த தியானயோகத்தைப் பெரும்பான்மையும் தழுவிய ஞான நிஷ்டையாம். சிரவணம் முதலியவற்றைச் செய்யவல்லுயினும், பரிசுத்தமான புத்தி நுட்பமில்லாதவன் இதனைக் கைக்கொள்ளுகிறு னென்க. இனி ஆசார்யன் உபதேசித்த பொருளைக் கேட்டு, அதனைத் தனது புத்தியினால் ஆராய்ச்சிசெய்யமாட்டாது, நம்பிக்கையோடு கூடி, அஷ்டாங்கயோகத்தை நாடி, அந்த நிர்க்குணப்பொருளை, பஞ்சதசியினுள் தியானதீபத்துள் கூறியவாறு தியானித்தலாகிய யோகமார்க்கமானது, உபாஸனையாம்; ஞானநிஷ்டையன்று. யோகப்ரஷ்ட னென்பான் - ஞானநிஷ்டையினின்றும் தவறியவன்; உபாஸனையினின்றும் தவறியவன் அல்லன். ஏனெனில், உபாஸனை வேறு; ஞானம் வேறு. எனவே, விசாரத்தோடமைந்த யோகமார்க்கத்திற்கும், அஃதில்லாத வேறாம் யோகமார்க்கத்திற்கும் இவ்வாறு வேறுபாடு கண்டுகொள்க. இதனை வேதாந்தபோதினிப் பதிப்பு பஞ்சதசியினுள் தியானதீபத்தில் விரிவாகக் காணலாம்.)

குறிப்பெழுத்துக்களின் விவரம்.

ஆ = ஆனந்தகிரி.
ஈ = ஈசாவாஸ்ய உபநிஷத்.
கட = கடோபநிஷத்.
கே = கேநோபநிஷத்.
கௌ = கௌஷீதகி உபநிஷத்.
சவே = ச்வேதாச்வதரோபநிஷத்.
ச - ப = சதபத ப்ராஹ்மணம்.
சா = சாந்தோக்ய உபநிஷத்.
சாரீ = சாரீரக பாஷ்யம்.
ஜா = ஜாபாலோபநிஷத்.
தை = தைத்திரீயோபநிஷத்.
தை - ஆ = தைத்திரீய ஆரண்யகம்.
தை - உப = தைத்திரீய உபநிஷத்.
தை - ஸம் = தைத்திரீய ஸம்ஹிதா.
தை - ப்ரா = தைத்திரீய ப்ராஹ்மணம்.
ப்ர = பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்.
பி = பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்.
பிரு = பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்.
பு - ஸூ = புருஷஸூக்தம்.
போ = போதாயந தர்மஸூத்ரம்.
ம = மதுஸூதனஸரஸ்வதி.
ம - அச்வ = மஹாபாரதம், அச்வமேதபர்வம்.
மகா - சா - மோ = மகாபாரதம், சாந்திபர்வம், மோக்ஷதர்மம்.
மநு = மநுஸ்ம்ருதி.
ம - சா = மஹாபாரதம், சாந்திபர்வம்.
ம - ஸ்திரீ = மஹாபாரதம், ஸ்திரீபர்வம்.
மு = முண்டகோபநிஷத்.
மோ = மோக்ஷதர்மம் (மஹாபாரதம்).
யா - உப = யாஜ்ஞிகி உபநிஷத்.
யோ - சா = யோகசாஸ்திரம்.
ருக் = ருக் வேதம்.
வி = விஷ்ணு புராணம்.
வே = வேதாந்த தர்சநம் [ப்ரஹ்மஸூத்ரம்].

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
55	5	[illegible]	[illegible]
67	29	முயற்லியால்	முயற்சியால்
168	16	[illegible]	[illegible]
175	6	[illegible]	[illegible]
181	8	நிஷா	நிஷ்டா
200	36	வெருய்	வேருய்
204	21	இற்யகை	இயற்கை
205	14	[illegible]	[illegible]
206	4	[illegible] அல்லது [illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
211	20	யோத்தை	யோகத்தை
224	20	ஞானயோகத்தை	ஞானயோகப்பயனை
252	14	ஷணாஸம்	ஷண்ணாஸம்
,,	15	யாவஜ்வம்	யாவஜ்ஜீவம்
253	7	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
269	33	அனுபவிப்வேன்	அனுபவிப்பேன்
270	1	நிஷா	நிஷ்டா
298	7	[illegible]	[illegible]
309	1	[illegible]	[illegible]
330	5	[illegible]	[illegible]
333	23	வடித்தை	வடிவத்தை
335	29	இறந்தபுன்பு	இறந்தபின்பு
336	5	[illegible]	[illegible]
346	2	[illegible]	[illegible]
353	12	வெதி	வெத்தி
368	15	செய்துக்கொண்டு	செய்துகொண்டு
391	22	அறிதற்குஅறிய	அறிதற்கு அரிய
397	26	யொருள்கொள்க	பொருள்கொள்க
420	20, 21	முதலியதற்றை	முதலியவற்றை
,,	34	ஏற்றகொள்ள	ஏற்றுக்கொள்ள
422	23	பெரிய சிரிய	பெரிய சிறிய
425	21	பாராத	பாரத

குறிப்பு.—இவற்றுள், பெரும்பாலன சில பிரதிகளில்மாத்திரம் காணப்படுகின்றன.